

Giới thiệu Hỗn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert

Vong văn giới siêu cấp đại thần Đỗ Trần, vô cùng vua hồ phát hiện, chính mình lại xuyên qua đến một cái tác gia chứa tể thế giới, còn trôi chạt một cái tác gia trợ thủ, có thể tại tuyến duyệt đòi trước hết thấy tác phẩm, mà ở cái thế giới này, tác gia tên là Linh Thư Sư, vượt lên Chư Thiên tất cả nghề nghiệp, bởi vì Linh Thư Sư duy nhất năng lực chính là, sáng tác ra tác phẩm, có thể diễn hóa thành chân thực.

Tiểu thuyết làm Thần Thông bí tịch, Vô Thượng tâm pháp, Thần Đan diệu dược, Chư Thiên pháp bảo, đều có thể trở thành sự thật, thậm chí như là Vô Thượng Thần Thư, trong đó nhân vật cũng có thể tạo ra, vì vậy Linh Thư Sư vượt lên Chư Thiên tất cả.

Nhưng Đỗ Trần càng là kinh ngạc, thế giới này hết thấy tác phẩm, đơn giản là vô cùng máu chó! Là vô cùng máu chó nha! Tất cả đều là hai mươi năm trước sáo lô!

Vì vậy, Đỗ Trần quyết định bắt đầu. Chép sách! Đem đòi trước rất có tên đầu khí thế giới, Già Thiên Tế Nhật, Sơn Hải Kinh, Hồng Hoàng, thậm chí còn có Đạo Đức Kinh đều lấy sạch lại đây.

Chủ yếu hơn là, chính mình vẫn là Vương hầu nhi tử.

* Mọi người đề cử truyền, câu vote 10* !!, vote 9-10 dưới mỗi chương ủng hộ dùm mình nhé.

* P/s 1: Thấy hay thì ủng hộ mình bằng nguyệt phiếu, kim đầu và chia sẻ cho mọi người cùng đọc, cũng đừng quên bình luận chém gió nhiệt tình cho truyền nhé.

* P/s 2: Ban nào có điều kiện thì bố cáo lệnh, kim sa châu, thất thái châu... ném vào. (づ³づ)

☺♥☺☺✱☺☺☆☺☺✱☺☺♥☺☺✱☺☺☆☺☺✱☺☺♥☺☺✱☺☺☆☺☺✱☺☺♥☺☺✱☺☺☆☺☺✱☺☺♥

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tai Di Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net.**

Chương 1:: Công tử cái thế vô song

Gió chot nổi lên!

Thôi nhieu một ao xuân thủy!

Đỗ Trần đứng bình tĩnh ở hồ nhân tạo trước mặt, muốn giờ chân chữm một câu Tặc Lão Thiên, nhưng bởi vì thân phận nguyên nhân, như vậy thô tục, hẳn không nói ra được nha.

"Vua hô nha! Người nói xuyên qua tuu xuyên viết thôi! Tại sao xuyên qua còn muốn để ta viết sách nha? Viết sách tân Đề tam! Tác giả sẽ ăn đất!"

Đỗ Trần phiền muộn, hắt hối với cái này chút Võng Văn giới danh ngôn lời răn, tuyệt đối là tin tưởng.

Hết sức phiền muộn, chán thật hết sức phiền muộn, đòi trước cũng là bởi vì điên cuồng gõ chữ, liên tục thức đêm cuối cùng chết đột ngột, mới mặc vượt đến Địa Thế Giới, có thể vốn tưởng rằng ngày thật tốt đến, có thể không hề nghĩ tới, chính mình lại trói chặt một cái tác gia trợ thủ hệ thống, chuyện này quả thật là vua hổ nhạ.

Oan hồn bất tán nha?

Đỗ Trần hít sâu một hơi, rất muốn trút con giận, nhưng làm sao lại không biết làm như thế nào ra, nhân sinh khó chịu nhất, hay là cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi đi.

Nhưng trên thực tế đây hoàn toàn là Đỗ Trần một người tự mình tưởng tượng thôi.

Đỗ Trần, thế kỷ hai mươi mốt đại thần tác gia, Internet văn học xếp hạng thứ mười tác gia, lưng lầy có tên, sở trữ tác phẩm, cũng là được điện ảnh, Manga, Giản Thể, Phồn Thể, các loại một loạt siêu cấp cải biên, được khen là thế kỷ hai mươi mốt IP hiện tượng cấp tác gia.

Có thể nói một ngàn chữ tiếp theo là thành thị cấp một một người dẫn chương trình một năm đều không kiếm được tiền lương, còn cái gọi là thức đêm gõ chữ, cái này căn bản là giả dối không có thật, thức đêm chơi game này thật là chân thực.

Bất quá nhất chủ yếu không phải cái này, mà là Đỗ Trần cũng bị ngàn tỉ giả thóa mà thành Đỗ Tổng Quản, bởi vì căn cứ tương quan điều tra biết được,

Đỗ Trần vào nghề mười hai năm, quyền tác ba mươi lăm bản tác thành phẩm, chỉ có năm quyển sách xong xuôi, hơn nửa đều không cao hơn 150 vạn chữ, còn lại ba mươi quyển sách, không có một bản có thể kiên trì 50 vạn chữ.

Mà làm tác giả bản thân, đang tiếp thu văn phong văn thời điểm, từng bị đặt mỗi bên loại lời nói dối để giải thích thái giám nguyên nhân.

Có thể nói Đỗ Trần chết đột ngột sự tình, cùng hẳn thời gian dài viết sách không có bất kỳ một chút quan hệ, bây giờ đơn giản chính là tùy tiện tìm một từ đầu, đem nối vớt cho tác gia trên chức nghiệp mặt.

Chỉ là Đỗ Trần ngàn tính vạn tính căn bản cũng không từng muốn đến, xuyên qua lại còn muốn trở thành một tác gia, còn phải tiếp tục viết sách, vậy thì để Đỗ Trần nhân khí nghĩ giờ chân nha.

"Mời các hạ ở trong vòng ba tháng, trở thành hạng nhất Linh Thư Sư, sau khi hoàn thành có thể được duyệt tiền khen thưởng, nếu như trong ba tháng, trở thành hạng cao hơn cấp độ Linh Thư Sư, thu được được thưởng sẽ lấy bội số tăng theo cấp số nhân, thất bại sau đó, sẽ phải chịu tùy cơ trừng phạt, bây giờ còn sót lại hai cái tháng hai mươi chín ngày."

Ah. . . Ah. Đột ngột xuất hiện âm thanh, có vẻ đặc biệt chói tai, quý này tác gia trợ thủ, mỗi ngày sẽ nhắc nhở một lần, có thể Đỗ Trần là thật không muốn viết sách nha.

Hắn thật vất vả xuyên qua, mà trở thành thiên hạ thân phận tôn quý nhất người, Nhất Tự Tịnh Kiên Vương ấu tử, có thể nói thân phận này, vượt qua tất cả.

Nguyên do bởi vì cái này Nhất Tự Tịnh Kiên Vương không phải là cái gì Tiểu Quốc Vương hầu, mà là cả Đại Kiên Đế Triều Nhất Tự Tịnh Kiên Vương ấu tử, Thần Đạo thể giới, có ba Đại Đế triều, chia cắt toàn bộ thiên hạ thể giới, tuy rằng Đại Kiên Đế Triều là ở 120 năm trước vừa quật khởi, nhưng là vạn dân hướng, thiên hạ tan tác tồn tại.

Tùy tiện nắm một chuyện nêu ví dụ từ, một tháng trước, Tây Nam biên cương khu vực, nghe đồn xuất hiện một đầu Kỳ Lân thực thú, dấu hiệu thánh nhân ra đời, nhưng Kỳ Lân cuối cùng chưa từng có ai nhìn thấy, bất quá nhưng được mười chín viên Kỳ Lân Linh Châu, vật ấy vô cùng quý giá, Đương Kim Thánh Thượng tự mình mở miệng đòi hỏi.

Chờ tới tay sau đó, Đương Kim Thánh Thượng lưu mười bốn viên, ngụ ý Cửu Ngũ Chi Tôn, mà còn lại năm viên, một viên đưa cho Đương Triều thái tử, ngợi khen thái tử, còn lại bốn viên trực tiếp mở miệng điểm danh nói đưa cho Đỗ Trần, nói là Đỗ Trần thân thể bạc nhược, cầm Kỳ Lân Linh Châu có thể dưỡng thần nhuận thân thể.

Liên từ một điểm này cũng có thể thấy được, ở theo một ý nghĩa nào đó, Đỗ Trần thân phận, có thể vượt qua thái tử, đương nhiên tương lai như là vị này thái tử chân chính đáng cơ, cái kia cũng không giống nhau.

Vì lẽ đó ngay ở Đỗ Trần cho là mình có thể hoành hành bá đạo, muốn làm sao nghênh ngang mà đi liền làm sao nghênh ngang mà đi thời điểm, đáng chết tác gia trợ thủ xuất hiện, đánh vỡ Đỗ Trần làm một cái hoàn khổ Thế tử giấc mơ.

Người xem qua cái kia hoàn khổ Thế tử còn sẽ viết sách? Người xem qua sao?

Xoa bóp chính mình xung quanh lòng mảy, Đỗ Trần có một loại nghĩ nhảy sông tự sát kích động, chỉ tiếc nha, chính mình không có can đảm kia, nghĩ nghĩ có thể, nhưng chân thật nhảy Đỗ Trần tuyệt đối sẽ không nhảy, giun dế còn sống tạm bợ, chính mình cũng coi như là chết một lần người, làm sao có khả năng còn tiếp tục nhảy sông! Tối thiểu cũng phải chết dưới hoa mẫu đơn nha!

"Thế tử điện hạ, Vương gia gọi ngài đi chính đường."

Ngay vào lúc này, mềm nhỏ âm thanh vang lên, Đỗ Trần quay đầu lại, liền nhìn thấy thân mặc áo bào tím Cẩm Y nữ tử đang xuất hiện ở trước mặt, đây là Đỗ Trần bên người hộ vệ, cũng là nữ nhân, gọi là Từ Tô, thân cao 1m75, hai chân tinh tế, trắng nõn cực kỳ, da như mỡ đông, băng cơ ngọc cốt, chủ yếu nhất là một đôi mắt kỳ ảo hết sức, có một loại khó mà diễn tả bằng lời khí chất.

Bất quá chớ có cho là trở thành Đỗ Trần thị nữ liền vén vện chỉ là một bình hoa, phải biết Nhất Tự Tịnh Kiên Vương bên trong phủ, có thể không có một là người bình thường.

Người thị nữ này, nhưng là Thần Đạo cao thủ, chỉ là mười chín tuổi, cũng đã đến Thần Đạo cảnh giới thứ ba, tính toán là thiên tài trong thiên tài, hơn nữa còn là hiếm thấy Thái Âm thể chất, dùng cha mình cái kia lão lưu manh lời nói chính là, oa nhi này ngày sau nhất định có tác dụng lớn, các đến Thần Đạo cảnh giới thứ năm, cùng với năng cùng phòng, có thể có không tương tượng nổi thu hoạch.

Có lúc Đỗ Trần hoài nghi, cha mình đoán chừng là lão, triệt không được, sau đó đưa hắn đầy đầu xấu xa đồ vật, toàn bộ truyền vào cho mình.

Tuy rằng như vậy trong lòng đã có cách cha mình có một ít không được, nhưng Đỗ Trần xác thực không nhìn được bốc lên ý nghĩ như vậy.

"Ai!" Ung dung thờ dài, Đỗ Trần đi phía trước mà đi, này Vương phủ diện tích mấy trăm ngàn mẫu, chỉ là nô bộc đầy đủ thì có hơn ba vạn người, bên trong có tính bình trụ sở, ngoài có Thần Đạo trận pháp bảo vệ, trong đó kiến trúc, rắc rối phức tạp, Đỗ Trần ở đây sinh hoạt ba năm, cũng thường thường sẽ đi sai đường.

Không qua chính đường đường, Đỗ Trần vẫn nhớ.

Gần như thời gian đốt hết một nén hương, Đỗ Trần đi tới chính đường trong đó, vào giờ phút này, chính đường bên trong một cái lão đạo râu bạc, đang lặng lẽ ngồi ở nơi nào, bất quá về mặt mà, có một chút hoảng sợ!

Lão đạo bất phàm, Đạo Cốt Tiên Phong, hơn nữa sau đầu còn có tam trọng vàng sáng, bạch, lục, vàng tam trọng, đây cũng không phải là một loại tu sĩ, Thần Đạo Thất Cảnh, Thánh Giả tiêu chí, hơn nữa hẳn là sơ kỳ đỉnh cao.

Bất quá như muốn nói chuyện, Đỗ Trần xem qua càng mạnh hơn tồn tại, vì lẽ đó ngược lại cũng không cảm thấy được rất lợi hại, chỉ là có chút hiếu kỳ, cha mình gọi mình lại đây, vì sao thêm một cái người khác?

"Bản Đạo, gặp Thế tử điện hạ."

Theo Đỗ Trần đi vào, trong nháy mắt, lão đạo liền vội vàng đứng lên, ném một hồi Phất Trần, âm thanh bình tĩnh nói, có vẻ hết sức cung kính.

"Ngươi biết ta?" Đỗ Trần rất tùy ý, đây là nhà hắn, cũng chẳng cần ràng buộc chính mình, nhất định phải đi làm cái kia loại lễ nghi, huống hồ toàn bộ thiên hạ, trừ Thánh Thượng bên ngoài, Đỗ Trần còn thật không cần hướng về bất cứ người nào làm lễ, ngay cả là cái kia cao cao tại thượng, Tự Tại Thiên Đạo để tông Tông Chủ đến, Đỗ Trần cũng không cần làm lễ.

"Mạch thượng nhân như ngọc, đây chính là Đường Triều Thái Sư tự mình đối với Thế tử điện hạ lời bình, Bản Đạo mặc dù ngu dốt, ngàn năm chưa xuống núi, nhưng cũng nghe qua câu nói này, Thế tử điện hạ, phong thần tuần lễ, vàng trán cao, vàng trán trong đó càng là hữu phúc thụ khí, câu này công tử cái thể vô song, vô cùng phù hợp."

Đạo sĩ mở miệng, cũng chẳng rất biết nói, Đỗ Trần gật gật đầu, bất quá hắn nghe ca ngợi nhiều lắm, đã sản sinh kháng thể, chỉ là ngay vào lúc này, một thanh âm quen thuộc vang lên.

...

...

☺♥☺☺☺ *☺☺☺ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương đề mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2:: Bình Thu Đạo Nhân

"Trần nhi, đến đến, ngươi nói lần trước muốn hiểu một chút tác gia cái chức này nghiệp, ta cố ý từ Sơn Hải Thư Viện đem phó viện trưởng, Bình Thu Đạo Nhân mời đi theo, ngươi muốn có vấn đề gì, có thể trực tiếp hỏi hắn!"

Đi tới người, không thể nói được là lưng hùm vai gấu, trái lại giống một cái nông dân, một cái thành thành thật thật nông dân, hai tay đều là vết chai, mặc quần áo cũng hết sức mộc mạc, chủ yếu nhất là mặt kiểm hồ tra, cũng không biết được sửa sang một chút.

Dùng Đỗ Trần lời nói, còn đường đường Nhất Tự Tịnh Kiên Vương? Ném không ném hoàng thất bộ mặt?

Bất quá lời nói này chỉ có Đỗ Trần một người dám nói, đầy triều văn võ, mặc dù là có một ít yêu thích nhắm vào Đỗ Đồ người, cũng không dám nắm Đỗ Trần trang điểm đến làm văn, ai dám nắm cái này làm văn, không cần các Đỗ Đồ mở miệng, Đường Kim Thánh Thượng liền sẽ đem tên kia chém đầu cả nhà.

Bởi vì Đại Kiên Đế Triều Hoàng Đế cùng Đỗ Đồ chính là nông dân nhi tử, hơn nữa còn là quá mệnh huynh đệ, có thể nói người trong thiên hạ cũng có thể tạo phản, chỉ có Đỗ Đồ tuyệt đối sẽ không tạo phản, đương nhiên con trai của Đỗ Đồ cũng không giống nhau, nhưng chỉ cần Đỗ Đồ bắt từ, Đỗ gia vạn đời không ngã.

Nghe được cha mình nói tới, Đỗ Trần cũng không có có vẻ kinh ngạc, nói tới nói lui còn là mình thân thể vấn đề, mình là Đỗ gia thứ sáu từ, cũng là nhỏ nhất, Đỗ gia Đại thiếu gia tính ra đã hơn năm mươi tuổi, nhưng hơn năm mươi tuổi đối với Thần Đạo thế giới tới nói, liền thiếu niên cũng không bằng.

Thần Đạo thế giới, bình thường nhất người, tùy tùy tiện tiện có thể sống đến hai, ba trăm tuổi, chớ nói chi là Thần Đạo cao thủ, Đỗ Trần bây giờ mới có mười sáu tuổi, hơn nữa hoài thai thập tháng thời gian, liền gặp phải ám hại, vì lẽ đó sinh ra được liền không cách nào trở thành Thần Đạo cao thủ, đồng thời mà sống dưới Đỗ Trần, mẫu thân cũng khó sinh mà chết.

Đỗ Đỗ chỉ có một thể tử, chưa bao giờ cưới vợ bé qua, vì lẽ đó đỗ bại ca ca tỷ tỷ, cũng là là một mạch, đồng thời cái kia năm cái ca ca tỷ tỷ, một cái so với một cái lợi hại, một cái so với một cái vang dội, Thần Đạo cao thủ, trận pháp cao thủ, còn có một cái càng là Đại Kiên Đế Triều Long Vệ Quân đầu rồng.

Có thể nói rồng sinh rồng, tiện sát không biết bao nhiêu thể gia, có thể chỉ có Đỗ Trần một cái, Thần Đạo không cách nào tu luyện, hơn nữa thể nhược nhiều bệnh, một hồi liền trở thành Đỗ gia báu vật trong tay, hơn nữa Đỗ gia có thể không phải như hần thể gia, câu tâm đầu giác, Đỗ Trần mỗi khi cái ca ca tỷ tỷ, toàn bộ đối với Đỗ gia không có bất kỳ một chút ý tưởng, hận không thể thoát ly Đỗ gia, ước gì Đỗ Trần trở thành Đỗ gia chi chủ.

Tương lai tiếp Đỗ Đỗ lớp, đối với Đỗ Trần đơn giản là có ứng với nhất định câu, đây đại khái là bởi vì tuổi tác cách biệt khá lớn, Đỗ Trần Ngũ Ca, so với Đỗ Trần đại bảy tuổi, mấy cái ca ca tỷ tỷ không biết quan tâm Đỗ Trần.

Nhất ký ức chưa phai chính là, Đỗ Trần vừa xuyên việt tới, một hồi không có thích ứng, liền nói sai một câu nói, phá thiên hoang bị Đỗ Đỗ ở dưới mặt trời phạt đứng bạo chiều một canh giờ, liền một canh giờ nhà, kết quả phát sinh chuyện gì?

Đại ca! Nhị ca! Tam tỷ! Tứ tỷ! Ngũ Ca! Toàn bộ đi ra, càng là mình Nhị ca, trực tiếp phái Long Vệ Quân đến đây, nộ hận Đỗ Đỗ, nhi tử ép Lão Tử sự tình, ở bây giờ chú ý nhân nghĩa hiếu đạo Đại Kiên Đế Triều tới nói, đơn giản là cũng bị quất da rút gân kết cục nha.

Có thể Đỗ Trần năm cái ca ca tỷ tỷ, một cái so với một cái hung, đến cuối cùng Đỗ Đỗ thu thập xong chính mình năm cái ca ca tỷ tỷ sau đó, lại cho mình xin lỗi.

Từ đó về sau Đỗ Trần liền biết, mình là đi đại vận.

Vì lẽ đó ở ngày hôm qua trói chặt hệ thống sau đó, Đỗ Trần hỏi dò một câu cha mình, hôm nay liền đem một cái Linh Thư Sư mời đi theo, ngược lại cũng không có vẻ kinh ngạc.

Đỗ Trần mặc dù đối với cái này Linh Thư Sư không quá giải khai, nhưng cũng lật xem một ít tư liệu, biết được ở cái thế giới này, tác gia thân phận, vượt lên Chư Thiên Vạn Giới hết thảy trên chức nghiệp, không có gì nói người là Thần Đạo cao thủ, không có gì nói người là thánh Địa Chi Chủ, gặp phải mạnh mẽ Linh Thư Sư, người chính là muốn ngã xuống.

Bởi vì Linh Thư Sư duy nhất năng lực chính là, quyền tác Linh Thư, lấy hư biến thật.

Thần Đạo thập cảnh, đừng nói Thất Cảnh tu sĩ, coi như là Bát Cảnh, Cửu Cảnh tu sĩ, không có chuyện trọng đại tình huống, là kiên quyết đáp không vào Nhất Tự Tịnh Kiên Vương bên trong phủ, mà bây giờ một cái Thần Đạo Đế Thất Cảnh tu sĩ, nhưng có thể bước vào Vương phủ, đủ để chứng minh cái này Bình Thu Đạo Nhân không bình thường.

Hần mặc dù Thần Đạo Thất Cảnh, nhưng mặc dù là Thần Đạo Cửu Cảnh cao thủ, cũng không cần kính xưng, hoàn toàn có thể đứng ngang hàng, cũng bởi vì Bình Thu Đạo Nhân, chính là Linh Thư Sư.

"Xin chào Vương gia!" Bình Thu Đạo Nhân lập tức đứng dậy, cung cung kính kính cúi đầu, hẳn vì là Linh Thư Sư, có ở Đỗ Đỗ trước mặt, vẫn đứng là tính toán không cái gì, ngược lại không phải là Linh Thư Sư thân phận không đủ tôn quý, mà là nói hần cảnh giới không cao, Linh Thư Sư cũng chia Tam Lục Cửu Đẳng, hẳn không thuộc về cao nhất giai cấp, vì lẽ đó gặp được Đỗ Đỗ, từ muốn mời bái.

"Bình Thu Đạo Nhân khách khí, như là Bình Thu Đạo Nhân có thể cố gắng chỉ điểm nhà ta Trần nhi, ta trước đồng ý Thái Thanh Tam Nguyên Tâm Pháp, thì sẽ đưa cho Bình Thu Đạo Nhân."

Đỗ Đỗ rất bình tĩnh nói rằng, tuy rằng khách khí, có thể xác thực không nhìn ra khách khí cảm giác.

Bất quá lập tức Đỗ Đỗ lại đổi một cái khuôn mặt, tựa hồ mang theo một ít lấy lòng cảm giác, nhìn Đỗ Trần nói: "Trần nhi, người có thể phải cố gắng học nha, bất quá không muốn cho mình áp lực quá lớn, học thành đi học thành, không học được cũng không quan hệ gì, nếu như học thành, người nhưng dù là chúng ta Đỗ gia cái thứ nhất Linh Thư tác gia nha, chà chà, vậy thì thực sự là quang tông diệu tổ nha."

Đỗ Đỗ đầy mặt vui vẻ nói rằng, thật giống như một cái nông dân, biết mình hài tử yêu thích sách giống như vậy, dương dương tự đắc.

Bất tự còn không có cong lên sự tình, có thể Đỗ Đỗ nhưng thập phần vui vẻ.

"Ta thử xem đi nha, không chắc có thể thành." Đỗ Trần có một ít hững hờ trả lời, mặc dù nói này không phải là mình cha ruột, nhưng đã tới ba năm, Đỗ Trần tán thành người phụ thân này, bởi vì ba năm qua, vô luận như thế nào, Đỗ Đỗ là thế nào đối với mình, Đỗ Trần đều biết.

"Không chắc có thể thành cũng không có vấn đề, cùng lắm liền tiếp nhận Đỗ gia, người người anh kia tỷ tỷ, sở dĩ liều mạng như vậy, thật đều là để cho người càng tốt hơn nhận ca, ngược lại bất kể như thế nào, người là ta con trai của Đỗ Đỗ, ta tin tưởng người."

Đỗ Đỗ mở miệng, nghe răng cười lớn, không thể không nói Đỗ Đỗ duy nhất có điểm chính là, răng bạch.

"Được! Ta cũng có một chút sự tình, Bình Thu Đạo Nhân liền cẩn thận theo ta Trần nhi tâm sự đi, như là gặp gỡ ta Trần nhi không hiểu đồ vật, còn hi vọng Bình Thu Đạo Nhân có thể tỉ mỉ nhiều lời mấy lần." Đỗ Đỗ lập tức lại đổi một bộ bình tĩnh sắc mặt, nói xong lời này liền rời đi.

Đỗ Đỗ vừa đi, Bình Thu Đạo Nhân nhất thời thở một hơi, ngay sau đó lại mặt nở nụ cười nhìn Đỗ Trần.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 4:: Máu chó Vồng Văn động tác võ thuật

"Tâm trầm Nguyên Thần, Thần Hóa hư vô, mới có thể câu thông hư vô tồn tại Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng."

Bên tai truyền đến Bình Thu Đạo Nhân âm thanh, Đỗ Trần nhắm mắt lại, tuy rằng hắn không cách nào tu luyện Thần Đạo, nhưng ít ra còn có thể làm được một chút điểm tâm trầm Nguyên Thần năng lực, từ từ Đỗ Trần cảm giác mình cho phép cất cánh tư duy, cũng không biết đi qua thời gian bao lâu.

Đột ngột trong đó, trước mặt xuất hiện một cái tiểu thuyết Internet giới diện, nếu như không nên nói, này tiểu thuyết Internet làm vẫn đúng là kém, vừa nhìn chính là thấp kém đạo văn Website, nhưng Đỗ Trần không có nhỏ nước bọt, chỉ là nghiêm túc quan sát cái này tiểu thuyết Internet giới diện.

Hai bên là Cổ Mặc Sơn Thủy Họa, sau đó trước mặt có bốn cái dựng thẳng đứng hàng tuyến hạng.

【Thánh Đạo Tiểu Thuyết Lan】: Có thể phát biểu Đoàn Thiên, Trung Thiên, Trường Thiên loại hình tác phẩm.

【Thánh Đạo Chân Ngôn Lan】: Có thể phát biểu giáo hóa, truyền đạo, lý giải loại hình tác phẩm.

【Thánh Đạo Thi Từ Lan】: Có thể phát biểu thi từ một loại tác phẩm.

【Thánh Đạo Chính Văn Lan】: Yêu cầu viết bài một loại, hạ đẳng Linh Giai Linh Thư Sư mới có thể tham dự yêu cầu viết bài.

Bốn cái chuyên mục, Đỗ Trần nhìn kỹ, cũng coi như là lý giải, hơn nữa Đỗ Trần cũng nhìn thấy bên phải trên sừng có một Linh Thư Sư đăng ký tiêu chí, như Bình Thu Đạo Nhân nói tới giống như, một khi có Linh Thư Sư đăng ký tiêu chí, liền mang ý nghĩa nói, người nắm giữ đăng ký Linh Thư Sư quyền lợi, quyền tác tác phẩm sau đó, một khi thông qua xét duyệt, chính là một cái chân chính Linh Thư Sư, đương nhiên cấp độ cũng không rõ ràng.

Trong lúc rảnh rỗi, Đỗ Trần tạm thời không có đăng ký, mà là đi trước nhìn này Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng tác phẩm, nhìn xem người ta là thế nào viết.

Tâm thần khóa chặt Thánh Đạo Tiểu Thuyết Lan, nhất thời thiên thiên vạn vạn bộ tác phẩm xuất hiện ở trước mặt, Đỗ Trần trực tiếp nhìn để sách tác phẩm, có tới hơn bảy mươi Bản Để sách, nhưng có một ít không thể nhìn, tác gia cấp độ không đủ, hoặc là chính là hèn tộc tác phẩm, vì lẽ đó Đỗ Trần có thể nhìn chính là ba bộ, hai bộ Nhân Tộc tác phẩm, một bộ Yêu Tộc tác phẩm.

Lật xem đệ nhất bản, Đỗ Trần bắt đầu cẩn thận duyệt.

Sau một canh giờ, Đỗ Trần thật dài hít sâu một hơi, hắn có một loại muốn tắm con mắt kích động.

Này giờ à viết là cái gì? Không phải Đỗ Trần nể người nha, hắn mặc dù là một cái tác gia, nhưng hắn vẫn một cái người, hơn nữa còn là một cái siêu cấp ác miệng, khoác bí danh, lúc trước nợ hận hơn mười vị đại thần tác gia siêu cấp người, nhưng này bộ để sách, Đỗ Trần là thật không muốn nể người nha.

Viết là cái gì quý a, trước tiên không nói văn bút không thông thuận nha, cái này có thể lý giải, có thể là rất sớm thời điểm, văn tự nha, ngôn ngữ phương thức mọi người bất đồng, cái này không có vấn đề gì, Đỗ Trần không phun, có thể nội dung vỡ kịch là cái gì nha? Hoàn toàn chính là Cổ Lão máu chó nội dung vỡ kịch.

Bộ này để sách, nói là, ở Man Hoang thời đại, một người trẻ tuổi, bởi vì không cách nào tu luyện Thần Đạo, vì vậy bị người trong tộc ghét bỏ, sau đó không cẩn thận hạ vào núi nhai, lại không cẩn thận nhặt được một cái bảo vật, lại không cẩn thận phát hiện bảo vật trong đó hữu tâm pháp, lại không cẩn thận học được, sau đó trở lại trong tộc, liền trang bức làm mất mặt cũng không có, lấy Thánh Đức chi tâm, bao dung mọi người, bảo vệ mọi người.

Trợ giúp Nhân Tộc quật khởi, bị hắn chủng tộc chèn ép, đánh thắng được liền dương dương tự đắc, đánh chẳng qua sau đó, tiếp tục nhảy sừng dốc, sau đó lại không cẩn thận được bảo vật, này giờ à cái gì tác phẩm? Đỗ Trần muốn thổ huyết nha.

Không có Logic! Không có lập ý! Liên là đơn thuần méo mó tác phẩm, siêu cấp méo mó tác phẩm nha.

Bất quá Đỗ Trần cũng hiểu, tại sao bộ tác phẩm này có thể hòa, nguyên nhân rất đơn giản nha, bởi vì đây là bộ thứ nhất tác phẩm nha, hoàn toàn thuần túy méo mó, méo mó đến Đỗ Trần lúng túng nham đều phạm.

Bỏ qua thư sau khi, Đỗ Trần lập tức lại đến xem mặt khác một quyển sách.

Sau một canh giờ!

Đỗ Trần cảm giác mình tất yếu đi tắm một cái con mắt, thứ hai vốn là rất sao càng nhầm chán, hoàn toàn là chiếu đệ nhất bản, trộm đổi một hồi khái niệm, đệ nhất bản tốt xấu vẫn là nguyên sang, thứ hai vốn là triệt triệt mô phỏng theo nha, bất quá chỉ có chính là thứ hai bản so với đệ nhất bài này bút muốn khá một chút, cũng là tốt một chút như vậy điểm.

Cuối cùng Đỗ Trần nhìn đệ tam bản đi, cũng chính là Yêu Tộc để sách.

Lại một canh giờ qua đi, Đỗ Trần thờ dài, chuyện này quả thật là một loại tình thần ô nhiễm nha, không được muốn đi tắm con mắt đi, Đỗ Trần là triết thổ huyết, thế này sao lại là tiểu thuyết nha? Món đồ gì đều chưa nói rõ ràng, chính là mỗi bên loại thổi, mỗi bên loại khen chính mình Yêu Tộc cỡ nào không nổi.

Đây coi như là tiểu thuyết sao? Không phải Đỗ Trần thổi nha, hẳn coi như là mới vừa vào được tác giả, phỏng chừng viết đều so với bọn họ được rồi?

Bất quá Đỗ Trần cũng không hề từ bỏ, mà là tiếp tục duyệt hần tiểu thuyết, thí dụ như nói hiện đại hóa tiểu thuyết.

Đầy đủ một quãng thời gian, Đỗ Trần cũng không biết đi qua thời gian bao lâu, hần nhìn liên tục hai mươi quyển sách, cũng là đều là sách bán chạy, chỉ là một số sách nhất định phải đến cảnh giới mới có thể đi duyệt, nhìn trước mắt qua nhất phẩm chất cao Linh Thư, là hạ đẳng Thánh Thư.

Có thể nói gần đây sách vở, cũng là văn bút lên một lượt giai, chỉ ít Đỗ Trần thấy rõ ràng, chỉ là. . . Viết căn bản không phải tiểu thuyết nha, nội dung vở kịch quá bài cũ, bài cũ không muốn không muốn, đến cuối cùng Đỗ Trần không muốn xem, chân thật không muốn xem, lam gầy nắm hương nha.

Đỗ Trần lại nhìn một chút hần tác phẩm, càng là muốn thổ huyết, mà Thánh Đạo Chân Ngôn Lan, chính mình lại cũng không lấy nhìn, lại cần tương ứng cảnh giới, ít nhất phải cầu hạ đẳng Cổ Giai Linh Thư Sư mới có thể duyệt.

Đệ tam lan chính là một ít thi từ, Đỗ Trần đối với cái này không có bao nhiêu hứng thú, tùy tiện quét vài bài liền không nhìn, cuối cùng một cột, trước cũng nói, nhất định phải trở thành hạ đẳng Linh Giai Linh Thư Sư mới có thể tham dự yêu cầu viết bài giải thi đấu.

Nói cách khác phát hiện ở mình muốn trở thành Linh Thư Sư, chỉ có thể từ nhỏ nói cùng Thi Từ Ca Phú mặt trên làm văn.

"Tiểu thuyết! Ha ha. . ." Đỗ Trần khẽ cười một tiếng, trước tiên không nói hần bản thân liền là Vồng Văn giới đại thần, liền chỉ nói một chút, Đỗ Trần nhưng là siêu cấp người nha, nhìn bao nhiêu tiểu thuyết? Người nói từng chữ từng chữ so với, Đỗ Trần vẫn đứng là không làm được, nhưng để Đỗ Trần căn cứ đã từng xem qua tiểu thuyết, viết ra một bộ tương tự tác phẩm, chuyện này quả thật là dễ như ăn cháo nha.

"Ha ha ha ha ha ha ha! Ta muốn trở thành mạnh nhất kẻ chép văn." Đỗ Trần vui vẻ trong lòng, muốn để hần viết sách, Đỗ Trần khẳng định không vui, bởi vì hần có lười nham, nhưng người để hần chép sách, Đỗ Trần tuyệt đối sẽ không có nửa câu oán hận, có thể sẽ có người cảm thấy, một cái đại thần tác gia hần là sẽ không vậy lại sách, cái này là lời nói thật, nhưng đây là nơi nào? Đây là Thần Đạo thế giới nha?

Đời trước Trái Đất nhiều như vậy Internet tên tác phẩm, chỉ là ký ức sâu sắc, thì có hơn trăm bộ, nếu như suy nghĩ thật kỹ lời nói, mấy trăm bộ đều có thể nhớ lại đại khái viết món đồ gì.

Bất quá Đỗ Trần vui vẻ, không phải là bởi vì nói có thể thu được được thưởng, mà là sẽ không bị trừng phạt, xem như là triết thờ một hơi.

"Tiên viết một quyển sách đi! Đem nhiệm vụ giải quyết, không phải vậy cả ngày lo lắng đề phòng." Đỗ Trần đem tâm thần khóa chặt tác gia đăng kí, rất nhanh một cái Tân Giới mặt xuất hiện.

Linh Thư Sư Bút Danh:

Linh Thư tên sách:

Linh Thư phân loại:

Linh Thư giới thiệu tóm tắt:

Linh Thư:

Năm cái tuyển hạng xuất hiện, Đỗ Trần trực tiếp dùng đời trước Bút Danh, công tử vô song, danh tự này hết sức tao nhân khí, Đỗ Trần cũng hết sức yêu thích, đơn giản liền không thay đổi, còn tên sách, Đỗ Trần ho khan một hồi, hơi viết đến bốn chữ.

Đầu khí thế giới!

Àn, không sai, Đỗ Trần cao hơn hàng nhái lúc trước Trái Đất cái kia bản gấp đến nổ tung Tiểu Bạch văn Thần Thư, Đỗ Trần là thấy rõ, Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng yêu cầu liền là tiểu thuyết, vượt cổ quái kỳ lạ càng tốt.

Phân loại tự nhiên là tiểu thuyết một loại, hơn nữa còn là Trường Thiên.

Ngay sau đó là giới thiệu tóm tắt, Đỗ Trần trí nhớ vẫn tính là không sai, tự nhiên nhớ giới thiệu tóm tắt là cái gì!

Ngay sau đó lấy tâm làm bút, lấy thần làm mực, bình tĩnh lại, viết ra bộ thứ nhất tác phẩm, đồng thời trong lòng cũng có một chút tiểu kích động nha, không biết đầu khí thế giới bộ tác phẩm này, ở cái thế giới này, tính toán là cái gì tác phẩm.

Nơi này là!

Đỗ Trần tròn mở con mắt, trong nháy mắt, một căn bút xuất hiện, ở giới thiệu tóm tắt trên lưu lại này ba chữ, nhưng mà đúng vào lúc này lúc, Đỗ Trần cảm giác một trận hư thoát, mãnh liệt hư thoát, thật giống như liên tục thức đêm chơi game ba ngày ba đêm giống như, vô cùng mệt mỏi.

Trong nháy mắt ngất.

☺♥3÷☺✱3÷ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương đề mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5:: Hàm Ngư tác gia

"Ta bất kể, nếu như Trần nhi ra một chút ngoài ý muốn, ta chắc chắn san bằng Sơn Hải Thụ Viện."

Đỗ Đỗ âm thanh ờ vang lên bên tai, chậm rãi tỉnh lại Đỗ Trần, có một ít khó chịu, thật giống như suốt đêm chơi game vài ngày, sau đó ngủ một giấc mộng cảm giác, đầu có một chút đau, mở mắt ra sau đó, Từ Tô âm thanh liền vang lên.

"Vương gia, Thế tử điện hạ đã tỉnh." Vừa dứt lời, trong nháy mắt, Đỗ Trần liền nhìn thấy Đỗ Đỗ đầy mặt quan tâm về mặt, cửa này đồng hồ quả quýt tình trong đó, còn mang theo một ít phần hận.

"Trần nhi, ngươi không sao chứ?" Đỗ Đỗ mở miệng, vội vàng hết sức, Đỗ Trần đơn giản là Đỗ gia báu vật trong tay, nếu như xuất hiện bất kỳ một chút vấn đề, hần Đỗ Đỗ tuyệt đối không sống nha.

"Không có chuyện gì, chính là đầu có một chút đau, Bình Thu Đạo Nhân có ở đây không?" Đỗ Trần ý thức từ từ tỉnh táo, bất quá chuyện làm thứ nhất, chính là muốn hỏi một chút Bình Thu Đạo Nhân, tại sao chính mình sẽ ngất nha, này mới vừa viết ba chữ, làm sao lại ngất nha?

Còn chuẩn bị đem đầu khí thế giới bộ này được khen là Vồng Văn giới cấp độ sử thi trang bức làm mất mặt Tiểu Bạch văn khai son tị tổ sách viết lên đây? Này viết ba chữ liền ngất? Cái kia muốn viết xong chính mình chẳng phải là muốn ngất triệu lần?

"Khắp nơi ở, Bình Thu, lại đây." Đỗ Trần vô duyên vô cớ té xỉu, Đỗ Đỗ nơi nào sẽ khách khí với Bình Thu Đạo Nhân? Chân thật nói khó nghe một chút, không giết Bình Thu Đạo Nhân, đều tính toán Đỗ Đỗ dễ tính.

Có thể Bình Thu Đạo Nhân là tất chỗ nha, ăn thua gì đến ta nha? Đại ca, ta ép căn không nhúc nhích bất kỳ tay chân nha? Hơn nữa còn là ngươi mời ta lại đây nha, làm sao nói trở mặt liền trở mặt nha, không trách Đại Kiền Đế Triều đều nói, cái này Đỗ Đỗ là không giảng đạo lý đồ phụ, giới ạ đơn giản là cầm thú nha, ngang ngược không biết lý lẽ.

Nhưng trong lòng có nhiều hơn nửa oán giận, Bình Thu Đạo Nhân bây giờ còn là bé ngoan đi tới, có một ít kinh sợ, sắc mặt đều mang theo từng tia một trắng bệch.

"Thế tử điện hạ, Bàn Đạo muốn hỏi một chút, ngươi trước khi ngất, làm chuyện gì?" Bình Thu Đạo Nhân mở miệng, hỏi như vậy, cẩn thận từng li từng tí một, chỉ lo hỏi sai ít đồ đi, này Đỗ Đỗ lại tức giận, đến thời điểm tổn thương người vô tội liền chân thật tất chỗ nha.

"Căn cứ ngươi biện pháp, ta thấy Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng giới diện, nhìn mấy quyển tiểu thuyết sau đó, liền đăng kí tác gia, sau đó điền Bút Danh, tên sách, phân loại, sau đó viết lên giới thiệu tóm tắt thời điểm, liền viết ba chữ, tại chỗ liền ngất."

Đỗ Trần rất nghiêm túc nói rằng, hần hiện tại đầu còn có một chút đau, bất quá như cũ nhớ trước xảy ra chuyện gì.

"Đây là tình huống gì?" Đỗ Đỗ sắc mặt không tốt lắm mà nhìn Bình Thu Đạo Nhân, người sau nhất thời cau mày, hạ thấp xuống đầu đang suy tư, bất quá rất nhanh có một ít do dự, mang theo áp ứng nói ra: "Câu có lời nói không biết nên không nên hỏi?"

Bình Thu Đạo Nhân là sợ nha, phải biết Đỗ Trần một đến thời điểm, Đỗ Đỗ hận không thể muốn giết hần, sợ đến Bình Thu Đạo Nhân hiện tại cũng không có tỉnh táo lại, cho nên nói chuyện đều là vô cùng cẩn thận từng li từng tí một.

"Ngươi hỏi!" Đỗ Đỗ mở miệng nói, hiện tại Đỗ Trần thân thể trọng yếu, không biết rõ tình huống, hần tuyệt đối sẽ không giảng hoà.

"Híc, giảng hồ đồn đại, Thế tử điện hạ, từ nhỏ ở trong bụng thời gian liền bị người ám hại, vì lẽ đó sinh ra được liền cùng Thần Đạo ngăn cách, không biết có phải hay không là chân thật?"

Bình Thu Đạo Nhân mở miệng, vào giờ phút này, ngay cả là Đỗ Trần thị nữ, Từ Tô xung quanh lòng mảy cũng hơi nhú nhú, này thật là một tin đồn, nhưng cái tin đồn này là thật, bất quá xác thực Đỗ Đỗ cực không muốn muốn nghe đến nghe đồn, Bình Thu Đạo Nhân như vậy hỏi dò, cũng thật là gan to bằng trời nha.

Có thể lúc này, Đỗ Đồ cũng không có rất tức giận, chỉ là khuôn mặt lạnh lùng nói: "Là thì lại làm sao? Không phải thì lại làm sao?"

Hắn nói như thế, đại nhân vật tư thái vào đúng lúc này biểu hiện ra, một câu nói nhưng lập lòe nước đôi.

Bình Thu Đạo Nhân lập tức ý thức được này thật là Đỗ Đồ nghịch lân, lập tức hít sâu một hơi nói: "Nếu như là người trước lời nói, như vậy Bản Đạo liền biết, Thánh Đạo Tiêu Thuyết Võng, nghĩ đến Vương gia cũng biết một phần, Thế tử điện hạ vừa có thể lấy đẳng kí tác gia thân phận, liền mang ý nghĩa nói Thế tử đại nhân có thể trở thành Linh Thư Sư, chỉ là muốn viết tác phẩm, lấy tâm làm bút, lấy thần làm mực, mà Thế tử điện hạ Nguyên Thần không mạnh, vì lẽ đó cái này mực thì ít, một ngày chỉ có thể viết một hai chữ, vượt qua lời nói, liền sẽ tiêu hao chính mình Nguyên Thần Chi Lực, do đó liền sẽ hết sức hư thoát, cũng may Thế tử điện hạ lúc đó chỉ viết ba chữ, như viết bảy tám cái chữ, liền thật phiền phức."

Bình Thu Đạo Nhân nói như thế, giải thích rất rõ ràng, thời khắc này Đỗ Trần cũng coi như là rõ ràng, hắn không cách nào tu luyện Thần Đạo, điểm này từ hắn xuyên qua đến liền hiểu, chỉ bởi vì mình ban đầu ở mẫu thân trong bụng thời gian, liền gặp phải ám hại, cụ thể là chuyện gì, Đỗ Trần cũng không rõ ràng.

Chỉ là sau đó cha mình, bao quát chính mình Ngũ Ca Du Lịch thiên hạ, muốn giúp mình tìm kiếm một mực vô cùng được liệu trân quý, giúp tự mình luyện chế ra khôi phục chính mình Nguyên Thần đan thuốc, bất quá không cách nào tu luyện Thần Đạo, Đỗ Trần cũng không phải rất khó vượt qua, ngược lại không phải là nói Đỗ Trần không muốn xưng vương làm bá, chỉ là bây giờ tự thân thân phận, đã là thiên hạ tôn quý nhất người, có thể nói vừa ra tới chính là mãn cấp, hà tất quan tâm nhiều như vậy chứ?

Đỗ Trần là một cái hết sức thấy đủ người, nếu như ông trời cho phép, Đỗ Trần ước gì chính mình trở thành một cái không buồn không lo Hàm Ngư.

"Như vậy dựa theo ý người nói đúng là, ta một ngày chỉ có thể viết hai ba chữ?" Đỗ Trần rất nghiêm túc hỏi.

"Ach! Khả năng chỉ có thể viết vừa đến hai chữ, ba chữ đã ngắt, vì lẽ đó tốt nhất bảo hiểm, chính là một cái chữ."

Bình Thu Đạo Nhân suy tư một chút, cuối cùng đưa ra khẳng định trả lời chắc chắn.

"Ha ha. . ." Đỗ Trần cười, một ngày một chữ, đầu khi thế giới bộ tác phẩm này, chẳng phải là muốn viết hơn bảy triệu ngày? Mười năm một chương, này xác thực đủ chưa thoải mái nha.

"Nếu như thế, cái kia Trần nhi cũng không cần làm Linh Thư Sư, không phải là Linh Thư Sư sao? Người kế thừa chúng ta Đỗ gia, đừng nói Linh Thư Sư, cái gì người không chiếm được?" Đỗ Đồ mở miệng nói, câu nói này đặc biệt thô bạo.

Nhưng Đỗ Trần không thèm để ý Đỗ Đồ, chính hắn cũng không nghĩ muốn coi như nhà nha, chỉ là nếu như không làm như vậy lời nói, tác gia trợ thủ chắc chắn sẽ không buông tha chính mình nha.

"Có hay không hắn biện pháp gì?" Đỗ Trần mở miệng, nhìn Bình Thu Đạo Nhân hỏi như thế nói, hắn hiện tại xác thực là muốn viết một bộ tác phẩm đi ra, bằng không lời nói, vạn nhất tùy cơ trừng phạt, là cái kia loại đặc biệt ác tặc trừng phạt đây?

Đây không phải là Đỗ Trần đoán mò nha, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất nha.

"Trần nhi, chúng ta không viết sách, không viết sách, này viết sách có cái gì lạc thú đây?" Đỗ Đồ ở một bên tiếp tục mở miệng nói, hắn là sợ, nếu như Đỗ Trần có chuyện bất trắc, hắn nơi nào có bộ mặt đi đối mặt Đỗ Trần đã qua đời mẫu thân?

"Cha! Người yên tâm, ta cũng không xằng bậy, ta chỉ là thoáng cảm thấy hứng thú thôi." Đỗ Trần mở miệng, nói như thế, chặt chẽ nhìn tiếp Bình Thu Đạo Nhân, hết sức nghiêm túc, người sau cũng sợ, Vương gia tựa hồ là không muốn để Đỗ Trần tiếp tục mạo hiểm, mà nhìn tình huống cái này đường đường Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, tựa hồ hận bất động vị thế tử này điện hạ nha.

Nghĩ tới đây, Bình Thu Đạo Nhân thở dài nói: "Thật cũng không phải là không có biện pháp, có một loại đồ vật gọi là Thần Nguyên bảo ngọc, Thần Nguyên bảo ngọc đây, có thể tăng phúc Nguyên Thần bội số, bất quá vật ấy vô cùng quý giá, vốn lấy Vương gia thủ đoạn, nghĩ phải lấy được một cái Thần Nguyên bảo ngọc chỉ sợ cũng không phải rất khó sự tình."

Hắn nói như thế.

"Tăng phúc bội số? Có thể tăng phúc bao nhiêu lần mấy?"

Đỗ Trần tiếp tục hỏi.

"Hạ phẩm có thể tăng phúc gấp đôi, trung phẩm gấp ba, thượng phẩm năm lần, cực phẩm gấp mười lần." Bình Thu Đạo Nhân chăm chú trả lời.

"Cha, người có thể lấy được cái gì phẩm chất?" Đỗ Trần mở miệng hỏi dò, rất trực tiếp không hề có một chút do dự.

Cùng chính mình cha muốn cái gì, còn cần khách khí cái gì.

"Thần Nguyên bảo ngọc chính là bên trong đất trời, nhất bảo vật quý giá một trong, bất quá nghĩ một ít biện pháp, trong vòng hai tháng có thể cho tới cực phẩm!" Hắn nói như thế.

"Thi từ cũng có thể trở thành Linh Thư Sư?" Vốn đã tuyệt vọng Đỗ Trần, không nghĩ tới thi từ lại còn có thể trở thành Linh Thư Sư, hẳn vốn tưởng rằng thi từ chỉ là đề cho mọi người đồ vật, nhưng không nghĩ tới, còn có thể trở thành Linh Thư Sư.

"Đúng đấy, mặc dù thi từ là đầu đuôi hàng ngũ, nhưng thi từ cũng có thể trở thành Linh Thư Sư, chỉ là thi từ rất khó có cao cấp độ tồn tại, nhưng từ cổ chí kim, như cũ có thiên thu Linh Thư Sư chuyên môn chính là làm thơ từ."

Bình Thu Đạo Nhân nói như thế, rất chăm chú cũng hết sức nghiêm túc, không từng có nửa điểm đùa giỡn thành phần.

"Được! Được! Được!" Đỗ Trần nhất thời đại hỉ, hẳn xác thực tuyệt vọng, chỉ là không nghĩ tới hi vọng đến đột nhiên như vậy, mà một bên Đỗ Đồ liền có một ít buồn bực, chính hẳn một nhi tử, tại sao liền luôn luôn ham muốn làm Linh Thư Sư đây? Bất quá Đỗ Đồ không có suy nghĩ nhiều, con trai của chính mình nghĩ làm chút chuyện, hẳn tự nhiên chống đỡ, hồ phụ vô khuyến từ, ai không hy vọng chính mình hải tử, có thể có bất phạm thành tự?

Huống hồ Linh Thư Sư, hẳn Đỗ Đồ là xác thực xác nhận rõ nói, đến mạnh bao nhiêu, nói là vượt lên Chư Thiên tất cả nghề nghiệp, thật một chút cũng không có nói sai.

"Cha, Thần Nguyên bảo ngọc sự tình, liền giao cho ngươi, này mấy ngày ta cực kỳ tỉnh dưỡng một phen." Đỗ Trần cũng rất trực tiếp, để cha mình đi tìm Thần Nguyên bảo ngọc, sau đó chính mình dự định nhìn một chút thế giới này thi từ, đến lúc đó thế nào phong cách.

"Được! Ngươi yên tâm Trần nhi, hai cái tháng, vì phụ chắc chắn cực phẩm Thần Nguyên bảo ngọc cho ngươi, ngươi nghỉ ngơi cho tốt, Từ Tô, chăm sóc tốt Thế tử điện hạ." Đỗ Đồ hết sức thô bạo nói, như chặt đinh chém sắt.

"Phải! Vương gia." Từ Tô chậm rãi mở miệng, ứng với một câu sau đó, Bình Thu Đạo Nhân cũng tiếp theo cáo từ, dù sao hẳn vừa bị kinh sợ, muốn nghỉ ngơi cho tốt một phen, không phải vậy. . . . Hẳn đồ không được nha.

Mọi người đi, trong gian phòng, chỉ còn dư lại Đỗ Trần cùng Từ Tô hai người.

"Điện hạ, ước chừng phải ăn một chút cái gì?" Từ Tô mở miệng, đôi mắt sáng mỹ lệ, nhìn Đỗ Trần, đây là một cái mỹ nhân tuyệt thế bại hoại, Đỗ Trần lung lay đầu, hẳn hiện tại cũng không có tâm tình ăn đồ ăn, chỉ là vỗ vỗ giường chiếu nói: "Ngươi cho ta vò vò đầu đi, còn có một chút căng đau."

Đỗ Trần mở miệng, trong nháy mắt Từ Tô cời gài ra, lộ ra một đôi chân đẹp, vòng tại trên giường, Đỗ Trần cũng không khách khí, trực tiếp nằm Từ Tô trên đùi, trong nháy mắt, từng tia từng tia mùi thơm cơ thể truyền đến, để Đỗ Trần có một ít tâm thần thoải mái nha.

Từ Tô nhẹ nhàng nắm bắt Đỗ Trần huyết Thái Dương, cường độ không nặng cũng không nhẹ, vừa vặn thích hợp, để Đỗ Trần vô cùng hưởng thụ.

"Thế tử điện hạ, ngài vì là gì cố chấp như thế một cái Linh Thư Sư nha? Thân phận ngài, kế thừa Đỗ gia, tương lai chính là Thần Đạo thế giới nhân vật nổi tiếng, mà hẳn mấy vị điện hạ, một cái so với một cái bất phạm, ngài hà tất chấp nhất?"

Từ Tô mở miệng, âm thanh rất êm tai, Đỗ Trần thở ra một hơi, ngay sau đó bình tĩnh nói: "Ngươi coi là thật cho rằng, ta chưa tới đón ta lão gia cha lóp, là có thể gỏi cao không lo?"

Đỗ Trần âm thanh rất bình tĩnh, nhưng là bình tĩnh này trong đó nhưng mang theo một tia ý vị sâu xa.

Nắm bắt Đỗ Trần huyết Thái Dương Từ Tô, đột nhiên sững sờ, bất quá lập tức tiếp tục nắm bắt, không có ngừng dừng một cái, Đỗ Trần lời nói này có thể không bình thường nha, trong đó có quá nhiều quá nhiều tin tức, năng không đoán ra được.

"Thế tử điện hạ vì là sao như thế lo lắng?" Từ Tô tiếp tục mở miệng, nàng từ nhỏ thiếp thân hầu hạ Đỗ Trần, Đỗ Đồ đã chỉ tên điểm họ đã nói, tương lai Từ Tô, chính là Đỗ Trần thế tử, hoặc là tiểu thiếp, vì lẽ đó Từ Tô có thể nói là Đỗ Trần người, bất quá là sớm muộn vấn đề.

"Tương lai thiên cơ, đều có biến hóa, đến sẽ xảy ra chuyện gì, ta Đỗ Trần không biết, ta rất muốn làm một cái không buồn không lo Nhị Thế Tử, cũng không có việc gì bại phá sản, mang theo một nhóm ác nô đi đùa giỡn đàng hoàng, có thể. . . Ta không dám làm như vậy."

"Vì sao?" Từ Tô tiếp tục hỏi.

"Ngươi biết có một loại bệnh gọi là. . . . Chiều sâu vọng tưởng hãm hại chứng sao?"

Đột ngột trong đó, Đỗ Trần tròn mở con mắt, rất nghiêm túc hỏi.

"Ây. . . . Nó tỳ không biết."

Từ Tô rất chăm chú trả lời, nàng xác thực không biết.

"Đổi cái danh từ chính là, luôn có điều dân muốn hại trầm." Đỗ Trần tiếp tục mở miệng.

Từ Tô: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7:: Hoàng tử gởi thư

Vừa là thi từ, Đỗ Trần cũng có ý nghĩ của mình, thi từ số lượng từ ít, Đỗ Trần hiện tại không dám xác định chính mình cũng chỉ có thể viết một chữ, hay là có thể viết hai chữ chữ, nếu như là hai chữ lời nói, một bài thi từ gộp lại ba mươi, bốn mươi chữ, một tháng là có thể viết xong.

Nếu như là một chữ lời nói, liền có một chút phiền toái.

Mà quãng thời gian này, Đỗ Trần cũng không có trực tiếp viết, mà là tự mình đi gặp đương đại thi từ, cùng với một ít cổ điển thi từ, sau khi xem xong, Đỗ Trần phát phát hiện, thi từ còn thật không tệ, bất kể là cổ đại vẫn là hiện đại thi từ, cũng là đều rất tốt, đây là văn hóa bao hàm.

Mấy triệu năm thậm chí là càng lâu dài lịch sử, không tồn tại nói Thi Từ Hội rất kém cỏi, tiểu thuyết liền không giống, tiểu thuyết quyết định bởi với một cái đại thế, thi từ ngắn nhỏ ý nghĩa rất nhiều, Đỗ Trần đối thi từ giải khai không tính rất nhiều, chẳng qua là ban đầu yêu thích trang điểm văn nghệ thanh niên, vì lẽ đó có ý học được một phần, nhưng không là rất nhiều.

Đi qua tiếp cận mười ngày đọc, Đỗ Trần phát phát hiện thế giới này thi từ, đại đa số đồng dạng, riêng là hiện đại thi từ, át chủ bài chính là ca tụng cùng trào phúng, vô cùng cực đoan hóa, đương nhiên cũng không phải là nói cũng chỉ có này hai chủng thi từ, còn có hẳn chỉ là rất ít.

Nhìn cũng nhìn, nghĩ cũng muốn, Đỗ Trần cũng bắt đầu chuẩn bị viết.

Trong thư phòng, có thể nói Đỗ Trần từ sinh ra được liền chưa có tới nơi này, bây giờ vì muốn an tâm sáng tác, nhất định phải đến bên trong thư phòng.

Đỗ gia Vương phủ thư phòng có thể không bình thường, gian phòng khổng lồ, cổ kính, đàn mộc chế tạo gia cụ, tản ra một loại nhàn nhạt mùi đàn hương, không phải rất đậm, nhưng vừa vặn khiến người ta tâm thần thoải mái, mặt trên mang theo một ít sách vẽ, những này nhưng là xuất thân từ một ít danh gia tác phẩm.

Bên trong có tên Gia Tĩnh Khí Thần, nếu là có sách người ở đây, chỉ sợ sẽ phảng phất đi tới thiên đường giống như vậy, bởi vì nơi đây có thể tăng mạnh sách nhân tâm bên trong nhân khí, Đỗ Trần ở đây cũng là muốn cũng bị sách nhân khí thoải mái thoải mái.

Ngồi xếp bằng, Đỗ Trần lập tức câu thông Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng, như trước giống như, giới diện xuất hiện, bút danh loại hình căn bản không có sửa chữa, bất quá lần này Đỗ Trần phải sửa đổi, truyện dài xem ra là viết không, chỉ có thể viết điểm thi từ, nhìn nhìn có thể trở thành Linh Thư Sư.

"Một khi gửi công văn đi chính là phổ thông Linh Thư Sư, hàng năm lúc tháng mười một lần nữa ước định Linh Thư Sư cấp bậc, bất quá lần thứ nhất viết ra tác phẩm, có thể không nhìn quy củ này, nếu như ta đây thiên thi từ viết xong, khả năng một bước trở thành thiên thu Linh Thư Sư, bất quá đây cơ hồ không thể."

Đỗ Trần trong lòng thầm nói, bất kỳ Linh Thư Sư, ở lần thứ nhất phát biểu Tân Tác thời điểm, đều có một cơ hội, không cần đợi đến lúc tháng mười bình chọn, tại chỗ xét duyệt, vì lẽ đó phần đầu tiên rất trọng yếu.

"Ai! Đáng tiếc, như là số lượng từ không bị ràng buộc, trực tiếp viết ra đầu khí thế giới, chỉ sợ chỉ ít cũng là lưu danh tác phẩm nha, thậm chí có thể là truyền thế văn chương, hơn nữa có thể là thiên thu văn chương."

Đỗ Trần trong lòng ở nghĩ linh tinh, đầu khí thế giới cách cục, thế giới quan, cùng với tu hành hệ thống, đơn giản là miếu sát Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng hết thảy tác phẩm một trăm cái phổ lớn, nhưng làm sao chính là viết à không.

Thu về tâm thần, Đỗ Trần sửa chữa một hồi tác phẩm phân loại vì là thi từ, đem trước viết nội dung cho cắt bỏ, không thể không nói là, cái này Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng có thể bảo hiểm tồn trước người viết đồ vật, bằng không lời nói, muốn một hồi viết xong, đánh chết Đỗ Trần đều làm không được đến.

Sau đó lấy thần làm mực, lấy tâm làm bút, trong nháy mắt, sách viết một chữ.

Mộc!

Viết xong sau đó, Đỗ Trần cũng không có cảm thấy ngất, lập tức viết xuống chữ thứ hai, lan!

Sau đó một loại ừ rừ kéo tới, Đỗ Trần cảm giác được không thoải mái, trong nháy mắt Đỗ Trần lui ra Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng giới diện, không thể

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8:: Đánh nhau

Có người địa phương, thì có giang hồ, thế giới này có một loại đồ vật cùng Đỗ Trần đời trước giống nhau y hệt, đó chính là người lừa ta gạt.

Riêng là đường đường Đại Kiên Đế Triều, người nhà họ Lý thiên hạ, dùng Đỗ Đồ câu nói đầu tiên là, họ Lý không có một người tốt, câu nói này không phải là ngay ở trước mặt Đỗ Trần một người trước mặt nói, mà là ngay ở trước mặt cái kia chí cao vô thượng Thánh Thượng trước mặt nói.

Toàn bộ Thần Đạo thế giới, cũng chỉ có Đỗ Đồ một người dám nói như vậy, bởi vậy có thể thấy được, Đỗ Đồ ở Đại Kiên Đế Triều đến có cỡ nào phân lượng.

Xác thực, họ Lý không có mấy người tốt, càng là Đường Kim Thánh Thượng mấy cái đời sau, một cái so với một cái tâm ngoan thủ lạt, một cái so với một cái thông minh Linh Tuệ, Đỗ Trần biết được sự tình rất nhiều, thái tử giúp nạn thiên tai, ăn bớt nguyên vật liệu, quân lương phân phát, cũng làm một ít tay chân, Nhị Hoàng Tử thật cá thiên hạ, Ngũ Hoàng Tử đầu bắt nạt đàn ông trông ghêo đàn bà, chỉ có Bát Hoàng Tử khá một chút, cái gì hắc nguyên liệu cũng không có, nhưng Đỗ Đồ đã nói, này Bát Hoàng Tử làm việc, càng thêm tàn nhẫn.

Bởi vì không người hiểu rõ sự tình, liền chứng minh biết được người toàn bộ chết, thay lời khác tôi nói, này Bát Hoàng Tử liền thủ hạ mình đều giết, hơn nữa còn là cả nhà đều giết, cắt cỏ trừ căn, không giữ lại ai, còn Thập Tam Hoàng Tử liền so sánh giả mù sa mưa, yêu quý nhất chính là giả vờ giả vịt.

Xác thực không có một cái tốt, nhưng không thể phủ nhận, bọn họ làm việc, đều là người thông minh mới sẽ đi làm, bởi vì hoàng thất bản thân liền là một cái vô cùng kịch liệt tồn tại, hơn nữa Đường Kim Thánh Thượng ngầm đồng ý những hoàng tử này người cạnh tranh ta đấu.

Dùng một loại đồ vật để hình dung, đó chính là nuôi cỏ, một cái Đế Vương, cần cũng kiếm quá nhiều quá nhiều đồ vật, được người trong thiên hạ chống đỡ là một chút, muốn tâm ngoan thủ lạt, Đế Vương vô tình, cũng phải hiểu được Thi Ân, đồng thời còn muốn thông minh Linh Tuệ.

Nói trắng ra hơi lớn cục cân nhắc, có lúc hi sinh một số người, là tất nhiên, Đế Vương không phải đại đạo, không làm được chí công vô thượng, trong đó tồn tại nhiều lắm Hắc Ám cùng bẩn dơ, Đỗ Trần biết được, nhưng hẳn biết được liền có thể, sẽ không ảnh hưởng chính mình, bởi vì nếu là đến phiên mình trên đầu, Đỗ Trần cũng khó bảo đảm sẽ không theo bọn họ giống như đi làm.

Châm ngôn nói cẩn thận, nhất bản bất quá nhân tâm

Mà đối với những các hoàng tử này mời, Đỗ Trần không thêm đề ý, bọn họ đơn giản liền là muốn Doanh chính mình tầm này rất trọng yếu một nhóm, phải biết bách tính trong đó lưu truyền một câu nói, được Đỗ gia có thể phải nửa bên thiên hạ, Đỗ gia không chỉ có riêng chỉ có một Đỗ Đồ.

Triều đình có tiếp gần một nửa đại tướng quân đều là Đỗ Đồ một tay bồi dưỡng, riêng là khai quốc sau khi, Đỗ Đồ thân từ thành lập tư thực, để người trong thiên hạ có miễn phí sách, vô số sách mọi người vô cùng chống đỡ Đỗ Đồ, lại thêm Đỗ Đồ nhưng là Thần Đạo mười cảnh cường giả.

Bao nhiêu vàng sáng trừ đi? Được Đỗ gia chống đỡ, chẳng phải là có thể được thiên hạ?

Đỗ Đồ bản lĩnh đại tới trình độ nào? Chuyện này người trong thiên hạ cũng không biết, nhưng Đỗ Trần nhưng hết sức rõ ràng, bốn mươi lăm năm trước, Đại Kiên Đế Triều Kiến Quốc đêm trước, Đường Kim Thánh Thượng muốn thiên hạ hai phần, hẳn cùng với Đỗ Đồ một người một nửa, nghe nói là cái kia chút từ Long công thần chủ động nói ra, mà Thánh Thượng cũng lại đáp ứng.

Có thể Đỗ Đồ tự mình chém mười vị tiếng tăm lừng lẫy cao thủ tuyệt thế, đem thủ cấp bày ra ở Lý Kiên trước mặt, chỉ nói một câu.

"Thà làm vạn cổ dân thường, không làm một ngày Đế Vương." Cũng là bởi vì câu nói này, từ nay về sau, Đỗ Đồ mặc kệ đề ra bất kỳ yêu cầu gì, Đường Kim Thánh Thượng Lý Kiên từng cái đáp ứng, hơn nữa phong Đỗ Đồ làm một chữ Tịnh Kiên Vương.

Một! Cái chữ này ý tứ hàm xúc quá lớn, trừ hoàng thất bên ngoài, ai cũng không dám dùng một chữ này, liền giống với Lý Kiên cái thứ nhất trưởng tử, không gọi một hoàng tử, mà gọi thái tử, cũng đủ để chứng minh cái này Nhất Tự đối với thiên hạ tới nói ý vị như thế nào.

Mà Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, mang ý nghĩa chính là đệ nhất thiên hạ vương hầu, cùng hẳn Lý Kiên đứng ngang hàng.

Cho nên chỉ cần bất luận cái nào hoàng tử, được người nhà họ Đỗ chống đỡ, như vậy thì cơ hồ là có thể kế thừa tương lai Đế Vị, lúc trước

Thu hồi tướng pháp, Đỗ Trần thở dài, xem sách ngoài phòng Tử Tô, chậm rãi mở miệng nói: "Đề hạ nhân chuẩn bị các loại Trân Bảo, phẩm là đưa thư đến đây hoàng tử, từng cái đáp lễ, báo cho hạ nhân, cần phải đúng giờ đúng giờ cùng đưa đến, hơn nữa chuẩn bị đồ vật, toàn bộ đều là giống như đúc, ra một một chút làm lỗi, liền giáng thành nô tịch, đồng thời báo cho đối phương, ta gần đây thân thể có bệnh, ngày mai tham gia tiệc rượu liền có thể, liền

không nhiều hợp."

Lời ấy nói chuyện, Từ Tô lập tức gật đầu nói: "Rõ ràng."

"Đi thôi." Đỗ Trần cũng không tiện nhiều lời, phất tay một cái, liền để Từ Tô ly khai, bất quá lúc này Từ Tô tiếp tục mở miệng nói: "Còn có một việc tình, là vừa mới nhận được tin tức, Thánh Thượng cùng Vương gia đánh nhau, ngay ở trên Kim Loan điện, kính xin Thế tử điện hạ đi khuyên nhủ giá."

Lời ấy nói chuyện, trong nháy mắt, Đỗ Trần liền mộng, cha mình cùng Đương Kim Thánh Thượng đánh nhau? Đây sao lại thế này? Hơn nữa còn ở trên Kim Loan điện? Vậy thì có một ít khước đại nha.

"Nói tường tận rõ ràng đến." Đỗ Trần mở miệng hỏi, đây là Thần Đạo thế giới, Từ Tô là Thần Đạo tu sĩ, vì lẽ đó truyền tin tức, không cần chìm bỏ câu truyền tin loại chức năng này, một cái Thần Niệm, Từ Tô liền biết xảy ra chuyện gì, vì vậy không có có vẻ cái gì đột ngột.

"Vương gia đi tìm Thánh Thượng, nói tới Thế tử điện hạ cần cực phẩm Thần Nguyên bảo ngọc sự tình, sau đó Thánh Thượng nói hần vừa vặn có một khối, chỉ là nhưng sớm một bước công nhiên đồng ý, lần này thái hậu ngày sinh, ai như là tặng tặng quà, giành được chiếm được thái hậu nở nụ cười, liền đem cực phẩm thần nguyên biểu tặng cho ai."

Từ Tô nói tới chỗ này, Đỗ Trần nhủ nhủ mảy suy đoán nói: "Kết quả là cha ta liền để Thánh Thượng thu về mệnh lệnh đã ban ra, sau đó Thánh Thượng không làm, vì lẽ đó liền đánh nhau?"

Đỗ Trần lần này suy đoán, tư duy hết sức bình thường, Logic tính chất rất mạnh.

Có thể Từ Tô nhưng lung lay đầu, sắc mặt bình tĩnh nói: "Vừa vặn ngược lại, Thánh Thượng biết được Thế tử điện hạ muốn trở thành Linh Thư Sư, không biết nhiều vui vẻ, lập tức thu về mệnh lệnh đã ban ra, nhưng Vương gia lại không chịu, cho rằng Quân Vô Hí Ngôn, Thánh Thượng tuyệt nhiên không thể nhận về mệnh lệnh đã ban ra, có thể Thánh Thượng lại nói có thể đổi hần phần thưởng, nhưng Vương gia như cũ cho rằng Quân Vô Hí Ngôn, nhất thời Thánh Thượng không vui, trực tiếp chỉ vào Vương gia mũi máng, nói để Vương gia không muốn không biết phân biệt, vật này là tặng cho hần chất nhĩ, cùng hần không có quan hệ, sau đó liền muốn định ra thánh chỉ, kết quả là kẻ bên Vương gia một quyền, lần này Thánh Thượng mộng một hồi, bất quá quay đầu lại chính là trực tiếp đánh toi bởi Vương gia, nhưng bây giờ trong cung đại nội tổng quản Vân Trung Quân truyền lời ra, nói Thánh Thượng đã bị Vương gia đánh nhanh không được, bây giờ nhất định phải mời Thế tử điện hạ đi khuyên can, bằng không lời nói, không ai dám tiến vào Kim Loan Điện."

Từ Tô chậm rãi giải thích, sau khi nói xong, lần này đến phiên Đỗ Trần lần thứ hai mộng trang bức.

Này gọi là quá rất sao thế vai chứ? Đỗ Trần biết mình cha tính khí hết sức táo bạo, thiên hạ trừ một mình hần bên ngoài, ai cũng không dám trêu chọc hần, có thể không nghĩ tới cha mình hung hãn đến liền Thánh Thượng đều đánh, hơn nữa còn liền hướng trên mặt đánh, nghe khẩu khí này, cảm giác lại đánh liền chân thật có chuyện.

Nghĩ tới đây, Đỗ Trần chỉ có thể vô cùng bất đắc dĩ thở dài nói: "Chuẩn bị xe ngựa! Mang ta nhanh đi hoàng cung!"

Đỗ Trần mở miệng, cũng chỉ có thể vội vàng chạy tới đang nói, không phải vậy chân thật đem vị này Cửu Ngũ Chi Tôn đánh ra sự tình, hần Đỗ Đỗ tuyệt đối ăn thua thiệt đi.

☺♥♣♠♣♣ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9:: Gặp vua

Đỗ môn nhà, đã chuẩn bị xong xe ngựa, cửu đầu trắng nổi cực kỳ Long Mã, biểu lộ ra ra Nhất Tự Tịnh Kiên Vương phủ thô bạo.

Những này Long Mã nhìn sang so với bình thường Mã lớn gấp ba, dưới chân Phù Không, trên vỏ ngựa có trắng nổi họa diễm, ngọn lửa này trong truyền thuyết có thể mang không gian cho thiêu đốt sạch sẽ, Long Mã có râu rồng, hai phiến râu rồng đón gió mà phát động, có không nói ra được thô bạo.

Đây là thành niên Long Mã, tùy tiện một cái có thể mang Thần Đạo Ngũ Cảnh tu sĩ đập cho chết, thiên hạ cực lớn, Long Mã số lượng vô cùng rất ít, là Đế Triều Quốc Bảo, chỉ cung cấp hoàng gia sử dụng, hoàng tử xuất hành, cũng bất quá là dùng sáu thốt Long Mã kéo, thái tử xuất hành có thể dùng tám thốt Long Mã, Hoàng Đế xuất hành mười bốn thốt Long Mã.

Mà Nhất Tự Tịnh Kiên Vương xuất hành, có thể dùng cửu thốt Long Mã, nhưng mà này Long Mã Đổ Đò trừ nắm lúc trở về, cười lấy mà về, còn lại chính là Đổ Trần đồ vật, vậy thì tại sao nói, được Đổ Trần một phiếu này, chẳng khác nào được thiên hạ nguyên nhân.

Đổ Đò quá thương yêu chính hần một hải tử, thương yêu đến trong xương.

Long Mã lôi kéo một cái Ngọc Liên, bay lên trời, trong nháy mắt trên trăm vị Long Vệ Quân, bảo vệ ở xung quanh, những thứ này đều là Thần Đạo cường giả, từng cái đều là tướng lĩnh cấp tồn tại, bất quá nhưng dùng tới bảo vệ Đổ Trần an toàn, đây là ở Đế Triều trong đó, thánh lâm trong thành, như là ra khỏi thành ở ngoài, không biết muốn phải bao nhiêu cường giả bảo vệ, thậm chí Đổ Đò sẽ đích thân trốn núp trong bóng tối.

Cẩn thận như vậy, cũng là bởi vì lúc trước có người muốn hại chết Đổ Trần, sau đó chỉ hại chết Đổ Trần mẫu thân, Đổ Trần sinh ra được, vì lẽ đó Đổ Đò đem Đổ Trần nhìn so với sinh mệnh còn trọng yếu hơn, người trong thiên hạ ai cũng không cho phép trêu chọc Đổ Trần, ai dám trêu chọc Đổ Trần lời nói, Đổ Đò sẽ đích thân đem đối phương cả nhà tàn sát.

Đây là người trong thiên hạ nhận thức chung.

"Tốt như thế nào tốt đánh nhau đây? Theo đạo lý chắc cũng là cha cường bức Thần Nguyên bảo ngọc, Thánh Thượng không cho, sau đó sẽ đánh nhau nha, làm sao khiến cho Thánh Thượng phải cho, cha không muốn mới đánh nhau nha?"

Rất kỳ quái này tư duy Logic đơn giản là nổ tung, là một người xem qua chín trăm tập Thám Tử Conan, cùng với Lang Nhân sát cục đếm đệ nhất Đổ Trần, biểu thị vô cùng không rõ nha, này phi thường không phù hợp Logic.

Nhưng hôm nay nghĩ nhiều hơn nữa cũng là vô dụng, nhất định phải tự mình đi gặp nhìn, mới biết xảy ra chuyện gì.

Nhất Tự Tịnh Kiên Vương phủ khoảng cách hoàng cung không có bao xa, không ra ba mươi hô hấp liền tới đến hoàng cung bên trong, ngoài cửa thành hết thấy thủ vệ nhìn thấy Long Mã Ngọc Liên sau đó, lập tức quỳ trên mặt đất, la lớn: "Xin chào Thế tử điện hạ."

Toàn bộ Đại Kiên Đế Triều người nào không biết, này cửu đầu Long Mã lôi kéo người là ai? Triều đình lưu truyền một câu nói, yên tĩnh trêu chọc Đổ Đò, đừng chọc Đổ Trần.

Trêu chọc đến Đổ Đò còn có cơ hội mạng sống, nhưng trêu chọc đến Đổ Trần . . . Vậy thì ha ha.

Ngọc Liên trong đó, có Từ Sa che chắn Đổ Trần tướng mạo, có thể nói vì bảo vệ Đổ Trần an toàn, có thể coi là dùng lấy hết tất cả biện pháp, toàn bộ Đại Kiên Đế Triều, trừ mấy vị hoàng tử bên ngoài, còn có một chút văn thần đủ loại quan lại, những này tầng lớp cao nhất, trên căn bản ai cũng không biết Đổ Trần dung mạo ra sao, vì lẽ đó dân gian liền có không ít lời đồn.

Nói cái gì Đổ Trần từ nhỏ chính là một cái hồ ly đáng ghét, yêu diễm hết sức, nam nhân nhìn đều phải bị mê hoặc, cũng có nói, Đổ Trần sinh ra được thanh đẽ mất răng nanh, dữ tợn khủng bố, là bởi vì Đổ Đò giết nhiều người như vậy, cuối cùng gặp phải Thiên Khiển.

Nhưng đến lúc đó thế nào, trừ cái kia cao nhất một nhóm tồn tại, cũng không ai biết, mà khi ban đầu Đổ Trần sinh ra được sau đó, Đổ Trần mẫu thân khó sinh, Đổ Đò tự mình cầm trong tay một thanh Huyết Phách Thần Dao, đi tới hoàng cung trong đó, đem quanh năm nương theo tại người Huyết Phách Thần Dao trực tiếp đồ nát, chỉ nói một câu.

"Khẩn cầu Thánh Thượng ra tay, vì ta đây đúc Thánh Tượng!"

Chính là một câu nói như vậy, thiếu một chút Triều Cung đều loạn, vô số văn thần dùng ngòi bút làm vũ khí, mắng to Đổ Đò, bởi vì đúc Thánh Tượng là một loại rất khó làm được đồ vật, bởi vì đúc Thánh Tượng là dùng thiên hạ lễ dân Tín Ngưỡng Chi Lực, thêm vào Đế Vương lực lượng, mới có thể triển khai một môn tuyệt thế Thần Thông.

Một khi đúc Thánh Tượng sau đó, khí vận tăng nhiều, cùng Đại Kiên vương triều khí vận treo lên câu, chủ yếu nhất là, ai xem qua Đổ Trần, quay đầu lại không có qua thời gian bao lâu, liền sẽ lãng quên Đổ Trần tướng mạo, trừ phi là có nhân quả ràng buộc người, thí dụ như nói Đổ Trần giết đối phương cả nhà, đây là có nhân quả lo lắng, đối phương chặt chẽ nhớ kỹ Đổ Trần.

Không phải vậy lời nói, như là bằng hữu bình thường, hoặc là nhìn liếc qua một chút, căn bản sẽ không nhớ Đổ Trần tướng mạo.

Ngày đó Lý Kiên không có đáp ứng, thậm chí ngay ở trước mặt văn võ bá quan mặt, răn dạy Đổ Đò một lần, bất quá cuối cùng người trong thiên hạ cũng không biết, vì này Đế Vương, ly khai hoàng cung một đêm, giúp Đổ Trần đúc Thánh Tượng.

Có một số người biết được, nhưng bọn họ biết cũng không dám nói, thậm chí có người vô cùng hối hận đất biết bí mật này.

Thu hồi tưởng tự, bây giờ đã tới Kim Loan Điện ở ngoài, vào giờ phút này, Kim Loan Điện ở ngoài, một bầy hoàng tử vội vàng đi tới đi lui, sắc mặt từng cái từng cái rất khó nhìn, bên ngoài một ít thái giám công công, càng là lo lắng như đốt nha.

"Là thế tử điện hạ, thế tử điện hạ tới."

"Điện hạ tới, điện hạ tới, có thể cứu chữa, có thể cứu chữa!"

Từng cái từng cái thái giám công công còn có chư vị hoàng tử nhìn thấy Đổ Trần sau đó, trong nháy mắt hoan hỉ cực kỳ, phảng phất giống như là nhìn thấy một cái cứu tinh giống như vậy, những hoàng tử này đều là một ít không tính là rất có thể lực hoàng tử, có thể ở lại ở trong hoàng cung, cũng là

không phải là cái gì được sủng ái hoàng tử.

Bởi vì bọn họ ở lại ở trong hoàng cung, ngay ở tiềm thức trong đó, lựa chọn mình muốn dựa vào tại hân nhóm phụ thân cây to này dưới, cẩn thận mà an hưởng tuổi già, đã đối với cái kia chí cao vô thượng Đế Vị không có bất kỳ một chút hứng thú ham muốn.

Hơn nữa làm như vậy chỗ tốt không phải là không có, tương lai ai làm hoàng đế, bọn họ có thể phong cái vương, ở một chỗ ăn ngon tốt uống chơi vui cả đời, Đại Kiền Đế Triều bất diệt, bọn họ là có thể ngồi hưởng thành.

Bất luận cái nào thời đại, đều có sự khác biệt người, có người sinh ra được thì có ý chí chiến đấu, có người sinh ra được liền không có ý chí chiến đấu, đều là hiện tượng bình thường.

Từ Ngọc Liễn đi xuống, Đỗ Trần lấy tay che chắn một hồi chói mắt ánh mặt trời, sau đó khiêm mìm cười một cái nói: "Xin chào các vị Hoàng Tử Điện Hạ."

"Xin chào Thế tử điện hạ."

Chư Hoàng tử cũng là cung cung kính kính, làm cho người ta một loại Đỗ Trần là hoàng tử cảm giác, bất quá cái này cũng không sai, liền hiện nay thái tử nhìn thấy Đỗ Trần, cũng phải gọi một tiếng Thế tử điện hạ, bọn họ bản thân liền không tính tranh cướp Hoàng Vị, gặp được Đỗ Trần đương nhiên phải tôn kính cực kỳ.

Phải biết khả năng một cái Đỗ Trần phân lượng, tại vị này chí cao vô thượng Đế Vương trong lòng, vượt qua hân tất cả đứa bé.

"Thế tử điện hạ, bên trong đã vỡ tổ, nô gia căn bản cũng không dám vào đi nha, ngài mau chóng đi vào, ngăn cản hai vị kia đi." Ngay vào lúc này, một người mặc Thanh Loan quan bào nam tử đi tới, nam tử này oai hùng cực kỳ, âm thanh không hề có một chút nhỏ bé mềm mại, trái lại cương mãnh cực kỳ.

Trung niên đáng vẻ, tuy rằng cung cung kính kính, nhưng lại là một vị cực kỳ mạnh mẽ Thần Đạo cao thủ.

Vân Trung Quân! Đại Kiền vương triều đại nội tổng quản, có thể nói là Lý Kiền bên người thân nhất nô tài, có thể nói Đỗ Đồ, Đỗ Trần bên dưới, chính là cái này Vân Trung Quân, nhất được thánh quyền, làm nhưng cái này Vân Trung Quân cũng không tính là một người xấu, trái lại làm không ít chuyện tốt, là một cái công thần.

"Được!" Đỗ Trần gật gật đầu, ngay sau đó Vân Trung Quân lập tức mang theo Đỗ Trần đi tới Kim Loan Điện cửa, sau đó hơi đẩy cửa ra, la lớn: "Thánh Thượng, Thế tử điện hạ, Đỗ Trần đến đây."

Đỗ Đồ một nhà, đều có thể nắm giữ trực tiếp gặp vua quyền lợi, đây là Lý Kiền tự mình nói chuyện nhiều, vì lẽ đó không cần bẩm báo, chỉ là Vân Trung Quân nhất định phải hô một tiếng, miễn cho hai vị đại nhân vật tranh đấu có một ít không văn nhã.

Trong khoảng thời gian ngắn hết thấy hoàng tử bao quát một ít nô tài, cũng là quỳ trên mặt đất, hạ thấp xuống đầu không dám nhìn tới bên trong xảy ra chuyện gì.

Vân Trung Quân hạ thấp xuống đầu đẩy cửa ra, chỉ là nhìn liếc qua một chút, sau đó sắc mặt cực kỳ khó nhìn dưới đất thấp đầu.

Trong điện Kim Loan, thế gian này trên người phần cao quý nhất hai vị, vào giờ phút này, nhưng xoay đánh vào nhau, dường như chợ tiểu thương giống như vậy, đơn giản là không đành lòng nhìn thẳng, ai xem ai chết nha.

Mà Đỗ Trần đi tới, lập tức đóng cửa lại, rất trực tiếp đất ở trên bàn nắm một cái cống quả, giòn đất cắn một cái, lẳng lặng mà nhìn hai vị này tôn tư.

☺♥☪☺☺☺☺ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương đề mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hôn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10:: Khuyên can

Đại diện trong đó, hai vị này trên thế gian tôn quý nhất tồn tại, một cái Đương Kim Thánh Thượng, một cái Nhất Tự Tịnh Kiền Vương, bây giờ dường như chợ tiểu thương một loại xoay đánh vào nhau, hình tượng này đơn giản là cay xè con mắt nha.

"Vương Bát Đản, ngươi lại dám ánh mắt ta!"

"Ngươi buông tay cho ta, nắm ta tóc? Mấy năm không có đánh qua, ngươi làm sao càng ngày càng cùng nữ nhân giống như?"

Xoay đánh vào nhau hai người, Đỗ Đồ dùng Đoạt Mệnh kéo chân kẹp lấy Lý Kiên đầu, mà Lý Kiên nhưng là khom người tóm chặt Đỗ Đồ tóc, hai người cả người đại hân, sắc mặt đỏ lên.

Trái lại Đỗ Trần, sắc mặt bình tĩnh, ăn công quả, còn không tìm không phải nói: "Cha, ngươi bây giờ chặt chẽ kẹp lấy hoàng thúc đầu, để hắn không thở nổi.!"

"Bệ Hạ, ngươi không nên bắt ta cha tóc, trực tiếp một cái Hầu Tử Thâu Đào, bảo đảm cha ta lập tức mất đi năng lực chiến đấu, không phải vậy ngươi bây giờ không phải vậy các ngươi như vậy giằng co nữa, vô vị nha, muốn đánh thì đánh ác một chút, còn có này công quả nơi nào? Ăn rất ngon."

Trong nháy mắt hỏa phong biến, Đỗ Trần lại đây không có khuyên can, trái lại tự mình chỉ đạo, hận không thể tự mình động thủ.

Trong nháy mắt, Đỗ Đồ cùng Lý Kiên biến sắc mặt, đột ngột có một loại bị người làm con khi đùa nghịch cảm giác, nhưng mà vào đúng lúc này, lại cùng nhau lựa chọn buông tay.

"Hừ! Mãng phu!" Trên người mặc Cửu Trảo Kim Bào Lý Kiên, oai hùng bất phàm, có một loại khó mà diễn tả bằng lời Đế Vương khí, như là không sung mặt sung mũi lời nói, chỉ sợ chỉ là cái này vẻ ngoài, cũng có thể chinh phục vô số mỹ nữ.

"Phu nhân đầu pháp." Một thân mộc mạc trang điểm Đỗ Đồ, chỉ vào Lý Kiên mũi máng, nếu như y phục trên người không phải như vậy rách nát, vậy thì thật sự có một loại cái đứng của thất phu không biết sợ khí thế.

Một sát na hai người khôi phục thái độ bình thường, thương thế trên người hồn nhiên không gặp, bọn họ là Thần Đạo người mạnh nhất, chỉ là này loại bị thương ngoài da tính là gì, cái gọi là ấu trĩ, đơn giản chính là không sử dụng bất kỳ một chút Thần Đạo chi lực, đây coi là không cái gì, tổn thương không hòa khí.

"Chất nhĩ, ngươi tới phân xử, ngươi cần Thần Nguyên bảo ngọc, hoàng thúc đưa ngươi, này không thành vấn đề chứ?" Lý Kiên này về không thêm đề ý Đỗ Đồ, mà là nhìn Đỗ Trần, nói như thế.

"Trần nhĩ, ngươi đừng phản ứng hắn, hắn là đế vương, vừa nói, Đế Vương một lời, ngày không thể đổi, bằng không làm sao dựng nên uy tín?"

Đỗ Đồ mở miệng, một bộ hết sức ghét bỏ Lý Kiên cảm giác.

"Hừ, chỉ là một câu lời nói đùa mà thôi, thu về thì lại làm sao? Ngược lại là ngươi, lại dám cùng trẫm động thủ, Đỗ Đồ nha Đỗ Đồ, trẫm hôm nay hãy cùng ngươi đem lời nói lược ở đây." Lý Kiên sắc mặt lạnh lẽo, mang theo không có gì đại uy nghiêm, nhìn Đỗ Đồ nói ra: "Sau đó động thủ không cho phép trước tiên đánh mặt."

Khí thế hùng hục Lý Kiên, mặt lạnh nói ra một câu hết sức thô bạo lời nói.

Này đề Đỗ Trần này loại ăn dưa quần chúng, biểu thị mộng trang bức, hắn biết được cha mình cùng Lý Kiên quan hệ tốt vô cùng, chỉ là hôm nay lại một lần nữa đối mới chính mình nhận thức.

"Đánh ngươi mặt thì lại làm sao? Chuyện này, nói tóm lại, ta không đồng ý, Thần Nguyên bảo ngọc, ta đã để cho thủ hạ đi lấy, tới nơi này tìm ngươi, chỉ là hỏi thăm một chút, như là ngươi có, cho ta tốt nhất, nếu là không có lời nói, cũng coi như."

Đỗ Đồ mở miệng, có vẻ có một ít phần nộ, Đỗ Trần biết được cha hắn tính khí, làm lính nói là làm, Đỗ Đồ cũng là một cái nói là làm người, đây là Đỗ Đồ tính xấu, nhưng cũng là Đỗ Đồ tốt nhất ưu điểm.

Đương nhiên này trong đó khẳng định có một ít chính mình không biết sự tình, chỉ là hiện tại không tiện nói, Đỗ Trần cũng không có truy cứu đi hỏi.

"Đỗ Đồ, ngươi đừng tưởng rằng chỉ ngươi đau Trần nhĩ, Trần nhĩ cũng là trẫm chất nhĩ, ngươi cho rằng trẫm nể mặt ngươi? Trẫm cho là Thanh nhĩ mặt mũi, ta nói lần này thái hậu ngày sinh, tướng thường đồ vật đối hắn Thần Vật, Thần Nguyên bảo ngọc, đưa cho Trần nhĩ."

Lý Kiên cũng là quật cường tính khí, như đinh chém sắt nói.

"Đại Kiên Đế Triều vừa kiến quốc, ngươi vì là Trần nhĩ đức Thánh Tương, này đã coi như là động đến quốc vận căn bản, hiện tại ngươi làm bất kỳ một chuyện gì, đều phải muốn nói là làm, bằng không lời nói, lâu dài xuống, tất có phiền phức, điểm này ngươi cũng biết."

Đỗ Đồ mở miệng, hân ngữ khí hết sức vững vàng, có thể nói ngữ trong đó nhưng mang theo kiên định.

Thời khắc này Đỗ Trần cuối cùng là rõ ràng, tại sao cha mình sinh tử không muốn, hơn nữa còn ra tay đánh nhau, nguyên lai liên quan đến quốc vận, nghĩ tới đây, Đỗ Trần cũng không thể tiếp tục xem làm trò, lập tức mở miệng ngăn lại hai vị chửi nhau.

"Thánh Thượng! Cha! Việc này thật không có bất kỳ cái vớ ý nghĩa. . . Thánh Thượng nói, chỉ cần ai tặng tặng quà có thể để thái hậu vui vẻ, người đó liền có thể thu được Thần Nguyên bảo ngọc, có đúng hay không?"

Đỗ Trần mở miệng, nói như thế.

Trong nháy mắt, Đỗ Đồ cùng Lý Kiên đều không cãi vã, cùng nhau nhìn Đỗ Trần.

"Lời tuy như vậy, nhưng lần này cũng không phải là chuẩn bị cái gì hậu lễ, thái hậu không phải chú ý người, hơn nữa lần này nếu như được thái hậu tâm ý, vàng bạc châu báu này loại thứ bình thường, căn bản là không có cách để thái hậu nở nụ cười, Trần nhi chẳng lẽ có biện pháp?"

Đỗ Đồ có chút hiểu kỳ, mà Lý Kiên nhưng là mang theo tò mò ánh mắt, nhìn Đỗ Trần.

"Có lẽ có đi, thử một lần cũng không sao, như là Trần nhi có thể để thái hậu nở nụ cười, Thần Nguyên bảo ngọc cũng coi như là dựa vào thực lực bắt được, hơn nữa hoàng thúc cũng sẽ không bởi vậy thu về quân nói?"

Đỗ Trần mở miệng, lần này nói rằng.

"Được! Nếu như Trần nhi có năng lực như vậy, đây là tốt nhất, như nếu không có lời nói, vô luận như thế nào, trăm điều sẽ cho người một khối Thần Nguyên bảo ngọc."

Lý Kiên nói như thế, biểu lộ ra ra Đế Vương khí thế.

"Hừ!" Một bên Đỗ Đồ lạnh rên một tiếng, bất quá cũng không có nói tiếp, sự tình tới đây đã có thể, đón lấy thì nhìn Đỗ Trần có thể hay không chiếm được thái hậu niềm vui.

"Đúng, Trần nhi, Nhượng Vũ đi học trở về, hẳn hiện tại hẳn là ở thiên hương bên trong vườn, các người có thể tụ họp một chút."

Ngay vào lúc này, Lý Kiên mở miệng.

Lý Nhượng Vũ, Thập công chúa? Đỗ Trần khẽ cau mày, hẳn biết được người kia là ai, Lý Gia Hoàng Triều kiêu ngạo nhất, cũng là danh tiếng nhất Đại Công Chúa, được khen là hoàng thất Minh Châu, Đỗ Trần xem qua Lý Nhượng Vũ, xác thực như Thiên Tiên giống như vậy, nhưng tâm cao cũng như Thiên Tiên giống như vậy, nói là băng sơn mỹ nhân đều xem như là khen.

Hoàn toàn chính là một cái núi tuyết vạn năm, ai cũng không dám trêu chọc, nhưng mà cha mình cùng Đương Kim Thánh Thượng Lý Kiên, tựa hồ có ý định tác hợp chính mình cùng cái này Thập công chúa.

Bất quá Đỗ Trần đối với cái kia Thập công chúa, chỉ có phiền diện duyên, mặc dù nói Đỗ Trần cũng là nam nhân, gặp được mỹ nữ tự nhiên có một ít thay lòng đổi dạ, nhưng này loại băng sơn mỹ nữ, còn không bằng nhà mình Từ Tô, có ngoan ngoãn lại nghe lời, Đỗ Trần không phải một cái yêu thích bị nữ nhân quản người.

Cho nên đối với này người cá biệt xem ra vàng ngọc lương duyên, Đỗ Trần nhưng là không có bất kỳ một chút hứng thú.

Chỉ là vừa chuẩn bị từ chối thời điểm, đột ngột trong đó, Đỗ Đồ nhưng mở miệng nói: "Nếu như thế, Trần nhi hãy đi đi, cha cùng người cùng nhau đi."

Nói xong lời này, cũng bất chấp tất cả, trực tiếp lôi kéo Đỗ Trần ly khai.

...

Chờ Đỗ Đồ sau khi rời đi, trong điện Kim Loan, chỉ còn dư lại Lý Kiên một người, trên mặt vết thương đã tự động khép lại, lúc này Vân Trung chậm rãi đi tới, dọn dẹp tàn cục.

Bầu không khí hết sức ngột ngạt, Vân Trung tổng quản làm việc hết sức cẩn thận, một chút xíu tro bụi đều không dính, mà đúng lúc này lúc, Lý Kiên âm thanh, chậm rãi vang lên.

"Đỗ Đồ. . . Đúng là vẫn còn cái kia Đỗ Đồ!"

Thanh âm hẳn, không coi là quá lớn, nhưng cũng để bầu không khí nặng hơn, Vân Trung tổng quản ngăn người một chút, nhưng không có nói một câu, như cũ không nhanh không chậm đang thu thập tranh đấu tàn cục.

...

Đi ra Kim Loan Điện ở ngoài, những hoàng tử kia cùng thái giám, cũng là quỳ lạy trên mặt đất trên, cung kính nói: "Xin chào Nhất Tự Tịnh Kiên Vương"

Đỗ Đồ không để ý đến bọn họ, chỉ là mang theo Đỗ Trần một đường hướng về thiên hương vườn đi đến, mà trên đường Đỗ Trần nghe được Đỗ Đồ truyền âm tiếng.

"Trần nhi, người nhưng có biết, vì sao ta vẫn không đáp ứng Thánh Thượng yêu cầu sao?"

Hắn mở miệng, Đỗ Trần bước chân hơi một dãi, bất quá lập tức khôi phục bình thường, chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không nghĩ.

☺♥❧❧❧❧ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11:: Lý Nhược Vũ

Hắn không cách nào truyền âm, vì lẽ đó có một ít chuyện, không thể nói chuyện, chỉ có thể thông qua một ít khuôn mặt vẽ mặt.

"Lúc trước Thánh Thượng vì người đức Thánh Trương, đã rung chuyển bộ phận quốc vận, Đại Kiền Đế Triều mới vừa kiến quốc thời gian không bao lâu, mặc dù nói chuyện này không tính là chuyện gì, nhưng nếu như làm lời nói, chính là một cái không tốt bắt đầu, Trần nhi, ta hi vọng nhìn người tha thứ cha, không phải là không muốn tranh thủ, mà là có một số việc không thể làm, chúng ta không thể ghi nợ hoàng thất ân tình, chỉ có thể để hoàng thất ghi nợ chúng ta ân tình, những ân tình này một ngày nào đó, hay là liền là một khối Miễn Từ Kim Bài!"

Đỗ Đồ nói rất chậm chạp, Đỗ Trần không phải người ngu, hắn nghe được rõ ràng này trong đó ý tứ, Đỗ Đồ bắt tử, Đỗ gia không ngã, những lời này là sự thực, nhưng nếu là một ngày nào đó, Đỗ Đồ Chân Tiên trôi đây? Hoặc là nói tương lai có biến động lớn?

Tất cả tất cả, Đỗ Đồ đều là hắn, Đỗ Trần rõ ràng, rõ ràng hết sức, thế gian này trên chính mình nợ ơn người khác, không bằng người khác thiếu mình nhân tình cầu tiến nhiều.

Đi tới thiên hương vườn trong đó, Đỗ Đồ lại tiếp tục mở miệng nói: "Bất quá trước người ở Thánh Thượng trước mặt nói, người có thể để thái hậu nở nụ cười, người chuẩn bị lễ vật gì?"

Hắn hỏi như thế nói, Đỗ Đồ có vẻ có chút hiếu kỳ.

"Một ít lễ mọn, đồ chơi nhỏ mà thôi." Đỗ Trần mở miệng, hắn lúc đó chỉ là mở miệng hóa giải một chút bầu không khí thôi, thật cũng không coi là thật.

"Ân, nếu như người có thể bắt được thứ nhất, đó là tốt nhất, nhưng lần này thái hậu dâng tặng lễ vật, chỉ sợ có không ít hoàng tử đều nhìn chăm chăm, có người muốn Thần Nguyên bảo ngọc, có người, thì lại muốn thái hậu yêu thích, nói tóm lại, người tất cả nghe theo đi, nếu là không có lời nói, cũng không khó chịu, cha sẽ giúp người cho tới."

Đỗ Đồ hết sức thô bạo nói, bất quá dùng từ liền không có vẻ hết sức văn nhã, Đỗ Trần lại một lần nữa gật gật đầu, sau đó lại thoáng mở miệng nói: "Nếu như thế, chúng ta trở về đi thôi!"

"Trở về?" Đỗ Đồ đột ngột trong đó nghe rằng nở nụ cười, nhìn Đỗ Trần, trong nháy mắt Đỗ Trần có một loại cảm giác không ổn.

"Nhất Tự Tĩnh Kiền Vương phủ, Thế tử điện hạ, Đỗ Trần giá lâm!" Đúng vào lúc này, Đỗ Đồ âm thanh biến, có một ít tình tứ, nhưng âm thanh rất lớn, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ thiên hương vườn, theo Đỗ Trần một quay đầu lại, phụ thân hắn liền tại chỗ biến mất.

"Mẹ trướng! Đầu nói là vua hồ thế đạo, ta lại bị cha hãm hại một cái."

Đỗ Trần sắc mặt có một ít không dễ nhìn, hắn vốn là không thích cùng người khác giao thiệp với, nếu nói là giữa bằng hữu, Đỗ Trần là ước gì ngày ngày tụ tập cùng một chỗ, nhưng đối với hoàng thất trong đó người, Đỗ Trần là thật tâm không thích, người lừa ta gạt, quá mức phiền phức.

Chỉ là đúng vào lúc này, đột ngột trong đó, từng nhóm một người, trong đó không thiếu hoàng tử, Vương hầu thế tử, cũng là xuất hiện ở ngoài cửa, nhìn thấy Đỗ Trần sau đó, lập tức cùng nhau cúi đầu, cung kính cực kỳ nói: "Xin chào Thế tử điện hạ."

Tuy có Thánh Trương, nhưng những người này vừa ra tới, nhìn thấy Đỗ Trần sau khi, một cách tự nhiên sẽ có một ít nhỏ bé ký ức, lại thêm tiếng la tất cả đi ra, thiên hương viên ngoại chỉ có Đỗ Trần một người, đồng thời Đỗ Trần về ngoài, tự nhiên vô cùng phù hợp Thế tử điện hạ thân phận nha.

"Xin chào chư vị hoàng tử, Thế tử!" Đỗ Trần vẫn tương đối khiêm tốn lễ độ, hắn không cần phải đối với bọn họ hành lễ, nhưng Đỗ Trần cũng không có làm như vậy, hắn bây giờ chương đại quyền, có thể nhưng sẽ không làm cái kia bất nạt thiện sợ ác việc.

"Thế tử điện hạ khách khí." Có hoàng tử mở miệng, đây là thập thất hoàng tử, Đỗ Trần vẫn còn tương đối người quen, Đại Kiền Đế Triều Hoàng Đế sinh ba mươi ba cái long tử, bất quá xếp thứ mười ba sau đó, cũng là đều không thể tranh cướp Hoàng Vị, nhỏ nhất mấy cái, thậm chí cùng năm, còn đang tâ lốt trong đó.

Có thể nói Lý Kiền là một cái có khả năng Hoàng Đế nha.

"Thế tử điện hạ tới, có phải là hay không vì là thập tử?" Thập thất hoàng tử mở miệng, trong nháy mắt, còn dư lại quyền quý đệ tử cũng cũng là nở nụ

cười, thế nhân đều biết, Đại Kiền Đế Triều Hoàng Đế, Lý Kiền có ý định muốn đem cái kia như hòn ngọc quý trên tay một loại Thập công chúa, gả cho Nhất Tự Tịnh Kiền Vương hầu tử, cũng là vị này thân phận sùng cao thể từ điện hạ.

Vì lẽ đó thập thất hoàng tử nói như vậy, mọi người tự nhiên cười khẽ.

"Ngược lại cũng không phải, chỉ là Thánh Thượng để ta lại đây mà thôi." Đỗ Trần mở miệng bình tĩnh, miễn cưỡng vui cười sau đó, Đỗ Trần lại tiếp tục mở miệng nói: "Ày. . . Cũng không biết nơi nào đến gió lạnh, có một chút không thoải mái, ta đi về trước."

Đỗ Trần mở miệng, có một ít thật không tiện, xoay người phải rời đi, chỉ là lập tức một ít hoàng tử lại đây, kéo Đỗ Trần nói: "Tỷ phu, có thể không nên xấu hổ mà, ngài cùng ta tỷ sự tình, phụ thân lúc trước đã nói qua, đó là trên tâm sát sự tình, thẹn thùng cái gì?"

"Đúng đấy, tỷ phu, không nên thẹn thùng, nhà ta thập tỷ, cũng không thích như vậy nam tử!"

Mấy cái hoàng tử lại gần, cũng chỉ có bọn họ dám cùng Đỗ Trần gần như thể từ, hần Vương hầu thể từ, lại không thể như vậy.

Bọn họ từng miếng từng miếng tỷ phu hô, đơn giản liền là muốn cùng Đỗ Trần đi càng thân cận một chút, phải biết ở quyền sở hữu đất trong mắt, Đỗ Trần thân phận, vượt qua thái tử thân phận, bởi vì thái tử có thể hay không lên làm Hoàng Đế còn chưa chắc chắn, nhưng Đỗ Trần tương lai nhất định là có thể kế thừa Đỗ gia vương hầu tước vị.

Vì lẽ đó thà rằng không an toàn đi thôi phòng một cái thái tử, tự nhiên sao không thôi phòng vị này tương lai nhất định là vị cực nhân thân tương lai Đỗ vương gia.

Bị mấy cái hoàng tử cho điều khiển đi, Đỗ Trần vô cùng không vui nha, đại huynh đệ phiền phức có thể thả ta xuống sao? Có thể đồng thời tâm tình một hồi nhân sinh tương lai, em gái cái gì, ta không vội nha.

Đáng tiếc. . . Nhân sinh chuyện không như ý tám chín phần mười, Đỗ Trần vẫn còn bị hống liên tục mang tha đất đi tới thiên hương bên trong vườn.

Thiên hương bên trong vườn, trăm hoa đua nở, mùi hoa vị bay đầy, thậm chí người nội tâm, để cho lòng người tìm lòng không đáng biến vui vẻ một ít.

Thiên hương vườn có ba đại cảnh sắc, một là Hồng Kiều, hai là Linh Sơn, ba là Duyên Động.

Hồng Kiều chính là kỳ dị cảnh sắc, cầu vòng thành cầu, hơn nữa có thể đạp lên, kỳ diệu hết sức.

Linh Sơn thì lại là một khối chạm trổ quái lạ Phù Văn núi nhỏ, những này quái lạ Phù Văn, vô số người đều xem không rõ, có người nói duy người có duyên mới có thể biết, trong đó ghi chép một môn cực kỳ mạnh mẽ Thần Đạo Thần Thông.

Duyên Động, nhưng là một cái hết sức kỳ quái hang động đường nói, đứng ở hai đầu, nếu có duyên người lẫn nhau đối diện, có thể nhìn thấy đối phương, nếu là không có duyên phận, nhưng không nhìn thấy, thần kỳ hết sức, có người nói vì sao đem Thập công chúa Lý Nhục Vũ gả cho Đỗ Trần, cũng là bởi vì thiếu thời hai người từng ở Duyên Động bên trong, nhìn nhau gặp.

Cho nên mới có cái này ý nghĩ.

Vật này tin thì lại linh, không tin thì lại mất linh, Đỗ Trần là không quá tin tưởng.

Đúng! Lý Nhục Vũ cũng không tin.

Mà vào giờ phút này, Hồng Kiều bên trên, một nhóm người đang ở Hồng Kiều trên xem xét muôn hoa đua thắm khoe hồng cảnh tượng, nữ có nam có, bất quá nữ tử chiếm đa số.

Dẫn đầu, chính là một cái cực phẩm cô gái xinh đẹp.

Phiên nhục khinh vân ra tự, dất giai nhân này bước chậm chạp vòng eo là lướt đường như yếu.

Sắc đẹp thiên nhiên, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, khuynh quốc khuynh thành, quốc sắc thiên hương, mặc một bộ Bạch Liên Phù Văn thêu Thanh Thiên áo bào, một cái nhũ mày một nụ cười, có thể khiến người ta điên đảo tâm thần, Đỗ Trần không biết nên dùng thể nào ngôn ngữ đi hình dung nữ nhân này.

Nếu không có muốn hình dung lời nói, chỉ có thể dùng một câu thi từ.

Nữ tử này chỉ ứng với có ở trên trời, nhân gian có thể được mấy hẹn gặp lại.

Xác thực rất đẹp, đẹp kinh tâm động phách, đẹp khiến người ta say sưa, đáng tiếc là, vào giờ phút này Lý Nhục Vũ, nhưng giống như một toà như băng son, lạnh lạnh mà lập ở nơi nào.

Như nước bùn trong đó một đóa nở rộ Bạch Liên, thần thánh không thể xâm phạm.

Cũng là bởi vì như vậy, này lại tốt Bạch Liên hoa, thường một chút có thể, lại không thể khinh nhờn. . .

Không sai, nàng chính là Lý Nhựt Vũ!

Thần Đạo thế giới, Lý Nhựt Vũ tiếng tăm có thể nói là không kém gì Đỗ Trần, một ít người ngưỡng mộ càng là vì Lý Nhựt Vũ làm một bài thơ từ.

Tăng vấn cổ Phật thù giai nhân, cổ Phật điều chỉ Lý Nhựt Vũ.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương đề mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12:: Suy nghĩ dâng tặng lễ vật

Đây là một cái tuyệt mỹ người, Đỗ Trần động tới tâm, nhưng Đỗ Trần biết được, loại nữ nhân này cũng không cần đi đánh giá tới, mặc dù nói Đỗ Trần là một cái bên ngoài hiệp hội thành viên, nhưng cũng không phải là nói bên ngoài tốt liền vượt qua tất cả, mỗi người có mỗi người ý nghĩ của mình, Đỗ Trần cũng không có quan tâm

"Xin chào Thế tử điện hạ!" Đúng vào lúc này, Đỗ Trần đi tới Hồng Kiều trong đó, tất cả mọi người cũng là hướng về Đỗ Trần cúi chào, bọn họ mở miệng, nói như thế, gặp được Đỗ Trần, đương nhiên phải cung cung kính kính hành lễ, bao quát Lý Nhựt Vũ, chỉ là dù sao, Lý Nhựt Vũ thái độ, liền rất rõ ràng.

Chỉ vì thân phận, cũng không phải là hân.

"Xin chào chư vị!" Đỗ Trần cũng về một trong lễ.

Quyền quý tụ hội, đơn giản chính là Phong Hoa Tuyết Nguyệt, lại tâm tình một hồi hoài bão vĩ đại cùng lý tưởng, nói thật bạch cái này tụ hội bản thân liền là một cái trang bức Cách cao đồ vật, quyền quý tới tham gia, có là sự nhiệt độ, có là lại đây bị sự nhiệt độ, chân chính ý nghĩa không là rất lớn.

Nói trực tiếp một chút, đều là một bày tiểu thí hài, chân chính có thể nói ra một ít chuyện gì đến? Quốc gia đại sự, thứ này bọn họ biết, Đỗ Trần sớm đã biết, bọn họ không biết, Đỗ Trần cũng biết, nếu như không nên nói đến loại tụ hội này để mất chỉ có một.

Tán gái.

Chỉ tiếc Đỗ Trần không có tâm tư này, phụ thân hân cùng Lý Kiến là hết sức vui vẻ tác hợp chính mình cùng Lý Nhựt Vũ, nhưng Đỗ Trần nhưng không có cường cầu như vậy, nghĩ nhất định là có ý nghĩ, nói là không ý nghĩ gì, Đỗ Trần chính là ngại quân tử, nhưng nghĩ nghĩ có thể, loại nữ nhân này, không thể chạm vào.

Mọi người tụ tập cùng nhau, thưởng một thưởng Phong Hoa Tuyết Nguyệt, Đỗ Trần vẫn rất trầm mặc, bất quá hân trầm mặc, không có nghĩa là hơn người trầm mặc.

"Lần này thái hậu ngày sinh, nghe nói thái tử cố ý đi tìm một cây vạn năm Thiên Thọ Dược, hi vọng thái hậu có thể kéo dài tuổi thọ, có thể nói là tiếp theo phen công phu nha, chỉ sợ lần này thứ nhất, thái tử là chắc chắn thắng."

Có người mở miệng, đem lời đề kéo tới thái hậu ngày sinh trên.

"Cái kia cũng chưa chắc, có người nói Nhị Hoàng Tử cũng không tục, tự mình đi tới Long Vực, tru diệt một đầu màu vàng kim Thánh Long, lấy hoàng kim Thánh Long chi nguyên đi ra, vật ấy không kém gì vạn năm Thiên Thọ Dược."

Có một vị vương hầu đời sau lập tức mở miệng, cũng không ủng hộ vừa nãy người kia nói tới.

"Hoàng kim Thánh Long Long Nguyên? Cái này thật đúng là là bỏ công sức nha."

"Đó là tự nhiên, thái hậu là? Chủ yếu hơn là, lần này Thánh Thượng cho phép khôi tiếp theo cực phẩm Thần Nguyên bảo ngọc cho rằng phần thưởng, ai nếu như có thể được thái hậu yêu thích, người đó liền có thể thu được Thần Nguyên bảo ngọc, cực phẩm Thần Nguyên bảo ngọc không phải là phổ thông đồ vật, người trong thiên hạ đều muốn điên cuồng nha."

Mọi người nghị luận sôi nổi, Đỗ Trần nhưng vẫn trầm mặc.

"Thái hậu ngày sinh là vui sự tình, thật còn có một cái việc vui!" Ngay vào lúc này, Thập Tam Hoàng Tử mở miệng, đột nhiên vừa nói như vậy, trong nháy mắt dẫn quyền sở hữu đất nhìn lại.

"Còn có một cái việc vui? Kính xin Thập Tam Hoàng Tử tình tế nói tới."

"Lại tới một chuyện vui? Ta Đại Kiền Đế Triều bây giờ khai quốc chi thời kì, có thể nói là vận may liên tục nha."

"Là việc vui gì nha?" Mọi người đều hỏi, có người chỉ là vì là tôn lên vài câu, có người là xác thực hiếu kỳ.

Thập Tam Hoàng Tử cũng không có thừa nước đục thả câu, liếc mắt nhìn Lý Nhượng Vũ, lại liếc mắt nhìn Đỗ Trần, trong nháy mắt Đỗ Trần liền cảm thấy cái tên này muốn nói nhảm.

"Phụ vương thương nghị tổ mẫu Hoàng Thái Hậu ngày sinh thời gian, liền nhắc qua, vì sao không để thập tỷ cùng Đỗ Trần cùng hoàn thành hôn nhân ước đại sự, cứ như vậy Song Hi Lâm Môn, bất quá sau đó chuyện này không chỉ, có lẽ là bởi vì có chuyện hấn, nhưng ta thập tỷ cùng Đỗ huynh hôn sự, đoán chừng là nhất định, đã như thế, đây không phải là cái thứ hai việc vui sao?"

Thập Tam Hoàng Tử mở miệng, thập phần vui vẻ nói, trong khi nói chuyện còn không quên nhìn Lý Nhượng Vũ cùng Đỗ Trần sắc mặt, Đỗ Trần sắc mặt cũng cũng khá là bình thường, không có mang nụ cười, chỉ là rất bình tĩnh, còn Lý Nhượng Vũ, vẫn là cái kia loại băng sơn lạnh lùng vẻ mặt.

Làm cho người ta một loại không có để ý cảm giác.

Có thể hai người trầm mặc, nhưng khiến người ta cho rằng là ngầm thừa nhận, trong nháy mắt từng đạo từng đạo tiếng chúc mừng vang lên.

"Nếu như thế, vậy thì chúc mừng Đỗ Trần điện hạ!"

"Đúng đấy, chúc mừng điện hạ!"

Toàn bộ Đại Kiền Đế Triều, trừ thái tử có thể được khen là điện hạ, còn lại chỉ có Đỗ Trần một người, liền ngay cả một ít hoàng tử ở nào đó chút thời gian, thí dụ như nói lên lúc thời điểm, cũng phải gọi Đỗ Trần một tiếng điện hạ, bởi vì Đỗ Trần thân thế, thật sự là khó mà diễn tả bằng lời.

"Việc này chỉ là tin đồn thôi." Đỗ Trần mở miệng, hấn vung vung tay, hết sức bình tĩnh nói, bất quá dư quang liếc một cái Lý Nhượng Vũ, người sau vẫn là như vậy thánh khiết, không nhiễm một tia hồng trần nhân khí, phảng phất họa quyền trong đó đi ra Tuyệt Thế Giai Nhân.

Giống như này Đỗ Trần càng thêm chắc chắn không thể nhận Lý Nhượng Vũ ý nghĩ, lời nói đều nói đến phản thượng này, Lý Nhượng Vũ nhưng không có bất kỳ một cái vẻ mặt, thế này sao lại là người nha, coi như là tiên nữ, Đỗ Trần cũng không thích, nếu như đây chỉ là một cái bình hoa, Đỗ Trần còn khả năng sẽ suy xét, nhưng lại lệch cái này Lý Nhượng Vũ còn chưa phải là một cái bình hoa, không đơn thuần tương mạo kinh diễm phía dưới, tu vi cùng tư chất, cũng là cao cấp nhất tồn tại.

"Tin đồn, ha ha ha, xem ra chỉ là điện hạ có một chút ít ngượng ngùng thôi!" Có quyền quý đời sau mở miệng, lần này cười nói.

"Đúng đấy, Thế tử điện hạ cùng Thập công chúa hôn sự, đúng lúc là vàng ngọc lương duyên nha."

"Đúng đúng đúng, vàng ngọc lương duyên."

Các quyền quý vượt mộng ngửa, Đỗ Trần tùy ý nghe vài câu sau đó, cuối cùng vẫn là tìm cái lý do ly khai, mà từ đầu tới đuôi, Lý Nhượng Vũ trừ câu nói kia Thế tử điện hạ bên ngoài, liền chưa từng nói qua một chữ, băng sơn giai nhân chính là băng sơn giai nhân nha.

.....

.....

Cam Lộ bên trong vườn, Lý Kiền tự mình hạ lệnh vì là Đỗ Trần chế tạo tâm cung, Đỗ Trần có thể tùy ý ra vào hoàng cung, chỉ cần muốn tới thì tới, mặc kệ lúc nào, hoàng cung chính là Đỗ Trần cái nhà thứ hai.

Đình viện trong đó, một số tùy tùng tùy tùng sau lưng Đỗ Trần, mà Đỗ Trần nhưng ngồi ở trên băng đá, cẩn thận suy tư về, nên đưa lễ vật gì cho thái hậu.

Vàng bạc châu báu một loại, phỏng chừng hoàng gia so với mình phải nhiều, Kỳ Trân Dị Bảo, hoàng thất cũng không thiếu.

Nghĩ rất nhiều thứ, đều bị Đỗ Trần chính mình từng cái phủ quyết.

Ai! Tặng người lễ vật phiền phức, đưa nữ nhân càng phiền toái nha.

Đỗ Trần vô vô huyết Thái Dương, ai, vào giờ phút này, chỉ có ngâm một bài thi từ, mới có thể xếp cời ra không người hiểu được thống khổ nha.

Đều tự trách mình miệng tiện, cố gắng nói cái này làm gì, để cha mình cùng Lý Kiền thoải mái đánh một trận tốt biết bao nhiêu nha.

Đỗ Trần trong lòng thầm nói.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13:: Vô âm hạc giấy

"Thế tử điện hạ, đã nửa đêm, ngài vẫn ngồi như vậy đối thân thể không tốt." Sau lưng nô tỳ mở miệng, hô một tiếng.

Đỗ Trần đã ngồi ở chỗ này cả ngày, nếu là ở tiếp tục như vậy, khẳng định sẽ có vấn đề, dù sao Đỗ Trần không phải Thần Đạo tu sĩ, thuần túy liền là một người bình thường, nguyên có không thể thức đêm, hơn nữa còn không ăn.

"Được rồi, không thấy ngon miệng, các người đi về nghỉ ngơi đi." Đỗ Trần khoát tay áo, khiến cái này nô tỳ rời đi.

Thế tử điện hạ, không người nào dám ngỗ nghịch, các nàng cũng không có tiếp tục đề, chỉ có thể rời đi, bất quá âm thầm cất giấu không biết bao nhiêu cao thủ, giống nhau đang bảo vệ lấy Đỗ Trần, nói thật, mặc dù hoàng cung nghiêm mật vô cùng, không tồn tại có thích khách tiến vào, nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất nha.

Vị này thế tử điện hạ, thế nhưng là Đỗ Đỗ trong lòng bàn tay bảo nha, chớ nói thụ thương, liền xem như thiếu một cái lông tơ, đều muốn máu chảy mười vạn dặm, tự nhiên mà vậy phải thêm gấp trông giữ, miễn cho xuất hiện một chút xiu ngoài ý muốn.

Bây giờ đã đến đêm khuya, Đỗ Trần vẫn là không có ngủ, hắn đang suy tư, liên quan tới lễ vật sự tình, thái hậu dâng tặng lễ vật, mình phải tất yếu cảm xuống thứ nhất, bằng không mà nói, lấy Lý Kiên tính cách, khẳng định là sẽ trực tiếp đem cực phẩm Thần Nguyên bảo ngọc đưa tặng cho mình, mà cha mình cũng tuyệt đối không nguyện ý.

Đến lúc đó bởi vậy dẫn xuất một chút phiền toái, cái kia chính là được không bù mất, nhưng cụ thể đưa thứ gì, đây là một cái phiền toái sự tình.

Nếu như nói có thời gian mấy tháng chuẩn bị, Đỗ Trần còn có thể nghĩ ra được, nhưng ngày mai sẽ là thái hậu thọ đàn, thậm chí nói đã đến thái hậu thọ đàn, chỉ là đợi đến ngày mai chính buổi trưa, thọ đàn đại hội bắt đầu, liền là dâng tặng lễ vật thời điểm.

"Nên đưa cái gì tốt đâu!" Ngay tại Đỗ Trần suy tư thời điểm, đột ngột ở giữa, một cái màu đỏ tím hạc giấy, chấn động cánh, chậm rãi rơi vào trong ao, đêm tối ở trong hạc giấy này lộ ra có một ít chói sáng.

"Thư hạc giấy!" Đỗ Trần có chút một quái lạ, thư này hạc giấy là một loại rất thường gặp công cụ truyền tin, vật này tốc độ cực nhanh, nhưng ngày đi vạn dặm, dùng để thông tin, chỉ là vì sao rơi vào mình bên trong vườn? Cái này có một ít kì quái.

"Người tới!" Đỗ Trần mở miệng, trong nháy mắt trong hắc ám, một nhóm Long Vệ Quân xuất hiện, những này Long Vệ Quân, mỗi một cái đều bắt phạm, mặc Hoàng Kim Long giáp, bộ pháp chỉnh tề, mang theo một loại khó mà diễn tả bằng lời khí thế, phảng phất là Chiến Sĩ ở trong Vương Giả, xuất hiện sau lưng Đỗ Trần.

"Có thuộc hạ!" Số Thiên Long Vệ Quân cùng nhau quỳ một chân trên đất, cầm đầu Long Vệ Quân mở miệng nói ra.

"Đi trong ao đem hạc giấy vớt lên." Đỗ Trần mở miệng, chỉ vào trong ao hạc giấy, lập tức cầm đầu Long Vệ Quân, khoát tay trong nháy mắt, mặt nước gây nên trận trận ba động, ngay sau đó hạc giấy bay vào trong tay hắn, cẩn thận kiểm tra một phen về sau, mới đưa hạc giấy hai tay nâng, cúi đầu hiến cho Đỗ Trần.

Đem hạc giấy cầm lên, đây là Thần Đạo Linh Vật, cũng không phải là phổ thông một trang giấy, nguyên có không thể lại bị phổ thông nước ướt nhẹp.

Mở ra thư hạc giấy, không sai biệt lắm lớn chừng bàn tay hình vuông giấy, phía trên hiện ra một cái mười phần tú khí chữ.

Ôi.

Liền là một chữ, lại nói ra thư này hạc giấy chủ tâm tình của người ta.

"Xem ra là một nữ tử, hoàng cung thâm viện, chẳng lẽ lại là Lý Kiên vắng vẻ Phi Tử?" Đỗ Trần có chút hiếu kỳ, sở dĩ cho rằng là một nữ nhân viết, hoàn toàn là kiểu chữ.

Chữ như người, câu nói này xác thực không sai, tuy là một chữ, nhưng kiểu chữ rất thanh tú đẹp đẽ, nam tử chữ cũng không phải là như vậy thanh tú đẹp

đề, với lại kiểu chữ này viết rất phiêu miểu, Đỗ Trần không cách nào tu Luyện Thần nói, nguyên cơ đối cảm kỳ thư họa còn tính là hơi có tạo nghệ, đương nhiên những này là may mắn mà có đã từng Đỗ Trần.

Một cái ôi chữ, nói ra đối phương bắt đắc dĩ cùng phiền ý, lập tức cũng không có chuyện gì, Đỗ Trần cũng hoàn toàn chính xác có một chút tâm phiền, dứt khoát để hạ nhân đưa tới Linh Bút, ở phía trên viết ít đề.

Bất kể có phải hay không là hoàng cung chỗ sâu bị Lý Kiên vắng vẻ Phi Tử, dù sao tâm sự không có gì ghê gớm, huống hồ một cái quyền quý hoàn khổ tiêu chuẩn, cái kia chính là muốn phong lưu đa tình, chủ yếu vẫn là giết thời gian.

"Hà tất chi phiền!" Đỗ Trần chỉ viết bốn chữ, sau đó đem hạc giấy xếp lại, hướng không trung ném một cái, lập tức thư hạc giấy liền biến mất vô ảnh vô tung.

"A? Vô âm hạc giấy?" Đỗ Trần hơi có một ít kinh ngạc, thư hạc giấy chia rất nhiều loại, loại thứ này thượng thừa nhất vô âm hạc giấy, rất khó tìm thấy được vết tích, nói tới một chút chính là, đối phương không muốn để cho tự mình biết, đây là tới từ nơi đâu hạc giấy.

Bất quá Đỗ Trần nếu là nguyện ý tra, cũng có thể tra được bộ phận vết tích, chỉ là đã đối phương không muốn để cho tự mình biết, Đỗ Trần cũng không cần thiết đi tận lực truy tra.

Có đôi khi bảo trì một chút thần bí, ngược lại thú vị vị, nếu là biết tất cả mọi chuyện, vậy nhân sinh liền không có bất kỳ cái gì một chút ý nghĩa.

Hạc giấy rời đi, Đỗ Trần vẫn như cũ nhàn chán ngồi tại trên mặt ghế đá, tiếp tục suy tư, mặc dù hắn là phạm nhân, nhưng từ nhỏ đến lớn ăn uống, còn có của đều là nhất đẳng tuyệt thế được liệu, chịu một hai ngày là không có một chút vấn đề.

Nhưng mà sau nửa canh giờ, hạc giấy lại một lần nữa trở về.

Có lẽ là đêm dài đằng đẵng, Đỗ Trần hoàn toàn chính xác không có chuyện gì, duy nhất lo lắng, lại trở thành một cái cũng không biết ai thư hạc giấy.

Lần này hạc giấy rơi vào Đỗ Trần trước mặt.

Trước đó con hạc giấy này là chẳng có mục đích rơi vào một nơi, hiện tại bởi vì lấy dính Đỗ Trần một chút xú khí tức, nguyên cơ biết rõ Đỗ Trần ở nơi nào, đương nhiên loại này vô âm hạc giấy, đối phương cũng tuyệt đối sẽ không nhận biết Đỗ Trần, tra không được dấu vết.

Mở ra hạc giấy, lập tức mấy chữ hiện hiện.

"Hôn nhân đại sự, phụ mẫu chi ngôn, không thể vi phạm, lại . . Vô Niệm hồng trần."

Một nhóm tứ nữ chữ nhỏ, liếc mắt tới, Đỗ Trần ngừng lại cũng không kém nhiều lắm đoán nghĩ tới chuyện gì, như trước đó phỏng đoán, là một nữ nhân, tất lại kéo đến hôn nhân đại sự, với lại vền vẹn hai mươi cái chữ, lại tràn đầy rất dày đặc tình cảm.

Lập tức Đỗ Trần thần sắc thay đổi, đột nhiên biến thành một cái tri tâm ca ca.

Đối với xã hội phong kiến loại này môi chúc chi ngôn, cái gì hôn nhân đại sự, Đỗ Trần luôn luôn là rất phản đối, làm một cái thế kỷ hai mươi mốt người trẻ tuổi, Đỗ Trần đề xướng chính là tự do yêu đương, có thể là nhìn nhiều một chút cổ nhạc tiểu thuyết, cùng một chút cổ trang kịch, Đỗ Trần đối loại chuyện này, trực tiếp liền có đại nhập cảm.

Trong đầu xuất hiện một cái tuyệt mỹ nữ tử, lại muốn gả cho cho một cái nhược trí, não tàn, người quái dị, cũng bởi vì đối phương có tiền, phụ mẫu ham phú quý, muốn bán nữ, nghĩ tới đây, lập tức tư duy chân vịt bạo tạc, phảng phất liền cùng phát sinh ở trước mặt mình sự tình, để Đỗ Trần không khỏi trực tiếp nâng bút thư, còn mặt mũi tràn đầy phẫn hận.

"Từ xưa đến nay, mặc dù hôn nhân sự tình, phụ mẫu ước hẹn, môi chúc chi ngôn, nhưng trong mắt của ta, đây chính là một cái thói quen, môi cô nương tự trọng, tuyệt đối không nên bởi vì cha mẹ ràng buộc, từ đó hủy tiền đồ của mình, mỗi người có thuộc tại chuyện xưa của mình, dùng quê nhà ta một câu nói, nhân sinh của ta, không cần người khác khoa tay múa chân."

Viết xong sau, Đỗ Trần còn có ý nhìn một lần, cuối cùng đem hạc giấy xếp lại ném một cái.

Rất nhanh lần này không có qua một phút, trong nháy mắt, vô âm hạc giấy bay tới, đã sắp sáng ngày dâng tặng lễ vật sự tình quên được Đỗ Trần, lập tức chuẩn bị cảm thấy hứng thú đem hạc giấy mở ra.

"Tiên sinh nói có lý, nhưng từ xưa đến nay đều là như thế, ta thân làm một cái nhược nữ tử, làm sao có thể chống đỡ người trong thiên hạ chi ngôn? Huống hồ phụ mẫu yêu cầu ta gả cho người, thân phận cao thượng, thanh danh hiển hách đại tộc hậu nhân, nhưng cũng tiếc lại là một cái bất học vô thuật, chơi bởi lêu lỏng người, ta mặc dù không có cái gì yêu cầu, nhưng thực sự không muốn."

Sau khi xem xong, trong lúc nhất thời, Đỗ Trần hít sâu một hơi!

Hết thấy như hắn suy đoán, kịch bản hoàn toàn đối, nghĩ tới đây, Đỗ Trần đại nhập cảm lập tức đề cao không biết bao nhiêu lần.

Bắt đầu miệng phạt bút tru, cùng đối phương sướng trò chuyện, với lại hoàn toàn là đang khuyên đạo đối phương, đồng thời hơi nói vài câu đối phương phụ mẫu, đương nhiên nhiều nhất bút mực, vẫn là nhục mạ cái kia bất học vô thuật người.

cũng liền không sao, nếu là Nhị Hoàng Tử thật tại chỗ vạch trần, liền nói là người khác tặng, mình cái gì cũng không biết, cũng sẽ không đắc tội với người."

Thập Tam Hoàng Tử mở miệng, nói như vậy.

Lời này nói chuyện, lập tức Đỗ Trần nhẹ gật đầu, đều nói con trai của Hoàng Đế quý kẻ đa đoan, không nghĩ quả là nha, nghĩ tới đây, Đỗ Trần mang theo mỉm cười nhìn xem Thập Tam Hoàng Tử nói: "Xin hỏi Thập Tam Hoàng Tử có thích hay không chịu oan ức nha?"

Lời này nói chuyện, Thập Tam Hoàng Tử mặt đen, lập tức đưa tay cười to nói: "Ai nha, Từ Phi, người cũng tới!"

Sau đó liền vội vàng mà đi, ngay cả chào hỏi đều không có đánh một tiếng, cái này để Đỗ Trần rất lúng túng.

"Ồi! Quả nhiên thiên hạ này không có đơn thuần đồ đàn nha." Lắc đầu, Đỗ Trần vẫn là từ bỏ trộm người khác lễ vật suy nghĩ, lần này thái hậu thọ đàn, liền không có ý định ra mặt, dù sao tùy ý, cùng lắm thì chờ một đoạn thời gian.

Đi vào bầu trời chân núi trong cung, trong nháy mắt, tất cả thái giám cùng cung nữ, cùng nhau nửa quỳ xuống, cung kính nói: "Nô tài ra mắt thế tử điện hạ!"

"Cung thỉnh Nhất Tự Tịnh Kiên Vương phủ thế tử điện hạ Đỗ Trần đại giá quang lâm." Thái giám thanh âm chất chứa vang lên, Đỗ Trần đứng chấp tay, phảng phất công tử văn nhã, xuất trần vô cùng, bộ pháp không nhanh không chậm, trên mặt treo một vòng mỉm cười, lộ ra ánh nắng, có thể nói cái này túi da hoàn toàn chính xác không tệ.

Bầu trời chân núi trong cung, Thủ Tọa bên trên là thái hậu, đã tiến nhập tuổi xế chiều, tám mươi mấy tuổi, mái đầu bạc trắng, không xem qua con người ở trong trần đầy cơ trí, Thần Đạo thế giới chỉ cần tu luyện qua, Trú Nhan không tính là việc khó gì, bất quá vị này thái hậu tuổi thật cũng không coi là quá lớn, mới bất quá năm trăm tuổi mà thôi.

Thần Đạo thế giới, bất kỳ một cái nào phạm nhân, tại không gặp được đại vấn đề tình huống dưới, Vô Bệnh Vô Tai sống đến hai trăm tuổi là bình quân tuổi tác, một chút Trường Thọ có thể sống đến ba trăm tuổi, mà một khi đập vào Thần Đạo, trở thành một tên Thần Đạo tu sĩ, dễ như trở bàn tay có thể sống đến năm trăm tuổi.

Đại Kiên Đế Triều là tại một trăm hai mươi năm trước thành lập ra, Lý Kiên cùng Đỗ Đồ bây giờ cũng bất quá là một trăm tám mươi tuổi thôi, bọn hắn tại sáu mươi tuổi thời điểm, có thể nói tại cái này thuộc về tráng niên thời kì, liền đặt xuống một cái Đế Triều xuống tới, hoàn toàn chính xác kinh diễm toàn bộ Thần Đạo thế giới.

Bất quá ngàn năm là một nấc thang, một Thiên Tuế trở xuống, liền xem như không tu Luyện Thần nói, ăn một chút kéo dài tuổi thọ đan dược, hoặc là một chút Kỳ Trân Dịch Bảo, có thể tùy tiện sống đến tám chín trăm năm, nhưng muốn sống đến một Thiên Tuế vô cùng khó khăn, bởi vì đây là một nấc thang.

Thế nhân đông đảo, đều là vì Trường Sinh mà đi, cũng đều là bởi vì Trường Sinh mà vẫn, cái này ở trong có rất nhiều thứ đều nói không rõ, Đỗ Trần cũng không phải Thần Đạo tu sĩ, nguyên cớ không có nghĩ sâu.

Thế tử điện hạ giá lâm, giờ khắc này ánh mắt mọi người, giống nhau tụ tập trên người Đỗ Trần.

Hai hàng ngồi không ít quý khách, bên trái là dài một bồi phận, bên phải là hãn loại này tiểu bồi ngồi vị trí, trường ấu có khác, không có khả năng lẫn lộn cùng một chỗ.

Vương hầu tướng lĩnh, hoàng tử Công Chúa, thậm chí còn có một số dị quốc sứ giả, giờ này khắc này, giống nhau nhìn xem Đỗ Trần, có bộ phận gắt gao nhớ kỹ Đỗ Trần tướng mạo, cũng có một bộ phận quyền quý, trong mắt lấp lóe ghen tỵ và vẻ hâm mộ.

Bởi vì vị này thế tử điện hạ, tương lai thế nhưng là trực tiếp kế thừa Nhất Tự Tịnh Kiên Vương vị trí, hơn nữa là bầu trời xuống thân phận trù Thánh Thượng bên ngoài, nhất là tôn quý tồn tại, Đỗ Đồ trong lòng bàn tay bảo, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, bọn hắn làm sao không hâm mộ?

"Nhất Tự Tịnh Kiên Vương Đỗ Đồ ấu tử, Đỗ Trần, gặp qua thái hậu, chúc thái hậu phúc như Đông Hải, thọ sánh Nam Sơn!"

Đỗ Trần mở miệng, hần xoay người hướng thái hậu cúi đầu.

Thủ Tọa bên trên thái hậu, mặc tím Loan Thiên hoàng bào, nhìn thấy Đỗ Trần về sau, nụ cười trên mặt liền không có đình chỉ qua, vung tay lên nói: "Không nghĩ tới một đoạn thời gian không thấy, Trần nhi lại biến anh tuấn nhiều, ngày sau nếu ai gả cho ta Trần nhi, thật sự là thiên đại phúc phận nha, đến, Trần nhi tới!"

Thái hậu cực kỳ cung chiêu mà nhìn xem Đỗ Trần, càng là vỗ vỗ cái ghế bên cạnh, để Đỗ Trần ngồi ở một bên.

Có thể cùng thái hậu ngồi ở một bên, đây quả thực là người bên ngoài tiện sát sự tình nha.

Đỗ Trần cũng không có giằng cửi, trực tiếp đi đi qua, trực tiếp ngồi xuống, một bên thái hậu, lập tức vỗ vỗ Đỗ Trần y phục, phía trên nhiểm một chút xú tro bụi, ngay sau đó lại nhìn xem Đỗ Trần nói: "Trần nhi, ánh mắt người hơi có một loại sung đỏ, tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt sao?"

Thái hậu cực kỳ quan tâm nhìn xem Đỗ Trần, đau lòng nhìn xem Đỗ Trần, dù sao Đỗ Trần có một tia tiểu tụy, nhưng không phải đại sự, với lại nếu là quan sát không cẩn thận, khó mà nhìn ra.

"Hoàn toàn chính xác không ngủ, đang nghĩ đến ngọn nguồn đưa lễ vật gì cho thái hậu." Đỗ Trần mở miệng, rất trực tiếp nói ra, cũng không có giấu diếm.

Lời này nói chuyện, trong nháy mắt, thái hậu sắc mặt liền thay đổi, mở miệng phản nản nói: "Đưa cái gì lễ nha, ngươi có thể tới, Ai Gia đã rất vui vẻ, đợi chút nữa nếu có khó chịu, nhanh đi về nghỉ ngơi." Thái hậu rất quan tâm nói ra.

Quan tâm đến cho dù là thái tử tới, nàng cũng không có bất kỳ cái gì phát giác.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương đề mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15:: Hoàng Đế hứa hôn

Thái tử tới, không được thời điểm rất xấu hổ, bởi vì vừa vặn Đỗ Trần tới.

Dùng hoàng tử Công Chúa lời của bọn hắn tới nói, Đỗ Trần liền là người khác nhà tiểu hài, Lý Kiên sinh tất cả hài tử, cũng không bằng Đỗ Trần một người được sủng ái, chứ vị hoàng tử kỳ thật cũng rất tò mò nha, vì cái gì Đỗ Trần có thể như thế được sủng ái?

Ngay từ đầu cho rằng Đỗ Đồ nguyên nhân, nhưng đằng sau bọn hắn phát hiện, Đương Kim Thánh Thượng phụ thân của bọn hắn, có một nửa là chân tâm thật ý đối Đỗ Trần tốt, một nửa kia là bởi vì Đỗ Đồ, nhưng mà vị này thái hậu, lại là đích thật đối Đỗ Trần tốt, coi Đỗ Trần là làm Thân Tôn Tử đối đãi, có lẽ đây chính là một loại cách đối thân đi.

Thái tử Lý Khôn, nhìn sang hai mươi tuổi, nhưng trên thực tế cũng có hơn năm mươi tuổi, Lý Kiên ba mươi ba con trai bên trong, nhỏ nhất còn tại tã lót bên trong, lớn nhất chính là thái tử, năm mươi hai tuổi, Thần Đạo cao thủ, sau lưng càng là có danh sư, còn có đại thần trong triều ủng hộ.

Nhưng Lý Kiên một ngày không thoái vị, hắn Lý Khôn một ngày liền không phải chân chính thống Ngự Thiên hạ người, nhưng trở thành thái tử, nếu là tương lai không xuất hiện vấn đề khác, trên cơ bản liền là người nối nghiệp, chỉ là không trở thành Đế Vương, ai cũng không an lòng, Lý Khôn cũng không an lòng, những năm gần đây mỗi ngày làm biểu hiện, với lại cực kỳ muốn kéo lùi Đỗ gia, không biết đưa bao nhiêu lễ cho Đỗ gia.

Gặp được Đỗ Trần còn tốt, nhìn thấy lễ vật giống nhau về đưa, dù sao Đỗ Trần còn giảng cứu một chút đạo lý, mà gặp Đỗ Đồ, có bao nhiêu lễ đều thu, ngay từ đầu mấy cái hoàng tử tặng lễ mà đến, Đỗ gia thu không lùi, những cái kia hoàng tử hưng phấn cùng cái dạng gì, liều mạng tặng lễ, nhưng một mực đưa một mực đưa, bọn hắn đột nhiên phát hiện, Đỗ Đồ không phải người, thu lễ về sau chẳng những không có hỗ trợ, ngược lại còn tham gia mấy vị hoàng tử một bàn.

Nguyên do từ nay về sau, bọn hắn không ngốc, ngoại trừ ngày lễ ngày tết đưa chút lễ ý tứ ý tứ, đại bộ phận hoàng tử đều không tặng lễ.

Để Đỗ Trần tức giận, mắng Đỗ Đồ căn bản vốn không hiểu làm ăn, Đỗ Đồ tướng ăn quá khó nhìn, đưa bao nhiêu đều không nôn một chút, vì thế Đỗ Trần không ít giáo dục qua cha hắn, nhưng bây giờ Đỗ Trần tiếp thủ, những này muốn tranh Hoàng Vị các hoàng tử, tặng lễ cần nhanh hơn không ít, dù sao có qua có lại, sinh ý lâu dài mà.

"Lý Khôn gặp qua hoàng tử mẫu, tôn nhi từ biên cương vực bên ngoài, đạt được một góc vạn năm Thiên Thọ Dược, có thể kéo dài tuổi thọ, chúc hoàng tử mẫu thọ sánh Nam Sơn."

Mặc dù có một ít xấu hổ, nhưng thái tử vẫn là kiên trì mở miệng, đem lễ vật hiến đi lên.

Giờ khắc này thái hậu nhìn thấy tôn nhi của mình, lập tức cười một tiếng, ngay sau đó nhẹ gật đầu: "Khôn mà có lòng." Nói vừa xong, ngay sau đó để nô tài đem vạn năm Thiên Thọ Dược hiện ra đi lên, cái này Thiên Thọ Dược như là Linh Chi, nhưng là Tử Sắc, tản ra nồng đậm mùi thơm, vật này bất phàm, cực kỳ trân quý.

Bất quá đối với ở đây những này quyền quý tới nói, liền muốn ngã một cấp bậc, bởi vì lại không phàm, chỉ cần Đại Kiên Đế Triều có thể lấy được đồ vật, liền đều không phải là cái gì vật trân quý, chỉ có thể nói một tiếng có lòng.

"Trần nhi, ngươi không tu thần nói, vật này đối ngươi hữu dụng, đợi chút nữa để nô tài cho ngươi đưa trở về, ngày sau hoặc có tác dụng lớn." Nhìn thoáng qua, thái hậu rất hài lòng, cái này thái tử còn chưa kịp cười, chỉ nghe thấy thái hậu lần này mở miệng.

Trong nháy mắt rất nhiều người sững sờ, bất quá lập tức khôi phục thường sắc, mà thái tử biểu hiện rất bình tĩnh, bất quá nội tâm đoán chừng là không

cái gì lời nói, vốn cho rằng có thể chiếm được hoàng tử mẫu vui vẻ, lại không nghĩ tới, hoàng tử mẫu lại trực tiếp đưa cho Đỗ Trần, hắc Lý Khôn có lời gì để nói?

Dâng tặng lễ vật qua đi, thái tử ngồi ở bên phải tịch bàn vị thứ nhất, sau đó Nhị Hoàng Tử, Tam Hoàng Tử giống nhau một cái tiếp theo một cái mà đến.

Thọ yến đại hội, theo cái này đến cái khác đại nhân vật tiến đến, trở nên mười phần náo nhiệt, đương nhiên đặc sắc nhất vẫn là tặng lễ, Nhị Hoàng Tử Hoàng Kim Long nguyên đích thật là cực kỳ trân quý chi vật, vật này thích hợp Thần Đạo tu sĩ tăng lên cảnh giới, đối Đỗ Trần không có bất kỳ cái gì tác dụng, nguyên có liền không có ban thưởng cho Đỗ Trần.

Bất quá cái này cũng bình thường, thái hậu sinh nhật, Đỗ Trần thu lễ cái này có một ít không tốt.

Mãi cho đến cuối cùng, Lý Nhược Vũ tới, chân ngọc chậm rãi, một bộ Bạch Liên Phù Vân thêu Thanh Thiên bào, hiển lộ rõ ràng ra Công Chúa quý khí, chậm rãi đi tới, tuyệt mỹ khuôn mặt, thu hút sự chú ý của vô số người, thái hậu nhìn thấy Lý Nhược Vũ, trong mắt cũng có cung chiêu cùng từ ái chi sắc.

"Nhược Vũ gặp qua hoàng tử mẫu, hôm nay tử mẫu thọ đản, Nhược Vũ tự mình từ Thiên Vân Thánh Sơn bên trong, lấy ra một bát Thiên Lộ Chân Thủy!" Lý Nhược Vũ thanh âm cũng cực kỳ êm tai, chỉ là thanh âm này, đều có thể mê đảo chúng sinh.

"Tốt tốt tốt, Nhược Vũ có lòng, tới tới tới, ngồi ở đây đến." Thái hậu trên mặt tiếu dung, từ ái vô cùng nhìn xem Lý Nhược Vũ.

Rất nhanh Lý Nhược Vũ đi vào thái hậu bên tay phải, bất quá Đỗ Trần liền có một ít lúng túng, chỉ là trên mặt chưa từng biểu hiện.

Ngoại nhân nhìn lại, Đỗ Trần cùng Lý Nhược Vũ, phảng phất một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ, quả thực là ông trời tác hợp cho.

Chỉ là đúng vào lúc này, Lý Kiên tới, giờ khắc này tất cả mọi người đứng lên, bao quát Đỗ Trần cùng Lý Nhược Vũ, duy chỉ có thái hậu ngồi, những người còn lại đều là muốn đứng lên.

Vân Trung tổng quản đứng sau lưng Lý Kiên, hơi cúi đầu, không có cung nữ thái giám hầu hạ, cũng là lộ ra rất bình thường.

"Chúng thần gặp qua Thánh Thượng, chúc Thánh Thượng vạn thể huy hoàng, cùng thiên địa tề thọ, bất hủ trường tồn."

Chính tề thanh âm vang lên, tất cả mọi người mang theo cung kính cùng kính sợ, quỳ trên mặt đất, nhận nhận chân thực nói, Lý Nhược Vũ cũng quỳ xuống, nhưng duy chỉ có Đỗ Trần, chỉ cần xoay người, không cần quỳ lạy, đây là Lý Kiên tự mình nói qua.

"Chư vị bình thân." Lý Kiên mở miệng, có không nói ra được Đế Vương uy nghiêm, hoàn toàn không cùng Đỗ Đồ ấu đã một chút bộ dáng.

Lý Kiên đi vào thái hậu trước mặt, khẽ mỉm cười nói: "Mẫu Hậu đại nhân, hôm nay ngài thọ đản, hải nhi chúc Mẫu Hậu, thọ như Thiên Địa, vạn cổ bất hủ, phúc như Tinh Quang." Hắc mở miệng như vậy nói ra, thái hậu cười rất vui vẻ.

Chỉ là đúng vào lúc này, Lý Kiên tiếp tục mở miệng nói: "Xin hỏi Mẫu Hậu, hôm nay thọ đản, nhưng có ai lễ vật trân quý nhất?"

Hắc như thế hỏi, thái hậu lúc này suy tư một chút, ngay sau đó nhìn xem Đỗ Trần, thanh âm chậm rãi nói: "Trần nhi, ngươi cảm thấy ai tặng lễ tốt nhất."

Thái hậu phảng phất có một chút lão hồ đồ, có chút dễ quên, Đỗ Trần nghe về sau, suy nghĩ một chút nói: "Cảm giác cũng không tệ, so nhà ta tặng lễ muốn tốt một chút."

Những lời này, lập tức chọc cười cả triều văn võ, cùng một chút quyền quý vương hầu, Đỗ Trần đây là biến đổi pháp trên chọc cha mình nổi danh keo kiệt.

"Cũng còn tốt, cũng còn tốt." Thái hậu nhìn xem Lý Kiên, trả lời như vậy nói.

Lúc này Lý Kiên cười một tiếng, mở miệng nói ra: "Đã cũng còn tốt, vậy thì phân không ra một cái cao thấp, ta liền thay thế Đỗ Đồ, hiến một phần lễ cho Mẫu Hậu."

Lý Kiên mở miệng, giờ khắc này tất cả mọi người nhìn xem nơi này, hết sức tò mò, Lý Kiên muốn đưa cái gì lễ.

"Truyền trăm ý chỉ, định ra thánh chỉ, đem trăm trên lòng bàn tay Minh Châu, Lý Nhược Vũ gả Nhất Tự Tịnh Kiên Vương Đỗ Đồ ấu tử Đỗ Trần, chọn lựa lương thần cát nhật, tỳ y đại hôn."

Lý Kiên mở miệng nói, một câu nói kia, để ở đây tất cả mọi người giống nhau chấn kinh.

Lý Kiên tứ hôn, cái này ý nghĩa khác biệt nha.

Nhưng mà Lý Nhược Vũ cùng Đỗ Trần tại cùng thời khắc đó, sắc mặt cũng hơi biến đổi.

Mà thái hậu biểu lộ, lại biến mười phần hoan hỉ, liên tục mở miệng nói: "Tốt! Tốt! Tốt! Phần này lễ thắng qua hết thảy, thắng qua hết thảy, vẫn là con ta thông minh, Trần nhi, Vũ nhi, còn không tạ ơn hoàng thượng."

Thái hậu giữ chặt Đỗ Trần cùng Lý Nhược Vũ tay, nói như vậy, lập tức Đỗ Trần cùng Lý Nhược Vũ lấy lại tinh thần, nhìn xem Lý Kiên mặt mỉm cười

biểu lộ, chỉ có thể chậm rãi nói: "Đa tạ Thánh Thượng."

"Đa tạ phụ hoàng."

☺♥☹☺ *☹☺ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16:: Về Vương phủ, chuẩn bị làm thơ

Lý Kiên tứ hôn, Đương Kim Thánh Thượng mở miệng, ai có thể ngờ nghịch? Đổ Đồ chưa từng xuất hiện, Đổ Trần liền ý thức được, chuyện này Đổ Đồ đã sớm biết được, hẳn hiện tại không xuất hiện, là là tốt nhất, đơn giản liền là để cho mình chỉ có thể đáp ứng.

Nha! Đổ Trần thề, một ngày nào đó mình muốn hốt một thanh chính mình cái này lão cha, liên tục hốt con, thật sự là vô liêm sỉ nha.

"Tốt tốt tốt! Tốt, tốt, phần này lễ nhượng Ai Gia thật là vui, đúng, không phải nói lần này ai tặng lễ nhượng Ai Gia vui vẻ, liền có thể thu được cực phẩm Thần Nguyên bảo ngọc sao?" Thái hậu mở miệng, nâng cổ ý nâng lên chuyện như vậy.

Lý Kiên nhẹ gật đầu, lập tức một bên Vân Trung, bụng một cái Ngọc Bàn, ở trong thỉnh linh có một khối bị tinh công điêu khắc Bảo Ngọc xuất hiện, là một khối ba màu màu sắc Bảo Ngọc, mượt mà vô cùng, ở trong khắc hai đầu Kỳ Lân, lộ ra sinh động như thật.

"Vật này không chỉ có nhưng đề cao Nguyên thần hiệu quả, với lại ta cố ý để trận pháp tông sư, Hư Đồ Tử đánh vào 108 tôn trận pháp ở trong đó, có còn lại đủ loại thần hiệu, hôm nay Đổ Trần chất nhi phần này lễ, để thái hậu tươi cười rạng rỡ, cho nên thưởng cực phẩm Thần Nguyên bảo ngọc một khối."

Lý Kiên mở miệng, khen thưởng Đổ Trần.

"Đa tạ Thánh Thượng." Đổ Trần nhận lấy Thần Nguyên bảo ngọc, đem mình coi là trong lòng bàn tay bảo nữ nhi gả cho mình, tính thế nào chính mình cũng không phải rất ăn thiệt thòi, đơn giản liền là đau đầu một chút, Lý Nhượng Vũ không có cự tuyệt, cái này khiến Đổ Trần rất kinh ngạc, hẳn vốn cho rằng Lý Nhượng Vũ hẳn là sẽ ở thời điểm này cự tuyệt, nhưng Lý Nhượng Vũ một câu đều không nói.

"Tốt tốt tốt! Tốt! Tốt!" Thái hậu một mực luôn mồm khen hay, nâng là thật rất hi vọng Đổ Trần cùng Lý Nhượng Vũ thành hôn, cũng không có còn lại mục đích.

Thọ yến phảng phất là bởi vì Đổ Trần cùng Lý Nhượng Vũ hôn ước, từ đó trở nên càng thêm vui mừng hơn hờ, chỉ là người sáng suốt đều nhìn ra, Đổ Trần cùng Lý Nhượng Vũ, từ đầu tới đuôi đều không có có nói một câu.

Chạng vạng tối, Đổ Trần rời đi hoàng cung, không chế lấy Long Mã Ngọc Liên, về tới Nhất Tự Tịnh Kiên Vương trong phủ.

Vương phủ bên trong, đèn đuốc sáng trưng, tiền đường ở trong càng là có thể nghe được Đổ Đồ cái kia phảng phất tạp âm ca hát âm thanh.

Đổ Đồ là vui vẻ, mình ấu tử có thể lấy được một cái như hoa như ngọc, với lại thân phận bất phẩm nữ oa, hẳn tự nhiên vui vẻ nha, chỉ ít nếu là Đổ Trần cùng Lý Nhượng Vũ chân chính buộc chung một chỗ, như vậy Đổ Trần vạn thể không lo.

Đổ Đồ không phải bán nhi tử, hẳn chỉ là vì bảo vệ tốt chính mình cái này nhi tử thôi, rất đơn thuần bảo hộ lấy chính mình cái này nhi tử.

"Lão hỗn đản." Ngay một khắc này, Đổ Trần thanh âm, phía trước đường bên ngoài liền truyền vào tới, toàn bộ Đại Kiên Đế Triều, còn thật không ai dám nằng Đổ Đồ là lão hỗn đản, cho dù là Đổ Trần mấy người ca ca, không tại cực kỳ tức giận tình huống dưới, cũng không dám xưng hô như vậy, nhưng duy chỉ có Đổ Trần một người dám.

"Trần nhi, ngươi trở về, hắc hắc." Đổ Đồ trông thấy Đổ Trần, vội vàng cấp Đổ Trần bày một cái băng đi qua, phảng phất Đổ Đồ là nhi tử, Đổ Trần là Lão Tử, cái này lộ ra rất xúc nổi, nhưng ở trong vương phủ ở lâu người hầu, giống nhau biết được, đây là thái độ bình thường.

Vị này Vương gia, đem vị này thể tử điện hạ, cung chiều đến bầu trời.

"Chớ cùng ta cười hi hi, ta liền hỏi ngươi, chuyện này làm sao xử lý." Đỗ Trần vỗ bàn một cái, hung tợn nhìn xem Đỗ Đồ, muốn nói Lý Kiên tứ hôn, hẳn Đỗ Đồ không biết, đánh chết Đỗ Trần đều không tin nha.

"Làm sao xử lý? Còn có thể làm sao xử lý? Cười cái kia bà nương nha, Trần nhi ta nói cho ngươi nha, cái này Lý Nhượng Vũ, chắc chắn, sinh ra tới chính là Hồn Nguyên đạo thể, vạn cổ khó gặp nha, đợi đến lúc thời cơ chín mùi, ngươi cùng với nàng cùng phòng, có thể sẽ lĩnh ngộ được một loại Huyền Chi Hựu Huyền, Diệu Chi Hựu Diệu cảnh giới nha."

Đỗ Đồ cái này lão lưu manh đều đã muốn đến một bước này, cái này khiến Đỗ Trần không lời nào để nói.

"Trần nhi, ngươi tự suy nghĩ một chút nha, như thế một cái nữ nhân như hoa như ngọc, ngươi động tâm sao?" Đỗ Đồ nghiêm túc hỏi.

"Động tâm." Đỗ Trần chưa bao giờ nói láo, ăn ngay nói thật.

"Cái kia không liền thành, đã ngươi ưa thích, Thánh Thượng cũng tự mình gả, ngươi sợ cái gì?" Đỗ Đồ cười ha hả nói ra, thuận tay đem một bên trái cây lau sạch sẽ, chỉ thiếu chút nữa tự mình gọt da, đưa cho Đỗ Trần nói: "Ăn trái cây đi."

Cầm trái cây, Đỗ Trần cắn một cái dưới, cũng là không chê Đỗ Đồ dơ tay, ngay sau đó run lấy chân bắt chéo, khắp không trái qua thăm nghĩ: "Nhưng nàng không thích ta à."

Lời này nói chuyện, lập tức Đỗ Đồ cười lạnh một tiếng, sau đó rất không có có che giấu minh hướng trên mặt đất phun mắng nói: "Con ta sinh ra tới anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, cùng ngươi mẹ, thông minh lanh lợi, hỏi thể gian nữ nhân kia không thích ngươi? Trần nhi, ngươi nhưng không thể không có tự tin nha, hướng hồ lâu ngày sinh tình, mẹ ngươi lúc trước cũng không thích ta, chê ta thô lỗ, nhưng đến cuối cùng còn không là thích cha ngươi ta? Nguyên có nha, nữ nhân ưa thích, là từng chút từng chút tích lũy, ngươi không có việc gì đi hoàng cung dạo chơi, tận lực biểu hiện quý công tử khí chất, nói không chừng nàng liền thích ngươi đây, hướng hồ gả cho gả thì theo gả gả cho chó thì theo chó, tung nàng có một ngàn cái, 10 ngàn cái không nguyện ý, chỉ cần Trần nhi ngươi ưa thích, nàng chính là ta Đỗ gia con dâu."

Nửa câu đầu, Đỗ Đồ nói rất hèn mọn, nhưng nửa câu nói sau, Đỗ Đồ nói rất chân thành.

Đỗ Trần là không thêm đề ý Đỗ Đồ cái này không có EQ người, hướng trên mặt đất tùy tiện nhổ ngum vỏ trái cây, lắc đầu nói: "Được rồi, ta mặc kệ, thích thể nào sao thể đi, bất quá sự tình đầu tiên nói trước nha, cha, nếu như nàng nếu là dám khi dễ ta, ta không ngại đề nàng ăn chút đau khổ, đến lúc đó chó chọc Thánh Thượng không vui, tìm chúng ta nhà phiền phức."

Đỗ Trần cũng rất chân thành nói, lời này nói chuyện, Đỗ Đồ lập tức vỗ đùi, trong mắt tràn ngập kinh hi nói: "Nói như vậy, ngươi là đáp ứng?"

"Ừ." Đỗ Trần nhẹ gật đầu, trong nháy mắt Đỗ Đồ hoan hi ghê gớm, kích động thật giống như mình muốn cười tiểu thiếp.

"Lần này tốt, con ta muốn cưới bà nương, đến lúc đó ba năm, không không không, một năm, một năm cho ta sinh ra một cái mập mạp cháu trai, Ha Ha Ha Ha Ha Ha." Đỗ Đồ giống như một cái bình thường nông thôn nhân, đã làm đến ôm cháu trai mộng tưởng.

Mà Đỗ Trần trực tiếp đứng dậy rời đi, không đề ý đến Đỗ Đồ, bất quá Đỗ Trần chưa có trở về gian phòng nghỉ ngơi, mà là đi thư phòng.

Một số tùy tùng đi theo Đỗ Trần, tuy là ban đêm, nhưng trong vương phủ, nhưng không có bình tĩnh như vậy.

"Từ Tô, truyền lệnh xuống, không nên quấy rầy ta, hôm nay ta liền tại trong thư phòng nghỉ ngơi, không có ta cho phép, ai cũng không cho phép tiến đến."

Đỗ Trần mở miệng, hai ngày này hẳn muốn thanh tĩnh một đoạn thời gian, tác gia trợ thủ hạ đạt nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành, Đỗ Trần không có khả năng quên.

"Vâng! Điện hạ!" Từ Tô bình tĩnh gật gật đầu, sau đó thủ ở bên ngoài, không ai có thể quấy rầy đến Đỗ Trần.

Trong thư phòng, Đỗ Trần lấy xuất thân Nguyên Bảo ngọc, nắm ở trong tay, ngay sau đó ngồi xếp bằng, hẳn muốn viết thi từ, vẫn chưa hoàn thành, bây giờ đã thu được Thần Nguyên bảo ngọc, phải nhanh một chút lấy xong cái kia bài thơ từ, không thể kéo dài thời gian.

☺♥☹☺ * ☹☺ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương đề mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17:: Truyền lên thi từ, Đỗ Hiếu Linh trở về

Một ngày mười lăm cái chữ, mượn nhờ cực phẩm Thần Nguyên bảo ngọc, Đỗ Trần bản thân cảm giác, cái này là cực hạn, mà cả bài thơ từ, ít nhất cũng cần năm mươi bảy cái chữ, liền mang ý nghĩa cần bốn ngày.

Đỗ Trần không hề nghĩ tới, một ngày nào đó, viết cái thi từ, cứ ngang nhiên cần bốn ngày! Chủ yếu nhất là, đây là chép! Chép đều muốn bốn ngày, hoàn toàn chính xác mất đi rộng rãi kẻ chép văn mặt nha.

Đáng tiếc là, không làm như vậy lại không được.

Mộc Lan Từ.

Thi từ tên, Đỗ Trần viết xong, sau đó bắt đầu nâng bút, viết thử một câu thi từ.

Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, hà tất gió thu bi tranh quạt.

Cũng may Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng không có thất đức đến dấu ngắt câu phù hiệu đều xem như một chữ, bằng không, cái này câu đầu tiên thơ Đỗ Trần thật đúng là viết không hết.

Trước trước sau sau vừa lúc mười lăm cái chữ, sách viết xong về sau, cái kia quen thuộc cảm giác mệt nhọc đánh tới.

Trên thế gian không có chuyện gì so ra mà vượt một giấc ngủ tới hùng sáng muốn tốt.

Tỉnh lại về sau, Đỗ Trần ngay cả ăn đều không ăn, tiếp tục bắt đầu làm thơ.

Bài thơ này từ nếu là không hoàn thành, Đỗ Trần trong lòng không nở nha, luôn cảm thấy tác gia trợ thủ lúc nào cũng có thể muốn hại mình, nguyên có Đỗ Trần tất phải hoàn thành bài thơ này từ.

Mộc Lan từ, bài thơ này từ chính là Nạp Lan Tính Đức viết.

Toàn vẫn là, nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, hà tất gió thu bi tranh quạt, bỗng biến cố lại nhân tâm, cố nhân tâm dễ biến. Ly Sơn dứt lời trong đêm bán, lệ vũ rơi rơi chung bất oán. Không bằng phụ lòng cảm y lang, sát cánh liền chi thành nhật nguyệt.

Đây là một bài lưu danh bách thể danh thi từ, cũng là Đỗ Trần vì số không nhiều ưa thích một bài thi từ, nhất là câu đầu tiên, nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, hà tất gió thu bi tranh quạt, quả thực là khơi gợi lên người hết thấy ký ức.

Cùng ý trung nhân ở chung, nếu như có thể giống vừa mới quen biết thời điểm mỹ hảo mà khoan thai, không có về sau sinh ra oán hận, oán trách, như vậy hết thấy vẫn là dừng lại tại bắt đầu thấy lúc mỹ hảo. . . .

Một câu nói kia thể hiện tất cả tình yêu nam nữ tình tứ, với lại đây là Nạp Lan Tính Đức nhân cách hoá thi từ, lấy một nữ từ phương thức đi kể rõ, nhưng cũng có một loại thuyết pháp, nói là Nạp Lan Tính Đức vì khuyên can một người bạn nam giới.

Nói tóm lại, Đỗ Trần rất ưa thích bài thơ này từ, mà Thần Đạo thể giới bên trong, mặc dù có thật nhiều thi từ, nhưng tình yêu nam nữ thi từ, ít càng thêm ít, lại thêm ngọt ngào thơ tình, tự nhiên không sánh bằng thương tâm thi từ còn tươi đẹp hơn, thật giống như bất luận cái gì tác phẩm nổi tiếng, kết cục vì sao giống nhau đều rất không mỹ hảo?

Chỉ vì duy chỉ có không mỹ hảo, mới sẽ cho người khắc sâu trong lòng nhớ kỹ.

Một ngày! Hai ngày! Ba ngày! Bốn ngày!

Cuối cùng, thi từ sáng tác hoàn tất, Đỗ Trần không nói nhảm, trực tiếp truyền lên bài thơ này từ, thi từ truyền lên, lập tức một tin tức xuất hiện ở trước mắt.

(Ngài thi từ đã truyền lên thành công! Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng sẽ tại một đến ba ngày bên trong, tiến hành xét duyệt, thông qua xét duyệt về sau, thi từ sẽ đăng nhập Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng thi từ cột bên trong, thông qua xét duyệt về sau, trong bảy ngày thi từ lực ảnh hưởng cùng bản thân khối lượng, đi qua Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng Văn Thánh cho cuối cùng cho điểm cùng tác gia phẩm cấp địa vị.)

Tin tức sau khi xuất hiện, Đỗ Trần liền đóng lại Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng, trở lại hiện thực ở trong.

"Hô!" Thiên tân vạn khổ, cuối cùng là sáng tác xong một bài thi từ, Đỗ Trần từ trên giường mềm đi xuống, mặc xong giày, mặc dù hần là thể từ điện hạ, là cao quý vương hầu ấu tử, nhưng Đỗ Trần lại không thích bị thị nữ hầu hạ.

Bên ngoài thư phòng có rừng trúc, đây là Đỗ Đồ có ý để cho người ta làm cho, hần không phải một cái văn nhả người, lại ưa thích học đòi văn vẻ.

Có chút phong thanh, rừng trúc bị thổi nhẹ nhàng lắc lư, đứng tại trong thư phòng, Đỗ Trần yên tĩnh mà nhìn xem phía ngoài Thiên Địa.

Một người rất trầm mặc đứng ở chỗ này, cũng không biết đang suy tư điều gì đồ vật, đã nhiều năm như vậy, Đỗ Trần ngẫu nhiên vẫn là sẽ ngẩn người,

nhớ lại một chút quan tại trên Địa Cầu sự tình, chỉ là cũng chỉ có thể nhớ lại một chút.

Mặt ngoài phóng đảng không bị trời buộc, khi thì vui cười giận mắng, kỳ thật đều là tại che giấu, che giấu nội tâm một loại tịch mịch.

Đi vào cái thế giới này ba năm, hắn chưa từng đi chỗ nào, ngoại trừ Vương phủ bên ngoài liền là hoàng cung, ngẫu nhiên muốn muốn đi một chuyến chợ, lại bị trọng binh vây quanh, đây là một loại yêu chiều, nhưng loại này yêu chiều, để Đỗ Trần có một loại bị cầm tù cảm giác.

Nhưng Đỗ Trần lại rõ ràng biết được, đây hết thảy đều là vì tốt cho mình.

Nhân sinh tịch mịch không gì hơn cái này, có lẽ có thể đến hai lượng hâm rượu, tĩnh nhìn lư đồng đốt than.

Hoặc trộm đến phủ du nửa ngày nhàn, tâm tình nửa Phật bán thần tiên.

Có lẽ Đỗ Trần buồn bực nhất tác gia trợ thủ, có thể là cái này nhìn như bình thường như cả đời sống ở trong duy nhất một chút đặc sắc.

"Dị Giới, người tốt." Đỗ Trần nhẹ nhàng mở miệng, hắn một bộ áo trắng, tuấn tú trên khuôn mặt, mang theo khẽ cười cho, đứng chấp tay, từng tia luồng gió mát thổi qua Đỗ Trần trên quần áo, đem góc áo thổi lên một chút xiu, an tĩnh làm cho người không đành lòng đánh vỡ cảnh tượng này.

Hồ!

Hít sâu một hơi, Đỗ Trần khẽ lắc đầu, cười khẽ một tiếng, hắn cười mình hà tất lại như thế đa sầu đa cảm.

Giống như này trong nháy mắt, thời gian một ngày liền đi qua, Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng hạ mới thông tri, thi từ đã thông qua xét duyệt.

Thông qua xét duyệt không tính là cái gì, nhưng phạm là văn tự, giống nhau có thể thông qua xét duyệt, trọng yếu nhất chính là, bảy ngày, sẽ tiến hành một cái phán định, mình có thể hay không trở thành một tên hợp cách Linh Thư Sư, liền nhìn bảy ngày sau đó.

Trong nháy mắt, ba ngày trôi qua.

Trong hoàng cung truyền đến thánh chỉ, Lý Nhược Vũ cùng Đỗ Trần hôn sự, đem tại tháng sau trung tuần cử hành, cái này trong vương phủ bận bịu hồ đi lên, giăng đèn kết hoa, thế tử điện hạ đại hôn, còn chưa tới thời gian, các Đại Hoàng Tử, vô số quyền quý, thậm chí rất nhiều bên ngoài tướng lĩnh, đều nhao nhao phái người đưa tới lễ vật.

Cái này mấy ngày, Nhất Tự Tịnh Kiên Vương phủ, có thể nói là môn đình nhược thị, đến đây quý khách không ít, đưa tới lễ vật, cũng có thể được xưng là chồng chất như núi.

Nhưng mà toàn bộ Vương phủ bên trong, nhất sung sướng chính là Đỗ Đồ, tự mình chỉ đạo, bất cứ chuyện gì đều muốn đích thân nhìn một lần, phạm sai lầm không có chút nào được, không biết còn tưởng rằng là vị này Vương gia muốn kết hôn đâu.

Mà liền tại ngày thứ năm thời điểm, một Tôn đại nhân vật tới.

Đỗ Hiểu Linh, Đỗ Trần Tứ tỷ.

Đình viện bên trong, hát lên một cái áo choàng dài, Đỗ Trần chính tại yên tĩnh câu cá, chỉ là vừa mới cá cắn câu, Đỗ Trần liền nghe được một đạo thanh âm quen thuộc.

"Lão đệ, người Tứ tỷ trở về."

Âm thanh âm vang lên, Đỗ Trần lập tức đứng dậy, nhìn lại, người mặc trắng đen xen kẽ đạo bào, ghim một cái ni cô đầu, hi hi ha ha đi tới.

Nữ tử phấn điều ngọc trác, cũng bất quá là hai mươi tuổi, lại đẹp đến làm người ta nín thở, khuynh quốc khuynh thành, vô song giai nhân, nhất thu hút sự chú ý của người khác chính là một đôi Nhĩ Hoàn, một Chân Hoàng, một Chân Phượng, đây là chí bảo.

"Tứ tỷ, người thế mà trở về." Đỗ Trần cũng có một chút kinh ngạc, mình bốn cái ca ca tỷ tỷ, mỗi một cái đều có chuyện quan trọng mang theo, ba năm năm không trở về nhà cũng là chuyện thường, Đỗ Trần không nghĩ tới, mình cái này Tứ tỷ thế mà trở về, cái này xác thực để cho người ta cảm thấy vui mừng.

ღ♥❖❖❖ ❖❖❖ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương đề mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Chương 18:: Gặp nhau

Đỗ Hiểu Linh tới, Đỗ Trần cũng có một chút kinh ngạc, muốn nói bốn vị ca ca tỷ tỷ bên trong, Đỗ Trần Tứ tỷ, Đỗ Hiểu Linh là nhất là cung chiều mình, có lẽ là bởi vì từ nhỏ cùng một chỗ, quan hệ của hai người rất tốt, với lại từ Tiểu Đỗ hiểu linh liền cực kỳ yêu thương Đỗ Trần.

Vương phủ lại lớn, kỳ thật cuối cùng vẫn là rất tịch mịch, hai cái tiểu hài cả ngày đợi cùng một chỗ, tự nhiên mà vậy quan hệ muốn tốt rất nhiều.

"Chắc chắn. . . Lão đệ, mấy năm không thấy, người thế nhưng là càng anh tuấn, nếu là người bộ dáng như vậy, để cho ta tông môn những cái kia Sư Tỷ sư muội thấy được, chỉ sợ hai mắt muốn bốc lên đào tâm." Đỗ Hiểu Linh một đi tới, liền đánh giá Đỗ Trần, thậm chí còn nheo nheo Đỗ Trần khuôn mặt.

"Ta nói tỷ, ta hiện tại đối với nữ nhân là thật sợ." Đỗ Trần mang theo phần nản mở miệng, cùng Đỗ Hiểu Linh như vậy nói ra.

Cũng không biết vì cái gì, Đỗ Trần thấy được Đỗ Hiểu Linh, có một loại khó mà diễn tả bằng lời cảm giác thân thiết, một ít lời ngữ giấu ở trong lòng, ngay cả Đỗ Đồ cũng không nguyện ý nói, nhưng duy chỉ có thấy được Đỗ Hiểu Linh về sau, Diệp Trần nguyện ý nói ra.

"Thế nào? Cái kia Lý Nhượng Vũ khi dễ người? Vẫn là nói ai khi dễ người?" Đỗ Hiểu Linh thần sắc biến đổi, nhãn quang ở trong toát ra một vòng lãnh ý, cái này một vòng lãnh ý rất hung, Đỗ Trần đã nhận ra, mặc dù một trôi qua mà đi, nhưng Đỗ Trần vẫn là đã nhận ra.

"Đừng hiểu lầm, ta nói chính là phiền, người lão đệ không muốn sớm như vậy kết hôn sinh con." Đỗ Trần sợ Đỗ Hiểu Linh làm xảy ra chuyện gì đến, phải biết nữ nhân liền ưa thích làm khó nữ nhân, nhất là Đỗ Hiểu Linh, có Đỗ Đồ cho nàng chỗ dựa, Đỗ Hiểu Linh cũng không phải bình thường người, Đỗ Trần nhớ kỹ rất rõ ràng.

Đại khái là Đại Kiền chính ba năm thời điểm, cũng bởi vì mấy cái quyền quý công tử một phen ngôn ngữ, Đỗ Hiểu Linh sống sờ sờ đem mấy vị kia quyền quý chân cắt đứt, ở trong còn có một vị vương hầu, sự tình nháo đến trên Kim Loan điện đi, hậu quả liền là Đỗ Đồ ngay trước mặt Thánh Thượng, thân gãy mất mấy cái kia cáo trạng triều thần hai chân, mà Lý Kiền càng là trực tiếp sung quân biên cương, vĩnh sinh làm nô.

Còn như vậy một gia đình bên trong, không nói ngang ngược can rờ, nhưng ít ra cũng không phải đùa giỡn, Đỗ Đồ còn tốt một chút, hiện tại già rồi, làm sự tình sẽ khiêm tốn một chút, nhưng Đỗ Hiểu Linh không giống nhau, mồm rể chính hồng nhị đại, tự nhiên có một chút ương ngạnh, đương nhiên chuyện kia đích thật là mấy cái kia quyền quý làm sai, bằng không mà nói, Lý Kiền cũng không có khả năng trừng phạt đối phương.

Đỗ Trần mấy cái ca ca tỷ tỷ, mỗi một cái đều làm qua một ít chuyện, mà những chuyện kia, tại toàn bộ triều thần quyền quý vòng Tử Lý mặt, đều là nhất đẳng sự tình, nhất là Đỗ Trần đại ca, kém một chút đem thái tử đều đánh cho tàn phế, đương nhiên lần kia không giống nhau, Đỗ Trần đại ca, nghe nói bị Đỗ Đồ xâu trên tảng cây bạo quất một cái, nếu không phải Lý Kiền tự mình ngăn lại, đoán chừng muốn bị đánh chết tươi.

Lúc kia Đỗ Trần còn không có sinh ra tới.

"Không muốn sớm như vậy kết hôn sinh con? Người sợ cái gì nha, cái kia Lý Nhượng Vũ cũng không phải bình thường người, người nếu là cùng nàng cùng phòng, chắc chắn, ta những cái kia Sư Tỷ mới nói, đây chính là thiên đại phúc khí, còn nếu là có thể sinh hạ một đứa con, ta liền có thể khi cô cô."

Đỗ Hiểu Linh như vậy nói ra, hận không thể Đỗ Trần hôm nay liền động phòng, ngày mai liền sinh ra một cái con trai mập mập đi ra.

"Ồi ôi ôi! Ta vẫn là vị thành niên, nói chuyện đừng như thế trưởng thành." Đỗ Trần lập tức sẽ phân rõ giới hạn, hắn rất thuần khiết, nhất định phải phân rõ giới hạn, làm bộ nghe không hiểu.

Đỗ Hiểu Linh cười khúc khích, vuốt vuốt Đỗ Trần tóc.

"Người nha người, giống như tiểu hài tử, nói xong một chút người khác nghe không hiểu, bất quá người yên tâm đi, nếu như người không thích, liền để nàng vào ở chúng ta hậu viện bên trong, cùng lắm thì liền vắng vẻ nàng, những quyền quý kia không đều làm loại chuyện này sao? Gà ta Đỗ gia, nàng cũng không phải là cái gì thập công chúa."

Đỗ Hiểu Linh quá mức cung chiều Đỗ Trần, cùng là nữ nhân, nếu là bình thường tư duy, đều sẽ khuyên giải Đỗ Trần, nhưng mà Đỗ Hiểu Linh mặc kệ, thà rằng vắng vẻ người nàng, cũng tuyệt đối không hi vọng Đỗ Trần có một chút không vui.

"Ừ, ừ, ừ, người đại nhân, người đại nhân." Trên thực tế mặc dù Đỗ Trần so Đỗ Hiểu Linh nhỏ, nhưng Đỗ Trần lại so Đỗ Hiểu Linh muốn thành thực rất nhiều, không có làm qua nhiều tranh luận.

"Nói đến ta hôn sự bên trên, đúng, tỷ, ta thế nhưng là nghe nói, người tại Thần Cơ đế tông thế nhưng là vạn người mê nha, Thần Cơ đế tông, Đông Hoang khu vực, ta thế nhưng là biết được, tỷ người bây giờ đều bị bình chọn vì Đông Hoang thập diễm thứ nhất nha, chắc chắn, tỷ người nhưng có ý trung nhân?"

Đỗ Trần mở miệng, trêu chọc lấy Đỗ Hiểu Linh.

"Hừ, đó cũng không phải là, tỷ người ta thiên sinh lệ chất, chỉ là Đông Hoang thập diễm tính là gì, về phần ý trung nhân, người lại nói nói, có ai có thể xứng với người tỷ ta?" Đỗ Hiểu Linh rất cao ngạo nói.

"Được được được, ta nói không lại người, ngài đẹp nhất, ta Tứ tỷ thiên hạ đệ nhất mỹ nhân." Đỗ Trần mở miệng nói ra, tán dương Đỗ Hiểu Linh một câu.

"Sách, không nghĩ tới ta cái này lão đệ, mấy năm không thấy, chẳng những dáng dấp càng ngày càng tuấn tú, với lại miệng cũng ngọt, khi còn bé người, đơn giản cùng một cái buồn bực bình đầu, a, đúng, nghe nói người gần nhất còn đang nghiên cứu Linh Thư Sư? Làm gì có thành quả sao? Ta có một ít sư huynh sư tỷ, cũng có mấy cái là Linh Thư Sư, con đường này hoàn toàn chính xác tốt, đáng tiếc tỷ người không có thiên phú, bất quá người nếu có thể trở thành Linh Thư Sư, liền cực kỳ khủng khiếp sao, có cái gì tác phẩm để người tỷ nhìn xem sao?"

Đỗ Hiểu Linh phảng phất lẩm nhẩm, bất quá dù sao hai người cách xa nhau một đoạn thời gian rất dài, lần này nếu không phải Đỗ Trần sẽ phải đại hôn, Đỗ Hiểu Linh háo muốn tới, nếu không Thần Cơ để tông căn bản cũng không thả người, mấy năm không thấy tự nhiên có thật nhiều muốn nói.

"Còn tốt, gần nhất làm một bài thi từ, làm phiên tỷ tỷ giúp lão đệ giám thưởng một phen." Đỗ Trần mở miệng, hẳn thật đúng là muốn cho Đỗ Hiểu Linh nhìn xem, dù sao Đỗ Hiểu Linh là nữ tử.

"Tốt! Không nghĩ tới em ta ngang nhiên sẽ làm thi từ."

Đỗ Hiểu Linh mở miệng cười, sau đó Đỗ Trần đứng chấp tay, hơi có một ít phong tao làm dưới tóc, ngay sau đó đứng ở bên hồ, chậm rãi mở miệng nói.

"Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, hà tất gió thu bi tranh quạt, bỗng biến cố lại nhân tâm, cố nhân tâm dễ biến. Ly Sơn dứt lời trong đêm bán, lệ vũ rơi rơi chung bất oán. Không bằng phụ lòng cảm y lang, sát cánh liền chỉ thành nhật nguyệt".

Đỗ Trần chậm rãi đọc lấy, ở trong mang theo một chút tình cảm, yên tĩnh mở miệng.

Tùy tùng đã rời đi, đây là thuộc về Đỗ Hiểu Linh cùng Đỗ Trần hai người gặp mặt, bọn hắn không có khả năng ở chỗ này quấy rầy.

Nhìn xem hồ bên trên Đỗ Trần, thi từ truyền lọt vào trong tai, thứ một câu thi từ thời điểm, Đỗ Hiểu Linh liền ngây ngẩn cả người.

"Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, hà tất gió thu bi tranh quạt. . ." Đỗ Hiểu Linh ngây ngẩn cả người, bài thơ này từ rất ưu mỹ, nhưng lại mang theo một loại nồng đậm thương cảm.

"Tỷ! Bài thơ này từ như thế nào?" Đỗ Trần mặt mỉm cười, nhìn xem Đỗ Hiểu Linh, nhưng mà Đỗ Hiểu Linh lại phảng phất thất thần, đứng bình tĩnh ở nơi đó.

Trong nháy mắt, Đỗ Trần đã nhận ra một tia dị đoan, bài thơ này từ tuy tốt, nhưng nếu là không có trải qua thi từ ở trong tương tự sự tình, là kiên quyết không có khả năng triệt để thay vào, rất rõ ràng Đỗ Hiểu Linh lần này tiến vào, trong nháy mắt Đỗ Trần phảng phất đoán được một thứ gì.

☺♥☺☺☺ * ☺☺ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hôn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19:: Thi từ thành tích

Rất nhiều chuyện, thông qua một chút nhỏ xíu chuyện nhỏ, suy nghĩ kỹ một chút liền có thể đoán được, Đỗ Trần không rõ ràng Đỗ Hiểu Linh rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, nhưng đã Đỗ Hiểu Linh không muốn nói ra, Đỗ Trần cũng tuyệt đối sẽ không đi xách, bất quá không đề cập tới không có nghĩa là Đỗ Trần sẽ không đi điều tra.

"Nha! Người bài thơ này từ quá đẹp, tỷ người ta lập tức liền say mê tiến vào, lão đệ, người cũng thật là lợi hại, chúng ta Đỗ gia cái thứ nhất Linh Thư Sư nha, bài thơ này từ, đoán chừng muốn kinh diễm thiên hạ đi." Đỗ Hiểu Linh lấy lại tinh thần, lập tức cười nói.

"Ai bảo ta là người lão đệ đâu." Đỗ Trần cười khẽ một tiếng, hẳn rõ ràng thấy được Đỗ Hiểu Linh trong mắt lóe lên một đạo khác biệt hào quang, nhưng Đỗ Trần không có đi xách.

Tiếp xuống liền là Đỗ Hiếu Linh không ngừng tán dương, Đỗ Trần giống nhau mang theo tiểu dung, ngẫu nhiên mở vài câu trò đùa, giống như lúc này ở giữa từng chút từng chút đi qua, trong nháy mắt liền đi tới đêm khuya.

Đỗ Hiếu Linh về nghỉ ngơi, mà Đỗ Trần thì tại trong thư phòng, ở nơi nào viết chữ, luyện viết văn chỉ tác.

Rất nhanh Từ Tô âm thanh âm vang lên.

"Hồi bẩm điện hạ, sự tình đã điều tra rõ ràng." Từ Tô xuất hiện tại trong thư phòng, nàng uyển chuyển dáng người, bị ánh trăng chiếu sáng, có không nói ra được mỹ cảm, chỉ là Đỗ Trần không có bất kỳ cái gì một chút tạp niệm, khẽ ngẩng đầu, mí mắt nâng lên, nhìn xem Từ Tô, ngữ khí bình tĩnh nói: "Nói."

"Quận Chủ Điện dưới, cùng Thiên Phật Tự Giác Minh nhà sư có một đoạn tình cảm, chỉ là cụ thể không người biết được." Từ Tô chậm rãi nói ra.

Không sai, Đỗ Trần để Từ Tô đi điều tra hán tử tỷ tình cảm phương diện sự tình, bây giờ biết được về sau, Đỗ Trần nhẹ gật đầu mở miệng nói: "Thiên Phật Tự Giác Minh sao?"

Hắn nói một mình, ngay sau đó phát phát tay, để Từ Tô rời đi.

Từ Tô lui ra, trong thư phòng, liền lưu lại Đỗ Trần một người, ngoài cửa sổ trăng sáng vẩy xuống màu bạc trắng ánh trăng, Đỗ Trần bút trong tay, bóp rất căng, mặc dù nói hán xuyên qua tới, đoạt xá nguyên chủ nhân thân thể, nhưng cùng nói đoạt xá, không bằng nói là hai cái khác biệt linh hồn người, tan hợp lại cùng nhau.

Có thể giải thích vì, đã từng Đỗ Trần làm một giấc mộng, một trận cực kỳ chân thực mộng, trong mộng đã trải qua một đoạn không thể tưởng tượng nổi nhân sinh.

Cho nên đối với chính mình cái này tỷ tỷ, Đỗ Trần nhìn so với ai khác nặng, có lẽ là từ nhỏ tại tịch mệnh Vương phủ bên trong, thiếu khuyết lấy một loại chân chính thân tình, Đỗ Trần cực kỳ trân quý phần thân tình này, ai nếu là thương nhà hán người một cọng tóc gáy, Đỗ Trần sẽ không tiếc bất cứ giá nào, làm cho đối phương không may.

...

...

Đêm khuya, một bóng người xuất hiện tại tĩnh an điện bên trong, trán thủ ngoài điện thị vệ cùng thái giám nô tỳ, giống nhau quỳ xuống đến nói: "Gặp qua quận chủ Điện hạ."

Đã đến đêm khuya, Đỗ Hiếu Linh đi tới trong hoàng cung, cái này rất kỳ quái, nhưng không có người sẽ nói nhiều một câu, Đỗ Hiếu Linh là ai, bọn hán không có khả năng không biết, Đỗ Đồ tứ nữ, hơn nữa còn là Thần Cơ đế tông đệ tử thiên tài, nói theo một ý nghĩa nào đó, cho dù là Đỗ gia ngã xuống, Đỗ Hiếu Linh vẫn như cũ uy phong một thế.

Bọn hán tự nhiên không có khả năng lãnh đạm.

Kết kết!

Đỗ Hiếu Linh một bộ thường phục, trực tiếp đẩy ra tĩnh an điện đại môn, vừa lúc liền thấy được ngưng thây ngoài cửa sổ Lý Nhượng Vũ.

"Gặp qua quận chúa." Lý Nhượng Vũ quay đầu, tuyệt mỹ khuôn mặt, để Đỗ Hiếu Linh nhìn cũng không khỏi có một loại sợ hãi thán phục, bất quá rất nhanh Đỗ Hiếu Linh lấy lại tinh thần, mặt mỉm cười nói: "Gặp qua công chúa điện hạ."

"Quận chúa đêm khuya tới chơi, cần làm chuyện gì?" Lý Nhượng Vũ ngữ khí rất bình tĩnh, nhất cử nhất động, phảng phất Cửu Huyền Thiên Nữ, không nhiễm một tia hồng trần khí, hoàn toàn chính xác có một loại khó mà diễn tả bằng lời mị lực, trách không được thiên hạ nghe đồn, tăng vấn cổ phật hà giai nhân, cổ phật điều chi Lý Nhượng Vũ.

Câu thơ này từ nói một điểm không sai.

"Cũng không có gì sự tình, chỉ là công chúa điện hạ sẽ phải gả vào ta Đỗ gia, về sau chính là người một nhà, muốn tới đây nói với công chúa điện hạ mấy câu thôi." Đỗ Hiếu Linh trên mặt lấy mỉm cười, thật đáng giận thế lại không giống nhau.

"Gì lời nói?" Lý Nhượng Vũ bình tĩnh hỏi.

"Như tiến vào ta Đỗ gia đại môn, còn hi vọng công chúa điện hạ có thể ý thức được, mình là thân phận gì, ta cái kia Ngũ đệ mặc dù không phải Thần Đạo tu sĩ, nhưng cũng không phải dễ khi dễ, nhập môn liền muốn an phận một chút, đừng để ta cái kia đệ đệ có một chút tâm phiền, bằng không, truyền ra ngoài, thanh danh của ngươi coi như không dễ nghe."

Đỗ Hiếu Linh cười cười, nói như vậy.

Trong nháy mắt Lý Nhượng Vũ biết được là có ý gì, đây là một loại uy hiếp, Đỗ Hiếu Linh đang uy hiếp nàng.

Nhưng Lý Nhượng Vũ lại cực kỳ bình tĩnh nói: "Biết được."

"Người biết được liền tốt, cũng miễn cho ta lãng phí miệng lưỡi, công chúa điện hạ, người chính là hoàng thất thiên kim, nếu là tùy tiện gả cho người vương hầu kia quyền quý, đích thật có thể khống chế đối phương, nhưng tại Đỗ gia không được, ta hi vọng nhìn công chúa điện hạ có thể suy nghĩ thật kỹ ta nói mỗi một câu, như vậy cáo từ."

Đỗ Hiểu Linh mở miệng, nói xong lời này về sau, liền phong hành nóng nảy rời đi, làm sự tình gọn gàng, không có một chút dây dưa dài dòng.

Đỗ Hiểu Linh đi về sau, Lý Nhượng Vũ ngay cả từng tia tức giận đều không có, chỉ là yên tĩnh nhìn ngoài cửa sổ Minh Nguyệt, cuối cùng hồi lâu, nàng lấy ra một tờ sắc lĩnh giấy, vung tay lên ở trong xuất hiện một ít chữ, ngay sau đó hóa thành hạc giấy tự hành bay khỏi.

....

Đỗ Trần căn bản không biết, liền bởi vì chính mình một câu, Đỗ Hiểu Linh tự mình đi hoàng cung một chuyến, càng là uy hiếp Lý Nhượng Vũ, nếu là biết.
.
Ách, Đỗ Trần cũng không có gì dễ nói, bởi vì hấn ngăn không được chính mình cái này tỷ tỷ.

Trong thư phòng, Đỗ Trần tiến vào Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng, tra nhìn một chút mình thi từ, là một cái gì thành tích.

Thi từ: Mộc Lan Từ.

Loại hình: Tình cảm

Độc: 72 ức 8500 vạn lần.

Bình luận: Một trăm triệu hai ngàn 500 vạn đầu.

Chú ý: 400 vạn người.

Mới Nhân Linh Thư Sư thi từ bảng xếp hạng: Thứ một trăm năm mươi sáu tên.

Linh Thư Sư mới nhất thi từ bảng xếp hạng: Thứ mười bốn vạn 9,585 tên.

Đây là Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng số liệu, Đỗ Trần hỏi thăm qua Bình Thu Đạo Nhân, cùng loại hấn loại này thứ nhất bài thơ từ tuyên bố, trong bảy ngày thành tích, có thể đi vào năm trăm tên bên trong liền đã coi như là không tệ, cực kỳ có thể trở thành Linh Thư Sư.

Mới Nhân Linh Thư Sư thi từ bảng xếp hạng, là thứ nhất bài thơ từ mới có thể tiến nhập bảng danh sách, tiếp tục thời gian một tháng, một tháng sau tự động hạ bảng.

Linh Thư Sư mới nhất thi từ bảng xếp hạng, là một cái tổng bảng, ai tuyên bố thi từ đều có thể bên trên bảng danh sách, bảo trì tuyệt đối công bằng, một tháng sau tự động hạ bảng.

Bảng danh sách tác dụng rất lớn, nên biết Hiểu Thiên hạ nhân, dù cho là phạm nhân đều có thể nhìn thấy Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng ở trong nội dung, với lại một bộ tác phẩm, có thể trở thành hay không Linh Thư, có tuyệt đại bộ phận liền là căn cứ độc giả yêu thích, nếu là người trong thiên hạ đều không thích đồ vật, trên cơ bản không có khả năng hình thành Linh Thư.

Không thể không nói, Mộc Lan từ bài thơ này từ, hoàn toàn chính xác rất không tệ, tính cả hôm nay mới bắt quá sáu ngày, liền có được 72 ức độc viếng thăm, với lại trọng yếu nhất chính là, chú ý khối này, một khi chú ý mình, như vậy mình tiếp theo bộ tác phẩm tuyên bố, cái này 400 vạn người, sẽ ngay đầu tiên biết được, phải biết độc giả trên cơ bản không thể lại chú ý, trừ phi là mình nhận vì cực kỳ tốt tác phẩm.

Ngắm lại xem 72 ức 8500 vạn lần độc viếng thăm, vèn vèn chỉ có 400 vạn người chú ý, Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng đối một triệu sau này số liệu, giống nhau là hư hóa, sẽ không cụ thể biểu hiện.

Cái này thành tích đã có thể, nhưng mà trên thực tế Đỗ Trần không biết được, bộ này thi từ, đã tại toàn bộ Thần Đạo thế giới, cảm rở này mầm.

Xem hết thành tích, Đỗ Trần hơi nhẹ nhàng thở ra, rồi khỏi giao diện về sau, trong nháy mắt, Đỗ Trần liền nhìn thấy trên bàn sách hạc giấy.

☺♥❖❖❖ ❖❖❖ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương đề mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20:: Thập công chúa đào hôn

Ba!

Lẽ nào lại như vậy.

Đêm đã khuya, Vương phủ rất yên tĩnh, nhưng trong thư phòng lại truyền đến một đạo vô bản thanh âm.

Đỗ Trần làm sao cũng không nghĩ đến, trên thế gian lại có như thế hèn hạ người, hạc giấy này truyền đến tin tức rất đơn giản, mình bạn qua thư từ thế mà bị ép buộc bức hôn, bức hôn liền bức hôn, cái này còn chưa tính, đối phương người trong nhà, còn chưa có kết hôn, liền sớm cho một hạ mã uy, để nàng gả về sau, đừng nghĩ lấy làm mưa làm gió, hoàng đế trong nhà, chỗ nào đều không cho phép đi, cả một đời cô độc sống quãng đời còn lại.

Đây quả thực là táng tận thiên lương nha, lúc đầu Đỗ Trần trong khoảng thời gian này liền phiền, nhìn thấy trong lúc này cho, phiền não trong lòng, hóa thành phần nộ, lập tức nâng bút viết.

"Chuyện như thế, đơn giản táng tận thiên lương, cô nương, nào đó có một lời, không biết có nên nói hay không. . ."

Đỗ Trần lưu loát mấy trăm cái chữ, đại khái chính là cho đối phương quán thâm một cái tự do yêu đương, lại thêm một chút trước vào lý tưởng cùng tư duy, dùng ngòi bút làm vũ khí.

Sau khi nói xong, Đỗ Trần trực tiếp đem hạc giấy ném một cái.

Rất nhanh không đến thời gian chừng nửa nén hương, đối phương lập tức truyền tới tin tức.

"Tiên sinh nói, chữ chữ châu ngọc, nhưng sinh ở nhà giàu sang bên trong, rất nhiều chuyện đều thân bất do kỷ, bắt quá có thể gặp được tiên sinh, tiểu nữ dĩ nhiên mười phần vui vẻ, chỉ là muốn lên án mạnh mẽ cái này lão thiên, như tiên sinh nói như vậy, lại đui mù."

Đối phương kiểu chữ thanh tú đẹp đẽ, nhưng làm bên trong lại tràn ngập một loại bi cùng mát, để Đỗ Trần có một ít đau lòng.

Lập tức Đỗ Trần hít sâu một hơi, vì không cho một cái tiền đồ Infiniti tốt nữ nhân, nhảy vào hố lửa, Đỗ Trần quyết định nhất định phải thuyết phục nữ tử này, nguyên có không thể quá mau, cần phải từ từ đến, nghĩ tới đây, Đỗ Trần lập tức viết đến.

"Kỳ thật cô nương sự tình, nào đó gần nhất cũng gặp phải, trong nhà bức hôn, để cho ta cưới một cái căn bản ta không thích nữ nhân, ta nội tâm cũng dùng mọi thủ đoạn, nào đó theo đuổi tự do yêu đương, lại không nghĩ muốn bị thế tục quy củ ước thúc." Đỗ Trần dự định từng chút từng chút dẫn đạo đối phương, không thể nóng vội, bằng không, không cách nào thuyết phục đối phương.

Giờ này khắc này, Đỗ Trần rất muốn cùng vị này thần bí nữ tử, mặt đối mặt tâm tình lý tưởng, sau đó nâng lên phản xã hội phong kiến quy củ lý tưởng đại kỳ.

Hạc giấy bay đi, hoàng cung ở trong.

Lý Nhược Vũ nhìn trong tay hạc giấy, mở ra về sau, xem hết ở trong nội dung, không khỏi có một ít kinh ngạc, bắt quá nàng không nói gì, chỉ là cực nhanh tại hạc giấy ở trong viết chữ.

Không sai, đánh chết Đỗ Trần đều không tưởng tượng nổi, mình vị này bạn qua thư từ, sẽ là sắp cùng hán đại hôn Lý Nhược Vũ, nếu như Đỗ Trần biết, nhất định sẽ tại chỗ mòng bức.

Coi như giờ này khắc này có người nói cho Đỗ Trần, cùng hán nói chuyện trời đất người là Lý Nhược Vũ, Đỗ Trần cũng tuyệt đối sẽ không tin tưởng, bởi vì Lý Nhược Vũ quá cao cao tại thượng, ai sẽ nghĩ tới loại này cao cao tại thượng, uyên như Tiên Tử tồn tại, thế mà lại chơi loại vật này.

Nói trực tiếp một chút, nhìn qua cái kia siêu cấp Bạch Phú Mỹ (*), sẽ đi chơi mạch mạch loại này nói chuyện phiếm phần mềm sao? Hơn nữa còn là loại kia băng sơn nữ thần, căn bản không có khả năng.

Nhưng sự thật lại đúng là như thế.

"Tiên sinh cũng gặp phải loại chuyện này? Cái kia tiên sinh đối tượng như thế nào?" Lý Nhược Vũ hỏi.

"Rất tốt, trong nhà có tiền có thế, với lại tướng mạo tuyệt mỹ, chỉ là ta không thích." Đỗ Trần trả lời.

"Trong nhà đã là phú quý người, với lại tướng mạo tuyệt mỹ, nam tử giống nhau không phải đều ưa thích cái này sao? Vì sao tiên sinh chưa từng ưa thích?" Lý Nhược Vũ hỏi.

"Đó là phàm tục người ý nghĩ, ta ý nghĩ rất đơn giản, như cùng ưa thích người cùng một chỗ, thà rằng com rau dưa cả đời, cũng không quan tâm cái kia vinh hoa phú quý mùi thơm, như ta trước đó nói tới, người hẳn là không chế thuộc tại vận mệnh của mình, bằng không mà nói, hết thấy phở phác cho trời, một thế này tới nhiều oan uổng?" Đỗ Trần trả lời.

"Tiên sinh lý lẽ nghĩ, quả nhiên không giống thường nhân, tiểu nữ tử khâm phục, đáng tiếc tiểu nữ tử lại làm không được tiên sinh dạng này thoải mái." Lý Nhượng Vũ hỏi.

"Vì sao làm không được? Thế bên trên không việc khó chỉ sợ hữu tâm nhân, kỳ thật thế gian này bên trên căn bản không có không cách nào hoàn thành sự tình, quyết định bởi quyết tâm của người cùng nghị lực, cô nương, người tự hỏi một tiếng, người sinh ra tới nhượng qua người khác sao?"

Đỗ Trần hướng dẫn từng bước, quả thực là vắt hết óc, chính là vì trợ giúp người khác, quả thực là điển hình tri tâm ca ca.

Nhìn thấy hạc giấy ở trong văn tự, Lý Nhượng Vũ đột nhiên ngáy ngẩn cả người.

"Thế bên trên không việc khó chỉ sợ hữu tâm nhân. . ." Một câu nói kia, quả thực là lời vàng ngọc, phảng phất một đường thiểm điện, trong đầu đột nhiên nổ tung.

Trong nháy mắt, Lý Nhượng Vũ hít sâu một hơi, nàng tự mình nâng bút.

Ước chừng một nén nhang về sau, Nhất Tự Tĩnh Kiên Vương trong phủ, Đỗ Trần gấp một cái, thời gian đã không còn sớm, đã đến đêm hôm khuya khoát, đối phương một nén nhang đều không có về mình, Đỗ Trần hơi có một ít lo lắng, chỉ là đứng vào lúc này, hạc giấy bay tới.

Mở ra hạc giấy, Đỗ Trần xem xét, lập tức không khỏi cười khẽ một tiếng.

"Tốt một câu thế bên trên không việc khó chỉ sợ hữu tâm nhân, đây là lời vàng ngọc, đa tạ tiên sinh chỉ điểm, tiểu nữ dĩ nhiên minh ngộ."

Một câu minh ngộ, để Đỗ Trần cười, xem ra đối phương bị mình khuyên xuống.

Sau đó Đỗ Trần tiếp tục cùng Lý Nhượng Vũ trao đổi, đến cuối cùng nói thẳng ra hai chữ.

Đào hôn!

Ừ, không sai, đào hôn, thiên hạ cực lớn, chỗ nào không có chỗ dung thân?

Phải hướng ác tục xã hội phong kiến tiến hành nghiêm khắc phản kháng cùng công khai xử lý tội lỗi.

Một mực cho tới sắp tiếp cận ban ngày, Đỗ Trần đã cùng đối phương nói chuyện rất kỹ càng, đến cuối cùng đối phương đã dao động, chỉ là đến cùng có làm hay không Đỗ Trần không rõ ràng, bất quá đến ban ngày, Đỗ Trần muốn nghỉ ngơi, mặc dù không phải rất rã rời, nhưng hẳn hiện tại nhất định phải Tu Thân Dưỡng Tính.

"Làm một chuyện tốt, tâm tình đều thông thuận rất nhiều nha!" Đỗ Trần đứng dậy xoay bỗng nhúc nhích gân cốt, mang theo đắc ý tự nói.

Đều nói quyền quý không người tốt, nhưng nếu ai lại nói lời này, Đỗ Trần tuyệt đối quát miệng hẳn, đây không phải người tốt là cái gì?

"Có nên hay không nhớ kỹ đâu?" Làm chuyện tốt, không có lưu danh chữ, Đỗ Trần hiện đang suy tư, muốn hay không cũng viết cái nhật ký, bất quá nghĩ nghĩ Đỗ Trần vẫn là không có nhớ, dù sao hẳn cảm giác mình đoán chừng không làm được mấy chuyện tốt, dứt khoát liền không nhớ tính toán.

Trong hoàng cung, Lý Nhượng Vũ nhìn trước mắt lão đạo, thần sắc bình tĩnh.

"Công chúa điện hạ, thật nguyện mặc dù ta đi Thiên Nguyên Đế Tông sao?" Lão đạo mở miệng, hẳn nghiêm túc dò hỏi, đồng thời trong lòng rất ngạc nhiên, hẳn đã trong hoàng cung đợi gần ba năm, cái này vị công chúa điện hạ một mực không đi Thiên Nguyên đế tông.

Chỉ là không ngờ tới, hôm nay thế mà đáp ứng, muốn đi Thiên Nguyên Đế Tông, hẳn rất ngạc nhiên là cái gì để Lý Nhượng Vũ, quyết định.

"Ừ! Ta đã viết thư hai lá, một phong đưa Nhất Tự Tĩnh Kiên Vương phủ, một phong đưa cho ta Phụ Hoàng, sẽ không ra vấn đề lớn lao gì, xin tiền bối hiện tại mang ta rồi đi đi." Lý Nhượng Vũ bình tĩnh nói.

Lão đạo nhẹ gật đầu, sau đó vung bỗng nhúc nhích Phát Trần, trong nháy mắt hai người biến mất ngay tại chỗ.

Mà ngày đó, thứ nhất kinh thiên sự tình, làm cho cả thành bùng nổ.

☺♥☩☺☺☩ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21:: Đổ Đồ thái độ

Đại Kiên Đế Triều, Thập công chúa Lý Nhược Vũ, đào hôn!

Tin tức truyền tới, thế lực khắp nơi giống nhau chấn kinh.

Bất quá, chuẩn xác một chút tới nói, đây không phải đào hôn, bởi vì Lý Nhược Vũ viết thư hai lá, một phong cho Đường Kim Thánh Thượng, một phong cho Nhất Tự Tịnh Kiên Vương phủ, đại khái nội dung rất đơn giản, không phải Lý Nhược Vũ không gả, mà là muốn trước tiên đi hoàn thành một chút chính mình sự tình, cấp ra một tuần lễ hạn.

Năm năm về sau, sẽ trở lại.

Mặc dù nói rất đơn giản, có thể làm pháp lại không thể nghĩ ngờ là đang đánh mặt Nhất Tự Tịnh Kiên Vương phủ, thế nhân đều biết hiểu, Lý Kiên sợ Đổ Đồ, cái này sợ là lo lắng Đổ Đồ một ngày nào đó, không nghĩ ra, một khi mưu phản, vậy đơn giản là đối Đế Triều một phần trăm trọng đa kích.

Thánh an trong điện, Lý Kiên đem một phong thư hung hăng vút trên mặt đất, sắc mặt lộ ra lãnh ý.

"Truyền trẫm ý chỉ, truyền Hộ Quốc đại tướng quân Giang Sát, lĩnh tinh binh 50 vạn, vây quét Thiên Nguyên Đế Tông."

Lý Kiên trong mắt lãnh ý vô cùng, một vùng tay lên, hiển lộ rõ ràng ra khí phách của đế vương.

Đế Tông, đây là trên thế gian mạnh nhất tông môn, có thể Lý Kiên lại dám mở miệng, lĩnh 50 vạn tinh binh, liền muốn tiêu diệt một cái Đế Tông, có thể nghĩ, một cái Đế Triều năng lượng rốt cuộc mạnh cỡ nào.

"Vâng!" Đứng ở một bên Văn Trung Quân, lập tức hướng đại đi ra ngoài điện, tiến được thông báo.

Lý Nhược Vũ đào hôn sự tình, cũng không phải đùa giỡn, đây là công chúa của một nước, với lại Hoàng Đế chính miệng gả hôn ước, Lý Nhược Vũ cái này vừa chạy là không có quan hệ, có thể thật to ảnh hưởng tới, hoàng gia cùng Đổ gia quan hệ.

Lý Kiên phát nổi trận lôi đình, cũng là chuyện đương nhiên.

Chỉ là liền ở trong mây quân vừa vừa ra cửa trong nháy mắt, một thân ảnh xuất hiện ở đại điện bên ngoài.

Là Đổ Đồ thân ảnh.

"Thần, Đổ Đồ, tham kiến Thánh Thượng." Đổ Đồ tới, vẫn như cũ là mặc mặc quần áo, cho người ta một loại lão nông cảm giác, có thể thanh âm lại trung khí mười phần, Văn Trung Quân nhìn thấy Đổ Đồ, lập tức quỳ lạy trên mặt đất nói: "Nô tài khấu kiến Vương gia."

"Đổ Đồ, việc này trẫm đã để người đi làm, sẽ cho người một cái công đạo." Lý Kiên đứng dậy, hấn lộ ra hết sức nghiêm túc.

Long Bào trên mặt đất kéo lầy lầy, lại không nhiễm một tia tro bụi.

"Thánh Thượng, thần hôm nay đến đây, là vì khuyên can Bệ Hạ, đừng đi ngăn cản thập chuyện của công chúa, nhân duyên loại vật này, không cưỡng cầu được, huống hồ ta đây trời sinh tính hoàn khổ, nếu là hiện tại thành hôn, chỉ sợ sẽ lạnh nhạt Thập công chúa, năm năm liền năm năm đi, không tính là thời gian bao nhiêu, cũng tốt tới luyện nhiều hai người này."

Đổ Đồ mở miệng, Văn Trung Quân lập tức yên lặng nghẹn ngào, Lý Kiên cũng có một chút kinh ngạc, nên biết được phát sinh loại chuyện này, hẳn trước tiên nghĩ tới không phải khuyên can, mà là trực tiếp phái binh tiêu diệt Thiên Nguyên Đế Tông, kỳ thật liền để Đổ Đồ nhìn thấy, làm cho cả Đại Kiên Đế Triều quyền quý nhìn thấy.

Chỉ là không có nghĩ đến, Đổ Đồ thế mà không ra tiếng vang? Cái này có một ít kì quái.

Phải biết cái này một cái tát cũng không phải đánh Đổ Đồ mặt, mà là đánh Đổ Đồ Trần mặt nha, vấn đề này đặt Đổ Đồ trên thân, Lý Kiên còn sẽ không kích

động như thế, nhưng đặt Đỗ Trần trên thân, vậy phiền phức mới thật lớn, vì Đỗ Trần, Đỗ Đồ thật đúng là sẽ làm ra một chút không cách nào vẫn hồi sự tình.

"Cái này. . ." Lý Kiên trầm mặc một chút, hẳn lúc đầu muốn nghĩa chính ngôn từ răn dạy một phen, nhưng nhất hết hẳn không biết nghĩ đến cái gì, trầm mặc đứng ở chỗ đó, Vân Trung Quân rất thức thời lui ra, cũng không nhiều ngữ.

Đứng không đại diện bên trong, chỉ còn lại có Đỗ Đồ cùng Lý Kiên hai người.

"Chuyện này, trăm sẽ cho ngươi một cái công đạo, vô luận như gì, ba năm về sau, Nhược Vũ tất gả cho Đỗ Trần chắc đây." Lý Kiên thanh âm, lộ ra có một ít bình tĩnh, thế nhưng là cái này bình tĩnh bên trong, càng nhiều hơn chính là chắc chắn.

"Nhân duyên chó cưỡng cầu, ba năm sau lại nhìn đi." Đỗ Đồ đứng chấp tay, chậm rãi nói ra.

"Ngươi thật. . . Không hận trăm sao?" Đỗ Đồ bình tĩnh như vậy, Lý Kiên một đôi mắt nhìn chăm chú Đỗ Đồ hai mắt, hẳn gần từng chữ nói ra.

"Nếu là hận, một triệu Hùng quân đã ở chuẩn bị chiến đấu, 100 ngàn Nam Sát quân đã bắc hạ Đế Tông, Thánh Thượng, ngươi cho là ta hận sao?"

Đỗ Đồ trực tiếp mở miệng, những lời này, để Lý Kiên trầm mặc.

Lý Nhược Vũ đảo hôn, đảo hôn đối tượng là Đỗ Trần, có thể nói tất cả quyền quý đều đang lảng lạng mà nhìn xem chuyện này, bởi vì vì một cái sơ sẩy, có thể có thể dao động đến nước vốn, đây là một chuyện rất đáng sợ tình.

Chỉ là ai cũng sẽ không ngờ tới, Đỗ Đồ thế mà không có một chút cảm hận.

"Lý Gia thiếu ngươi Đỗ gia một cái nhân tình." Nhất hết Lý Kiên mở miệng, hẳn chỉ nói một câu nói như vậy, dư thừa cũng không có nói cái gì.

"Không, là Hoàng Ân cuộn cuộn." Đỗ Đồ xoay người, cung kính cúi đầu, sau đó mở miệng nói: "Đã không sự tình khác, thần, cáo từ trước."

"Được." Lý Kiên nhẹ gật đầu, sau đó Đỗ Đồ trực tiếp rời đi.

Đội Đỗ Đồ đi về sau, đại diện ở trong so trước đó còn lạnh lùng hơn.

Vân Trung Quân đi tới, hẳn mặc bay hạc bào, cầm một cây Phất Trần, đứng bình tĩnh tại Lý Kiên bên cạnh, rất cung kính.

"Vân Trung, trăm lại hỏi ngươi, trăm xem như một người cha tốt sao?" Lý Kiên mở miệng hỏi.

"Bệ Hạ, ngài là một người cha tốt." Vân Trung trả lời, thanh âm bình tĩnh.

"Nếu là người cha tốt, như thế nào để Nhược Vũ gả cho Đỗ Trần. . . . Trăm biết rõ, Nhược Vũ là Thiên Chi Kiều Nữ, nàng vốn không nên đi đến đầu này đường, là trăm buộc nàng đi lên đầu này đường, cũng không phải là Đỗ Trần không tốt, chỉ là. . . Cuối cùng Đỗ Trần vẫn là một người bình thường."

Lý Kiên mang theo một chút áy náy, hẳn là một vị chí cao vô thượng Đế Vương, hẳn mỗi một cái quyết định, vì cái gì đều là giang sơn.

Trở thành Đế Vương, nhất định phải bỏ qua một ít gì đó, một số thời khắc, nhất định phải lá mặt lá trái, dù cho là cùng mình huynh đệ tốt nhất, cũng phải như vậy làm.

Nếu như hẳn thật không cho Lý Nhược Vũ rời đi, cái kia gì Lý Nhược Vũ rời đi thời điểm, là hẳn có thể ngăn lại, nhưng hẳn không có.

Hắn cuối cùng vẫn không nỡ Lý Nhược Vũ hiện tại liền gả cho Đỗ Trần, trước đó làm như vậy, đơn giản liền là muốn đem Đỗ gia gút gao trôi trên hoàng gia, nhưng bây giờ Lý Nhược Vũ làm sự tình, để hẳn sinh ra áy náy.

Hắn vẫn cho rằng, Lý Nhược Vũ rất thuận theo, nghe từ lời hắn, đây là Lý Nhược Vũ lần thứ nhất vi phạm hắn cái này ý nguyện của phụ thân.

Thế nhưng là lần này, Lý Kiên không dám chân chính ra tay độc ác.

"Thế tử điện hạ cũng là nhân trung long phượng, chẳng qua là ban đầu tại thai bên trong bị người ám toán, với lại Bệ Hạ làm như vậy, lão nô tin tưởng Thập công chúa nhất định sẽ minh bạch, với lại hiện tại Vương gia cũng không có đến tìm phiền toái, hết thảy có lẽ là bên trên ban ngày đã sớm nhất định, Thập công chúa cùng thế tử điện hạ, không có đoạn nhân duyên này, cũng không cần thiết cưỡng cầu."

Vân Trung cúi đầu, mở miệng bình tĩnh nói.

"Hi vọng như thế đi." Lý Kiên nhắm mắt lại, trong đại diện an tĩnh đáng sợ. . .

Mà cùng lúc đó, Nhất Tự Tĩnh Kiên Vương phủ ở trong.

Đỗ Trần còn không biết Lý Nhược Vũ đảo hôn sự tình, hẳn hiện tại toàn bộ tâm thần của người, đều đặt ở Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vong ở trong.

Bây ngày đã đến, có thể hay không bình chọn, liền nhìn hôm nay, tự nhiên không có có tâm tư đi quản sự tình khác.

Lại phảng phất là đi tới trong vũ trụ, từng khóa chán nản ngôi sao, lơ lửng trong hư không, tỉnh tề tỉnh ra, hết thấy có bảy mươi hai ngôi sao.

Giống nhau âm đậm, trong nháy mắt, một thanh âm vang lên.

"Đây là Văn Cung thế giới, mỗi kích hoạt một ngôi sao, liền có thể tăng cường bản thân, mà hoàn thành một bộ tinh phẩm tác phẩm xuất sắc, liền có thể đạt được đại lượng Tài khí, có thể kích hoạt ngôi sao."

Văn Cung thế giới?

Đỗ Trần sững sốt một chút, hần đối Linh Thư Sư mặc dù không tính quá hiểu, nhưng cũng cực kỳ rõ ràng một việc chính là, không phải tất cả Linh Thư Sư đều có thể kích hoạt Văn Cung thế giới.

Linh Thư Sư, sáng tác sách vở về sau, sẽ ngưng tụ Tài khí, có thể thôi động Văn Bảo, có thể đây chỉ là bình thường nhất Linh Thư Sư, còn có một loại Linh Thư Sư, có được cường đại mới tức giận năng lực.

Phải biết Tài khí cường hóa biện pháp duy nhất liền là sáng tác sách vở, nhưng mà một khi có được Văn Cung, nghe nói liền ứng có đủ loại Thần Thông, thoải mái nhục thân, cường đại Nguyên Thần, nghe nói một triệu Linh Thư Sư bên trong, cũng chưa chắc có một cái có thể kích hoạt Văn Cung thế giới.

Nói trực tiếp một chút, một khi kích hoạt lên Văn Cung thế giới, thì tương đương với bị Thánh Đạo Tiểu Thuyết Võng tán thành vì tư chất tuyệt hảo thiên tài!

Đỗ Trần không nghĩ tới, tác gia trợ thủ thế mà giúp mình kích hoạt lên Văn Cung thế giới, cái này xác thực có một ít. . . . Không thể tưởng tượng nổi!

Mà theo đạo thanh âm này vang lên, trong nháy mắt, một vốn kinh thư xuất hiện, cái này rõ ràng là Mộc Lan Từ.

Huru!

Mộc Lan Từ hóa bằng bạc trắng noãn màu sắc Tài khí, trùng trùng điệp điệp, quán thấu tại thứ một ngôi sao bên trong, giờ khắc này ngôi sao run rẩy kịch liệt, sau đó khóa ở ngoại vi một tầng đá vụn rơi xuống, trong tích tắc quang mang bắn ra bốn phía, chiếu rọi toàn bộ Văn Cung thế giới.

Viên thứ nhất Văn Tinh thấp sáng, có thể Đỗ Trần biết được bộ phận, nhưng rất nhiều thứ hay là không thể lý giải, còn đến không kịp suy tư thời điểm, liền lại là một trận quay cuồng trời đất.

Lại mở ra con ngươi thời điểm, lại phát giác mình nằm ở phòng ngủ chính bên trong, một bên Từ Tô, yên tĩnh đứng tại, phát giác mình tỉnh lại về sau, lập tức ngồi tại nệm sập bên cạnh nói: "Điện hạ, ngài là không lại mạnh mẽ hành thư viết văn? Lại ngất đi?"

Từ Tô mở miệng hỏi, ngay từ đầu Đỗ Trần tại trong thư phòng lúc, nàng chỉ phát giác Đỗ Trần Nguyên Thần ba động rất mãnh liệt, vừa đi vào thư phòng liền phát hiện Đỗ Trần đã hôn mê, lập tức đưa đến phòng ngủ chính, thông báo Đỗ Đồ, mời đến y sư chẩn bệnh.

Kết quả vẫn như cũ như lần trước, Nguyên Thần hơi có một ít hư yếu, vì vậy đám người trực tiếp cho rằng Đỗ Trần đây là lại mạnh mẽ hành thư viết văn, nguyên có dẫn đến Nguyên Thần hư nhược.

"Không có việc gì, chỉ là chuyện nhỏ." Đỗ Trần có chút mở miệng, hần lần này cũng không phải là Nguyên Thần vấn đề, mà là lần đầu tiên mở ra Văn Cung, kích hoạt lên Văn Tinh, cho nên mới sẽ xuất hiện loại chuyện này, chỉ bởi vì chính mình nhục thân mỏng yếu, chỉ so với người bình thường muốn tốt một chút, gặp được dạng này rửa sạch, tự nhiên sẽ ngất.

Dứt khoát vấn đề không lớn.

Kết kết!

Chỉ là đúng vào lúc này, môn nhẹ nhàng bị đẩy ra, Từ Tô cùng Đỗ Trần đồng thời nhìn lại, là Đỗ Đồ tới, hần khom người mười phần nhẹ nhàng đi tới, sợ làm ra một chút tiếng vang, chỉ là vừa tiến tới, nhìn thấy Đỗ Trần tỉnh về sau, lập tức nhẹ nhàng thờ ra.

"Gặp qua Vương gia." Từ Tô nhìn thấy người đến người nào, lập tức đứng dậy nhẹ nhàng thi lễ nói.

Chỉ là Đỗ Đồ căn bản không có quan tâm Từ Tô, mà là nhìn xem Đỗ Trần, một mặt đau lòng nói.

"Trần nhi, ngươi chuyện này là sao nữa nha? Ngươi có thể kém chút đem cha mạng nhỏ dọa cho không có."

"Không có việc lớn gì, Từ Tô ngươi lui xuống trước đi." Đỗ Trần có chút mở miệng, trong nháy mắt, Từ Tô đứng dậy trực tiếp rời đi.

Đội Từ Tô sau khi rời đi, Đỗ Trần nhìn xem Đỗ Đồ hai mắt, chỉ là một ánh mắt, trong nháy mắt, Đỗ Đồ lập tức vung tay lên, bố trí cách âm Kết Giới, Đỗ Đồ vì Thần Đạo thế giới vì số không nhiều cao thủ, bố trí một cái cách âm Kết Giới vẫn là để như trò bàn tay.

Hần biết được Đỗ Trần cái ánh mắt kia ý tứ, lập tức trong lòng có chút hiếu kỳ.

"Cha! Ngươi nhưng có biết, Văn Cung thế giới sao?" Đỗ Trần mở miệng, hần nhìn xem Đỗ Đồ, trực tiếp hỏi.

toàn tâm toàn ý trợ giúp Đỗ Trần, bởi vì bọn hắn không thể phản thân từ.

Nguyên có Đại Kiên Đế Triều sẽ không xuống tay với Đỗ Trần, bởi vì Đỗ Trần đối toàn bộ Đại Kiên Đế Triều là không tồn tại bất cứ uy hiếp gì, đợi đến một ngày nào đó, Lý Kiên triệt để khống chế Đại Kiên Đế Triều về sau, Quốc Thái Dân An, lúc kia liền là đối vương hầu hạ thù, mà lúc kia, Đỗ Trần đoán chừng sớm đã chết, đến lúc đó tước vị truyền cho Đỗ Trần hậu đại.

Như vậy, Đỗ gia đối Lý Gia liền sẽ không sinh ra đảm nhiệm gì một chút uy hiếp, nhưng nếu như Đỗ Trần một khi trở thành Linh Thư Sư, hơn nữa còn là giác tỉnh Văn Cung thế giới Linh Thư Sư, cái kia gì Lý Kiên liền không thể không đối Đỗ Trần, sinh ra nhất định uy hiếp.

Có đôi khi không sợ nhầm vào, sợ chính là nghi kỵ, Đế Vương tâm ai có thể hiểu?

"Tốt, không nói liền tốt, chuyện này ngoại trừ ta ra, còn lại bất luận kẻ nào người cũng không thể nói, cho dù là người những cái kia ca ca cũng không thể nói, người trở thành Linh Thư Sư sự tình, cũng tuyệt đối không thể nói ra đi, biết được sao?"

Đỗ Đồ rất chân thành nói, hắn cũng sẽ không thật tình như thế, đây là hắn lần thứ nhất nghiêm túc như thế nói chuyện.

"Hài nhi đây minh bạch." Đỗ Trần cũng không có không đứng đắn, rất nghiêm túc nói ra.

Ngay sau đó Đỗ Đồ thờ dài nói: "Còn có một chuyện cha nói cho người dưới, Đại Kiên vương triều Thập công chúa, Lý Nhượng Vũ, người cái kia vị hôn thê, một mình rời đi, tiến về Thiên Nguyên Đế Tông, đáp ứng năm năm sau trở về thành hôn, đối với chuyện này, người thấy thế nào?"

Đỗ Đồ mở miệng, bình tĩnh nói ra.

Lý Nhượng Vũ đi Thiên Nguyên Đế Tông? Đỗ Trần có một ít kinh ngạc, hắn không phải cái kẻ ngu, hắn thân phận và địa vị, để hắn trước tiên không phải cảm thấy phẫn nộ, mà là suy tư Lý Nhượng Vũ đi lần này, thừa nhận bao lớn áp lực, sẽ để cho Triều Cương trở nên nhiều loạn?

Hắn suy tính là đại cục, cũng không phải là nhi nữ tình trường.

"Đi liền đi đi, có lẽ đi cũng tốt, miễn cho chậm trễ một cái tốt như vậy cô nương." Nhìn xem Đỗ Đồ biểu lộ, trong nháy mắt, Đỗ Trần hầu như đều đoán được, hắn lo lắng nhất là, Đỗ gia cùng Lý gia quan hệ, nhưng bây giờ Đỗ Đồ cũng không có cái kia gì sinh khí, hắn liền minh bạch, Đỗ Đồ không có mượn đề tài để nói chuyện của mình.

"Hừ, cho dù tốt cô nương, đều không có tư cách phối hợp ta, nếu như không phải Trần nhi người thật sự không thích cái kia Lý Nhượng Vũ, bằng không mà nói, chờ nói đạo vong Thiên Nguyên Đế Tông, liền xem như chạy trốn tới chân trời góc biển, cha cũng sẽ chủ trì công đạo cho người." Đỗ Đồ lạnh lùng mở miệng, hắn chỗ lấy không tức giận nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì hắn biết Đỗ Trần kỳ thật cũng không thích Lý Nhượng Vũ, dựa hái xanh không ngọt.

Hắn hết sức rõ ràng, lúc trước hắn không xuất hiện tại thái hậu thọ đản trên đại hội, kỳ thật vì Đỗ Trần, mặc dù hắn biết được, nhưng có đôi khi làm cha chỉ có thể hi sinh một cái mình hài tử hạnh phúc, vì cái gì chỉ là cho hài tử an toàn càng tốt hơn.

Nhưng sự tình phát triển đến cái này từng bước, còn chưa tính.

Đỗ Đồ khác biệt những người khác, hắn tự định giá đồ vật, là còn lại quyền quý không cách nào suy nghĩ sự tình, người khác đều muốn có được Lý Kiên ân sủng, muốn có được Lý Kiên ban thưởng, đạt được Lý Kiên nhân tình, có thể Đỗ Đồ lại muốn Lý Kiên thiếu hắn người Đỗ gia tình.

Công cao chán chủ, đây chính là phiền phức.

Nguyên có chuyện này, Đỗ gia mặc dù hồ thẹn, nhưng tương ứng, chỉ cần Đỗ Trần không quan trọng liền được, hắn thuận lý thành chương, để Lý Kiên lại thiếu Đỗ gia một cái nhân tình, dạng này là nhất cử song đắc.

"Không thích liền là không thích, Lý Nhượng Vũ hoàn toàn chính xác xinh đẹp, lần đầu tiên thời điểm, rất kinh diễm, bất quá tính cách ta không thích." Đỗ Trần mở miệng, tùy ý nói ra.

Đỗ Đồ gật đầu nói: "Đúng vậy a, Nhượng Vũ đích thật là cái tuyệt thế bại hoại, bất quá dùng hiện tại một bài lửa nóng nhất thi từ để hình dung, gọi là cái gì nhi, a, đúng, nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, hà tất thu phong bì tranh đoạt."

Một lão nông, già ra văn nhả, còn lác lác đầu, đọc lên bài thơ này từ, trong chớp nhoáng này Đỗ Trần có một loại cảm thấy không nên viết bài thơ này từ, Đỗ Đồ quả thực là chà đạp nhà.

Bất quá lập tức, Đỗ Trần không khỏi tò mò, nhìn xem Đỗ Đồ nói: "Cha, bài thơ này từ rất hòa sao?"

"Lửa nhà, ta nay ban ngày đi trong cung, trên đường đi chỉ nghe thấy những cái kia văn thần tại đọc lấy bài thơ này từ, nghe nói bài thơ này từ là Đại Kiên Đế Triều một vị thi nhân sáng tác đi ra."

Đỗ Đồ nói như thế, sau đó đang chuẩn bị tiếp tục lúc nói chuyện, đột ngột ở giữa, một thanh âm vang vọng toàn bộ Đại Kiên Đế Triều.

☺♥3÷☺✱3÷ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24:: Mộc Lan Từ, truyền quốc thơ (hạ)

"Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, hà tất gió thu bi tranh quạt, bỗng biến cố lại nhân tâm, cố nhân tâm dễ biến. Ly Sơn dứt lời trong đêm bán, lệ vũ rơi rơi chung bất oán. Không bằng phụ lòng cảm y lang, sát cánh liền chi thành nhật nguyện".

Có người tại tụng thơ, nhưng thanh âm này không ai qua được quá lớn đi, Đỗ Trần nghe rõ ràng.

"Truyền quốc thơ! Tê!" Đỗ Đồ sắc mặt đột nhiên một biến, trực tiếp đứng dậy, đi ra phía ngoài, Đỗ Trần cũng liền bận bịu cùng đi theo qua, hắn có một ít kinh ngạc, không biết chuyện gì xảy ra.

Vừa đi ra khỏi đi, trong nháy mắt, một đạo cảnh tượng xuất hiện ở trên bầu trời, đây là một cái thi nhân, mặc một bộ trường bào màu trắng, trong tay cầm một cái hồ lô rượu, trong hư không thoải mái đọc thơ.

"Thời cổ tiền hiền, truyền quốc thơ thành." Đỗ Đồ kinh ngạc nhìn xem đây hết thấy, tựa hồ xảy ra chuyện gì không được sự tình, thanh âm này rất lớn, truyền khắp toàn bộ Đại Kiền Đế Triều, ảnh hưởng vô số người.

Trên triều đình, đang theo sẽ văn võ bá quan, lại nghe được thanh âm này về sau, trong nháy mắt giống nhau lộ ra chấn kinh biểu lộ, sau đó Đương Kim Tể Tướng, thế mà trực tiếp rời đi trên triều đình, đứng ở bên ngoài, yên tĩnh nhìn xem giữa hư không cảnh tượng.

Còn lại một chút quan văn võ quan cũng đi theo đi ra, nhìn thấy trên bầu trời một màn này, giống nhau phát ra vẻ chấn động.

Lý Kiền cũng kinh ngạc, không hề nghĩ tới, Đại Kiền Đế Triều Kiến Quốc không có bao lâu thời gian, lại có truyền quốc thơ xuất hiện, cái này cũng không bình thường nha.

Thi từ như văn chương một thiên, cảnh giới tương xứng, tình phẩm tốt văn, là bị một số người truy phủng vì kinh điển, nhưng mà truyền quốc thơ không giống nhau, một khi đến truyền quốc thi từ cảnh giới, sẽ kích hoạt thời cổ tiền hiền hiện thân, sau đó tụng thơ ba lần, truyền đạt toàn bộ quốc độ.

Đại Kiền Đế Triều, nhân khẩu ức vạn, như hằng hà sa nhiều, một bài thi từ, có thể được đến truyền quốc trình độ, quả thực là đúng là không dịch.

"Thánh Thượng, đây là phúc phận nhà, trên trời rơi xuống thụ sự tình nha, ta Đại Kiền Đế Triều, Kiến Quốc bốn mươi lăm năm, liền có được một bài truyền quốc thi từ, mặc dù cũng không phải là hành khúc thi từ, nhưng ít ra cũng là một bài truyền quốc thi từ, có thể tặng ta Đại Kiền Đế Triều quốc vận, để Đại Kiền Đế Triều thiên hạ văn nhân, tăng trưởng văn khí, đây là thiên đại hảo sự nha, thần ở đây, chúc mừng Thánh Thượng."

Đại Kiền Đế Triều Tể tướng quỳ trên mặt đất, ở thời điểm này, liên tục đập một cái cự đại móng ngựa, trong nháy mắt, còn lại Văn Võ Đại Thần, cũng quỳ trên mặt đất, chúc mừng Thánh Thượng.

"Truyền quốc thi từ? Tốt! Tốt! Tốt!" Lý Kiền nghe được cái này thủ truyền quốc thi từ, lập tức lộ ra vui sướng tiểu dung, sau đó mở miệng nói: "Truyền trăm mệnh lệnh hạ xuống, thẩm tra làm thơ người, khen thưởng một triệu Cổ Kim, phong Vạn Hộ Hầu, đúc Thánh Tương, xây văn nhân miếu, lấy trắng ta Đại Kiền Đế Triều quốc vận."

Lý Kiền cực kỳ vui vẻ, Đại Kiền Đế Triều, mặc dù binh cường mã tráng, nhưng ở Linh Thư Sư khởi này có thể nói là ít đến thương cảm, Linh Thư Sư đến cùng có bao nhiêu đáng sợ, có lẽ người bình thường không rõ ràng, nhưng Lý Kiền rất rõ ràng.

Một cây bút có thể chống đỡ trăm vạn hùng binh, há miệng lưỡi nở hoa sen, nếu là cường đại hơn Linh Thư Sư, một bài thi từ có thể an bang định quốc, một thiên văn chương, có thể hủy diệt một cái Đế Triều, cái này không là chuyện không thể nào.

Đại Kiền Đế Triều Kiến Quốc bốn mươi lăm năm mà thôi, binh cường mã tráng, nhưng chân chính nội tình, vẫn là thiếu ít rất nhiều, Linh Thư Sư liền là Đại Kiền Đế Triều nhược điểm, hiện tại ra một vị truyền quốc điển tịch Linh Thư Sư, tự nhiên muốn bị lợi kéo được.

Giờ khắc này Tài khí Kinh Thiên Địa, ba lần thi từ tụng xong, đại lượng Tài khí liên tục không ngừng chiếu xuống toàn bộ Đại Kiền Đế Triều bên trong, mỗi một vị văn nhân đều thu được tương ứng Tài khí gia trì, thực lực tăng tiến một bộ phận, mặc dù không phải rất nhiều, nhưng ít ra tiết kiệm mấy năm khổ tu.

"Đa tạ tiên sinh!"

"Đa tạ tiên sinh!"

"Đa tạ tiên sinh!"

Giờ khắc này đến từ bốn phương tám hướng, toàn bộ Đại Kiền Đế Triều, vô số văn nhân giống nhau hướng về trung ương bộ vị thật sâu cúi đầu, có Lão Phu Tử, có khoa cử tú tài, cũng có Linh Thụ Sư, truyền quốc thiên chương xuất hiện, có thể nói cho Đại Kiền Đế Triều mang đến một phần không giống nhau kinh hi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Đại Kiền Đế Triều, tất cả mọi người giống nhau tại phòng đoán, là ai sáng tác Mộc Lan Từ, chủ yếu hơn chính là, hiện tại toàn bộ Đại Kiền Đế Triều, không biết bao nhiêu nữ tử, mê luyến bài thơ này từ, đối Mộc Lan Từ thân bí văn nhân, quả thực là tâm trí hướng về.

"Truyền quốc thi từ, đáng tiếc nha, nếu là truyền quốc tiểu thuyết liên cực kỳ khủng khiếp, có thể hư biến thực, ở trong bộ chia đồ vật hóa thành chân thực, liền có thể trấn áp Man Hoang chủng tộc, cùng những cái kia đáng chết yêu tộc." Đỗ Đỗ đứng ở trước cửa, chậm rãi nói ra, bất quá lập tức lại tiếp tục mở miệng nói: "Bất quá truyền quốc thi từ cũng không tệ, chỉ ít Tài khí gia tăng, gia tăng quốc chi khí vận, cũng coi là không sai."

Nói xong lời này về sau, Đỗ Đỗ lập tức cười nói: "Trần nhi, nếu là ngươi có thể viết ra cái này truyền quốc thi từ, chắc chắn, vậy ngươi cha bộ xương già này chết rồi, cũng có mặt mũi gặp liệt tổ liệt tông nha, ngươi có thể nhất định phải tại ta trước khi chết, viết ra một thiên truyền quốc văn chương nha, cũng làm cho cha ngươi sau khi chết, hưởng liệt tổ liệt tông, hướng mẹ ngươi nói khoát một phen."

Hắn nói như vậy.

Một mực trầm mặc Đỗ Trần, nghe được lời nói này về sau, chậm rãi mở miệng nói: "Ách. . . Cha, nếu như ta nói cái này thi từ chính là ta viết, ngươi tin không?"

Nói vừa xong, Đỗ Đỗ lập tức hai mắt trừng to lớn, nhìn xem Đỗ Trần, căn bản không thể tin được.

"Ngươi viết? Trần nhi, cha ngươi ít đọc sách, ngươi chớ có lừa gạt cha ngươi nha." Đỗ Đỗ thành thật nói, hắn không phải không tin, chẳng qua là cảm thấy quá không hợp sửa lại.

Chỉ là ngay một khắc này, một đạo cực kỳ tinh thuần Tài khí, trực tiếp không có vào Đỗ Trần trong cơ thể, Tài khí một điểm ba, một bộ phận chui vào Thu Phong Phiến bên trong, một bộ phận chui vào Viêm Nhật Cung bên trong, còn có một bộ phận, trực tiếp quán thấu tại Văn Cung bên trong, chui vào viên thứ nhất Văn Tinh bên trong.

Giờ khắc này Văn Tinh nở rộ nhất hào quang sáng chói, triệt để thức tỉnh, thấp sáng viên thứ nhất Văn Tinh.

Trong chốc lát Tài khí tăng nhiều, với lại Nguyên Thần thể mà cũng đã nhận được tăng cường, trên thân thể mà xuất hiện lốt xác hiện tượng, một tầng vỏ khô trực tiếp tróc ra, quả thực là thoát thai hoá cốt.

"Tài khí quán thể, phạt mao tẩy tủy, thoát thai hoá cốt. . . . Tê." Đỗ Đỗ đứng ở một bên, hắn trước tiên đã nhận ra Đỗ Trần dị dạng, bất quá hắn biết được đây không phải gặp phiền toái gì, ngược lại là một chuyện tốt, nguyên cố không có lập tức ngăn cản, mà là yên tĩnh nhìn xem.

Đỗ Trần tại thuế biển, Văn Bảo cũng tại thuế biển, đây là một phần ân trách.

Thần Đạo thế giới, Thần Đạo tu sĩ sở dụng vũ khí, phân chia Thập Giai, cùng cảnh giới phân chia giống nhau, phạm, huyền, pháp, linh, cổ, vương, thánh, tiên, thần, đế, sau đó chia lên, bên trong, hạ tam đẳng.

Mà Văn Bảo phân chia Ngũ Giai, Văn Bảo, quốc chi Văn Bảo, truyền thế Văn Bảo, muôn đời Văn Bảo, thiên thu Văn Bảo.

Đỗ Trần lấy được thượng đẳng Văn Bảo, tương đương với thượng đẳng Huyền Giai bảo vật, quốc chi Văn Bảo tương đương với Linh Giai bảo vật, tương đương với trực tiếp nhảy một cảnh giới.

Bây giờ Mộc Lan Từ được tôn sùng là truyền quốc thi từ, được thiên hạ Tài khí gia trì, một bộ phận thoát thai hoá cốt, mà một bộ phận liền là thăng hoa cái này hai kiện Văn Bảo.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Ngay một khắc này, Đỗ Trần nhục thân, thể mà tại băng liệt, đây là xương vỡ vụn thanh âm, mà Đỗ Trần cũng phát ra cơ hồ gào thét tiếng kêu thảm thiết.

"Cái này. . . ." Đỗ Đỗ ở một bên nhìn kỹ, lập tức mở ra Thiên Mục, xem xét Đỗ Trần tình huống, trong nháy mắt Đỗ Đỗ lại một lần nữa kinh ngạc.

☺♥3÷✿✿ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương đề mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25:: Đúc lại nhục thân, Thần Bảo văn tiền

Đây không phải thoát thai hoán cốt, đây là nhục thân đúc lại.

Đỗ Đồ thiên hạ cao thủ tuyệt thế thứ nhất, tự nhiên một chút liền có thể nhìn ra, Đỗ Trần hiện tại gặp vấn đề gì.

Đây cũng không phải là thoát thai hoán cốt, mà là nhục thân đúc lại, đây quả thực là một kiện thiên đại hảo sự nha, nên biết được Đỗ Trần tại thai bên trong liền bị người thần bí ám toán, dẫn đến sinh ra tới liền có một chút hấp hối, với lại không cách nào tu luyện Thần Đạo.

Nhưng bây giờ nhục thân đúc lại, chính là tu bỏ Đỗ Trần thịt trên người vấn đề.

Nếu như nói trực tiếp một chút, nói đúng là Đỗ Trần sinh ra tới thể chất mỏng yếu, lúc ấy một chút phong hàn liền muốn bệnh nặng một trận, về sau dùng không biết bao nhiêu thuốc bổ, lúc này mới chịu đựng qua một kiếp này khó, bất quá nhất thương không phải nhục thân, mà là Nguyên Thần, Đỗ Trần Nguyên Thần bị đá thương, nhất định Đỗ Trần không cách nào đạp vào Thần Đạo tu sĩ.

Mặc dù nói Đỗ Đồ tự nhiên ước gì Đỗ Trần có thể trở thành Thần Đạo cường giả, nhưng sự tình đã như thế, Đỗ Đồ không yêu cầu xa vời Đỗ Trần có thể khôi phục Nguyên Thần, hần một mực hi vọng Đỗ Trần thân thể có thể tốt một chút, cường tráng một chút, cứ như vậy, phối hợp một chút thần dược hiệu quả, nói không chừng Đỗ Trần có thể sống đến một ngàn tuổi, thậm chí là đột phá một ngàn tuổi.

Nếu như Đỗ Trần nhục thân vẫn là như vậy mỏng yếu, cho dù là cho thần dược, kéo dài Đỗ Trần tuổi thọ, sống không quá 300 năm, bởi vì nhục thân quá kém, liền xem như cho Đỗ Trần ăn thần dược, được hiệu không phát huy ra được một phần trăm tác dụng, một gốc có thể kéo dài năm trăm năm tuổi thọ thần dược, Đỗ Trần ăn về sau, có thể kéo dài 30 năm đều xem như chuyện tốt.

Với lại Duyên Thọ đan dược hoặc là thiên tài địa bảo, ăn một lần về sau, lần thứ hai sẽ miễn dịch phần lớn dược hiệu.

Nguyên cơ cho tới nay, Đỗ Trần thân thể nguyên nhân, là Đỗ Đồ một mực đang phiền muộn vấn đề, chỉ là không có nghĩ đến, lần này Tài khí nhập thể, lại để cho giúp Đỗ Trần đúc lại nhục thân, đây là một loại khó mà diễn tả bằng lời cơ hội, nếu như Đỗ Trần nhục thân, vì vậy mà cải thiện, Đỗ Đồ tâm bệnh cũng liền không có.

Chỉ là đúc lại nhục thân cực kỳ thống khổ, đúc lại nhục thân, từ bên trong ra ngoài, so thoát thai hoán cốt còn khốc liệt hơn gấp mấy trăm lần.

Trong nháy mắt Đỗ Đồ thôi động thần lực, gia trì trên người Đỗ Trần, sau đó đem Đỗ Trần chuyển qua trong gian phòng, quan bế đại môn, Thần Thức phong tỏa toàn bộ Nhất Tự Tịnh Kiền Vương phủ, hần không hy vọng bất luận kẻ nào tới quấy rầy Đỗ Trần.

"Nha!" Đỗ Trần phát ra tiếng kêu rên, loại này đau quả thực là đau đến không người mức tưởng tượng, xương cốt từng cây đứt gãy vỡ nát, sau đó ngũ tạng lục phủ thể mà cũng vỡ vụn, gân mạch nghịch chuyển, đây là có nhiều đau? Đỗ Trần không cách nào hình dung, hần hận không thể hiện tại đi chết, cũng không muốn nhận được dạng này đau đớn.

Giờ khắc này Tài khí đem Đỗ Trần bao vây, Đỗ Đồ chỉ có thể yên tĩnh mà nhìn xem, hần mặt mũi tràn đầy lo lắng, còn có đau lòng, nhìn xem Đỗ Trần thảm trạng như vậy, căn bản không biết nên nói cái gì cho phải.

"Trần nhi, ngươi phải kiên trì lên nha, đây là một lần cơ duyên, chịu đựng được, ngày sau liền hưởng phúc." Đỗ Đồ thanh âm đều có một ít run rẩy, nhìn thấy mình thương yêu nhất nhi tử, phát ra thê thảm tiếng kêu, hần tự nhiên khó được vô cùng.

Đỗ Trần có một chút xú ý thức, nhưng hần thà rằng không cần cái ý thức này, nói thật, liền xem như vì sau này mình tốt, Đỗ Trần cũng muốn từ bỏ nha, thể nhưng là Tài khí nhập thể, không phải hần có thể khống chế.

Nội bộ nhục thân băng liệt về sau, cuộn cuộn Tài khí nhanh chóng chữa trị, Đỗ Trần vẫn tại loại này nước sôi lửa bỏng ở trong đau khổ.

Trái tim! Gan! Tỳ! Phổi! Thận! Cái này là nhân thể ngũ đại trọng yếu khí quan, giờ khắc này toàn bộ bị đúc lại, Đỗ Trần tiếng tim đập so trước đó mạnh mẽ mà hữu lực, không còn là cái kia gì mỏng yếu, gan bài độc năng lực tăng cường không biết bao nhiêu lần, ngũ tạng lục phủ đạt được khó mà diễn tả bằng lời cường hóa.

Sau đó xương cốt một lần nữa mọc ra, gân mạch cũng tại sinh trưởng, Đỗ Đồ nhìn thấy đây hết thảy, trong nháy mắt, trực tiếp thi triển thần lực, một cỗ chất lỏng màu trắng bạc bị hần trực tiếp Hư Không lấy ra, sau đó đổ vào một cái thùng gỗ ở trong.

Một đám lửa xuất hiện tại dịch mặt ngoài thân thể, trong nháy mắt chất lỏng này đang thiêu đốt, sôi trào nổi bóng, ngay sau đó Đỗ Đồ từ giữa hư không, xuất ra từng cây thần dược, trong chốc lát gian phòng mùi thuốc mười phần, đến cuối cùng Đỗ Đồ càng là lấy ra một gốc cùng loại với Sango thần dược.

Chuẩn xác điểm tới nói, đây là một gốc không trọn vẹn để được, phía trên có bộ phận Thượng Cổ Phù Văn.

Đây là Đỗ Đồ vì Đỗ Trần tương lai kéo dài tính mạng thứ trọng yếu nhất, nhưng bây giờ Đỗ Trần đức lại nhục thân, hẳn cho rằng là thời cơ tốt nhất, trực tiếp giúp Đỗ Trần kéo dài tính mạng, thậm chí có thể sẽ đánh vỡ ngàn năm tuổi thọ cái này kỳ tích.

Tắm thuốc luyện chế tốt, Đỗ Đồ lấy thêm ra một viên Kim Đan, Kim Đan có Cửu Trọng quang hoàn, cái này là một cái cực phẩm Thần Đan, có thể nói dù cho là Lý Kiến đều có một ít đồ mất đồ vật, nhưng Đỗ Đồ lại trực tiếp đút cho Đỗ Trần nuốt, ngay sau đó đem Đỗ Trần để vào tắm thuốc ở trong.

Xi xì xì xì...!

Dược dịch không biết có bao nhiêu nóng hổi, đậm đặc cùng một chỗ, liền xem như đem một khối sắt bỏ vào, phảng phất đều có thể bị trực tiếp nấu luyện thành cặn bã.

Đỗ Trần nhục thân, tại Đỗ Đồ bảo hộ phía dưới, tiến vào cái này đậm đặc vô cùng dược dịch bên trong, trong lúc nhất thời, Đỗ Trần da thịt, trực tiếp tróc ra, huyết mạch mắt trần có thể thấy, trên thực tế đây là một loại không phải người tra tấn, nhưng bây giờ Đỗ Trần đã bị so cái này còn mãnh liệt hơn gấp mười lần tra tấn, thà rằng như vậy, Đỗ Đồ không bằng thừa cơ để Đỗ Trần trực tiếp thoát thai hoá cốt một lần.

Miễn cho lại gặp tội.

Dược dịch một phẩy một điểm dung nhập Đỗ Trần nhục thân bên trong, trong lúc nhất thời, Đỗ Trần sinh trưởng ra mới thịt, mới gân mạch, mới da thịt, nhưng mà lúc này, Đỗ Trần ý thức, đã mất đi, hẳn căn bản là không cách nào kiên trì thời gian dài như vậy, lại kiên trì hẳn phải chết không nghi ngờ, tươi sống đau chết đến.

Tài khí bảo hộ lấy Đỗ Trần đại não.

Mộc Lan Từ kinh thiên hạ, trở thành truyền quốc thi từ thiên chương, vì vậy Đỗ Trần đạt được lần thứ hai Tài khí gia trì, nhưng mà Đỗ Trần nhục thân, lại không cách nào nhận được nhiều như vậy Tài khí gia trì, vì vậy dẫn đến Tài khí nhập thể.

Trong lúc nhất thời đưa đến rất nhiều vấn đề.

Mà đúng lúc này, Đỗ Trần mất đi ý thức bên trong, dần dần thức tỉnh, bất quá lần này Đỗ Trần thức tỉnh, cũng không phải là chỉ là cảm giác được tra tấn cùng thống khổ, ngược lại là một loại hưởng được, bởi vì Tài khí đang làm dịu mình, vô luận là nhục thân vẫn là Nguyên Thần, giống nhau đạt được mới tức giận thoải mái.

Ý thức khôi phục, Đỗ Trần liền phát giác mình đi tới Văn Cung thế giới.

Bảy mươi hai ngôi sao lớn bên trong, viên thứ nhất Văn Tinh lấp lóe, mà sau khi ngưng tụ ra một đạo Thần Tiên, hướng phía Đỗ Trần phương hướng bay vút mà đến.

Một tiên này xuyên thủng Đỗ Trần trái tim, nhanh đến căn bản thấy không rõ, bất quá Đỗ Trần cũng không có trở ngại, cùng lúc đó, trong đầu xuất hiện bộ phận tư liệu.

"Văn tiên, Văn Tinh ngưng tụ Thần Vật, nên mới khí làm tiên, có cường đại lực công kích."

Trong nháy mắt Đỗ Trần liền biết được mỗi tên này là cái gì, Văn Tinh sinh ra chuyên môn Thần Vật, lấy mình tất cả Tài khí, ngưng luyện ra một chi Thần Tiên, xuyên thủng thế gian hết thảy, Vô Vật Bất Phá.

Có được Văn Cung thế giới chỗ tốt, liền thể hiện ra, đại bộ phận Linh Thư Sư, mặc dù có Tài khí, nhưng dùng để trấn áp tà ma vẫn là có thể, chân chính đánh nhau, căn bản vô dụng, một chút đại nho một thiên thi từ có thể trấn 100 ngàn tà ma, thật là đánh nhau, một cái bình thường tiểu lưu manh liền có thể một quyền đánh ngã.

Nhưng có Văn Cung thế giới, liền có thể nắm giữ một chút Tài khí Thần Thông, cũng hoặc là đạt được Tài khí Thần Bảo, cái này văn tiên liền là Tài khí Thần Bảo.

☺♥☪☺ * ☪☺ Cầu đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để mình có động lực làm truyện. Cảm ơn bạn!

Chương 26:: Tác gia nhiệm vụ mới

Văn tiền hiển thế, Tài khí gia trì, Đỗ Trần cũng coi là triệt để trở thành một tên Linh Thư Sư.

Nhục thân đau đớn đã biến mất, bất quá loại đau khổ này, vẫn như cũ rõ mồn một trước mắt, nói thật liền xem như để cho mình trở nên mạnh hơn, dạng này đau đớn, Đỗ Trần không muốn đến lần thứ hai.

Mộc Lan Từ hóa thành một vốn kinh thư, xuất hiện tại viên thứ nhất Văn Tinh bên trên, truyền quốc thi từ, thấp sáng viên thứ nhất Văn Tinh, không thể không nói đây quả thực là hoàn mỹ bắt đầu, còn lại Linh Thư Sư liền xem như đã thức tỉnh Văn Cung thế giới, thấp sáng viên thứ nhất Văn Tinh, cũng chưa chắc có thể sử dụng truyền quốc văn chương thấp sáng.

Mỗi một khóa Văn Tinh thấp sáng về sau, đều có thể dùng một thiên thi từ hoặc là một thiên văn chương dung nhập ở trong đó, cái kia gì Văn Tinh sẽ phóng xuất ra mạnh nhất Tài khí, thoải mái nhục thân.

Văn Tinh tương đương với cung cấp mới Tài khí vật dẫn, thấp sáng Văn Tinh chỉ là thứ nhất bước, cường đại Văn Tinh mới là mấu chốt.

Không nghĩ nhiều như vậy, Đỗ Trần theo văn cung thế giới lui ra ngoài, mở to mắt về sau, liền nhìn thấy Đỗ Đồ một mặt lo lắng biểu lộ.

"Hô!" Đỗ Trần thật dài thở hắt ra, giờ khắc này hắn có một loại rục rờ một cảm giác mới, loại này rục rờ một cảm giác mới rất kỳ quái, thật giống như toàn bộ thế giới cũng thay đổi, mình nhìn rõ ràng hơn, khứu giác càng bén nhạy, thân thể cường tráng hơn, thính lực càng nhạy cảm.

"Đây là?" Đỗ Trần có chút hiếu kỳ mình sinh ra biến hóa, mà Đỗ Đồ lập tức mờ miệng nói: "Trần nhi, ngươi không biết ngươi đã thoát thai hoá cốt một lần, thực lực ngươi bây giờ, đã không thua gì Thần Đạo đệ nhất cảnh đỉnh phong tu sĩ thực lực, thân thể cường tráng, bách bệnh bất xâm."

Đỗ Đồ tràn đầy vui vẻ nói ra, nhìn thấy Đỗ Trần tỉnh lại về sau, liền thập phần vui vẻ.

"Thần Đạo đệ nhất cảnh đỉnh phong tu sĩ thực lực?" Đỗ Trần có một ít sững sờ, đối với Thần Đạo tu sĩ, Đỗ Trần mười phần hiểu rõ, sinh ở Thần Đạo thế giới, ai có thể không biết Thần Đạo tu hành đâu?

Thần Đạo tu hành, kỹ càng phân chia thập trọng cảnh giới, Phàm, Huyền, Pháp, Linh, Cổ, Vương, Thánh, Tiên, Thần, Đế, thập trọng cảnh giới, mỗi một trọng cảnh giới ở giữa, chính là thiên địa khác biệt.

Thần Đạo đệ nhất cảnh, Phàm Nhân Cảnh đặc thù chính là, thân thể cường tráng, bách bệnh bất xâm, lực to như trâu.

Loại người này toàn diện đạt được cường hóa, trong khi tu luyện khí, tốc độ so báo săn nhanh hơn, ánh mắt so Hùng Ưng còn muốn sắc bén, có thể nghe được một ngàn mét bên ngoài tiếng vó ngựa, có thể ở trong nước âm ức trợn vện một giờ, với lại đao thương chỉ có thể vạch phá da thịt, lại không cách nào chân chính cắm vào trong cơ thể.

Nhất định phải hình dung, có thể dùng Võ Lâm Cao Thủ để hình dung loại người này.

Mà tới được đệ nhị cảnh liền hoàn toàn khác biệt, nội khí chuyển đổi thành Huyền Khí, có thể hái lá phi hoa, đánh ra quyền mang, nếu là có một thanh Thần Đạo binh khí trong tay, có thể kích xạ ra kiếm khí, ngoài trăm thước lấy địch người thủ cấp như lấy đồ trong túi, tương đương với võ hiệp kịch truyền hình ở trong những cái kia lưng lẩy nổi danh nội công cao thủ.

Về phần đến đệ tam cảnh, liền triệt để khác biệt, xem như Cao Võ cấp bậc, một quyền có thể đem một tảng đá lớn oanh tạc thành bụi phấn, người lực lượng tại mạnh, cũng tuyệt đối không thể có thể đem đá lớn đánh thành bụi phấn, có thể đệ tam cảnh cường giả, liền có năng lực như vậy.

Phàm, Huyền, Pháp, cái này Tam Cảnh, Đỗ Trần có thể chia làm Đê Võ, Cao Võ, không thể tưởng tượng nổi cái này ba cái cảnh giới, về phần phía sau, Đỗ Trần cũng hiểu biết, chỉ là tính tạm thời không cần nghĩ nhiều như vậy.

Cho tới nay, Đỗ Trần đều cho là mình vô duyên Thần Đạo, đời này coi như cái vương gia thế tử được rồi, chờ sau này kế thừa Đỗ gia sản nghiệp, quãng đời còn lại kế thừa Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, ngược lại cũng không tính là đi một chuyến uống công, nhưng bây giờ Đỗ Trần phát hiện Thần Đạo cách mình, vền vẹn chỉ có khoảng cách nửa bước, giờ khắc này Đỗ Trần động tâm.

"Vậy ta như tiếp tục đi đến đầu này đường, chẳng phải là ngày sau không kém gì đảm nhiệm gì Thần Đạo cao thủ?" Đỗ Trần nhìn xem phụ thân của mình, như vậy hỏi, trong ánh mắt lộ ra vẻ kỳ vọng.

Giờ khắc này Đỗ Đồ sững sốt một chút, Đỗ Trần trong mắt vẻ kỳ vọng, hắn chưa bao giờ thấy qua, từ Đỗ Trần hiểu chuyện bắt đầu, một mực ở vào không quá ưa thích nói chuyện, về sau một con bệnh nặng, hơi thay đổi tính tình, mặc dù nói nhiều một chút xiu, khả thi thường Đỗ Đồ tại đêm khuya thời điểm, nhìn thấy Đỗ Trần một mình ngăm ngăm nhìn bầu trời.

Hắn từ cho là mình hiểu rất rõ Đỗ Trần, nhưng màn này, để Đỗ Đồ chợt phát hiện, mình. . . Căn bản vốn không hiểu rõ con của mình.

"Bình Thu Đạo Nhân đã nói với ngươi, Linh Thư Sư cái này nghề nghiệp, bao trùm Chư Thiên Vạn Giới, Thần Đạo cao thủ cường đại tới đâu, cũng cần mấy ngàn năm, thậm chí là thời gian vạn năm đi tu luyện, nhưng Linh Thư Sư viết một vốn sáng tác, liền có thể sáng tạo một tôn, thậm chí là hai tôn, ba tôn cường giả, với lại những cường giả này nghe lệnh của ngươi, chớ nói chi là Trần nhi, ngươi bây giờ đã thức tỉnh Văn Cung thể giới, có thể tu luyện Tài khí, Tài khí không kém gì thần nguyên chi lực, nguyên cơ chỉ cần ngươi chân chính đi đến con đường này đường, sớm muộn, tương lai là thuộc về ngươi."

Đỗ Đồ mở miệng, hần chữ chữ châu ngọc nói, cho Đỗ Trần mạnh nhất khẳng định.

"Đầu này đường không kém gì bất kỳ nghề nghiệp nào. . . Bao trùm Chư Thiên Vạn Giới." Đỗ Trần trầm mặc, giờ khắc này hần phảng phát cảm thấy, mình truy cầu là cái gì.

Mà đúng lúc này, đột ngột ở giữa, trong đầu tác gia trợ thủ thanh âm, lại một lần nữa vang lên.

"Truyền đạt nhiệm vụ mới! Bái phỏng mười toà nổi tiếng Thiên Hạ Thư Viện, lưu lại vết tích, đồng thời tại lần này nhiệm vụ trước đó, không được sáng tác ít hơn so với thập thiên văn chương, không hạn thi từ tiểu thuyết, nhiệm vụ hạn lúc một năm, sau khi hoàn thành có thể thu hoạch được thần bí thưởng lớn, thất bại đem sẽ gặp phải nghiêm trọng trừng phạt."

Âm thanh âm vang lên, đây là tác gia trợ thủ hạ đạt nhiệm vụ mới, như bên trên một cái nhiệm vụ, vẫn như cũ là yêu cầu mình viết văn, bất quá lần này nhiệm vụ cái biến.

"Mười toà nổi tiếng Thiên Hạ Thư Viện?" Nhiệm vụ này liền rất có ý tứ, bất quá lập tức Đỗ Trần nhìn xem phụ thân của mình, suy tư một hồi về sau, nhất hốt thanh âm kiên định nói: "Phụ thân, thể giới lớn như vậy, ta muốn đi xem."

Âm thanh âm vang lên, Đỗ Đồ sắc mặt thay đổi.

Nếu là yêu cầu khác, Đỗ Đồ sẽ ngay đầu tiên đáp ứng, có thể yêu cầu này, lại làm cho Đỗ Đồ trầm mặc.

"Cái này. . . Trần nhi, mặc dù ngươi vừa mới thoát thai hoá cốt, đúc lại nhục thân, nhưng bây giờ còn không thể để ngươi ra ngoài, dù sao bên ngoài rất nguy hiểm."

Đỗ Đồ mở miệng, uyển chuyển cự tuyệt Đỗ Trần yêu cầu, đây là hần lần đầu tiên lần thứ nhất cự tuyệt Đỗ Trần.

"Thường nhà ở bên trong, như là nhà ấm đóa hoa, như không trải qua mưa đông gió giặt, như gì khỏe mạnh trưởng thành? Phụ thân, hài nhi đây đã tại trong vương phủ chờ đợi mười sáu năm, trọn vẹn mười sáu năm nha, lấy Thần Đạo thể giới quy củ, ta đã coi như là trưởng thành, luôn không khả năng để cho ta một đời một thể, đợi tại trong vương phủ đi."

Đỗ Trần nghiêm túc nói, nếu như không có hiện tại tao ngộ, Đỗ Trần tuyệt đối sẽ không rời đi Đỗ gia, hần sợ chết nhất.

Nhưng nếu như đã đi lên mặt khác một con đường, với lại không kém gì Thần Đạo chi đường, Đỗ Trần tự nhiên muốn đi xem một cái cái này gọn sóng hùng vĩ thể giới.

Hần muốn muốn ra đi xem một cái, ý nghĩ này, rất mãnh liệt.

☺♥3÷☺✱3÷ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27:: Yêu cầu Hỗ Phù

Thể giới lớn như vậy, ta muốn đi xem

Lúc trước Đỗ Trần nhìn thấy câu nói này thời điểm, mới đầu chẳng qua là khi một cái tiết mục ngắn cười cười mà thôi, nhưng bây giờ không đồng dạng, Đỗ Trần là thật muốn đi xem một cái.

Sinh ở thời đại này, như là không thể tận mắt đi gặp một lần cái thể giới này gọn sóng hùng vĩ, hoàn toàn chính xác xem như sống uống phí cả đời.

Vương hầu cũng tốt, tướng tướng cũng tốt, cho dù là cái kia vô thượng Đế Vương, chỉ ít bọn hắn đã từng thể nghiệm qua cái thể giới này, mà mình đâu?

Từ xuyên qua đến bây giờ, ngày qua ngày, năm qua năm, không hề rời đi qua Nhất Tự Tĩnh Kiên Vương trong phủ, lớn hơn nữa thế giới, cũng bất quá là chỉ là thánh trước khi thành, nhưng Đỗ Trần không có phản nản, hắn biết mình là tình huống như thế nào, hắn cũng biết mình phụ thân, vì sao như thế.

Hết thầy đều là bảo vệ mình, Đỗ Trần không có không biết tốt xấu, cái này một chút để Đỗ Trần rất vui mừng.

Hắn một mực lo lắng qua, Đỗ Trần nào đó một ban ngày nghĩ quần, không phải muốn đi ra ngoài, hắn sợ mình căn bản ngăn không được.

Nhưng mà Đỗ Trần chỗ lấy không đi ra nguyên nhân, cũng chính bởi vì Đỗ Trần lo lắng như thế, nhưng bây giờ không đồng dạng, mình triệt triệt để để trở thành một tên Linh Thư Sư, ủng có tài hoa, nắm giữ Văn Bảo, đã không giống bình thường, chỉ ít ở cái thế giới này, hắn có thể sinh tồn được, chỉ lần này như vậy đủ rồi.

Đỗ Trần trầm mặc, đây là hắn lần thứ nhất đối Đỗ Trần lựa chọn trầm mặc, có thể nói Đỗ Trần liền xem như muốn sao trên chín tầng trời, hắn Đỗ Trần đều sẽ dốc hết toàn lực cho Đỗ Trần làm tới, nhưng bây giờ không đồng dạng, hắn không hy vọng Đỗ Trần ra ngoài, hắn sợ, hắn quá sợ.

"Phụ thân, Hùng Ưng cũng có gương cánh bay cao một khác này, ta muốn đi ra ngoài, muốn đi xem một cái cái thế giới này, ăn chút khổ quá tốt."

Đỗ Trần vô dụng rất kịch liệt thanh âm đi nói chuyện với Đỗ Trần, hắn rất bình tĩnh, thế nhưng là bình tĩnh ở trong là vô tận kỳ vọng, là khẩn cầu!

"Hiện tại không được, ngươi bây giờ vẫn là quá yếu ớt, cha lo lắng có người sẽ xuống tay với ngươi, không được, không được." Đỗ Trần vẫn là cự tuyệt, rất khẳng định cự tuyệt.

"Vậy lúc nào thì mới được?" Đỗ Trần không cãi lộn, chỉ là bình tĩnh như vậy hỏi.

"Chỉ ít mười năm, chờ ngươi chính thức có được nhất định năng lực tự bảo vệ mình, cha sẽ để cho ngươi đi ra." Đỗ Trần nghiêm túc nói, nhưng Đỗ Trần mình bạch, mười năm khả năng đều là Đỗ Trần một cái tìm cớ, khả năng thật đến mười năm về sau, vẫn là sẽ không để cho.

"Một tháng, liền thời gian một tháng, sau một tháng, vô luận ngài có đáp ứng hay không, ta đều sẽ rời đi Đỗ gia, phụ thân, ngài là biết tính của ta."

Đỗ Trần yên tĩnh mở miệng, một câu nói kia thanh âm không lớn, nhưng lại âm vang hữu lực, Đỗ Trần chỉ cấp Đỗ Trần thời gian mười ngày nghĩ, vô luận như gì, hắn đều phải rời Đỗ gia, không nói trước tác gia trợ thủ nhiệm vụ này vấn đề, chủ yếu nhất là, Đỗ Trần quá khát vọng đi xem một cái thế giới bên ngoài.

Đây không phải đột nhiên ý nghĩ, mà là một mực Đỗ Trần đều muốn đi xem một cái thế giới bên ngoài, chỉ là trong lòng của hắn biết, mình không thể ra ngoài, không có thực lực, sau khi đi ra ngoài, có thể làm gì?

Nhưng bây giờ không đồng dạng, đã có mục tiêu cùng hi vọng, Đỗ Trần muốn đi hồng trần ở trong lịch luyện một phen.

"Ngươi!" Đỗ Trần nhìn xem Đỗ Trần kiên định biểu lộ, hắn muốn nổi giận hơn, có thể nhất hết hít vào một hơi thật dài, nhất hết đứng lên nói: "Một tháng sau, cha cho ngươi một cái trả lời chắc chắn đi."

Hắn thỏa hiệp, hắn không muốn bởi vì chuyện này, ảnh hưởng cha con bọn họ quan hệ trong đó.

Đỗ Trần có bốn con trai, hai cái con gái, ngoại trừ Đỗ Trần bên ngoài, còn lại giống nhau cùng hắn trở mặt, loại này trở mặt cũng không phải là nói cha con phân liệt, mà là một loại khó mà hình dung quyết liệt, Đỗ Trần ý chí cùng ý chí của bọn hắn không giống nhau, mọi người lý tưởng không giống nhau, cho nên mới sẽ chuyển biến xấu.

Nguyên có Đỗ Trần đối Đỗ Trần như thế yêu thương, cũng là có một bộ phận nguyên nhân này, hắn thật sự là không muốn cùng Đỗ Trần chuyển biến xấu cảm xúc, nếu là như vậy, hắn không chịu đựng nổi.

"Cha, hài nhi đây bất hiếu tại trước tiên, hướng ngài thỉnh tội."

Giờ khắc này Đỗ Trần quỳ gối trên giường, hướng Đỗ Trần dập đầu một cái khấu đầu, hắn biết mình quyết định này, để Đỗ Trần rất khó được, cũng biết Đỗ Trần thừa nhận như thế nào áp lực tâm lý.

Có đôi khi Đỗ Trần cũng thấy qua, cha mình một người đứng bình tĩnh tại hậu sơn bên trong, một câu đều không nói, mười phần cô độc.

Người già rồi, ý nghĩ liền không đồng dạng, có lẽ Đỗ Trần hiện tại chỉ hy vọng có một người bồi tiếp hắn, hãm mộ bình thường bách tính, con cháu cả sảnh đường.

Lúc còn trẻ, có rất nhiều mộng tưởng thúc đẩy mình tiến lên, đến sau này già rồi, mộng tưởng bị tuế nguyệt san bằng, thay vào đó chính là hi vọng không tranh quyền thế, đáng tiếc là, Đỗ Trần hưởng chịu không được như thế Thiên Luân Chi Nhạc.

Nhìn xem Đỗ Trần nặng nề mà khấu đầu, Đỗ Trần nội tâm đủ kiểu cảm giác khó chịu, có thể Đỗ Trần nói cũng không được gì, hắn không cách nào đáp ứng Đỗ Trần yêu cầu, chỉ ít hiện tại đáp ứng không được.

"Một tháng sau, ta cho ngươi trả lời chắc chắn." Đỗ Trần mở miệng, hắn quay người muốn rời khỏi, chỉ là đứng vào lúc này, Diệp Trần tiếp tục mở miệng nói: "Cha, có thể hay không đem Hồ Phù cho ta, có một số việc, ta vẫn còn muốn xử lý."

Đỗ Trần mở miệng, tác thủ Hồ Phù.

Đỗ Đồ Hồ Phù cũng không phải đồ chơi nhỏ, có thể điều động Đại Kiền Đế Triều hết thủy quân đội, đây là chí cao vô thượng quyền lợi, Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, nó ý nghĩa liền là cùng Đế Vương chia sẻ quyền lợi, cộng đồng thủ hộ Đế Triều, nguyên có cái này Hồ Phù, cực kỳ trọng yếu.

Mà giờ này khắc này, Đỗ Trần muốn Hồ Phù, cái này khiến Đỗ Đồ cảm thấy rất kỳ quái.

"Người muốn vật này làm gì?"

Đỗ Đồ hỏi, bất quá nhưng không có nghi ngờ nghi ngờ đảm nhiệm gì, trực tiếp từ trong hư không, xuất ra một viên Ngọc Thạch điêu khắc Hồ Phù, cái này Hồ Phù không phải bình thường vật phẩm, là một kiện Thần Đạo pháp bảo.

"Lý Nhục Vũ đào hôn, ta có thể nhin, nhưng Nhất Tự Tịnh Kiên Vương phủ không thể nhin, ta muốn đi Thiên Nguyên Đế Tông, tự mình tìm một chuyến Lý Nhục Vũ."

Đỗ Trần thanh âm bình tĩnh, nhưng một đôi mắt nhìn xem Đỗ Đồ.

Trong nháy mắt Đỗ Đồ mình bạch hấn đưa con trai này ý tứ.

Hồ Phù lưu lại, Đỗ Đồ chỉ nói một câu, hết thủy chú ý an toàn, liền rời khỏi phòng ở trong.

Đạt được Hồ Phù, Đỗ Trần mặc tốt y phục, chậm rãi mở miệng nói: "Tù Tô."

Trong nháy mắt, Tù Tô Doanh Doanh đi tới, thần sắc bình tĩnh nhìn xem Đỗ Trần nói: "Thế tử điện hạ có gì phân phó?"

"Cầm Hồ Phù, điều khiển Tần Vũ vương, Ngụy Vũ Vương, Chân Vũ hầu, Trần Quốc Hầu, Bắc Hoang Hầu chuẩn bị xuất chinh, đồng thời lại đi quân doanh điều 100 ngàn Long Vệ Quân, 100 ngàn Đông Thập Quân, 100 ngàn Nam Sát quân, 100 ngàn Tây Sơn quân, 100 ngàn Bắc Lương Quân, một triệu Tinh Binh, đồng thời mô phỏng vương chỉ, từ thánh trước khi thành vì lên, Thiên Nguyên Đế Tông vì hết, chỗ đến, ba trăm năm mười hai tinh cương trụ sở đại quân giống nhau chuẩn bị chiến đấu, ta muốn đích thân tới Thiên Nguyên Đế Tông!"

Đỗ Trần thanh âm nhẹ nhàng, thế nhưng là những lời này, lại làm cho Tù Tô sắc mặt kinh hãi.

Giờ khắc này Tù Tô trong đầu có một loại ông ông tác hưởng, trực tiếp lãng thần.

Giờ này khắc này, Tù Tô có một loại Đại Kiền Đế Triều, muốn lật ngày cảm giác. . .

100 ngàn Long Vệ Quân, 100 ngàn Đông Thập Quân, 100 ngàn Nam Sát quân, 100 ngàn Tây Sơn quân, 100 ngàn Bắc Lương Quân, lại thêm một triệu Tinh Binh,

☺♥♣✧ ✧♣♥ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 28:: Hoàng thất thái độ

Vương cùng hầu, chỉ là một loại danh xưng, tại Đại Kiền Đế Triều, phẩm giai đều là giống nhau, chỉ là vương hơn phân nửa là người Lý gia, hầu thì là họ khác, Đỗ Đồ thuộc về khác họ vương.

Một ngày này bình tĩnh Đại Kiền Đế Triều, ngênh đón sóng gió.

Tần Vũ Vương phủ, Lý Minh nhìn xem điều khiển vương chỉ, trong nháy mắt, chờ xuất phát, không nói lời nào, trực tiếp mặc chiến giáp, mang theo ba ngàn Thân Vệ Quân, tập hợp tại Thánh Lâm Thành bên ngoài, đây là vương chỉ, phía trên có Binh Phù lạc ấn, hấn nhất định phải nghe theo, trừ phi là Lý Kiên tự mình đến đây ngăn cản, bằng không mà nói, ai lời nói đều vô dụng.

Nguy Vũ Vương, Lý Phong cũng mang theo ba ngàn Thân Vệ Quân, đến đây Thánh Lâm Thành bên ngoài, cùng Tần Vũ Vương tụ hợp.

Sau đó Chân Vũ hầu, Trần Quốc Hậu cũng nhao nhao đuổi tới, đây đều là lúc trước khai quốc Đại tướng, có thể nói là Đại Kiền Đế Triều danh vọng cao nhất một nhóm tướng quân, mạnh nhất đã nhanh đến Thần Đạo thứ mười phần cảnh, từng cái là thể gian nổi danh tướng quân, văn võ song toàn, thiên cổ danh tướng.

Mà chính vào hôm ấy, toàn bộ Thánh Lâm Thành vô luận là bách tính vẫn là quyền quý, giống nhau thấy được mười phần kinh ngạc một màn.

Từng nhánh đại quân thành quân kết đội hướng ngoài thành tiến đến, loại cảnh tượng này căn bản chưa từng thấy qua, trừ phi là đế quốc khác sứ giả hoặc là đại thần đến đây, bằng không mà nói, không khả năng sẽ có cảnh tượng như vậy, bằng không mà nói liền là đánh trận, có thể loại chuyện này bọn hán loại này quyền quý lẽ ra nên sớm biết được.

Hiện tại quá đột nhiên.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thánh Lâm Thành đều sôi trào, văn võ bá quan trong nhà, từng phong từng phong thư riêng phần mình mang đến trong hoàng cung.

Thiên Thư điện, đây là hoàng cung thư phòng, Lý Kiền đang tại phê duyệt tấu chương, nhưng mà đúng vào lúc này đội, phòng cửa bị đẩy ra.

Là Văn Trung Quân!

"Bệ Hạ! Xảy ra chuyện lớn!"

Âm thanh âm vang lên, Lý Kiền bút dừng lại, trên tấu chương lưu lại một cái thật sâu điểm đen.

"Sự tình gì?" Lý Kiền thanh âm rất bình tĩnh, hần ngưng đầu, nhìn xem Văn Trung Quân, cái sau quỳ trên mặt đất, cúi đầu chân thành nói: "Nhất Tự Tịnh Kiền Vương phủ, thế tử điện hạ Đỗ Trần nắm giữ Hồ Phù, điều động 100 ngàn Long Vệ Quân, 100 ngàn Đông Thập Quân, 100 ngàn Nam Sát quân, 100 ngàn Tây Sơn quân, 100 ngàn Bắc Lương Quân, cùng một triệu Tinh Binh, càng là điều động Tần Vũ Vương Lý Minh tướng quân, Ngụy Vũ Vương Lý Phong tướng quân, Chân Vũ hầu Từ Vinh đại nhân, Trần Quốc Hậu cầu thả Nhạc đại nhân, tụ tập Thánh Lâm Thành bên ngoài, hiện tại văn võ bá quan, khẩn cấp thư một trăm bốn mươi năm phong, truyền đến trong cung nhà."

Văn Trung Quân thanh âm không nhanh không chậm, nhưng lại cho người ta một loại rất lo lắng cảm giác.

"Điều động lớn như thế quân, gây nên hà tất?" Lý Kiền tiếp tục hỏi.

"Căn cứ tình báo nói, thế tử điện hạ đây là muốn đích thân tới Thiên Nguyên Đế Tông nha." Văn Trung Quân nói ra, đây là đáng tin tình báo.

Lời này nói chuyện, vị này chí cao vô thượng Đế Vương, chẳng những không có một chút kinh sợ, ngược lại lộ ra ý cười, giờ khắc này Văn Trung Quân xem không hiểu.

"Tốt! Tốt! Tốt! Đỗ Trần quả nhiên như mẫu thân hần, một chút thua thiệt đều ăn không được, tốt, tốt, tốt nha!" Lý Kiền mở miệng, hần cười mở cười to, điều động nhiều như vậy quân đội, chẳng những không có một chút sinh khí, ngược lại thoải mái cười to, cái này khiến Văn Trung Quân căn bản là không có cách lý giải.

"Bệ Hạ. . . Cái này!" Văn Trung Quân hơi chần chờ mở miệng, hần không hiểu, có thể lại không thể trực tiếp hỏi.

"Đỗ gia, chính là Đại Kiền Đế Triều tôn quý nhất thế gia, hần Đỗ Đồ càng là khác phái vương, Nhược Vũ đào hôn, cái này như là xương cá, cấm ở Đỗ Đồ trong cổ, cũng cấm ở trầm trong cổ, nếu là ngày đó Đỗ Đồ thật mang binh tiến về Thiên Nguyên Đế Tông, ta ngược lại vui vẻ, có thể Đỗ Đồ không có làm như vậy, có đôi khi trầm không lo lắng Đỗ Đồ sinh khí, trầm ngược lại lo lắng chính là, Đỗ Đồ không sinh khí, người mặc dù không hiểu rõ Đỗ Đồ, nhưng người hần là biết được Đỗ Đồ tính tình, Đại Kiền Đế Triều lúc khai quốc, Đỗ Đồ bên ngoài hiệu lạnh Huyết Đồ Phụ, lúc trước trầm không biết cùng hần đánh qua bao nhiêu lần đờ, Đỗ Đồ là một cái người thẳng thắn, loại người này mặc dù đáng hận, nhưng loại người này sẽ không cho người mang đến sợ hãi, người không cần lo lắng loại người này ở sau lưng cấm người Nhất Dao, nhưng từ khi Kiền Quốc về sau, Đỗ Trần xuất hiện, Đỗ Đồ liền biến thành người khác, trở nên biết ẩn nhẫn, loại này ẩn nhẫn, để trầm ăn ngủ không yên nha!"

"Nhược Vũ sự tình, Đỗ Đồ hành vi, càng làm cho trầm khó được, nhưng bây giờ không đồng dạng, Đỗ Đồ vẫn là cái kia Đỗ Đồ, ha ha ha ha ha, chớ nói đích thân tới Thiên Nguyên Đế Tông, dù cho là phạt Thiên Nguyên Đế Tông cũng coi như không được cái đại sự gì, trầm muốn là hoàng thất không nọ hần Đỗ gia một cái nhân tình, hiện tại Đỗ Trần làm như vậy, liền mang ý nghĩa nhân tình này cũng hoàn lại."

Lý Kiền cười ha ha, hần rất vui vẻ, phi thường vui vẻ.

Lý Nhược Vũ đào hôn, ảnh hưởng không chỉ có riêng chỉ là vấn đề mặt mũi, mà là thiên hạ quyền quý cách nhìn, Đỗ Đồ là ai? Tông long công thần, lớn nhất công thần, Nhất Tự Tịnh Kiền Vương, với lại Đỗ Đồ yêu thương Đỗ Trần sự tình, ai không biết? Ai không hiểu? Có thể Lý Nhược Vũ đào hôn, Đỗ Đồ lại có thể không có một chút phản ứng, lập tức đem hần Lý Kiền đón đến tuyệt cảnh.

Thiên hạ vương hầu quyền quý nên nghĩ ra sao hần? Vì người liều sống liều chết, kết quả người hoàng thất hung hăng cho công thần một cái tát, đây

Trần tính cái gì tướng quân nha? Hiểu được mang binh Lĩnh Tướng sao?

"Cháu, mang binh đánh giặc cũng không phải đùa giỡn, nhưng chớ có làm loạn nha." Tàn Vũ Vương mở miệng, không phải hấn không tin được Đỗ Trần, mà là cái này đánh trận sự tình, cũng không phải trò đùa, có thể nào làm loạn, trọng yếu nhất chính là một chút, Đỗ Trần là Đỗ gia bảo bối, nếu là có một chút tổn thất, đừng nói bọn hấn là hoàng thất vương hầu, liền xem như Lý Kiến chỉ sợ đều phải xui xẻo.

"Đúng vậy a, cái này không thể làm loạn, Đỗ Trần cháu, người vẫn là để Đỗ tướng quân đến đi." Ngụy Vũ Vương cũng không dám làm loạn nha.

Về phần Chân Vũ hầu cùng Trần Quốc Hậu giống nhau cũng là ý tứ này, đánh trận bọn hấn không sợ, vấn đề là bọn hấn không dám để cho Đỗ Trần gặp được nửa điểm phiền phức nha.

Đỗ Trần không nói, hấn biết những này thúc bá ý tứ, lập tức chỉ có thể xuất ra Hổ Phù.

Trong nháy mắt, bốn vị vương hầu vội vàng từ Thần Câu bên trên xuống tới, quỳ một chân trên đất, hai tay chắp tay, Hổ Phù hiển lộ rõ ràng Hoàng quyền, gấp Hổ Phù như gấp Lý Kiến, trong lúc nhất thời, một triệu đại quân cũng cùng nhau quỳ theo xuống, thanh thế cuộn cuộn, cùng nhau quỳ xuống đến phát ra thanh âm, đình tại nhức óc.

"Gặp qua Thánh Thượng." Tàn Vũ Vương, Ngụy Vũ Vương, Chân Vũ hầu, Trần Quốc Hậu cùng nhau mở miệng.

"Hổ Phù ở đây, chúng tướng nghe lệnh." Đỗ Trần mở miệng, thanh âm hấn bình tĩnh.

"Mời tướng quân hạ lệnh."

Bốn vị vương hầu, một triệu đại quân thanh âm rất chỉnh tề, trong lúc nhất thời, trăm dặm chim thú đều bị bị hù tán loạn, toàn bộ Thánh Lâm Thành tất cả mọi người nghe được cái này thanh âm điếc tai nhức óc.

Giờ khắc này ngồi trên Thần Câu Đỗ Trần, thật sự cảm giác được quyền lợi tư vị, một chút nhìn sang, đen ngịt đại quân, toàn bộ quỳ ở trước mặt mình, cái này là bức nào hăng hái nha, nam đây xác nhận như thế.

Hít sâu một hơi, Đỗ Trần xem như trấn trụ tâm tình của mình, gấp tiếp tục mở miệng gần từng chữ một: "Truyền ta quân lệnh, Tàn Vũ Vương vì Tả Tướng Quân, thống ngự 100 ngàn Đông Thập Quân, cùng 25 vạn Tĩnh Bình, Ngụy Vũ Vương vì Hữu Tướng Quân, thống ngự 100 ngàn Nam Sát quân, cùng 25 vạn Tĩnh Bình, Chân Vũ hầu vì Trung Tướng quân, thống ngự 100 ngàn Tây Sơn quân, cùng 25 vạn Tĩnh Bình, Trần Quốc Hậu vì Hậu Tướng Quân, thống ngự 100 ngàn Bắc Lương Quân, cùng 25 vạn Tĩnh Bình, tức thời xuất phát, tiến về Thiên Nguyên Đế Tông! Ta muốn đích thân tới Thiên Nguyên Đế Tông!"

Âm thanh âm vang lên, trong nháy mắt, bốn vị vương hầu nhao nhao mở miệng nói.

"Mặt tướng lĩnh mệnh!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh!"

Hổ Phù ở đây, chức trách của quân nhân liền là tuân thủ mệnh lệnh, bọn hấn phục tùng vô điều kiện, ai chương Hổ Phù người đó liền có thể điều động đến bọn hấn, một khi hành binh đánh trận, như vậy thì là tăng cao nhất nói tính, với lại không có thân tình có thể nói, bọn hấn cũng tuyệt đối không thể lại xưng Đỗ Trần vì cháu đây.

Chiến trường không cha con, đây chính là chiến tranh.

Nhìn thấy bốn vị vương hầu biểu hiện như thế, Đỗ Trần hơi nhẹ nhàng thở ra, quả nhiên vẫn là Hổ Phù có tác dụng một chút, bằng không mà nói, ở chỗ này dây dưa đều muốn dây dưa thời gian khá lâu, hấn làm việc không thích dây dưa dài dòng, nhất cổ tác khí liền có thể.

Mà đúng lúc này, Thánh Lâm Thành cửa mở ra, trong nháy mắt, từng thót Thần Câu vọt ra.

"Phụng Nhất Tự Tịnh Kiên Vương chi mệnh, Vũ An Hầu Từ Bằng đến đây bảo hộ thể tử điện hạ an toàn."

"Phụng Nhất Tự Tịnh Kiên Vương chi mệnh, Định Quốc Hậu Vương Bình đến đây bảo hộ thể tử điện hạ an toàn."

"Phụng Nhất Tự Tịnh Kiên Vương chi mệnh, Quan Trung Hậu Trịnh Nhất Cung đến đây bảo hộ thể tử điện hạ an toàn."

....

"Phụng Dương Kim Thánh Thượng chi mệnh, Thái Bình Vương Lý Quang đến đây bảo hộ thể tử điện hạ an toàn."

"Phụng Dương Kim Thánh Thượng chi mệnh, Tây Thục Vương Lý Kiến đến đây bảo hộ thể tử điện hạ an toàn."

...

Tùng đạo âm thanh âm vang lên, từng thốt Thần Câu lao vút mà đến, trọn vẹn hai mươi phần Tôn Vương Hầu, mười phần Tôn Vương, mười phần Tôn Hầu tự mình đến đây, bọn hắn không phải đi đánh trận, chỉ là vì bảo hộ Đỗ Trần an toàn.

Một cái Đỗ Trần, vận dụng hai mươi phần Tôn Vương Hầu, liền xem như thái tử chí sợ cũng không có cái này năng lực, giờ khắc này toàn bộ Thánh Lâm Thành tất cả quyền quý rốt cục biết, Đỗ Trần đến cùng có bao nhiêu được sủng ái, thân phận của Đỗ Trần, đến cùng là có bao nhiêu gì kinh người.

Siêu việt thái tử đài ngộ, với lại người thông minh đều muốn lấy được, ngày sau liền xem như chí cao vô thượng thái tử, trở thành Hoàng Đế, chí sợ đối cái này Đỗ Trần, cũng muốn đủ kiểu chiều cõ, không vì cái gì khác, liền bởi vì hắn là con trai của Đỗ Đồ.

Vương hầu xuất hiện, không cùng Đỗ Trần nói chuyện với nhau cái gì, chỉ là yên lặng thủ hộ tại Đỗ Trần chung quanh, bọn họ đều là thiên hạ nhất đẳng cao thủ, dốc hết toàn lực, dù cho là Thần Đạo mười phần cảnh cường giả xuất hiện, cũng tuyệt đối không làm gì được bọn họ, liệu chết đủ có thể bảo hộ Đỗ Trần an toàn.

Cổ lực lượng này, có thể quét ngang ngày dưới bất kỳ một cái nào tông môn.

Nhìn xem trăm vạn hùng binh, Đỗ Trần có một loại khó mà diễn tả bằng lời phóng khoáng, muốn niệm một bài thi từ, đến biểu thị mình nội tâm ý nghĩ, nhưng nhất hết Đỗ Trần đề nén xuống, hắn không muốn bại lộ mình thân phận của Linh Thư Sư, vì vậy hít sâu một hơi, sau đó lớn tiếng nói.

"Truyền ta quân lệnh! Toàn quân gia tốc! Trong vòng ba ngày, tất đến Thái Mãng Sơn Mạch!"

Đỗ Trần không nói nhầm, cũng không có quá nhiều kinh ngạc, đây là phụ thân cùng Thánh Thượng bảo hộ, nằm trong dự liệu của hắn, chỉ là số lượng hoàn toàn chính xác nhiều một chút, bất quá Đỗ Trần tịnh không để ý.

"Truyền quân lệnh! Toàn quân gia tốc! Trong vòng ba ngày, tất đến Thái Mãng Sơn Mạch."

Tùng đạo thanh âm tiếp lấy xuống dưới, giờ khắc này một triệu đại quân động, bộ pháp chỉnh tề, mỗi một bước chấn động đồi núi, kinh thiên động địa, thanh thế cuộn cuộn.

Một triệu đại quân gia tốc trước được, Thánh Lâm Thành khoảng cách Thiên Nguyên Đế Tông có trọn vẹn ngàn vạn dặm lộ trình, bất quá trên đường đi có không gian trận pháp, không phải thật sự từng bước từng bước đi qua, viện đến vài chỗ, trực tiếp vận dụng truyền tống trận pháp, một nhóm một nhóm truyền tống liền có thể.

Đỗ Trần mang theo mang đại quân rời đi, mà Thánh Lâm Thành lại một lần nữa sôi trào, từng phong từng phong thư, truyền khắp thiên hạ.

Vô số quyền quý tụ tập cùng một chỗ, trao đổi chuyện này, đem chuyện nào lấy ra, truy vấn ngọn nguồn đi phỏng đoán, có lẽ đối với bách tính tới nói, cái này vền vẹn chỉ là bởi vì Lý Nhượng Vũ đào hôn, Đỗ Trần nhất thời tức không nhịn nổi, liền làm ra như thế lỗ mãng hành vi.

Nhưng đối với các quyền quý tới nói, sự tình kiên quyết sẽ không đơn giản như vậy.

Khẳng định có Đỗ Trần ý nghĩ, cũng khẳng định có Đỗ Đồ ý nghĩ.

Trong lúc nhất thời, cái này tụ tập Đại Kiền Đế Triều tuyệt đại bộ phận quyền quý hạch tâm trong vòng luẩn quẩn, sinh ra một cái nóng nảy nhất chủ đề.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Đích thân tới Thiên Phật Tự

Thần Đạo thế giới, bao la vô biên, Đỗ Trần mặc dù không có tự mình đi một lần, nhưng hắn là vua hầu chí tử, tuổi nhỏ thời điểm, không biết nhìn bao nhiêu loại sách này tịch, đối Thần Đạo thế giới không nói rõ như lòng bàn tay, nhưng cụ thể vẫn là biết.

Thần Đạo thế giới, kể lại muốn phân ngũ đại bản khối, đầu tiên là Trung Thổ, cổ tịch nhớ năm, từ xưa Trung Thổ xuất thần linh, đây là một cái thổ địa phi nhiều địa phương, linh khí nồng đậm, một chút vô thượng Đế Tông, đại đa số đều là xây dựng ở Trung Thổ.

Sau đó chính là Đông Hoang, Nam Man, Tây Mạc, Bắc Linh, mỗi một cái bản đồ đều cực sự bao la, phạm nhân năm trăm năm tuổi thọ, cố gắng cả đời cũng không thể nhìn trộm một phần vạn, mà Đại Kiền Đế Triều, liền xây dựng ở Trung Thổ lệch dài đất trung tâm, có thể nói là thiên hạ đệ nhất Đế Triều.

Nhưng Trung Thổ chi địa, có rất nhiều vương quốc, nhưng muốn gì thần phục Đại Kiền Đế Triều, muốn gì còn tại ương ngành chống lại, bất quá Đại Kiền Đế Triều thống nhất Trung Thổ cơ hồ là nhất định sự tình, khiêm khuyết bất quá là thời gian thôi.

Đại Kiền Đế Triều lớn bao nhiêu, Đỗ Trần cũng không rõ ràng, nhưng Đại Kiền Đế Triều một cái tinh cương nhân khẩu, liền so Đỗ Trần kiếp trước chỗ thế giới, muốn lớn mấy lần, liền xem như đặt xuống toàn bộ thiên hạ, cũng khó có thể quản lý, nguyên có đây chính là vì gì còn không có thống nhất Trung Thổ nguyên nhân.

Liền xem như mạnh mẽ được chiếm lĩnh toàn bộ Trung Thổ thế giới, cái kia cũng không có bất cứ tác dụng gì, bởi vì ổn được giang sơn, không vững vàng lòng người, Đại Kiền Đế Triều đã đủ lớn, mỗi Thiên Quan tại phản nghịch tấu chương, như như là hoa tuyết hướng trong hoàng cung tràn vào, nếu như lại mở rộng một cái bản đồ, Lý Kiền đoán chừng sẽ tranh thủ thời gian hạ vị.

Bây giờ Trung Thổ bốn phần mười địa bàn, là Đại Kiền Đế Triều bản đồ, lại khuếch trương cũng bất quá là khuếch trương đến sáu phần mười bảy mà thôi, bởi vì có vài chỗ, không thể xâm nhập.

Nhưng mặc dù là như thế đã có thể, Trung Thổ bản đồ, tại cường đại Đế Tông, ngay cả một phần trăm địa bàn đều không có chiếm cứ, mặc dù nói cái thế giới này không phải nói số lượng nhiều liền rất mạnh, nhưng tại không có tuyệt đối lực lượng trước mặt, số lượng có thể thắng qua rất nhiều thứ.

Không dám nói Đại Kiền Đế Triều có thể tùy tiện diệt một cái Đế Tông, nhưng ít ra một cái Đế Tông căn bản vốn không dám cùng Đại Kiền Đế Triều cá này thế lực bá chủ khiêu chiến, ở trong quan hệ rắc rối phức tạp, khó mà giải thích.

Nhưng có một sự thật chính là, không ra năm trăm năm, Đại Kiền Đế Triều chắc chắn thống nhất Trung Thổ thế giới.

Về phần Đông Hoàng, Nam Man, Tây Mạc, Bắc Linh tương ứng cũng có Đế Triều, có là một cái Đế Triều, có là hai cái Đế Triều, còn có bất hủ vạn thế Đế Triều, bất quá mỗi một cái vị diện chênh lệch quá lớn, cách xa nhau khoảng cách, có thể nói là vô cùng cực lớn, tính tạm thời không tồn tại đảm nhiệm gì một chút ma sát.

Thật đến tình trạng kia, cái kia chính là thế chiến, từ xưa đến nay cũng không từng xuất hiện mấy lần.

Bởi vì không có người nào có thể bố trí dài như vậy chiến tuyến, đem trọn cái Thần Đạo thế giới đánh xuống, nếu ai hoàn thành cái này, ai liền thật có thể trở thành Thiên Cổ Đệ Nhất Đế, đây quả thực là khó mà diễn tả bằng lời công tích vĩ đại.

Thánh Lâm Thành khoảng cách Thiên Nguyên Đế Tông, chênh lệch ngàn vạn dặm, trên đường đi phải đi qua ba trăm năm mười hai cái tinh cương, bất quá toàn lực gia tốc, trong vòng mười ngày tất đến.

Một triệu Tinh Binh hành tẩu, trên đường đi cát bụi cuộn cuộn, có thể nói là cực kỳ hùng vĩ, chỗ đến, kinh thiên động địa.

Mà Đỗ Trần thì là tại xe ngựa bên trong, cùng chư vị vương hầu tướng quân, thương lượng hành trình.

Hành binh đánh trận xe ngựa, cũng không phải phổ thông xe ngựa, giống như một cái tiểu hình cung điện, từ ở bên ngoài đến xem, vẻn vẹn không quá chừng trăm bình phương, mười tám thớt Thần Câu lôi kéo, bình ổn vô cùng, mà bên trong lại có tận ngàn bình phương, có thể đủ dung hạ ba, bốn trăm người.

Với lại đây là một kiện Thần Đạo Tiên Khí, Bát Giai Thần Đạo bảo vật, là một kiện lực phòng ngự cực kỳ cường đại bảo vật, có một ngàn ba trăm tòa trận pháp lạc ấn, liền xem như tới một tôn thần đạo Cửu Cảnh cường giả, cũng tuyệt đối không thể có thể phá hư một tơ một hào, chớ nói chi là ở trong còn có hai mươi bốn Tôn Vương Hầu lãn nữa trấn thủ.

Có thể nói mặc kệ là Đỗ Đồ vẫn là Lý Kiền, vì bảo hộ Đỗ Trần, hạ máu vốn, với lại một khi Thần Đạo mười phần cảnh cao thủ dám ra tay, đến lúc đó sẽ phiên phức ngập trời, thí dụ như nói Thiên Nguyên Đế Tông nếu là dám động Đỗ Trần một cọng lông măng, toàn bộ Thiên Nguyên Đế Tông sẽ tại trong vòng một ngày bị diệt môn.

Với lại lấy Đỗ Đồ tính tình, có thể sẽ liền ngồi, thiên hạ Đế Tông, cái nào đều chạy không khỏi Đỗ Đồ trong lòng bàn tay, hấn thà rằng thiên hạ đại loạn, cũng tuyệt đối sẽ không để Đỗ Trần nhận một chút ủy khuất, liền là đơn giản như thế, còn có bá đạo đến cực điểm.

"Tướng quân, chúng ta nếu là đi Thái Mãng Sơn Mạch, hành trình trọn vẹn trì hoãn hai ngày rưỡi, lúc đầu mười ngày liền có thể đến Thiên Nguyên Đế Tông, hiện tại ít nhất phải ngày 12 rưỡi, thậm chí có thể muốn mười ba ngày, mới có thể đến Thiên Nguyên Đế Tông nha."

Chân Vũ hầu mở miệng, hấn chỉ vào sa bàn ở trong địa đồ, nói như thế.

Hấn rất ngay thẳng, vấn đề này trên thực tế còn lại vương hầu giống nhau cũng biết, có thể duy chỉ có Chân Vũ hầu cái thứ nhất mở miệng, vạch Đỗ Trần vấn đề.

"Ách. . . . Ta cảm thấy đầu này đường thật không tệ, không có cái gì núi đường, tương đối an toàn một chút." Đỗ Trần mở miệng, nghiêm túc nói.

Đây không tính là là một cái lý do thích hợp, nhưng Chân Vũ hầu không có nhiều lời, Đỗ Trần hiện tại là cao nhất tướng lĩnh, bọn hấn chỉ có thể nghe theo Đỗ Trần an bài, có thể cho xây nghị, có thể nhất hết quyết định là tại Đỗ Trần trong tay, đây chính là có được Hồ Phù chỗ tốt.

Vô luận đối phương là ai, cho dù là một cái bọn hán cho rằng lòng đều không có dài lên tiểu tử, bọn hán cũng chỉ có thể nghe lệnh.

Chư vị vương hầu mặc dù không biết Đỗ Trần đến cùng là ý tưởng gì, nhưng cũng không có nói thêm cái gì, tới trước Thiên Nguyên Đế Tông lại nói đi.

Bất quá bọn hán không có tính toán nghi ngại, mà là thời thời khắc khắc cảnh giác, hết sức chăm chú đang bảo vệ lấy Đỗ Trần an nguy, sợ Đỗ Trần ra một chút mao bệnh.

Giống như này trong nháy mắt, liền đi qua ba ngày.

Mà đại quân đã đi tới Thái Mãng Sơn Mạch.

Nơi này Xích Địa Vô Ngân, khắp nơi đều là hoang mạc, nếu không cũng không có khả năng dùng măng cái tử để hình dung nơi đây.

"Hồi bẩm tướng quân, Thái Mãng Sơn Mạch đã đến." Có vương hầu mở miệng, cáo tri Đỗ Trần đã đi tới Thái Mãng Sơn Mạch, trước đó là Đỗ Trần nói, toàn quân gia tốc, muốn tới Thái Mãng Sơn Mạch, bây giờ đến, tự nhiên muốn thông báo một tiếng.

"Đã đến Thái Mãng Sơn Mạch sao?" Đỗ Trần nhấp một hớp rượu trái cây, ngay sau đó đứng dậy, trong nháy mắt, hai mươi bốn Tôn Vương Hầu cùng nhau đứng lên, nhìn xem Đỗ Trần, không biết Đỗ Trần muốn làm cái gì.

"Truyền Bản Điện Hạ chỉ lệnh, phong tỏa Thái Mãng Sơn Mạch Xích Địa trăm dặm, đồng thời Long Vệ Quân, Đông Thập Quân, Nam Sát quân, Tây Sơn quân, Bắc Lương Quân, vây quanh Thiên Phật Tự."

Đỗ Trần mở miệng, thanh âm mang theo lạnh lùng, cái này Tần Vũ Vương, Ngụy Vũ Vương, Chân Vũ hầu, Trần Quốc Hậu cùng còn lại hai mươi vị vương hầu kinh ngạc.

Không phải đi gây sự với Thiên Nguyên Đế Tông sao? Tại sao lại đi tìm Thiên Phật Tự phiền toái? Thiên Phật Tự mặc dù không phải Đế Tông cấp, nhưng cũng là nhất đẳng tông môn nha, là thiên hạ nổi danh mười phần chùa miếu lớn, làm sao hảo hảo tới đây?

Bọn hán kinh ngạc, lộ ra hết sức tò mò, không rõ Đỗ Trần ý tứ.

"Tướng quân, cái này?" Tần Vũ Vương nhìn xem Đỗ Trần, cuối cùng vẫn là không nhịn được hỏi.

"A, không có việc gì, chỉ là làm nghe Thiên Phật Tự chính là Thần Đạo thế giới, thập đại Phật Đạo thánh địa, Bản Điện Hạ muốn muốn đích thân đi xem một cái, dù sao chưa từng có từng đi xa nhà, từ muốn đi nhiều thưởng thức một chút xuôi theo đường phong cảnh."

Đỗ Trần mỉm cười mở miệng, nhưng tại tòa vị nào không phải nhân tinh? Có thể lẫn lộn đến vương hầu cấp tồn tại, nếu là không có một chút trí tuệ, đã sớm chết không thể chết lại, bọn hán tự nhiên sẽ hiểu, Đỗ Trần tuyệt đối không phải đi dạo một đi dạo phong cảnh, ở trong tất có ẩn tình.

☺♥☺☺ ❀ ☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31:: Làm càn

Thiên Phật Tự, Thần Đạo thế giới, thập đại tự miếu thứ nhất, đứng hàng tại Thái Mãng Sơn Mạch.

Tự miếu ngồi xuống tại trên núi cao, chiếm diện tích ngàn mẫu, có tự miếu ba trăm năm mươi năm tòa, cung phụng ba trăm sáu mươi lăm tôn Bồ Tát, bảy mươi hai tôn Chân Phật.

Mà Thiên Phật Tự bên trong có Sa Di 60 ngàn, Bỉ Khâu Tăng chín ngàn, Kim Cương tám trăm, La Hán bảy mươi hai, ba vị Thần Tăng.

Thần Tăng là Thần Đạo Cửu Cảnh cường giả, La Hán xem như Bát Cảnh, Kim Cương thì là Thần Đạo Thất Cảnh đến Ngũ Cảnh, Bỉ Khâu Tăng bốn đến Tam Cảnh, Sa Di Nhị Cảnh đến Nhất Cảnh.

Tăng lữ Phạm Âm từ chỗ rất xa truyền đến, khiến cho người tâm thần thanh thản, đến đây thấp hương bái Phật tín đồ, có thể nói là nối liền không dứt, ở trong không thiếu khuyết một chút phú nhân, thậm chí còn có một số vương triều quyền quý, cùng một chút Thần Đạo cao thủ, trước tới triều bái thánh

địa.

Có thể chính vào hôm ấy, từng nhánh người mặc kim giáp binh sĩ khí thế hung hăng xông tới, đem trọn cái Thiên Phật Tự cho bao vây, tất cả tín đồ giống nhau bị khu trục xuống núi.

"Đại Kiền Đế Triều, thế tử điện hạ đến đây tham quan, các người giống nhau nhanh chóng rút đi, kẻo trái lệnh, giết không tha!"

Một tôn thần đạo cường giả mở miệng, trong tay một thanh trường thương, hóa thành một đầu KingLong, thanh âm truyền lực trong ba trăm dặm, vô luận là lên núi vẫn là xuống núi tín đồ, nghe nói như thế về sau, vội vàng rời đi, không có người dám can đảm làm cản.

Không đến thời gian đốt một nén hương, mới còn tiếng người huyền ảo Thiên Phật Tự, giờ khắc này an tĩnh chỉ có chim âm thanh.

Đây chính là quyền lợi nặng lượng.

Thiên Phật Tự dưới, Đỗ Trần từ xe ngựa ở trong đi xuống, hai hàng Tinh Binh mặt không thay đổi thủ hộ ở chỗ này, trong vòng trăm dặm, liền ngay cả một con chim cũng không thể đi vào nơi này.

Hai mươi bốn Tôn Vương Hầu, khoảng chừng hai hàng, đi theo Đỗ Trần sau lưng, không nói lời nào.

Khí phái này không thua gì Lý Kiền đích thân tới.

Giờ khắc này Thiên Phật Tự trên núi, sớm đã là tiếng chuông không dứt, người đến người đi, có thể nói là bận bịu sứt đầu mẻ trán.

"Không hổ là thiên hạ nổi danh chùa cổ, quả thực là không tầm thường nha." Đỗ Trần mở miệng, trên mặt mang theo tiếu dung, Tàn Vũ Vương lập tức nói tiếp: "Đây là tất nhiên nha, Thiên Phật Tự lập chùa đã có ba ngàn năm trăm năm, có thể nói là hương hỏa ngàn năm không ngừng, lúc trước thái hậu đều tự mình đến qua Thiên Phật Tự thắp hương."

Tàn Vũ Vương lần này nói ra, đối với Thiên Phật Tự hoàn cảnh cùng kiến trúc, cũng là mười phần tán thưởng.

"A? Thái hậu đều tự mình tới thắp hương? Vậy ta còn thật không có uổng công đến một chuyến nha." Đỗ Trần vừa cười vừa nói, chỉ là nụ cười này bên trong, cất giấu không giống bình thường hương vị.

Tàn Vũ Vương không tiếp lời, hẩn nghe ra được Đỗ Trần ý tứ.

Đi không có bao lâu thời gian, rất nhanh trên núi từng đám hòa thượng nhanh chóng đuổi tới, cầm đầu là ba vị lão tăng, một cái lông mày rất dài, một cái khác khuôn mặt như Kim Cương, ở giữa cái kia từ lông mày tốt tai, mang theo một số nhà sư, tự mình đến đây.

"Lông mày quá dài chính là Bạch Mi La Hán, bên phải cái kia mặt mũi tràn đầy hung ý chính là Bất Nộ La Hán, về phần ở giữa vị kia thế nhưng là không tầm thường, chính là Đạo Minh Thần Tăng, cũng là Thiên Phật Tự phương tượng chủ trì."

Tàn Vũ Vương tại Đỗ Trần bên tai truyền âm, cáo tri ba vị này thân phận cùng danh tự.

"Bản tăng Đạo Minh, mang sư đệ Bạch Mi, Bất Nộ, cùng Thiên Phật Tự tám trăm Kim Cương, gặp qua thế tử điện hạ, nhìn thế tử điện hạ, thiên thu trường tồn, Phật Tổ phù hộ."

Đạo Minh phương tượng đi vào Đỗ Trần trước mặt, hai tay hợp mười, lần này cung kính nói.

Tám trăm Kim Cương cùng Bạch Mi, Bất Nộ cũng hướng Đỗ Trần cung kính cúi đầu, lộ ra rất có lễ phép.

"Chắc chắn. . . Thiên Phật Tự thật đúng là khí phái nha, tùy tiện mang đến tám trăm La Hán, khí thế kia, nếu là không biết, còn tưởng rằng muốn làm cái gì đây." Đỗ Trần nhìn xem Đạo Minh phương tượng, khẽ cười nói.

Có thể lần này lời vừa nói ra, Bất Nộ cổ tăng sắc mặt không khỏi nhất biến, cảm tức nhìn Đỗ Trần, nhưng Đạo Minh phương tượng lập tức ngăn tại Bất Nộ cổ tăng diện trước, khẽ cười nói: "Thế tử điện hạ nói gì vậy chứ, bản tăng như thế, chỉ vì thế tử điện hạ đến đây, cảm giác sâu sắc vinh hạnh."

"A, không nghĩ tới ta Đỗ Trần mặt mũi cư to lớn như thế, ngay cả đường đường nửa Phật đều muốn đích thân tới đón tiếp, ha ha ha ha ha, Đạo Minh phương tượng khách khí." Đỗ Trần đi lên phía trước lấy, đi vào Đạo Minh phương tượng trước mặt về sau, nhìn lướt qua phía sau cổ tăng, gấp tiếp tục mở miệng nói: "Làm nghe Thiên Phật Tự nhân kiệt địa linh, hảo sơn hảo thủy, hôm nay gặp mặt, quả thật là hảo sơn hảo thủy, chỉ là cái này nhân kiệt địa linh, thấy được địa linh, lại không nhìn thấy Nhân Kiệt, không phải là nhận là bản điện dưới không xứng kiến thức một chút, Thiên Phật Tự nhân kiệt sao?"

Nói đến đây, Đỗ Trần sắc mặt lạnh lẽo, trong nháy mắt Đạo Minh phương tượng ngay cả vội mở miệng nói: "Lời ấy sai rồi, Thiên Phật Tự bất quá là truyền thừa có một chút lâu dài tự miếu mà thôi, không tính là nhân kiệt nào địa linh, để thế tử điện hạ thất vọng, mong rằng thế tử điện hạ bớt giận."

Đạo Minh phương tượng nói như thế, thà rằng gièm pha Thiên Phật Tự, cũng không muốn đắc tội Đỗ Trần, trực tiếp một chút là được, hẩn không hy vọng để Đỗ Trần tìm tới một cơ hội nhỏ nhoi bảo nổi.

"Cái này nói gì vậy chứ, Thiên Phật Tự, thiên hạ thập đại tự miếu thứ nhất, nếu là không có nhất chút bản lĩnh, dám tự xưng thập đại tự miếu thứ nhất

sao?"

Đỗ Trần tiếp tục nói, bình tĩnh vô cùng.

"Đây chẳng qua là người khác bình luận mà thôi, đơn giản là một cái hơi đại một điểm tự miếu thôi."

Đạo Minh phương trượng vẫn như cũ khuôn mặt tươi cười ngênh nhân.

"A? Cái kia chính là nói, Thiên Phật Tự chỉ là hư danh?" Đỗ Trần con mắt hơi nhíu, nhìn chăm chăm Đạo Minh phương trượng, ánh mắt bình tĩnh.

"Thế tử điện hạ cho rằng là chỉ là hư danh, cái kia chính là chỉ là hư danh." Đạo Minh phương trượng bình tĩnh mở miệng, cái này ngôn ngữ công phu, quả thực là đạt đến thượng thừa nhất, dạng này đều không sinh khí, thật đúng là chịu phục.

Bất quá Bất Nộ La Hán lại khác biệt, sắc mặt càng ngày càng khó coi, Đỗ Trần phát giác, trong lòng lập tức cười một tiếng.

"Chỉ là hư danh, còn dám tự xưng Thiên Phật Tự? Dám dùng Thiên Tự? Thật sự là cuồng vọng đến cực điểm! Người tới!"

Đỗ Trần đột nhiên lời nói xoay chuyển, trở nên vô cùng lạnh lẽo, âm thanh âm vang lên, trong nháy mắt, tất cả Tinh Binh bao quát hai mươi bốn Tôn Vương Hầu, cùng nhau trả lời.

"Mời tướng quân phân phó!"

"Đem Thiên Phật Tự bả hiệu đập, đã phương trượng đều cảm thấy chỉ là hư danh, cái kia liền trực tiếp đập."

Đỗ Trần ánh mắt Lãnh Liệt, lần này nói ra.

Đạo Minh phương trượng lại không nhúc nhích tí nào, đứng ở nơi đó, định lực vô cùng tốt, thậm chí trong mắt mang theo mỉm cười, nhìn xem Đỗ Trần.

"Chúng ta tuân mệnh!" Tinh Binh trả lời, trong nháy mắt, nhanh chân hướng dưới núi đi đến, cầm trong tay binh khí, muốn trực tiếp đem Thiên Phật Tự bả hiệu cho chém rách.

"Làm càn! Phật Môn thánh địa, có thể nào như thế." Nhất hết Bất Nộ La Hán động, khoát tay trong chớp lát La Hán thần lực trấn sát mà đến, lực lượng kinh khủng quét sạch phương thiên địa này, tất cả mọi người cũng cảm giác mình gánh vác vạn cân đá lớn, căn bản không thở nổi.

"Làm càn!"

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, không đợi vương hầu mở miệng, Đạo Minh phương trượng trực tiếp hét lớn một tiếng, khoát tay hóa giải cổ này Kim Cương thần lực, ngay sau đó nhìn hằm hằm sư đệ của hắn, mở miệng khiển trách nói: "Phật Môn Giới Luật, không được đả thương người, Bất Nộ, người này giờ phạm giới, lý phải là bị phạt."

Trong lúc nói chuyện, Đạo Minh phương trượng trong tay xuất hiện một thanh Giới Xích, Giới Xích bên trên có kỳ dị Phù Văn, hung hăng co lại, hư không nổ tung, ngạnh sinh sinh quất vào Bất Nộ La Hán trên thân.

☺♥☩☺ ☼☩☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32:: Giác Minh

Giới Xích xuất hiện, bộp một tiếng, quất vào Bất Nộ La Hán trên thân, trong nháy mắt liền xuất hiện một đạo đỏ tươi vết thương, lần này thật không đơn giản, Bất Nộ La Hán cường đại như thế, nhục thân đến La Hán cảnh giới, lại bị cái này nhất Giới Xích cho quất da tróc thịt bong.

Đau Bất Nộ La Hán trong nháy mắt hét thảm một tiếng, bởi vậy có thể thấy được, Đạo Minh phương trượng thế nhưng là hạ tử thủ, tuyệt đúng không là đùa giỡn.

Trong nháy mắt Đạo Minh phương trượng nhìn xem Đỗ Trần, kinh sợ nói: "Thế tử điện hạ không có kinh đến đi? Ta người sư đệ này, làm người lỗ mãng đã dạy dỗ, còn hi vọng thế tử điện hạ bớt giận!"

Đạo Minh sắc mặt rất khó nhìn nha, hấn cực kỳ hồi hận mang theo Bất Nộ xuống núi nghênh đón Đỗ Trần, bất quá cũng không thể trách Bất Nộ, bởi vì có một ít chuyện hấn không rõ ràng, nhưng kém một chút đứng vị này trên thế gian tôn quý nhất thế từ điện hạ động thủ, đây quả thực là muốn hấn mạng già nha.

Lúc đầu chuyện này, làm lớn chuyện bất quá là Thiên Phật Tự tổn thất một chút mặt mũi thôi, có thể vạn nhất động thủ thật, cho dù là thương tổn tới Đỗ Trần một chút xiu, tiếp xuống liền là Thiên Phật Tự tai hoạ ngập đầu.

"Phương trượng, kẻ này quá càn rỡ, ta Thiên Phật Tự cũng không có đắc tội hấn, cử binh đến đây, đem ta Thiên Phật Tự vây cầm, với lại mắng ta Thiên Phật Tự chỉ là hư danh, ta có thể nào nhẫn?" Bất Nộ La Hán mặc dù bị giật một cái, nhưng là nhất tên hấn tử, cắn răng nói như vậy.

Ba!

Đạo Minh phương trượng lại một lần nữa hung hăng quát vào Bất Nộ La Hán trên thân, sau đó lạnh như băng nói: "Cho ta đi Tư Quá Nhai diện bích mười năm đi!"

Đạo Minh phương trượng mặt mũi hiền lành, có thể là có tiếng tốt tính, nhưng bây giờ lại phát nổi trận lôi đình.

Lần này Bất Nộ La Hán cũng không dám lại làm càn, cúi đầu không nói, bởi vì hấn nhìn ra, mình vị sư huynh này là giận thật à.

"Tốt một cái Thiên Phật Tự nha." Lúc này Đỗ Trần chậm rãi mở miệng, nhìn chăm chăm Đạo Minh phương trượng hai mắt, trong mắt phẫn nộ, không cần che lấp.

Tất cả vương hầu cũng lạnh như băng nhìn xem Đạo Minh phương trượng, bởi vì đối phương thật sự là quá phách lối, lại có thể ở ngay trước mặt bọn họ động thủ, cái này không thua gì là tự tìm chết đường.

"Mời thế tử điện hạ bớt giận." Đạo Minh phương trượng không nói gì lấy đúng, chỉ có thể nói như thế.

Nếu là bình thường nội dung cốt truyện, Đỗ Trần hoàn toàn chính xác sẽ nổi trận lôi đình, có thể ra hò tất cả mọi người dự kiến, Đỗ Trần không có sinh khí, ngược lại mở miệng nói: "Bất quá Bất Nộ đại sư nói cũng không sai, khả năng Bản Điện Hạ theo như lời nói, có một ít cực đoan, Thiên Phật Tự có thể ngàn năm bất hủ, ở trong liền có nhất định thực lực, ta muốn nhìn một chút, Thiên Phật Tự một chút tuần kiệt, thế hệ trước liền không có ý gì, không biết mình phương trượng, có thể hay không dẫn tiến một phen? Bản Điện Hạ thế nhưng là mười phần ưa thích kết giao bằng hữu."

Đỗ Trần mở miệng, đang ngồi bất luận kẻ nào đều không rõ Đỗ Trần rốt cuộc muốn làm cái gì, có thể duy chỉ có Đạo Minh phương trượng nhất người biết được, Đỗ Trần đến cùng là vì cái gì mà đến.

Nhìn xem Đỗ Trần biểu lộ, Đạo Minh phương trượng nhất hết thở dài, quay đầu nhìn xem không cả giận nói: "Bất Nộ sư đệ, người đi để Giác Minh tới đi."

Lời này nói chuyện, Bất Nộ La Hán có chút hiếu kỳ, chưa từng nghĩ vì sao muốn để Giác Minh đến, nhưng cũng không có trễ nghi, quay người rời đi, tiến đến tìm Giác Minh.

"Thế tử điện hạ, tụ tập ở chỗ này, cũng mười phần không tốt, không bằng theo bản tăng cùng nhau lên núi, đi thưởng thức một chút Thiên Phật Tự cảnh quan như gì?" Đạo Minh phương trượng mời Đỗ Trần đi lên

"Được." Đỗ Trần mỉm cười, tất cả mọi người không hề nghĩ tới, vốn cho rằng sắp là một trận ác chiến, lại bởi vì Đỗ Trần muốn kiến thức một cái Thiên Phật Tự tuần kiệt mà hóa giải.

Đã hóa giải, chư vương hầu cũng không nói nhảm, đi theo Đỗ Trần trên đường đi đi.

Thiên Phật Tự, chiếm diện tích ngàn mẫu, tự miếu mặc dù to lớn, nhưng không có một chút kim bích huy hoàng cảm giác, hoàn toàn chính xác có một loại Phật Giáo thánh địa cảm giác, xuôi theo ở trên con đường có thể thấy được là tượng Phật, một chút tín đồ chỗ lưu lại vết tích.

Nếu là thưởng thức phong cảnh, nơi này được cho địa phương tốt.

Nhất đường đi đến trên núi, rốt cục Đỗ Trần gặp được Giác Minh.

Đây là một cái rất tuần tú hòa thượng, hất lên một kiện rất mộc mạc cà sa, lại có một loại khó mà diễn tả bằng lời vận vị, hòa thượng ngũ quan đoan chính, mi thanh mục tú, da thịt tinh tế tỉ mỉ như tuyết trắng, nhất là một đôi mắt, Không Linh siêu thoát.

Phạm thai nhục thể, lại có thể có thể anh tuấn đến trình độ này, cũng hoàn toàn chính xác không lời nào để nói, Đỗ Trần nhìn thấy Giác Minh về sau, cũng cuối cùng minh bạch vì gì mình cái kia tuyệt thế vô song tỷ tỷ, lại thích gia hòa này.

Không sai, Đỗ Trần vì sao là Thiên Phật Tự nguyên nhân, chính là muốn vì tỷ tỷ của hấn Đỗ Hiểu Linh ra một hơi, Đỗ Hiểu Linh sự tình, giấu giếm được rất nhiều người, nhưng không giấu giếm được Đỗ Trần, mặc dù ở trong kẻ lại quá trình Đỗ Trần không biết, có thể Đỗ Trần duy nhất biết đến là được, cái này Giác Minh phụ tỷ tỷ của mình.

Có lẽ người Đỗ gia tính tình liền là bao che khuyết điểm, Đỗ Đồ bao che khuyết điểm, Đỗ Trần mấy cái ca ca tỷ tỷ càng bao che khuyết điểm, nhưng mà

Đỗ Trần cũng mười phần bao che khuyết điểm.

Tỷ tỷ của hắn, ai cũng không cho phép khi dễ, cho dù là thiên chi kiều tử, Đỗ Trần cũng sẽ xuất ra tính mệnh, bảo hộ nhà hắn người, đây là Đỗ Trần tính tình, cũng là người Đỗ gia tính tình.

"Giác Minh, người này là Đại Kiên Đế Triều, Nhất Tự Tịnh Kiên Vương thứ sáu tử, Đỗ Trần điện hạ, còn không mau mau hành lễ."

Mà lúc này nhìn thấy Giác Minh đi tới, Đạo Minh phương trượng lập tức mở miệng, chỉ vào Đỗ Trần nói như thế.

"Gặp qua thế tử điện hạ." Giác Minh mặc một bộ rất mộc mạc cả sa, nghe được thân phận của Đỗ Trần về sau, thần sắc không biến, lập tức cung kính cúi đầu, hai tay của hắn hợp mười, ánh mắt Không Linh, toàn thân trên dưới nhất cử nhất động, phảng phất ẩn chứa khó mà diễn tả bằng lời đạo lý, chỉ là khí chất, đủ có thể khiến thiên hạ nữ tử điên cuồng.

Đỗ Trần là càng xem càng cảm thấy người này bề ngoài quá phi phàm, đồng thời cũng cảm thấy đáng tiếc, loại người này làm hòa thượng, không biết muốn để nhiều thiếu nữ tử thương tâm nha.

Nhưng rất nhanh Đỗ Trần ánh mắt có chút trở nên lạnh, nhìn xem Giác Minh nói: "Bản Điện Hạ có mấy vấn đề, muốn còn muốn hỏi vị đại sư này."

Đỗ Trần hỏi, có thể thái độ biến hóa rất vi diệu.

"Đại Sư không dám trong, thế tử điện hạ nếu có nghi vấn có thể nói ra, nếu là Giác Minh có thể trả lời, tự nhiên trả lời, nếu là Giác Minh trả lời không được, mời thế tử điện hạ bớt giận, Giác Minh tư chất ngu dốt."

Giác Minh mở miệng, cũng là lộ ra khiêm khiêm hữu lễ.

Đỗ Trần cười cười, sau đó hỏi: "Không! Giác Minh đại sư nổi tiếng thiên hạ, cơ hồ có thể Phật Tử để hình dung, có thể nào không cảm đảm trong Đại Sư hai chữ đâu? Với lại Giác Minh đại sư thế nhưng là Đạo Minh phương trượng tự mình điểm danh chỉ họ nói ra được Phật Giáo tuần kiệt, nếu là Giác Minh đại sư tư chất ngu dốt, có hay không tại nhục mạ thiên hạ tuần kiệt đâu? Bản Điện Hạ thế nhưng là nghe nói, Giác Minh đại sư đã là Thần Đạo Long Hồ bảng bài danh thứ mười bảy tuần kiệt, Thần Đạo thế giới lớn biết bao, lấy tuổi mới hai mươi, liền đã bị liệt là Long Hồ bảng mười bảy, đây không phải tuần kiệt, đây là cái gì?"

Đỗ Trần khen rất ác, có thể tất cả mọi người lại luôn cảm thấy, cái này ở trong ý vị sâu xa nha.

"Điện hạ hiểu lầm. . . ." Giác Minh muốn muốn tiếp tục mở miệng, có thể lập tức Đỗ Trần trực tiếp ngắt lời nói: "Tốt, nói nhảm cũng không muốn nói nhiều, Bất Nộ đại sư, chứng minh các người Thiên Phật Tự có phải hay không chỉ là hư danh thời khắc đến, ta ra một đạo đề, Giác Minh đại sư đến trả lời, tương phản Giác Minh đại sư có thể ra một đạo đề, để cho ta tới trả lời, ai nếu là đáp không được, ai liền thua, nếu là Bản Điện Hạ thua, thân bút lưu lại thiên cổ tự miếu đề danh, nếu là Giác Minh đại sư thua, Thiên Phật Tự bảng hiệu, Bản Điện Hạ liền muốn đích thân đập nát, miễn cho dạy hư học sinh nha."

Nói tới phía trên này, đã có một loại nhắm vào cảm giác.

Vương hầu trăm mặc, Bất Nộ La Hán muốn muốn nói chuyện, lại bị Đạo Minh ngăn lại, hắn không rõ chuyện gì xảy ra, Đỗ Trần một mực hùng hổ dọa người, nhưng nề mặt Đạo Minh, hắn nuốt xuống khẩu khí này.

Có lẽ vẫn là tuổi còn rất trẻ, cũng có lẽ là Đỗ Trần hoàn toàn chính xác quá mức, cho dù là nhìn sang tính tình rất tốt Giác Minh, giờ này khắc này, không khỏi nhìn xem Đỗ Trần, tay giờ lên vung lên nói: "Mời điện hạ ra đề mục."

Hắn rất bình tĩnh, chỉ là lời nói này cùng động tác, hiển lộ rõ ràng ra hắn danh liệt Long Hồ bảng trước diện mạo tư thái.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hôn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33:: Biện luận, dị biến

Đã Giác Minh mở miệng, phảng phất mang theo tự tin, Đỗ Trần cũng là không khách khí, đang chuẩn bị mở miệng hỏi thăm lúc, Đạo Minh phương trượng bỗng nhiên mở miệng nói.

"Mở ra lý có thể, một hỏi một đáp, bất quá nếu là đặt câu hỏi người cũng trả lời không được chính mình cái này vấn đề, như vậy thì không có biện ý nghĩa, nguyên có không tính thắng thua, thế tử điện hạ cảm thấy như gì?"

Đạo Minh phương trượng mở miệng, hần rất là thông minh, sợ Đỗ Trần hỏi thăm một chút ai cũng trả lời không được vấn đề, thí dụ như nói cái này trên trời có bao nhiêu vì sao, một khi Đỗ Trần đùa nghịch lên lại, ai có thể khiêu nại gì?

Lời này nói chuyện, Đỗ Trần nhìn xem Đạo Minh phương trượng, ung dung thờ dài, quả nhiên gừng càng già càng cay nha, vừa mới chuẩn bị tuân hỏi một câu thiên hạ có bao nhiêu vì sao Đỗ Trần, chỉ có thể nuốt về trong bụng đi.

"Đạo Minh phương trượng nói có thể." Hồi muốn nhất chút mặt mũi, bằng không mà nói, cũng quá mức tại khi dễ người.

"Thế tử điện hạ thật là thoải mái nhân sĩ." Đạo Minh phương trượng mở miệng, không cần tiền khen Đỗ Trần một câu.

"Bất quá ta cũng lại định một quy củ, một nén nhang bên trong, nếu là đáp không được, liền xem như thừa nhận trả lời không được, một người khác có thể tại một nén nhang bên trong trả lời, coi như thắng! Với lại ba cục hai thắng! Miễn cho không công bằng."

Đỗ Trần nói ra.

Đạo Minh phương trượng hai tay hợp mười, khẽ cười nói: "Lời ấy đại thiện."

Thiết lập tốt quy củ về sau, Đỗ Trần trực tiếp trở về chủ đề, nhìn xem Giác Minh trực tiếp mở miệng hỏi.

"Giác Minh đại sư có thể nghe cho kỹ, Phật có hay không nói qua, chúng sinh đều là bình đẳng?"

"Vâng! Phật Kinh có nói, hết thảy chúng sinh, giống nhau bình đẳng." Giác Minh trả lời, bình tĩnh tự nhiên, mà phía sau hần một chút nhà sư, lại mang theo ý cười, nhìn xem Đỗ Trần, bọn hần còn tưởng rằng Đỗ Trần xảy ra cái gì đề, chỉ là không có nghĩ đến, lại là loại này đề, thật đúng là thật là tức cười.

Một chút vương hầu cũng rất tò mò, vấn đề này ba tuổi nhỏ đây đều có thể trả lời nha, cũng không rõ ràng Đỗ Trần vì sao muốn đưa ra vấn đề này.

Bất quá vô luận như gì Giác Minh đều trả lời đi ra, tiếp xuống đối Giác Minh đặt câu hỏi.

"Hiện tại nên bàn tăng ra đề, thế tử điện hạ đến đây Thiên Phật Tự có thể cảm giác, hiện tại Thiên Phật Tự thiếu khuyết cái gì sao?"

Giác Minh hỏi, cái này đặt câu hỏi, trong nháy mắt để các loại vương hầu sắc mặt nhìn không tốt, Tần Vũ Vương càng là khẽ hừ một tiếng.

"Thiếu khuyết tín đồ." Đỗ Trần mở miệng, trực tiếp trả lời, Giác Minh tại nhục nhã hần, châm đúng bởi vì hần đến, mà khu trục tín đồ sự tình, biến đổi pháp đến tổn hại người, có thể cái này một hỏi một đáp, biện luận thiên cơ, nhưng cũng hợp lý.

Cái này Thiên Phật Tự cổ tăng Bi Khâu giống nhau dương dương tự đắc, như không phải là bởi vì phương trượng ở chỗ này, chỉ sợ muốn hô vài tiếng cảm giác Minh sư huynh lợi hại, dùng điểm hiện đại dùng từ, cái kia chính là Giác Minh lão Thiết sáu sáu sáu!

Chỉ là lúc này, Đỗ Trần mở miệng.

"Đã chúng sinh bình đẳng, vậy vì sao phải đi tín ngưỡng Phật? Như Phật cao cao tại thượng, sao là chúng sinh bình đẳng nói chuyện? Mời Giác Minh đại sư. . . Giải thích!"

Đỗ Trần nói vừa xong, trong nháy mắt, tám trăm Kim Cương cùng về sau Bi Khâu Sa Di giống nhau thần sắc thay đổi, Bất Nộ, bạch mi thần màu sắc cũng thay đổi, cho dù là Đạo Minh phương trượng cũng không khỏi khẽ nhíu mày.

Đỗ Trần những lời này, có thể nói là đại bất kính, có thể đây là biện luận, Thiên Lý, hưởng hồ Đỗ Trần cũng không phải là trong Phật giáo người, hoàn toàn có thể nói ra lời như vậy, đưa ra ở cái này bén nhọn vấn đề.

Giác Minh nheo mắt, hần tuần tú vô cùng trên khuôn mặt, giờ khắc này lộ ra vẻ mặt trầm tư, còn tưởng rằng gia hỏa này vĩnh viễn là một bộ lãnh khốc mặt Đỗ Trần, giờ này khắc này không khỏi cười.

Vấn đề này rất bén nhọn, nếu là một cái phạm tục người đại khái có thể tùy tiện giải thích, nhưng làm trong Phật giáo người, bọn hần không thể loạn giải thích, đồng thời còn muốn giải thích để Đỗ Trần ngoan ngoãn, bằng không, cái này biện luận truyền ra ngoài, Thiên Phật Tự được mất mặt, với lại Giác Minh khả năng từ nay về sau, muốn bị còn lại nhà sư đeo lên một đỉnh đại bất kính mũ.

Vấn đề này rất bén nhọn, bén nhọn đến Đạo Minh phương trượng nhất thời đều màu sắc biến.

Trước đó Đỗ Trần vấn đề, là tiếp lấy vấn đề này, bộ đường cực sâu, với lại xảo trá âm hiểm, trong lúc nhất thời Tần Vũ Vương, Ngụy Vũ Vương, Chân Vũ hầu, Trần Quốc Hậu các loại vương hầu tướng lĩnh nhao nhao cười, bọn hần thế nhưng là Đỗ Trần trận doanh nha, bị bọn này hòa thượng dùng loại kia quái dị ánh mắt chế giễu, tự nhiên trong lòng không thoải mái.

Hiện tại Đỗ Trần vấn đề này hỏi một chút, dù cho là bọn hần cũng không biết nên trả lời như thế nào, với lại cho rằng Đỗ Trần vấn đề này, quả thực là quá sắc bén, nói trúng tim đen, đánh bọn này hòa thượng một chữ đều nói không nên lời.

Biện luận kỳ thật so đánh nhau còn có mạo hiểm, nhất là một cái là Thiên Phật Tự tuấn kiệt, Thần Đạo thể giới Long Hồ bằng bài danh thứ mười bảy tuấn kiệt, một cái khác đây, lại là Đại Kiền Đề Triều tôn quý nhất thể tứ điện hạ, trận này biện luận liền xem như hồ ngôn loạn ngữ, đều có thể truyền khắp thiên hạ, như vậy, mỗi chữ mỗi câu nói sai, có thể sẽ dẫn tới phiền phức ngập trời.

Đây cũng không phải là trò đùa, mà là thật.

Thời gian một phẩy một điểm đi qua, Giác Minh đang suy tư, một mực qua một nén nhang về sau, Giác Minh thở hắt ra, nhìn xem Đỗ Trần cúi người chào thật sâu nói: "Còn xin thể tứ điện hạ vì bản tăng giải đáp."

Hắn thua, nhận thua một ván, mười phần thoải mái, nhưng vẫn là muốn Đỗ Trần đến trả lời, nếu là Đỗ Trần trả lời không được lời nói, hắn cũng không tính thua, đều giải đáp không được đề, không có bại thắng.

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người nhìn xem Đỗ Trần, cho dù là những vương hầu kia cũng rất tò mò, Đỗ Trần nên trả lời như thế nào? Cái này bản thân liền là một cái Logic bác luận, khó mà tự nói nó tròn, nguyên do bọn hắn càng thêm hiểu kỹ chính là, Đỗ Trần trả lời như thế nào.

"Trích dẫn ta đã từng nhìn qua Phật Kinh, ở trong có một câu, tính chất tự bình đẳng, không bình đẳng người, đã hết thấy đều ngang hàng, còn có một cái bình đẳng người có thể tìm ra sao? Bình đẳng là dựa vào không bình đẳng mà nói, tướng đúng pháp, còn có một câu Phật Kinh, Bi Khâu cùng trí giả, trong tốt quan ta ngữ, như luyện đoạn mài kim, tin được không phải duy kính!"

"Giải thích ngôn ngữ chính là, lời nói của ta, ứng nên phối hợp các người thực tế sinh hoạt cẩn thận quan sát, như là qua loại bỏ hoàng kim cẩn thận, tán đồng quan điểm của ta lại đến tin tưởng ta theo như lời nói, mà không phải sinh ra sùng bái về sau tin tưởng."

"Đây là Phật cho tất cả mọi người đặc quyền, khuyến khích hoài nghi, nguyên do chúng sinh đều là bình đẳng!"

Đỗ Trần mỗi chữ mỗi câu, nói rõ rõ ràng ràng, trật tự rõ ràng, nhất là cái kia vài câu Phật Kinh, càng là nói một số cổ tăng, bừng tỉnh đại ngộ. . . .

Nhưng mà ngay một khắc này, đột ngột ở giữa!

Toàn bộ Thiên Phật Tự tại run rẩy kịch liệt, từng chùm kim quang phóng lên tận trời, Đạo Minh phương trượng sắc mặt nhất biến, mở ra Phật gia Thiên Mục, xem xét phát sinh cái gì dị tượng, chỉ là xem xét, trong nháy mắt, kinh ngạc đến trông mắt đều tròn lòi ra.

Tất cả nhà sư giống nhau kinh ngạc, không biết chuyện gì xảy ra.

Nhưng mà có vương hầu cũng mở ra Thiên Mục, phát giác phát sinh cái gì về sau, cũng như Đạo Minh phương trượng, kinh ngạc đến nói không nên lời một câu.

Cái này làm cho tất cả mọi người tò mò, không rõ ràng rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34:: Chân Phật giảng lâm

Giờ khắc này toàn bộ Thiên Phật Tự quang mang trùng thiên, tầng tầng lớp lớp lưu ly hào quang tràn ngập, từng đạo cuộn cuộn Phật gia Chân Lực xuất hiện, từng tòa tự miếu bên trong, giống nhau bộc phát ra kinh khủng Phật quang.

"Đây là tượng Phật cộng minh! Thế tứ điện hạ vừa rồi cái kia một phen, lại có thể đưa tới tượng Phật cộng minh!" Nhất cuối cùng cũng có vương hầu mở miệng, nói ra sự thật này.

Không sai, toàn bộ Thiên Phật Tự bây giờ phát quang phổ chiếu, từng tòa tượng Phật tách ra Phật quang.

Mỗi một bước Phật quang, chiếu sáng mười vạn dặm sơn hà, giờ khắc này Thiên Địa thay đổi, toàn bộ Trung Thổ thể giới, giống nhau vì vậy mà chấn động, giữa thiên địa, Phạm Âm cuộn cuộn, giống như Kim Cương giận dữ mắng mỏ, giống như Hiền Giả tụng kinh.

Mà đúng lúc này, từng đạo tiếng tụng kinh vang lên, kinh văn mười phần Cổ Lão, mang theo vô tận thâm ảo, như là Phạm Âm, quang mang trùng thiên.

"Các người nhìn! Chân Phật giáng lâm" Có nhất tên hòa thượng, chỉ vào giữa hư không, la lớn.

Tất cả mọi người nhìn sang, quả nhiên giữa hư không, có nhất tòa Phật Ảnh, cái này lộ ra rất kỳ lạ, kim quang lấp lóe, một tôn Phật Ảnh xuất hiện tại toàn bộ Thiên Phật Tự trên không, phảng phất Chân Phật lâm trần.

"Gặp qua Cổ Phật!" Giờ khắc này Đạo Minh phương trượng trực tiếp quỳ trên mặt đất, thành kính vô cùng hướng phía Chân Phật hư ảnh phương hướng trùng điệp dập đầu, kích động nín thở, nó dư hòa thượng cũng cùng nhau quỳ xuống, hướng Cổ Phật dập đầu, đây cơ hồ có thể xưng Thần Tích.

Các loại vương hầu thấy cảnh này về sau, nhất hết cũng nửa quỳ xuống, đây là Chân Phật hiện thân, bọn hắn mặc dù là nhất đẳng cao thủ, nhưng đứng loại này Phiêu Miêu chí cao tôn tại, vẫn là mang theo một chút lòng kính sợ.

Tất cả binh sĩ cũng nửa quỳ xuống, Thiên Phật Tự bên ngoài, từng cái tín đồ thấy cảnh này về sau, giống nhau quỳ lạy trên mặt đất, thành kính vô cùng tụng kinh.

Đỗ Trần một lời, mở ra ra Phật chân nghĩa, đây là ai cũng không nghĩ tới sự tình.

"Tính chất tự bình đẳng, không bình đẳng người! Đây là vô thượng Phật Kinh! Có thể nhớ ba ngàn Phật Kinh ở trong! Chờ mong Cư Sĩ có thể sáng tác này bộ kinh thư!"

"Bỉ Khâu cùng trí giả, trong tốt quan ta ngữ, như luyện đoạn mài kim, tin được không phải duy kinh! Theo có thể nhớ ba ngàn Phật Kinh ở trong! Chờ mong Cư Sĩ có thể sáng tác này bộ kinh thư!"

Chân Phật mở miệng, đây là hiển lộ ra bộ phận thần uy, Đỗ Trần nói tới hai câu kinh văn, cùng Chân Phật sinh ra cộng minh, Thiên Phật Tự ở trong tượng Phật, mặc dù ven ven chỉ là tượng Phật, dùng tảng đá chế tạo thành, nhưng nhận năm mấy ngàn năm hương hỏa, đã thông linh, bây giờ Đỗ Trần vài câu Phật Kinh, để Chân Phật tán đồng, cho nên mới sẽ xuất hiện chuyện như vậy.

Chân Phật vô cùng to lớn, tuy là hư ảnh, nhưng toàn bộ Trung Thổ thế giới, tất cả cường giả đều cảm nhận được Chân Phật khí tức.

Đại Kiền Đế Triều, hoàng cung bên trong, Lý Kiền kinh ngạc nhìn Thái Mãng Sơn Mạch cái phương hướng này, nhìn chăm chú lên tôn này Phật Ảnh, trầm mặc không nói, hẳn tuy là Đế Vương, có thể cuối cùng vẫn là Phàm Nhân Đế Vương, Chân Phật đã siêu thoát hết thảy, cao cao tại thượng, đây là một khác trình độ, bất quá Lý Kiền cũng không có làm ra đảm nhiệm gì cúi chào, hẳn là đế vương, có hẳn ngông nghênh!

Nhất Tự Tịnh Kiền Vương phủ, Đỗ Đồ đứng chấp tay, nhìn xem Thái Mãng Sơn Mạch ở trong cảnh tượng, trầm mặc không nói, không cách nào nhìn ra có từng tia cao hứng.

Toàn bộ Trung Thổ thế giới, vô số phàm nhân, giống nhau nhìn xem một màn này, vô luận có hay không tin tưởng Phật Giáo người, giống nhau quỳ xuống, bao quát một chút tu sĩ yêu tộc, cũng quỳ xuống, Chân Phật giáng lâm, đây chính là Thần Tích nha, không dám tưởng tượng sự tình.

Từ xưa đến nay, tuy có bộ phận nhớ năm, có thể ít hướng tới đáng thương, ai đều không hề nghĩ tới, hôm nay có thể thấy cảnh này!

"Cư Sĩ lấy Phật Kinh, có thể lấy được khí vận, lấy được Phật Môn chí cao thần thông một quyền! Vĩnh viễn không rơi vào A Tu La giới, không được hết thảy tai nạn, hết thảy nhân quả chi kiếp, niệm tình ta Phật tên, vạn thể không bị Luân Hồi hướng tới tội, như độn cửa Phật, có thể tiến về Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, đức Chân Ngã Kim Thân, lập Bồ Tát Quả Vị, hưởng thiên hạ chúng sinh thơm hóa, đức tương lai hướng tới Chân Phật Quả Vị!"

Chân Phật mở miệng, thanh âm vang vọng ngàn dặm, có thể những lời này, lại làm cho người trong thiên hạ rung động.

Đây là Chân Phật hi vọng Đỗ Trần báii nhập Phật Giáo, nhập pháp của Phật, một khi Đỗ Trần nguyện ý báii nhập Phật Giáo, đem lập tức tiến về Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, đức Chân Ngã Kim Thân, trực tiếp trở thành Bồ Tát Quả Vị, có thể chia sẻ thiên hạ tín đồ tín ngưỡng, rèn đức tương lai Chân Phật Quả Vị.

Nói trực tiếp một chút, nếu là Đỗ Trần hiện tại đáp ứng nhập Phật Môn, có thể trực tiếp tạo nên tượng Phật, đến lúc đó thiên hạ Phật Giáo, đều muốn cung phụng Đỗ Trần, mặc dù Phật Giáo tự miếu ngàn ngàn vạn, nhưng bản thể đều là cung phụng Phật.

Tất cả mọi người kinh ngạc, nên biết được Đạo Minh phương trượng tu luyện ngàn năm, mặc dù được xưng là Thần Tăng, nhưng cũng không có tu luyện ra Bồ Tát Quả Vị, có thể Đỗ Trần hiện tại chỉ cần gật gật đầu, liền lập tức trở thành Bồ Tát Quả Vị, cái này làm sao không để cho người ta kinh ngạc.

"Xuất gia?" Đỗ Trần lắc đầu, chậm rãi mở miệng nói: "Đầu này đường không thích hợp ta."

Thiên Phật Tự tất cả mọi người quỳ xuống, có thể duy chỉ có Đỗ Trần không có quỳ xuống, hắn nhìn xem Chân Phật hư ảnh, nghiêm túc vô cùng nói ra, lời này nói chuyện, mọi người đều kinh, vô số cổ tăng quả thực là trọn to tròn mắt, không dám tin tưởng Đỗ Trần lại có thể cự tuyệt.

"Phật độ người hữu duyên, chúng sinh, giống nhau có thể sang, Cư Sĩ không vào Phật Môn, cũng không phải là ứng vô duyên, mà là thời cơ không quen!" Chân Phật hư ảnh mở miệng, nói như thế, Đỗ Trần cự tuyệt xuất gia yêu cầu, nhưng Chân Phật không hề từ bỏ, ngược lại là cho mình một cái hạ bậc thang.

Giờ khắc này bao nhiêu cổ tăng trong lòng khó được nha, mình khổ tu mấy trăm năm, vì nghiên cứu Phật Pháp bỏ qua hết thảy, có thể kết quả là, một tên mao đầu tiểu tử lại có thể đạt được Phật duyên, đây quả thực là. . .

Vấn đề này vừa mới hỏi một chút, trong nháy mắt tất cả mọi người lại một lần nữa tò mò, bởi vì cái này vấn đề cùng trước đó vấn đề thứ nhất giống như đúc, bất quá đi qua vừa rồi một vòng tỷ thí, không còn có người sẽ coi Đỗ Trần là làm người bình thường đối đãi.

Bọn hắn yên tĩnh mà nhìn xem Giác Minh, mà một số nhà sư, biết rõ Đỗ Trần khả năng lại đào một cái hố để Giác Minh nhảy vào đi, nhưng không thể khiêu nại gì nha.

"Vâng!" Giác Minh trực tiếp trả lời, gọn gàng, không có một chút do dự cùng trễ ngại.

"Tốt! Mời Giác Minh đại sư đặt câu hỏi!" Đỗ Trần hỏi.

Giác Minh nhìn xem Đỗ Trần, ánh mắt kiên định nói: "Lại hỏi Cư Sĩ, cái này Thiên Phật Tự phong cảnh như gì?"

Theo là bên trên một vấn đề, cái này khiến đám người tò mò, không biết Giác Minh là cái gì tâm tính? Có ý như thế nào sao?

Chỉ là rất mau một chút chân chính có trí khôn nhà sư, nhao nhao lộ ra nụ cười, nhìn xem Giác Minh ánh mắt, không thể không nhiều hơn một phần tán thưởng.

Đừng nhìn vấn đề này rất đơn giản, nhưng trên thực tế vấn đề này giản lược đơn lập tức trở nên không đơn giản.

Đồng dạng một vấn đề, liên tục hỏi người ba lần, khả năng người cho trả lời, liền không đồng dạng.

Đương nhiên nếu là tùy tâm sở dục trả lời cũng không sao, nhưng chân chính đến biện luận phân thượng này, mỗi một vấn đề đều muốn đi suy tư, cái này liền như là đánh cờ, tại bố cục, nói ngay thẳng một chút, liền là lẫn nhau thiết sáo, chờ lấy đối phương mắc câu.

Đỗ Trần nhìn lướt qua chung quanh phong cảnh, sau đó cũng không có nhiều nghi hoặc, nhìn xem Giác Minh nói: "Rất không tệ!"

Hắn vẫn như cũ là câu trả lời này, không có chút nào đổi biến.

Tất cả mọi người nhìn xem Giác Minh, cho là hắn sẽ tiếp tục nói cái gì, nhưng không nghĩ tới, Giác Minh nhẹ gạt đầu, hai tay hợp mười nói: "Cư Sĩ quả nhiên trí tuệ vô song."

Hắn tán thán nói, để một đám vương hầu cười khê, cho rằng đối phương chỉ là tán dương Đỗ Trần, vuốt mông ngựa mà thôi.

Chỉ là Đỗ Trần cũng xem thường, cái này các cao thủ, thiên hạ tuyệt tên người, sao có thể sẽ làm ra chuyện như vậy.

Bất quá Đỗ Trần còn tiếp tục mở miệng hỏi: "Vấn đề thứ tư, đã Phật gia bên trong người, lấy lòng dạ từ bi, cái kia gì nếu như bây giờ có một tên thổ phỉ, cho người đi giết một cái người vô tội, nếu như người không giết, cái này thổ phỉ liền sẽ đi giết sạch người của một thôn, người sẽ làm thế nào? Mà không phá giới!"

Đỗ Trần hỏi như thế nói, vấn đề này vẫn như cũ xảo trá thâm độc, so bên trên một vấn đề còn muốn tàn nhẫn.

Đây là đang luyện tâm, nếu như Giác Minh đáp sai, phiền phức liền lớn.

Vấn đề này nếu là đối với người bình thường tới nói, có thể trực tiếp trả lời giết cái kia thổ phỉ là được, nhưng đối với Phật Đạo bên trong người mà nói, nếu là giết thổ phỉ, cũng coi là phạm vào Sát Giới, mà nếu như mình tự giết, cái kia thổ phỉ làm theo sẽ đi sát hại người khác.

Nguyên cớ đây là một cái cực kỳ khó mà lựa chọn vấn đề.

Chư vương hầu cười khê, nhìn Đỗ Trần ánh mắt, lại thêm một phần sùng kính, không thể không nói, hồ phụ không khuyến tử nha, Đỗ Trần xuất khẩu thành thơ, đây bụng kinh luân, càng là nói ra Phật Giáo chân ngôn, đến Chân Phật ban phúc, bọn hắn làm sao không tán thưởng một tiếng nha.

Thời gian rất nhanh, nháy mắt mấy cái liền đi qua thời gian đốt một nén hương.

Giác Minh lại một lần nữa thở dài, hai tay hợp mười, nhìn xem Đỗ Trần nói: "Mời Cư Sĩ giải đáp, này đề có thể xưng khó giải."

Hắn giải thích không ra! Thật giải thích không ra.

"Rất đơn giản, giết thổ phỉ." Đỗ Trần mở miệng, mười phần bình tĩnh.

Lời này nói chuyện, trong chốc lát lập tức có La Hán mở miệng nói: "Câu trả lời này không được, người giết thổ phỉ, cũng liền tạo sát nghiệp, cái này không cách nào giải thích thông."

"Không sai, giết thổ phỉ lúc, người cũng nghiệp chướng, nói như thế nào thông?"

"Cái này đề người cũng giải thích sai, giết thổ phỉ liền Phá Giới."

Trong lúc nhất thời chư La Hán mở miệng, bọn hắn tự nhiên không hy vọng người trong nhà ăn thiệt thòi nha, cho nên trực tiếp phản bác Đỗ Trần cho giải

thích.

Ngay tại lúc này, Giác Minh cùng Đạo Minh còn có Bạch Mi lại khẽ cười khỏ một phen.

"Chư vị Sư Thúc không cần tranh chấp, Cư Sĩ đã đáp đúng, lần này ta nhận thua, ba đề đã thua hai đề." Giác Minh mở miệng, hần tràn đầy cười khỏ.

Mà Đạo Minh phương trượng cũng lắc đầu, cười khỏ không thôi nói: "Cư Sĩ quả là tài trí hơn người, đầy bụng kinh luân, biện luận chi thuật, chỉ sợ tung hoành thiên hạ, không người có thể địch!"

Câu trả lời này, không đơn thuần là đề chư vị La Hán tò mò, một chút vương hầu cũng tò mò, Đỗ Trần câu trả lời này, bọn hần cũng từng nghĩ tới, chỉ là rất nhanh liền phủ nhận, bởi vì giết thổ phi cũng coi là tạo nên sát nghiệt, tạo nên sát nghiệt, liền Phá Giới, sao có thể giải thích rõ?

Chỉ là vì gì Giác Minh cùng Đạo Minh nhao nhao cho rằng Đỗ Trần đúng đâu?

Chẳng lẽ lại cũng bởi vì Đỗ Trần là Chân Phật ban phúc người, liền có thể cố ý nhường sao?

Bất quá rất nhiều vương hầu bên trong, cũng có mấy cái là thông minh, nghĩ đến vấn đề về sau, lập tức cười.

"Ta hiểu được, đạo này đề bản thân liền là châm đúng Phật Môn Đệ Tử, không cách nào ước thúc chúng ta không phải Phật Môn Đệ Tử, thế tử điện hạ hỏi thăm chính là như gì mới không thể phá giới, thế tử điện hạ cũng không phải Phật Môn Đệ Tử, giết người chỉ gia tăng nghiệp lực nhân quả, cũng không coi là Phá Giới, đây là chết đề, khó mà trả lời, diệu, diệu, diệu!"

Có vương hầu mở miệng, trong nháy mắt rất nhiều người bừng tỉnh đại ngộ.

"Phá Giới hai chữ, tuyệt không thể tả nha."

"Trận này biện luận, thế tử điện hạ thắng."

Chư vương hầu mở miệng cười nói, mà Thiên Phật Tự một đám La Hán cổ tăng, giống nhau trầm mặc, bởi vì dạng này nhất giải thích, quả là thế.

Giác Minh thua! Thua rất thảm, với lại bọn hần cảm giác, dù cho là Đạo Minh ra trận, chỉ sợ trận này biện luận, cũng nói không lại Đỗ Trần nha.

Mà ngay một khắc này, Đỗ Trần có chút mở miệng, hỏi lại nhất đề.

"Bản Điện Hạ còn có một vấn đề, nếu là Giác Minh đại sư có thể trả lời cái vấn đề này lời nói, coi như Bản Điện Hạ thua, nếu là trả lời không được, nhưng chớ có nói, Bản Điện Hạ không có cho Giác Minh đại sư một cơ hội nha."

Đỗ Trần mở miệng, hần nhìn chăm chăm Giác Minh hai mắt, lần này nói ra.

☺♥☺☺☺☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36:: Liễu Trần

Còn muốn tiếp tục hỏi nhất đề? Đám người tò mò, Đỗ Trần đã thắng, vì thế nào còn còn muốn hỏi nhất đề đâu?

Giác Minh cúi đầu, hai tay hợp mười nói: "Mời Cư Sĩ đặt câu hỏi!"

Giác Minh trả lời, tất cả mọi người nhìn xem Đỗ Trần.

Đỗ Trần đi về phía trước từng bước, song mắt nhìn chăm chú lên mà nhìn xem Giác Minh, sau đó yên tĩnh mở miệng hỏi: "Người có hay không trong lòng còn dắt treo một nữ tử!"

Thanh âm vang kiện, trong nháy mắt tất cả mọi người giống nhau nhìn xem Đỗ Trần, thần màu sắc không khỏi nhất biến.

Giác Minh là hòa thượng, là nhà sư, làm sao có thể nói chuyện yêu đương đâu? Đỗ Trần vấn đề này rất kỳ quái nha, hết sức kỳ quái, vấn đề này cũng không phải là cái gì quý đề, cũng không có đảm nhiệm thế nào một chút xảo trá, có thể Giác Minh nghe xong, thần màu sắc chợt biến.

Cho tới nay, Giác Minh biểu lộ đều rất lạnh nhạt, cho dù là thua, Giác Minh cũng không có lộ ra cái gì không vui biểu lộ, chỉ là giờ khắc này, Giác Minh biểu lộ thay đổi, hần hơi khẽ cúi đầu, phảng phất không dám nhìn thẳng Đỗ Trần, tựa hồ tại trốn tránh.

"Người xuất gia không đánh lừa dối, Giác Minh Đại Sư, cái này một chút không cần Bản Điện Hạ nhắc nhở đi?" Đỗ Trần tiếp tục mở miệng, hần tại bách hội, thanh âm mang theo một chút lạnh lùng.

Cũng đứng vào lúc này, Đạo Minh Phương Trọng cúi đầu thờ dài, sau đó hai tay hợp mười nói: "Cư Sĩ, oan oan tương báo khi nào, Giác Minh đã một lòng xuất gia, còn hi vọng Cư Sĩ có thể miễn diệt trước mắt cừu hận."

Hần mở miệng thay Giác Minh biện hộ cho.

"Hừ! Dem thả xuống trước mắt cừu hận? Xuất gia lúc, chưa từng không nghĩ đến, có một nữ tử, vì nguoi nóng ruột nóng gan, đã nguoi muốn xuất gia, vì sao muốn tại phạm tục ở giữa, lưu lại một chút ít nhân quả? Giác Minh! Nguoi độn của Phật, nguoi lại không thành được Phật, bởi vì nguoi sáu cái không chỉ toàn!"

Đỗ Trần mở miệng, chữ chữ châu ngọc, một phen ngôn ngữ, lên án mạnh mẽ Giác Minh.

Nhưng mà giờ khắc này, Giác Minh thanh âm trầm giọng nói: "Cư Sĩ dạy phải, bản tăng sáu cái không chỉ toàn, chỉ là bản tăng đã xuất gia, hồng trần ở trong Giác Minh đã mất đi, bây giờ Giác Minh, chỉ hiểu được nói Phật."

Thanh âm hần trầm thấp, như thể giải thích nói.

"Nói Phật? Nói cái gì Phật? Nói vô tình Phật? Làm nguoi vô tình? Thật sự là thật là tức cười." Đỗ Trần lạnh như băng mở miệng, tất cả mâu thuẫn, tại thời khắc này bạo phát, từ đầu tới đuôi, Đỗ Trần đều là tại bố cục, hần liền là muốn nhìn một chút cái này Giác Minh, đứng tỷ tỷ mình đến cùng là thái độ gì!

Bây giờ Giác Minh cho Đỗ Trần thái độ, nhượng hần rất thất vọng, đánh đáy lòng Đỗ Trần rất chán ghét Giác Minh, mười phần chán ghét gia hỏa này.

"Vô tình Phật cũng tốt, hữu tình nguoi cũng được, chết đi đã trôi qua qua, Cư Sĩ chữ chữ châu ngọc, giáo huấn rất đúng, nhưng. . . Đã xuất gia, cảm giác chữ ta pháp, mình bạch tâm ta, bản tăng đã không lưu luyện hồng trần."

Hần nghiêm túc nói, tuyệt tình rất.

"Không luyện hồng trần?" Đỗ Trần cười khẽ một tiếng, hần trong ánh mắt tràn ngập băng lãnh, hần rất sinh khí, nhưng nếu là dùng bạo lực đến giải quyết vấn đề, chỉ sợ sẽ nhượng tỷ tỷ của hần càng thêm khó được, nếu là dùng bạo lực có thể giải quyết chuyện này, cái kia Đỗ Hiểu Linh đã sớm vận dụng hết thầy thể lực.

Cũng ngay lúc này, Giác Minh chậm rãi mở miệng nói: "Cư Sĩ có thể vì bản tăng chuyển cáo một câu cho nàng!"

"Nói!" Đỗ Trần hồ hững mở miệng.

"Bản tăng rảnh rồi đến xem qua một thiên thơ văn, cảm thấy mười phần không sai, phiền phức Cư Sĩ chuyển cáo cho nàng, bài thơ này văn như sau."

"Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, hà tất gió thu bi tranh quạt, bỗng biến có lại nhân tâm, cố nhân tâm dễ biến. Ly Sơn dứt lời trong đêm bán, lệ vũ rơi rơi chung bất oán. Không bằng phụ lòng cảm y lang, sát cánh liên chi thành nhật nguyệt.."

Hần mang theo một chút bi thương mở miệng, trong lòng có một tia tình, nhưng hần không cách nào động tình, Đỗ Trần không nghĩ tới, Giác Minh sẽ lấy chính mình làm thí tử, chuyển cáo cho Đỗ Hiểu Linh, không nghĩ tới, nhưng giờ khắc này Đỗ Trần trầm mặc, có thể thật sự hiểu bài thơ này từ nguoi, hoặc nhiều hoặc ít cũng là vì tình sở khôn.

Có lẽ rất nhiều chuyện, không phải mình vẹn vẹn nghĩ đơn giản như vậy, thế nhưng là. . . Đỗ Trần bao che khuyết điểm, hần cuối cùng vẫn là đứng tại tỷ tỷ của hần bên này.

"Bài thơ này ta sẽ chuyển cáo cho nàng, bất quá đã Thiên Phật Tự thua, vậy sẽ phải làm ra tương ứng trừng phạt, nhưng Giác Minh Đại Sư nhất nguoi vô pháp đại biểu toàn bộ Thiên Phật Tự, chỗ dừng chỉ là hư danh Bản Điện Hạ vẫn là sẽ không loạn con cháu, chỉ là. . . Đã Giác Minh Đại Sư thua, cái kia gì trừng phạt liền muốn từ Giác Minh Đại Sư đến gánh chịu, nguoi thua, thua ở không phải trí tuệ, mà là thua ở tầm mắt của nguoi, nguoi không có đi xem một cái cái này gọn sóng hùng vĩ vũ trụ, nguoi tất cả trí tuệ, đều là từ kinh văn ở trong đoạt được biết, đó là tử vật, duy chỉ có vũ trụ là sống, hồng trần muôn màu, đều là sống."

Đỗ Trần mở miệng, ngay sau đó dừng một chút sau tiếp tục mở miệng nói: "Chỗ dừng, Bản Điện Hạ phải phạt nguoi Du Lịch Sơn Xuyên, thế ngộ nhân sinh muôn màu, nhưng nhất định phải từng bước từng bước hành tẩu, mỗi đến một chỗ, ta cần nguoi tụng ta đủ kiểu chuyện tốt, vì Bản Điện Hạ cầu phúc, ta muốn nguoi dùng trời làm chân, dùng đất làm giường, chỉ có thể dựa vào bố thí ăn, nếu như vi phạm, thoát ra cửa Phật!"

Hần mở miệng cái này trừng phạt rất kỳ quái, kỳ quái đến để cho nguoi ta cảm thấy hiếu kỳ, không biết Đỗ Trần đây cũng là làm gì gì.

Nhưng trên thực tế Đỗ Trần làm như vậy, nói cho cùng vẫn là vì tỷ tỷ của hắn, Giác Minh cả ngày trốn ở Thiên Phật Tự bên trong, chỉ nhượng tỷ tỷ mình âm thầm thương tâm, tình vật này, thường thường là chém không đứt, để ý không rõ ràng, muốn chân chính kết thúc một đoạn tình cảm, duy chỉ có chân chính qua mặt đúng, mà không phải trốn tránh.

Vô luận hai người kết quả là cái gì, Đỗ Trần cũng không đáng kể, nhưng nếu là Giác Minh một mực trốn ở thâm sơn bên trong, thống khổ, chỉ có tỷ tỷ của hắn.

Đối với cái này Giác Minh, Đỗ Trần đánh cũng không thể đánh, duy chỉ có có thể dùng châm chọc vài câu, chỉ là châm chọc đúng Giác Minh căn bản không có một chút hiệu quả, dứt khoát Đỗ Trần chỉ có thể ra ở cái này một cái chiêu.

Lời này nói chuyện, Đạo Minh Phụng Trọng lập tức nói tiếp: "Lời ấy đại thiện, Cư Sĩ không hồ là Cư Sĩ, ngăn ngừa hầu như ngữ ở giữa, liền nói như thế tràn ngập triết lý, quả nhiên là chính thức có được đại trí tuệ người."

Đạo Minh Phụng Trọng là càng xem Đỗ Trần càng tán thưởng nha, cái này xuất khẩu thành thơ, chữ chữ châu ngọc, một hai câu tùy tiện đều là nhân sinh triết lý, để bọn hắn có một loại trí tuệ bên trên thăng hoa.

"Đa tạ Cư Sĩ mở ân, bản tăng định đi mười năm đường, chỗ đến, chắc chắn sẽ tụng Cư Sĩ đủ kiểu chuyện tốt, vì Cư Sĩ cầu phúc!"

Giác Minh hai tay hợp mười, bái tạ một phen, hắn tự biết hiểu, Đỗ Trần xem như buông tha hắn, bằng không mà nói, Đỗ Trần nếu là muốn tiếp tục dây dưa dưới qua, cũng không phải là không thể được sự tình.

Run lên áo bào, Đỗ Trần không có nhiều lời, quay đầu lại hướng dưới núi đi qua, bất quá cuối cùng chậm rãi mở miệng nói.

"Lần này ta cho ta tỷ mặt mũi, nếu là lần tiếp theo, ngươi còn để cho ta tỷ thương tâm khổ sở, đến lúc đó Bản Điện Hạ tuyệt đối sẽ không tha nhẹ cho ngươi! Vô luận là ai. . ."

Đỗ Trần thanh âm lạnh lùng, sau đó liền yên tĩnh đi xuống qua, một số vương hầu lập tức đi theo Đỗ Trần mà đi, tràng diện hùng vĩ.

Tĩnh Bình thu đội, từ Thiên Phật Tự rút lui.

Cuộc phong ba này, cũng coi như là yên tĩnh xuống.

Thiên Phật Tự bên trên, Giác Minh yên tĩnh mà nhìn xem Đỗ Trần bóng lưng, thần sắc bình tĩnh, không biết đang suy tư cái gì.

Thần Câu lao nhanh, cát bụi cuộn cuộn, chi đội ngũ này trùng trùng điệp điệp đến, cũng trùng trùng điệp điệp rời đi, thời thời khắc khắc đều hiển lộ rõ ràng Đại Kiền Đế Triều uy gió cùng bá khí.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 37:: Nổi tiếng thiên hạ

Một triệu Hùng quân tiếp tục đồng hành, Thiên Phật Tự phong ba, tại ngăn ngừa không đến nhất ngày, truyền khắp toàn bộ Trung Thổ vũ trụ, Đỗ Trần Biện Cơ sự tình, vô số đại nho, Thần Đạo tu sĩ, giống nhau biết được, đúng Đỗ Trần vấn đề, biểu thị mười phần bội phục.

Lập tức Đỗ Trần danh khí, đạt được chưa từng có cuộn cuộn, toàn bộ Trung Thổ vũ trụ, biết được Đỗ Trần chỉ là bởi vì hắn là Nhất Tự Tịnh Kiền Vương con trai của Đỗ Đồ, nhưng bây giờ không đồng dạng, Thiên Phật Tự cái này nháo trò, Đỗ Trần thanh danh là triệt để truyền ra ngoài.

Biện Cơ chi thuật, có thể xưng tụng hoành thiên hạ.

Nhất là Đỗ Trần vài câu Phật Kinh ngữ điệu, dẫn kiện Chân Phật xuất hiện, chuyện này càng là nhượng vô số người kinh ngạc, một câu Hồ Phụ không khuyến tử nói rõ hết thảy.

Bất quá mặc dù trong lúc nhất thời, Đỗ Trần phong quang Infiniti, bất quá cuối cùng không ảnh hưởng được cái gì.

Nói ngay thẳng một chút, Biện Cơ chi thuật, đơn giản liền là người cơ trí nhất chút thôi, về phần dẫn kiện Chân Phật xuất hiện, cũng kém không nhiều,

cuối cùng còn không phải bây giờ, chỉ là đúng thanh danh có trợ giúp rất lớn thôi.

Đỗ Trần có thể đem năm có chừng có mực, trong lòng của hắn biết được rất nhiều chuyện, chuyện này tới nao, có rất rất nhiều nhân tố ở trong đó.

Trong cung điện, chỉ còn lại có Đỗ Trần một người, vương hầu nhóm đều ở bên ngoài thủ hộ lấy, hắn có một ít chuyện, không cần người khác ở một bên.

Chuyện này qua Thiên Phật Tự, nếu như không nên nói có thu hoạch gì, chỉ có một chút, cái kia chính là liên quan tới vài câu Phật Kinh sự tình, đây là thu hoạch lớn nhất, một câu tính chất tự bình đẳng, không bình đẳng người, lại dẫn tới Chân Phật xuất hiện, cái này hoàn toàn liên là mở ra Đỗ Trần đúng cái này vũ trụ nhận biết.

"Nếu là một cái vấn đề có thể Chúa tể Thiên Địa vũ trụ, trước đời một chút kinh văn, có hay không có thể tại cái này vũ trụ rực rỡ hào quang?" Đỗ Trần trầm nghĩ trong lòng, hắn tại phỏng đoán, lại không thể trăm phần trăm xác định, muốn chứng thực không phải không thể dùng, biện pháp duy nhất là được, đem nhất vốn kinh thư, truyền lên đến Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vững ở trong thăm dò một cái.

Nghĩ tới đây, Đỗ Trần cũng không do dự nữa, bình tĩnh lại, tiến vào Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vững giao diện ở trong.

Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vững có bốn đại phân loại, tiểu thuyết, Chân Ngôn, thi từ, yêu cầu viết bài, cái này tứ đại loại bên trong, tiểu thuyết cùng yêu cầu viết bài tạm thời có thể dùng không cần nhắc, thi từ, mặc dù tại tốt, đơn giản liên là đạt được Tài khí tăng phúc, mà Đỗ Trần lần này là muốn nghiệm chứng nội tâm ý nghĩ.

Chỗ dùng đem mực tiêu khóa chặt tại Chân Ngôn cái này một cột bên trong.

Phật Kinh cũng coi là một loại Chân Ngôn, vài câu ngôn ngữ bên trong, bao hàm hết thảy đạo lý.

"Nên truyền lên cái gì tác phẩm đâu?" Đỗ Trần đang suy tư, trước đời có rất rất nhiều kinh văn, nhưng Đỗ Trần cũng không phải Phật Học nhà cũng không phải Đạo Giáo bên trong người, cùng Giác Minh Biện Cơ nói tới vài câu Phật Kinh, đơn giản là lúc trước đi đạo nội hàm tiết mục ngắn lúc nhìn thấy.

Cái này Đỗ Trần có một ít lúng túng, không biết nên viết cái gì bên trên đi.

Suy đi nghĩ lại, Đỗ Trần còn thật không biết nên viết cái gì, ai cũng không có việc gì lại nhìn Phật Kinh nha, về phần cái gì đạo kinh, càng là không thể nào nhìn, người nói ngẫu nhiên nhìn thấy một đôi lời danh ngôn còn tạm được.

"Viết một câu, đời bên trên không việc khó chỉ sợ hữu tâm nhân?" Đỗ Trần bốc lên đi lên ý nghĩ này, nhưng rất nhanh bị phủ quyết, viết cái này còn không bằng viết Chủ Nghĩa Mác đây, mặc dù Đỗ Trần thỉnh thoảng sẽ thô thần kinh, nhưng thời khắc mấu chốt vẫn là sẽ không làm loạn.

"Đến cùng có thể viết cái gì?" Đỗ Trần nhíu mày.

Có lẽ là quá mức gấp, trong lúc nhất thời Đỗ Trần ngược lại muốn không kiện một chút Phật Kinh, đạo kinh loại hình đồ vật.

Đại khái qua một canh giờ, đột ngột ở giữa, Đỗ Trần nghĩ đến nên viết cái gì.

"Đạo Đức Kinh!" Đỗ Trần muốn vỗ một cái đùi hạp với tình hình, chỉ là hiện tại là Nguyên Thần trạng thái, không có khả năng đập bập đùi.

Không sai, liền là Đạo Đức Kinh.

Làm một tên Internet tác gia, mặc dù nói cũng không tồn tại lại nhìn đạo kinh, Phật Kinh chỉ lưu, chỉ là Đỗ Trần nhớ mang máng, lúc trước mình vì viết một thiên tiểu thuyết, còn cố ý qua tìm tới Đạo Đức Kinh, chỉ là cái này ký ức có một chút xa xưa, cần phải kiên nhẫn qua suy nghĩ một chút.

Đạo Đức Kinh, là Lão Tử sở hữu, thời kỳ Xuân Thu tác phẩm, còn có mấy cái biệt danh, đạo đức Chân Ngôn, Lão Tử, năm ngàn nói, Lão Tử năm ngàn văn, thiên văn chương này chính là Hoa Hạ cổ đại Tiên Tần Chư Tử phân gia trước một bộ sáng tác, tại thời đại kia, là bị Chư Tử cộng tôn một bộ tác phẩm.

Cũng là Đạo gia Triết học tư tưởng trọng yếu đầu nguồn, một mực lưu truyền thiên cổ, nghe nói ai có thể chân chính đọc hiểu Đạo Đức Kinh, ai liền có thể minh bạch ở trong hàm nghĩa chân chính.

Chỉ là cái này liền mang theo một chút thần thoại, mà Đạo Đức Kinh cũng chia trên dưới hai bộ, Thượng Thiên vi Đức Kinh, Hạ Thiên thành đạo trải qua.

Văn chương dùng Triết học ý nghĩa hướng tới 'Đạo đức' vì Tổng Cương, luận thuật tu thân, trị quốc, dụng binh, dưỡng sinh chi đạo, mà nhiều dùng chính trị vì chỉ về, cái gọi là bên trong thánh bên ngoài vương chi học, văn ý thâm ảo, thông cảm uyên bác, được vinh dự vạn trải qua Chi Vương.

Những này tư liệu Đỗ Trần còn nhớ rõ, cái này nhờ có tìm tư liệu thời điểm, thấy được một thiên tương đối thú vị lý luận, chỗ dùng Đỗ Trần nhớ kỹ bảy tám phần, hiện tại nhớ tới đại khái trên cơ bản toàn nhớ ra rồi, bất quá chỉ có thể nhớ kỹ đại khái ý tứ, cụ thể rất khó nói, một chữ không lọt đoán chừng rất không có khả năng.

Đồng thời Đạo Đức Kinh tại Hoa Hạ cổ đại thời điểm, thuộc về một thiên Triết học văn chương, có thể thiên văn chương này bản ý nhưng thật ra là đúng đạo một loại lý giải, mặc dù đây là hậu đại người cho rằng, nhưng Đỗ Trần cũng cảm thấy là chuyện như vậy.

Đạo Đức Kinh giảng cứu chính là Đạo Pháp Tự Nhiên, ở trong liên quan đến đồ vật, Huyền Chi Hựu Huyền, Diệu Chi Hựu Diệu, tục truyền nghe nói, hậu đại rất nhiều học giả đều cho rằng, Đạo Đức Kinh hàm nghĩa chân chính, khả năng dính đến 'Thần' vật này, chỉ là đến cùng như thế nào, ai cũng không rõ ràng.

Bởi vì không có khả năng tu Luyện Đạo Đức Kinh nha.

Nghĩ tới đây, Đỗ Trần cũng không nói nhảm, trực tiếp bắt đầu viết Đạo Đức Kinh.

Dùng Nguyên Thần làm bút, dùng tâm làm mực, trong nháy mắt, Đỗ Trần sáng tạo Kiến Tân tác phẩm

Chân Ngôn một loại.

Tên sách: Đạo Đức Kinh.

Giới thiệu vắn tắt: Đạo Pháp Tự Nhiên

Chính văn: Đạo Khả Đạo, Phi Thường Đạo. Danh Khả Danh, Phi Thường Danh. Vô Danh Thiên Địa Chi Thủy, Hữu Danh Vạn Vật Chi Mẫu. Cho nên Vô Thường, dục dĩ quan kỳ diệu ; thường hữu, dục dĩ quan kỳ kiêu.

Viết tới đây thời điểm, Đỗ Trần lập tức cảm giác có một chút cảm giác mệt mỏi, không thêm bên trên dấu ngắt câu phù hiệu, vừa lúc ba mươi chín cái chữ.

Còn có thể dùng viết hai ba chữ, lúc đầu nhất ngày chỉ có thể viết mười lăm cái chữ, hiện tại lại có thể gấp bội, khả năng này cùng giác tỉnh Văn Cung vũ trụ có quan hệ.

Điểm này là một kinh hỉ, bất quá Đỗ Trần không có tiếp tục viết, tạm thời nghỉ ngơi, ngày mai lại viết.

Miền cho xuất hiện cái gì sai lầm, vậy thì không dễ chơi.

Đẩy ra Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng giao diện về sau, Đỗ Trần tùy ý ăn chút gì, liền nằm tại trong cung điện dừng trong các nghỉ ngơi, dù sao hần một hơi viết tiếp cận bốn mươi chữ, hơi thân có một ít tỉnh thần rồi, nhất định phải nghỉ ngơi.

Đại bộ đội tiếp tục chạy, hướng đông mà đi, mục tiêu Thiên Nguyên Đế Tông.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38:: Truyền lên Đạo Đức Kinh!

"Điện hạ! Đã đến Trừ sơn địa vực, còn chỉ cần năm ngày, liền có thể đến Thiên Nguyên Đế Tông!"

Tỉnh lại về sau, Đỗ Trần liền nghe được thuộc hạ truyền đến thanh âm, lập tức mở rộng dưới vòng eo, từ trên giường mềm đi xuống, tự đi mặc quần áo từ tế.

Hoàng phòng quyền quý, đều có thị nữ sẽ giúp mặc quần áo, bất quá Đỗ Trần không thích bị người dạng này hầu hạ, mặc quần áo đều muốn người khác tới hỗ trợ xuyên, cái này cùng phế nhân không có gì khác biệt.

"Tốt, truyền lệnh dưới qua, tiếp tục gia tốc tiến về Thiên Nguyên Đế Tông, tranh thủ trong vòng năm ngày tất đến Thiên Nguyên Đế Tông." Đỗ Trần thuận miệng nói một câu, ngay sau đó lập tức tiến vào Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng bên trong, Đạo Đức Kinh chương 1: Còn có bộ phận không có hoàn thành, nhất định phải nhanh lên viết xong.

Nếu như vậy, liền có thể sớm một chút khảo thí ra bản thân phỏng đoán.

Đạo Đức Kinh chương 1; Đỗ Trần đã viết xong nhất nửa, tiền văn là: Đạo Khả Đạo, Phi Thường Đạo. Danh Khả Danh, Phi Thường Danh. Vô Danh Thiên Địa Chi Thủy, Hữu Danh Vạn Vật Chi Mẫu. Cho nên Vô Thường, dục dĩ quan kỳ diệu ; thường hữu, dục dĩ quan kỳ kiêu.

Cuối cùng nửa chương, Đỗ Trần cũng lập tức viết đi ra.

Này cả hai, đồng xuất mà dị tên, cùng gọi là Huyền.

Huyền Chi Hựu Huyền, Chúng Diệu Chi Môn.

Câu nói sau cùng, ước chừng hai mươi cái chữ, cũng là rất dễ dàng, về phần chương sau Đỗ Trần tạm thời không viết, bởi vì đã thức tỉnh Văn Cung, tăng trưởng Tài khí, chỗ dùng tinh thần lực cũng cường đại một chút, chỗ dùng hiện tại nhất ngày có thể dùng viết bốn mươi chữ khoảng chừng, chỉ là viết bốn mươi chữ sẽ lập tức rã rời, mặc dù sẽ không rất thương tổn Nguyên Thần, nhưng cũng coi là tiếp cận cực hạn.

Chỗ dùng nhất ngày ba mươi cái chữ là được rồi.

Nha! Đây quả thực là lão thiên gia mở treo giúp mình kéo càng nha, quả thực là đắc ý, Đỗ Trần hoàn toàn chính xác có một ít vui vẻ, cũng không có cái gì rất khó chịu.

Đạo Đức Kinh chương 1: Viết xong, Đỗ Trần lập tức lựa chọn truyền lên.

Truyền lên qua đi, Đỗ Trần lập tức rời khỏi cái này Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vững giao diện, sau đó đi ra cung điện bên ngoài, đứng tại trước xe ngựa liệt, nhìn xem đại quân cuộn cuộn mà động.

"Gặp qua tướng quân!"

"Gặp qua thế tử điện hạ!"

Thân cận một điểm là lên Đỗ Trần thế tử điện hạ, đây đều là nhận qua Đỗ Đồ ân trách người, hoặc là liền là Đỗ Đồ một mạch vương hầu, không tính rất quen liền giải quyết việc chung xung hô.

"Thế tử điện hạ đi ra ngoài là giải sầu một chút vẫn là có chuyện gì bàn giao?" Chân Vũ hầu mở miệng, nhìn xem Đỗ Trần lần này hỏi.

"Không có cái gì, liền là muốn ra đến xem thử cái này gọn sóng hùng vĩ tình cảnh." Đỗ Trần mở miệng tùy ý trả lời một câu, ngay sau đó nhìn xem Chân Vũ hầu hỏi: "Chân Vũ tướng quân, có thể phát giác được cái gì dị dạng?"

Đỗ Trần ở cái này tùy ý tuân hồi một chút, trong nháy mắt, sở hữu vương hầu giống nhau phóng thích khí tức khủng bố, càng là hét lớn: "Toàn quân dừng bước!"

Ngay sau đó ngẩng nhìn bốn phía, đằng đằng sát khí.

"Thế tử điện hạ phát giác được cái gì khác thường?" Chân Vũ hầu rất khẩn trương, đề phòng mà nhìn xem chung quanh, rút ra một thanh Băng Phách trường đao.

Ách. . . Giờ khắc này Đỗ Trần là lần đầu cảm giác mình cái thân phận này có một ít hổ, bọn này vương hầu tâm tình quá khẩn trương, liền là tùy tiện như vậy nói chuyện, lại có thể huyền não lớn như vậy, còn có thể hay không hảo hảo tán gẫu?

Hít sâu một hơi, Đỗ Trần tâm tình rất phức tạp, nhìn xem chư vị vương hầu khẩn trương biểu lộ, nhất hết thở dài nói: "Không có gì, đi đi."

Nói xong lời này, Đỗ Trần hướng trong xe ngựa bộ đi qua, không biết tại sao lại, Đỗ Trần tâm tình phức tạp đến có một ít muốn khóc.

Hắn hỏi câu nói kia ý tứ, liền là muốn nhìn một chút có hay không cái gì Thiên Địa Dị Tượng, thí dụ như nói lúc trước Mộc Lan Từ truyền lên bảy ngày về sau, kinh động tiên hiền tung thoi, càng là gia tăng Thiên Địa sở hữu người đọc sách Tài khí, cái này Đạo Đức Kinh nói thế nào đều muốn so Mộc Lan Từ hợp với tình hình một chút đi?

Vừa phát biểu theo đạo lý hắn là sẽ xuất hiện rất nhiều dị dạng nha, cái gì Địa Dũng Kim Liên, cái gì khắp Thiên Kim vàng, đáng tiếc nha. . . . Cái gì cũng không có.

Còn nào ra một cái Tiểu Ô Long.

Thở dài, Đỗ Trần tiếp tục tại trong cung điện chơi bồi lêu lổng ăn uống ngủ nghỉ đi, xem ra Đạo Đức Kinh là không có gì tác dụng.

Trung Thổ Thánh Thiên cương tỉnh Linh Thư Thánh Điện, đây là Trung Thổ cực kỳ hạch tâm địa phương, tuy là Đại Kiền Đế Triều thống ngự, nhưng nơi này, lại có thể dùng không nhìn Đại Kiền Đế Triều hết thấy pháp, bởi vì cái này bản thân liền là một chỗ không được đảm nhiệm thế nào thể lực ảnh

hưởng Tịnh Thổ.

Linh Thư Thánh Điện, mặc dù xưng là điện, có thể đại như thành trì, là thiên hạ văn nhân cùng Linh Thư Sư triều thánh chi địa.

Mà Linh Thư Thánh Điện to to nhỏ nhỏ, hiện đầy toàn bộ Thần Đạo vũ trụ, cộng lại có hơn trăm vạn, có tương đối lớn.

Thánh Thiên cương tỉnh Linh Thư Thánh Điện, là Trung Thổ lớn nhất Linh Thư Thánh Điện, lui tới có thật nhiều Linh Thư Sư, còn có một số mộ danh mà đến văn nhân.

Có trên trăm cái kỳ quan, nổi danh nhất thứ nhất kỳ quan, thì là Bách Thánh Viện, ở trong có một trăm vị tiên hiền thánh nhân tự mình gia trì Thánh Lực pho tượng bên trong, nhưng hậu đại người cúng bái.

Còn có một cái kỳ quan thì là Thiên Thư bia, thiên hạ có tám khối Thiên Thư bia, có thể cảm ứng một chút vô thượng kinh văn đồ vật.

Chỉ là khả năng mười năm, khả năng trăm năm, thậm chí là ngàn năm, vạn năm, Thiên Thư kia đều chưa chắc có thể xuất hiện cái gì dị dạng.

Mà chính vào hôm ấy, an tĩnh Linh Thư Thánh Điện bên trong, Bách Thánh trong nội viện, to to nhỏ nhỏ trên trăm cái văn nhân, ở trong không thiếu khuyết đại nho đương thời, còn có một số đương đại kiệt xuất Linh Thư Sư ở chỗ này tham quan, mỗi một cái đều là nhân vật có mặt mũi.

Bách Thánh trong viện, có một cái phảng phất Khô Mộc lão giả, yên tĩnh ngồi xếp bằng tại dải đất trung tâm, tại Ngộ Pháp, hẩn tĩnh tọa trăm năm, không nhúc nhích.

Văn nhân thành quân kết đội tại thượng thức, kính ngưỡng lấy những này tiên hiền thánh nhân pho tượng, quan sát đối phương sự tích, sau đó chuyển trò, cũng là khoái hoạt.

Chỉ là ngay một khắc này!

Đột ngột ở giữa, một đạo tiếng kinh hô vang kện.

"Các người nhìn, tiên hiền pho tượng giống như động!"

Thanh âm vang kiên, dẫn tới vô số văn nhân đại nho nhao nhao nhìn lại.

Àm àm!

Àm àm!

Àm àm!

Nhất tòa tiên hiện pho tượng động, hoàn toàn chính xác nhúc nhích, nhưng cũng không phải là địa chấn, cũng không có nhân lực thôi động.

"Híz-khà-zzz! Chẳng lẽ có cái gì tuyệt thế văn chương, dẫn kiện Thánh Tượng mà động?" Có đại nho mở miệng, nhìn không được nói như vậy.

"Thánh Tượng đồng đây, mang ý nghĩa thiên hạ lại ra cái gì tuyệt thế văn chương nha." Có Linh Thư Sư đi theo mở miệng, lần này nói ra.

"Không nghĩ tới sinh thời, có thể nhìn thấy Thánh Tượng động đây, nhân quan tuyệt thế kinh văn ra đời, thật sự là. . . Tam sinh hữu hạnh nha!" Có tuổi trẻ một đời văn nhân như vậy nói ra, nội tâm kích động nói không ra lời.

Chỉ là rất nhanh, tiếng kinh hô lại một lần nữa vang kện.

"Không! Không! Không! Không phải nhất tòa, là hai tòa! Các ngươi nhìn, tòa này cũng đông."

Thanh âm vang kiên, giờ khắc này chỗ có che giấu người đại nho cùng Linh Thư Sư, giống nhau chấn kinh.

Nhất tòa Thánh Tương động đây, mang ý nghĩa có một thiên truyền đời văn chương ra đời, hai tôn mang ý nghĩa cái gì? Hai thiên sao?

"Hız-khà-zzz! Các người mau nhìn! Là ba tôn nha!" Lại có một thanh âm vang kện, gờ khắc này không chỉ là những này văn nhân, toàn bộ Linh Thư Thánh Điện chỗ có che giấu người đại nho cùng Linh Thư Sư đều cảm ứng được!

☺♥♣♦✱♠☹ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyền tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Chương 39:: Thiên hạ Văn Thánh cộng minh

Linh Thư Thánh Điện, Bách Thánh viện bên trong, chỗ có che giấu người đại nho giống nhau chấn kinh, bởi vì lập tức ba tôn thánh nhân pho tượng lại có thể động, ý vị này tam thiên truyền đời văn chương xuất thế.

"Chuyện gì xảy ra?" Linh Thư Thánh Điện đại nhân vật đến quang lâm, đây là một tôn chân chính Lão Nho, cũng là một tên cường đại Linh Thư Sư, nổi tiếng thiên hạ, hẳn lại tới đây, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

"Gặp qua Phương Tử! Không rõ ràng, thánh nhân pho tượng không biết vì thế nào liền động, khả năng thiên hạ ra cái gì truyền đời thiên chương."

Trông thấy người đến người nào về sau, trong nháy mắt, những này văn nhân đại nho, giống nhau mở miệng cung kính vô cùng nói.

Vô luận là đại nho vẫn là Linh Thư Sư, văn nhân vũ trụ có một cái phân chia giai cấp, bình thường nhất văn nhân, sau đó chính là danh túc, đại nho, cùng tử vị, sau cùng chính là Văn Thánh, đại nho liền đã coi như là hiển hách một phương tồn tại, tử vị, trên cơ bản rất khó coi đến.

Linh Thư Thánh Điện bên trong, liền có ba tôn tử, đây mới thực là vô thượng đại nho, được cung phụng vì tử, sáng tác một chút trăm đời kinh văn tồn tại, viết tác phẩm, có thể dùng lưu danh trăm đời.

Phương Tử xuất hiện về sau, chỗ có che giấu người đại nho cùng Linh Thư Sư, giống nhau lộ ra đến vô cùng cung kính.

"Không, liền xem như ra tam thiên truyền đời văn chương, cũng không có khả năng nhượng Bách Thánh trong nội viện Thánh Tượng mà động, khẳng định là có khó mà diễn tả bằng lời khô bảo cấp văn chương ra đời." Phương Tử yên tĩnh mà nhìn xem Bách Thánh trong nội viện dị dạng, bình tĩnh nói ra.

Lời này nói chuyện, trong nháy mắt, tất cả đại nho văn nhân giống nhau tò mò, vốn cho rằng chỉ là ra một thiên truyền đời văn chương, lại không nghĩ tới, xa xa không chỉ.

"Cái kia. . . ." Đúng vào lúc này, có đại nho muốn mở miệng hỏi thăm.

Chỉ là đột ngột ở giữa, Bách Thánh trong nội viện bộc phát ra hào quang sáng chói, giờ khắc này Phong Vân Biến động, nho nhỏ Bách Thánh trong nội viện, đột nhiên, trắng noãn màu sắc quang mang trùng thiên mà kiện.

Một tôn! Ba tôn! Năm tôn! Mười tôn! Hai mươi tôn! Năm mươi tôn! Một trăm tôn!

Trộn vện một trăm tôn thánh nhân pho tượng tại thời khắc này bộc phát ra nhất là hào quang sáng chói, trùng thiên mà kiện.

"Đây là có chuyện gì?" Có đại nho rít gào lên, không dám tin tưởng đây hết thấy, trực tiếp thất thố, đây là một tôn đại nho, gặp qua không biết bao nhiêu sóng gió, nhưng hôm nay thấy cảnh này về sau, lại bản năng phát ra tiếng thét chói tai.

"Bách Thánh cùng vang lên! Bách Thánh cùng vang lên! Lại là Bách Thánh cùng vang lên! Ha Ha Ha Ha Ha Ha a! Nhân tộc ta sẽ phải hưng thịnh, đây là ra tuyệt thế văn chương nha!" Phương Tử mở miệng, hẳn lớn tiếng nói, giờ khắc này hẳn toàn thân trên dưới bộc phát ra kinh khủng Tài khí, tràn ngập ở chung quanh, bảo hộ lấy còn lại văn nhân không chịu đến trận này ba động quấy nhiễu.

"Bách Thánh cùng vang lên? Cái này. . . . Từ xưa đến nay cũng không thấy phát sinh qua mấy lần, làm đời lại có thể cái gì văn chương, có thể dẫn kiện Bách Thánh cộng minh?" Có cường đại Linh Thư Sư kinh hô, đây là một tôn đại nho cấp tồn tại, hẳn mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không dám tin tưởng trước mắt phát sinh hết thấy.

Oanh!

Chỉ là ngay một khắc này, từng chùm quang mang trùng thiên mà kiện, từ toàn bộ Thần Đạo vũ trụ nhất kiện cũng phát ra tới, mỗi một cái Linh Thư Thánh Điện sở hữu Thánh Tượng Điều Khắc, giống nhau bộc phát ra kinh khủng quang mang, đây là đang cộng minh.

"Không không không! Đây không phải Bách Thánh cộng minh, đây là thiên hạ Văn Thánh cộng minh nha, là cái gì văn chương ra đời? Lại có thể dẫn kiện dạng này hành động vĩ đại."

Phương Tử kinh hô, giờ khắc này hẳn cũng mộng, mà Thánh Tượng phía dưới lão giả, đột ngột ở giữa, mở mắt.

"Thiên Thu văn chương ra đời, thiên hạ Văn Thánh cộng minh, tra rõ! Tra rõ! Nhìn xem rốt cục có cái gì văn chương, có thể dẫn kiện dạng này cảnh quan."

"Gặp qua Húc Tử đại nhân!" Phương Tử vội vàng đi tại lão giả này trước mặt, cung kính cúi đầu, mặc dù hẳn cũng là tử vị, nhưng lại không bằng cái này Húc Tử, tự nhiên cung kính vô cùng.

Còn lại văn nhân đại nho cũng liền vội vàng đi theo cung kính cúi đầu.

"Nhanh, nhanh, mau đi xem một chút Thiên Thu bìa, ra Thiên Thu văn chương, tất có tương ứng." Húc Tử mở miệng, hần ở chỗ này ngồi mấy trăm năm, nếu không phải có Thiên Thu văn chương ra đời, hần quả quyết không thể lại từ Huyền Diệu cảnh giới rời khỏi.

Giờ khắc này, đã không phải là Thánh Thiên Cung Vực Linh Thư Thánh Điện loạn, toàn bộ Thần Đạo vũ trụ sở hữu Linh Thư Thánh Điện đều loạn.

Thiên hạ Văn Thánh cộng minh, trong lúc nhất thời, cỗ năng lượng này liên lụy toàn bộ vũ trụ.

Đại Kiên Đế Triều, chỗ có che giấu võ bách quan, giống nhau nhận được tin tức, tổ chức triều hội, trong lúc nhất thời Thánh Lâm Thành vẫn võ bá quan, vội vã hướng trong hoàng cung chạy qua, thậm chí đến cuối cùng, Lý Kiên hạ lệnh, có thể dùng tại Thánh Lâm Thành bên trong thi triển Thần Đạo Chi Thuật.

Đây quả thực là phá lệ, phải biết Thánh Lâm Thành là Hoàng thành, không cho phép bất luận kẻ nào sử dụng Thần Đạo chi lực, nhưng lúc này đây đại chuyện phát sinh, trực tiếp hạ lệnh phá lệ có thể dùng cho phép sử dụng Thần Đạo chi lực, không phải Thánh Lâm Thành khoảng cách hoàng cung có một đoạn lộ trình, với lại trong hoàng cung cũng cực kỳ cực lớn.

Ít nhất phải hai nén hương thời gian, mới có thể chạy đến.

Không đến thời gian nửa nén hương, cả triều Văn Võ giống nhau xuất hiện, thậm chí Nhất Tự Tịnh Kiên Vương Đồ Đồ cũng đích thân đến.

Lý Kiên ngồi trên Thủ Tọa, nhìn xem đã đến đủ văn võ bá quan về sau, lập tức trực tiếp mở miệng.

"Hôm nay lâm thời triều hội, nó mục đích đúng là nói một việc, thiên hạ văn điện, sở hữu thánh nhân pho tượng, sinh ra cộng minh, chỉ sợ muốn ra một thiên Thiên Thu văn chương."

Lý Kiên mở miệng, lần này nói ra, nói vừa xong, trong nháy mắt, cả triều Văn Võ xôn xao kinh ngạc.

"Thiên Thu văn chương? Vậy đại khái bao nhiêu năm tháng chưa từng sinh ra, thần chỉ ở trong điện tịch nhìn qua một chút nhớ năm, nhưng chưa từng nghĩ đến, đương đại có thể tận mắt thấy một thiên truyện đời văn chương ra đời!"

Có đại thần mở miệng, kinh ngạc nói không nên lời gì đến.

"Thiên Thu văn chương nha, từ xưa đến nay điển tịch nhớ năm, nếu có Thiên Thu văn chương ra đời, chính là một cái may mắn năm nha, đây là thật to chuyện tốt nha."

"Đúng vậy a, Thiên Thu văn chương ra đời, đúng toàn bộ Thần Đạo vũ trụ đều có chỗ tốt, chỉ là cũng không rõ ràng thiên văn chương này, là Nhân Tộc sở hữu, vẫn là Yêu Tộc sở hữu."

"Như là Nhân Tộc sở hữu, đây quả thực là thật to chuyện tốt, nếu là Yêu Tộc hoặc là chủng tộc khác sở hữu, vậy thì không tốt lắm."

"Thiên Thu văn chương ra đời, kinh động thánh nhân pho tượng, nhưng nhất định phải còn là muốn chờ đợi bảy ngày, bị Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vỡ tan thành vụn sau, mới có thể ra đời, bây giờ nhiều cách nói lộn xộn, ngay cả là cái nào thiên văn chương đều không rõ ràng, chúng ta nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng."

Trong nháy mắt, văn võ bá quan tranh luận cái đề tài này.

Mà cùng lúc đó, toàn bộ Thần Đạo vũ trụ, vô số đại thể lực giống nhau chấn kinh, một thiên Thiên Thu văn chương, kinh động toàn bộ Thần Đạo vũ trụ, các cường giả đều tại thương nghị.

Nhưng rung động nhất, vẫn là thiên hạ văn nhân.

Thiên Thu văn chương, ý nghĩa là có thể lưu truyền thiên thu tuế nguyệt, nhất đời là một trăm năm, nhất thu là ngàn năm, Thiên Thu chính là trăm vạn năm, nói đúng là thiên văn chương này có thể dùng ảnh hưởng 100 ngàn năm

Cái này làm sao không nhượng người trong thiên hạ rung động?

Chỉ là đến bây giờ, ai cũng không biết, cái này vẫn chương là cái kia một phần, thậm chí là nói, cái này vẫn chương là ai sở hữu, là Yêu Tộc Linh Thư Sư, còn là Nhân Tộc Linh Thư Sư? Cũng hoặc là nói là là chủng tộc khác Linh Thư Sư?

Đây là một cái nghi vấn!

☺♥♣♦✱♠☹ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyền tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 40:: Nhiều cách nói lộn xộn

Thiên Thu văn chương xuất hiện, kinh động đến thiên hạ các phương thế lực, chỉ là căn cứ Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vọng quy củ, mặc kệ đảm nhiệm thế nào tác phẩm truyền lên về sau, đều phải đi qua một cái bảy ngày xét duyệt, xét duyệt qua đi, bản văn chương này đến cùng là phẩm chất, liền có thể dùng chân chính hiện ra.

Vì lẽ đó đến cùng là một bộ nào tác phẩm, ai cũng không rõ ràng, cái này bảy ngày, xâu đủ người trong thiên hạ khẩu vị.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều bản tác phẩm xuất hiện, giống nhau bị tôn sùng vì Thiên Thu văn chương.

Đến cuối cùng trực tiếp diễn sinh đến Bách gia đua tiếng trình độ, không nên nói bộ tác phẩm này, là bọn hắn tổ tông tác phẩm, bây giờ trải qua hơn 1 triệu năm lắng đọng, cuối cùng trở thành Thiên Thu văn chương.

Cái này có độ tin cậy rất cao, bởi vì Thiên Thu văn chương thực sự là quá khó khăn, gần như không có khả năng nói lên truyền văn chương, liền lập tức thành tựu Thiên Thu văn chương.

Bây giờ mấu chốt nhất liền là bảy ngày xét duyệt, mặc kệ là văn chương tấn cấp, còn nói là văn chương vừa phát, cũng phải có bảy ngày xét duyệt.

Thần Đạo vũ trụ, phong khởi vân dừng, các đại văn xã đã trực tiếp đem 'Thiên Thu văn chương' dừng lại vì tương lai bảy ngày trang đầu, in ra không đếm văn báo, truyền khắp toàn bộ Thần Đạo vũ trụ.

Khắp nơi đều là tại thảo luận Thiên Thu văn chương sự tình, nếu như không nên nói chỗ nào không biết lời nói, liền duy chỉ có Đỗ Trần nơi này, đoán chừng đối với chuyện này, không có chút nào biết được.

Một triệu Tinh Bình tại hành binh đánh trận, ngoại trừ quân sự tin tức bên ngoài, còn lại tin tức tuyệt đúng không có thể đi đón, cái này là quy củ, luôn không khả năng người đánh trận còn để người đi xem Bát Quái? Phân tích thần của người?

Lại thêm vẫn luôn là đang đuổi đường, ai cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Trong cung điện, ngoại trừ Đạo Đức Kinh không có đảm nhiệm thế nào một chút thực chất hồi báo, đồng thời Đỗ Trần còn phát hiện một vấn đề, vấn đề này chính là, Đạo Đức Kinh Chương 02: Minh chết sống đều nghĩ không ra nha.

Mặc dù nói Đỗ Trần cũng coi như là biết được một chút Đạo Đức Kinh, có thể Đỗ Trần không có khả năng toàn gánh vác, bệnh tâm thần mới có thể đọc ra đến nha, lại không đúng cái gì đạo học nghiên cứu kẻ yêu thích, lại thêm Đỗ Trần cũng không biết mình có thể xuyên qua nha, vì lẽ đó không nhớ rõ cũng bình thường.

Về phần chương 1, rất nhiều người đều biết, cái gì Đạo Khả Đạo, Phi Thường Đạo, Danh Khả Danh, Phi Thường Danh, rất nhiều điện ảnh kịch tác phẩm, đều có thể như vậy nói, lại thêm chương 1: Chừng năm mươi cái chữ, Đỗ Trần nhớ kỹ phá lệ rõ ràng, Chương 02: Liền thật không có đầu mối gì.

"Thiên hạ đều biết đẹp hướng tới vì đẹp, tư ác vậy đều biết tốt hướng tới vì tốt, tư bất thiện đã. Có hữu Vô Tướng sinh, 'khó' và 'dễ' vì tương hỗ đối lập mà hình thành, 'dài' và 'ngắn' vì tương hỗ đối lập mà so sánh, 'cao' và 'thấp' vì tương hỗ đối lập mà dựa vào, 'âm' và 'thanh' vì tương hỗ đối lập mà hài hòa, trước sau đi theo. Là. . . Là cái gì đến lấy?"

Đỗ Trần hơi thân mệt mỏi, trong khoảng thời gian này, trên cơ bản một mực đang xoắn xuýt câu tiếp theo đến cùng là cái gì, với lại cái này nửa đoạn có hay không phạm sai lầm nha? Kiểu chữ loại hình?

Thậm chí đến cuối cùng, Đỗ Trần đều cho rằng, mình chương 1: Là không đúng viết sai mấy chữ? Hoặc là nói là có một câu viết sai, sở hữu dẫn đến chưa từng xuất hiện cái gì thiên hoa loạn trụ, tuôn ra Kim Liên cảnh tượng.

Đỗ Trần có hơi thân ép buộc chứng cùng xoắn xuýt chứng, vì lẽ đó cái này hai ngày, đều đang nghiên cứu cái này.

"Nha! Đạo Đức Kinh Chương 02: Nghĩ không ra nha!"

Cuối cùng Đỗ Trần thở hắt ra, quyết định không chép Đạo Đức Kinh, ngược lại cũng không có một chút hiệu quả, chép đến làm gì? Còn là thanh thần ổn định chép điểm khác tác phẩm đi.

Một ngày ba mươi cái chữ, mười ngày ba trăm cái chữ, một tháng chín trăm cái chữ, một năm 10 ngàn lẻ tám ngàn chữ, dựa theo trước đòi một vốn Internet tác phẩm đồ sộ, lưu lại Tinh Hoa, còn lại rút lại, cũng phải có quá ba 400 vạn chữ, cũng liền là ba bốn trăm năm mình không sai biệt lắm có thể dùng hoàn thành một bộ tác phẩm.

Àn! Đỗ Trần còn là từ bỏ viết Trường Thiên tiểu thuyết suy nghĩ đi, không đạt được ngày càng ba ngàn chữ, cũng không cần muốn Trường Thiên tiểu thuyết đi.

Vì lẽ đó lập tức Đỗ Trần đem mục tiêu tạm thời đặt ở 'Thi từ' cùng 'Đoản Thiên' cái này bản khối phía trên, bất quá cho dù là Đoản Thiên tiểu thuyết, trừ phi là Tán Văn cùng một chút truyền thống tác phẩm văn học bên ngoài, chỉ cần là Internet tiểu thuyết, đều chỉ ít là bốn, năm mươi ngàn chữ cất bước, 20 vạn chữ hoàn tất, ngẫu nhiên có 100 ngàn chữ hoàn tất Đoản Thiên tiểu thuyết, nhưng luôn cảm thấy không ổn.

Về phần Tán Văn loại hình, Đỗ Trần là trực tiếp bác bỏ, cái này là Thần Đạo vũ trụ, một cái tràn đầy các loại không thể tưởng tượng nổi vũ trụ.

Thần Đạo cường giả, có thể hô phong hoán vũ, có thể diễn hóa Thiên Địa Pháp Tướng, đại nho văn nhân, xuất khẩu thành thơ, một lời Định Thiên, dùng ngòi bút làm vũ khí, chống đỡ mười vạn đại quân, Linh Thư Sư tâm thần làm bút mực, viết vạn giới, diễn hóa chân thực vũ trụ.

Mình đi viết Tán Văn?

Nha! Đi xuân về hoa nở lúc, ta muốn mặt hướng biển cả?

Ta nhẹ nhàng đến, chính như ta nhẹ nhàng đi?

Ha ha. . .

Có một bài thơ từ rất hợp với tình hình, tâm ta chiếu Minh Nguyệt, khiến nại thế nào Minh Nguyệt chiếu kênh rạch.

Lại đến một bài thơ từ cũng rất hợp với tình hình, xuân ngủ không Giác Hiểu nha, khắp nơi nghe gáy chim nha, hôm qua tiếng mưa gió nha, hoa rơi biết bao nhiêu nha.

Hồ ngôn loạn ngữ nhượng Đỗ Trần hơi thân không có cái này gì phiền, cái này là xuyên qua Dị Giới chỗ xấu, nguyên một ngày người có thể làm cái gì? Đối với một cái không thích tập thể hình người mà nói, xuyên qua Dị Giới kỳ thật là rất khó khăn, không có máy tính, không có điện thoại, không có nội hàm tiết mục ngắn xem, cũng không có chỗ ở kịch xem, thậm chí ngay cả Vương Giả thuốc trừ sâu cùng học sinh tiểu học liên minh đều không đến chơi.

Cái này nhượng làm một tên nghề nghiệp thịt chứa lỗ ban cùng pháp công lưu may mắn vẫn người chơi như thế nào lại đi học sinh tiểu học?

Rất là cuộc sống nhàm chán, Đỗ Trần đều muốn nhượng cái này nhóm vương hầu cùng đi chơi Lang Nhân giết, bất quá xét thấy cái này nhóm vương hầu tính tình, đoán chừng thật chơi, cảm giác sẽ là loại kia rất bất đắc dĩ cục diện.

"Người bà mẹ người chứ gấu à, người mới là Lang Nhân."

"Người đặc biệt ngựa mới là Lang Nhân, dám bản ta thiết tiên tri thân phận? Tin không tin tưởng quát người?"

"Quát ta? Đến nha, ra đi đánh một chầu nha!"

"Yên tĩnh một chút, ta là Nữ Vu, các người cái dạng này, ta ban đêm ai cũng không vót."

"Lăn! Yêu vót không vót, không vót đẹp đi."

"Ta là một trương thương bài, ai oán ta, ta oán ai nha."

"Oán người sao!"

Sau đó liền đánh nhau, vì lẽ đó Đỗ Trần còn là bác bỏ giáo dục người này chơi Lang Nhân giết niệm đầu, bất quá duy nhất một chút chính là, còn có hai ba ngày lộ trình đã đến Thiên Nguyên Đế Tông, chỉ ít còn có thể thờ một ngủm.

Chuyến này đồng chinh, kỳ thật Đỗ Trần là vì cho tỷ tỷ mình trút giận, Thiên Nguyên Đế Tông chỉ là một cái lấy cớ, đi khẳng định là muốn đi, chỉ ít Nhất Tự Tĩnh Kiên Vương phủ mặt mũi tuyệt đúng không có thể làm nhục, cái này ở trong tham gia lấy rất nhiều nhân tố.

Về phần nói muốn Phạt Thiên Nguyên Đế tông, đây cơ hồ là không thể nào, phạt một cái Đế Tông, dùng bây giờ nhân thủ tuyệt đúng không được, số lượng là đủ đủ rồi, nhưng cường giả chân chính không có đến đây, thật muốn Phạt Thiên Nguyên Đế tông, ít nhất phải có Thần Đạo Thập Trọng cường giả thân quang lâm.

Cái này không đúng đùa giỡn.

Đỗ Trần tiến về Thiên Nguyên Đế Tông, đơn giản liền là chán nhiep một cái Thiên Nguyên Đế Tông người, Đại Kiền Đế Triều vừa mới Kiến Quốc, tông môn chỉ lưu, có thể nói là vừa yêu vừa hận, bởi vì tông môn chỉ lưu thường thường sẽ cho Đại Kiền Đế Triều bổ sung máu mới, với lại tại nước ở giữa chiến đấu, bọn hắn thuộc về lực uy hiếp.

Tổng môn tự kiểm chế thanh cao, kỳ thật rất xem khó chịu Đế Triều, bọn hắn theo đuôi là Đại Tự Tại, Đại Tiêu Dao, đối với Đế Triều đủ kiểu quy củ mười phần chán ghét, chỉ là tông môn cùng triều đình, hoàn toàn là một cái Tương Sinh làm bạn đồ vật, thiếu một thứ cũng không được.

☺♥♣♦✱♠ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Bất quá có rất nhiều người mới hoặc là là một chút muốn nổi danh đại nho, trực tiếp thừa nhận là tác phẩm của bọn hắn, tranh thủ ánh mắt.

Diễn đàn ở trong văn chương, một giấy đồng hồ có thể quét mới 100 ngàn đầu, chuyện này gây quá lớn, bởi vì quá dài thời gian quá dài, chưa từng xuất hiện một phần Thiên Thu văn chương, Thiên Thu văn chương đại biểu cho cái gì? Đại biểu có thể dùng ảnh hưởng một trăm vạn năm.

Ảnh hưởng đệ nhất lại một đời người, cho dù là Văn Thánh cũng chưa chắc có thể sáng tác ra một phần Thiên Thu văn chương.

Chuyện này chỗ nào đều đang đàm luận, chỉ là bây giờ thời gian không đến, ai cũng không biết, đến cùng là cái kia thiên văn chương.

Chỉ tiếc là, muốn đi vào Văn Đàn, nhất định phải đi nhận chức ý một chỗ văn điện bên trong, chính thức đăng kí mình Linh Thư Sư hoặc là là văn nhân, Nho Giả thân phận, chính thức đăng kí về sau, mới có thể mở Khai Văn đàn, cùng loại Đỗ Trần dạng này tình huống, liền không cách nào tiến vào Văn Đàn ở trong.

Muốn là tiến nhập Văn Đàn, Đỗ Trần hoặc cho phép liền có thể đoán được một chút đồ vật.

Mặc cho Văn Đàn nói lại nhiều, đáng tiếc bọn hắn tuyệt đối sẽ không đoán được, sắp ra đời Thiên Thu văn chương, khả năng. . . Gặp phải thái giám nguy hiểm.

Thời gian như thời gian qua nhanh, trong nháy mắt một triệu đại quân đã đi tới Thiên Nguyên Đế Tông, Đạo Đức Kinh đã truyền lên năm ngày thời gian, còn có hai ngày thời gian liền có thể gặp chứng kỳ tích, thiên hạ tâm thần của người ta, đều tại kích động, đến cùng là ai nhà tác phẩm.

Bất quá Đỗ Trần cơ hồ đã đem Đạo Đức Kinh cho quên lãng.

Thiên Nguyên Đế Tông, đứng hàng tại Thiên Nguyên dãy núi, linh khí dư dả, thổ địa phì nhiêu, nhân khẩu ức vạn.

Thiên Nguyên Thành dưới, tại hướng phía trước trăm dặm liền đã đến Thiên Nguyên Đế Tông, đại quân đã bao vây toàn bộ Thiên Nguyên Đế Tông, bây giờ Thiên Nguyên Đế Tông lòng người bàng hoàng, rất nhiều cư dân đều đã chạy, tin tức đã sớm truyền tới, mặc dù nói rất nhiều người chắc chắn cho rằng, Đại Kiền Đế Triều không sẽ cùng Thiên Nguyên Đế Tông đánh, nhưng rất nhiều người còn là sợ nha.

Là thật sợ nha, bởi vì người tới, không là người khác, là Đỗ Trần nha, Nhất Tự Tịnh Kiền Vương ấu tử, lại thêm Đỗ Trần tới nguyên nhân là cái gì? Có Lý Nhượng Vũ đào hôn nha, nam nhân hận nhất là cái gì? Liền là bị nữ nhân chụp mồm nha, mặc dù nói Lý Nhượng Vũ cũng không phải là là chân chính cho Đỗ Trần chụp mồm.

Nhưng đào hôn cũng là nam nhân không thể dễ dàng tha thứ sự tình, đây quả thực là trần trụi đánh mặt nha, Thiên Nguyên dãy núi phạm nhân sợ hay không? Có sợ hay không?

Khẳng định sợ nha, đối lại là Đỗ Trần cũng muốn chạy nha, vì lẽ đó bây giờ toàn bộ Thiên Nguyên dãy núi đã không có bao nhiêu người, chủ yếu tại quan sát, các loại Đỗ Trần đi về sau, bọn hắn trở lại.

Chủ yếu còn là sợ, sợ Đỗ Trần tìm không được Thiên Nguyên Đế Tông phiền phức, tìm bọn hắn cái này nhóm binh dân trăm họ Ma phiền, đồ sát một chút người, tiết châm lửa lại về đi, cái này hồ cha.

Đại quân hạ trại, Đỗ Trần mang theo hai mươi bốn vị vương hầu, trực tiếp hướng Thiên Nguyên Đế Tông đi đi.

Chỉ là rất nhanh thám tử truyền đến tin tức.

"Báo! Thiên Nguyên Đế Tông, Phó Tông Chủ Trương Nhẫn muốn gặp tướng quân." Thám tử mở miệng nói.

"Phó Tông Chủ?" Đỗ Trần cũng là đoán được, khẳng định sẽ có người tới, chỉ là không có nghĩ đến trực tiếp liền là Phó Tông Chủ, nghĩ tới đây, Đỗ Trần phát phát tay nói thẳng: "Nhượng hân đến trong đại doanh đi."

Lời này nói chuyện, Đỗ Trần trực tiếp hướng trong đại doanh đi đi.

Không có qua bao lâu thời gian, một cái nam tử tóc trắng đi tới, nam tử rất siêu trần, phong độ nhẹ nhàng, nhìn qua năm ngoài kỷ không sai biệt lắm chừng ba mươi tuổi, mười phần tuổi trẻ, vừa tiến tới, liền đối với Đỗ Trần cung kính cúi đầu nói: "Thiên Nguyên Đế Tông, Phó Tông Chủ Trương Nhẫn, gặp qua tướng quân!"

Hắn rất cung kính, trên mặt mang theo tiểu dung.

Chỉ là Thủ Tọa bên trên Đỗ Trần, đến không có cho hắn hoà nhã màu sắc, thân thân lườm một mắt cái này Trương Nhẫn, chậm rãi mở miệng nói: "Thiên Nguyên Đế Tông, còn có mặt mũi tới gặp ta?"

Đỗ Trần rất bình tĩnh, chỉ là trong ánh mắt hiện lên lãnh ý.

"Mời tướng quân bớt giận, chuyện này, hoàn toàn chính xác là Thiên Nguyên Đế Tông làm không tốt, nhưng một cây làm chẳng nên non, nếu như mười Công Chúa thật không muốn đến, năng cũng sẽ không đến nha."

Trương Nhẫn mở miệng, nói như thế.

Chỉ là nói vừa xong, Đỗ Trần vỗ bàn một cái, càng thêm lạnh băng Băng Đạo: "Vậy theo Trương Tông chủ ý tứ nói đúng là, ta Đỗ gia liền muốn nhìn xuống khẩu khí này? Đại Kiên Đế Triều, liền muốn bởi vậy gây xấu hổ sao?"

Nói vừa xong, hai mươi tư Tôn Vương Hầu trong nháy mắt, mặt màu sắc trở nên băng lãnh, nhìn hằm hằm người này, giờ khắc này Trương Nhẫn lập tức xoay người cúi người chào nói: "Mời tướng quân bớt giận, Trương Nhẫn cũng không phải là ý tứ này, Tổ Vãn đem Quân Thiên tư thông minh, Thiên Phật Tự Biện Cơ sự tình, truyền khắp thiên hạ, Trương Nhẫn chỉ muốn dùng lý thuyết để ý, Thiên Nguyên Đế Tông một lòng hướng về Đại Kiên Đế Triều, hưởng hồ mười Công Chúa cũng đáp ứng, năm năm về sau, tất về Đại Kiên Đế Triều, cùng tướng quân thành hôn, lúc kia mười Công Chúa tu luyện thành, kỳ thật cái này là một chuyện tốt nha."

Trương Nhẫn nghiêm túc nói, hần không cùng Đỗ Trần trở mặt, cũng không có một chút biến màu sắc, vẫn như cũ là cùng hòa khí khí, cung cung kính kính.

"Nếu như ta không đâu?"

Đỗ Trần bày ra ăn chơi thiếu gia phách lối tư thái, trực tiếp mở miệng, nói như thế.

Nghe nói như thế về sau, Trương Nhẫn thần màu sắc thân hơi biến.

☺♥♣♠ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42:: Bồi thường

Đỗ Trần biểu hiện, trong nháy mắt nhượng Trương Nhẫn thần màu sắc một biến.

Đỗ Trần thái độ quá kiên quyết, trong lúc nhất thời Trương Nhẫn thật không biết nên nói cái gì cho phải.

Trên thực tế Trương Nhẫn biết được, Đỗ Trần sẽ không chân chính tiến công Thiên Nguyên Đế Tông, chỉ là không thể tiến công là không thể tiến công, nhưng nếu như không cho Đỗ Trần một cái hạ bậc thang, đây mới thật sự là phiền phức.

Có thể dùng chắc chắn Đỗ Trần nhất định sẽ không tìm Thiên Nguyên Đế Tông chân chính đại phiền toái, nhưng ai cũng không dám phủ nhận, Đỗ Trần có thể hay không bảo nổi, đến lúc đó coi như là làm một chút rất chuyện quá đáng, bọn hần Thiên Nguyên Đế Tông cũng không thể khiếu nại thế nào.

Bây giờ xuất hiện cùng Đỗ Trần đàm, đơn giản chính là cho Đỗ Trần một bộ mặt, tất cả mọi người là người trưởng thành, lại không là trẻ con, thật vì loại chuyện này, làm to chuyện? Làm như vậy mới ngu xuẩn nhất, thiên hạ có không biết bao nhiêu người, mong mỗi hoàng gia cùng Đế Tông phát sinh mâu thuẫn.

"Tướng quân, ta nghĩ ngươi là hiểu lầm, Thiên Nguyên Đế Tông chưa từng có làm qua đảm nhiệm thế nào chuyện quá đáng, nếu như tướng quân không phải muốn, chúng ta có thể dùng nhượng công mười Công Chúa đến đây, nhượng nàng cùng tướng quân về đi."

Trương Nhẫn mở miệng, hần cũng không phải là là cường bức, mà là thực sự không có biện pháp, Đỗ Trần thái độ này, bọn hần muốn cho Đỗ Trần lối thoát đều không được, như thế chỉ có thể dạng này.

Trên thực tế lúc trước đem mười Công Chúa mang tới thời điểm, toàn bộ Thiên Nguyên Đế Tông cao tầng liền đã trở mặt ngày, bởi vì nói câu khó nghe, ai cũng không dám bảo đảm, Đại Kiên Đế Triều sẽ không lại bởi vậy mà gây sự với Thiên Nguyên Đế Tông, mặc dù khả năng nhỏ đến cơ hồ là không, nhưng còn là có nhất định khả năng.

Nghĩ tới đây, cuối cùng cao tầng làm ra quyết định chính là, nếu như sự tình đến chân chính không cách nào vấn hồi thời điểm, liền nhượng mười Công Chúa Lý Nhược Vũ về đi, bằng không, hoàn toàn chính xác phiền phức, bởi vì cái này cục đã bị Đỗ Trần sắp chết.

Trương Nhẫn không có biện pháp, nhưng mà cái này không khí có một ít an tĩnh, tất cả mọi người nhìn xem Đỗ Trần.

Trên thực tế Đỗ Trần cũng không nghĩ tới, Trương Nhẫn thế mà lại nói ra lời nói này, như Lý Nhược Vũ là những người khác, Đỗ Trần có thể dùng nói

mở một câu, không cần hàng secondhand, có thể lời này muốn nói là, phiền phức mới chính thức đại.

Có thể Đỗ Trần cũng không hi vọng Lý Nhược Vũ trở về nhà, mặc dù Lý Nhược Vũ xinh đẹp Thiên Tiên, có thể Đỗ Trần biết được mình vô phúc tiêu được, kỳ thật Lý Nhược Vũ đào hôn, Đỗ Trần còn rất vui vẻ, có thể cục diện bây giờ liền có một ít không xong.

Khụ khụ. . . Điều tự trách mình, thật tốt già mồm cái gì, không, ứng cái kia là trách những Tiểu Bạch đó văn, dạy người cái gì không tốt, dạy người liền muốn đi trang bức đánh mặt, bây giờ tốt, tất cả mọi người lúng túng.

Một mực an tĩnh đại khái thời gian nửa nén hương, không khí này càng ngày càng lúng túng, tất cả mọi người không nói lời nào, đều nhìn Đỗ Trần, có một loại cảm giác vi diệu.

Đỗ Trần âm thầm hít sâu một hơi, sau đó bày ra một cái thân thân lại cũng sẽ không lúng túng tiểu dung, nhìn xem Trương Nhẫn nói: "Cái này Trương Tông chủ, lời cũng không thể nói như vậy, đúng không đối với? Bản Điện Hạ đây, tương đối tôn trọng theo được, Bản Điện Hạ còn là một cái văn nhân, sẽ không bắt buộc người khác làm chuyện gì, mười Công Chúa nguyện ý đến Thiên Nguyên Đế Tông học tập, cái này là một chuyện tốt nha, Bản Điện Hạ kỳ thật rất ủng hộ, bất quá chuyện này thân quang lâm, người biết thật chính là vì sự tình gì sao?"

Đỗ Trần mở miệng, lời nói này nói chưa vị vương hầu đều rơi vào trong sương mù, Thiên Nguyên Đế Tông đều thả người, làm sao Đỗ Trần cho bọn hắn một loại không muốn cảm giác nha, cái này. . . . Hơi thân kỳ hoa.

"Mời tướng quân kể rồi!" Trương Nhẫn cũng rất tò mò nha, hắn vốn cho rằng nói xong lời này về sau, Đỗ Trần cuối cùng phát phát buồn bức tao, sau đó dẫn người đi, có thể bây giờ Đỗ Trần lời nói này giống như cũng không là rất hi vọng Lý Nhược Vũ theo hắn Đỗ Trần rồi đi.

Cái này kịch bản liền không đồng dạng, có một ít quá nhảy, nhảy hắn cũng không biết nên nói cái gì.

"Đại Kiền Đế Triều mười Công Chúa một mình rồi đi, nàng là cao quý Công Chúa, tự có hoàng gia sẽ đối nàng làm ra trùng phạt, nhưng bản tướng quân nhất tức giận là, các người Thiên Nguyên Đế Tông nói dẫn người đi liền dẫn người đi, nhưng Đại Kiền Đế Triều mặt mũi mất hết, nhưng người trong thiên hạ như thế nào đi đối đãi ta Nhất Tự Tịnh Kiền Vương phủ?"

Đỗ Trần lớn tiếng hỏi, chất vấn Trương Nhẫn.

Ân! Không sai, chính là cái này tiết tấu, Đỗ Trần nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng là cái lên một đỉnh chụp mũ, bầu không khí rốt cục không cần lúng túng, chỉ ít mình không xấu hổ.

"Mời tướng quân bớt giận! Việc này hoàn toàn chính xác là chúng ta chi tội, còn mời tướng quân tha thứ." Trương Nhẫn lần này nói ra, hơi hơi có một chút kinh sợ.

Trương Nhẫn nhận lầm, Đỗ Trần cũng không muốn nhượng bầu không khí lúng túng như vậy, sau đó mở miệng nói: "Một triệu đại quân đến đây, cũng không phải trò đùa, bút trưởng này lẽ ra cái kia tính tại Đại Kiền Đế Triều trên đầu, cái này không có vấn đề đi?"

Cái gọi là hành binh đánh trận, lương cây cỏ trước tiên được, xuất động một triệu đại quân, khí thế hùng hổ, làm cho cả Trung Thổ đều sôi trào, nhưng ở trong chỗ tốn hao tiền tài, không biết phạm mấy, đối với Đại Kiền Đế Triều tới nói, hoặc cho phép tính không được cái gì, chỉ là cái này cuối cùng là một khoản.

"Cái này là tất nhiên, Thiên Nguyên Đế Tông đem giao bút trưởng này, đồng thời lại tặng mười cân cực phẩm Thần Nguyên Thạch cho điện hạ, hi vọng điện hạ thứ tội."

Mười cân cực phẩm Thần Nguyên Thạch? Đỗ Trần thân hơi kinh ngạc, đến không nghĩ tới Thiên Nguyên Đế Tông còn thật là hào phóng nha.

Thần Nguyên Thạch, cái này là Thần Đạo vũ trụ một loại Thần Thạch, là Thần Đạo vũ trụ đồng tiền mạnh, bình thường nhất là hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cùng cực phẩm.

Đại Kiền Đế Triều, dùng Đồng Tệ vì tiền tài đơn vị, một trăm Đồng Tệ tương đương một khối Ngân Tệ, một trăm khối Ngân Tệ tương đương một khối Kim Tệ, mà một trăm khối Kim Tệ tương đương một khối hạ phẩm Thần Nguyên Thạch, mà một nhà bốn người tại không có hài đồng tình huống dưới, thu nhập một tháng hai tám Kim Tệ.

Vì lẽ đó một khối hạ phẩm Thần Nguyên Thạch tương đương với hai năm nửa thu nhập, cùng lúc đó một trăm khối hạ phẩm Thần Nguyên Thạch tương đương một khối trung phẩm Thần Nguyên Thạch, một trăm khối trung phẩm Thần Nguyên Thạch tương đương một khối thượng phẩm Thần Nguyên Thạch.

Một trăm khối thượng phẩm Thần Nguyên Thạch tương đương một khối cực phẩm Thần Nguyên Thạch, một trăm khối cực phẩm Thần Nguyên Thạch, vừa lúc một cân.

Mười cân liền là một ngàn khối cực phẩm Thần Nguyên Thạch, một triệu đại quân mỗi ngày tiêu hao đại khái 50 vạn Kim Tệ, ăn uống, xuất chinh bổng lộc muốn lật gấp ba, đồng thời ngựa trang bị bị hao tổn các loại, vì lẽ đó một ngày liền là năm mươi khối hạ phẩm Thần Nguyên Thạch.

Thiên Nguyên Đế Tông cho một ngàn khối cực phẩm Thần Nguyên Thạch, tương đương 100 ngàn thượng phẩm Thần Nguyên Thạch, 1000 vạn trung phẩm Thần Nguyên Thạch, một tỷ hạ phẩm Thần Nguyên Thạch.

1000 ức Kim Tê, dạng này một coi là, có thể ủng hộ một triệu đại quân hành binh đánh trận 20 vạn ngày, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày, có thể dùng đánh năm trăm bốn mươi bảy năm.

Đương nhiên con này là đơn giản nhất hành binh, còn không tính chân chính đánh trận, một khi đánh lên trượng lai, binh sĩ một chết muốn cho cho phụ cấp các loại, đến lúc đó 1000 ức Kim Tê, căn bản không tính là cái gì, cũng lại còn có một số cường đại Thần Đạo vũ khí, thôi động loại vũ khí này, khả năng một lần liền muốn một tỷ Kim Tê, thậm chí cả chục tỷ Kim Tê.

Nhưng cái này mười cân cực phẩm thần nguyên, đối với Nhất Tự Tịnh Kiên Vương phù tới nói, cũng là tính là một phần không sai lẽ vật, đương nhiên không tính là cái gì hậu lễ.

Thành ý là đủ đủ rồi, mười cân cực phẩm thần nguyên, đoán chừng là Thiên Nguyên Đế Tông một cái quý thu nhập.

Nghĩ tới đây, Đỗ Trần ngược lại cũng miễn ý, bất quá trên mặt còn là chậm rãi mở miệng nói: "Quân lữ phí tổn cái này là thứ nhất, bồi thường ta là thứ hai, những này tướng lĩnh hộ tống ta tới, cũng muốn bồi thường một chút, cái này một chút không có vấn đề đi?"

Kẻ làm tướng, mình ăn no không được, nhất định phải để cho thù hạ người ăn no, những vương hầu này mặc dù không phải là của mình thuộc hạ, nhưng trước mắt mà nói, cũng là người một nhà, hoặc khen người ta tịnh không để ý Thiên Nguyên Đế Tông chút đồ vật kia, nhưng đi ra một chuyến, cũng nên có một chút thu hoạch đi?

Đỗ Trần lời nói này, nhượng chư vị vương hầu không khỏi đối với Đỗ Trần càng vài phần kính trọng.

☺♥♣♠ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43:: Tử Linh hồ

Một cái chân chính đại nhân vật, không chỉ có là mình ăn no, có đôi khi muốn tiêu tốn rất nhiều thời gian suy nghĩ, như thế nào nhượng dưới tay mình người ăn no, Đỗ Đồ không có cái gì đạo để ý có thể nói, từ nhỏ dạy bảo Đỗ Trần liền là một chút, thà rằng mình đói bụng, cũng tuyệt đúng không có thể để cho thù hạ người đói bụng.

Rất ngay thẳng đạo để ý, cái này cũng là Đỗ Trần một mực rất thương thức cha mình nguyên nhân chỗ, đừng nhìn Đỗ Đồ chữ lớn không biết, nhưng lại đại trí nhược ngu.

"Cái này tất nhiên, không cần tướng quân xách, Thiên Nguyên Đế Tông cũng sẽ như thế."

Có thể sử dụng tiền giải quyết sự tình, vậy thì không tính chuyện gì, tiền không có có thể dùng kiếm lời, có thể sự tình làm lớn chuyện, coi như không tốt thu tay lại nhà.

Trương Nhẫn cái này có một loại như rơi vào mộng cảm giác, còn tưởng rằng sẽ đã xảy ra là không thể ngăn cản đây, kết quả không nghĩ tới chỉ cần bồi ít tiền liền có thể chấm dứt chuyện này, cái này làm sao không nhượng Trương Nhẫn vui vẻ?

Trương Nhẫn đã đáp ứng chỗ có điều kiện, Đỗ Trần lập tức đứng dậy, trực tiếp mở miệng nói: "Nếu như thế, Bán Điện Hạ đã thân quang lâm Thiên Nguyên Đế Tông, liền đi các người Thiên Nguyên Đế Tông nhìn một chút đi, nhượng toàn quân nghỉ ngơi một ngày, ngày mai xuất phát."

Đỗ Trần mở miệng, đã đến đầu tới, không bằng liền nhìn một chút cái này Thiên Nguyên Đế Tông, xuôi theo đường thương thức một chút, thuận tiện nhìn xem còn có cái gì có thể mang đi.

Mang theo một triệu đại quân tới bắt chẹt, chỉ sợ toàn bộ thiên hạ, duy chỉ có Đỗ Trần một người có thể làm được trình độ này.

Muốn đi Thiên Nguyên Đế Tông nhìn xem? Trương Nhẫn sững sờ một chút, bất quá lập tức mở miệng nói: "Tướng quân muốn đi Thiên Nguyên Đế Tông ngắm cảnh, tự là Thiên Nguyên Đế Tông phúc phận, chỉ là bây giờ còn chưa có chuẩn bị kỹ càng, không bằng chờ ngày mai?"

Đỗ Trần muốn tới, khẳng định phải có chuẩn bị nha, chỉ là lập tức Đỗ Trần khoát tay áo nói: "Bán Điện Hạ lại không đúng đại nhân vật gì, cần chuẩn bị cái gì, đơn giản liền là xuôi theo đường thương thức một cái cảnh màu sắc thôi, còn có, Trương Tông chủ cũng không nên truyền âm qua đi, Bán Điện Hạ không muốn đặc thù đối đãi, chư vị tướng quân, hỗ trợ bìa một dưới truyền âm."

Còn muốn chuẩn bị cái gì? Xem hết trở về nghỉ ngơi một ngày liền không đủ, cần phiền toái như vậy? Cho người thời gian một ngày chuẩn bị, người đi đem những bảo bối kia nắp kỹ đến?

Đỗ Trần khả năng cái này gì ngu xuẩn? Đương nhiên sẽ không cho hắn đảm nhiệm thế nào một chút thời gian đi chuẩn bị.

"Cái này, tướng quân. . ." Trương Nhẫn chuẩn bị tiếp tục mở miệng nói cái gì thời điểm, lại bị Đỗ Trần một ánh mắt hù dọa mất mặt, hắn là thật sợ Đỗ Trần, dù sao thân phận của Đỗ Trần quá nhạy cảm, ra một chút sự tình, bọn hắn đều gánh đi không lên.

Muốn nhìn liền đi xem đi, Trương Nhẫn trong lòng thở dài, chỉ hi vọng không cần phát sinh chuyện gì khác liền tốt.

"Vậy thì tốt, chư tướng quân theo ta cùng nhau trước đi đi." Đỗ Trần cũng không nói nhảm nữa, trực tiếp hướng Thiên Nguyên Đế Tông đi đi, Trương Nhẫn ở phía trước mang đường, có chư vị vương hầu tại, hắn căn bản không có cách nào truyền âm, một khi truyền âm, liền sẽ có thần nguyên ba động, đến lúc đó mấy vị vương hầu cũng không là đùa với người.

Quân lệnh như núi, Đỗ Trần nói không cho phép sự tình, liền là không cho phép sự tình.

Thiên Nguyên Đế Tông, dùng để xưng tụng, bởi vậy có thể thấy được cái này là một cái như thế nào tông môn, thiên hạ cực lớn, Đế Tông không siêu tám trăm nhà, cái này còn là tính cả đã xuống dốc cùng đã hoàn toàn biến mất Đế Tông, từ xưa đến nay tính tế tính ra, không có tám trăm nhà.

Toàn bộ Thiên Nguyên Đế Tông lớn bao nhiêu Đỗ Trần không rõ ràng, nhưng chiếm cứ vạn sơn chi địa, đệ tử 100 ngàn, mỗi một quả đều là ngàn dặm mới tìm được một tồn tại, cái này là một cái chân chính vô thượng tông môn, phạm tục ở trong không biết có nhiều ít Nhân Kiệt anh hào, chen vô đầu muốn đến Thiên Nguyên Đế Tông.

Đi ra đại doanh, Trương Nhẫn khoát tay, trong nháy mắt ông tay áo đi bên trong bay ra một đạo linh quang, sau đó biến lớn hơn gấp trăm lần, hóa thành một chiếc sơn đen như mực cổ thuyền, nổi bồng bềnh giữa không trung.

"Đã du thượng Thiên Nguyên Đế Tông, như là bước được, một năm cũng không thể dòm Thiên Nguyên Đế Tông toàn cục, mời tướng quân bên trên thuyền." Trương Nhẫn mở miệng, Đỗ Trần nhẹ gật đầu, hắn cũng không muốn một mực dạng này đi, bị một đạo lực vô hình, nắm đến trên thuyền, Đỗ Trần cũng là rất bình tĩnh.

Hai mươi bốn vị vương hầu giống nhau đứng sau lưng Đỗ Trần, bảo hộ lấy Đỗ Trần chu toàn, không nhượng bất luận kẻ nào tới gần Đỗ Trần năm thước phạm vi bên trong, Trương Nhẫn cũng chỉ có thể đứng tại năm thước bên ngoài, cùng Đỗ Trần nói chuyện phiếm.

Rất nhanh Thần Thuyền động, Thiên Nguyên Đế Tông, thuộc phía đông tới gần thái dương, bắt quả tại Thần Thuyền bên trên ngược lại cũng không tính được có bao nhiêu nóng, nhiệt độ vừa lúc phù hợp.

Rất nhanh cúi đầu đi xem, Thần Thuyền lên tới cao mấy ngàn thước độ, trong lúc nhất thời cùng tầng mây sóng vai, có thể nói là vừa xem chúng sơn nhỏ.

Đỗ Trần đứng bình tĩnh trên Thần Thuyền, quan sát cả vùng, Sơn Xuyên Nhật Nguyệt, hoàn toàn chính xác đẹp không sao tả xiết.

Một mực du thượng hai ba canh giờ, Đỗ Trần yên tĩnh mà nhìn xem đây hết thảy.

"Tướng quân, phía trước liền là Thiên Nguyên Đế Tông tiếng tăm lừng lẫy, Từ Linh hồ." Trương Nhẫn mở miệng, vì Đỗ Trần giới thiệu phong cảnh.

"Nhà? Từ Linh hồ?" Đỗ Trần tò mò nhìn Trương Nhẫn, rất nhanh Trương Nhẫn hồi đáp: "Mỗi giữa trưa lúc, mặt trời xuống núi, liền có thể biết được Từ Linh hồ diệu dụng."

Thốt ra lời này, Đỗ Trần tò mò, lập tức cười nói: "Đã như vậy, vậy thì đi xem một chút đi, xem hết liền về đi đi."

Nhìn thời gian dài như vậy, cũng không cần một mực nhìn, đem nơi này xem như sau cùng cảnh điểm, xem hết liền về đi.

Từ Linh hồ đứng hàng núi cao bên trong, bây giờ đã nhanh đến chạng vạng tối, Từ Linh hồ nơi này vẫn như cũ có không ít người, Thần Thuyền rơi vào một chỗ địa phương không người, đám người ủng hộ Đỗ Trần đi xuống, từ địa phương không người, chậm rãi đi đến Từ Linh hồ bên này.

Từ Linh hồ, đỉnh các mà đứng, lui tới đệ tử không ít, thân mặc áo bào trắng, thành quần kết đội.

"Chư vị tướng quân có thể hay không biến hóa một cái bộ dáng, quá mức rêu rao không tốt lắm."

Đỗ Trần mở miệng, mình bị nhiều người như vậy ủng hộ lấy, người ta xem xét đã cảm thấy rất kỳ quái nha, Đỗ Trần có thể không hi vọng đi tới chỗ nào đều bị người chúc mừng.

Làm người phải khiêm tốn nha.

"Vâng!" Hai mươi bốn vị vương hầu không nói nhảm, thân thể một biến, trong nháy mắt, lại có thể biến thành người trẻ tuổi, ăn mặc như Thiên Nguyên Đế

☺♥♣✱♠☹ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net.**

Hai đạo tiếng rống vang kện, trong lúc nhất thời, Thiên Nguyên Đế Tông các đại đệ tử, nhao nhao nhú nhú mảy, bất quá cũng không người nào dám nói cái gì, cúi đầu rời đi, cũng có người oán trách vài câu, chỉ là vụ sự vô bổ.

"Thật là lớn khí phái nha." Đỗ Trần cười khẽ một tiếng, hần nhìn qua đi, hai nam tử vì đầu đi tới, đem còn lại người khu trục rồi đi, sau này có một ít người mặc Tử Kim trường bào đệ tử, chậm rãi đi tới.

Ở trong nam con gái riêng phần mình, không kém qua bảy tám người, rất nhanh Đỗ Trần thấy được Lý Nhục Vũ, vẫn như cũ là tuyệt thế phong hoa, khuynh quốc khuynh thành, vẹn vẹn là đứng ở nơi đó, có thể hấp dẫn vô số ánh mắt, bị một nhóm người trẻ tuổi cho ủng hộ.

Đám người này mỗi một quả đều lộ ra bất phàm, khí chất siêu nhiên, đứng tại Lý Nhục Vũ bên cạnh là một nữ tử, so Lý Nhục Vũ muốn nhỏ mấy tuổi, bất quá thân cao so Lý Nhục Vũ muốn thấp một cái đầu, trong tay cầm một vốn nhật kim màu sắc sặc sỡ, với lại hai chân là trôi nổi, không có giẫm trên mặt đất.

Toàn thân trên dưới có linh quang vờn quanh, lộ ra mười phần khác biệt.

Về phần Lý Nhục Vũ bên phải, là một người nam tử, nhìn qua đi hai bốn hai năm tuổi, lộ ra cực hần oai hùng, bất quá giữa hai bên chênh lệch bộ phận cách rồi, thần màu sắc biểu lộ rất lạnh lùng, Đỗ Trần một mực rất xoắn xýt một việc, là không đứng sở hữu phối hợp diễn hoặc là là Nhân Kiệt đều phải bày ra một bộ lãnh khốc mặt?

Liền không thể bình dị gần gũi? Lại không thể có một chút như vậy tiểu dung?

"Các đệ tử mau mau rồi đi, ngươi còn ở nơi này làm gì? Còn không mau rồi đi?" Đúng vào lúc này, người mặc Tử Kim trường bào Chân Truyền Đệ Tử đi tới, nhìn xem Đỗ Trần, lớn tiếng khiển trách.

Chỉ là nói vừa xong, trong chớp lát Trương Nhẫn xuất thủ.

Ba!

Liền là một bàn tay, hung hăng quất vào cái này Chân Truyền Đệ Tử trên mặt, cái này một bàn tay tại chỗ đem tên này Chân Truyền Đệ Tử miệng cho đánh nứt, trong lúc nhất thời Lý Nhục Vũ mấy người giống nhau nhìn lại, thần màu sắc thay đổi biến.

"Thiên Nguyên Đế Tông, ngươi dám dẫm thương người, còn là làm tổn thương ta Thiên Nguyên Đế Tông Chân Truyền Đệ Tử?" Có Chân Truyền Đệ Tử hét lớn, đây là người nam tử, trong tay cầm một cái Phi Thụ hồ lô, trong chớp lát kiếm khí tung hoành, cường thế đáng sợ.

"Dừng tay!" Chỉ là đúng vào lúc này, mở miệng nói chuyện không đúng Trương Nhẫn, mà là Lý Nhục Vũ.

Trong lúc nhất thời những này Chân Truyền Đệ Tử, đều có chút hiếu kỳ.

"Nhục Vũ, ngươi cái này là?" Có người tò mò hỏi thăm.

Lý Nhục Vũ ánh mắt nhìn Đỗ Trần, sau đó chậm rãi đi về phía trước mấy bước, bình tĩnh hành lễ nói: "Nhục Vũ gặp qua thế tử điện hạ!"

Nói vừa xong, trong nháy mắt, cái này nhóm Chân Truyền Đệ Tử từng cái trợn mắt hốc mồm, bọn hần căn bản nghĩ không ra, trước mắt cái này một vị lại có thể là tiếng tăm lừng lẫy thế tử điện hạ, được vinh dự công tử đời vô song thế tử điện hạ.

Trong lúc nhất thời bọn hần lập tức minh bạch, vì cái gì cái kia Chân Truyền Đệ Tử sẽ bị rút, đổi lại là người khác, chỉ sợ muốn bị sống sống hút chết đi, dám giận dữ mắng mỏ Đỗ Trần, không nói toàn bộ Thần Đạo vũ trụ, liền nói toàn bộ Trung Thổ, loại người này còn không có xuất sinh.

Mà đúng lúc này, Trương Nhẫn thân thể một biến, khôi phục nguyên dạng, giờ khắc này những này Chân Truyền Đệ Tử từng cái nhìn xem Trương Nhẫn, lập tức cúi người chào nói: "Gặp qua Tông Chủ đại nhân."

Bị rút một bàn tay Chân Truyền Đệ Tử, nhìn thấy Trương Nhẫn, thân thể run rẩy càng thêm kịch liệt.

"Không biết chết sống, Chân Truyền Đệ Tử liền có thể dùng kiêu căng như thế sao? Ta một mực nghe nói, toàn bộ Thiên Nguyên Đế Tông, các ngươi cái này nhóm Chân Truyền Đệ Tử, lần tốt sợ ác, làm xằng làm bậy, chỉ là vẫn cho rằng các ngươi bất quá là trẻ tuổi nóng tính thôi, có thể không nghĩ tới các ngươi bây giờ lại có thể dạng này, đơn giản là có nhục ta Thiên Nguyên Đế Tông thanh danh, cắt cho ta đi hình phạt đường được nhị đẳng hình phạt!"

Trương Nhẫn giận dữ hết, hần khí đỏ mặt lên, hần không biết hao tổn bao nhiêu công phu, cơ hồ là lo lắng đề phòng mới đưa Đỗ Trần hồng tốt, có thể không nghĩ tới Thiên Nguyên Đế Tông đám người kia, lại có thể chủ động tìm Đỗ Trần phiền phức?

Cái này là muốn khai chiến sao? Muốn nhượng Thiên Nguyên Đế Tông cùng Đại Kiền Đế Triều khai chiến sao?

Thật là thật quá ngu xuẩn nha.

"Vâng! Tông Chủ giáo huấn là!" Trừ Lý Nhục Vũ bên ngoài, đệ tử còn lại nhao nhao cúi đầu, lần này trả lời, bây giờ như là không trả lời như vậy, bọn hần đều phải xui xẻo, tự nhiên không có khả năng làm loạn.

"Thế tử điện hạ, có thể cho mượn từng bước nói chuyện?" Đúng vào lúc này, Lý Nhục Vũ bỗng nhiên mở miệng, nằng bình tĩnh vô cùng nói ra.

"Được." Đỗ Trần ngược lại không quan trọng, những này Chân Truyền Đệ Tử hần không để trong lòng, như là tùy tiện một chút sự tình liền tức giận, hần thế tử điện hạ tính tình, thật đúng là không tran quý.

Nghe được Lý Nhượng Vũ nói lời, Đỗ Trần hơi thân có một ít kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới, Lý Nhượng Vũ lại có thể xem như thế rõ ràng, biết được mình rốt cuộc là cái gì tâm tính.

"Người là có ý gì?" Đỗ Trần nhìn xem Lý Nhượng Vũ, lần này hỏi.

"Thế tử điện hạ cũng không phải là thích ta, mà ta cũng không phải là nói chán ghét thế tử điện hạ, chỉ là ta có giấc mộng của mình, có lý tưởng của mình, ta mục tiêu, là cái kia chí cao vô thượng Thần Đạo, mà thế tử điện hạ cũng không phải chân chính thích ta, vì thế nào không buông tha ta?"

Lý Nhượng Vũ dạng này mở miệng, năng rất bình tĩnh, cho dù là ương cầu người khác, cũng là như thế bình tĩnh, mang theo một loại khó mà diễn tả bằng lời cao ngạo.

Buông tha? Đối với cái chữ này từ, Đỗ Trần cũng không là rất ưa thích nghe, hẳn cảm thấy có một ít chói tai, nhìn xem Lý Nhượng Vũ, bình tĩnh nói ra: "Người thật sự cho rằng ta buông tha người, giữa chúng ta hôn sự, liền sẽ không có sao?"

Đỗ Trần nhìn xem Lý Nhượng Vũ, hẳn lần này nói ra, sự tình sẽ là đơn giản như thế sao? Minh buông tay, Lý Nhượng Vũ liền sẽ không gả cho hắn Đỗ Trần sao?

Nghe nói như thế về sau, Lý Nhượng Vũ trầm mặc.

Lúc này Đỗ Trần tiếp tục mở miệng nói: "Sinh ở nhà đế vương, người quả thực có thể dùng liền giống như người bình thường?"

Mặt đối với Đỗ Trần dạng này chất vấn, Lý Nhượng Vũ thần màu sắc không có biến hóa, năng chỉ là trầm mặc hồi lâu về sau, cuối cùng mở miệng nói: "Ta minh bạch, sinh ở nhà đế vương, rất nhiều chuyện không phải do mình, nhưng ta muốn nói đúng lắm, ta có thể dùng lấy chồng, chỉ là ta muốn gả người, ta không yêu cầu xa vời hẳn là thiên hạ đệ nhất, cũng không yêu cầu xa vời hẳn có thể vạn cổ lưu danh, nhưng ta không muốn gả cho một cái khả năng sống không quá ngàn năm người, một cái chỉ có thể dựa vào gia tộc, mà nổi tiếng thiên hạ!"

Lời nói này nói ra Lý Nhượng Vũ tiếng lòng, Đỗ Trần cười, hẳn không có nửa điểm sinh khí, bởi vì cho tới nay, Lý Nhượng Vũ theo như lời nói, đều là rất đối trá, bây giờ nói tới mỗi một câu, mỗi một chữ, là Lý Nhượng Vũ phát ra từ nội tâm thanh âm.

"Mỗi một nữ nhân, đều muốn gả cho một cái cái thể anh hùng, cái này một chút ta tán đồng, chỉ là Thập Công Chúa, người liền thật xem không lên ta Đỗ Trần sao?"

Đỗ Trần song mắt nhìn chăm chăm Lý Nhượng Vũ, hẳn trên mặt mang theo tiểu dung, bất quá lại cực hẳn nghiêm túc tuân hồi.

Nghe được Đỗ Trần theo như lời nói, Lý Nhượng Vũ quay đầu, nhìn xem Đỗ Trần, phản hồi: "Cái kia thế tử điện hạ là như thế nào đối đãi mình? Ngài có hay không đề ý mình?"

Mỗi một nữ nhân, năng ở sâu trong nội tâm, đều có một cái Bạch Mã Vương Tử, cái này một chút là tất nhiên, liền như là mỗi một cái nam nhân, trong lòng đều có một cái hoàn mỹ nữ thần, vì lẽ đó Lý Nhượng Vũ ý nghĩ, Đỗ Trần cũng không cảm thấy có gì không ổn, ngược lại Lý Nhượng Vũ không có loại suy nghĩ này, vậy thì thật là đáng sợ, loại người này khả năng liền triệt triệt để để vào tu hành ma, đã không tính là một nữ nhân.

Thậm chí nói đã không tính độc thân, lấy về nhà đều có một ít không tốt.

Chỉ là nghe được Lý Nhượng Vũ hỏi lại, Đỗ Trần ung dung cười nói: "Chính ta như thế nào đối đãi? Hoàn toàn chính xác, ta rất muốn trở thành một cái ngang ngược càn rỡ quyền quý, giấc mộng của ta rất đơn giản, mỗi ngày mang theo thành quần kết đội chân chó, tại trong hoàng thành xem ai khó chịu liền đánh người đó, xem cái cô nương kia xinh đẹp liền trực tiếp đánh cướp, nếu quả thật có thể dùng nếu như vậy, cái kia ta đích xác chỉ là một cái ăn chơi thiếu gia, chỉ tiếc nha, ta không thể làm như vậy. . ."

Đỗ Trần lắc đầu, hẳn có một ít tiếc hận, lời nói này đối lại là bất kỳ một cái nào nữ nhân nghe được, chỉ sợ đều sẽ chán ghét Đỗ Trần, nhưng Lý Nhượng Vũ cũng không có, ngược lại là lắng lắng nghe Đỗ Trần nói chuyện, mười phần nghiêm túc.

"Dùng thân thể của người đời, bối cảnh của người, người năng lực, đừng nói tại hoàng cung, coi như là toàn bộ Thần Đạo vũ trụ, ai có thể ngăn người? Vì thế nào người không thể dạng này đi làm?"

Lý Nhượng Vũ hỏi, năng thuận Đỗ Trần nói lời, tiếp dưới đi.

Đỗ Trần đứng chấp tay, hẳn một bộ áo trắng bị gió thổi bay phát phới, Từ Linh mặt hồ trước, Đỗ Trần yên tĩnh nhìn xem lần này cảnh màu sắc, rất ưu mỹ, ưu mỹ đến để cho người ta không thôi rời đi, đã đến chạng vạng tối, thái dương cơ hồ muốn tây dưới, chân trời mây, toàn bộ nhuộm thành vô quýt màu sắc, có một ít dị dạng đẹp.

Bất quá lại mang theo một loại tiếc hận, một loại thương cảm, khắp nơi không người, phong đem Đỗ Trần lộn tóc thổi lên, nâng đỡ ra Đỗ Trần loại kia khó mà diễn tả bằng lời khí chất, sau đó Đỗ Trần chậm rãi mở miệng nói: "Bởi vì ta là con trai của Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, ta là con trai của Đỗ Đồ." "

Lúc nói chuyện, Đỗ Trần ánh mắt, để lộ ra khó mà diễn tả bằng lời nghiêm túc hướng tới màu sắc, đặc biệt là hẳn là nhất nửa câu nói sau, nói phá lệ nghiêm túc.

Giờ khắc này Lý Nhượng Vũ xem Đỗ Trần trong ánh mắt, sinh ra từng tia biến hóa.

Bất quá rất nhanh Đỗ Trần cười cười, phá vỡ loại này nghiêm túc, hần giống như bất cần đời giang hồ hiệp khách, xoay người đi, trên mặt mang theo tiếu dung, bộ pháp rất ổn, tại trải qua Lý Nhượng Vũ bên cạnh lúc, Đỗ Trần mở miệng nói.

"Người nếu thật không nếu muốn cùng ta thành hôn, năm năm này thời điểm, ta hi vọng nhìn người muốn cố gắng nhiều hơn, sinh ở nhà để vương hoàn toàn chính xác có rất nhiều chuyện là mình không cách nào khống chế, nhưng nếu như chờ người chân chính đạt tới một cái trình độ thời điểm, cái kia gì hoặc cho phép lúc kia, người liền có thể dùng khống chế vận mệnh của người, người yên tâm, ta sẽ không đối với người người tương lai sinh sản sinh đảm nhiệm thể nào một chút trở ngại, người cũng không cần trăm phương ngàn kế tìm ta phiền phức, ta hi vọng nhìn không cần xảy ra chuyện như vậy, bằng không, sẽ rất phiền phức."

Nói xong lời này, Lý Nhượng Vũ thân thể không khỏi khẽ run lên.

Sau đó Đỗ Trần đi đến xuống núi bậc thang lúc, lại thân thân dừng lại một chút, ngay sau đó quay đầu, nhìn xem Lý Nhượng Vũ tuyệt mỹ khuôn mặt, mỉm cười nói.

"Thập Công Chúa, ngày khác gặp lại lúc, ta tất danh khắp thiên hạ!"

Thanh âm vang kiện, Đỗ Trần cũng không có lộ ra nhiều gì kịch liệt, cũng không có lộ ra rất Trương Dương, hần chỉ là tự tin cười một tiếng, như vậy nói ra.

Lý Nhượng Vũ thân thể mềm mại khẽ run lên, nhìn xem Đỗ Trần ánh mắt bên trong, thêm một chút không nói được ý tứ, chỉ là nằng cuối cùng chưa hề nói cái gì!

Đây cũng không phải là tranh cái gì, chỉ là muốn nhượng Lý Nhượng Vũ biết, cái gì gọi là Hổ Phụ không khuyển tử!

Lúc này.

Từ Linh bên hồ trúc mộc bị đại gió thổi tuôn rơi rung động, từng mảnh từng mảnh lá trúc vẩy xuống, trên không trung bay múa.

Trên núi cổ lâu, truyền đến cổ linh thanh thúy thanh.

Thiếu niên mang cười, ôn nhuận như ngọc, đón cuối cùng một vòng chiều tà, chậm rãi rời đi.

☺♥3÷☺ ❄ 3÷ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46:: Hậ sự, ngày thứ bảy

Đại Kiên Đế Triều cùng Thiên Nguyên Đế Tông sự tình, đã cáo một cái đoạn, cuối cùng dùng Thiên Nguyên Đế Tông bồi thường các loại Thần Nguyên Thạch làm đại giá, lại thêm công khai chịu nhận lỗi, cuối cùng được đến Đại Kiên Đế Triều tha thứ.

Chuyện này bản thân liền là Thiên Nguyên Đế Tông làm sai, vì lẽ đó Thiên Nguyên Đế Tông xin lỗi là chuyện rất bình thường.

Hôm sau, Đại Kiên Đế Triều một triệu đại quân, trực tiếp rút lui rồi, bất quá chuyện này cũng không có bạc đãi binh sĩ, gấp ba bổng lộc cũng không là đùa giỡn, lại thêm còn có các loại phụ cấp, chủ yếu nhất là, căn bản không có đánh trận, hoàn toàn là trắng kiểm nha.

Tự nhiên là vô cùng vui vẻ nha, có thể nói Đỗ Trần chuyện này ra đi, nhượng một triệu binh sĩ đều biết cái này thế tử điện hạ, cũng phi thường kính yêu Đỗ Trần, dù sao trận chiến này không có đánh, Đỗ Trần còn yêu cầu không biết bao nhiêu đồ tốt, tự nhiên kính yêu nha.

Bây giờ tất cả binh sĩ, Maki nhìn cũng không có việc gì vị này thế tử điện hạ liền đi ra ngoài một chuyến, chỉ là đây cơ hồ là chuyện không thể nào, mặc dù là Đỗ Trần, không có một cái nào lý do thích hợp, cũng kiên quyết không thể làm như vậy.

Đại quân quay trở về, Thiên Nguyên Đế Tông cơ hồ là cử tông chúc mừng nha, mà không mấy người cũng nhao nhao tràn vào Thiên Nguyên Thành bên trong, dù sao Đỗ Trần đi, liền mang ý nghĩa liền sẽ không phát sinh đảm nhiệm thể nào chiến tranh.

Chỉ là khuya hôm đó!

Đặng Cảnh Bằng, cái này là Thiên Nguyên Đế Tông Chân Truyền Đệ Tử, bây giờ đang cùng mấy vị bằng hữu đang uống rượu giải sầu, vây quanh một trương bàn đá, mặt màu sắc âm trầm đáng sợ.

"Đặng sư huynh, chuyện này qua đã vượt qua, cũng đừng tức giận nữa." Bên cạnh có đệ tử mở miệng, như vậy nói ra, an ủi Đặng Cảnh Bằng.

Không thể không nói, Đặng Cảnh Bằng hoàn toàn chính xác có một ít không may nha, hảo chết không chết trên chọc Đỗ Trần, bị rút một bàn tay, mặt mũi mất hết coi như xong, với lại chuyện này truyền đến cao tầng phía trên, bây giờ đã muốn chuẩn bị bóc lột hân thân phận của Chân Truyền Đệ Tử.

Có thể sẽ giáng cấp, thật không cho dễ thành vì Chân Truyền Đệ Tử, không biết dùng nhiều Thiếu Âm mưu quỷ kế, mới trở thành Chân Truyền Đệ Tử, bây giờ liền gặp được chuyện như vậy, Đặng Cảnh Bằng đương nhiên sẽ không vui về nha.

Chỉ là cái này không có cách nào nha, ai nhượng Đặng Cảnh Bằng trên chọc người, là thể tử điện hạ đây, với lại bây giờ toàn bộ Thiên Nguyên Đế Tông, cơ hồ không người nào nguyện ý cùng với Đặng Cảnh Bằng, dù sao gia hỏa này trên chọc Đỗ Trần, đều lo lắng gây phiền toái.

"Hừ, cầu thí thể tử điện hạ, đơn giản liền là một quả phế nhân, đợi một ngày nào đó, ta chân chính quang lâm chín ngày, thù này ta Đặng Cảnh Bằng nhất định sẽ báo!"

Đặng Cảnh Bằng nhấp một hớp rượu buồn, như vậy nói ra, hân mặt màu sắc ửng hồng, hiển nhiên là đã uống say, chỉ là còn có một số ý thức thôi.

Thốt ra lời này, mấy người còn lại mặt màu sắc có một ít khó coi, có người lập tức mở miệng nói: "Đặng sư huynh này lời không thể nói lung tung nha, miễn cho gây phiền toái."

Có người khuyên ngăn, sợ Đặng Cảnh Bằng lại nói lung tung.

"Cái kia lại như thế nào? Hân đã đi, chẳng lẽ lại hân bây giờ còn có thể trở về, giết ta?" Đặng Cảnh Bằng lạnh lùng nói, Đỗ Trần đã đi, hân còn sợ cái gì? Ngay sau đó Đặng Cảnh Bằng tiếp tục nói ra: "Sớm muộn có một ngày, thù này ta muốn dùng gấp mười lần đại giới, nhượng Đỗ Trần hoàn lại."

Hân nói như thế, tại Đặng Cảnh Bằng tư duy bên trong, Đỗ Trần bất quá là một quả phế nhân, không cách nào xây Luyện Thần nói, chỉ có thể dựa vào Đỗ gia, nhưng hân không giống nhau, hân tiền đồ vô hạn, hoặc cho phép một ngày nào đó, có thể dùng quang lâm chín ngày, đến lúc đó đối phó Đỗ Trần, còn không đúng dễ như trở bàn tay?

Người cũng phải có mộng tưởng, giờ này khắc này, Đặng Cảnh Bằng liền là đem cái này xem như nhân sinh của mình mục tiêu.

Nhưng mà đứng vào lúc này đợi, một đạo âm trầm thanh âm vang lên: "Chỉ sợ người không có cái này mệnh!"

Thanh âm vang kiện, giờ khắc này Đặng Cảnh Bằng mặt màu sắc đại biến, đệ tử còn lại thân màu sắc cũng thay đổi, chỉ là còn đến không kịp lúc nói chuyện, một đạo hắc ảnh lướt qua, trong nháy mắt bốn người này đều đã chết.

Đặng Cảnh Bằng căn bản vốn không dám tin tưởng, lại có thể có người dám giết hân, phải biết hân có thể là Thiên Nguyên Đế Tông Chân Truyền Đệ Tử nha, Chân Truyền Đệ Tử là khái niệm gì? Là Thiên Nguyên Đế Tông hạch tâm tồn tại, mỗi một quả Chân Truyền Đệ Tử, đều là Thiên Nguyên Đế Tông bảo bối.

Một cái tông môn cường đại cùng nhược nhỏ, xem chính là cái này tông môn những này trụ cột vững vàng, giết một cái Chân Truyền Đệ Tử kỳ thật rất cho dịch, chỉ là giết một cái Chân Truyền Đệ Tử, mang đến ảnh hưởng quá lớn, nếu như một cái tông môn ngay cả đệ tử của mình đều không thể bảo hộ.

Cái kia gì cái này cái tông môn rồi hủy diệt cũng không xa, vì lẽ đó giết một cái Chân Truyền Đệ Tử, dù dùng nhượng Thiên Nguyên Đế Tông điên cuồng từ trên xuống dưới đều muốn tra rõ, thậm chí sẽ mời tông môn cường giả chân chính, thi triển tuyệt thế Thần Thông, ngược dòng tìm hiểu Bồn Nguyên, đem tình cảnh một lần nữa biểu thị, đến lúc đó ai là hung thủ giết người tại chỗ liền biết, một khi khóa chặt hung thủ, mặc cho đối phương là ai, đều muốn tru sát.

Chân Truyền Đệ Tử, là Thiên Nguyên Đế Tông ranh giới cuối cùng.

Hừ hừ hừ!

Ngay một khắc này, trong lúc nhất thời, bảy đạo thân ảnh xuất hiện ở đây, trực tiếp đem bóng đen quay chung quanh, cái này bảy đạo thân ảnh để lộ ra khí thế cực kỳ khủng bố, đêm tối ở trong khó dùng thấy rõ ràng bảy người này bộ dáng, nhưng không thể nghi ngờ là một chút, bảy người này mỗi một quả đều bất phàm.

Mỗi một quả đều không kém gì vương hầu!

"Dám can đảm ở ta Thiên Nguyên Đế Tông, tru sát Chân Truyền Đệ Tử, người muốn chết sao?"

"Người là ai? Người đơn giản là muốn chết!"

Có một vị đại nho chậm rãi mở miệng nói, chỉ là một câu nói kia dẫn tới rất nhiều người chú ý.

"Đúng vậy a, Chư Tử Bách Gia đều tại tranh đoạt Thiên Thu văn chương thuộc về, chỉ là người nhà họ Khổng nhưng không có đi tranh đoạt, như là người nhà họ Khổng tranh đoạt lời nói, trên cơ bản liền là Khổng gia."

"Khổng gia, Chư Tử Bách Gia vì đầu, trường tồn Thiên Thu Tuế tháng, Khổng Tử chính là thời cổ tiên hiền Văn Thánh, như là người nhà họ Khổng thừa nhận lời nói, vậy thì không có gia tộc khác sự tình."

Chư Tử Bách Gia chính là là Thần Đạo vũ trụ cường đại nhất cũng là kiệt xuất nhất văn nhân thế gia, ở trong không thiếu khuyết các loại văn nhân đại nho, đại bộ phận đều là kẻ thừa từ vị tồn tại, phong tử danh xưng, hiển hách vô cùng, thậm chí có một ít Chư Tử Bách Gia còn chính mình đương đại Văn Thánh, hoặc là là nửa bước Văn Thánh loại này kinh thiên động địa người.

Cái này là văn nhân mạnh nhất tồn tại, dùng Chư Tử đến xưng hô, cân bằng cái này vũ trụ tồn tại, cái này nhóm thế gia đối với quyền lực cùng tài phú cũng không có vô cùng coi trọng, nhưng đối với thanh danh cực hấn coi trọng, Thiên Thu văn chương sự tình, dẫn lên không đếm văn nhân tranh đoạt, mặc dù là Chư Tử Bách Gia cũng kìm nén không được.

Mà đám người nói tới Khổng gia, thì là Chư Tử Bách Gia đứng hàng đầu thế gia, hậu nhân đều bị gọi là Khổng Thánh Nhân về sau, bởi vì Khổng gia mỗi đệ nhất đều đi ra một tôn Văn Thánh, cường đại nhất liền là Khổng Tử, lúc trước một thiên văn chương, tru sát ức vạn tà ma, bình định Thần Đạo vũ trụ họa loạn.

Đem Nhân Tộc từ một cái thời đại hắc ám cho giải cứu, sáng tác tam thiên Thiên Thu văn chương, ảnh hưởng không đếm hậu nhân, mặc dù là Đại Kiền Đế Triều Lý Kiền, nhìn thấy Khổng Thánh Nhân hậu đại, cũng muốn tôn xưng một câu, từ thời gian rất sớm liền đề cập tới một câu, Linh Thư Sư bao trùm Chư Thiên hết thảy, bởi vì Linh Thư Sư chính mình sáng tạo năng lực.

Coi như là cái này vũ trụ người mạnh nhất, dù là là Đỗ Đồ, hấn đều không thể sáng tạo một người đi ra, dù là là một cái tàn tật, Đỗ Đồ cũng sáng tạo chế.

"Ai nói? Đi Mặc Gia là làm cái gì?"

Có đại nho mở miệng, lạnh nhạt nói ra, nhắc tới một cái khác Chư Tử thế gia.

"Mặc Gia văn chương tuy tốt, có thể so ra mà vượt Khổng Thánh Nhân sao?" Trong nháy mắt có rãnh rồi Tán Văn người mở miệng, mặt màu sắc mang theo một chút cao ngạo.

Văn nhân tương khinh, cái này là một cái bệnh chung, mặc dù là tại Thần Đạo vũ trụ, loại tranh đấu này cũng cực kỳ khủng bố, nếu không là văn nhân tương khinh, nói thật Đế Triều cùng Đế Tông chỉ sợ sẽ ngay đầu tiên liền thủ, đem văn nhân tiêu diệt, từ đó trấn áp, cái này không đúng đưa giỡn.

Văn nhân lực lượng quá cường đại, có thể bất kỳ vật gì đều chưa hoàn toàn mà nói, văn nhân lớn nhất mao bệnh liền là tương khinh, người nhìn không lên ta, ta coi không lên người, ở trong tranh đấu, khả năng so hoàng phòng tranh đấu còn muốn kịch liệt gấp trăm lần nghìn lần.

Bởi vì làm một cái văn nhân một khi công nhận một cái hệ thống, thí dụ như nói tán thành Pháp Gia liền sẽ tán thành Pháp Gia thánh nhân, làm chuyện gì đều muốn dùng pháp tới nói, nếu như là nhận có thể tự do học, đối với Pháp Gia hành vi xử sự, sẽ biểu hiện mãnh liệt phản đúng, cứ như vậy mâu thuẫn liền đi ra.

Khổng Thánh Nhân môn đồ không đếm, với lại rất nhiều văn nhân cơ hồ là bảy CD tôn sùng Khổng Thánh Nhân, bất quá con này là tôn sùng, ngược lại không phải nói không tôn sùng còn lại thánh nhân, chỉ có thể nói ưa thích Khổng Thánh Nhân văn chương vẫn rất nhiều người, vì vậy có người đưa ra Mặc Gia sự tình, lập tức liền đạt được những người còn lại châm chọc khiêu khích.

"A, Khổng Thánh Nhân tự là thiên hạ Văn Thánh, văn nhân mẫu mực, nhưng Khổng Thánh Nhân là Khổng Thánh Nhân, người là người, há miệng im miệng liền là đem Khổng Thánh Nhân treo ở trong miệng, tự được không lực, muốn mượn hấn tên, thật là buồn cười đến cực điểm."

Lập tức người kia mở miệng, cực hấn châm chọc mắng về đi, nhục mạ đối phương mình không được, liền ưa thích cảm Khổng Thánh Nhân đến nói chuyện.

Thốt ra lời này, trong nháy mắt, tràng diện cãi vã, đại bộ phận văn nhân tại một kiện, kỳ thật càng nhiều là cãi lộn, sau đó lại thêm một chút tung Hoành Gia văn nhân ở bên trong, tràng diện thì càng bốc lửa, mấy câu có thể đem hai nhóm người cho triệt để náo, với lại còn chưa biết.

Loại chuyện này không biết phát sinh bao nhiêu, lớn nhất một lần, thiên hạ văn nhân đều lẫn nhau lẫn nhau đánh nhau, lẫn nhau ước dờ, cũng may cuối cùng Văn Thánh ra mặt, lại thêm các Đại Đế hướng cùng Đế Tông điều giải, mới bình tức một trận rất khủng bố náo động.

Càng về sau mới hiểu, nguyên lai là tung Hoành Gia từ đó quấy rối, vì vậy tung Hoành Gia nhất cử thành danh.

Nói trắng ra là liền là châm ngòi ly gián, bàng quan, thuận tiện đổ dầu vào lửa, vì vậy văn nhân tại một kiện, trên cơ bản chuẩn không có chuyện tốt.

Còn lại văn nhân đối với loại chuyện này cơ hồ là chuyện thường ngày ở huyện, ngược lại không cần kéo tới trên người mình liền tốt, cũng lười đi khuyên can, chỉ là rất mau theo lấy cãi lộn thăng cấp, lập tức tràng diện bốc lửa.

"Người tôn sùng Khổng Thánh Nhân liền tôn sùng Khổng Thánh Nhân, thật tốt đem chúng ta từ thánh nhân đẩy ra làm gì gì?"

Thiền Cơ đạo tông, nơi này là ở Tuyết Sơn chi đình, chính là ẩn thế vô thượng Đạo Tông, cái kia mệnh mông âm thanh vang lên sau khi, toàn bộ Đạo Tông từ trên xuống dưới, vô số đệ tử từ ngàn ngàn cả người, ngay sau đó ngồi xếp bằng, phảng phất ngộ món đồ gì, cau mày đầu suy tư.

Rất nhanh từng người đệ tử thức tỉnh, ngay sau đó phát ra kinh thanh!

"Ta nhiều năm khó có thể học tập Thần Thông, lại tự học!"

"Cảnh giới của ta, lại tăng lên một tầng?"

"Tại sao ta cảm giác đầu óc một mảnh trống rỗng, tiến nhập thật giống sư phụ nói một loại vong ngã chi cảnh nha?"

Từng đạo từng đạo âm thanh vang lên, những này tỉnh lại đệ tử, nếu không phải là phát phát hiện cảnh giới của chính mình tăng lên bộ phận, hoặc là liền là trước kia một mực khó có thể học tập nắm giữ Thần Thông, đột nhiên một hồi học tập, còn có lượng lớn đệ tử một mực suy tư.

Đây là ngộ đạo, bản văn chương này, đối với đạo gia cùng Đạo Giáo đơn giản là có khó mà diễn tả bằng lời trợ giúp, Thiên Cơ đạo tông một ít bất hủ, cùng với một ít cấp độ hóa thạch sống cường giả, vào đúng lúc này lại cũng ngộ hiểu, đặc biệt là cấp độ hóa thạch sống đại nhân vật, bọn họ cơ hồ là không còn cảnh giới, khả năng ngày mai sẽ chết tồn tại.

Treo cuối cùng một hơi, bảo vệ Đạo Tông an toàn, bọn họ cũng được gọi là Hoạt Tử Nhân, bởi vì bọn họ chỉ có một lần ra chiêu cơ hội, ra chiêu sau khi hẳn phải chết, bất quá ra chiêu sau đó đối phương cũng trên căn bản chết chắc rồi, đây là lấy mạng đổi mạng một chiêu, vì lẽ đó hóa thạch sống là một cái tông môn gốc gác, một khi chân chính khai chiến, không tồn tại số không từ vong, nhất định sẽ có bộ phận thương vong, kiêng kỵ bất kỳ thế lực.

Vì lẽ đó có thể nhìn thấy Thần Đạo thế giới có tông môn sa sút, nhưng tuyệt đối sẽ không dễ dàng nhìn thấy một cái tông môn bị xóa đi, trừ phi sa sút thời gian quá dài, cuối cùng chân chính mất đi.

Đạo Đức Kinh trong đó hàm nghĩa, thần thiết nhất đạo pháp, nòng cốt bốn chữ, Đạo Pháp Tự Nhiên, Bao La Vạn Tượng, có thể nói lần này chân chính kiểm được, hoàn toàn là Đạo Giáo, đương nhiên được chúng vẫn là giống như, chỉ có thể nói Đạo Giáo so sánh chiếm chút lợi lộc, tất cả hay là muốn nhìn tư chất, nhìn cá nhân.

Đạo Đức Kinh ra thế, phát dương toàn bộ Thần Đạo thế giới, thời khắc này cũng sợ ngây người tất cả mọi người, bất kể là triều đình, vẫn là mỗi bên mới thế lực, cùng với Chư Tử Bách Gia, thiên hạ văn điện, hầu như tất cả mọi người sợ ngây người, bởi vì bản văn chương này, lại là vừa mới lên truyền ra văn chương, cũng không phải là cái gì Văn Thánh, Chư Tử di tác, cũng không phải là cái gì trăm thế văn chương, càng không phải là một ít bị thổi phồng như Thần Tác văn chương.

Mà là một phần người mới tác phẩm, nhìn Bút Danh sau khi, càng là để vô số văn nhân chấn động.

'Công tử vô song', cái này không phải viết Mộc Lan từ thi nhân sao? Nhưng không nghĩ tới, cái này thi nhân, lại còn hiểu được chân lý danh ngôn, một thiên văn chương, lại bị tôn sùng là Thiên Thu văn chương, chuyện này quả thật là. . .

"Thiên Thu văn chương, vạn thế công đức, công tử vô song, nhất định Thiên Thu trường tồn, tạo phúc thiên hạ nha."

"Là nhân tộc Linh Thư Sư, là nhân tộc Linh Thư Sư, Ha Ha Ha Ha ha ha!"

"Nhân tộc Linh Thư Sư, mặc dù không phải Chư Tử Bách Gia, cũng không phải là cái gì đại nho hàng ngũ."

"Hừ, lần này Trương gia muốn bị mất mặt, có người nói yến hội đều mời được rồi, hiện tại được rồi, thực sự là mất mặt nha."

"Không chỉ là Trương gia, trước tranh mặt đỏ tới mang tai đất một ít văn nhân thế gia, cùng với cá biệt một ít văn nhân, đều phải bị mất mặt."

"Cái kia chút có mặt mũi Linh Thư Sư, cũng không phải cũng bị làm mất mặt?"

"Không nghĩ tới là viết Mộc Lan từ văn nhân, đây là một cái mới Nhân Linh Thư Sư, phần đầu tiên chính là Trần Quốc, thiên thứ hai chính là Thiên Thu văn chương, như người này giác tỉnh Văn Cung thế giới, vậy chẳng phải là muốn vô địch rồi?"

"Công tử vô song! Tra! Tra rõ người này!"

Toàn bộ Thần Đạo thế giới bởi vì Thiên Thu văn chương ra thế, lại một lần nữa trở nên phong khởi văn dưng, vô số tu sĩ, cũng là thông qua Đạo Đức Kinh, lĩnh ngộ một ít thứ hữu dụng, có khi là trực tiếp tăng lên cảnh giới, có khi là khai thác tư duy, có khi là nắm giữ Thần Thông, nhiều loại chỗ tốt.

Mà Nhất Tự Tịnh Kiện Vương bên trong phủ.

Đỗ Đỗ nghe được này Thiên Thu văn chương sau khi, trong khoảng thời gian ngắn có một loại khó mà diễn tả bằng lời cảm giác, cảm thấy mỗi một chữ đều cực kỳ ảo diệu, có không nói ra được đạo lý, bất quá hần tạm thời nhìn xuống đi nghiên cứu, mà là tò mò đất muốn biết là viết, chỉ là nhìn thấy Bút Danh sau đó, cùng với phần đầu tiên Mộc Lan từ sau khi, trong nháy mắt Đỗ Đỗ sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, hẳn biết được đây là người nào tác phẩm, có thể ngay đầu tiên, nhưng không có bất kỳ một chút vui vẻ, trái lại có không gì sánh nổi lo lắng.

Bất kỳ phụ thân, con mình có thể sáng tác Thiên Thu văn chương, chỉ sợ ở cười chết, nhưng mà Đỗ Đỗ không thể.

Hoàng gia nhìn chăm chăm Đỗ gia, bọn họ kiên quyết không cho phép Đỗ Trần quật khởi, bọn họ hi vọng một cái ăn no chờ chết Đỗ Trần kế thừa vương vị.

Nếu như Đỗ Trần vào lúc này, biểu hiện ra không nên có tài hoa, đó chính là phiền phức ngập trời, khả năng Lý Gia sẽ chân chính trở mặt.

Nghĩ tới đây, Đỗ Đồ hít sâu một hơi, cuối cùng hần nghĩ tới rồi một cái biện pháp.

Qua một lúc lâu, Đỗ Đồ bỗng nhiên mở miệng.

"Người đến!" Âm thanh vang lên, một vệt bóng đen xuất hiện ở Đỗ Đồ bên cạnh, bị phía sau màn bình phong che cản nửa người, mặc một bộ Hắc Bào, hạ thấp xuống đầu hoàn toàn không thấy rõ tướng mạo.

"Mời Vương gia dạo dõ."

"Cho ta tản lòng đồn, Thiên Thu văn chương chính là Nhất Tự Tịnh Kiên Vương ấu tử Đỗ Trần ghi lại, từ Đỗ Đồ chính mồm từng nói, ta muốn ngày mai toàn bộ Trung Thổ, cũng biết tin tức này."

Đỗ Đồ mở miệng, hần trực tiếp hạ đạt một cái mệnh lệnh, trong nháy mắt người sau lập tức gật đầu một cái nói: "Vâng."

Chờ bóng đen biến mất sau đó, Đỗ Đồ nặn nặn xương ngón tay, lại la lên hạ nhân, muốn Nhất Tự Tịnh Kiên Vương phủ giăng đèn kết hoa, làm cho vui sướng, cũng tự mình viết sách thiếp, hạ lệnh để Đại Kiên Đế Triều hai mươi Tôn Vương Hầu đi vào cùng Đỗ Trần gặp mặt, bảo vệ Đỗ Trần an toàn.

Chờ sự tình xong xuôi sau đó, Đỗ Đồ hít sâu một hơi, một môi trên mặt mũi, tóc mai đều có một ít tơ trắng, có thể trong mắt tất cả đều là lo lắng, có thể nhưng không cách nào che lấp sâu trong nội tâm cái kia vẻ vui mừng, chỉ là rất nhanh này vẻ vui mừng, bị giấu cực kỳ sâu, ai cũng thấy không rõ lắm.

☺♥☺☺☺☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49:: Đỗ Đồ chỉ mưu

Đạo Khả Đạo! Phi Thường Đạo! Danh Khả Danh! Phi Thường Danh!

Hùng vĩ âm thanh vang lên, phảng phất đến từ Viễn Cổ giống như vậy, ngồi ở trong xe ngựa Đỗ Trần, trong khoảng thời gian ngắn thất thần, nếu như mình không có xuất hiện tại diễm tình huống, thật giống. . . Đây là mình truyền lên Đạo Đức Kinh chứ?

Thanh âm này làm sao cùng lúc trước Mộc Lan từ giống như? Có một loại chiêu cáo thiên hạ cảm giác nha.

Đỗ Trần trong khoảng thời gian ngắn có một chút đầu óc không xoay chuyển được đến rồi nha, Đạo Đức Kinh đều truyền lên bảy ngày, Đỗ Trần đều dự định thái giám, làm sao xuất hiện chuyện như vậy? Chuyện này quả thật là. . . . Oa! Tư duy nổ tung, Đỗ Trần căn bản không có nghĩ đến, Đạo Đức Kinh lại sẽ tại chính mình khai hoàn về hướng thời điểm, xuất hiện tình cảnh như thế.

Trong nháy mắt Đỗ Trần trực tiếp đi ra trong cung điện, đứng ở bên ngoài xe ngựa, nhưng phát phát hiện trăm vạn đại quân, tốc độ chạy rõ ràng giảm xuống, cơ hồ là bước chậm mà đi, cũng không biết đang làm gì.

"Truyền vương hầu đi vào." Đỗ Trần mở miệng, để thuộc hạ đi làm, chỉ là rất nhanh truyền lời thuộc hạ lập tức trở về, nhìn Đỗ Trần nói: "Hồi bẩm tướng quân, chư vị vương hầu đều ở tu hành, từ chối gặp bất luận người nào, trừ phi là chuyện khẩn cấp, nếu không thì, tạm thời không ra!"

Hần nói như vậy, Đỗ Trần lập tức nhú nhú mày, bất quá nhưng không có làm cái gì, chỉ là mở miệng tiếp tục nói: "Chờ bọn hần tu hành kết thúc sau đó, để cho bọn họ đến đây trong điện, bản Thế tử có lời muốn nói."

Lưu lại câu nói này, Đỗ Trần ngoảnh đầu trở lại trong cung điện, đang suy tư liên quan với Đạo Đức Kinh sự tình.

Rất nhanh Đỗ Trần bình tĩnh lại tâm thần, leo lên Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng trong đó, trong khoảng thời gian ngắn từng cái tin tức truyền đến.

[chúc mừng ngài đại tác phẩm Mộc Lan từ, trở thành truyền quốc thi từ!]

[bởi tác phẩm của ngài Mộc Lan từ vì là truyền quốc điển tịch, vì vậy dành cho lần thứ hai khen thưởng!]

Đây là Mộc Lan từ tin tức, Đỗ Trần trước vẫn không có nhìn, Mộc Lan từ bảy ngày xét duyệt sau khi được nhận định vì là là tinh phẩm thi từ, nhưng bài

thơ này từ nhưng trở thành truyền quốc thi từ, chủ nếu là bởi vì, Đỗ Trần là mới Nhân Linh Thư Sư, như bộ thứ nhất tác phẩm trực tiếp chính là truyền quốc điển tịch, như vậy Đỗ Trần tác gia thân phận chính là Tinh Phẩm Linh Thư Sư.

Thì không phải là hạng nhất Linh Thư Sư, bộ thứ nhất tác phẩm là cái gì phẩm chất, như vậy Linh Thư Sư thành phẩm giai liền tự động giảm xuống một cái ngăn vị, vừa bắt đầu công nhận là tinh phẩm, vì lẽ đó Đỗ Trần là hạng nhất Linh Thư Sư, nếu như vừa bắt đầu truyền quốc văn chương, đó chính là Tinh Phẩm Linh Thư Sư.

Bây giờ Đỗ Trần sáng tác Đạo Đức Kinh, trực tiếp là Thiên Thu văn chương, có thể truyền lưu Thiên Thu Tuế tháng, ảnh hưởng tương lai vạn thế, đây là một bộ giới lãm sáng tác, từ cổ chí kim có thể có mấy bộ tác phẩm, là Thiên Thu văn chương?

[chúc mừng ngài sáng tác Thiên Thu văn chương tiên thiên, hoàn thành toàn bộ tác phẩm sau khi, liền có thể được Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng phần thưởng một phần!]

[chúc mừng ngài sáng tác Thiên Thu văn chương tiên thiên, hoàn thành toàn bộ tác phẩm sau khi, liền có thể trực tiếp tăng lên hiện nay Linh Thư Sư cấp độ!]

Hai thì lại tin tức truyền đến, Đỗ Trần trực tiếp chán kinh rồi, hẳn không hề nghĩ tới Đạo Đức Kinh, lại là Thiên Thu văn chương, chỉ là lấy lại tinh thần sau đó, rất nhanh Đỗ Trần có một ít buồn bực.

Vốn tưởng rằng sáng tác Thiên Thu văn chương, có thể thu được khó mà diễn tả bằng lời khen thưởng, nhưng từ cũng không nghĩ tới, lại còn muốn xong bản mới cho khen thưởng? Vậy thì có một ít hãm hại nha, nhưng mà hết cách rồi, Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng liền là như thế, chính mình cũng không có bất kỳ một chút biện pháp, luôn không khả năng cùng Thánh Đạo Tiểu Thuyết Vồng đi làm âm ỉ?

Đây đã là độc quyền, Đỗ Trần không tồn tại cùng đối phương đi làm âm ỉ, thờ dài, Đỗ Trần nhìn một chút Đạo Đức Kinh số liệu.

Đạo Đức Kinh — Thiên Thu văn chương

Vào giờ phút này Đạo Đức Kinh, tên sách đều màu sắc đều biến thành Ngũ Quang Thập Sắc, đây là Thiên Thu văn chương tiêu chí, xem số lượng đã vượt qua trăm vạn triệu lần, bình luận mấy trăm ngàn triệu lần, vạn vạn ức làm một triệu, Đỗ Trần liếc mấy cái sau đó, liền đóng, nhiều như vậy bình luận hẳn căn bản là không có cách từng cái đến xem, nhìn lướt qua phần lớn đều là khen, khen tặng mình.

Đồng thời Mộc Lan từ cũng bởi vậy bị kéo theo, số liệu lật hơn vạn lần.

Đây nếu là thiết lập thu lệ phí, Đỗ Trần cảm giác mình muốn kiếm bộn rồi.

"Đáng tiếc! Không có lựa chọn thu lệ phí, quyền sách kế tiếp nhất định phải thu lệ phí." Đỗ Trần xiết chặt nắm đấm, có một ít nhức nhối nha, quan tâm điểm hoàn toàn khác nhau.

Liên đại quân như vậy hành sử ba ngày ba đêm, toàn bộ Thần Đạo thế giới như cũ sôi trào như lửa.

Kinh thần nhất chính là một tin tức, Thần Đạo thế giới, Trung Thổ nơi, Đại Kiền Đế Triều Nhất Tự Tịnh Kiên Vương Đỗ Đồ, chính mồm thừa nhận Đạo Đức Kinh, Thiên Thu văn chương là Đỗ Trần ghi lại, tin tức này cũng không biết là làm sao truyền ra ngoài, bất quá Đỗ Đồ xác thực chính mồm thừa nhận, mặc dù không đến nỗi là khắp nơi đều nói, nhưng từ thân thuộc trong miệng biết được, đích thật là chính mồm nói rồi.

Lần này Chư Từ Bách Gia, cùng với một ít văn nhân mặc khách trực tiếp nổi giận.

Đỗ Trần là thân phận gì, muốn biết còn không dễ dàng? Một khi điều tra, rõ ràng ràng, một cái thân phận cao thượng vô thượng tồn tại, điểm ấy không sai, hưởng thụ tất cả vinh hoa phú quý, đích thật là quảng một tốt thai, nhưng vấn đề là không Tu Thần nói, cũng không có bất kỳ một chút tác phẩm, mười sáu tuổi trước không có tiếng tăm gì, chỉ biết áo, không biết một thân.

Nhất khiến người ta lưu truyền rộng rãi, chính là quảng thời gian trước, trong cơn tức giận, suất lĩnh trăm vạn đại quân, đi tới Thiên Nguyên Đế Tông, này tại thiên hạ văn nhân mặc khách, Chư Từ Bách Gia trong mắt đây là cái gì? Đây chính là trần trụi đất hoàn khổ nha! Siêu cấp lớn hoàn khổ nha.

Mặc dù xác thực quảng thời gian trước mời Bình Thu Đạo Nhân tới cửa chỉ điểm, cũng truyền ra Đỗ Trần muốn trở thành Linh Thư Sư, nhưng bây giờ lại vô liêm sỉ mà đem Đạo Đức Kinh chiếm làm của riêng, nói là Đỗ Trần tác phẩm? Sợ hãi Đỗ Đồ người, hay là ở bề ngoài chúc mừng, nhưng trên thực tế không biết bao nhiêu người sau lưng mắng Đỗ Đồ lối ăn khó coi.

Càng là có đại nho tự mình mắng to Đỗ Đồ lối ăn khó coi, vì bảo đảm Đỗ Trần có thể thuận lợi kế thừa Nhất Tự Tịnh Kiên Vương này cái vị trí, cư nhiên như thế vô liêm sỉ, còn phát ra một thiên văn chương, chuyên môn nhục mạ Đỗ Đồ.

Văn nhân là cái gì? Văn nhân theo đuổi là tín ngưỡng, điên cuồng lên đừng nói Đỗ Đồ, Lý Kiền đều mắng, Thần Đạo thế giới có một câu nói tốt, yên tĩnh trên chọc chó đại, đừng chọc văn nhân.

Ngươi trêu chọc chó đại cũng chẳng phải chính là bị cắn, ngươi chọc tới văn nhân? Cả đời không để cho ngươi vui vẻ.

Đại nho mắng xong, ngay sau đó kết bè kết lũ mắng, thậm chí Đỗ Đồ một ít hắc nguyên liệu toàn bộ bị lộ ra ngoài, năm xưa hành động, cái kia chút mặt dày chuyên vô liêm sỉ, nói rõ ràng ràng, rõ ràng ràng, liền ngay cả Đỗ Đồ nghe xong sau đó, cũng không khỏi tặc lưỡi, hiểu kỳ đám này toan tú tài là làm sao biết nhiều như vậy.

Đương nhiên còn có bộ phận là nói bừa, đơn giản chính là mắng Đỗ Đồ vô liêm sỉ.

Chuyện này không có qua thời gian bao lâu, trực tiếp ầm ỉ đến Triều Cương lên, một bày đại nho văn thần, ngay ở trước mặt Đỗ Đồ mặt, chỉ vào Đỗ Đồ mũi mắng to Đỗ Trần có nhục nhả tư văn, vô liêm sỉ, làm mất đi Đại Kiên Đế Triều bộ mặt, thiên hạ văn nhân đều ở đây cười Đỗ Đồ lối ăn khó coi.

Này muốn nói Đạo Đức Kinh là sáng tác, Chư Tử Bách Gia tùy tiện đến cái người, thừa nhận là chính mình hậu nhân viết, đều so với Đỗ Đồ nói, có thể tin gấp mười lần, Đỗ Đồ dám nói lời này? Đúng là nét mặt già nua cũng không cần.

Triều Cương trên là mắng vài ngày, hơn nữa thái độ khác thường chính là, Đỗ Đồ lại một câu nói không mắng lại, còn chưa động thủ, một mực chắc chắn đây là Đỗ Trần viết.

Tươi sống thiếu một chút đem một bày đại nho cho tức chết rồi, trong khoảng thời gian ngắn, mỗi bên loại văn chương ra thế, nhục mạ Đỗ Đồ, trực tiếp ảnh hưởng toàn bộ Đại Kiên Đế Triều hết thảy bách tính con dân đối với Đỗ Đồ cách nhìn.

Lần này Đỗ Đồ là thật làm sai, thiên hạ bách tính đều ở đây mắng.

Mọi người cần thể diện, Đại Kiên Đế Triều ra một cái như vậy không biết xấu hổ hàng, đi ra ngoài người khác hỏi một câu, người nơi nào nha? Ta Đại Kiên Đế Triều, người trên ngựa gia liền một mặt khinh bỉ nói: "Đồ vô liêm sỉ!"

Thần Đạo thế giới, đất khu vực hắc không phải là đùa giỡn.

Đến cuối cùng vào lúc này, đến tai Lý Kiên đều đau đầu, bởi vì thông qua các loại tin tức cùng mạnh mẽ phát phát hiện, Đỗ Đồ lần này cũng thật là vô liêm sỉ, vì cho con trai của hắn mưu phần này tiếng tăm, mới làm ra chuyện hồ đồ.

Vì vậy Lý Kiên tự mình cho đòi Đỗ Đồ đi tới hoàng cung bên trong, cũng không ai biết chuyện gì xảy ra, chỉ biết là Đỗ Đồ sừng mặt sừng mũi đi ra hoàng cung, vừa đi một bên mắng to Lý Kiên, mắng đặc biệt khó nghe, chỉ là chuyện này nhưng bị phong tỏa tin tức, ngoại trừ cao tầng bên ngoài, cùng với đương sự một ít Tĩnh Bình bên ngoài, cũng không ai biết.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50:: Văn thần cơn giận

Đại Kiên hoàng cung.

Lý Kiên là thật đau đầu nha, chồng chất như núi tầu chương, còn có lượng lớn đến từ thiên hạ văn nhân thư, trong đó không thiếu đại nho thậm chí là một ít Chư Tử tự tay viết thư đều tới, Lý Kiên làm sao không đau đầu.

Sự tình còn chưa phải là Đỗ Đồ làm ra, không tìm đường chết thì không phải chết lại nói bậy Đỗ Trần là Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, lần này thiên hạ văn nhân đều nổi trận lôi đình, đặc biệt là một ít Chư Tử thế gia, nguyên bản Thiên Thu văn chương sự tình, liền để cho bọn họ bị mất mặt, hiện tại Đỗ Đồ như thế nháo trò.

Được rồi, nhân gia không lẫn nhau hận, toàn bộ ghim hắn Đỗ Đồ đi tới, Đại Kiên Đế Triều tuy rằng cường thế, có thể mới bắt quá vừa Kiến Quốc thời gian bao lâu nha? Đỗ Đồ một chuyện liền đâm phá thiên, để lại một cái thiên đại hỗn loạn, vấn đề là hắn còn không có cách nào đi chinh đón Đỗ Đồ nha, đánh lại đánh không lại? Mắng Đỗ Đồ lại không có tìm không có phổi.

Từ trên lý trí đến phán đoán, Đỗ Trần hầu như không thể nào là Đạo Đức Kinh sáng tác, này vốn là không còn bóng sự tình, Đỗ Trần xác thực quãng thời gian trước muốn trở thành Linh Thư Sư, nhưng lúc này mới qua mấy ngày? Có người nào có thể vừa trở thành Linh Thư Sư liền sáng tác ra Thiên Thu văn chương?

Không Thánh Nhân cũng không làm được nha, Đỗ Trần là ai, hắn từ nhỏ cho đến lớn, đích xác rất thông tuệ, có thể thật không có một chút văn học thiên phú nha, Kinh Thi văn chương hay là còn hiểu một ít, cũng bắt quá là so với người bình thường cầu tiến, không phải Lý Kiên thổi nha, hắn tùy tiện kéo một cái lòng cầu tiến khá một chút hoàng tử, khả năng liền có thể nói Đỗ Trần á khẩu không trả lời được.

Người như vậy, có thể sáng tác Đạo Đức Kinh? Này loại Thiên Thu văn chương?

Hon nữa tổng hợp tất cả, Đỗ Đồ làm như vậy nguyên nhân, chỉ có một cái, Đỗ Đồ già rồi, cũng bị hồ đồ rồi, tuổi già làm một cái chuyện hồ đồ, bởi vì Đỗ gia từ trên xuống dưới đều sùng ái Đỗ Trần, nhưng nếu là Đỗ Đồ thật sự đi về cõi tiên hoặc là để Đỗ Trần kế thừa Nhất Tự Tịnh Kiền Vương thời điểm, mặc dù nói Đỗ gia là chống đỡ Đỗ Trần.

Có thể những người khác có phục hay không nha? Có Đỗ Đồ ở, Đỗ gia không ngã, nhưng Đỗ gia có mấy cái người? Đỗ Đồ tất cả huynh đệ tỷ muội đều chết trận, cô gia quả nhân, cũng không có thân thích gì huyết mạch, đẩy lên Đỗ gia, Đỗ Đồ là trụ cột, nhưng còn có lượng lớn trung thần cùng với một ít chân thật Chính Thần phục Đỗ Đồ tướng lĩnh.

Những người này phục Đỗ Đồ, không chắc nhất định phục Đỗ Trần, vì lẽ đó có thể phán đoán, Đỗ Đồ là vì cho Đỗ Trần tạo thế, như là lần này người trong thiên hạ thật sự thừa nhận Đạo Đức Kinh Đỗ Trần viết, chỉ sợ Đỗ Trần trong khoảng thời gian ngắn danh tiếng Thiên Hạ Vô Song, hầu như có thể ngồi vững vàng Nhất Tự Tịnh Kiền Vương cái này bảo tọa.

Có thể người trong thiên hạ không ngốc nha, đặc biệt là văn nhân tương khinh, vì lẽ đó Lý Kiền cho rằng Đỗ Đồ làm sai một chuyện.

Đặc biệt là hần hiểu rõ như vậy Đỗ Đồ người, nếu thật là Đỗ Trần chỗ ở, chỉ sợ Đỗ Đồ giết hết vô số người, cũng tuyệt đối không thể sẽ để bất cứ người nào biết, bản này Thiên Thu văn chương là Đỗ Trần viết, đây là lý tính trên phán đoán, Đỗ Trần tuyệt đối không thể viết Đạo Đức Kinh.

Nhưng có mấy vấn đề, nhưng để Lý Kiền hết sức hoài nghi, trong đó một cái là, công tử vô song, cái từ này liền là đang khen khen Đỗ Trần, còn có một cái chính là, lúc trước Mộc Lan từ ra sau đó, đây là truyền quốc thi từ, xuất hiện ở Đại Kiền Đế Triều, mặc dù nói sau đó xác minh tin tức, phát phát hiện bản này thi từ Linh Thư Sư, hay là không phải Đại Kiền Đế Triều người.

Có thể là du sơn ngoạn thủy văn nhân, nếu không, trực tiếp tới hoàng cung lĩnh thưởng, hưởng thụ vô số vinh hoa phú quý, tay cầm đại quyền, quan cư Nhị Phẩm, quyền, tiền đều nơi tay.

Nhưng có năm phần mười độ khả thi, công tử vô song cái này Linh Thư Sư, chính là Đại Kiền Đế Triều người, chỉ là bây giờ bị Đỗ Đồ như thế lấn qua lấn lại, hiện tại được rồi, Lý Kiền cũng không dám nói lời nói này, liền duy nhất lấy ra đi khoe khoang, cũng không dám nói.

Nói nữa? Chỉ sợ Chư Tử muốn thân lâm hoàng cung, thậm chí sẽ còn đưa tới chân chính Văn Thánh đích thân tới, vậy là phiền toái lớn.

Vì lẽ đó Lý Kiền rơi xuống thánh chỉ, nhất định phải để Đỗ Đồ làm sáng tỏ chuyện này, sau đó chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, mà Lý Kiền thái độ, cũng trên căn bản nhận định, Đỗ Đồ lần này là thật sự bị hồ đồ rồi.

"Hồi bẩm Thánh Thượng, đây triều văn thần, còn có Đại Kiền Đế Triều rất nhiều có máu mặt đại nho văn nhân, cùng với một ít Linh Thư Sư đại nhân, đều đi Thánh Lâm Thành ở ngoài, tựa hồ muốn tìm Thế tử phiền phức." Ngay vào lúc này, Văn Trung Quân thanh âm vang lên, có vẻ có một ít lo lắng.

"Ế?" Lý Kiền sững sờ, bất quá lập tức thì biết rõ này bày đại nho muốn đi làm cái gì, lập tức chặn chờ một chút, sau đó mở miệng nói: "Bảo vệ tốt Đỗ Trần an toàn, còn lại tạm thời mặc kệ."

Không biết tại sao, Lý Kiền luôn cảm thấy chuyện này có một chút như vậy điểm kỳ lạ, tuy rằng hết thảy đều hết sức hợp lý, có thể cũng là bởi vì quá hợp lý, hần luôn cảm thấy có vấn đề.

.....

.....

[tùy cơ ứng biến]

Nhìn trong tay tờ giấy, cùng với từ trước đến hội họp vương hầu trong miệng từng nói, Đỗ Trần về mặt nhất thời trở nên có một ít khó coi, bất quá lập tức Đỗ Trần khôi phục thường sắc, đem tờ giấy thiêu hủy, ngay sau đó ngồi ở đại điện trong đó, trầm mặc không nói.

"Thế tử điện hạ, còn có một ngày hành trình, là có thể đến Thánh Lâm Thành, căn cứ tin tức đáng tin, hiện tại đây triều văn thần, cùng với chư vị văn nhân đại nho, còn có thật nhiều Linh Thư Sư đại nhân, đều ở đây Thánh Lâm Thành chờ đợi Thế tử điện hạ, e sợ không ổn, còn hi vọng Thế tử điện hạ, đi đường tắt con đường, không nên cùng những đại thần này phát sinh tranh chấp nha."

Có tướng lĩnh mở miệng, lần này nói rằng.

Văn nhân là cái gì? Nói khó nghe một chút nha, văn nhân chính là một đám người điên, đừng nói Đỗ Trần, Đại Kiền Đế Triều Hoàng Đế Lý Kiền, muốn là làm một điểm chuyện khác người tình, này bày văn nhân có thể biến đổi pháp luật, mắng Lý Kiền nói trận lời đình, tức giận xuất huyết bên trong.

Lý Kiền đều tuyệt chút nữa động đao, nhưng này bày văn nhân dường như tuyệt thế sắc quý nhìn thấy một cái người cực đẹp giống như, hần không thể xông tới, một cái cổ, lập tức liền Danh Thủy Thiên Cổ, cái này thật đúng là không phải đùa giỡn, văn nhân trọng không phải lợi ích, mà là danh tiếng.

Này vừa chết, mắng hôn quân, lưu lại thiên cổ lọi mắt xanh, viết một đoạn lịch sử, điều này cũng không có thể quái Lý Kiền, muốn trách thì trách thế giới này, văn nhân sức mạnh thật sự là quá lớn.

Có lúc Đỗ Đồ cũng không nghĩ muốn trêu chọc này bày văn nhân, ngược lại không phải là không trêu chọc nổi, chỉ là chọc một nhóm tới ngay một nhóm, hần thà rằng đối mặt mười vạn tà ma, cũng không nghĩ muốn đối mặt mười cái văn nhân.

Vì lẽ đó khuyên can Đỗ Trần không muốn chính diện vừa, này là tốt tiếng người nha.

Có thể Đỗ Trần suy nghĩ một sau này sẽ, nhưng chậm rãi nói: "Bản Thể tử vẫn đúng là chưa từng biết sợ người nào, không đi đường tắt, hạ lệnh toàn quân gia tốc hồi kinh, ta ngược lại muốn xem xem này bày văn nhân toan tú tài, muốn thế nào tìm bản thể tử phiền phức."

Đỗ Trần rất bình tĩnh, lại không sợ, lần này chư vị vương hầu mí mắt đều nhảy.

Bọn họ là võ tướng, trong đó mấy cái cũng là Nho Tướng, bất quá trong xương vẫn có huyết tính, thiên hướng về võ tướng, có thể lại biết văn nhân lợi hại, một cái miệng ba cực kỳ sắc bén, nói là lưỡi nở hoa sen cũng không có gì quá, có thể tươi sống đem cường giả nói chết, một cái miệng ba có thể chống đỡ mười vạn đại quân.

Cùng văn nhân chính diện giang? Giảng đạo lý! Là thật gan lớn, bất quá cân nhắc đến thân phận của Đỗ Trần cùng tính khí, trong khoảng thời gian ngắn bọn họ nhất định phải ra mặt giám sát hóa giải, nhất định phải điều hiểu một chút, nếu không, e sợ phiền phức rất lớn.

Chỉ là Đỗ Trần tâm ý đã quyết, dung không được những người khác nhiều lời, quyết định, muốn cùng Đại Kiền Đế Triều, đầy triều quan văn chính diện tới một lần.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51:: Khẩu chiến quân nho

Thánh Lâm Thành ở ngoài, một đám người đứng ở nơi đó, đưa tới tiến vào ra thành bách tính chỉ chỉ điểm điểm.

Đám người kia hầu như đại diện cho Đại Kiền Đế Triều một phần ba văn nhân thế lực, trong đó có hơn mười vị đại nho, thậm chí còn có ba vị Chư Tử Bách Gia trong đó nhân tài kiệt xuất, tự mình đi tới nơi này, cùng đội trăm vạn đại quân về triều.

Bọn họ đã đứng ở chỗ này một ngày một đêm, tốt tại thân thể cường tráng, mặc dù có một ít tuổi già, nhưng ít ra cũng sẽ không quá mệt mỏi, đồng thời lại thêm trong lòng có một cái tức giận, một mực kiên trì bọn họ thủ tại chỗ này.

"Đến rồi! Đến rồi! Đại quân đến rồi!"

"Nhìn, cát bụi cuốn cuộn, là đại quân đã trở về."

"Hừ, cuối cùng là đã trở về, nào đó muốn nhìn một chút, cái này Thể tử điện hạ, đến cùng có năng lực gì."

"Như hấn tự giác, phản bác phụ thân hấn nói như vậy, chuyện này cũng là coi như thôi, như là hấn cũng vô liêm sỉ, ta nhất định sách viết văn, nhục hấn việc xấu loang lổ."

"Cũng còn tốt không có đi đường tắt con đường, cái này Đỗ Trần ngược lại cũng coi là có một chút ngông nghênh, chỉ là gặp kỳ cục cha."

Trong khoảng thời gian ngắn này bày đại nho văn thần đơn giản là hưng phấn, thật giống như đến một cái vô ác không tha người, lồng ngực trong đó, phảng phất có vô tận ngôn ngữ, cũng đã chuẩn bị xong khẩu phạt bút giết, sẽ chờ người trong cuộc tới trước.

Đại quân chạy tốc độ rất nhanh, từ đằng xa bất quá mấy dặm, một trong nháy mắt, cát bụi cuốn cuộn, cuồng phong gào thét, trăm vạn đại quân khí thế, không cách nào hình dung, dùng bài sơn hải đảo để hình dung, cũng không có gì quá, nhưng mà này bày văn nhân, mặc dù từng cái từng cái thân thể bạc nhược, nhưng lại về mặt kiên định, trong ánh mắt mang theo một loại lạnh ý, cũng hoặc là một loại xem thường xem thường, nhìn chòng chọc cảm đầu xe ngựa.

Đại quân dừng lại, trong nháy mắt, thiên địa một mảnh túc sát.

Một hồi không khí yên tĩnh, ngoại trừ phong thanh bên ngoài, liền lại không những thanh âm khác.

Đạp! Đạp! Đạp!

Từ trong điện đi ra, Đỗ Trần một bộ bạch y, đại gió thổi tới, quần áo bị thổi phát nhú, chân Bộ Thanh rõ ràng hết sức, bóng người xuất hiện, trong khoảng thời gian ngắn, cô che giấu nhân đại nhỏ, cũng là cung kính cúi đầu nói: "Xin chào Thế tử điện hạ."

Lễ là lễ, pháp luật là pháp luật, nói là nói, tình là tình! Tuy rằng bọn họ đi tới là chuẩn bị tìm Đỗ Trần phiền phức, có thể lễ không thể thiếu, đây là quy củ, như vượt qua lễ, sau đó bị Đỗ Trần nắm cái này cho rằng đề tài, sẽ không tốt.

Nhìn đầy triều văn thần, thậm chí có một chút đại nhỏ cũng đích thân tới, Đỗ Trần bình tĩnh trên mặt lộ ra lạnh nhạt nụ cười.

"Xin chào chư vị đại thần." Đỗ Trần mỉm cười mở miệng, theo sau tiếp tục nói ra: "Chư vị đại thần không ở Thánh Lâm Thành ngắm hoa ngâm thơ, chạy đến ngoài thành làm chi? Là tới đón tiếp bản Thế tử điện hạ sao? Đây có một ít khách khí đi, không tới trở về, không mang theo lễ vật liên kỷ cục, quay đầu lại bù đắp đi."

Đỗ Trần rất nghiêm túc nói rằng, lần này đừng nói này bày văn thần, liền ngay cả tùy tùng Đỗ Trần một ít vương hầu tướng lĩnh cũng có một chút bối rối, Đỗ Trần đây là ý tứ gì nha? Tỏ rõ là tới tìm người phiền phức, người còn hỏi một mặt cười ha ha, còn hi vọng người khác tặng lễ!

Oa! Còn muốn mặt không?

Phục hồi tinh thần lại, những văn thần này từng cái từng cái hít sâu một hơi, lập tức có một vị Linh Thư Sư đi về phía trước một bước, thần sắc bình tĩnh, nhìn Đỗ Trần, bàn tay triển khai, dính vào cùng nhau, hướng về Đỗ Trần hành lễ, ngay sau đó hồ hững nói: "Thế tử điện hạ liền không nên nói giỡn, chúng ta đến đây, vì chuyện gì, Thế tử điện hạ không có thể không biết, tại hạ chỉ là muốn hỏi mấy vấn đề, kính xin Thế tử điện hạ trả lời."

Hắn là người thứ nhất đứng ra hỏi thăm, tràn đầy tự tin, hiển nhiên định liệu trước, đã nghĩ xong tất cả đối với ứng với biện pháp, sẽ chờ Đỗ Trần nói tiếp.

"Người là triều đình văn thần sao?" Đỗ Trần mang theo vẻ tò mò hỏi.

"Cũng không phải là, nhân Văn Dã Hạc, chỉ là. . ." Hắn mở miệng, lần này trả lời, chỉ là vẫn chưa nói hết sau đó, lập tức liền được Đỗ Trần tiếng hừ lạnh.

"Không phải triều thần, trước tới nơi đây làm chi? Người đến, đem người này nắm lấy, mang đi quan Phủ Nha cửa, nơi đây đều là Đại Kiền Đế Triều văn thần đủ loại quan lại nơi tụ tập, triều thần ở đây, dung không được còn lại những người không có liên quan, mang đi."

Đỗ Trần mấy câu nói nói hết sức dứt khoát, căn bản không cho đối phương bất kỳ một cơ hội nhỏ nhoi, tại chỗ có tướng sĩ đi ra, trực tiếp nắm lấy.

"Cho ta mau thả, ta là Tinh Phẩm Linh Thư Sư, mặc dù không phải triều thần, nhưng căn cứ Đại Kiền luật pháp, ta thuộc Đại Kiền người, đãi ngộ thân phận, vì là Chính Tam Phẩm quan chức." Hắn lớn tiếng nói, có vẻ cực kỳ phẫn nộ.

"Đỗ Trần, người làm cái gì vậy?"

"Thế tử điện hạ, vị này chính là Tinh Phẩm Linh Thư Sư, người tại chỗ bắt hắn lại là có ý gì? Xem thường chúng ta Linh Thư Sư sao?"

"Đỗ Trần, người muốn làm gì? Dùng cường quyền tới dọa chúng ta sao?"

Trong khoảng thời gian ngắn rất nhiều Linh Thư Sư cùng nhau đi ra, tính khí khá một chút còn cùng Đỗ Trần giảng đạo lý, tính khí không tốt trực tiếp một chút tên chỉ họ, lớn tiếng chất vấn.

"Dựa theo Đại Kiền luật pháp, Linh Thư Sư xác thực hưởng Chính Tam Phẩm quan chức đãi ngộ, tất cả từ ưu, có thể nói đến còn chưa phải là triều thần, văn thần đều ở, dựa theo Đại Kiền luật pháp, nơi này đã coi như là Triều Cung đất, nghị quốc gia đại sự, Linh Thư Sư chỉ là đãi ngộ hưởng thụ Chính Tam Phẩm chức quan, cũng không nói có thể tham dự quốc sự, chư vị đại thần có thể có Pháp Gia sao?"

Đỗ Trần bình tĩnh nói rằng, có thể nói ngữ sắc bén, nói mọi người á khẩu không trả lời được.

"Thế tử điện hạ nói xác thực không sai, chư vị đồng đạo, nếu như không có triều thần, kính xin chư vị tạm thời lùi rồi, pháp luật không dung tình."

Lúc này một vị văn thần mở miệng, đây là Pháp Gia, hắn tán đồng Đỗ Trần nói, bởi vì đây là sự thực, Linh Thư Sư thân phận cao thượng, nhưng chung quy không phải triều thần, không có chức quan tại người, chỉ nói là có thể hưởng thụ Chính Tam Phẩm đãi ngộ, có thể cùng Chính Tam Phẩm đại quan đứng ngang hàng thôi, chân chính không có quyền nhúng tay Triều Cung việc.

Trừ phi là có chức quan Linh Thư Sư.

Ngay sau đó một nhóm người sắc mặt khó coi, nhưng pháp luật không dung tình, đây không phải là đùa giỡn, kết quả là chỉ có thể cắn răng rồi đi.

Đi rồi một nhóm người, những người còn lại cũng không ít, tình tế xem ra có mấy trăm vị văn thần, không thiếu đại nhỏ hàng ngũ.

"Ai! Thanh tĩnh hơn nhiều, chúng ta nói thuộc về chủ đề đi." Đỗ Trần mỉm cười nói, nhưng là cái này mỉm cười, nhưng để ở tràng những văn thần này cười gần không ngớt, Đỗ Trần thái độ đã biểu hiện ra, cũng không phải nghị hòa thái độ, đây là muốn chính diện giảng tiết tấu nha.

Bất quá ở đây chư vị mỗi cái đều chuẩn bị sẵn sàng, chỉ là rất nhanh Đỗ Trần tiếp tục mở miệng nói: "Đến đàm phán một hồi lễ vật đi, bản Thế tử điện hạ không yêu thích vàng bạc châu báu gì, vì lễ đó có liên quan với cái này cũng là đừng tiền nữa, đưa điểm khác đi, nếu là có cái gì mỹ nữ loại hình, đó là tốt

nhất."

Thốt ra lời này, chư văn thần lại một lần nữa bối rối.

Không phải nói được rồi nói thuộc về chủ đề sao? Tại sao lại kéo lên lễ vật? Ai muốn tặng quà cho người nha?

Lần này có văn thần tức giận mặt đỏ như máu, tại chỗ đi ra, nhìn Đỗ Trần, cắn răng nghiêng lợi nói: "Thế tử điện hạ, lần này đến đây, không phải với người quá nhiều, chỉ là muốn hỏi người một vấn đề, Đạo Đức Kinh, có thể hay không là điện hạ ghi lại?"

Này bây văn thần có thể không có thời gian cùng Đỗ Trần cãi cọ, bọn họ chính là đến tìm phiền toái, không cho phép người leo nha leo nhéo, cho hết thời gian.

Vấn đề này nói chuyện, trong khoảng thời gian ngắn tràng diện lại một lần nữa an tĩnh lại.

Có một câu nói tốt, chỉ sợ không khí đột nhiên yên tĩnh.

Cuồng phong thổi qua, cát bụi cuộn cuộn, Đỗ Trần đứng trên xe ngựa, hơi thấp đầu nhìn trăm vị văn thần, hần thu liễm nụ cười, trở nên hết sức nghiêm túc, ngay sau đó chăm chú vô cùng phun ra bốn chữ.

"Là ta tác phẩm"

Dứt tiếng, trong khoảng thời gian ngắn, kinh nộ về mặt chiếm cứ những văn thần này khuôn mặt.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52:: Mâu thuẫn xuất hiện

Hết thầy đại nho cùng một ít và văn nhân giận tím mặt, trên thực tế bọn họ đi tới, ngược lại không phải thật tìm Đỗ Trần phiền phức, bọn họ chỉ là làm cho Đỗ Đồ nhìn mà thôi, để Đỗ Đồ biết được một chuyện, người mặc dù là cao quý Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, nhưng có một số việc, còn thật không phải là người có thể vượt quyền.

Bọn họ tự nhiên không dám thật sự đi tìm Đỗ Trần phiền phức, cũng tuyệt đối không thể đi tìm Đỗ Đồ phiền phức, bởi vì Đỗ Đồ cực kỳ vô liêm sỉ, phòng chừng này bây văn thần sẽ bị đánh, mà gây sự với Đỗ Trần, muốn khá một chút, chỉ ít tạm thời sẽ không bị đánh, chỉ cần không quá mức phạm.

Chỉ là ai cũng chưa từng nghĩ đến, Đỗ Trần lại thật sự thừa nhận bộ tác phẩm này là mình.

"Đồ vô liêm sỉ!" Có văn thần rống lớn một câu, nhân khí sắc mặt tái xanh.

"Trên thế gian dĩ nhiên có người vô sỉ như vậy đồ nha, Đỗ Trần, người đơn giản là có nhục nhã tư vấn!"

"Chưa từng gặp như vậy vô liêm sỉ người."

"Thực sự là vô liêm sỉ đến mức tận cùng."

Từng vị văn thần gào thét, thậm chí đại nho cũng bắt đầu gầm thét, quát mắng Đỗ Trần, tràng diện một lần rất hồi hộp, khả năng bất cứ lúc nào muốn đấu võ, cái kia chút Tinh Bình cũng đã chuẩn bị xong rút kiếm, bọn họ không để ý đám người kia là quan mấy phẩm viên.

Bọn họ chỉ nghe Đỗ Trần một người, chỉ ít hiện tại là như vậy, Đỗ Trần là tướng quân, thiên chức của quân nhân chính là phục tùng mệnh lệnh, liền là như thế, đây là quy củ, là pháp luật vì lẽ đó tuyệt đối không nương tình.

Cũng may tuy rằng này bây văn thần giận dữ, nhưng từng cái từng cái cực kỳ gà tặc, đến hiện tại cũng không người nào dám động thủ, ngoại trừ gọi vài câu bên ngoài, còn thật không có nửa điểm quá khích động tác.

Chỉ là ngay vào lúc này, Đỗ Trần lên tiếng.

"Chư vị đại nhân, cách nói hô một tiếng đại nhân, van xin hộ, chư vị có thể là của ta thúc bá nha, bản Thế tử thật sự rất tò mò, ta noi nào vô liêm sĩ? Đặc biệt là vị đại nhân này, cái gì gọi là chưa từng gặp như vậy vô liêm sĩ người? Người câu nói này nói sẽ rất khó nghe nha, người đây chính là không đem cha ta để ở trong mắt nha?"

Đỗ Trần chậm rãi mở miệng, một câu nói còn nặng một câu cha mình, mặc dù đây là lời nói thật, nhưng ai cũng không dám nói, mặc dù là những văn thần này, như không là bởi vì chuyện này, bọn họ cũng không dám nhục mạ Đỗ Đồ.

Thiên hạ cực lớn, chỉ có Đỗ Trần dám như vậy mắng hắn.

Đỗ Đồ xác thực vô liêm sĩ, vô liêm sĩ đến trong xương, cái kia chút thị nữ loại hình, toàn bộ đều là Đỗ Đồ không biết dùng cách gì lấy được, hận không thể chính mình cho Đỗ gia khai chi tán diệt, vì lẽ đó Đỗ Trần nói không sai.

"Còn câu có chính là, Đạo Đức Kinh là ta sáng tác tác phẩm, vì sao bọn người không tin? Bản Thế tử hỏi một chút chư vị đại nhân, đến hiện tại có người thừa nhận, Đạo Đức Kinh là hắn sáng tác sao? Nếu là có, ta hiện tại liền nhận sai!"

Đỗ Trần hơi mở miệng, lời nói này nói ở đây có văn thần á khẩu không trả lời được, chỉ là rất nhanh, một vị đại nho đi ra, thần sắc bình tĩnh, có thể trong mắt chỗ sâu xác thực cất giấu sắc mặt giận dữ, không cách nào che lấp.

"Vừa là dựa theo Thế tử điện hạ nói, hạ quan muốn hỏi một câu, Thế tử điện hạ lúc nào có thể viết ra Đạo Đức Kinh Chương 02:, hoặc là nói, Đạo Đức Kinh câu tiếp theo là cái gì?"

Hắn thẳng tiếp hỏi, dùng đơn giản nhất vấn đề, đến chất vấn Đỗ Trần.

"Thiên Thu văn chương, như là tùy tùy tiện tiện là có thể sáng tác đi ra, vậy vật này liền không đáng giá, Đạo Đức Kinh chương sau, ta cũng không rõ ràng lúc nào có thể viết ra, tất cả tùy duyên nha."

Đỗ Trần trả lời, hắn lần này không có nói lung tung, đích thật là tùy duyên nha, nhìn sau đó có thể nhớ lại bao nhiêu, chủ yếu nhất là, lỗi chính tả không thể có nha, đại khái Đỗ Trần nhớ, nhưng là thuộc về tan tành chương tiết, không phải hoàn chỉnh văn chương, Đỗ Trần sợ truyền lên sau đó, sẽ hạ thấp Thiên Thu văn chương phẩm chất.

Đến thời điểm Thiên Thu văn chương như là xuất hiện hư hao, tự động giảm xuống phẩm chất lời nói, vậy cũng không tốt, chí ít khen thưởng sẽ không có.

Lời ấy nói chuyện, có văn thần liên tục cười lạnh, hiển nhiên là căn bản không tin.

"Ta nghe nói Thế tử điện hạ, một tháng trước tìm đến Bình Thu Đạo Nhân học tập, vừa vừa đáp Nhập Linh sách sư lĩnh khu vực, nhưng sáng tác một phần truyền quốc thi từ, còn có một phần Thiên Thu văn chương, thực sự là khủng khiếp nha, Không Thánh Nhân cũng không bằng Thế tử điện hạ."

Có văn thần mở miệng, chê cười nói, dùng Không Thánh Nhân đến trào phúng Đỗ Trần.

Nhưng mà Đỗ Trần chợt ngại ngừng nở nụ cười, ngay sau đó liền vội khoát khoát tay cười nói: "Đâu có đâu có, có thể nào cùng Không Thánh Nhân so với đây, Ha Ha Ha Ha Ha Ha!"

Nói xong lời ấy, chư văn thần bối rối!

Này! Xin nhờ! Không phải khen người nha, là ở trào phúng người nha, huynh đệ, người ngay cả trào phúng đều không nghe rõ sao?

Chư đại thần văn nhân là tức giận thổ huyết, không có cách nào cố gắng tán gẫu, Đỗ Trần hoàn toàn chính là ở đây quấy nhiễu, chỉ là rất nhanh lại có một vị đại nho đi ra, về mặt đến cũng hết sức bằng phẳng nói: "Thế tử điện hạ, ngài là cao quý Thế tử, có một số việc coi như là làm quá đáng một chút, cũng không có quan hệ, nhưng có một ít chuyện, tuyệt đối không thể xằng bậy, ta hi vọng mong chuyện này, đến đây là kết thúc, nếu không thì, người trong thiên hạ đều phải chế nhạo ta Đại Kiền Đế Triều con dân!"

Hắn nói như vậy, vô cùng chăm chú, hi vọng Đỗ Trần không nên quá quá lừa.

Trong khoảng thời gian ngắn có che giấu mọi người không nói lời nào, nhìn Đỗ Trần.

Chỉ là Đỗ Trần vào đúng lúc này, sắc mặt cũng biến thành hết sức nghiêm túc, hờ hững mở miệng nói: "Bản Thế tử cuối cùng nhắc lại một lần, đến bây giờ không có người thừa nhận Đạo Đức Kinh thuộc về là, vì sao các người cũng không tin ta? Chẳng lẽ bản Thế tử ở trong mắt chư vị, liền rác rưởi cũng không bằng?"

Đỗ Trần cũng rất nghiêm túc mở miệng, về mặt hờ hững.

Văn thần không nói, nhìn Đỗ Trần, ý này rất đơn giản, không sai, chúng ta chính là coi người là làm rác rưởi, không, liền rác rưởi cũng không bằng.

Vào lúc này trăm mặc chính là thầm chấp nhận.

"Ah. . ." Cuồng phong thổi bay, đem Đỗ Trần áo bào thổi bay phần phật, nhìn những này thiên hạ văn thần, Đỗ Trần cười lạnh nói: "Đại Kiền Đế Triều, dựng nước không lâu, thiên hạ đại sự, vô cùng, phương bắc Man Di, phía nam đại hạn, giúp nạn thiên tai, cứu nạn, Tu Thân Đường Tĩnh sự tình các người không đi làm, nhưng bởi vì bản thế tử một cái hành vi, nhưng tự chúng mà đến, các người cũng thật là Đại Kiền Đế Triều đại thần nha."

Đỗ Trần mắng, nếu trở mặt, cần gì phải cho hắn thêm nhúm sắc mặt tốt nhìn.

Chỉ là cảm đầu đại nho, nhưng bình thần vô cùng nhìn Đỗ Trần, đến cuối cùng cúi người chào thật sâu nói: "Mời Thế tử điện hạ, không nên hồ đồ, không có gì để người trong thiên hạ chế nhạo ta Đại Kiên người!"

Vừa dứt lời, còn lại văn thần cũng cùng nhau trầm miệng một lời nói.

"Mời Thế tử điện hạ, không nên hồ đồ, không có gì để người trong thiên hạ chế nhạo ta Đại Kiên người!"

"Mời Thế tử điện hạ, không nên hồ đồ, không có gì để người trong thiên hạ chế nhạo ta Đại Kiên người!"

"Mời Thế tử điện hạ, không nên hồ đồ, không có gì để người trong thiên hạ chế nhạo ta Đại Kiên người!"

Âm thanh hết sức kiên định, bọn họ cúi đầu, dùng phương thức này, đến nhục nhã Đỗ Trần.

Lời nói này, khẩu trừ đỉnh đầu to lớn mũ, Đại Kiên con dân quang vinh cùng nhục nhã, đều ở Đỗ Trần trong một ý nghĩ.

"Về Vương phủ."

Đáng tiếc Đỗ Trần chẳng thêm cùng bọn họ nhiều lời, giờ giờ áo bào, lần này nói rằng.

Chỉ là rất nhanh có văn thần ngăn trở ở Đỗ Trần trước mặt, mở miệng lạnh nhạt nói: "Dường như không hướng về thiên hạ người nói xin lỗi, cái kia Thế tử điện hạ, mời từ trên người bản quan đạp đi qua đi."

Thanh âm hắn hết sức kiên định, một thân ngông nghênh.

Trong khoảng thời gian ngắn, vấn đề gay gắt, tràng diện trong khoảng thời gian ngắn giằng co.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53:: Cha con đối thoại

Có văn thần trực tiếp chặn đường, không để Đỗ Trần đi phía trước tiếp tục cất bước, đây đã là trở mặt đội hình.

Hiện tại trực tiếp chặn đường, đây chính là muốn cùng Đỗ Trần hò hét đến nha.

Danh truyền thiên cổ cơ hội tới, ngăn cản Đỗ Trần, để Thiết Kỳ bước qua thân thể hắn, tuyệt đối có thể danh truyền thiên cổ, đến thời điểm văn nhân giới không biết muốn có bao nhiêu người tới nói chuyện này, ca tụng người này anh dũng, không sợ cường quyền.

Đây là đám người này lão thủ đoạn, thực là mười lần như một, ngay cả là Đỗ Đồ có lúc đều có một ít đau đầu.

Hiện tại tất cả mọi người trông coi Đỗ Trần, xem hắn muốn giải quyết thế nào.

Trên xe ngựa, Đỗ Trần vẻ mặt có vẻ có một ít lạnh lùng, trông coi ngăn trở ở tiền văn người, hắn không chút nghĩ ngợi trực tiếp mở miệng nói: "Bước qua thân!"

Chỉ là bốn chữ, biểu quyết Đỗ Trần thái độ, thời khắc này có văn thần lại một lần nữa giận tím mặt, ai cũng không dám tin tưởng Đỗ Trần nói tới, liền ngay cả Đương Kim Thánh Thượng cũng tuyệt đối không dám như thế làm bừa, ngăn trở ở trước có thể là một vị Chính Nhị Phẩm văn thần, vền vền so với Thượng Thư muốn thiếu một chút, tay cầm đại quyền, lại muốn trực tiếp đạp lên.

Nghe nói như thế, ngăn trở ở tiền văn thần, hàm răng cắn chặt lại không nói câu nào, nhắm mắt lại, cùng đợi đại quân tiến lên.

Oanh oanh! Xe ngựa đi về phía trước âm thanh vang lên, những văn thần này một tên tiếp theo một tên ở mắng to, nhục mạ Đỗ Trần, bọn họ gấp, chân

thật gấp, chỉ là hiện tại ai cũng dưới không đài, cũng không có ai đi khuyên can, bởi vì bọn họ cũng vậy cũng biết đối phương tâm ý, nếu như văn thần một khi quyết định một chuyện, ít có thể thay đổi.

Xe ngựa trước mắt va tới, nhưng mà đúng vào lúc này lúc, một đạo vang dội thanh âm vang lên.

"Hò hò!"

Âm thanh vang lên, sau đó mọi thứ đều bất động, thời khắc này mọi người cùng đủ quỳ xuống, bởi vì đây là Lý Kiên âm thanh.

"Tham kiến Thánh Thượng!" có văn thần hạ thấp xuống đầu, cung cung kính kính hô, ngay cả là Đỗ Trần, cũng ôm quyền khom lưng nói: "Tham kiến Thánh Thượng."

Lý Kiên không có xuất hiện, nhưng hần nhìn thấy ở đây tình cảnh, đang ngồi ở đại điện trong đó Lý Kiên, nhân khí sắc mặt tái xanh, thân thể đều đang run rẩy, chuyện này quả thật là đang quái rối.

"Đại Kiên Đế Triều, Kiến Quốc xưa nay, bao nhiêu thiên tai nhân họa các ngươi không thêm quan tâm, ngược lại là tới nơi đây, làm một ít không quá quan trọng sự tình, các ngươi thực sự là để trảm vui mừng nha, các vị các đại thần!"

Lý Kiên âm thanh lại một lần nữa vang lên, rất rõ ràng đây là muốn thiên vị Đỗ Trần, bởi vì Lý Kiên cũng không nói gì Đỗ Trần thử xem, mà là đi chỉ trích này bày văn thần.

"Mời Bệ Hạ bớt giận!" có văn thần hạ thấp xuống đầu, bọn họ chưa từng cảm thấy sợ sệt, nhưng dù sao đây là Thánh Thượng, thần chính là thần, quân chính là quân, điểm này không cách nào thay đổi, đây là đạo lý, bọn họ sách người càng thêm phải hiểu điểm này.

"Truyền trảm ý chỉ, trừ tảo triều cùng lâm hướng bên ngoài, Thánh Lâm Thành hết thảy quan ngũ phẩm viên, toàn bộ cầm tù ba cái tháng, phạt bổng lộc nửa năm." Lý Kiên nổi giận nói, hần là chân thật tức giận, nói thật, Lý Kiên so với Đỗ Trần còn muốn chán ghét này bày văn thần, có thể thiên thiên không giết được, chửi không được, có lúc hần đều phải bị này bày văn thần nhân khí nổi trận lôi đình.

Có thể đám văn thần này đơn giản là khó chơi, trừ như vậy tính chất tượng trưng phạt một chút vật, còn không có cách nào khác.

Bởi vì Lý Kiên muốn làm một cái minh quân, hần muốn làm một cái Đế Vương, một cái chân chính Đế Vương, mà muốn trở thành Đế Vương, tuyệt đối phải giữ vững trăm phần trăm lý tính, không thể xử trí theo cảm tính, tất cả từ pháp luật, từ quy tắc, nếu không từ pháp luật, đó chính là hôn quân, nếu không từ quy tắc, đó chính là bạo quân.

Vì vậy cái này cũng là Lý Kiên không làm gì được đám văn thần này nguyên nhân căn bản.

"Ta chờ bị phạt!" Đám văn thần này tiếp tục mở miệng, âm thanh chính tề.

"Còn chưa cút trở lại?" Lý Kiên mắng, trong nháy mắt, đám văn thần này cũng không phí lời, trừ liếc qua Đỗ Trần vài lần ở ngoài, cũng chỉ có thể yên lặng mà rời mở, ngay cả là ngăn cản Đỗ Trần văn thần, cũng chỉ có thể nghe theo Lý Kiên lời nói.

Dù sao Lý Kiên là quân, bọn họ không thể ngỗ nghịch, một khi ngỗ nghịch, liền không có đạo lý, ngược lại là chính mình sai lầm.

Văn thần rời mở, Lý Kiên cũng không nói gì, đại quân hồi doanh, Đỗ Trần cũng hướng về trong vương phủ đi đến.

Chuyến này một tổng cộng tới Hồi thứ 2 mươi ngày, xem như là gây nên Trung Thổ một trận đề tài, riêng là Thiên Phật Tự Biện Cơ, để Đỗ Trần danh tiếng được tăng lên nhiều, đến nỗi Đạo Đức Kinh sự tình, cũng để Đỗ Trần thời gian ngắn ngủi hòa một cái.

Trở lại trong vương phủ, Đỗ Trần trực tiếp đi tìm Đỗ Đồ, này Đạo Đức Kinh sự tình, hần nhất định phải nghe phụ thân hần ý kiến.

Từ nhận được tin tức cùng nhìn thấy cha mình tự tay viết tờ giấy, Đỗ Trần cũng biết Đỗ Đồ là có ý gì.

Người trong thiên hạ cũng không biết Đạo Đức Kinh là, có thể chỉ có Đỗ Đồ cùng Đỗ Hiểu Linh biết là ai viết, này là người nhà mình, tuyệt đối sẽ không hại chính mình, mà Đỗ Đồ làm tất cả, thật ở bảo vệ mình, điểm này Đỗ Trần rất rõ ràng.

Lý Gia mắt nhìn chăm chăm, Đỗ gia danh vọng đã cùng hoàng gia sống vai, này là một kiện hết sức không chuyện tốt, Lý Gia khoan dung Đỗ gia nhất môn năm kiệt, có thể tuyệt đối không cho phép tương lai kế thừa Nhất Tự Tịnh Kiên Vương Thế tử, trở thành thiên hạ nổi tiếng Linh Thư Sư, hơn nữa quyền tác Thiên Thu văn chương, hầu như có thể bằng chứng nửa bước Văn Thánh.

Đây là Lý Gia tuyệt không muốn thấy được, vì sao Đỗ Đồ thiết kế một cái mưu kế, cái mưu kế này cũng chỉ có Đỗ Trần một người có thể nhìn hiểu.

Đại Đường trong đó, Đỗ Đồ đã sớm chờ đợi hồi lâu, vừa nhìn thấy Đỗ Trần đến, lập tức phát tay một cái, lấy ra một cái màu vàng Lục Lạc Chuông, trong nháy mắt từng trận ánh vàng lấp loé.

Đây là Tuyệt Âm chuông, vô cùng quý giá Thần Đạo pháp bảo, có thể cách trở tất cả bồng thính, coi như là Lý Kiền đứng ở ngoài cửa, cũng tuyệt đối không nghe được trong phòng này âm thanh.

"Cha, đón lấy làm?" Đỗ Trần trực tiếp mở miệng hỏi dò, nếu Đỗ Đồ đã bỏ cục, khẳng định như vậy nghĩ sẽ so với mình chu đáo, vì sao Đỗ Trần không cần nhiều suy nghĩ gì.

Nhìn thấy Đỗ Trần bình yên vô sự trở về, Đỗ Đồ đầu tiên là thở một hơi, sau đó mở miệng nói: "Chuyện này đã xử lý tốt, Trần nhi ngươi bây giờ chỉ cần cần chặt rằng thừa nhận ngươi là Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư liền có thể, đây là nửa trước cục, đợi đến phía sau, Chư Tử Bách Gia thậm chí là Văn Thánh thế gia tự nhiên sẽ có người thừa nhận, Đạo Đức Kinh là hắc tác phẩm thành phẩm, như vậy vào lúc ấy ngươi công mở đường ấy nấy, như vậy người trong thiên hạ thì càng thêm không sẽ tin tưởng ngươi là Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư."

Đỗ Đồ mở miệng, hắc lần này nói rằng.

Từ vừa mới bắt đầu, Đỗ Đồ chính là đang bố trí, hắc biết Đạo Đức Kinh là quyền tác, hắc không muốn biết Đỗ Trần vì sao có thể ra Thiên Thu văn chương, hắc quan tâm là, Đỗ Trần sinh mệnh.

Vì sao hắc mới sẽ làm ra những chuyện này.

"Thật mặc dù không làm như vậy, người trong thiên hạ cũng sẽ không hoài nghi đến trên đầu ta đi?" Trông coi Đỗ Đồ, Đỗ Trần hết sức thả lỏng đất ngồi một tấm trên ghế thái sư, hắc cảm lấy một cái trái cây nói như vậy.

Hắc có thể hiểu được Đỗ Đồ hành động, chỉ là cá nhân hắc cảm thấy, Đỗ Đồ làm như vậy, có hay không có một ít về răn thêm chân?

"Không!" Đỗ Đồ lung lay đầu, hắc hết sức nghiêm túc, hiềm thấy đối với Đỗ Trần nghiêm túc nói: "Ngươi tuyệt đối không biết Lý Kiền là ai, hắc bản thân liền là một cái vô cùng cẩn thận người, riêng là ngồi trên nọ cái vị trí sau đó, hắc càng cẩn thận hơn, ngươi lấy Bút Danh không được, công tử vô song, đây cơ hồ là đang nói ngươi, đồng thời Mộc Lan từ vì là truyền quốc thi từ, ở Đại Kiền Đế Triều hiển lộ, tuy rằng trong một vạn người mặt có thể sẽ không có một người sẽ suy đoán đây là ngươi, có thể Lý Kiền không giống nhau, người nhà họ Lý không giống nhau, như là phạm là bọn họ hướng về trên người ngươi suy đoán một chút như vậy điểm, ngày đại phiền toái liền tới."

Đỗ Đồ chăm chú nói rằng, hắc hết sức giải khai Lý Kiền, mà Đỗ Trần cũng không giải khai.

"Ta biết bản văn chương này là ngươi quyền tác sau đó, liền tương kế tựu kế, trực tiếp thừa nhận ngươi là Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, ta ngộ để Lý Kiền, để người trong thiên hạ cho là ta vô liêm sỉ, vì là để cho ngươi bình yên vô sự ngồi trên Nhất Tự Tịnh Kiền Vương cái này bảo vị trí, cho ngươi cần trên cái này ngày đại công lao, để người trong thiên hạ cho là ta Đỗ Đồ lão, hồ đồ, thật chỉ là vì là càng tốt hơn bảo vệ ngươi, Trần nhi, từ ngươi ở Thánh Lâm Thành ở ngoài làm việc, cha ngươi ta liền yên tâm, ngươi biết được cha tâm ý, vì sao đón lấy nên làm như thế nào, ngươi ứng phó rõ ràng, tất cả tùy cơ ứng biến, dù cho chân thật bị vạch trần, như là ngươi cha bắt từ. . . . Đỗ gia tuyệt đối không ngà!"

Đỗ Đồ rất nghiêm túc nói rằng.

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hôn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54:: Hỏa thiêu Hoàng thành

Lý Gia tuyệt không cho phép Đỗ gia lại ra nhất môn Nhân Kiệt, chớ nói chi là một cái có thể quyền tác Thiên Thu văn chương Nhân Kiệt, Đỗ Đồ không muốn cùng Lý Gia chân chính trở mặt, hắc càng hi vọng Đỗ Trần tương lai có thể kế thừa Nhất Tự Tịnh Kiền Vương vị trí, an an ổn ổn qua hết cả đời này, như là Đỗ Trần có thể huy hoàng hắc tự nhiên mong muốn nhìn thấy.

Chỉ là chi ít hiện tại không muốn, chờ đợi một thời cơ, một cái Lý Gia không dám động Đỗ gia thời cơ, vào lúc ấy Đỗ Trần làm chuyện gì cũng không đáng kể.

Đỗ Trần quyền tác Thiên Thu văn chương, thật là không nổi công tích, nhưng đây không phải là một Trương Miễn chết kim bài, này liên quan đến quá nhiều đồ vật, bản này Thiên Thu văn chương, chỉ là nói để ý chân ngôn, mà không phải một phần tiểu thuyết, như là Đỗ Trần quyền tác một phần tiểu thuyết, trở thành Thiên Thu văn chương vậy thì có thể.

Làm nhân vật trong trở thành sự thật, Lý Gia liền kiêng kỵ! Vì sao quy căn kết là một chút, Đỗ Trần vẫn không có năng lực tự bảo vệ mình, mà giang sơn

là Lý Gia, không phải Đỗ gia, Đỗ Đồ có thể bảo vệ được Đỗ Trần nhất thời, có thể bảo vệ không Đỗ Trần cả đời.

Người chung quy sẽ chết!

Hỏi thế gian ai có thể Trường Sinh mà không diệt? Ai có thể cùng nhật nguyệt đồng huy? Ai có thể vạn thế bất hủ? Đây chỉ là một giấc mộng.

Hắn bố cục như vậy, liền là muốn bỏ đi Lý Kiên ý nghĩ, hắn muốn để Lý Kiên cho rằng, hắn là muốn để Đỗ Trần kế thừa Nhất Tự Tịnh Kiên Vương vị trí, mà làm hạ cái này rất nhiều công lao, tuy rằng vô liêm sỉ, cũng hết sức gan lớn, nhưng thế nhân đều sẽ cho rằng hắn Đỗ Đồ lão hồ đồ.

Nguyên bản Đỗ Đồ liền vô cùng sùng ái Đỗ Trần, đây là người trong thiên hạ đều biết sự tình, vì sao như vậy thuận Lý Thành Chương.

"Bất quá. . . Cái nhóm này toan tú tài cũng thật là dám náo nha, tìm làm phiền người. . . Chân thật không đem cha người ta để ở trong mắt." Đỗ Đồ mở miệng, hắn ánh mắt lộ ra một vết sát cơ, mặc dù là vì là bố cục, nhưng này bày văn thần xác thực quá kiêu ngạo, hắn nhất định phải làm chút chuyện, không phải vậy lời nói, Nhất Tự Tịnh Kiên Vương danh xưng, tựa hồ là không có bất kỳ một chút tác dụng.

"Chuyện này ta biết giải quyết, đến thời điểm người chịu oan ức là được." Đỗ Trần nắm bắt xương ngón tay, hắn ung dung tự tin nói.

Thốt ra lời này, Đỗ Đồ trong mắt sáng ngời, trông coi Đỗ Trần không khỏi nói: "Trần nhi, người có chủ ý gì tốt?"

"Tạm thời đừng nói, tối hôm nay liền có thể biết." Đỗ Trần vung vung tay, xoay người liền muốn rời mở, này để Đỗ Đồ rất bất đắc dĩ, chỉ là nhìn theo Đỗ Trần đi sau đó, qua hồi lâu, Đỗ Đồ khẽ thở dài, ánh mắt nhìn bên ngoài, tự lầm bầm: "Cùng người quá tương tự, giống như thông minh, chỉ hi vọng hắn nửa đời sau có thể yên ổn."

Hắn có vẻ có một ít phiền muộn, cái này rất quý dị, Lý Kiên chính là Thần Đạo Thập Trọng cảnh, không nói thọ cùng thiên tề, nhưng ít ra có thể sống vạn năm, bây giờ chính trực tráng niên, nhưng vẫn lo âu món đồ gì. . .

Bên trong thư phòng, rừng trúc rì rào vang vọng, gió lạnh thổi qua, để Đỗ Trần tâm thần thoải mái, mặc tùy ý một chút, Đỗ Trần trong tay vuốt vuốt Kỳ Lân Châu, sau đó ở chăm chú suy tư một ít chuyện.

Đám văn thần này, hôm nay dám ở Thánh Lâm Thành ở ngoài tìm chính mình phiền phức, này chính là một cái không tốt tin tức, đem nguy hiểm bóp chết ở cái nơi trong đó, đây là Đỗ Trần phải làm việc tình.

Bất quá đây triều văn thần, Đỗ Trần cũng không thể giết, một cái cũng không thể giết, nhưng con giận này phải ra khỏi, bằng không lời nói, hắn Thế tử điện hạ cái tên này đầu nhưng là không có tác dụng.

"Từ Tô." Chủ ý đã định, Đỗ Trần hô hô một tiếng, ngay sau đó Từ Tô vô thanh vô tức đi tới, chậm rãi nói: "Gặp điện hạ."

"Cho ta tường tra hôm nay nọ chút văn thần ở Thánh Lâm Thành ở ngoài, sau đó dẫn dò tương ứng số lượng người làm, mặc Hắc Y, che lấp dung mạo, đồng thời thông báo bên trong hoàng thành một ít thị vệ hôm nay rạng sáng chậm một phút tuần tra, cho ta hỏa thiêu này bày văn thần dinh thự."

Đỗ Trần chăm chú nói rằng.

Thốt ra lời này, Từ Tô hơi sững sờ, bất quá lập tức trả lời: "Là!"

"Nhớ kỹ, không nên tiết lộ bất kỳ một chút tung tích, không thể để bất luận người nào phát phát hiện, hơn nữa chỉ phóng hỏa, tuyệt đối không thể hại người." Đỗ Trần tiếp tục nói.

"Mời Thế tử điện hạ yên tâm." Từ Tô gật gật đầu, bất quá cũng là cực kỳ khiếp sợ, dám hỏa thiêu Đại Kiên Đế Triều văn thần dinh thự, trong thiên hạ vẫn đúng là không có thù, cũng chỉ có vị này Thế tử điện hạ.

Chỉ là muốn đáng thương đây triều văn thần, hồn nhiên không biết buổi tối muốn gặp nạn.

Đêm khuya! Đã là giờ tỵ, toàn bộ Thánh Lâm Thành bên trong, trừ phong nguyệt nơi, phần lớn địa phương cũng đã ngủ yên, yên tĩnh buổi tối trong đó, từng cái từng cái bóng người lấp lóe, ngày hôm đó lạ kỳ yên tĩnh, yên tĩnh đến quái lạ, theo đạo lý hoàng Vệ Quân ủng hộ muốn tới tuần tra, có thể nhưng không có động tĩnh.

Chỉ là rất ít người nhận ra được cái này dị dạng.

Lục Bộ Thượng Thư, Hộ Bộ Thượng Thư Ngô Chu Phổ đã tiến nhập trạng thái ngủ say, hắn hai ngày này giấc ngủ đều không hề tốt đẹp gì, bằng không lời nói, không có khả năng đến thư phòng ngủ, so sánh mất ngủ, chủ yếu vẫn là bởi vì Đỗ Trần sự tình huyền ảo.

Bây giờ thật vất vả ngủ, đột ngột trong đó, liên tiếp tiếng gõ cửa vang lên.

"Không được, lão gia, việc lớn không tốt, lão gia!" Âm thanh vang lên, nhất thời đem Ngô Chu Phở đánh thức, mở mắt ra, Ngô Thượng Thư cau mày đầu, ánh mắt đỏ như máu, có vẻ có một ít dữ tợn, này thật vất vả ngủ cảm thấy, lại bị quấy rầy?

Ngô Chu Phở xin thề, như không có gì chuyện trọng đại, hẳn tuyệt đối muốn để này bảy người làm ăn thua thiệt đi.

Sau khi rời giường, vừa mở cửa ra, còn chưa kịp phát hỏa, trong nháy mắt, Ngô Thượng Thư liền mộng.

Đây trời đại hỏa, tóc đỏ từ, cũng đã gần đốt tới phụ cận, một ít hộ vệ đang liều mạng dập lửa, người làm kéo lại chính mình tay, vội vội vàng vàng nói: "Lão gia, tiền viện cháy, hơn nữa còn không phải phổ thông hỏa, đây là Linh Hỏa, rất khó tiêu diệt, chạy mau nha."

Cháy? Hơn nữa còn là Linh Hỏa? Đây cũng không phải là cái gì sét đánh thiên khí nha, như là sinh ra một chút Tiểu Hỏa còn bình thường nha, tại sao có thể là Linh Hỏa?

Ngô Thượng Thư là thật mộng trang bức, bất quá thoát thân quan trọng, lập tức theo người làm ra bên ngoài chạy, y quan không chỉnh.

Một mực chạy đến bên ngoài sau đó, đại hỏa cháy hừng hực, duy nhất thật là một chút, trận này hỏa vừa bắt đầu cũng không phải là rất lớn, vì sao không có thương tổn được vô tội, lại thêm có Thần Đạo cao thủ ở, tiêu diệt hỏa thể hết sức phiền phức, nhưng áp chế lại thử xem vẫn là không có vấn đề, vì vậy không có nhân viên thương vong.

Đi tới dinh thự ở ngoài, Ngô Chu Phở từng ngum từng ngum thở dốc, hẳn tuy là văn nhân, có thể đã hơn 170 tuổi, thân thể không chịu nổi nha, văn nhân từ một thân Hạo Nhiên Chính Khí bên ngoài, thật phần lớn vẫn là liên giống như người bình thường, chỉ nói là có thể Tài khí thoải mái, kéo dài tuổi thọ thôi.

Không có nghĩa là thân thể cường tráng.

Trần đây đại hân Ngô Chu Phở, trở về từ cõi chết sau đó, phục hồi tinh thần lại lúc này mới chất vấn.

"Tốt như thế nào tốt sẽ hòa?"

Hắn như vậy hỏi, người làm xoa một chút trên trán mồ hôi hột, thờ dốt nói: "Khởi bẩm đại nhân, tiểu nhân cũng không biết nha."

Chỉ là vừa dứt lời, đột ngột trong đó, từng đạo từng đạo âm thanh vang lên.

"Người đâu, cứu hoả nha!"

"Cháy, cháy!"

"Có người phóng hỏa nha, người đến cứu hoả nha."

Xung quanh từng gian dinh thự đột nhiên bốc lên thuốc phiện, sau đó hỏa điểm mạo đẳng, một hồi toàn bộ Thánh Lâm Thành bộ phận địa phương, lại toàn bộ cháy.

Lần này Ngô Thượng Thư còn không nghĩ tới xảy ra chuyện gì, đó chính là chân thật ngu xuẩn.

"Đơn giản là súc sinh! Lại dám phóng hỏa! Có còn hay không đem vương pháp để ở trong mắt nha?" Ngô Chu Phở giận dữ hét, hẳn nhân khí râu bạc đều nhếch lên đến, con người trừng to lớn, nổi trận lôi đình.

"Lão gia, ngài nhanh tới xem một chút. . ."

Ngay vào lúc này, xa xa chạy tới một tên gia đình, chỉ vào đông mặt lớn tiếng nói.

"Nhìn cái gì?" Ngô Chu Phở vội vội vàng vàng chạy tới, vừa đến đông mặt, nhất thời toàn bộ nhân khí suy tụt chút nữa té xỉu.

Hồng Bạch giao nhau trên vách tường, vào giờ phút này xuất hiện mấy cái lớn đại hắc chữ mực.

"Sợ không kinh hi? Nguyên vọng không ngoài ý muốn? Vui hay không? Ăn gà không ăn gà?"

Thời khắc này Ngô Chu Phở như là không nghĩ tới là làm, đó mới có quỷ nha.

☺♥☪☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Chương 55:: Tảo triều

Trông coi trên tường thành chậm trở chữ, Ngô Chu Phở cả người đều sắp tức điên!

"Cầu tặc! Cầu tặc! Vô liêm sĩ cầu tặc nha!" Ngô Chu Phở phát sinh nghi tư bên trong tiếng rống giận dữ, nhân khí tại chỗ trực tiếp ngất đi!

Nơi nào có này loại người nha, không phải là mắng vài câu à? Lại hòa thiêu dinh thự, chuyện này quả thật là. . . Cầu tặc nha!

Không chỉ là Ngô Thượng Thư trong nhà bị đốt, có thể nói toàn bộ Thánh Lâm Thành bên trong, rất nhiều văn thần quan chức gia phòng ốc đều bị đốt, đại hỏa liên niên chỗ này dinh thự, hơn nữa chỉ nhằm vào văn thần, hấn đại thần trong nhà căn bản nhất điểm không có chuyện gì, vô quan dinh thự một chút chuyện cũng không có, toàn bộ đều là văn thần xui xẻo, cơ hồ không có một cái có thể chạy thoát.

Vào giờ phút này, dựa vào Bắc Địa mang, Vương Trọng vào giờ phút này, cảm tức nhìn trước mắt một người quen!

Người quen này nhắc theo một thùng mực nước, một cái tay khác cầm một cái chổi lông, mặc Hắc Y, tuy rằng che một ít khuôn mặt, có thể mượn nguyệt quang nhìn rõ rõ ràng ràng.

"Thế tử điện hạ! Xin hỏi người đây là đang làm gì?"

Vương Trọng lạnh lùng mở miệng, hấn thân làm đại nho, mắt thấy xung quanh đại hỏa tràn ngập, như là đoán không được là ai làm, hoặc là nói đoán không được là chỉ thị, hấn vẫn tính là đại nho à? Riêng là cái này gây án người, đang ở trước mắt.

Giảng đạo lý nha, Đỗ Trần vẫn đứng là không làm chuyện xấu sự tình, phóng hỏa đều là Đỗ gia người làm, cùng hấn không có quan hệ, hấn lại đây đơn giản chính là viết vài chữ, tức chết đám văn thần này, chỉ là không có nghĩ đến, không cẩn thận bị Vương Trọng bắt cái phát hiện được, lần này liền có một ít lúng túng.

"Àch. . . Ta nói ta là tới cứu hoá, người tin không?" Đỗ Trần nghiêm túc hỏi.

Cứu hoá? Vương Trọng là tin tà mới sẽ tin tưởng Đỗ Trần là lại đây cứu hoá, chỉ là vừa nghĩ nói mấy câu thời điểm, Đỗ Trần trực tiếp đem thủy mặc ném đi, sau đó mở miệng nói: "Vương đại nhân, trước tiên không nói, ta muốn đi cứu hòa! Về tán gẫu."

Lưu lại câu nói này, Đỗ Trần trực tiếp rời đi nơi này, tán bỏ chạy.

Trông coi tình cảnh này, Vương Trọng đơn giản là dở khóc dở cười nha, hấn tức giận là bởi vì Đỗ Trần đốt hấn nhà, nhưng Vương Trọng cũng không phải là nhằm vào Đỗ gia, tương phản một số thời khắc Vương Trọng thuộc về đứng ở Đỗ gia phương này, đương nhiên đây chỉ là nào đó một số chuyện trên, Văn Võ trong đó chung quy không thể hòa vào nhau.

Nhưng Vương Trọng là một cái người rõ ràng, là một cái hiểu đề ý người, Đỗ Trần làm như vậy, hấn cũng không thể tránh được!

Chỉ là hôm nay tảo triều chỉ sợ ở gây ra chuyện đến.

Thừa Càn trong điện, Lý Kiên đã phê duyệt xong tấu chương, nhưng mà Văn Trung Quân đi tới, quỳ trên mặt đất cung kính nói: "Bệ Hạ, Thánh Lâm Thành bên trong đột phát đại hỏa, thiêu hủy 135 dinh thự, hiện nay hỏa thế đã khống chế xong, chưa từng có một người thương vong."

Nghe nói như thế, Lý Kiên nhú nhú mày, Thánh Lâm Thành ban đêm nghiêm ngặt, rất ít xảy ra phát hiện hỏa tai sự tình, bất quá mặc dù là phát sinh hỏa tai, tựa hồ cũng không nhất định muốn nói với hấn.

Như là Đế Vương mỗi ngày muốn quản lý loại chuyện nhỏ này lời nói, nọ đầu cũng phải lớn hơn, bất quá Lý Kiên biết Văn Trung Quân là ai, loại chuyện nhỏ này Văn Trung Quân kiên quyết sẽ không đích thân báo cáo.

"Hồi bẩm Bệ Hạ, đốt dinh thự, đều là văn thần hướng tới phủ, hơn nữa có người nói có thể là Thế tử điện hạ phóng hỏa."

"Đỗ Trần phóng hỏa?" Lý Kiên có một ít kinh ngạc, chỉ là hấn lập tức vừa trầm ngâm đồng ý hồi lâu, cuối cùng mở miệng nói: "Chờ tảo triều nhìn lên đi."

Thánh Lâm Thành hỏa tai sự tình, một hồi liền truyền khắp, Thánh Lâm Thành bản thân liền không lớn, chuyện này căn bản không cần hết sức truyền bá,

liền truyền khắp các đại ngõ hẻm đường phố, hơn nữa mũi nhọn chỉ vào Đỗ Trần.

Vào giờ phút này, chỉ có kẻ ngu si mới không biết, phóng hỏa cử chi, chính là Đỗ Trần hành động, cùng đầy triều Văn Võ có quan hệ, hơn nữa dám ở đêm khuya phóng hỏa, trừ Đỗ Trần còn có thể là ai?

Giống như này mãi cho đến tảo triều, ngoài hoàng thành không mấy thư ký, đã sớm quặm mặt lại, chờ đợi đã lâu, Hoàng thành một mở, trong nháy mắt, này bày văn thần từng cái từng cái cảm phần sục sôi, trong lòng từ lâu chuẩn bị kỹ càng không mấy lời ngữ, sẽ chờ trên Kim Loan điện từng cái thuật khổ.

Chỉ là ngay vào lúc này, một thanh âm quen thuộc bỗng nhiên vang lên.

"Chư vị đại nhân tốt!"

Đây là Đỗ Đồ âm thanh, có văn thần nhất trí bước chân, đột nhiên dừng lại, dồn dập quay đầu nhìn lại, vào giờ phút này Đỗ Đồ, có thể nói là hồng hào đầy mặt, không biết còn tưởng rằng hấn lại thêm một phòng tiểu thiếp.

"Gặp Vương gia!" Nhìn thấy Đỗ Đồ, những văn thần này khẽ cắn răng, vẫn là thấp đầu tôn nói một tiếng.

"Nhé? Chư vị đại nhân, làm sao khí thế hùng hổ nha? Làm sao mặt cũng không rửa sạch sẽ liền đến nha, xảy ra chuyện gì?"

Đỗ Đồ mở miệng, biết rõ còn hỏi, một số văn thần rằng đều muốn cắn nát, nhưng lại cảm miệng không nói, chỉ có mấy cái đại nho cấp tồn tại, mới dám cùng Đỗ Đồ đấu một trận.

Bọn họ không nói lời nào, tiếng trầm tiếp tục đi về phía trước, vẫn là văn, võ là võ, trên căn bản không tổ hợp lại cùng nhau, cùng nhau đi tới trên Kim Loan điện.

Bất quá Đỗ Đồ xuất hiện, liền đặc biệt có vẻ có một ít không giống nhau, Đỗ Đồ chính là Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, hoàn toàn có thể không cần trên tảo triều, trừ phi là Hoàng Đế thẳng tuyên, bằng không lời nói, cũng có thể không phải tới.

Bình thường một năm nửa năm chưa từng thấy đến Đỗ Đồ, nhưng bây giờ Thánh Lâm Thành đại hỏa, Đỗ Đồ liền đến, này trong đó ẩn chứa cái gì hàm nghĩa, bọn họ có thể nào không biết?

Trước còn không dám khẳng định là Đỗ Trần phóng hỏa, nhưng bây giờ bọn họ xác định, không phải Đỗ Trần cũng phải là Đỗ Đồ.

Đơn giản là. . . . Cầu tặc.

"Thánh Thượng giá lâm!"

Văn võ bá quan đặt ngang hàng dừng lại sau đó, thái giám chói tai âm thanh vang lên, trong nháy mắt văn võ bá quan, cùng nhau quỳ xuống, chỉ có Đỗ Đồ ngồi trên vị trí, lẳng lặng mà chờ đợi Lý Kiên trên hướng.

Người mặc Long Bào, Lý Kiên không giận tự uy, ngồi trên Long Y.

"Bình thân!" Lý Kiên mở miệng, vươn tay ra, để đủ loại quan lại bình thân, chỉ là võ quan bình thân, quan văn nhưng từng cái từng cái quỳ trên mặt đất, trăm mặc ít nói.

Ach?

Lý Kiên nhú nhú mày, mà sau tiếp tục nói ra: "Bình thân!"

Nhưng quan văn vẫn không có đứng dậy, chỉ là quỳ trên mặt đất, một hồi Lý Kiên mở miệng.

"Chư đại thần có hay không không có nghe rõ trăm nói tới?" Lý Kiên mở miệng, đến không có có vẻ tức giận.

Hắn là Đại Kiên Đế Triều Hoàng Đế, Thánh Lâm Thành chuyện phát sinh, chính là tại hấn mí mắt dưới chuyện phát sinh, như là hấn không rõ ràng, ai còn có thể rõ ràng?

Vào giờ phút này, bất quá là đoán biết già bộ hồ đồ thôi.

"Chứng thần, nghe hiểu!" Chư văn thần mở miệng, trăm miệng một lời.

"Vậy vì sao không đứng dậy?" Lý Kiên tiếp tục hỏi.

"Hồi bẩm Thánh Thượng, chúng thần chỉ muốn hỏi một câu, có hay không thiên tử phạm pháp, cùng thứ dân tương đồng tội?" Quan văn mở miệng, trực tiếp sử dụng quốc bản luật pháp, trong triều đình nói ra những lời ấy, hiển nhiên này bày văn thần là thật nộ.

Đỗ Đồ dư quang liếc một cái này bày văn thần, vẻ mặt rất bình tĩnh, còn rất có hào hứng vuốt vuốt trong tay mấy viên Linh Châu, ung dung tự tại, không hề có một chút đại nạn lâm đầu cảm giác.

Trần đầy hết sức tự tin nha.

P/s: Kịp tác rồi, đừng ném đá mình nha =))

☺♥☺☺☺☺☺☺ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56:: Nói ra các người khả năng không tin

"Là!" Lý Kiên thần sắc bình tĩnh nói.

Nhất thời đầy triều văn thần ngẩng đầu lên trông coi Lý Kiên, trong nháy mắt, dẫn đầu văn thần, Khương Nhai chậm rãi mở miệng nói: "Nếu như thế, vậy mời Thánh Thượng hạ lệnh, trừng phạt Nhất Tự Tịnh Kiên Vương ấu tử Đỗ Trần! Người này hôm nay giờ tý, phóng hỏa đốt đầy triều văn thần 137 dinh thự, tuy không tạo thành nhân viên thương vong, nhưng kinh hãi chúng ta, đồng thời bên trong hoàng thành phóng hỏa, đây là tội ác tày trời!"

Khương Nhai mở miệng, hần là đại nho, dám tại triều đình, điểm danh chi họ nói Đỗ Trần không phải, cũng chỉ có mặt khác Khương Nhai, hần là Thái Bảo, một trong tam công, hơn người ai dám nói chuyện như vậy?

"Người nói láo!" Còn chưa chờ Lý Kiên mở miệng, Đỗ Đồ âm thanh vang lên, tại trong triều đình dám nói lời như vậy, trừ Đỗ Đồ cũng không thùy.

"Có nhục nhả tư vấn." Khương Nhai lạnh lùng trông coi Đỗ Đồ, mặt khác lần này đã hồn nhiên không sợ, chính là muốn tìm Đỗ Đồ phiền phức.

"Bản vương gia không phải thư nhân, tại sao có nhục nhả tư vấn? Người vu hại con trai của ta, làm phụ mẫu, Bản vương gia nói người một câu thì lại làm sao?" Đỗ Đồ mở miệng, vẻ mặt cũng rất lạnh lùng, trong khoảng thời gian ngắn trên triều đình mũi kim đối lập.

Trên thực tế Văn Võ bản thân liền thủy hỏa bất dung, nhiều năm một tháng không biết ngưng tụ bao nhiêu mâu thuẫn, chỉ là Đỗ Đồ rất ít cùng này bày quan văn ồn ào, dù sao mặt khác không lên triều, hơn nữa không có việc lớn gì, này bày văn thần cũng sẽ không ngốc đi tìm Đỗ Đồ phiền phức.

Nhưng bây giờ không giống nhau, sự tình mũi nhọn chỉ vào Đỗ Trần, mặt khác Đỗ Đồ làm sao không bảo vệ mình nhi tử?

Còn dư lại võ quan thật là cười hi hi, bọn họ thực là phiền chán này bày quan văn, bây giờ Đỗ Đồ đến, tự nhiên thù mới hận cũ đồng thời thêm vào, không cố gắng tìm này bày văn thần phiền phức, này bày văn thần còn thật sự coi chính mình là Đại Kiên Đế Triều trụ cột vững vàng?

Mặc dù bây giờ không phải loạn thế, bọn họ võ quan cũng xác thực thanh nhân rất nhiều, cũng không đại biểu bọn họ liền chân thật mong muốn thanh nhân.

Giành chính quyền cùng trị quốc là hai việc sự tình, hoàn toàn không thể tổ hợp lại cùng nhau, hiện phát hiện phản ứng cũng là cực đoan hóa, nhưng loạn thế làm Trung Võ chấp nhận là muốn so với mưu sĩ nổi tiếng một chút, tuy nói một cái mưu sĩ chống đỡ mười cái võ tướng, có thể nếu là không có võ tướng, như vậy mọi thứ đều là dư thừa.

Mặc người mưu tính thiên hạ, cũng không người nào có thể dùng, mà thịnh thế văn thần, trị quốc an gia, liền muốn so với võ tướng nổi tiếng một chút, trên thế gian không có công bằng sự tình, bây giờ thịnh thế, huênh hoang bị này bày văn thần từng cái từng cái lấy đi, bọn họ này bày võ tướng cũng uất ức hết sức nha.

Riêng là mở tảo triều, nửa ngày ngày không nói ra được món đồ gì đến, mặc dù là nói ra, cũng phải bị này bày văn thần mắng cái cầu huyết lâm đầu, vấn đề là còn không biết làm sao mắng lại, vì sao tích lũy oán hận, vô cùng đáng sợ.

Thời khắc này Đỗ Đồ mang đầu, đầy triều võ tướng căm tức đám văn thần này, mặc dù không lên tiếng, nhưng thái độ rất rõ ràng.

"Vu hại? Ha Ha Ha Ha ha ha, bây giờ Thánh Lâm Thành bên trong, người nào không biết cái này hòa là Đỗ Trần đốt? Thiên hạ cực lớn, ai dám tại Thánh Lâm Thành phóng hỏa? Trừ ngài cùng ngài vị nào vô cùng tôn quý Thế tử điện hạ, ai dám?"

Khương Nhai trực tiếp nói, âm thanh rất lớn, trọn mắt nhìn.

Nhưng mà Đỗ Đồ cũng không phải là bị sợ lớn, thu về vẻ giận dữ, bình thần nhìn đối phương nói: "Vậy theo Khương Nhai đại nhân ý tứ, ngày sau Thánh

Lâm Thành phàm là xuất hiện bất kỳ một chút chuyện, chính là ta đây làm? Hoàng cung bên trong thiếu hụt bảo vật, cũng là con trai của ta làm, một ngày nào đó, đang ngồi một vị đại thần, lý kỳ tử vong, cũng là con trai của ta làm?"

Đỗ Đỗ bình thân mở miệng, thực là trong lời này giấu đi lời nói, trong khoảng thời gian ngắn đầy triều văn thần biến sắc mặt, mà Khương Nhai càng là vùng tay lên, chỉ vào Đỗ Đỗ nói: "Người lời nói này là có ý gì? Muốn uy hiếp ta sao? Ngay trước mặt Thánh Thượng, người uy hiếp ta sao?"

Mặt khác giận tím mặt, tại Lý Kiên trước mặt, mặt khác phảng phất không có sợ hãi.

"Uy hiếp? Bản vương gia không cần muốn uy hiếp người?" Đỗ Đỗ bình thân nói, mấy câu nói tràn đầy tự tin.

Mà đúng lúc này lúc, Lý Kiên nhũ nhũ mảy, khoát tay một cái nói: "Tốt, không cần cạnh tranh cái gì, nếu như thế, vậy tuyên Đỗ Trần mà đến, đối chất nhau, hai người các người giằng co, không bằng nghe một chút Đỗ Trần từng nói, hay là chỉ là một chuyện hiểu lầm đâu?"

Vừa dứt lời,

Chúng văn thần người xem ta, ta nhìn người, cuối cùng gật gật đầu.

Lập tức Lý Kiên tuyên Đỗ Trần tiến vào trong điện Kim Loan.

Bên trong hoàng thành, Đỗ Trần dọc theo đường thường thức phong cảnh, không thể không nói bên trong hoàng thành kiến trúc cấu tạo xác thực rất tốt, tốt đến khiến người ta nghĩ nhìn nhiều, trông rất sống động tượng đá, vừa xem vô bờ lam ngày, không nhiễm một hạt bụi mặt đất, làm cho người ta một loại trang nghiêm cảm giác.

Nhìn trước mắt Kim Loan Điện, một bày thái giám Tỳ Nữ tùy tùng sau lưng Đỗ Trần, hai bên hộ vệ cùng nhau nửa quỳ xuống hô: "Gặp Thế tử điện hạ."

Đây là một loại vô thượng Vinh Diệu, cũng chỉ có Lý Kiên, Đỗ Đỗ, Đỗ Trần ba người có thể hưởng thụ như vậy đãi ngộ, ngay cả là thái tử đến, những này cận vệ đều không cần hành đại lễ.

Đi tới Kim Loan Điện cửa, Đỗ Trần cởi giày ra, đại điện trong đó vẫn vô bá quan trái phải mà đứng, bên trái một bên vô tướng, từng cái từng cái lộ ra nụ cười, cùng Đỗ Trần gật gật đầu, xem như là đánh một cái bất chuyện.

Mà quỳ trên mặt đất văn thần, từng cái từng cái hừ lạnh không ngớt, hiển nhiên là ghét vô cùng Đỗ Trần.

"Đỗ Trần gặp Thánh Thượng, nguyện Thánh Thượng cùng nhật nguyệt đồng huy, vạn thế mà bất hủ." Đỗ Trần cúi đầu, gặp được Lý Kiên, có thể không cần quỳ lạy làm lễ.

"Bình thân." Lý Kiên khẽ mỉm cười, nhìn thấy Đỗ Trần, này lau nụ cười thật là xuất phát từ nội tâm, mặc dù Lý Gia đối với Đỗ Trần mắt nhìn chăm chăm, có thể một mực để Đỗ Trần không hiểu là, người nhà họ Lý xác thực đối với mình rất tốt, riêng là Lý Kiên, cơ hồ là mọi cách chăm sóc.

Hơn nữa kiên quyết không phải hư tình giả ý, mà là xuất phát từ nội tâm cùng chịu chính mình.

Điểm này Đỗ Trần cũng không hiểu, Đỗ Đỗ cũng chưa từng làm bất kỳ giải thích nào, vì sao Đỗ Trần chỉ nhận vì là hai người quan hệ tốt thôi.

"Đỗ Trần, ta xin hỏi người, hôm nay giờ tý, người tại nhà ta hậu viện làm cái gì? Trong tay cầm một cái bàn chải, cùng với một thùng mực nước, này là vì sao?"

Vương trọng mở miệng, hẳn chính là một vị đại nho, mặc dù không phải Tam Công, nhưng cũng là Chính Nhất Phẩm triều đình đại thần, bây giờ nhìn thấy Đỗ Trần đến, lập tức mở miệng, như vậy chất vấn.

Lời ấy nói chuyện, đầy triều Văn Võ đều nhìn Đỗ Trần, tuy là Lý Kiên cũng nhìn chăm chăm Đỗ Trần nhìn, chờ mong Đỗ Trần cho một cái trả lời chắc chắn.

"Ạch, nói ra các người khả năng không tin. . . Ta lúc đó là muốn cứu hoà."

Đỗ Trần một chút chân thành nói.

Lời ấy nói chuyện, Khương Nhai lập tức nổi giận nói: "Hoàng đường, bị hỏa thiêu 137 dinh thự hậu viện, đều xuất hiện chữ mực, người tang vật cũng thu được, người còn muốn quấy nhiễu, chết không thừa nhận, Bệ Hạ! Này chờ thẩm vấn có ý nghĩa gì? Vương trọng đại nho tận mắt nhìn thấy, Đỗ Trần còn muốn ngụy biện, dường như như vậy. . . Còn không trừng phạt, thật sự là để chúng thần đau khổ!"

"Khẩn cầu Bệ Hạ hạ lệnh, nghiêm trị Đỗ Trần, bằng không chúng thần đau khổ nha."

Thời khắc này văn thần cũng là quỳ lạy trên mặt đất trên, thậm chí càng là có văn thần gào khóc, nước mắt nước mũi ngay lập tức sẽ chảy xuống, thật sự là diễn kỹ phái cao thủ.

Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, lời ấy ngữ đã gây nên thiên hạ văn nhân thóa mạ, ảnh hưởng ta Đại Kiền Đế Triều hình tượng, việc này khẩn cầu Bệ Hạ để đỡ Vương gia công mở đường ấy này, miễn cho ta Đại Kiền Đế Triều con dân, bị người trong thiên hạ thóa mạ."

Một chuyện chưa bình lại một sự tình, xem ra này bấy văn thần là đã sớm chuẩn bị nha.

Đứng ở đại điện trong đó Đỗ Trần, bình tĩnh mà như, có vẻ trí tuệ vững vàng.

Đỗ Trần trầm mặc, trong chuyện này mặt, mặt khác tự có chừng mực, Đỗ Đỗ hành động mặt khác rõ ràng trước mắt, để mắt chính là muốn để người trong thiên hạ cho rằng, hẳn là vì là làm hạ cái này rất nhiều công lao, vì sao lão hồ đồ một cái.

Vì sao vào lúc này không nói lời nào là tốt nhất.

"Sợ cái gì? Ai dám đến gây phiền phức? Ngay cả là Chư Tử đến, Bản vương cũng không sợ." Đỗ Đỗ mở miệng, dùng mãnh khí thể hiện lộ hết không thể nghi ngờ, Chư Tử đến đều phải đánh.

"Người. . . Người. . . Người đơn giản là có nhục nhã tư vấn,

Đỗ Đỗ, người có biết hay không người làm như vậy, sẽ để chuyện này càng ngày càng nghiêm nặng, bây giờ không có một nhà kia thừa nhận, chỉ khi nào có Chư Tử thể gia thậm chí là Văn Thánh thể gia thừa nhận, người xem ai có thể cứu người."

Khương Nhai mở miệng, chỉ vào Đỗ Đỗ, nhân khí sắc mặt đỏ lên.

"Vậy thì như thế nào?" Đỗ Đỗ liếc qua một chút, hồ hững mở miệng, mặt khác hiện tại cho tất cả mọi người thái độ chính là một kiểu chết lộn không sợ bóng nước sôi, ngược lại phiền phức không có tìm tới cửa, mặt khác liền không sợ tất cả.

"Tốt! Tốt!" Lý Kiền mở miệng, mặt khác ngăn lại Đỗ Đỗ cùng Khương Nhai trong đó tranh chấp, sau đó trông coi Đỗ Trần, nghiêm túc nói: "Đỗ Trần, trăm xin hỏi người, Đạo Đức Kinh, thật là người viết à?"

Mặt khác hỏi dò Đỗ Trần, lần này Đỗ Trần trầm mặc, hơi hạ thấp xuống đầu, không dám mở miệng, bất quá nhưng liếc qua một chút Đỗ Đỗ, điểm ấy về mặt, tự nhiên chạy không thoát Lý Kiền pháp nhãn, lập tức Đỗ Đỗ hơi ho khan một câu trả lời nói: "Chính xác trăm phần trăm, tất nhiên là khuyến tử sáng tác."

"Trăm không hỏi người!" Lý Kiền rắn dạy một câu, mà sau tiếp tục xem Đỗ Trần.

Chỉ là Đỗ Trần một mực không trả lời, thậm chí đến phía sau, làm cho người ta một loại khiếp đảm cảm giác, trong nháy mắt Lý Kiền vỗ một cái Long Ý, giận tím mặt nói: "Đơn giản là hồ đồ! Đạo Đức Kinh chính là Thiên Thu văn chương, không phải là người tác phẩm, sao có thể ăn nói linh tinh?"

Mặt khác lớn tiếng mắng, hiển nhiên là chân thật có một ít tức giận.

Nhưng mà Đỗ Trần cùng Đỗ Đỗ vẫn không có nói chuyện, đến cuối cùng Lý Kiền hít sâu một hơi, lạnh lùng mở miệng nói: "Đỗ Đỗ, trăm cho người ba ngày thời gian, người suy nghĩ thật kỹ, sau ba ngày sáng tỏ cho ta một cái trả lời chắc chắn, đến Đạo Đức Kinh có hay không Đỗ Trần sáng tác, nếu như sau ba ngày, ta Đại Kiền Đế Triều cho đòi thiên hạ văn nho, vì muốn tốt cho người sinh chúc mừng, cử quốc chúc mừng, nếu không là, sau ba ngày người tại áp ứng, không nói thật, trăm! Quyết không khoan dung."

Lý Kiền là thật tức giận, chuyện này liên lụy quá lớn, vào giờ phút này chỉ có thể như vậy.

"Là." Đỗ Đỗ gật gật đầu, hi hữu thấy không có đi cạnh tranh, chỉ là hạ thấp xuống đầu, liếc mắt nhìn Đỗ Trần, sau đó hơi thờ dãi, vật này hoàn toàn là trong lúc lơ đãng thờ dãi một hơi, lộ ra chân tình, tại chỗ có văn thần trong mắt, thậm chí là ở trong mắt Lý Kiền.

Đỗ Đỗ là một loại chuyện đến nước này, lời nói dối bị vạch trần nét mặt.

"Nếu như sự tình khác, bãi triều."

Lý Kiền tức giận mở miệng, tuyên bố bãi triều.

Bãi triều sau khi, Đỗ Đỗ trực tiếp mang theo Đỗ Trần ly khai, cũng không có nói hơn một câu, toàn bộ hành trình đều quặm mặt lại, bất quá hẳn không nói gì.

Vừa rời mở Kim Loan Điện, nhất thời một tên thái giám đi tới, nhẹ giọng lại nói: "Vương gia, Thánh Thượng cho mời."

Âm thanh vang lên, Đỗ Đỗ cũng không có vẻ kinh ngạc, chỉ là trông coi Đỗ Trần nói: "Trần nhi, người đi về trước đi."

"Là!"

Đỗ Trần gật gật đầu, liền hướng về bên ngoài hoàng cung đi đến, trông coi Đỗ Trần ly khai bóng lưng, Đỗ Đỗ xoay người theo này tên thái giám ly khai.

☺♥3:☺ * 3:♥ Các bạn hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương(sẽ hiện ra khoảng 1-2 phút khi đọc truyện). Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58:: Quân thần

Cổ nguyệt trong nội viện, nơi này không có bất cứ người nào, ngoài viện là đại lượng thụ vệ, có thể trong nội viện chỉ có Lý Kiên một người.

Đỗ Đồ chậm rãi đi tới, cổ nguyệt trong nội viện cảnh sắc rất xinh đẹp, chỉ là Đỗ Đồ không có tâm tư đi thưởng thức những vật này.

"Thần, gặp qua Bệ Hạ." Đỗ Đồ hướng Lý Kiên cúi đầu, cung kính vô cùng nói.

Lý Kiên quay đầu, nhìn lấy Đỗ Đồ, thần sắc hắn rất phức tạp, mang theo một chút phẫn nộ, nhưng lại mang theo một chút không Nhẫn Hòa khó chịu, không rõ ràng hắn vì sao như thế.

"Từ khi Đỗ Trần sinh ra tới về sau, ngươi đối với trăm thái độ thì trở nên, đã từng ngươi, từ trước tới giờ không sẽ gọi ta một tiếng Bệ Hạ, nhưng bây giờ ngươi cải biến... Ngươi là đang sợ ta sao?"

Lý Kiên mở miệng, thanh âm hắn rất trầm thấp, nhìn lấy Đỗ Đồ nói như thế.

"Không sợ." Đỗ Đồ lắc đầu, nghiêm túc nói.

"Đó chính là đề phòng trăm?" Lý Kiên thần sắc bình thản nói.

Giờ khắc này Đỗ Đồ không nói gì, hắn trầm mặc, có thể loại trầm mặc này lại đại biểu cho một loại ngầm thừa nhận, trong nháy mắt Lý Kiên ánh mắt lộ ra vẻ phẫn nộ, hắn nhìn lấy Đỗ Đồ, nghiêm túc vô cùng nói: "Ngươi cần phải đề phòng trăm cái gì? Nếu như không nên nói, là trăm hắn là đề phòng ngươi, Đỗ Đồ!"

Hắn rất tức giận, cũng không biết là vì cái gì.

"Thần lão, cũng không có cái gì lo lắng, duy nhất lo lắng chính là thần cái kia không nên thân hải tử, Trần nhi hay không sinh hạ trước đó, thần hay là không sợ ngày, không sợ, có thể Trần nhi sinh hạ về sau, thần sợ, thần sợ đồ vật quá nhiều, sợ nhất chính là, chết già về sau, không cách nào đối mặt Trần nhi mẫu thân."

Đỗ Đồ bình tĩnh mở miệng, nói thẳng ra trong lòng mình ý nghĩ.

"Tốt! Tốt! Tốt! Tốt một cái không cách nào đối mặt Trần nhi mẫu thân, nhưng khi đó vì sao ngươi còn muốn khư khư cố chấp, nếu là ngươi chủ động rời khỏi, Thanh Nguyệt liền sẽ không theo ngươi, cũng sẽ không chết, ngươi có biết hay không, là ngươi hại chết Thanh Nguyệt?"

Có lẽ là nâng lên một cái cảm kị, trong nháy mắt Lý Kiên giận tím mặt, hắn là Đế Vương, là Đại Kiên Đế Triều Đế Vương, chí cao vô thượng Đế Vương, tại toàn bộ Thần Đạo thế giới cũng có uy danh hiển hách, một cái cực kỳ lý trí Đế Vương, nhưng tại thời khắc này, Lý Kiên lại lộ ra phệ nhân ánh mắt.

Trong mắt đều là hận ý.

Giờ khắc này Đỗ Đồ trầm mặc, hắn cúi đầu, trong mắt là áy náy, kết quả là chậm rãi mở miệng nói: "Có lẽ, lúc trước ta rời khỏi, Trần nhi mẫu thân cũng sẽ không ăn nhiều như vậy đau khổ..."

Nhìn lấy Đỗ Đồ dạng này biểu lộ, Lý Kiên gắt gao xiết chặt lấy nắm đấm, đến cuối cùng hít sâu một hơi, hắn đưa lưng về phía Đỗ Đồ, khôi phục lý trí, thần sắc lạnh lùng nói: "Đạo Đức Kinh, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Hắn dạng này hỏi.

"Ta muốn vì Trần nhi ôm lấy cái này đầy trời công lao, chỉ thế thôi, ta không biết còn có thể kiên trì bao lâu thời gian, ta chỉ hy vọng tại ta trước khi chết, có thể làm cho Trần nhi an nhiên ngồi lên ta vị trí."

Đỗ Đồ mở miệng, hắn lừa gạt Lý Kiên, có thể lại không có một chút do dự, quyết đoán vô cùng.

Đây là một trận tâm cơ đánh cò, từ vừa mới bắt đầu Đỗ Đồ chính là tại thiết lập ván cục, bây giờ cục này đã đến tới hậu quan đầu, thành bại nhất cử ở

chỗ này .

"Vén vén bởi vì cái này, người sẽ làm ra dạng này sự tình? Đỗ Đồ, người cho rằng là ta khờ, cũng là người ngốc?"

Lý Kiên lập tức mở miệng chất vấn, thần sắc hờ hững .

"Đầy trời chi công, là ta lòng tham, chỉ là Thiên Thu văn chương, đến lúc đó Chư Tử Bách Gia chắc chắn sẽ tranh đoạt, cho dù là chân chính Linh Thư Sư xuất hiện, thì tính sao? Đến lúc đó vẫn như cũ sẽ còn tranh, ta nếu không phải là người trong thiên hạ tin tưởng, ta muốn là một số người tin tưởng liền có thể! Văn thần biết rồi, có thể tướng sĩ nhưng lại không biết là, ta biết cái này rất mạo hiểm, có thể đây là ta cuối cùng biện pháp ."

Đỗ Đồ cực kỳ chân thành nói .

Chuyện này lúc đầu kỳ thật hay không điểm đáng ngờ, nhưng bây giờ lại không giống nhau, Đỗ Đồ công nhiên thừa nhận, cái này bản thân liền là một cái điểm đáng ngờ, ai cũng biết Đỗ Trần tuyệt đối với không thể nào là sáng tác Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, có thể Đỗ Đồ làm như vậy giá trị là cái gì?

Bốc lên to lớn nguy hiểm, cưỡng ép cho Đỗ Trần ôm lấy cái này đầy trời công lao, vì sao vậy? Thế nhân đều nói Đỗ Đồ lão hồ đồ, nhưng Lý Kiên lại biết, cho dù Đỗ Đồ lão hồ đồ, cũng tuyệt đối sẽ không làm dạng này sự tình .

Nhưng mà Đạo Đức Kinh thực sự là Đỗ Trần sở hữu sao? Hắn không tin, Lý Kiên đánh đáy lòng đều không tin, bởi vì Đỗ Trần là hán tử nhỏ cho đến lớn người, Đỗ Trần rốt cuộc là bao nhiêu cân lượng, hắn rõ ràng rất, thậm chí so Đỗ Đồ còn phải rõ ràng, cho nên Đỗ Trần tuyệt đối với không thể nào là sáng tác Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư .

Tuyệt đối không thể có thể .

Nhưng Đỗ Đồ vì sao muốn làm như vậy? Lý Kiên thật sự là nghĩ mãi mà không rõ .

"Các tướng sĩ, sẽ tin tưởng sao? Người thật coi trầm lão hồ đồ sao? Đỗ Đồ, người đến cùng đang suy nghĩ gì?" Lý Kiên lại một lần nữa hỏi, hắn không tin Đỗ Đồ nói tới .

Chỉ là rất nhanh Đỗ Đồ chậm rãi mở miệng nói: "Thiên hạ tướng sĩ có biết hay không không quan trọng, chủ yếu là để Thiên Thư Đế Các người ..."

Nói vừa xong, giờ khắc này phảng phất thạch phá thiên kinh, một đạo kinh lôi tại Lý Kiên bên tai nổ tung, thoáng một cái Lý Kiên triệt để sùng sốt, hắn rốt cuộc biết Đỗ Đồ tại mưu đồ thứ gì .

Thiên Thư Đế Các, Thiên Thư Đế Các!

Thiên Thu văn chương xuất thế, tự nhiên sẽ gây nên thiên hạ văn nhân tranh chấp, loại chuyện này phát sinh rất ít, nhưng cũng không phải nói hay không phát sinh .

Hơn nữa Thánh Đạo tiểu thuyết võng bên trong, có thể không cho phép một mình người độc mở một cái chương tiết, tại chương tiết đằng sau nói vài lời, ta là nào đó một cái nào đó, cái này kiên quyết không có khả năng, nếu như người thực dạng này dưới, bộ tác phẩm này nhất định sẽ trực tiếp giảm bớt đi nhiều, giảm xuống phẩm chất .

Cho dù là người chứng thực bộ tác phẩm này là người, nhưng mà người muốn trọng phát cũng không tồn tại, Thánh Đạo tiểu thuyết võng quyết không đồng ý Hứa Tương giống như tác phẩm xuất hiện, xét duyệt cũng không biết thông qua .

Cho nên các đời đến, thật đúng là xuất hiện qua loại chuyện này, cuối cùng hủy mười mấy bản muốn đời tác phẩm, thậm chí là Thiên Thu văn chương .

Đương nhiên chứng minh phương thức không phải nói hoàn toàn không có, thí dụ như nói thời gian điểm, thậm chí tự mình nói ra tiếp xuống văn chương .

Nhưng vấn đề là một chút, muốn đời văn chương, thậm chí là Thiên Thu văn chương, có dễ dàng như vậy viết ra sao?

Đương nhiên loại chuyện này trên cơ bản rất ít phát sinh, vì trên cơ bản rất khó xuất hiện có người có thể chiếm lấy, bởi vì thường thường tại một số thời khác, rất nhiều Linh Thư Sư thà rằng hủy tác phẩm, cũng tuyệt đối sẽ không để tiểu nhân được sinh .

Mà đám kia giả mạo văn nhân, đạt được bất quá là thiên hạ văn nhân dùng ngòi bút làm vũ khí, mai danh ẩn tích về sau, theo tuế nguyệt, rất nhanh chuyện này liền không có, sự tình đến nghiêm trọng nhất trình độ, giả mạo văn nhân, sẽ phải chịu cực hình xử tử .

Chính yếu nhất còn có một chút, kỳ thật có một ít người, sẽ tham gia ở bên trong, thí dụ như nói tung Hoành Gia, thậm chí còn có Yêu Tộc Linh Thư Sư cũng có thể sẽ tham gia ở bên trong, hắn con mắt chính là muốn hủy đi Thiên Thu văn chương .

Cho dù là gặp phải thụ cực Hình Phong hiểm, cũng sẽ xuất hiện .

Nhưng ... Đỗ Trần chính là Nhất Tự Tịnh Kiên Vương ấu tử, tương lai kế thừa Nhất Tự Tịnh Kiên Vương địa vị tồn tại, ai dám động đến Đỗ Trần? Thiên hạ văn nhân lại như thế nào?

Đỗ Trần chỗ làm sự tình, chỉ có thể dùng vô si để hình dung, dù cho là hủy đi Thiên Thu văn chương, đơn giản chính là thanh danh dưới hạ xuống điểm đóng băng, ai còn dám giết vào Trung Thổ?

Mà làm ngăn chặn loại chuyện này, cho nên thiết trí một cái cơ cấu, chính là Thiên Thư Đế Các .

Một khi xuất hiện văn nhân tranh Thư Tinh hướng dưới, Thiên Thư Đế Các đem sẽ đích thân xuất hiện, tỉ mỉ điều tra, cuối cùng lấy Thiên Thư Đế Các điều tra làm chủ, cái tổ chức này tuyệt đối sẽ không thiên vị bất kỳ bên nào, hoàn toàn là giải quyết việc chung .

Lo lắng chính là, chân chính Linh Thư Sư, giận hờn thư, làm như vậy hậu quả, kỳ thật cũng không có chỗ tốt, thư không coi như, đồng thời cũng tìm được thiên hạ văn nhân nhục mạ, vì tức giận nhất thời, mà hờn đi một bộ sáng tác, như là thất phu, cũng phải tiếp nổi .

Mà Thiên Thư Đế Các một khi khởi động điều tra, như vậy trong đoạn thời gian này, ai cũng không thể động Đỗ Trần, bởi vì vạn nhất Đỗ Trần thực sự là nguyên tác giả đâu? Không người nào dám cam đoan Đỗ Trần không phải, cũng không có ai dám cam đoan Đỗ Trần nhất định là .

Đỗ Đỗ mưu đồ không phải cái này đầy trời công lao, hẳn mưu đồ là, Thiên Thư Đế Các tuần tra xem xét, đến lúc đó trong khoảng thời gian này, Lý Kiên mặc dù có ngày bản lĩnh lớn, cũng tuyệt đối không dám động Đỗ Trần một chút .

Như Đỗ Đỗ nói tới như vậy, hẳn phòng bị Lý Kiên, thời thời khắc khắc đều ở phòng bị .

Giờ khắc này Lý Kiên triệt để nghĩ rõ ràng, hẳn cũng triệt để minh bạch Đỗ Đỗ đến cùng đang làm cái gì .

Đỗ Trần không phải sáng tác Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, cho nên chắc chắn sẽ có chân chính Linh Thư Sư xuất hiện khiêu chiến Đỗ Trần, mà vô luận từ điểm nào nhất nhìn, Đỗ Trần tuyệt đối không phải sáng tác Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, cho nên cứ như vậy lời nói, chân chính Linh Thư Sư không có sợ hãi, mặc cho điều tra .

Có thể cái này điều tra thời gian, cũng không phải một hai năm đơn giản như vậy, cắt bước đều là ba năm năm, bởi vì Thiên Thư văn chương can hệ trọng đại, thậm chí có thể sẽ điều tra mười năm .

Cứ như vậy lời nói, trong vòng mười năm, Đỗ Trần không biết có thể tích lũy bao lớn danh vọng, cho dù là kết quả là, Thiên Thư Đế Các cường giả, phán định Đỗ Trần không phải sáng tác Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, có thể Đỗ Trần vẫn như cũ có thể tự xưng mình là, hẳn không cần người trong thiên hạ tin tưởng .

Chỉ cần Đại Kiên Đế Triều những cái kia tầng dưới chót nhất tướng sĩ minh bạch .

Người là ngu, có một đi theo tâm tính, mọi người nói là, bọn hắn liền sẽ vô điều kiện tin tưởng, cứ như vậy lời nói, Đỗ Trần tương lai tất có thể ổn thỏa Nhất Tự Tịnh Kiên Vương cái ghế này .

Giờ khắc này Lý Kiên minh bạch, triệt triệt để để minh bạch, hẳn triệt để không tin tưởng Đỗ Trần là sáng tác Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, bởi vì Đỗ Đỗ mưu kế, đã trải qua rõ ràng bày ở trước mặt .

Nhưng trên thực tế, Đỗ Đỗ ý nghĩ càng đơn giản hơn .

Hắn biết rồi Đỗ Trần là sáng tác Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, nhưng hẳn rõ ràng hơn là nhân tính, thiên hạ văn nho, Chư Tử bách gia, Văn Thánh thế gia, biết được chỉ có Đỗ Trần một người thừa nhận là sáng tác Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, có thể Đỗ Trần là ai, tùy tiện điều tra liền rõ ràng .

Cho nên tất sẽ có người bị quá hoá liễu .

Bởi vì một khi bị tán thành vì là Thiên Thư văn chương tác giả, đạt được vinh diệu, khó mà diễn tả bằng lời, có thể nói là một vốn bốn lời sự tình .

Gấp hai lợi ích, có thể để người ta liền suy nghĩ cũng không cần, vạn lần đâu?

Thánh nhân không chết, đạo tặc không ngừng .

Mà để Đỗ Đỗ không có sợ hãi là, Đạo Đức Kinh chính là chân ngôn một loại, đây không phải trường thiên tiểu thuyết, càng khó chứng minh thân phận của mình, trường thiên tiểu thuyết trên cơ bản sẽ không xuất hiện có người ra đến tìm cái chết, bởi vì kế tiếp văn chương, trực tiếp đem gây sự người viết ra, tùy tiện an bài một cái diễn viên quần chúng liền có thể chứng minh .

Mà chân ngôn một loại văn chương, là khó khăn nhất chứng minh, còn có thi từ một loại .

Đây là một trận đánh cò, Đỗ Đỗ thiết lập ván cược cuối cùng đánh cò .

Hiện tại!

Đỗ Đỗ thắng!

Lý Kiên thua!

☺♥3÷8 ✱ 3÷♥ Cầu nguyệt phiếu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59:: Thả người

Đỗ Đồ đi, rất thoải mái mà liền rời đi, cô nguyệt trong nội viện lại chỉ còn lại Lý Kiên một người .

Bách hoa tranh điểm, giống như muốn chiếm được vị này Đế Vương liếc mắt, chỉ tiếc Lý Kiên không có bất kỳ cái gì một chút tâm tình đi xem những cái này hoa .

"Bệ Hạ, tiếp theo nên làm gì?" Đúng vào lúc này, Vân Trung Quân lặng yên vô tức xuất hiện, đứng ở Lý Kiên sau lưng, bình tĩnh tự nhiên nói .

Lý Kiên hít sâu một hơi, hần không quay đầu lại, chỉ là đứng chấp tay, chậm rãi mở miệng nói: "Mãi cho đến vừa rồi, trăm đối với Đỗ Trần hay là mang theo một chút nghi kỵ, Thiên Thu văn chương xuất thế, Đại Kiên Đế Triều cũng không có Linh Thư Sư thừa nhận, Mộc Lan Từ Linh Thư Sư đến bây giờ cũng không có tìm được, công tử vô song cái này Bút Danh quá mức miễn cưỡng, từ rất sớm thời điểm, trăm vẫn cho rằng, Đỗ Trần kiên quyết không có khả năng như vậy bình thường ... Nhưng bây giờ trăm xác định, Đỗ Trần hay là cái kia Đỗ Trần, không có bất kỳ biến hóa nào ..."

Lý Kiên mở miệng, hần nói như thế .

"Vậy theo Bệ Hạ ý tứ, phải chăng hủy bỏ chỗ có nhãn tuyến?" Vân Trung Quân hồ hững mở miệng, cũng không có bất kỳ cái gì một chút tình cảm ba động .

"Ân, nói cho cùng cuối cùng Đỗ Đồ hay là phòng bị ta, nếu như thế, trăm liền đường đường chính chính cho hần biết, trăm tuyệt đối sẽ không gia hại Đỗ Trần, hủy bỏ tất cả nhãn tuyến, từ nay về sau, tùy ý Đỗ Trần tùy tâm sở dục, Đại Kiên Đế Triều tương lai muốn nghênh đón là một vị hưởng thụ vinh hoa phú quý Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, như vậy thì có thể ."

Lý Kiên mở miệng, giờ khắc này hần triệt triệt để để mà không có đi nghi kỵ Đỗ Trần .

Đại Kiên Đế Triều uy hiếp, mấy hồ đã không có, hần lo lắng nhất chính là Đỗ Đồ, có thể Đỗ Đồ có một Đỗ Trần, cho nên Đỗ Đồ phản không nổi, nhưng Lý Kiên lo lắng Đỗ Trần, hần không lo lắng mình tại vị thời điểm, Đỗ Trần tạo phản .

Hần lo lắng là, bản thân hậu đại kế thừa Hoàng Vị thời điểm, Đỗ Trần tạo phản .

Những cái này mới là Lý Kiên chân chính lo lắng .

Đỗ Đồ náo ra dạng này sự tình đến, có thể nói là một lần rất lớn đánh cò, nhưng mà Lý Kiên lại rất rõ ràng, đây là Đỗ Đồ tính tình, cũng hết sức rõ ràng, Đỗ Đồ đây là bị bách, không tồn tại những khả năng khác tính, như vậy thì được, chọc ra ngay cái sọt lớn, Đại Kiên Đế Triều chịu đựng nổi .

Cân nhắc phía dưới, Lý Kiên không muốn cùng Đỗ Đồ tranh cái gì, bởi vì Đỗ Đồ liều mạng đều ở vì Đỗ Trần trải đường, nếu là mình ngăn cản, khả năng thực sẽ khiến một chút không tất yếu phiền phức, cho nên Lý Kiên lần này, lựa chọn bảo đảm Đỗ Trần, cái gọi là mặt mũi, tính không cái gì .

Tại chính thức cao tăng đến xem, mặt mũi là không đáng giá tiền nhất đồ vật .

Đỗ gia!

Có lẽ là tâm tình thật tốt, Đỗ Đồ khẽ hát trở lại cái này quen thuộc trong nhà, đối diện liền nhìn thấy chính mạng lấy chân bắt chéo Đỗ Trần, lập tức một mặt nịnh hót chạy tới, cười hi hi nói: "Trần nhi, sự tình đã trải qua thỏa đáng, sẽ không nào lên sóng gió gì đến ."

Có lẽ là Đỗ Đồ quá cung chiều Đỗ Trần, cùng Đỗ Trần nói chuyện, đều lộ ra có một ít nịnh nọt, mọi cử động là đang lấy lòng Đỗ Trần .

Thoạt nhìn Đỗ Trần ngược lại giống Lão Từ một chút .

"Hay là lão cha nhảy bén nha ." Đỗ Trần trong tay chuyển động Bảo Châu, tán dương cha mình một câu, chỉ là rất nhanh thần sắc bình tĩnh nói: "Bất quá chuyện này thỏa đáng, tiếp xuống phiền phức mới lớn nha ."

Tất cả kế hoạch, Đỗ Đồ đã sớm cáo tri Đỗ Trần, sự tình thỏa đáng, liền mang ý nghĩa Lý Kiên tin tưởng, cứ như vậy lời nói, Đỗ Trần cũng liền triệt để thả lỏng trong lòng, cũng đừng còn không trở thành Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, liền muốn cùng Lý gia vạch mặt, vậy liền được không bù mất .

Hắn còn muốn làm mấy năm Vương gia chơi đùa, tại Thần Đạo thế giới, quát tháo phong vân, xem ai khó chịu liền gọt ai .

"Đằng sau sự tình, phiền toái thì phiền toái một chút, nhưng cuối cùng người Lý gia sẽ không ở nghi kỵ người ..." Đỗ Đồ ngồi ở Đỗ Trần bên cạnh, thuận tay cầm lên một cái Linh Quả, dùng thần nguyên chỉ lực gọt xong da, sau đó đưa cho Đỗ Trần nói như vậy .

Cầm Đỗ Đồ đưa qua Linh Quả, Đỗ Trần há miệng cắn một chút, cũng là lộ ra không bị cản trở, không có một chút quyền quý khí chất, ngược lại càng giống phổ thông bách tính đồng dạng, nổi tiếng là được .

"Cha, nếu chuyện này giải quyết, ta trước đó nói sự tình, ngài cân nhắc như thế nào?"

Đỗ Trần hồ hững hờ, có thể dư quang nhưng vẫn đánh giá Đỗ Đồ .

Hắn nói sự tình, đơn giản chính là rời đi Đỗ gia, đi bên ngoài nhìn một chút .

Vốn cho rằng Đỗ Đồ vẫn sẽ giữ yên lặng, hoặc là kéo dài thời gian, nhưng lúc này đây Đỗ Đồ lại rất sáng khoái nói: "Con ta đã lớn lên, cũng cần phải đi bên ngoài đi một chút, nhưng không cần thiết phải cẩn thận một chút, ta an bài cho người tiền áp sát người thị vệ bảo hộ người chu toàn, người chỉ phải đáp ứng cha yêu cầu này là được, còn lại không quan trọng ."

Nghe được Đỗ Đồ nói như vậy, trong nháy mắt Đỗ Trần lập tức đứng dậy, dùng một loại rất kinh ngạc ánh mắt nhìn Đỗ Đồ, có một ít không dám tin tưởng .

Đỗ Đồ thế mà thả bản thân đi?

Đây quả thực là vượt quá Đỗ Trần đoán trước nha, còn chuẩn bị một bụng ngôn từ, dùng để thuyết phục Đỗ Đồ, có thể hiện tại xem ra, là không cần .

"Người không lừa gạt ta?" Đỗ Trần nhìn lấy Đỗ Đồ như vậy hỏi, vẫn là không dám tin tưởng .

"Cha lừa qua người sao?" Đỗ Đồ liếc mắt Đỗ Trần, tức giận nói một câu .

Trong nháy mắt Đỗ Trần nét mặt tươi cười đuôi ra, lập tức bắt một cái trái cây, lấy thân trên lau lau, cũng không ngại bẩn, trực tiếp đưa cho Đỗ Đồ nói: "Còn là cha ta tốt, chắc chắn ..."

Nhìn thấy Đỗ Trần nét mặt tươi cười đuôi ra, Đỗ Đồ cũng cười, tiếp nhận Đỗ Trần trong tay Linh Quả, cũng không có lột vỏ, mở cái miệng rộng, trực tiếp cắn một khối, kéo kệt kéo kệt nhấm nuốt, nước trái cây văng khắp nơi, nuốt về sau, Đỗ Đồ mở miệng nói: "Vô Kiếm!"

Nói vừa xong, một thiếu niên xuất hiện ở cửa trước .

Thiếu niên lớn đến không tính được, đoán chừng muốn so Đỗ Trần nhỏ hai tuổi, 1m75 tả hữu thân cao, trường rất thanh tú, trong tay ôm một vật, vô cùng bần khôi vài bao trùm, bất quá Đỗ Trần liếc mắt liền biết nói, trong này là một thanh kiếm .

"Gặp qua nghĩa phụ ." Vô Kiếm đi tới, quỳ trên mặt đất, vô cùng cung kính hướng Đỗ Đồ dập đầu .

Những năm gần đây, Đỗ Đồ thu một chút nghĩa tử, chỉ là Đỗ Trần trên cơ bản chưa từng gặp qua, dùng Đỗ Đồ lời nói, hẳn là vì Đỗ Trần sớm bồi dưỡng một chút cường giả, miễn cho chờ Đỗ Trần tiếp nhận Nhất Tự Tịnh Kiên Vương địa vị thời điểm, trong tay không có một chút nhân tài có thể dùng .

Những cái này nghĩa tử, nguyên một đám đối với Đỗ Đồ trung thành tuyệt đối, mà Đỗ Đồ đối với bọn hắn đủ kiểu chuyện tốt, đây có lẽ là một lần giao dịch, từ nhỏ thu dưỡng bọn hắn, nuôi dưỡng bọn hắn lớn lên, bồi dưỡng bọn hắn trở thành cao thủ tuyệt thế, hẳn con mắt tất cả hay là vì Đỗ Trần .

"Vô Kiếm, đây là người Lục ca, từ lúc ngày bắt đầu, người liền thiếp thân bảo hộ người Lục ca, tại tất yếu tình huống dưới, người có thể hi sinh chính mình, bảo hộ người Lục ca, người có thể rõ ràng?"

Đỗ Đồ khắp khuôn mặt là nghiêm túc nói, ngôn ngữ ở trong để lộ ra một luồng hơi lạnh, lời nói này lộ ra cực kỳ vô tình .

Tuy là Đỗ Trần nghe, cũng không khỏi khẽ nhíu mày .

☺♥♣♠ ♡ ♣♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Chương 60:: Ly biệt

Đỗ Đồ thanh âm, mang theo một chút lạnh lùng, càng nhiều là một loại vô tình .

Dù cho là Đỗ Trần cũng có một chút không đành lòng, đây là một loại bất công, đồng dạng đều là hài tử, một cái là thân sinh một cái là nhận nuôi, từ sinh ra tới một khắc này, liền nhất định tương lai vận mệnh .

Chỉ là Vô Kiếm cũng không có lộ ra cái gì một chút thương tâm cảm xúc, ngược lại là một mặt bình tĩnh nói: "Mời nghĩa phụ yên tâm, hài nhi chắc chắn sẽ bảo hộ Lục ca chu toàn, nếu là Lục ca làm bị thương một chút, hài nhi cũng sẽ không lay lắt thế gian ."

Phảng phất là nhà nghèo hài tử sớm đương gia đồng dạng, Vô Kiếm cũng không có tiểu hài tử ngây thơ, chiếm lấy là một loại thành thực ôn trọng, nghiêm túc mà trả lời Đỗ Đồ mệnh lệnh .

"Tốt, chỉ muốn bảo vệ người Lục ca chu toàn, tương lai người cần gì, nghĩa phụ đều sẽ thỏa mãn người ." Đỗ Đồ rất nghiêm túc mở miệng, sau đó nhìn lấy Đỗ Trần nói: "Đây là Vô Kiếm, là ta lúc đầu thu dưỡng nghĩa tử, thiên sinh chính là Hồn Nguyên Kiếm thể, bây giờ tu luyện bất quá mười sáu năm, tại kiếm pháp tạo nghệ bên trên, không dám nói thiên hạ tuyệt đẳng, nhưng cũng coi là đỉnh tiêm kiếm pháp cường giả, hơn nữa cảnh giới cũng không kém, Thần Đạo lục trọng, lại bái tại Tiêu Dao kiếm tiên môn hạ ."

Đỗ Đồ lần này giới thiệu cái này Vô Kiếm, chỉ là như thế nghe xong, Đỗ Trần liền minh bạch cái này Vô Kiếm cường đại cỡ nào .

Hồn Nguyên Kiếm thể, đây chính là vận người không được một thể chất nha, sinh ra tới nhất định chính là đi trên Kiếm Đạo tuyệt thế thiên tài, hơn nữa tu luyện mười sáu năm cũng đã dám xưng đỉnh tiêm kiếm pháp, hơn nữa còn là Đỗ Đồ chính miệng thừa nhận, đồng thời mười sáu tuổi chính là Thần Đạo lục trọng cường giả .

Nhiều ít sống bốn năm trăm niên thần tu sĩ, cũng không có bước vào Đế Ngũ Trọng, mười sáu tuổi chính là Thần Đạo lục trọng cường giả, xác thực để cho người ta tắc lưỡi .

Càng chủ yếu vẫn là bái tại Tiêu Dao kiếm tiên môn hạ, nếu là nói ra, thiên hạ Đế Tông thế hệ trẻ tuổi, đều muốn đối với cái này Vô Kiếm nhìn với con mắt khác .

Thần Đạo thế giới, Phương Viên trong giang hồ, có một đặc biệt tông môn, tên là Thiên Cơ Đế Tông, cái này cái tông môn chỗ làm sự tình, chính là vẽ phân thiên hạ bảng danh sách, Tiêu Dao kiếm tiên bái danh Cửu Đại Tuyệt Thế Kiếm Tiên một trong tồn tại, hơn nữa làm người thoải mái, cũng rất lười biếng, không có cái gì đệ tử .

Một thân một mình, truyền thừa Tiêu dao kiếm pháp, thỉnh thoảng sẽ truyền thụ một chút phổ thông Nhân Kiếm thuật, để cho người ta được ích lợi không nhỏ, nhưng không có công khai thừa nhận bất cứ người nào là đệ tử của hắn, lại không nghĩ tới, Vô Kiếm lại là Tiêu Dao kiếm tiên đệ tử, mặc dù cũng không có công khai thừa nhận, nhưng Đỗ Đồ đều nói là đệ tử, Đỗ Trần cũng liền hoàn toàn tin tưởng .

Đây là một cái cường giả, Đỗ Trần cảm giác dù cho là Thần Đạo thất trọng cường giả đến, cũng không làm gì được bản thân, về phần Thần Đạo bát trọng, cửu trọng cường giả, cũng tuyệt đối không dám làm loạn, loại này cường giả thật muốn nhắm vào mình, tất nhiên sẽ lưu lại một định dấu vết, bởi vì cảnh giới quá mạnh, cho nên dấu vết cũng rất nặng .

Ai dám tìm bản thân phiền phức, đều muốn cân nhắc một chút .

Chỉ là rất nhanh, Đỗ Đồ lời kế tiếp, xáo trộn Đỗ Trần tất cả bố cục .

"Trần nhi, nếu như người chân quyết nghĩ thăm muốn đi xem một cái thế giới này, cha đồng ý, nhưng có một chút người nhất định phải đáp ứng cha, không thể Nhất Tự Tinh Kiên Vương thế tử thân phận đi Du Lịch sơn hà, người hẳn phải biết người cái thân phận này có bao nhiêu mất cảm ."

Đỗ Đồ mở miệng, thốt ra lời này, để Đỗ Trần cứ thế .

Nếu không phải lấy cái thân phận này, đây chẳng phải là rất vô vị? Đều đã chuẩn bị kỹ càng ý thế hiếp người, làm xằng làm bậy Đỗ Trần, cái này có một ít mộng .

Nhưng rất nhanh Đỗ Trần minh bạch cha của hắn ý nghĩ, phát hiện tại thiên hạ người đều nhìn mình chăm chăm, Đại Kiên Đế Triều văn thần nhìn mình chăm chăm, thiên hạ văn nhân cũng nhìn mình chăm chăm, nếu là mình còn nhìn chăm chăm cái thân phận này đi làm xằng làm bậy lời nói, chỉ sợ thật đúng là sẽ có phiền phức .

Trọng yếu nhất một điểm là, thiên hạ chỉ sợ có vô số người đều muốn bản thân cái này cái đầu người, dù sao cái này có thể cùng Đỗ Đồ đổi một cái thiên đại chỗ tốt .

Nghĩ tới đây, rất nhanh Đỗ Trần liền làm ra quyết định .

"Tốt!" Đỗ Trần gật gật đầu, trực tiếp đáp ứng, cũng không có dây dưa dài dòng .

"Ân, nếu như thế, Trần nhi ngươi tính khi nào thì đi?" Đỗ Đỗ tiếp tục hỏi .

"Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra lời nói, ngày mai đoán chừng muốn đi, dù sao Hoàng thành sự tình, có cha ngươi ở đây là được ."

Đỗ Trần trốn đi dự vọng rất mãnh liệt, hẳn xác thực là muốn đi ra xem một chút cái thế giới này .

"Ngày mai? Tốt, vậy tối nay cha giúp ngươi đúc lại Thánh Tượng, thay hình đổi dạng, không phải ngươi trương này khuôn mặt, ra ngoài gặp được một chút người quen, đều có thể nhận biết ngươi ." Đỗ Đỗ bình tĩnh nói ra .

Đỗ Trần tướng mạo, bị Lý Kiên Tự Quốc Vận thi triển một môn thần thông, ngưng tụ Thánh Tượng, cùng nhau như thánh nhân, không cách nào nhớ kỹ, chỉ có thể nhớ mang máng một chút xú đặc thù, nhưng người bình thường nhìn một chút, đảo mắt sẽ quên tướng mạo như thế nào, trừ phi là một chút quan hệ cực kỳ chuyện tốt người .

Mà bây giờ Đỗ Trần muốn rời khỏi Đỗ gia, tất nhiên muốn đổi một bộ khuôn mặt .

"Được." Đỗ Trần gật gật đầu, ngược lại cũng không có bài xích .

"Ân, Thập Thất ngươi đi về nghỉ ngơi đi, ngày mai giữa trưa ngươi mang tất cả nhu cầu vật phẩm lại tới ." Đỗ Đỗ phát phát tay, Vô Kiếm lập tức lui ra khỏi phòng ở trong .

Rất nhanh Đỗ Đỗ cũng không nói nhảm, trực tiếp giúp Đỗ Trần đúc lại Thánh Tượng, toàn bộ quá trình ngược lại cũng không tính rất khó chịu, chính là bộ mặt có một ít ngứa, sau đó Đỗ Trần cũng mơ màng mê mẩn mà ngủ lấy ...

Một vệt sáng chiếu vào giữa phòng, nhìn lấy hoàng trong gương đồng bản thân, Đỗ Trần sờ cảm một cái, mặc dù không có râu ria, nhưng lại có loại này không thói quen tốt .

Trong gương đồng, một cái ôn nhuận như ngọc thiếu gia năm chính khê nhú mày, thiếu niên thần võ bất phàm, hơi hơi mang theo một chút khí dương cương, đứng tốt thoát nhìn không có loại kia tay trái gả không chặt, nếu nói tướng mạo, xem như thượng giai, đi ra ngoài, cũng sẽ cho người tăng thêm mấy phần hảo cảm .

"Cái này tướng mạo ngược lại cũng không kém, cũng được xưng tụng anh tuấn tiêu sái" Mở rộng một chút vòng eo, hiện tại cũng sắp tiếp cận giữa trưa, phải chuẩn bị rồi đi, Đỗ Trần không có ý định mang bao nhiêu thứ, dù sao có Vô Kiếm cầm .

Đi ra trong phòng, Từ Tô sớm đã đợi chờ lâu ngày, nhìn thấy Đỗ Trần về sau, lập tức có chút mở miệng nói: "Điện hạ, Vương gia tự mình làm một bàn đồ ăn, để điện hạ đi qua nhấm nháp ."

Tự mình xuống bếp?

Đỗ Trần có một ít kinh ngạc, hẳn còn thực không biết mình phụ thân biết làm cơm .

Thần Đạo thế giới cũng tôn trọng lấy quân tử tránh xa nhà bếp, Đỗ Đỗ không tính là quân tử, nhưng cũng là đường đường Vương gia, xuống bếp loại chuyện này, quả thực là có nhục thân phận, bất quá lần này hợp với tình hình, Đỗ Trần cũng có thể minh bạch .

"Từ Tô nha, điện hạ phải đi xa nhà một chuyến, trong khoảng thời gian này, ngươi lại hảo hảo ở tại trong vương phủ đợi, chờ điện hạ trở về, mang cho ngươi điểm đồ chơi hay đến ."

Có lẽ là tâm tình rất tốt, Đỗ Trần vừa cười vừa nói .

Từ Tô nghe xong, đến không có bất kỳ cái gì một chút kinh ngạc, chỉ là phù lên một cho phép mỉm cười nói: "Cái kia đa tạ điện hạ ."

Hai người hay không trò chuyện nhiều, dần dần liền tới đến tiền viện, quả nhiên đầy bàn đều là thức ăn, Đỗ Đỗ mặc một bộ bụi quần áo màu đen, phía trước vây màu trắng trừu áo, một người tại xào trộn thức ăn, cũng không cho phép người khác động thủ .

Vô Kiếm đã sớm xin đợi lâu ngày, đứng ở một bên tĩnh tĩnh nhìn lấy Đỗ Đỗ làm đồ ăn .

Vừa nhìn thấy Đỗ Trần về sau, lập tức Vô Kiếm mở miệng nói: "Gặp qua Lục ca ."

Đỗ Trần đi qua, trên mặt mang theo tiểu dung, cũng không ngại bẩn, lấy tay bắt một tảng mỡ dày, hướng trong mồm bít lại, lập tức vị giác bạo tạc .

"Tê, cha, không nghĩ tới nha, ngươi còn có nghề này nghệ ." Thịt mỡ nhìn như béo mập, có thể không có chút nào béo mập, bắt đầu ăn dai mười phần,

hơn nữa nhiều chất lỏng nhiều vị, nhiệt độ cũng vừa lúc phù hợp, không dám nói nhân gian mỹ vị, nhưng cũng coi là đỉnh tiệm thức ăn.

Đang ở trộn xào món ngon Đỗ Đồ, nghe được Đỗ Trần vừa nói như thế, lập tức nét mặt tươi cười đuối ra.

"Người thích ăn là được, cha còn sợ người không thích đâu." Đỗ Đồ xác thực rất vui vẻ, bắt quá quay đầu lại tiếp tục bắt đầu càng chăm chú trộn xào.

Đứng ở Vô Kiếm bên cạnh, Đỗ Trần dùng một cái khăn vuông lau sạch lấy ngón tay, lại nhìn lấy Vô Kiếm nói: "Đã là người trong nhà, cũng chớ có như thế câu thúc, Lục ca ta nghe khó chịu, gọi ta Trần ca đi."

"Là, Trần ca." Vô Kiếm vẫn là thần sắc bình tĩnh, có lẽ tính tình đã là như thế, cũng có lẽ là cuối cùng nhỏ tuổi, có một ít ngượng ngùng hướng nội, cho nên cũng không có biểu lộ ra còn lại chân tình thực cảm giác.

Bữa cơm này cũng không có làm thời gian quá dài, một nén nhang về sau, theo cuối cùng một món ăn lên bàn về sau, liền ăn cơm.

"Thập Thất, Trần nhi, các người ngồi lại đây ăn đi." Đỗ Đồ tiện tay đem trù áo ném một cái, chào hỏi hai người ngồi xuống dùng cơm.

Đỗ Trần cũng là tùy ý, ngồi xuống đến, liền bắt đầu kẹp thịt, ăn vui vẻ, mà Đỗ Đồ nhìn lấy Đỗ Trần ăn như thế hài lòng, tiểu dung thì càng sâu, thỉnh thoảng cho Đỗ Trần kẹp một chút thịt heo, đương nhiên Vô Kiếm cũng không có rơi xuống, chỉ là Vô Kiếm cuối cùng vẫn là câu thúc rất nhiều.

Mỗi một lần Đỗ Đồ gấp thức ăn thời điểm, Vô Kiếm đều sẽ cảm tạ một phen.

Mà Đỗ Trần lại cầm đầu ăn cơm, ăn ăn, không có việc gì cũng cho Vô Kiếm kẹp gọi món ăn.

Tâm tình tốt lại thêm thức ăn thật không tệ, Đỗ Trần ăn hai bát lớn, ăn xong về sau, ợ một cái, uống hớp rượu trái cây, phun ra một hơi thật dài.

"Thống khoái."

"Liền ăn no sao? Còn muốn ăn một bát sao?" Đỗ Đồ một bát cơm cũng mau ăn xong, nếu không phải phần lớn thời gian là nhìn lấy Đỗ Trần, hoặc là cho Đỗ Trần gấp thức ăn, kỳ thật cũng sớm hẳn là ăn xong.

"Không cần, có chút chống đỡ." Đỗ Trần khoát khoát tay, mặc dù ăn ngon là ăn ngon, nhưng là muốn làm theo khả năng, lại ăn một bát đoán chừng dạ dày liền muốn bạo.

"Vậy được, người nghỉ ngơi thật tốt, chờ cái này liệt dương hơi thanh lương một chút lại xuất phát đi, cha đã trải qua giúp các người chuẩn bị kỹ càng trận pháp truyền tông, đến lúc đó các người trực tiếp đi Trung Thổ phương Đông, Vạn Linh Nhật thì sẽ đến, người cũng có thể đi xem một chút, đây chính là một trăm hai mươi năm một lần Vạn Linh Nhật, người thích nào nhiệt, khẳng định ưa thích."

"Phương Đông?" Đỗ Trần suy tư một chút, sau đó gật gật đầu, căn cứ tác gia trợ thủ nhiệm vụ yêu cầu, cần báii phòng mười gia nổi tiếng thiên hạ thư viện, lưu lại dấu vết, lại không thể ít hơn sáng tác mười thiên văn chương, bây giờ Đạo Đức Kinh xem như thiên thứ nhất văn chương, nhưng Đạo Đức Kinh cũng không có tại trong thư viện lưu lại dấu vết gì, cho nên không tính nhiệm vụ phạm vi bên trong.

Mà phương Đông cũng có một chút thư viện, đây hết thảy Đỗ Trần tại đi Thiên Nguyên Đế Tông thời điểm, liền đã hiểu.

Ngay tại Đỗ Trần suy tư thời điểm, Đỗ Đồ đứng dậy, cầm một khối khăn lau, lại lau sạch lấy cái bàn còn có một số đồ làm bếp.

Đỗ Trần đứng dậy nghĩ muốn đi hỗ trợ, lại bị Đỗ Đồ cự tuyệt.

Ba người an tĩnh lại, không biết vì cái gì, một mực chưa xuất hiện ly biệt bầu không khí dần dần xuất hiện, Đỗ Trần tĩnh tĩnh mà nhìn cha mình, hơi câu lũ mà thân thể, thoạt nhìn không giống như là Nhất Tự Tĩnh Kiên Vương, ngược lại giống một cái vừa mới làm xong nông làm lão nông.

Nghiêm túc mà lau sạch lấy những vật này, mười phần nghiêm túc, Đỗ Đồ bóng lưng không tính là rất cao lớn, cũng không có phủ lên ra loại kia để cho người ta rơi lệ cảm giác.

Có thể giờ khắc này Đỗ Trần nội tâm phảng phát đồ nhào ngũ vị bình, có một loại nói không nên lời cảm giác.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, Đỗ Trần lẳng lặng nhìn lấy Đỗ Đồ một lần lại một khắp lau sạch lấy những cái kia đồ làm bếp, vẫn không có quay đầu lại.

Giờ khắc này, ly biệt tư vị xuất hiện.

"Phụ thân"

Vô ý thức, Đỗ Trần hô lên cái chữ này, từ xuyên việt đến bây giờ, Đỗ Trần chỉ xưng hô cha, phụ thân cái chữ này từ, cũng không có nói qua một câu, mà bây giờ hần cũng không biết vì cái gì, sẽ hô lên hai chữ này.

"Trần nhi, người nói không sai, sở ưng không bay lượn, cũng vô pháp trở thành hùng ưng, người lần này chiếu cố thật tốt bản thân, chớ để cha lo lắng, tất cả chuẩn bị đồ vật, đều ở Vô Kiếm trên người, người nhớ kỹ trời lạnh liền muốn đắp chăn, ai bảo người không vui, người tìm ai phiền phức, mặc kệ gặp đến bất cứ chuyện gì, người chỉ phải nhớ kỹ, còn có cha tại, dù cho là trời sập xuống, cha cũng đều vì người chống lên đến, người an tâm liền tốt..."

Đỗ Đỗ thanh âm rất bình ổn, không có cái gì lời nói hùng hồn, vô cùng đơn giản, thế nhưng là cái này đơn giản như vậy lời nói, lại hiện lộ rõ ràng một loại nói không nên lời bá khí .

Giờ khắc này, Đỗ Trần hít sâu một hơi, hần đứng lên, sau đó hai đầu gối quỳ xuống .

Hướng về phía Đỗ Đồ, nặng nề mà dập đầu ba cái .

"Phụ thân đại nhân! Hải nhi không ở thời điểm, còn mời phụ thân đại nhân chiếu cố nhiều hơn tốt chính mình ."

Thanh âm lớn đến không tính được, nhưng lại tận là chân tình thật ý .

Đây là Đỗ Trần lần thứ nhất ly khai cái này cái nhà, đi bên ngoài xông xáo, lần trước không tính là rời nhà, lần này vừa đi ra ngoài ngấn thì một năm, có lẽ lâu là ba năm năm .

Cùng thân nhân ly biệt, cuối cùng ... Vẫn là như vậy khó chịu .

Nói vừa xong, Đỗ Trần đứng dậy, hần đưa lưng về phía Đỗ Đồ, cũng không biết có phải hay không là con mắt tiến sát, hiện ra một chút đau xót, nhưng Đỗ Trần lại duy trì đậm nhiên mỉm cười, đi theo Vô Kiếm rời đi, tiến về trận pháp truyền tống .

Nửa nén hương về sau, Đỗ Trần đã trải qua rời đi một hồi, lau sạch lấy đồ làm bếp Đỗ Đồ, trên mặt mang theo tiểu dung, một lần lại một lần lau sạch lấy trong tay đồ làm bếp .

"Thanh nhi, người hải tử lớn lên rồi ."

Hần hải lòng cười, có một loại mong con hơn người sau vui sướng .

Thế nhưng là vui sướng bên trong, cái kia chỗ sâu ... Là vô tận không bỏ .

ღ♥ღღღ ♡ ♡ ♡ ♡ ♡ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61:: Lại lấy Trấn Quốc thơ

Vạn Thánh Sơn Mạch, đã coi như là đi ra bây giờ, Đỗ Trần đột nhiên có một chút hối hận đi ra, đi ra khỏi nhà, thứ gì đều muốn tự mình tiến tới xử lý, Vô Kiếm lại là một cái muộn hồ lô, không nói lời nào coi như, hơn nữa làm việc đều rất cứng nhắc .

Vĩnh viễn bày biện một trương lạnh như băng mặt!

Oa! Đỗ Trần thực không muốn nói cái gì, sớm biết mang Từ Tô đi ra đều tốt nha .

Trong rừng rậm, Đỗ Trần nhìn lấy Vô Kiếm tay cầm một thanh trường kiếm, lẳng lặng nhìn chăm chú trước mặt thác nước, hần không có bất kỳ cái gì tu luyện, hần chỉ là lẳng lặng nhìn lấy, cũng không biết đang làm cái gì .

Có lẽ là có một ít nhàm chán, Đỗ Trần từ Văn Cung thế giới, xuất ra Viêm Nhật Cung đi ra .

Cái này đã tấn cấp làm quốc chi văn bảo, vừa lấy ra, trong nháy mắt, Tài khí tràn ngập, cũng là lộ ra bất phàm .

Đạt được bậc này văn bảo, Đỗ Trần còn chưa có thử qua một chút uy lực, cái này thật là đáng tiếc .

Văn bảo có ba kiện, kiện thứ nhất là Thu Phong Phiến, kiện thứ hai thì là Viêm Nhật Cung, đệ tam kiện thì là Văn Tiễn, cái này ba kiện bảo vật đều đã tấn cấp làm quốc chi văn bảo, mặc dù là hạ đẳng quốc chi văn bảo, nhưng là tương đương với Linh Khí cấp đồ vật .

Viêm Nhật Cung lấy ra, trong nháy mắt nhật đỏ sắc hỏa diễm, thiêu đốt lên hư không, nhìn sang mười phần đáng sợ, chỉ là ngọn lửa này không cách nào xúc phạm tới Đỗ Trần, bởi vì đây là Đỗ Trần bản thân bảo vật, nhưng đối với người khác có thể cũng không giống nhau .

Huru!

Kéo cung, Tàì khí ngưng tụ tại cung đầu, không chỉ là Tàì khí, hơn nữa còn cần đại lượng khí lực, sau đó buông tay trong nháy mắt, một đạo lấy Tàì khí làm chủ nhanh như tên bắn giết ra ngoài, đây không phải Văn Tiên, Đỗ Trần chỉ là đơn thuần thử nghiệm Viêm Nhật Cung hiệu quả .

Oanh!

Thác nước bị mạnh mẽ oanh kích ra một cái lỗ thủng, một cái lớn nhỏ bán kính hai mươi mét hồ sâu xuất hiện, lấy mắt thường nhìn sang, ít nhất là sâu ba mét, loại lực lượng này đã trải qua tiếp cận tạc đạn trình độ .

"Quả nhiên lợi hại ." Đỗ Trần kinh ngạc, chỉ là hắn không rõ ràng rốt cuộc mạnh cỡ nào, bất quá bên cạnh liền có một cao thủ, Đỗ Trần cũng tự nhiên cũng không lãng phí tài nguyên này .

"Thực lực thế này, tương đương với Thần đạo mấy trọng cảnh giới cao thủ?" Đỗ Trần tò mò hỏi ý kiến hỏi .

"Hỏi Trần ca, Thần Đạo tứ trọng, đã đến mức độ khó mà tin nổi ." Vô Kiếm nói mà không có biểu cảm gì nói, đây là hắn tính tình, cũng không phải tận lực cho Đỗ Trần cái gì sắc mặt nhìn .

Thần Đạo tứ trọng? Còn rất khá, chỉ ít bản thân cũng không tính là chân chính tay trái gà không chặt, không phải lời nói, nếu thật là gặp được nguy hiểm, có đôi khi nhất định phải dựa vào chính mình .

Hay không tiếp tục cùng Vô Kiếm nói chuyện, Đỗ Trần đọc tự tu luyện, mặc dù hắn không cách nào tu Luyện Thần đạo thể hệ, nhưng lại có thể tu luyện văn nhân hệ thống, Linh Thư Sư hệ thống, tu luyện Tàì khí, làm bản thân mạnh lên .

Tàì khí có thể tưới nhuần nhục thân, thi triển Tàì khí Thần thông, không chỉ cần có Tàì khí, càng cần hơn mạnh mẽ đại thể chất .

Chỉ là Đỗ Trần tính tạm thời không có tương ứng tâm pháp, chỉ có thể dùng nguyên thủy nhất biện pháp, Tàì khí Thối Thể .

Trong khoảng thời gian này hắn một mực tại Tàì khí Thối Thể, thân thể xác thực so trước đó cường đại hơn nhiều, chỉ ít không đến mức nói chạy mấy bước liền sẽ thở, mặt không Hồng Khí không thở, có thể chạy cự li dài một canh giờ, cái này ngay tại lúc này trạng thái .

Trường kỳ xuống tới lời nói, thể chất chỉ sợ càng ngày sẽ càng tốt, thậm chí khả năng không kém gì Thần đạo tu sĩ .

Tu luyện một đoạn thời gian, Đỗ Trần cũng không có tiếp tục tu luyện, loại chuyện này không thể nóng vội, mỗi ngày hai canh giờ là được, nhiều ngược lại công nửa sự tình lẫn, thà rằng như vậy, không bằng nghỉ ngơi một chút, có gấp có tùng mới là vương đạo .

"Vô Kiếm, đi, đi Vạn Thánh thư viện, mấy ngày nữa chính là mười nghìn tiết, nếu là hiện tại không sớm một chút đi lời nói, đoán chừng chỗ ở đều không có ."

Đỗ Trần mở miệng, để Vô Kiếm theo hắn cùng nhau rời đi .

Vạn Linh Nhật, đây là Trung Thổ phương Đông một cái phi thường long trọng ngày lễ, là một cái tế tự Vạn Thánh thời gian, tế tự thiên hạ vạn thánh, đến lúc đó sẽ có vô số tài tử giai nhân xuất hiện, tâm tình phong hoa tuyết nguyệt, hơn nữa ai có thể tại Vạn Linh Nhật tụng ra một chút Trần Quốc thi từ, có thể sẽ gây nên Vạn Thánh chú ý .

Từ đó ban thưởng cơ duyên .

Hơn nữa không chỉ là văn nhân thịnh hội, một chút thể hệ tuổi trẻ Thần đạo cao thủ đều sẽ tới nơi này, tiến hành luận võ, Võ Đạo vĩnh viễn là cái này cái thể giới chủ lưu, cho dù là bị văn nhân ép một cái đầu, nhưng Võ Đạo cuối cùng vẫn là chủ lưu, bất luận cái gì long trọng hoạt động ngày lễ, đều sẽ có luận võ cái này phân đoạn .

Nói tóm lại, đặc sắc vạn phần .

Đối với Đỗ Trần mà nói, chủ yếu hơn là một chút, Vạn Thánh thư viện thể nhưng là nổi tiếng thiên hạ thư viện, hơn nữa các đời đến nay Vạn Linh Nhật đều là tại Vạn Thánh thư viện cử hành, tác gia trợ thủ cho nhiệm vụ, chính là muốn để cho mình tại nổi tiếng thiên hạ thư viện, làm ra một thiên văn chương, vô luận là thi từ còn là cái gì, từ đó mới có thể hoàn thành nhiệm vụ .

Làm thơ loại này, đối với Đỗ Trần mà nói ngược lại cũng không tính rất khó, dù sao trong bụng hắn mặt còn có không ít mực nước, đến Thiếu Đường thơ ba trăm thủ hắn cũng sẽ mấy Thập Thủ, cái này còn may mà chín năm nghĩa vụ giáo dục, không phải lời nói, Đỗ Trần thật đúng là không biết cái gì .

Kỳ thật cho tới nay, Đỗ Trần hay là muốn viết một thiên tiểu thuyết, muốn nhìn một chút nếu như đem nguyên thể giới tiểu thuyết, đem đến cái thế giới này đến, sẽ sinh ra như thế nào biến hóa, làm nhân vật trong, có thể hay không thực đang xuất hiện, nếu thật là nói như vậy, vậy thì Chắc chắn!

Khó có thể tưởng tượng nha .

Tiến về thư viện lộ trình không tính quá xa xôi, không phải giữ lời, không sai biệt lắm trăm dặm lộ trình liền có thể đến, hai người ra rồi thúc ngựa, không ra nửa ngày liền có thể đến nơi .

Chương 62:: Vào thành

Cuốn cuộn Cổ thành, như vậy đối với đã sớm dựng nên mấy ngàn năm, lưu truyền mấy chục đời, một mực tiếp tục đến bây giờ, nếu là lại kiên trì mấy ngàn năm, liền có thể là muôn đời tác phẩm, nhưng bây giờ đột ngột ở giữa, thế mà đổi .

Thành trì phía dưới rất nhiều văn nhân nho khách, bao quát một ít thương nhân, Thần đạo cao thủ, giống nhau chán kinh .

"Làm sao đột nhiên một chút biến thành thi từ?"

"Là ai tụng ra truyền quốc thi từ?"

"Truyền quốc thi từ, xuất khẩu thành thơ, đây là Đại Nho sao?"

"Đại Nho thi từ, xuất khẩu thành thơ, cái kia vị tiên sinh sáng tác truyền quốc thi từ, có thể đi ra tụ lại?"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Vạn Thánh thành giống nhau sôi trào, truyền quốc thi từ thế nhưng là không phải tầm thường nha, một thiên thi từ có thể lưu truyền một cái quốc gia, chứng minh bài thơ này từ sẽ bị vô số người tán thành .

Nhưng trên thực tế Đỗ Trần lại hết sức kinh ngạc, văn chương nhất định phải phát biểu đến Thánh Đạo tiểu thuyết võng, mới có thể được công nhận, không có khả năng tụng một bài thi từ, liền có thể hiển lộ rõ ràng ra văn chương ảo diệu, đạt được Thánh Đạo tiểu thuyết võng tán thành, trừ phi là Đại Nho .

Một khi trở thành Đại Nho, bị Tài khí gia trì, có được xuất khẩu thành thơ năng lực, một lời Định Thiên mệnh, có thể Đỗ Trần biết mình là cái gì trình độ nha .

Đại Nho tương đương với Trần Quốc Linh Thư Sư, một thiên văn chương có thể Trần Quốc khí vận, loại này tồn tại đã trải qua cao cao tại thượng, là thiên hạ bá chủ truy đuổi nhân vật, mặc kệ ở nơi đó đều có thể nhận các loại không đồng nhất đãi ngộ .

Có thể Đỗ Trần bất quá là hạng nhất Linh Thư Sư, liền Tinh Phẩm Linh Thư Sư đều không có đạt tới, chớ nói chi là Trần Quốc Linh Thư Sư .

Nhưng vì sao có thể xuất khẩu thành thơ đâu? Đỗ Trần cau mày một cái, nhưng rất nhanh hần mơ hồ phát giác được cái gì .

"Thánh Thành chính là Thánh Thành nha, tòa thành trì này tới qua quá nhiều Văn Thánh, tồn tại một loại linh vận, đây là Văn Thánh khí tức, là trời xanh mô phỏng xuống tới, tràn đầy Huyền cùng diệu, ta tụng thi từ, hần phẩm chất là truyền quốc, gây nên Văn Thánh khí tức chú ý, cho nên trực tiếp sửa đổi Thánh Thành vốn có câu đối ."

Đỗ Trần thầm nghĩ trong lòng, bây giờ đây là duy nhất có thể giải thích, nếu không lời nói, hần khó mà giải thích, nếu quả thật có thể xuất khẩu thành thơ, sớm hần rất mạnh, kiên quyết không thể lại dạng này .

Bất quá bất kể như thế nào, lại lấy truyền quốc thi từ, chung quy là chuyện tốt một kiện, bất quá lập tức Đỗ Trần hay là đổ bộ Thánh Đạo tiểu thuyết võng, để tránh bị người nhanh chân đến trước .

Chỉ là để Đỗ Trần lo ngại, là Đỗ Trần cái thứ nhất tụng đi ra truyền quốc thi từ, hơn nữa thật là bị Văn Thánh linh vận chỗ tán thành, tuyệt đối sẽ không có người dám giả mạo, bởi vì liền lên truyền cũng không cho người cơ hội truyền lên, hơn nữa Văn Thánh linh vận ở đây, rốt cuộc là ai, một lời có thể giải thích .

Bài thơ này từ hai mươi tám cái chữ, Đỗ Trần hiện tại cực hạn đạt tới bốn mươi chữ, khả năng này cùng Tài khí có quan hệ, bao giờ cũng đang làm dịu lấy Thần nguyên, tốc độ khôi phục nhanh, số lượng từ cũng tăng thêm một chút hạn chế .

Nha! Đáng tiếc nói tới nói lui, hay là mười mấy cái chữ, liền một ngày ba ngàn chữ đều làm không được đến, còn tưởng là cái gì tác giả nha .

Thượng truyền qua đi, Đỗ Trần liền hướng Vạn Thánh thành đi đến, một bên Vô Kiếm, theo sát Đỗ Trần, đối với Đỗ Trần xuất khẩu thành thơ, chính là truyền quốc thi từ, cũng là kinh ngạc rất, chỉ là Vô Kiếm biểu lộ trên cơ bản đại bộ phận là bình tĩnh, cho nên trừ ngay từ đầu kinh ngạc, phát hiện tại khôi phục lại bình tĩnh .

Hơn nữa Vô Kiếm không nói nhiều, cũng không có đi hỏi nhiều cái gì .

Vạn Thánh thành bên ngoài, có ba cái lối đi, thứ một cái thông đạo là người bình thường thông đạo, một ít thương nhân, hoặc là ở chỗ này phạm nhân, đội ngũ sắp xếp thành hàng dài, đầu thứ hai là Thần đạo cao thủ thông đạo, mặc dù người không nhiều, nhưng cũng vẫn là tại xếp hàng .

Mà điều thứ ba thông đạo thì là văn nhân thông đạo, chỉ cần cho dư văn nhân khiến là được, bất kể là cái gì phẩm giai văn nhân, đều có thể trực tiếp đi vào, căn bản không cần một chút xét duyệt, đây chính là văn nhân chỗ tốt, ở đâu đều có đặc quyền .

Văn lệnh, Đỗ Trần tự nhiên có, hay là hạng nhất Linh Thư Sư, đưa lệnh bài sáng lên, trong nháy mắt thủ vệ nguyên một đám vô cùng cung kính hướng Đỗ Trần hành lễ .

Đây chính là văn nhân đặc quyền, đi tới chỗ nào đều nhận tôn kính .

Thành trì thông đạo mười phần rộng rãi, dù có thể khiến bốn năm cỗ xe ngựa song hành, Đỗ Trần đi ở hai bên người qua đường trên đường, ngược lại cũng không cấp tốc, bên trong có một ít trần châu đá quý chiếu sáng thông đạo, thoát nhìn hết sức xinh đẹp, hơn nữa có một ít râm mát, để cho người ta cảm thấy rất thoải mái .

Thông đạo bên trong, hai bên đều có vách đá, ở trong ghi chép chính là một chút Văn Thánh hình vẽ, cùng một chút đốc lòng tiểu cổ sự, dùng để khích lệ người đến sau .

Viết nữa trên một chút khuyen người cần cù lời nói, cũng có vẻ không sai .

Ước chừng đi thời gian một nén nhang, mới đi xong thông đạo, cả cái thông đạo chỉ ít có chín trăm mét .

Đi ra thông đạo, rộn rộn ràng ràng mà đám người liền xuất hiện ở trước mắt, loại này tiến hướng thông đạo, chung quanh đều là quán nhỏ, buôn bán lấy các loại vật kỷ niệm, thủ công đồ chơi nhỏ, tiếng rao hàng lẫn nhau chấp trùng, lại không có bất kỳ cái gì một chút kiểm khách .

Vạn Thánh thành, là một tòa mẫu mực thành thị, tương đương với Chủ Thành khái niệm, tự nhiên tuyệt không cho phép xuất hiện loại kia tạp nham hiện tượng, liếc mắt nhìn sang, khắp nơi đều là thủ vệ sĩ binh, ấn tượng đầu tiên chính là sạch sẽ, hay không lộ ra bất luận cái gì một chút tạp nham .

Thời thời khắc khắc, hiển lộ rõ ràng ra Thánh Thành phải có tư thái .

"Trước tìm khách sạn nghỉ ngơi đi, chờ thời tiết mát nhanh một chút trở ra đi dạo phố ." Đỗ Trần mở miệng, hướng Vô Kiếm nói như vậy, hẳn liền Vô Kiếm một cái người một nhà, luôn không khả năng nói một mình .

"Tốt! Tất cả Trần ca theo nói ." Vô Kiếm vẫn là rất bình tĩnh mà mở miệng, liền một chút tiểu dung đều không có .

Cái này khiến Đỗ Trần có một chút chất mặt xấu hổ nha, bất quá cũng không có cách nào mỗi người tính cách khác biệt, có người thiên sinh ưa thích bình tĩnh không nói nhiều, có người thiên sinh liền nói nhiều, điểm ấy là thiên quyết định, không có cách nào sự tình, Đỗ Trần cũng không có trách tội .

"Gã sai vật, mang Bản Thiếu Gia đi nơi này rượu ngon nhất lâu ."

Vô Kiếm nếu tùy ý, Đỗ Trần nhìn đứng ở đường đi bên cạnh, tay cầm dẫn đường hai chữ chiêu bài gã sai vật, hô hô một tiếng .

Những người này nói trắng ra chính là trảm sự thông, chơi vui ăn ngon trên cơ bản đều biết, chỉ phải trả tiền đủ, tuyệt đối không đùa nghịch người, đương nhiên hoặc nhiều hoặc ít vẫn sẽ cùng một chút khách sạn nha quán rượu có một ít quan hệ, chỉ là tiền đúng chỗ chuyện gì cũng dễ nói .

Đỗ Trần xuất ra một thỏi vàng, đây là Đại Kiền Đế Triều quan ngân, nơi này chung quy là Trung Thổ, cũng thuộc về Đại Kiền Đế Triều phạm vi quản hạt bên trong, cho nên có thể sử dụng, lại thêm vàng bạc cái này bản thân liền là đồng tiền mạnh, cho dù là còn lại quốc gia, đi Tiền Trang hối đoái một chút, duy chỉ có chính là tỉ lệ khác biệt, nhưng vẫn như cũ đáng tiền .

Gã sai vật vừa nhìn thấy vàng, lập tức trực tiếp chạy tới, gã sai vật này nhìn sang rất thanh tú, hai mươi tuổi ra mặt, nhìn so sánh thuận mắt, vì vậy Đỗ Trần mới có thể để hắn tới .

"Vị gia này, Vạn Thánh thành bên trong rượu ngon nhất lâu, tại Vọng Giang lâu, có một chút khoảng cách, cần xe ngựa sao?" Gã sai vật mở miệng nói ra, hai mắt nhìn chăm chăm vàng, nháy cũng không nháy một chút .

"Tốt, liền đi Vọng Giang lâu, Bản Thiếu Gia không thiếu tiền, ngươi cũng đừng tìm lần cửa hàng để Bản Thiếu Gia ở, nếu không lời nói, ngươi biết hậu quả ." Đỗ Trần liếc liếc mắt, cầm trong tay vàng, ném cho gã sai vật này .

Cái sau tiếp nhận vàng, kích động nói không ra lời, một lúc sau mới vội vàng nói: "Gia ngài yên tâm, nhất định là tốt nhất, ngài cũng là văn nhân, ta nào dám lừa gạt gia ngài nha?"

Hắn nói như vậy, bất quá nói là lời nói thật, Đỗ Trần là văn nhân, muốn thực cảm giác bị đùa nghịch, quay đầu tìm quan phủ, gã sai vật này không chết cũng muốn lột một tầng da, đây chính là văn nhân quyền uy .

Cứ như vậy Đỗ Trần gật gật đầu, để gã sai vật dẫn đường mà đi .

☺♥♣♠☺ ♡♣♠☺ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Chương 63:: Vọng Giang lâu, văn nhân tụ hội

Vọng Giang lâu, chính là Vạn Thánh thành cực kỳ nổi danh quán rượu, nơi đây cũng là rất nhiều văn nhân ưa thích căn cứ mới, Vọng Giang lâu cao ba mươi sáu trượng, từ Vọng Giang lâu trên một mực nhìn xuống, nhìn xuống toàn bộ Giang Xuyên, đẹp không sao tả xiết.

Gã sai vật dẫn đường, Đỗ Trần đã đi tới Vọng Giang lâu bên trong, đem tiền cho gã sai vật, cái sau cũng liền bản thân rời đi, lưu lại phương thức liên lạc, liền biến mất vô ảnh vô tung.

Đỗ Trần đi vào Vọng Giang lâu bên trong, dù là tầng thứ nhất đều đã người Mãn, sinh ý thịnh vượng không tưởng nổi.

"Khách quan, là ăn cơm hay là dừng chân?" Vừa đi vào nhìn giang trong lầu, tiểu nhị đi lập tức tới, dùng đầu này khăn lông sạch, vuốt Đỗ Trần trên đùi tro bụi, mặt mũi tràn đầy cười nịnh nói.

"Dừng chân." Đỗ Trần chậm rãi mở miệng, trên mặt mang theo mỉm cười.

"Dừng chân? Cái kia tiên sinh là Thần đạo tu sĩ, hay là văn nhân? Cũng hoặc là là thương nhân?" Tiểu nhị dạng này hỏi.

Cái này Đỗ Trần hứng thú, nhìn đối phương hiếu kỳ nói: "Có phân biệt sao?"

Tiểu nhị nghe xong, đem khăn mặt treo trên bờ vai, lấy lòng cười nói: "Tự nhiên có phân biệt, nếu là thương nhân, Vọng Giang lâu ba tầng trước có thể nhập, nếu là Thần đạo cao thủ, Vọng Giang lâu chín vị trí đầu tầng có thể nhập, nếu là văn nhân, Vọng Giang lâu thập nhị tầng bên trong có thể nhập, nghĩ ở chỗ nào ở chỗ nào."

Tiểu nhị nói như vậy.

"Thần đạo cao thủ, cũng chỉ có thể ở Đệ cửu tầng? Không sợ bị phá tiệm sao?" Đỗ Trần nhiều hứng thú hỏi, nhưng mà cái sau lại lắc đầu cười nói: "Khách quan, cái này ngài liền không hiểu sao, Vạn Thánh thành chính là Văn Thánh thành, nơi này tôn trọng văn học, tự nhiên văn nhân muốn lấy được đãi ngộ đặc biệt."

Lời giải thích này cũng là tính nói qua đi, dù sao nơi này là Văn Thánh thành.

"Cho ta tại thập nhị tầng chuẩn bị hai gian phòng đi." Đỗ Trần mở miệng, hắn đem văn kiện lấy ra, tiểu nhị xem xét, lập tức lộ ra càng thêm cung kính nhìn lấy Đỗ Trần nói: "Mời khách quan đến."

Tiểu nhị mang theo Đỗ Trần đi vào chương quỹ trước mặt, cáo tri chương quỹ Đỗ Trần là văn nhân về sau, lập tức chương quỹ mặt mũi tràn đầy cười nói: "Nguyên lai là Linh Thư Sư đại nhân nha, một gian phòng nguyên bản mười lượng hoàng kim, nhưng các hạ là Linh Thư Sư, có thể cho các hạ ưu đãi ba thành."

Mười lượng hoàng kim không hề ít, một lượng hoàng kim trăm lượng ngân, một lượng bạc trăm viên đồng, một lượng hoàng kim sức mua tương đương với một vạn nguyên, cái này mười lượng hoàng kim một ngày, mặc dù ưu đãi ba thành, nhưng cũng là bảy lượng hoàng kim, một gian phòng ba lượng năm, xác thực rất đắt đỏ.

Bất quá Đỗ Trần rất thoải mái, trực tiếp vung một trương trăm lượng hoàng kim ngân phiếu nói: "Ưu đãi liền miễn, văn nhân không chiếm tiện nghi."

Vàng bạc tài bảo loại vật này, tính không cái gì, Đỗ Trần không quan tâm nhiều ít, giao xong tiền, chương quỹ tự mình đi tới, mặt nở nụ cười nói: "Tiên sinh quả nhiên phóng khoáng, mời tiên sinh đến."

Nói xong lời này, liền dẫn Đỗ Trần một đường đi lên trên đi đến.

"Tiên sinh, bây giờ Vọng Giang lâu bên trong, tổ chức một cái tiểu hình văn nhân tụ hội, chính là quán rượu gánh vác, lần này tụ hội còn có một vị Danh Túc ở bên trong."

Chương quỹ mở miệng, nói như vậy, cái gọi là chương quỹ, cũng không phải nói cái tiệm này chính là hắn, tương đương với Điểm Trường cảm giác, phụ trách toàn bộ quán rượu từ trên xuống dưới sự tình, Vọng Giang lâu chân chính sau màn lão bản, có thể tuyệt đối sẽ không đi ra chiêu đãi khách nhân, trừ phi là Đại Nho cấp.

Danh Túc?

Đỗ Trần có một ít kinh ngạc, Thần Đạo thế giới, văn nhân vạch là Tú Tài, Danh Túc, Đại Nho, Chư Tử, Văn Thánh.

Làm bên trong Tú Tài cũng có thể tự xưng văn nhân, cũng có thể tự xưng Tú Tài, Đỗ Trần là hạng nhất Linh Thư Sư, cao hơn phổ thông Tú Tài, nhưng không tính là Danh Túc, một khi đến nơi Tỉnh Phàm Linh Thư Sư về sau, liền cao hơn Danh Túc, nhưng thấp hơn Đại Nho .

Trở thành Trần Quốc Linh Thư Sư, là cao hơn Đại Nho, thấp hơn Chư Tử .

Về phần muôn đời Linh Thư Sư, là cao hơn Chư Tử, thấp hơn Văn Thánh .

Thiên Thu Linh Thư Sư, cao hơn chư thiên tất cả .

Chỉ là từ cổ chí kim, hay không mấy tôn Thiên Thu Linh Thư Sư .

Đỗ Trần thân phận, thấp hơn Danh Túc, nhưng cao hơn quá nhiều văn nhân Tú Tài, nghe được có Danh Túc ở đây, Đỗ Trần tự nhiên hơi cảm giác một chút hứng thú .

Đi cùng chương quỹ, đem phòng trọ mở tốt về sau, chương quỹ trực tiếp mang Đỗ Trần đi tụ hội chi địa .

Một chỗ lầu các, có thể nhìn thấy một cái Giang Hà, gió lạnh thổi qua, khiến cho người tâm thần thanh thản, cái này yến hội chính là Vọng Giang lầu chủ trì, đến một lần đầu là để tất cả văn nhân tụ họp một chút, thứ hai đầu thì là nhìn xem có thể hay không gặp được cái gì tài tử, tụng vài bài không sai thì từ, cũng phải phiêu đứng lên, tăng thêm một chút Vọng Giang lầu nội tình .

Không ít người, liếc mắt nhìn sang có mấy trăm người, có nam có nữ, ăn mặc đều là nho nhã, cũng là lộ ra có một loại đi lại không bạch đình, đàm tiếu có Hồng Nho cảm giác .

Vô Kiếm đi theo ở Đỗ Trần sau lưng, không nói lời nào, cho dù là lại ưu mỹ cảnh sắc, hắn cũng không quan tâm .

Chỉ là còn chưa kịp ngồi xuống, từng đạo từng đạo thanh âm liền vang lên .

"Không nghĩ tới bài thơ này từ, lại là Vô Song tiên sinh sở hữu, Vô Song tiên sinh đến Vạn Thánh thành sao?"

"Đúng vậy a, Vô Song tiên sinh thế mà đến Vạn Thánh thành, không biết có thể hay không gặp phải, nếu là có thể gặp phải, quả thực là tam sinh hữu hạnh nha ."

"Thiên khai văn vụ đông nam bích, nhật xạ ba đào thượng hạ hồng Bài thơ này từ quả thực là ưu mỹ không tương nổi, trách không được có thể làm cho Vạn Thánh thành câu đối sửa đổi, trên thế gian cũng duy chỉ có Vô Song công tử mới có thể làm được trình độ này đi ."

"Vô Song tiên sinh, lấy Mộc Lan Từ, một câu nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu, chuyện gì gió thu buồn tranh quạt, đạo tẫn giữa nam nữ trên quý nhất một phần tình, Đạo Đức Kinh càng là cảm hóa vạn vật, không nghĩ tới lại sáng tác một thiên truyền quốc thi từ, hơn nữa liền xuất hiện ở Vạn Thánh thành, có thể tận mắt nhìn thấy, quả thực là tam sinh hữu hạnh nha ."

Tất cả văn nhân đều tại thảo luận chuyện này, Đỗ Trần có một ít kinh ngạc, không đa nghi đây hay là hơi hài lòng, dù sao có nhiều người như vậy thời phỏng bản thân, đổi lại là ai tâm tình đều sẽ không sai .

Chỉ là rất nhanh, chuyện biến đổi, trong nháy mắt, một chút không cân đối mà thanh âm vang lên .

"Vô Song công tử, tài hoa hơn người, chỉ tiếc nha, bị Đại Kiền Đế Triều cái kia bất học vô thuật thế tử Đỗ Trần cho làm bản, thực sự là đáng hận vô cùng ."

Có văn nhân mở miệng, lộ ra mười phần phẫn nộ, phảng phất giống như Đỗ Trần tại đạo văn hắn tác phẩm một dạng .

"Đúng vậy a, cái này đám người thực sự là không biết xấu hổ đến cực điểm, một cái bất học vô thuật gia hỏa, lại dám tự xưng là Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, thực sự là buồn cười vô cùng ."

"Đơn giản liền là muốn cái tên tuổi ."

"Buồn nôn đến cực điểm nha ."

Đám người nghị luận, họa phong lập tức thì trở nên, Đỗ Trần vốn là muốn bày ra tiểu dung, giờ này khắc này, cũng có chút cứng đờ .

"Loại người này đáng chết, có làm nhục tác phẩm ."

"Đúng vậy a, cầm cùng với chính mình cha lợi hại, liền phách lối vô cùng, thực sự là buồn cười vô cùng, loại người này quả thực là vũ nhục chúng ta văn nhân ."

Mấy nữ tử mở miệng, sắc mặt bình thản, nhưng lông mi ở trong lộ ra nồng đậm mà xem thường, hơn nữa ngôn ngữ sắc bén, mấy câu nói mười phần khó nghe .

Cái này Đỗ Trần sắc mặt biến .

☺♥☪☺ * ☪♥☺ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64:: Vô Kiếm xuất thủ

Nói tới nói lui, còn mắng lên, đây là văn nhân sao? Há miệng ngậm miệng đáng chết, làm nhục tác phẩm? Đến cùng có ai làm nhục tác phẩm?

Đỗ Trần chân mày hơi nhíu lại đến, chỉ là nói đến nước này, nếu là còn không mở miệng lời nói, Đỗ Trần cũng không phải thụ ngược đãi tính cách, hấn vì thế tử, hưởng thụ thiên hạ tất cả vinh hoa phú quý, mỗi ngày chính là bị một đám người thổi phồng, nói thật thật đúng là không ngán .

Ai không thích người khác tán dương? Ai ưa thích bị người phê bình? Cái gọi là tiếp nhận phê bình, kỳ thật đều là nguy quân tử thôi .

Cái kia văn nhân không phải từ cho là mình văn bút đệ nhất? Từ cho là mình không dấy nổi? Tiếp nhận người khác phê bình? Tiếp nhận về tiếp nhận, đoán chừng đầy lòng vẫn là muốn ân cần thăm hỏi một câu đối phương cả nhà nữ tính, đây là Đỗ Trần ý nghĩ, cá nhân ý nghĩ .

Có lẽ là hai nữ nhân này xem đến không sai, dịu dàng như ngọc, một cái như là tiểu thư khuê các, một cái là quý linh tinh quái, tướng mạo không tệ, khí chất cũng không kém, trong nháy mắt dẫn tới những cái này các tài tử chú ý, lập tức riêng phần mình đều theo cái đề tài này nói .

"Đúng vậy a, giả mạo Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, hấn tâm có thể tru ."

"Nếu không có phụ thân hấn chính là Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, sớm sẽ chết tại thiên hạ văn nhân trong tay người ."

"Hừ, mặc dù phụ thân hấn là Nhất Tự Tịnh Kiên Vương lại như thế nào? Thực chọc giận chúng ta văn nhân, trực tiếp tru sát ."

Một đám văn nhân tại tâm tình lấy một chút căn bản không thực tế đồ vật, mặc dù nói không sai, thiên hạ văn nhân liên hợp lại, Đỗ Đỗ thật đúng là không đáng chú ý, thế nhưng là thiên hạ văn nhân sẽ liên hợp lại sao?

Đơn giản là có người thừa nhận Thiên Thu văn chương, cho dù là có người hủy Thiên Thu văn chương, Đỗ Trần đều tội không đáng chết, trừ phi là nói Đỗ Trần làm chân chính thiên thần công phần sự tình, lại thêm chuyện này cùng một chỗ lên men, mà Lý Kiên cũng muốn ứng phó Đỗ Đỗ, lúc kia còn tạm được .

Không phải lời nói, muốn vắn gọn Đỗ Đỗ?

Si nhân nằm mơ .

"A Đạo Đức Kinh có Linh Thư Sư thừa nhận sao? Đại Kiên Đế Triều thế tử điện hạ Đỗ Trần thừa nhận, nhưng đến hiện tại không có đảm nhiệm Hà Linh thư sư thừa nhận, vì sao liên không tin tưởng Đỗ Trần là Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư đâu?"

Đỗ Trần mở miệng, thanh âm hấn lớn đến không tính được, nhưng lại mang theo một loại chất vấn .

Giờ khắc này tất cả văn nhân trên cơ bản toàn bộ nhìn qua .

"Ngươi nói cái gì?"

"Ta không có nghe lầm chứ?"

"A, ngươi người nọ là không phải đọc sách đọc ngược? Đại Kiên Đế Triều thế tử Đỗ Trần, bắt học vô thuật, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua thời niên thiếu sáng tác qua cái gì văn chương, nghe nói còn là Đạo Đức Kinh xuất thế trước đó không đến một tháng, hấn mới chính thức bắt đầu tiếp xúc Linh Thư Sư một chuyện này, ngắn ngủi một tháng, là hấn có thể sáng tác Thiên Thu văn chương? Thực sự là thật là tức cười ."

"Đạp Nhập Linh thư sư chi cảnh không đến một tháng, trước lấy truyền quốc thi từ, lại lấy Thiên Thu văn chương, ngươi cảm thấy khả năng sao?"

"Ngươi có phải hay không cái kia thể từ chân chó? Còn từng miếng từng miếng điện hạ? Bất học vô thuật người, ngươi xưng là điện hạ, có làm nhục tác phẩm người, ngươi xưng là điện hạ? Thực sự là cực kỳ buồn cười."

Đám người này mở miệng, lý luận vô địch, một người một câu, có một loại khẩu phát bút tru cảm giác, hận không thể tại trong lời nói đem Đỗ Trần nói một văn không phải.

Có lẽ là gây nhiều người tức giận, tất cả đầu mâu đều chỉ hướng Đỗ Trần, nguyên một đám mạng theo khinh bỉ và khinh thường mà ánh mắt nhìn Đỗ Trần.

"Trên cái thế giới này chẳng lẽ liền không tồn tại thiên tài sao? Các ngươi đơn giản chính là đồ mất thôi, nếu đổi lại là các ngươi, đừng nói là không thật giả, liền xem như giả, các ngươi cũng sẽ mở to mắt nói lời bịa đặt."

Đỗ Trần mở miệng, bình thản vô cùng, có thể lời nói này lại trực tiếp trào phúng đang ngồi mỗi một vị.

"Ngươi nói cái gì?"

"Thực sự là lẽ nào lại như vậy."

"Hừ, chư vị chó nên tức giận, người này hẳn là Đỗ Trần chân chó, hoặc là nói, hẳn muốn trở thành Đỗ Trần chân chó, chúng ta là đọc thư nhân, là văn nhân, cùng loại người này không cần thiết sinh khí."

"Ân, ta cũng tán thành, này người nói chuyện bừa bãi, nói bất quá bây giờ dùng nguy biện mà nói, thực sự là buồn cười vô cùng."

Ở đây văn nhân tài tử, có giận tím mặt, có lại cho rằng Đỗ Trần là chân chó, giễu cợt trào phúng.

"Mời ngươi lần ra ngoài, nơi đây chính là văn nhân tụ hội chi địa, loại người như ngươi, có làm nhục tác phẩm, làm một điểm vinh hoa phú quý liền tôn nghiêm cũng không cần, cắt cho ta."

Chỉ là dẫn đầu nói đến nữ tử, lại nhìn lấy Đỗ Trần, lạnh lùng nói ra, há miệng liền để cho Đỗ Trần lần ra ngoài.

Dẫn đầu nói chuyện hai nữ tử, một cái dịu dàng như ngọc, một cái quý linh Tinh Quái, nói lời này chính là cái kia quý linh Tinh Quái nữ tử, nhìn sang mười sáu tuổi, mười phần tuổi trẻ, nói tới nói lui, không đi qua đại nào.

Hơn nữa trực tiếp dùng văn nhân tụ hội chi địa, cái này đơn giản chính là tại nhục nhã Đỗ Trần, không phải văn nhân sao?

"Lần ra ngoài!"

"Có làm nhục tác phẩm, cắt ra ngoài cho ta!"

"Nói không sai, lần ra ngoài."

Trong lúc nhất thời, đám này văn nhân nguyên một đám la ầm lên, để Đỗ Trần lần ra ngoài, dùng tới có làm nhục tác phẩm cái này cái mũi.

Liếc liếc mắt đám người này, nguyên một đám lòng đầy căm phẫn, cùng chung mối thù, khí thế cũng không tệ, đáng tiếc là, uy áp không Đỗ Trần.

"Vô Kiềm." Đỗ Trần chậm rãi mở miệng, bình tĩnh tự nhiên.

"Tại!" Vô Kiềm lập tức hướng phía trước đứng một bước, không sợ tất cả, chờ Đỗ Trần hạ lệnh.

"Đem vừa rồi mắng ta người, toàn bộ thưởng một cái tát, bất kể là ai." Đỗ Trần hạ lệnh, trong nháy mắt, đám này văn nhân còn đến không kịp nói chuyện, Vô Kiềm liền động thủ.

Thần Đạo lực trọng cường giả, thực lực khủng bố, đây là Vương cảnh, quyền trấn Sơn Nhạc, không thể tưởng tượng nổi, Vô Kiềm tốc độ rất nhanh, cơ hồ là trong nháy mắt, ở đây hơn một trăm vị văn nhân, tuyệt đại bộ phận đều chịu một cái tát, hơn nữa một tát này còn không nhẹ, nguyên một đám rút đầu nhức.

"Tặc Tử! Ngươi cũng dám hành hung."

"Nơi đây chính là Văn Thánh chi thành, ngươi lại dám coi trời bằng vung, ở đây hành hung?"

"Đáng chết! Cầu tặc, ta muốn đi báo quan."

"Súc sinh! Ngươi lại dám đánh ta chờ văn nhân, ngươi có biết ta là ai không?"

Bị đánh văn nhân, lập tức nổi trận lôi đình, khí nổi trận lôi đình, nhất là cái kia hai nữ tử, nhìn như khí chất thượng giai, lại là hai cái ác miệng phụ.

"Người cái này có làm nhức tác phẩm cầu tặc, lại dám lán chúng ta văn nhân? Súc sinh!"

"Người chờ ta, nếu có lá gan, đừng rời bỏ nơi đây."

Tràng diện một lần sôi trào lên, Đỗ Trần trực tiếp để Vô Kiếm động thủ, không nhìn tất cả quy củ, đánh đám này văn nhân, trừ kêu gào bên ngoài, cũng không dám làm bất cứ chuyện gì.

"Ai nếu là ở nhao nhao một câu, cùng rời đi nơi đây, tại chỗ tru sát."

Đỗ Trần bình thần mở miệng, sau đó bùng lên một cái chứa nước trà cái chén, uống một ngụm.

Quả nhiên nguyên một đám đều an tĩnh lại, trừ ánh mắt bên trong xen lẫn lửa giận bên ngoài, không người nào dám nói chuyện, nói là thuyết văn người, nhưng trên thực tế đâu? Nguyên một đám hay là sợ chết, tại Đỗ Trần uy hiếp như vậy phía dưới, đều không dám nói chuyện.

Nửa ngày một lát nữa, một lão già đi tới, trên mặt lộ vẻ cười, đây là Vọng Giang lâu mời đến Danh Túc, là lần tụ hội này nhân vật trọng yếu, tên là Mặc Dư, chỉ là vừa đi tới, lại phát hiện không khí yên tĩnh rất cổ quái.

Vừa mới chuẩn bị mở miệng nói chuyện thời điểm, đột ngột ở giữa Đỗ Trần vượt lên trước.

"Cái này vị tiên sinh, thế nhưng là Vọng Giang lâu mời đến Danh Túc?"

Đỗ Trần cười nói.

"Không sai, các hạ là?" Mặc Dư tò mò nhìn Đỗ Trần, đồng thời tại nhìn xem những người khác, luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

"Tại hạ vô danh tiểu tốt một cái, lần đầu đến Vọng Giang lâu, muốn làm một bài thơ, hi vọng lão tiên sinh chỉ điểm một chút."

Văn nhân nha, tập hợp một chỗ, tâm sự, tâm tình một chút phong hoa tuyết nguyệt, mọi người lại buôn bán lẫn nhau thổi một đợt tốt bao nhiêu? Cần gì phải làm cho như thế cương?

Không có ý định để đám người này mở miệng giải thích cái gì, Đỗ Trần không muốn trêu chọc phiền toái gì, văn nhân có thể đánh, Danh Túc liền không dễ trêu chọc, không phải không dám tìm Danh Túc phiền phức, chỉ là tìm Danh Túc phiền phức, liền có một ít khó giải quyết, lại không thể sáng lên thân phận.

Đỗ Trần chỉ có thể chuyển một chút chủ đề.

"A? Làm một bài thơ? Mặc mỡ nguyên rửa tai lắng nghe." Mặc dù hiếu kỳ không khí này, nhưng Mặc Dư vẫn là không có nhiều lời, hẳn là Danh Túc, tai to mặt lớn nhân vật, gặp qua sóng to gió lớn, ngược lại cũng không trở thành gấp cái gì.

"Ân, mời tiên sinh nghe kỹ."

Đỗ Trần mỉm cười, sau đó chậm rãi mở miệng.

☺♥3:☺ ❄️3:♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Di Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65:: Hoàng Hạc Lâu, truyền quốc thi từ

Ở đây tất cả văn nhân, trừ Mặc Dư không biết rõ tình hình bên ngoài, hơn người đều hận chết Đỗ Trần, hận không thể tại chỗ giết Đỗ Trần, chỉ là nhưng không ai chân chính dám động thủ, bởi vì Vô Kiếm biểu hiện ra ngoài thực lực quá cường đại, bọn hắn không dám làm loạn.

Đối với Đỗ Trần phải làm thơ, ở đây văn nhân, có thể không có một cái nào muốn nghe, nhao nhao tại tính toán Đỗ Trần.

Mặc Dư nghiêm túc mà nhìn xem Đỗ Trần, muốn nhìn Đỗ Trần có thể phú ra cái gì thi từ.

Thi từ, nếu ứng nghiệm cảnh, không hợp với tình hình thi từ, dù cho là lại tốt, cũng vô pháp xâm nhập lòng người, làm một bài thơ, đơn giản chính là hấp dẫn Mặc Dư lực chú ý, uy hiếp đám người này, nếu như không nên nói còn có lý do lời nói, vậy thì là một cái .

Đỗ Trần muốn thử một chút, ở chỗ này là có hay không có thể đạt tới xuất khẩu thành thơ trình độ, nếu thật là như thế lời nói, vậy thì cái này Vạn Thánh thành thì không cần .

"Cổ nhân dĩ thừa hoàng hạc khứ, thử địa không dư Hoàng Hạc Lâu . Hoàng hạc nhất khứ bất phục phản, bạch vân thiên tái không du du ."

(Người xưa cười hạc vàng đi mất, còn trơ lầu hạc ở chốn này, hạc vàng bay rồi không trở lại, mây trắng ngàn năm vẫn còn bay.)

Đỗ Trần chậm rãi mở miệng, thi từ nếu ứng nghiệm cảnh, Hoàng Hạc Lâu bài thơ này từ không tính hợp với tình hình, bởi vì cái này lầu tên là Vọng Giang lầu, Đỗ Trần khó mà sửa đổi, hần không có khả năng cưỡng ép đem Hoàng hạc đổi thành vọng giang, như thế không vắn, cũng không vắn, còn không bằng không hợp với tình hình tính toán .

Thi từ đơn giản rõ ràng, từ Đỗ Trần trong miệng nói ra, chỉ nói là đến câu này thời điểm, đột ngột ở giữa, hào quang mãnh liệt .

Từng đạo từng đạo Tài khí chấn động toàn bộ Vạn Thánh thành, giờ khắc này Tài khí gợn sóng cực đáng sợ, Vọng Giang lầu chính thể thể mà tại rung động âm âm, đúng vào lúc này, một đầu Hoàng hạc xuất hiện, không chế ở chỗ này, đến cuối cùng khắc sâu vào cái này Vọng Giang lầu bên trong .

"Tê! Tài khí cộng minh! Đây là Truyền quốc thi từ sao?" Mặc Dư từ vừa mới bắt đầu hiếu kỳ, đột nhiên lập tức trở nên cực kỳ chấn động, ở đây tất cả văn nhân, tại thời khắc này căn bản không nói ra được một câu, bọn hần kinh ngạc mà nhìn xem đây hết thấy .

Đỗ Trần xuất khẩu thành thơ, một bài thi từ, không phải Đại Nho tình huống dưới, cho dù người nói thế nào, cho dù bài thơ này từ lại tốt, cũng rất khó xuất khẩu thành thơ, bởi vì không phải Đại Nho, không cách nào cùng Tài khí cộng minh, nhưng giờ khắc này Tài khí đang cộng minh, tất cả văn nhân cảm giác trong cơ thể mình Tài khí, muốn tránh thoát mà ra .

Toàn bộ Vọng Giang lầu tại thời khắc này, bảo quang thập xạ .

Lập tức Vạn Thánh thành bên trong, vô số văn nhân, cũng hoặc là là Thần đạo cao thủ, đều rối rít hướng Vọng Giang lầu chạy tới, muốn nhìn một chút, đến chuyện gì phát sinh, vì sao có truyền quốc thơ xuất hiện .

Mặc Dư căn bản không dám tin tưởng, thiếu niên trước mắt, thế mà cửa ra chính là truyền quốc thi từ, hần vì Danh Túc, cả đời này cũng không có viết qua truyền quốc thi từ, đơn giản chính là một thành thi từ, có thể truyền một thành, đối với truyền quốc thi từ, liền là hần nhân sinh mộng tưởng .

Giờ khắc này Vọng Giang lầu dưới, vô số văn nhân tụ tập, ở trong trả lại mấy tôn Đại Nho, truyền quốc thi từ xuất thế, tự nhiên kinh động thiên hạ, trong lúc nhất thời Vạn Thánh thành bên trong tất cả văn nhân giống nhau đang nghị luận .

"Lại ra một bài truyền quốc thi từ, đến người thế nào? Bài thơ này từ chẳng lẽ lại là Vô Song tiên sinh sở hữu?"

"Hần là Vô Song tiên sinh đi, hai bài truyền quốc thi từ, Vô Song tiên sinh quả nhiên không phải tầm thường, thật là khiến người ta khâm phục nha ."

"Còn không thấy đến có phải hay không là truyền quốc thi từ, dù sao chỉ có phía trước nửa câu, mặc dù có Tài khí phun trào, nhưng đến có phải hay không là truyền quốc thi từ, còn cần Tài khí xem xét ."

"Đúng vậy a, phải chăng truyền quốc thi từ, còn cần chờ đợi, hiện tại không thể sớm như vậy định đoạt ."

Văn nhân xì xào bàn tán, Vọng Giang lầu dưới, có thể nói là người đông nghìn nghịt, đem Vọng Giang lầu vây bên trong ba vòng, bên ngoài ba vòng .

Mà giờ này khắc này, Đỗ Trần tiếp tục mở miệng .

"Tình xuyên lịch lịch hán dương thụ, phương thảo thê thê anh vũ châu . Nhật mộ hương quan hà xứ thị, yên ba giang thượng sử nhân sầu ."

Cuối cùng hai câu, theo Đỗ Trần bình tĩnh thanh âm, chậm rãi rơi xuống, mà ngay một khắc này, Tài khí ngưng tụ, Ngũ Quang Thập Sắc, đem trọn cái Vọng Giang lầu bao trùm, trong phút chốc thần quang trùng thiên, Tài khí tràn ngập, lại một đầu Hoàng hạc xuất hiện, đây là Linh hạc, Tài khí biến thành .

Trong miệng ngậm lấy một bát không biết tên đồ vật, bày ra tại Đỗ Trần trước mặt .

Bát mười phần cổ điển,

Tàn ra đậm nhiên mà mùi thơm ngát vị, Đỗ Trần có một ít kinh ngạc, truyền quốc thi từ hần không phải không sáng tác qua, chỉ là đây là lần đầu xuất hiện vật thật, còn đưa tới vật này?

"Truyền quốc thi từ, Linh hạc hàm bảo, đây là điềm lành dấu hiệu nha ."

"Đây là Thánh Dịch, uống xong về sau, cường thân kiện thể, lưu thông máu thông mạch, để nhục thân khôi phục Tiên Thiên ban đầu, một giọt đều cực trân quý, không nghĩ tới khoảng chừng một bát, nếu là xuất ra đi bán, sẽ là một cái giá trên trời nha ."

Giờ khắc này ở đây một chút văn nhân, lại phát ra nghẹn ngào, nói ra thứ này lại lịch .

"Thánh Dịch?" Đỗ Trần hiểu kỳ, không hề nghĩ tới lại còn đưa tới cái gọi là Thánh Dịch, lập tức Đỗ Trần không nói nhảm, trực tiếp đem bát bung lên, một hơi uống vào, cảm giác như là hạt sen canh một dạng, từng tia từng tia trơn bóng, mang theo một chút vị ngọt, mồm miệng lưu hương .

Gặp Đỗ Trần uống xong, Linh hạc lập tức đem bát hàm lên, sau đó phốc cánh, biến mất ở nơi này, bay thẳng trên Thương Khung bên trong, biến mất ở chân trời .

Thơ đã truyền quốc, đây là Đỗ Trần đệ tam thủ Trần Quốc thơ .

Đệ nhất thủ Mộc Lan Từ, đệ nhị thủ là Tán Thi, đệ tam thủ thì là mười phần nổi danh Hoàng Hạc Lâu .

Chỉ là để Đỗ Trần có chút hiểu kỳ là, Hoàng Hạc Lâu thế nhưng là thiên cổ danh thi nha, chỉ là truyền quốc thi từ, liền có một ít nói không thông đi?

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, thực cũng là nói thông được, bởi vì Đỗ Trần kiếp trước thế giới bây giờ, từ trên xuống dưới bất quá năm ngàn năm văn hóa truyền thừa, mà cái thế giới này không biết có bao nhiêu năm, có vô số ưu mỹ thi từ, đây là tiên hiền khô bảo .

Tiểu thuyết viết không tốt khả năng này cùng văn hóa bối cảnh có quan hệ, nhưng thi từ loại hình cũng không giống nhau .

Nói trắng ra một chút, để một cái không tính người ngu, dùng thời gian một năm, đi làm một bài thơ, cùng để một cái không tính người ngu, tại trong vòng một năm viết một Bồn Nhất trăm vạn chữ tiểu thuyết, hơn nữa nhất định phải hợp lý, cái nào dễ dàng? Cái nào khó?

Chủ yếu hơn là, cái thế giới này, giảng cứu là bản gốc, người có thể viết anh hùng cứu mỹ nhân, tiểu nhân vật thành vĩ đại nhân qua đời sự tình, nhưng người tuyệt đối không thể đi quá nhiều bất chúc người khác, nếu không lời nói, dính lú đạo văn, hơn nữa Thánh Đạo tiểu thuyết vòng cũng sẽ cho rằng người có đạo văn hiêm nghi .

Trùng phạt đến không có cái gì, chỉ là không tồn tại ban thưởng gì, khả năng dùng Nhân Thư, là Thiên Thu tiểu thuyết, mà người ngay cả bình thường nhất tiểu thuyết cũng không tính .

Hoàng Hạc Lâu bài thơ này từ, truyền quốc cũng coi là không sai, chỉ ít có thể đủ lưu truyền một nước .

Cái gọi là truyền quốc, ý tứ chính là một bài thi từ, có thể lưu truyền tại mỗi một cái quốc gia bên trong, nhưng cần ngâm du thi nhân, hoặc là văn nhân đi nước khác gia ca tụng, thí dụ như nói tại Đại Kiền Đế Triều thi từ, không có khả năng để người trong thiên hạ đều biết .

Nhưng theo truyền bá về sau, bài thơ này từ cũng tìm được càng ngày càng nhiều người tán thành cùng ủng hộ, cho nên đến cuối cùng sẽ diễn hóa thành truyền thiên hạ .

Nếu như có thể kiên trì muôn đời năm tháng, như vậy thì tự động đề thăng làm Bách Thế thi từ, lưu danh muôn đời ý tứ .

Mà giờ này khắc này, Đỗ Trần nhục thân thể mà sinh ra bạch quang, đây là Thánh Dịch hiệu quả .

☺♥♣♠☺♥♣♠ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66:: Hồn Nguyên Chí Tôn Tiên thể

Đây là Tài khí Thánh Dịch, có thể cải thiện thân thể, khôi phục ban đầu trạng thái, nhục thân Tiên Thiên, Đỗ Trần phục dụng về sau, lúc đầu nhiều nhất bất quá là lột xác một lần, nhục thân khôi phục như lúc ban đầu, nhưng bây giờ không giống nhau, giờ khắc này Đỗ Trần cảm giác được một loại khó mà diễn tả bằng lời đau nhói, phảng phất tại cường ép nổi xương đồng dạng .

Nhục thân ở trong nóng bỏng đau, suy nghĩ đều có một ít trướng choáng .

Thân thể phát ra bạch quang, cũng không biết là tốt hay xấu, có thể Đỗ Trần xác thực cảm giác được không thoải mái, hần hít sâu một hơi, cố nén loại này khó chịu, nhìn lấy Vô Kiếm nói: "Đưa ta đi nghỉ ngơi ."

Đỗ Trần dị dạng, đề ở đây tất cả văn nhân đều có chút hiểu kỳ, Mặc Dư càng là đi tới, có một ít lo lắng mà hỏi ý kiến hỏi: "Tiên sinh, ngài đây là?"

"Không sao, bệnh cũ ." Đỗ Trần mở miệng, giải thích một câu, nhưng càng nhiều hán không muốn nói .

Vô Kiếm không nhìn thẳng Mặc Dư hỏi thăm, đỡ lấy Đỗ Trần, đến đến trong gian phòng, đồng thời thôi động Thần Nguyên, vì Đỗ Trần chữa thương .

Có lẽ có Vô Kiếm trợ giúp, loại kia cảm giác đau đớn dần dần biến mất, nhưng Đỗ Trần lại từng chút từng chút lâm vào trong hôn mê .

Truyền quốc thi từ lấy ra, thi từ truyền quốc, Vạn Thánh thành bên trong, một người thân ảnh xuất hiện ở thành trì không trung bên trong, đây là một cái thân mặc thanh y nam tử, thấy không rõ cụ thể tướng mạo, trong tay cầm một quyển văn sách, chậm rãi mở miệng nói .

"Cổ nhân dĩ thừa hoàng hạc khứ, thử địa không dư Hoàng Hạc Lâu . Hoàng hạc nhất khứ bất phục phản, bạch vân thiên tái không du du ."

"Tình xuyên lịch lịch hán dương thụ, phương thảo thê thê anh vũ châu . Nhật mộ hương quan hà xứ thị, yên ba giang thượng sử nhân sầu ."

Thanh âm cuộn cuộn, truyền khắp một nước, Hoàng Hạc Lâu bài thơ này từ, trong nháy mắt, truyền khắp một nước, dẫn vô số văn nhân truyền miệng .

Giờ khắc này Vạn Thánh thành triệt sôi trào, Vạn Thánh Nhật còn chưa mở ra, liền xuất hiện hai thiên truyền quốc thi từ, cái này đây quả thực là trăm năm khó gặp kỳ cảnh nha, vô số văn nhân đều đang suy đoán, khả năng này lại là công tử Vô Song mới làm, tất cả văn nhân giống nhau đi vào Vọng Giang lâu dưới .

Bọn hán muốn nhất thấy Đỗ Trần dung mạo, muốn nhìn một chút có thể sáng tác Thiên Thu văn chương người, đến hình dạng thế nào .

Chỉ là bây giờ Vọng Giang lâu đã đem chỗ có khách nhân toàn bộ trục xuất, chuẩn xác điểm tới là mời đi ra ngoài, đây là Vọng Giang lâu chân chính lão bản tự mình hạ lệnh, có người ở Vọng Giang lâu viết hai thiên truyền quốc thi từ, tự nhiên muốn đặc thù đối đãi .

Quyết không cho phép có bất kỳ nhân quấy nhiễu .

Vọng Giang lâu dưới, mặc dù bị đuổi ra ngoài, nhưng không có văn nhân có lời oán giận, ngược lại tiếp tục đứng ở cửa, đang mong đợi Đỗ Trần xuất hiện, bất quá Vọng Giang lâu chuông quỹ, lập tức ra mặt, cáo tri tất cả văn nhân, Đỗ Trần ăn vào Thánh Dịch, đang ở Thối Thế .

Bất quá mặc dù nói đều đã nói, có thể đám này văn người vẫn là tĩnh yên lặng chờ đợi, liền là muốn nhìn một chút có thể lấy ra truyền quốc thi từ người, đến lúc đó ai .

Bởi vì phần lớn người đều cho rằng, hán là lấy Đạo Đức Kinh Linh Thư Sư, muốn chiêm ngưỡng dung nhan .

Mà giờ này khắc này!

Nằm trên giường Đỗ Trần, đã trải qua lâm vào một loại trạng thái hôn mê .

Trong hôn mê, một tòa Thần Kiều xuất hiện ở Đỗ Trần trong đầu, Thần Kiều từ ngọc thạch chỗ xây, liếc mắt nhìn sang, hết thấy có bảy mươi hai khối óng ánh trong suốt Thần thạch, Thần Kiều đối diện có một cánh cửa .

"Đây là?"

Đỗ Trần cau mày, nhìn lấy Thần Kiều đối diện một cái Thần môn, hán có một chút ý thức, nhưng ý thức không phải rất mạnh, có một loại mộng lung cảm giác, có một ít không rõ ràng .

Bất quá rất nhanh Đỗ Trần liền phát hiện, Thần Kiều trên lại có đứt gãy, ở giữa bộ vị ít cửu giai ngọc thạch đài, đây là có thiếu thốn đồ vật .

"Thần nguyên như kiều, cân nhắc tự thân, tiếp dẫn bị ngán" Đỗ Trần thầm nghĩ trong lòng, hán mặc dù ý thức có một ít mộng lung, phảng phất tại ngủ mơ đồng dạng, nhưng vẫn là có một chút ý thức, từng cho hán không cách nào tu luyện Thần Nguyên, tự nhiên chuyên môn nhìn một chút liên quan tới Thần Nguyên sách vở .

Thần Nguyên, chỉ Nguyên Thần gọi chung, trên thế giới này, những cái kia Thần đạo cao thủ, tu luyện Thần Nguyên, cường đại nội thánh, từ đó cuối cùng thoát thai hoá cốt, lột xuống một thân thân xác thối tha, cuối cùng thoát xác phi tiên .

Từ cổ chí kim, rất nhiều tiên hiền cùng Thần đạo tu sĩ đều cho rằng,

Nhục thân tu luyện tới cực hạn, cũng vô pháp đánh phá không gian hạn chế .

Liền cùng vĩ độ không gian có quan hệ, tương truyền tại Thần Đạo thế giới phía trên, còn có một cái khó mà diễn tả bằng lời thế giới, thế giới kia là một cái siêu việt Thần Đạo thế giới mật độ chất lượng triệu tỉ tỉ lần tồn tại, thế giới kia hít một hơi, có thể kéo dài tuổi thọ, trường sinh bất lão .

Được vinh dự Tiên Giới, cho nên từ cổ chí kim vô số Thần đạo tu sĩ, đều đeo đuổi phi thăng Tiên Giới .

Chỉ là các đời đến nay, lại căn bản không xác định đến lúc đó có phải có Tiên Nhân .

Mà muốn trở thành Tiên Nhân, cũng chỉ có thể tu luyện Thần Nguyên, rèn luyện Nguyên Thần, để Thần Nguyên thoát ly thể nội, Nguyên Thần xuất khiếu,

từ đó ngao du Thái hư, hiểu hỗn nguyên, lĩnh ngộ Tiên đạo, cuối cùng từng bước một thành tựu vô thượng hỗn nguyên Tiên Nhân Chi Cảnh, đạt được đến cực hạn, sẽ được Tiên Quang chiếu rọi, Nguyên Thần ngưng tụ ra Tiên Thai, sau đó vũ hóa phi thăng .

Cho nên Thần đạo là cái thế giới này chủ lưu, nhưng mà văn nhân thì bất đồng, văn nhân tu luyện Tài khí, chính là tại tu luyện Thần Nguyên, Tài khí là một loại siêu việt Thần Nguyên cao đẳng năng lượng, tu luyện người Tài khí, nhục thân sẽ trở nên bách bệnh bất xâm, hơn không có cái gì biến hóa rất lớn .

Nhưng Nguyên Thần rất mạnh .

Đơn giản nhất ví dụ chính là, một người Đại Nho xuất hiện, thể nội Hạo Nhiên chính khí, đủ có thể khiến ngàn trượng bên trong yêu ma tránh đi, cho dù là Thần Đạo thập trọng yêu ma, cũng tuyệt đối ngăn cản không đồng nhất Đại Nho khẩu phật bút tru .

Đương nhiên cái này cụ thể vẫn là muốn nhìn tôn này yêu ma đến khủng bố đến mức nào, là làm loại kia thiên thần cộng phần sự tình, Huyết Sát Chi Khí, cùng Âm Tà Chi Khí tràn ngập yêu ma, liên đối với văn nhân Tài khí càng thêm e ngại .

Nếu là đơn thuần yêu ma, thì bất đồng, cụ thể vẫn là muốn nhìn .

Văn nhân đạt được Văn Thánh cảnh, Nguyên Thần sẽ so Thần Đạo thập trọng cường giả còn cường đại hơn, trực tiếp Nguyên Thần ngao du Thái hư, rồi đi cái thế giới này, thăm dò Tân thế giới .

Đỗ Đồ là Thần Đạo thập trọng tu sĩ, nhưng Đỗ Trần lại biết, Đỗ Đồ còn không có đạt tới Nguyên Thần ngao du Thái hư trình độ, Đỗ Đồ trước mắt có thể làm được Nguyên Thần xuất khiếu, lại vền vẹn chỉ là sơ bộ, tại trong mắt người bình thường, đã đến đỉnh phong .

Mà Đỗ Trần lại biết, vô luận là Đỗ Đồ hay là Lý Kiền, bọn hắn bất quá là đến một cái mới lĩnh vực thôi, thực lực rất mạnh, có thể nói theo một cách khác, cũng không phải là khủng bố như vậy .

Giờ này khắc này, Đỗ Trần nhìn lấy Đoạn Kiều, hần khẽ nhú mày, không suy nghĩ những thứ này thượng vàng hạ cám sự tình .

"Căn cứ ghi chép, mỗi người Thần Nguyên tư chất cũng không giống nhau, chủ yếu là căn cứ Thần Kiêu số lượng đến tính toán, mười vì phổ thông, hai mươi vì đồng dạng, ba mươi vì so sánh tốt, bốn mươi vì vạn chúng chọn một, năm mươi chính là trăm năm khó gặp tự xưng thiên tài, sáu mươi, ngàn năm khó gặp thiên hạ tông môn lôi kéo đối tượng, bảy mươi vì vô thượng đạo thể, Để Tổng đều lại bởi vậy ra tay đánh nhau, về phần tám mươi, nghe nói Thần Kiêu bậc thêm ngọc, nếu có tám mươi một, vì Hỗn Nguyên Chí Tôn Tiên thể, thiên sinh có thể chứng Tiên đạo"

Đỗ Trần tự lẩm bẫm, cái này lại là tiên hiền lưu lại, mặc dù là một cái suy đoán, nhưng lại bị Thần Đạo thế giới vô số cao thủ tán thành sự thật .

Mà nhìn kỹ lại, đã có bảy mươi hai bậc thang, đồng thời cửu giai đứt gãy, ở giữa ít một bộ phận, vì vậy bản thân không cách nào tu luyện Thần Nguyên .

"Tám mươi một Nếu ta lúc đầu bị mẫu thân hoài tại thai bên trong lúc, không có bị tập kích, Tiên Thiên hoàn chỉnh, sinh ra chính là Hỗn Nguyên Chí Tôn Tiên thể?"

Đỗ Trần cảm thấy không thể tin mà phỏng đoán nói .

☺♥♣♠ ♡♣♠♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67:: Ban thưởng văn

Sinh ra chính là Hỗn Nguyên Chí Tôn Tiên thể?

Ý nghĩ này nhớ tới, Đỗ Trần liền có một loại kinh ngạc cảm giác, chỉ là ngay một khắc này, đứt gãy tám đạo bậc thêm ngọc, thể mà bị một đoàn sương trắng bao vây, sau đó vậy mà mạnh mẽ khôi phục một chút xú, bất quá cũng vền vẹn chỉ là một chút xú, liền hoàn chỉnh nhất giai đều không có, cảm giác giống như là một chút mảnh vỡ khôi phục .

Mà ngay một khắc này, Đỗ Trần bùng tỉnh .

Mở to mắt, Đỗ Trần không biết mình ngủ bao lâu thời gian, bất quá vừa mới phát sinh sự tình, cơ hồ là rõ mồn một trước mắt .

"Tám mươi mốt bậc thêm ngọc ... Lúc trước có người tập kích mấu thân, làm hại ta tại thai bên trong liền lọt vào ám thương, cho nên không cách nào tu luyện Thần đạo, nguyên nhân là bởi vì thông hướng Thần Nguyên chi cảnh Thần Kiêu đứt gãy, kể từ đó mình tu luyện Thần Nguyên, vĩnh viễn trong hội đoạn, đây chính là ta không cách nào tu luyện Thần đạo nguyên nhân căn bản ."

Đỗ Trần thầm nghĩ trong lòng, lần này phục dụng cái gọi là Thánh Dịch, lại không nghĩ tới, giải khai mình vì sao không thể tu luyện Thần đạo chân chính bí mật .

Thần đạo là cái thế giới này chủ lưu, tung có Tài khí gia trì, nhưng nếu như không nên nói, Thần đạo mới thật sự là thông hướng Tiên giới kang trang đại đạo, trừ phi Đỗ Trần có thể đạt được Văn Thánh chi cảnh, hơn nữa cho dù là đạt được, cũng rất phiền phức .

Thiên hạ này các đời đến nay, dài đằng đặc năm tháng, có bao nhiêu Văn Thánh? Mà có bao nhiêu Thần đạo cao thủ? Tinh tế tính được, Thần đạo cao thủ tự nhiên muốn so Văn Thánh muốn bao nhiêu, Văn Nhân một đường, nhìn như huy hoàng, nhưng trên thực tế lại cần mình đi được mỗi một bước, đi đối với có lẽ có thể thông hướng Tiên giới .

Đi nhầm lời nói, khả năng kiểm chế tại một cảnh giới, một đời một thế, đương nhiên đây chỉ là Đỗ Trần suy đoán, nếu là có thể Thần đạo cùng Tài khí cùng nhau tu luyện, tự nhiên là nhất tốt, cũng sẽ không tương xung, càng sẽ không chậm trễ lẫn nhau thời gian .

Chủ yếu hơn là một chút, nếu là mình có thể tu luyện Thần đạo lời nói, viết sách số lượng từ cũng sẽ tăng phúc rất nhiều, một công nhiều việc .

"Loại kia cổ quái Thánh Dịch có thể khôi phục ta Thần Nguyên ám thương, chỉ là không biết vậy cụ thể là cái gì ... Muốn đi hỏi thăm người khác nha ."

Đỗ Trần thầm nghĩ trong lòng, Thánh Dịch để Thần Kiêu khôi phục, nhưng Thánh Dịch đến là cái gì, Đỗ Trần cũng không rõ ràng .

Chỉ là đúng vào lúc này, đột ngột ở giữa, tác gia trợ thủ thanh âm bỗng nhiên vang lên .

"Hoàn thành nhiệm vụ tiến trình một phần mười, trước mắt tại Vạn Thánh thư viện lưu lại thì từ Hoàng Hạc Lâu, trước mắt có thể sớm thu hoạch được khen thưởng, phải chăng rút ra?"

Đã lâu không gặp tác gia trợ thủ, bỗng nhiên ở giữa đến như vậy một thanh âm, có một chút quái dị người, chỉ là để Đỗ Trần không nghĩ tới là, mình Hoàng Hạc Lâu, thế mà bị Vạn Thánh thư viện lưu lại dấu vết, điểm này hẳn còn thật không biết, đồng thời không nghĩ tới ban thưởng có thể sớm rút ra?

Nghĩ tới đây, Đỗ Trần tự nhiên là sớm rút ra, ở lại nơi đó cũng là để đó, hơn nữa còn không biết phần thưởng này là cái gì!

Lần trước ban thưởng là giác tỉnh Văn Cung thế giới, mà lần này liền có một ít không rõ ràng .

Lựa chọn sớm rút ra về sau, trong nháy mắt, tác gia trợ thủ nơi thanh âm vang lên .

"Hoàn thành lần này nhiệm vụ tiến trình một phần mười, thu hoạch được một ngàn duyệt điểm, lấy được đến Vô Thượng văn kinh phần đầu tiên pháp môn tu luyện!"

Thanh âm vang về sau, trong phút chốc cuộn cuộn vô số thanh âm xuất hiện ở Đỗ Trần trong đầu .

"Vạn vật vô cực mà sống, vạn linh theo văn mà ra!"

"Có văn vật có thể thành linh, không văn có linh hóa vật ."

"Văn chi một lời, nhất định Thiên Mệnh ..."

Giờ khắc này Đỗ Trần phát giác mình Văn Cung thế giới, đều tại run rẩy kịch liệt, Văn Cung thế giới, từng khóa đại tinh đang chấn động, bộc phát ra lực lượng kinh khủng, chỉ là giờ khắc này, Văn Cung thế giới, từng khóa đại tinh xuất hiện, trọn vẹn bảy trăm hai mươi khóa đại tinh hình thành một cái vũ trụ Tinh Hệ đồng dạng, văn trải qua hóa thành một khóa khủng bố đại tinh, cái này một khóa đại tinh, so với cái này bảy trăm hai mươi khóa đại tinh còn phải lớn hơn trăm lần .

Văn Cung thế giới định hình, hóa thành một mảnh Tinh Hệ, Tài khí đột nhiên tăng phúc mấy lần, Mộc Lan Từ, lại thêm một bài Tấn Thi, cùng Đạo Đức Kinh, còn có Hoàng Hạc Lâu, tam thủ thi từ, một thiên đời đời văn chương .

Bốn khóa đại tinh được thấp sáng, ba khóa đại tinh hiện ra màu xanh lam,

Có một viên là màu sắc rực rỡ, đây là Đạo Đức Kinh, chẳng qua trước mắt chỉ có ba loại nhan sắc, khả năng này là phân chia truyền quốc văn chương cùng đời đời văn chương khác nhau .

Lại một lần nữa thấp sáng ba khóa đại tinh, nhưng cũng không có cái gì vô số Tài khí gia trì, bởi vì Đạo Đức Kinh vẫn chưa hoàn thiện, trước mắt chỉ có hai bài truyền quốc thi từ cho Tài khí tăng phúc .

Nhưng lần này khác biệt, lần trước Tài khí tăng phúc, là đức lại nhục thân, nhưng lúc này đây Tài khí, là thật đang tu luyện .

Nhân vì văn kinh!

Văn đã là vô thượng khôi bảo, đây là Văn Nhân pháp môn tu luyện, Văn Nhân tu luyện, thực rất nhiều người đều không hiểu rõ, bao quát Đại Nho, thậm chí Chư Tử đều không hiểu rõ Văn Nhân tu luyện như thế nào .

Bây giờ Văn Nhân, vẫn còn một loại phát biểu văn chương, đạt được Tài khí tăng phúc, sau đó thử nghiệm tính tu luyện, hơn nữa loại bí pháp này, bị Chư tử Bách gia gắt gao nắm trong tay, căn bản không biết truyền ra ngoài .

Rất đơn giản, thật giống như người đạt được vô số pháp lực, nhưng người không được biết rõ làm sao tu luyện, người chỉ có dạng này pháp lực, nhưng người lại không thể chân chính lợi dụng pháp lực đến cải thiện nhục thân, tăng cường thực lực .

Cũng tỷ như nói Đại Nho, có được khẩu phạt bút tru năng lực, một câu có thể cho một người cường đại tà ma tại chỗ nổ tung .

Thế nhưng là Đại Nho cầm giữ có Tài khí chi lực, có thể nhưng như cũ chỉ có thể sống đến gần hai trăm tuổi, cùng người thường một dạng, hơn nữa sẽ già yếu, đây chính là sẽ không tu luyện Tài khí, muốn có được Tài khí pháp môn tu luyện, nhất định phải đi Chư Tử thế gia, hoặc là Văn Thánh thế gia ở trong .

Làm như vậy giá trị rất đơn giản, lôi kéo nhân tâm, Văn Nhân cũng phân chia vòng tròn, tự nhiên muốn lôi kéo, nhưng có một cái vấn đề chính là, có một ít Văn Nhân so sánh có ngông nghênh, không thích phụ thuộc người khác, trừ số ít một bộ phận dân Chư Tử Văn thánh thế gia Văn Nhân, đại bộ phận vẫn tương đối có ngông nghênh .

Bất quá Chư Tử Văn thánh thế gia cũng biết điểm này, tất cả có đôi khi nếu như nhất định phải tận lực lôi kéo một người, là sẽ chủ động xuất kích, mời đối phương, cái này cũng không giống nhau, cho đối phương dưới bậc thang, đồng thời cũng không mất đi mình thế gia phong phạm .

Có thể nói Văn Nhân trân quý nhất chính là cái này cái pháp môn tu luyện, mà văn trải qua thì là nhất chí cao vô thượng pháp môn tu luyện .

"Văn Nhân Ngũ trọng, Nhất trọng Nhất thiên địa!"

Đây là văn trải qua pháp môn tu luyện khúc dạo đầu, cận kề phân chia Văn Nhân Ngũ trọng cảnh giới .

Văn Nhân, Danh Túc, Văn Nho, Chư Tử, Văn Thánh .

Như thế giới hiện tại phân chia một dạng, bất quá đây là cảnh giới, mà không phải địa vị, mỗi Nhất trọng cận kề phân chia sơ trung hậu cảnh .

Văn Nhân cảnh, bách bệnh bất xâm, kéo dài tuổi thọ! Khẩu phạt bút tru, tài hoa hơn người!

Danh Túc cảnh, không thể tưởng tượng nổi, xuất khẩu thành thơ! Trường thọ ngàn năm, có tài trấn giữ núi non!

Văn Nho cảnh, bài sơn hải đảo, thượng thiên nhập nơi! Tự thành một phái, mới lấy kinh điển!

Chư Tử cảnh, nhất tộc cộng tôn, nổi tiếng thiên hạ! Vạn năm bất hủ, trường tồn tại thế!

Văn Thánh cảnh, tám phương vũ trụ, hoán vũ càn khôn! Lưu danh muôn đời, đời đời bất hủ!

Đây là văn trải qua ở trong chỗ miêu tả năm đại cảnh giới, không giống bình thường là, Văn Nhân cảnh liền có được khẩu phạt bút tru năng lực, mà Thần Đạo thế giới, nhất định phải Danh Túc trình độ, mới có thể có được khẩu phạt bút tru, mà xuất khẩu thành thơ, cũng là Đại Nho cảnh mới có thể sử dụng năng lực, có thể Danh Túc cảnh lại có thể .

Giờ khắc này Đỗ Trần tra mình một chút cảnh giới .

☺♥☺☺☺☺☺☺☺☺☺ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68:: Hẹn nhau

Văn Nhân hậu kỳ .

Căn cứ văn kinh chỗ ghi chép, Đỗ Trần phát giác mình cảnh giới, trước đó là Văn Nhân hậu kỳ, trước đó là Văn Nhân trung kỳ, bắt quá bởi vì Hoàng Hạc Lâu cùng cái kia thù Tán Thi, xách cao tức đủ Tài khí, cho nên tấn cấp làm hậu kỳ .

Sáng tác thi từ, văn chương các loại các loại, đều có thể tăng phúc Tài khí, trực tiếp bị văn kinh hấp thu, từ đó đề cao mình cảnh giới .

Đây chính là tu luyện chỗ tốt, trước đó nếu không phải tu luyện lời nói, cho dù là cầm giữ có Tài khí, cũng bắt quá là gia trì tại thể nội, thi triển một chút Thần thông thời điểm, mới hữu hiệu quả, nhưng những thần kia thông, nhằm vào một chút người bình thường một chút tác dụng đều không có .

Duy chỉ có muốn nhằm vào những cái kia tà ma người, đơn giản mà nói, bây giờ Đỗ Trần, cầm giữ có Tài khí công kích năng lực, trước đó Tài khí nhất định phải gia trì tại văn bảo phía trên, mới có thể thi triển ra lực lượng cường đại, nhưng bây giờ không giống nhau .

"Nếu là Đạo Đức Kinh chân chính bản hoàn tất, trở thành đời đời văn chương, có thể gia trì nhiều ít Tài khí đâu?" Đỗ Trần trong lòng hiếu kỳ, hấn không rõ ràng Đạo Đức Kinh sẽ gia trì nhiều ít? Có lẽ có thể một bước để cho mình trở thành Văn Nho cảnh giới, đương nhiên đây chỉ là một loại suy đoán thôi .

Sau đó Đỗ Trần lập tức kiểm tra liên quan tới duyệt một ít chuyện, duyệt điểm là nhiệm vụ ban thưởng một bộ phận, chỉ là không biết đạo cụ thể có tác dụng gì .

Hỏi thăm tác gia trợ thủ, lập tức tác gia trợ thủ cho trả lời .

"Duyệt điểm có thể tại tác gia trợ thủ bên trong, duyệt các loại thư tịch ."

Duyệt các loại thư tịch? Giờ khắc này Đỗ Trần hiếu kỳ, hấn không biết tác gia trợ thủ ở trong lại còn có loại vật này, nghĩ tới đây, Đỗ Trần lập tức mở miệng nói: "Tác gia trợ thủ ở trong có nào thư tịch?"

Lời này nói chuyện, trong nháy mắt Đỗ Trần trực tiếp tiến vào một cái thần bí không gian, cái không gian này vô cùng to lớn, từng quyền từng quyền thư tịch lấp lóe hào quang, du động ở cái thế giới này bên trong, tạo thành một cái văn kiện thế giới .

"Tác gia trợ thủ, thu nạp ngày nơi tất cả thư tịch, ở trong màu trắng vì phổ thông thư tịch, màu xanh lục vì tinh phẩm thư tịch, màu xanh lam vì truyền quốc thư tịch, màu tím vì muôn đời văn chương, màu vàng kim không rõ ràng, nhưng đoán chừng cũng không phải bình thường tác phẩm, mà màu sắc rực rỡ thì là đời đời văn chương, làm Trung Thư tịch còn bao gồm ngài kiếp trước thế giới bây giờ tác phẩm ."

Lời này nói chuyện, giờ khắc này Đỗ Trần lập tức rung động .

Cho tới nay, Đỗ Trần đều đang xoắn xuýt một việc, vậy chính là mình kiếp trước tác phẩm, rất nhiều hơn mình đều không nhớ nổi, nói đơn giản điểm chính là, mình căn bản liền không có nhìn sao nha, biết là biết được một bộ phận, cái gì Phật Giáo tâm kinh, cái gì Đạo Giáo Hoàng Đình Kinh, những cái này văn chương Đỗ Trần còn biết .

Chỉ là căn bản không nhìn qua thôi, bây giờ tác gia trợ thủ đột nhiên xuất hiện cái này năng lực, để Đỗ Trần có một loại khó mà diễn tả bằng lời cảm giác, đây quả thực là trợ giúp mình bắt hack nha, nghĩ tới đây, Đỗ Trần lập tức bắt đầu quan sát Đạo Đức Kinh .

"Lục soát Đạo Đức Kinh!"

Không có gì bất ngờ xảy ra, Đạo Đức Kinh xuất hiện ở Đỗ Trần trước mặt, tản ra ánh sáng chín màu, đây là một bộ cấp Sứ Thi điển tịch .

"Duyệt!" Đỗ Trần mở miệng, bắt quá lập tức tác gia trợ thủ phát tới không được tốt tin tức .

"Đây là đời đời văn chương, quyền hạn vì 50 vạn duyệt điểm ."

50 vạn? Hoàn thành nhiệm vụ một phần mười, mới không cho qua mình một ngàn duyệt điểm, bây giờ muốn xem hết lại để cho 50 vạn? Cái này mẹ nó không phải nói đùa?

"Có thể trực tiếp nhảy qua Chương 1: , nhìn Chương 02: Sao?" Tác gia trợ thủ quyết định quy củ, đoán chừng là rất khó sửa đổi, Đỗ Trần chỉ có thể thử nghiệm có thể thông qua hay không dùng biện pháp .

"Có thể! Đạo Đức Kinh vì thượng hạ hai thiên, toàn văn Chương 81; mỗi một chương duyệt cần thanh toán 6,500 duyệt điểm, nếu như chính thể trực tiếp mua sáu, có thể tiết kiệm bộ phận, đề nghị ngài cả bản mua sáu duyệt ."

Ha ha

☺♥♣♠☺ ♀♥♣♠☺ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Chương 69:: Người có thể nhận biết?

Vọng Giang lâu, xây ở Vạn Thánh thành bên trong, mà lại trở thành lừng danh truyền xa rệu lâu, bối cảnh nếu không phải sâu, đây mới thực sự là có quý .

Kết giao quyền quý, ngược lại không là Đỗ Trần nguyên ý, chỉ là đối phương cho mời, đi một chuyến cũng không có gì quá, huống hồ Đỗ Trần còn có một ít chuyện nghĩ còn muốn hỏi đối phương, đương nhiên nhìn đối phương có biết hay không .

Vô Kiếm đi theo ở sau lưng, thiếp thân bảo tiêu, rất tận tâm .

Đi cùng Mặc Dư hành tẩu, Đỗ Trần chậm rãi mở khẩu hỏi: "Xin hỏi Mặc tiên sinh, sáng tác Hoàng Hạc Lâu lúc, đạt được khen thưởng, là cái gì Thánh Dịch?"

Thánh Dịch, có năng lực khôi phục mình thương thế, chỉ là đến có thể khôi phục hay không, Đỗ Trần hay là không rõ ràng, nhưng tối thiểu nhất từ hiện tại xem ra, là có thể khôi phục mình thương thế, vì vậy Đỗ Trần mới có thể như vậy hỏi một chút .

Mặc Dư nghe được Đỗ Trần yêu cầu, lập tức cười một tiếng, mở miệng hỏi đáp: "Từ xưa đến nay, nếu như sáng tác truyền quốc cấp văn chương, có thể thu hoạch được khen thưởng, nếu như là ra tay trước đồng hồ đến Thánh Đạo tiểu thuyết vòng bên trong, như vậy khen thưởng đem từ Thánh Đạo tiểu thuyết vòng ở trong thu hoạch được, nếu như là từ bên ngoài mà nói, như vậy thì trực tiếp giáng lâm bảo vật, cái gọi là Thánh Dịch, đến là lại lịch gì không rõ ràng, nhưng một chút tiền hiện nghiên cứu, loại này Thánh Dịch, có thể để người ta phân lão hoàn đồng, Tây Cấn phạt xương, khôi phục Tiên Thiên, chỉ là Thánh Dịch đồ vật, có thể ngộ nhưng không thể cầu, không phải nói mỗi một thiên truyền quốc thi từ, đều có thể thu được Thánh Dịch ."

Lời này nói chuyện, Đỗ Trần xem như mình bạch bộ phận, mở miệng tiếp tục nói: "Dựa theo Mặc tiên sinh ý tứ nói đúng là, truyền quốc cấp văn chương một khi thành lập, cho khen thưởng có rất nhiều loại, Thánh Dịch là trân quý nhất một loại?"

Hắn dạng này hỏi .

"Là! Các hạ quả nhiên thông minh, đúng, Mặc mỗ còn không biết các hạ họ gì?" Mặc Dư nhìn như hơn sáu mươi tuổi, có thể đủ danh hiệu một tiếng lão hủ, bất quá Đỗ Trần tài hoa hơn người, tự nhiên không dám cậy già lên mặt, tự xưng một tiếng Mặc mỗ, là đối Đỗ Trần tôn kính .

"Danh tự bất quá danh hiệu mây bay thôi, đến có một tự xưng, Mặc tiên sinh xưng ta là Thanh Liên liền có thể ."

Mình bạch đủ loại, Đỗ Trần âm thầm gật đầu, về phần danh tự, Đỗ Trần tùy tiện lên một cái để nghe một chút dùng tên giả cứ như vậy .

"Thanh Liên? Danh tự không sai!" Mặc Dư Danh Túc gật gật đầu, thật cũng không có tiếp tục nói thêm cái gì .

Rất mau cùng theo Mặc Dư, Đỗ Trần liền tới đến một chỗ gác cao bên trong, bên trong có ca cơ đang ở uyển chuyển nhảy múa, có tuyết trần nữ tử đang ở đánh đàn, mà trên bàn rượu một cái khí chất nho nhã đất trung niên nam tử, đang ngồi ở nơi đó, phát giác được có người đến, lập tức đứng dậy, nhìn qua .

"Vị này chính là lấy Hoàng Hạc Lâu tiên sinh?" Trung niên nho sinh đứng lên, hào hoa phong nhã đất hỏi ý kiến hỏi, trong cặp mắt hàm chứa ý cười .

"Tiên sinh hai chữ không dám nhận, chỉ là phụ thuộc văn nhả mà thôi ." Đỗ Trần khẽ cười nói, đi ra khỏi nhà, không thể hiện lộ rõ ràng mình thế tử điện hạ thân phận, cho nên khắp nơi phải khiêm tốn một chút, không phải lời nói, làm sao chết cũng không biết .

"Đâu có đâu có, bây giờ tiên sinh thế nhưng là Vạn Thánh thành bên trong lừng lẫy danh đại nhân vật nha, Vạn Thánh thành bên trong, trăm vạn Văn Nhân, đều muốn nhìn thấy tiên sinh một mặt, thậm chí một bài Hoàng Hạc Lâu, truyền quốc mà đi, hiện tại truyền miệng, thậm chí nghe nói đều đã báo lên văn tuyên các, nếu như thông qua, sẽ bị tu nhập năm trăm thi từ bên trong, như nếu như thế, cái kia chính là một trận đại công đức, lưu danh muôn đời ."

Trung niên nho sinh há miệng chính là thao thao bất tuyệt tán dương, đem Đỗ Trần nâng đến một cái rất cao vị trí .

Đáng tiếc là, một chiều này đối người khác hữu dụng, đúng Đỗ Trần tác dụng không lớn, thiên hạ thanh danh, trừ Vạn Thánh bên ngoài, tuy là Chư Tử, đơn thuần địa vị cùng danh khí, cũng so bất quá với Nhất Tự Tịnh Kiền Vương, nếu là hán quốc vương, còn không dám nói như vậy, Đại Kiền Đế Triều Vương, có thể đủ dạng này đi nói .

"Các hạ nói quá lời ." Đỗ Trần không kiêu ngạo không tự ti, thong dong lạnh nhạt nói .

Nhìn Đỗ Trần bị dạng này khen đều không có thoải mái cười to, trung niên nho sinh lập tức mình bạch, loại này tán dương không có tác dụng gì, bất quá hắn cũng không có cái gì cảm xúc, ngược lại càng lộ vẻ cười cho phép đất dẫn Đỗ Trần thượng tọa, sau đó mở miệng nói: "Đúng còn không biết tiên sinh

đại danh?"

"Thanh Liên ." Đỗ Trần mỉm cười trả lời .

"Thanh Liên? Tên này rất tốt, rất tốt,

Tốt ." Trung niên nho sinh liền khen ba cái tốt, ngay sau đó hần lại tiếp tục nói ra: "Tại hạ Ngô Phàm, chính là là một gã nhàn tản thương nhân, đối với thư văn học mừi phần yêu quý, ưa thích kết giao một chút chân chính có tài học người, không biết Thanh Liên tiên sinh, nguyên ý giao Ngô mỗ một người bạn sao?"

"Ngô tiên sinh lời này nói quá lời, Vọng Giang lâu phía sau màn chương quỹ, nguyên ý giao ta người bạn này, lý hần là ta vinh hạnh ."

Đỗ Trần bằng cười nhạt nói, lời mặc dù nói dễ nghe như vậy, có thể thoát nhìn Đỗ Trần cũng không có loại kia mừng rỡ cảm giác, ngược lại có một loại rất tùy ý lời khách sáo .

Về mặt này tại hơn trong mắt người, tự nhiên là nhìn rõ rõ ràng ràng, bất quá Đỗ Trần cái này biểu hiện, ngược lại để bọn hần càng thêm cảm giác đến đương nhiên, Văn Nhân mà chính là như vậy .

Đạt được Đỗ Trần trả lời về sau, Ngô Phàm trong nháy mắt lộ ra tiếu dung, nhìn lấy Đỗ Trần nói ra: "Nếu Thanh Liên tiên sinh như thể thoải mái, cái kia Ngô mỗ cũng sẽ không hàm hàm hồ hồ, lần này mời tiên sinh đến, chủ yếu là nghĩ kết giao kết giao tiên sinh, lần đầu là muốn thương thảo một việc ."

Hần mở miệng như thế, nói như vậy .

"Chuyện gì?" Đỗ Trần uống hớp rượu trái cây, bình tĩnh hỏi, bất quá nội tâm phỏng đoán đến một chút .

"Hoàng Hạc Lâu thi từ, danh khắp thiên hạ, thơ ra truyền quốc, quả thật tiên sinh văn tài hơn người, tài trí hơn người, Vạn Thánh thành bên trong, chính là có thật nhiều Văn Nhân, hơn nữa nơi đây bất phàm, bất luận cái gì văn chương đều muốn bị nơi đây Văn Thánh đạo vận ép một chút, có thể tiên sinh văn chương lại không phải tầm thường, cho nên Ngô mỗ cả gan, muốn mượn Hoàng Hạc Lâu thơ này, đem Vọng Nguyệt lâu đổi thành Hoàng Hạc Lâu ..."

Ngô Phàm nói như vậy, sau đó nói cho hết lời liền nhìn lấy Đỗ Trần, ánh mắt bên trong mang theo ý cười .

Quả nhiên không có đoán sai, dù cho là Văn Nhân, nhưng chỉ cần dính đến buôn bán, thực rất nhiều thứ đều biến vị nói, dù là thực thương thức văn chương, kết quả là hay là coi trọng lợi ích .

Bất quá Đỗ Trần không có bất kỳ cái gì một chút phản cảm, hần không phải loại kia cổ hủ Văn Nhân, thật cũng không có vẻ đến rất tức giận, ngược lại suy tư một phen mở miệng nói .

"Cái này không phải là không thể được, bất quá ... Hoàng Hạc Lâu thi từ chính là truyền quốc thơ, không biết các hạ nguyên ý dùng cái gì đổi?"

Đỗ Trần hỏi, hiển bình tĩnh .

Nhìn Đỗ Trần không có đại phát lời đình, trên thực tế Ngô Phàm đã trải qua rất vui vẻ, hần thật đúng là sợ Đỗ Trần sinh khí, dù sao Văn Nhân ghét nhất chính là để văn chương nhiễm hơi tiền vị .

Thật không nghĩ đến, Đỗ Trần thế mà lộ ra rất bình tĩnh, ngược lại để cho mình mở ra điều kiện .

Ngô Phàm cười một tiếng, mỉm cười nói: "Thơ là Thanh Liên tiên sinh, tự nhiên hỏi thăm tiên sinh, dù sao văn chương giá trị vô số, khó mà cân nhắc ."

Ngô Phàm rất chân thành nói, ra giá chuyện này, hần không thật nhiều nói .

Đỗ Trần quét mắt một vòng Ngô Phàm, trầm mặc sau khi, mở miệng nói: "Ta lại hỏi ngươi một vấn đề, mời các hạ thành thật trả lời ."

"Mời tiên sinh hỏi ."

Ngô Phàm hiểu kỳ, không biết Đỗ Trần muốn hỏi điều gì .

"Ngươi có thể nhận biết Ngô Diệc Phàm?"

Đỗ Trần rất chân thành nói .

...

P/s: Tác làm việc buổi sáng, tối tối mới có thể viết truyện được nên ra chương chậm, mấy bạn thông cảm!

☺♥☺☺☺☺☺☺☺☺☺ Cầu nguyệt phiếu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70:: Cầu tình

Khinh nhón tính cách lại một lần nữa xuất hiện, đối phương có chỗ nhúng chàm thứ gì, Đỗ Trần trong lòng nhất thanh nhị sở, chỉ là lúc này, hỏi cái gì cũng không đáng kể, chỉ là Đỗ Trần ác thú một phen, Ngô Phàm danh tự, nghe xác thực sẽ cho người liên tưởng mỗi nhân vật.

Bất quá đây cũng chỉ là một trò đùa lời nói, mặc kệ đối phương có quen hay không, cũng không đáng kể.

"Không quá nhận biết, không biết nói Thanh Liên tiên sinh lời này là ý gì?" Ngô Phàm rất ngạc nhiên, hẳn xác thực không biết Đỗ Trần trong miệng nói tới người.

"Vô sự, không biết tốt nhất!" Đỗ Trần mỉm cười, gấp tiếp tục mở miệng nói: "Đã muốn đổi tên, dừng tại dưới thi từ, cái kia Hoàng Hạc Lâu có thể tính tại hạ một phần?"

Nếu đùa giỡn nói, tiếp xuống chính là đàm phán lợi ích thời điểm, không phải Đỗ Trần để mất Hoàng Hạc Lâu điểm ấy tài sản, thuận túy chính là chơi vui, thuận tiện đâu ... Nếu là có thể tại du lịch thời điểm, dựng nên một chút mình sinh ý, bố trí một thoáng tương lai, có lẽ thoát nhìn không quá quan trọng.

Một vạn cái Vọng Giang lâu cũng dao động không được Đại Càn đế quốc một phần ngàn tỉ, có thể bất kỳ một cái nào thế gia, cái nào không được là thông qua tích lũy tháng ngày?

Nói câu thông tục dễ hiểu lời nói, địa chủ gia tiên, cũng bất quá là tiết kiệm nữa, tích ít thành nhiều, thịt muối cũng là thịt, đạo lý này rất nhiều người đều minh bạch, nhưng là chân chính tầng sâu ý tứ, phần lớn người đều rất khó bắt sờ.

Đỗ Trần muốn Vọng Giang lâu bộ phận lợi ích, một là chơi vui, hai mới là cái gọi là đặt nền móng, chơi vui thành phần chiếm cứ một nhiều hơn phân nửa.

"Tốt, điểm này cũng không có vấn đề gì, không biết nói Thanh Liên tiên sinh muốn bao nhiêu thành?" Ngô Phàm mở miệng, hẳn trực tiếp đáp ứng, một tòa rượu lầu lợi ích, nói dễ liên đề, có thể thấy được Ngô Phàm là cỡ nào coi trọng Đỗ Trần một thiên thi từ.

Một thiên thi từ, liền có thể đổi lấy Vạn Thánh thành bên trong, lừng lẫy nổi danh Vọng Giang lâu bộ phận lợi ích, cái này xác thực quá ngoài dự liệu, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, thật đúng là không có chút nào ngoài ý muốn, cái thế giới này, rất nhiều thứ đều không thể dùng tiền tài đi cân nhắc, liền thí dụ như nói thi từ.

Nói như vậy, nếu như người thật cảm kim ngân tài bảo, đi tìm một cái Văn Nhân, để hắn làm thơ, cam đoan hắn lập tức rần rạy đến người hoài nghi nhân sinh, chớ nói chỉ là đối phương sáng tác truyền quốc thi từ, bởi vì tại Văn Nhân trong mắt, người chính là lấy tiền tại nhục nhả người ta.

Cho nên khi Đỗ Trần đưa ra muốn bộ phận lợi ích thời điểm, Ngô Phàm chẳng những không có bất kỳ cái gì một chút tức giận, ngược lại cao hứng bùng bùng a, bởi vì Văn Nhân ở cái thế giới này cao cao tại thượng, cho nên Văn Nhân đồ vật, đều bị vô số người truy phủng lấy.

Nhiều ít phú thương, nguyên ý một chữ ngàn vàng, thí dụ như nói Mặc Dư, nếu là hắn đề một câu thơ, liền xem như hoàng kim vạn lượng, đều chưa chắc có thể mua lại, đến Mặc Dư trình độ này, đã trở thành một phương Danh Túc, đi tới chỗ nào đều là có mặt mũi nhân vật.

Tự nhiên không phải tầm thường, hoàng kim vạn lượng nếu là có thể mua xuống một bài thi từ, cái kia chính là tại nhục nhả Mặc Dư thân phận.

Một lượng hoàng kim tương đương với mười viên kim tệ, hoàng kim vạn lượng chính là mười vạn đồng kim tệ, tương đương với một ngàn khối hạ phẩm Thần Nguyên thạch, nhưng dù cho như thế, cũng không sánh bằng Mặc Dư đề một câu thơ, làm nhưng cái này thi từ nhất định phải là bản gốc, không thể là trước kia tác phẩm, không phải lời nói, liền không khả năng bán được trình độ này.

Đỗ Trần một bài truyền quốc thơ, luận từ cổ chí kim, thật đúng là không có người cảm truyền quốc thi từ buôn bán, nói như vậy cái kia Văn Nhân thật có may mắn sáng tác truyền quốc thi từ, đầu tiên triều đình muốn khen thưởng một khoản tiền, nhưng sau phong quan, nếu như không thích làm quan liền muốn bìa một cái tước vị, tuy nói không thể nào là cái gì lớn tước, nhưng cũng coi là có một tước vị, đời đời kiếp kiếp đều tính toán có một bảo hộ.

Đồng thời một chút tương ứng văn viện phe phái cũng sẽ tới lôi kéo, trên cơ bản có thể che chở mười đời vinh hoa phú quý, đây chính là Văn Nhân địa vị.

Một thiên truyền quốc thi từ liền có thể.

Chớ có nhìn Đỗ Trần tùy tiện chính là một bài truyền quốc thi từ, tại toàn bộ Thần Đạo thế giới, không biết bao nhiêu Văn Nhân, muốn sáng tác một thiên truyền quốc thi từ.

Thực nếu là vứt bỏ hết thảy, đứng ở người đứng xem đi xem Văn Nhân cái vòng này người, cũng có một loại nói không rõ vết bản, Văn Nhân trực tên, có thể đánh có thể mắng, nhưng tuyệt đối không thể nhục nhã, đối với thanh danh nhìn cực trọng yếu .

Tùy tiện làm một ví dụ,

Một chút phú thương, gia tài bạc triệu, muốn mời Văn Nhân làm thơ, hoặc là viết điểm câu đối loại hình, hơi thái độ ngạo chậm một chút xú, những cái kia bình thường bình thường đau xót Tú Tài, nghèo Văn Nhân trong nháy mắt bộc phát, đi khắp nơi cáo, chớ nói gia tài bạc triệu, liền xem như phú giáp thiên hạ, cũng có thể sẽ bị tươi sống cạo chết .

Văn Nhân tương khinh, có thể mười phần bao che khuyết điểm, không cho phép mình vòng tròn bên trong người bị người khác nhục nhã, một khi bị người khác nhục nhã lời nói, liền lụy đến chính là chính thể Văn Nhân .

Nói trực tiếp một chút, nếu là vừa rồi Đỗ Trần làm bộ nổi trận lôi đình, trực tiếp răn dạy Ngô Phàm một câu, nhưng sau lấy Hoàng Hạc Lâu thơ người thân phận, đi Vạn Thánh thành nói mò một trận, chỉ cần đem mình nói ủy khuất một chút, đang mắng vài câu Ngô Phàm xem thường Văn Nhân .

Cam đoan Vạn Thánh thành bên trong từ đó không Vọng Giang lâu, ai tới đều không có, trừ phi là có người vạch trần Đỗ Trần nói bảy tám nói .

Đây cũng chính là vì sao sao Ngô Phàm nghe được Đỗ Trần lưu loát như vậy trả lời, mười phần mở tâm nguyên do .

Bất quá bốp bốp chuẩn đối phương tâm tư, Đỗ Trần thật cũng không có rao giá trên trời, chỉ là chậm rãi mở miệng nói: "Từ nay về sau, này lâu sửa đổi vì Hoàng Hạc Lâu, tất cả lợi ích, ta chiếm năm thành, bất quá không cần cho ta, tiền tài đồ vật, cất giữ trong cửa hàng bạc là được, ngày sau ta nếu cần, sẽ đích thân tới lấy ."

Đỗ Trần mở miệng, trực tiếp muốn năm thành .

Vọng Giang lâu thu phí đắt đỏ, chớ nhìn nho nhỏ một cái rượu lâu, có thể người tới, đều là một chút chân chính quan lại quyền quý, thường xuyên ở chỗ này tổ chức rượu gi tịch, tiệc rượu, mỗi ngày thu nhập có thể nói là một ngày thu đầu vàng, xem như một cái có một chút máu mủ người .

Năm thành xem như tham một chút, bất quá nói giá liền là như thế .

"Tốt! Tất cả dựa theo Thanh Liên tiên sinh nói, Ngô mỗ lập tức để hạ nhân đi mô phỏng tốt khế ước, từ nay về sau, vọng giang, a, không đúng, là Hoàng Hạc Lâu, sẽ có Thanh Liên tiên sinh năm thành lợi nhuận ."

Ngô Phàm cười nói nói, cảm giác giống như Đỗ Trần bị chiếm tiện nghi đồng dạng .

Bất quá mua bán thứ này, muôn ngàn lần không thể tính toán, cũng không thể hối hận, các lấy đoạt được, không có cái gì ai nhiều kiếm lời một chút, người cảm thấy giá trị, như vậy thì tính toán là một miếng gỗ hắc cũng đáng, người nếu cảm thấy không đáng, cho dù là cực phẩm Dạ Minh Châu, hắc cũng không đáng .

Nói tốt giá cả về sau, đột nhiên Ngô Phàm tiếp tục mở miệng nói: "Nếu việc này nói tốt, Thanh Liên tiên sinh, còn có một chuyện, có thể trao đổi?"

"Chuyện gì?" Đỗ Trần bình thản hỏi nói .

"Hôm qua tiên sinh tại rượu lâu bên trong, cùng một chút không nên thân Văn Nhân phát sinh khẩu giác, ở trong có mấy người, xác thực không biết đại cục, đắc tội tiên sinh, bây giờ bọn hắc đã biết mình chỗ sai, Thanh Liên tiên sinh có thể"

Ngô Phàm nói đến đây thời điểm, Đỗ Trần bình tĩnh trong đôi mắt, dần dần mà toát ra Từng tia từng tia lãnh ý .

Trong nháy mắt Ngô Phàm thần sắc, cũng có chút biến!

Tràng diện một lần có một ít yên tĩnh!

☺♥☪☺ ❄☪♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71:: Quan chức

Đỗ Trần không phải một cái rất keo kiệt người, chí ít hẳn sẽ không có thù tất báo .

Nhưng Đỗ Trần rất chán ghét loại kia miệng lưỡi bén nhọn người, giờ này khắc này, Đỗ Trần chưa từng quên, mấy ngày trước đây tại Vọng Giang lâu bên trên, bị đám kia Văn Nhân quần thể nhục mạ sự tình, cái kia từng trương khuôn mặt, còn hiện lên ở trong đầu .

Hiện tại Ngô Phàm mở miệng, vì đám người kia cầu tình, nói thật, Không thánh nhân đều nói một câu, lấy thẳng báo oán, Đỗ Trần cũng tuyệt đối không phải Thánh Mẫu .

Hắn vốn là ăn chơi thiếu gia, chứ nói chi là là đối phương trêu chọc trước đây .

"Bọn hắn hiện tại người ở nơi nào?" Đỗ Trần bình thần hỏi, trong mắt lãnh ý biến mất, chiếm lấy là một loại bình thản .

"Bây giờ người đang ở Vọng Giang lâu bên trong, tiên sinh không thứ tội, bọn hắn cũng không dám rời đi, đang ở lập đi lập lại trầm tư ."

Ngô Phàm là nhân tinh, có thể ngồi lên hắn vị trí này, nếu là không có một chút nhãn lực tinh thần, cái kia chính là cá nhân liên quan, giờ này khắc này, Ngô Phàm biết được Đỗ Trần tuyệt đối không thể có thể khinh xuất tha thứ đám người này, nhưng đây là không có cách nào sự tình .

Ai bảo Đỗ Trần lấy ra truyền quốc thư, đừng nói lập tức liền là Vạn Thánh Nhật, coi như không phải, một cái có thể sáng tác truyền quốc thi từ Văn Nhân, đều là cao cao tại thượng tồn tại .

Ai dám trêu chọc? Cho nên Ngô Phàm chỉ cầu tình, tất cả quyền chủ động còn tại Đỗ Trần trong tay .

"Bây giờ tại hạ sáng tác truyền quốc thi từ, nghĩ đến hẳn là kinh động triều đình quan phủ, còn có văn viện đi?" Bất quá Đỗ Trần không có trực tiếp trả lời chuyện này, mà là hỏi thăm một chuyện khác .

"Đây là tự nhiên, triều đình quan viên đã trải qua vào ở rượu lầu bên trong, văn viện một chút lão tiên sinh cũng tới, chỉ là Ngô mỗ cả gan, trước hết mời tiên sinh tới ."

Ngô Phàm không biết nói Đỗ Trần nghĩ thứ gì, nhưng hẳn có thể xác định, đám kia Văn Nhân đoán chừng không có một cái nào quả ngon để ăn .

"Văn viện người, tại hạ tạm thời vẫn là không muốn gặp nhau, dù sao chi là một bài truyền quốc thi từ, kinh động văn viện lão tiên sinh, thật sự là có chút không tốt, bất quá triều đình người, vẫn là có thể gặp nhau, không biết nói các hạ có thể hay không để triều đình quan viên đến một chuyến ."

"Cái này không có việc gì, người tới, đi mời quá viện Văn lão đến ." Ngô Phàm mở miệng, lập tức có hạ nhân đi mời người .

Mà lúc này Ngô Phàm đã không còn gì để nói, chỉ gượng ép cười một tiếng, mời Đỗ Trần uống hai chén rượu .

Cũng không lâu lắm, triều đình người liền tới, đây là một cái nho sinh, cùng Ngô Phàm tuổi tác kém không nhiều, ăn mặc quan bào, phía trên có từ uyên ương, đây là Đại Kiền đế quốc thất phẩm quan văn, thất phẩm không tính là cao, nhưng là không thấp, hơn nữa nhìn đối phương tuổi tác, bốn mươi mấy tuổi, tại Đại Kiền đế quốc, bốn mươi mấy tuổi cũng thì tương đương với Đỗ Trần kiếp trước hai mươi tuổi người trẻ tuổi đồng dạng .

Đương nhiên đây là chỉ một loại tuổi tác cảm giác, chính thực thanh xuân, chỉ là bốn mươi tuổi chính là thất phẩm quan, nếu là tương lai không ra một chút lầm lỗi, cả đời này nói ít cũng có thể trở thành ngũ phẩm quan văn, mặc đồ trắng nhân phục, có thể vào kinh diện thánh tồn tại .

Nếu có quan hệ, không ở đứng đội phương diện này phạm sai lầm, tại gặp được một chút cơ duyên, có cơ hội bắn vọt bắn vọt tứ phẩm quan viên, đến lúc đó hoặc là tiến Lục Bộ, hoặc là chính là tiến Đại học viện, cũng không tính uống đến nhân gian một chuyến .

Bất quá dù cho là thật chính tứ phẩm quan viên đi vào Đỗ Trần trước mặt, cũng là không đủ nhìn, Đại Kiền đế quốc, Đỗ Trần chính là Nhất Tự Tịnh Kiền Vương ấu tử, tam phẩm phía dưới quan viên, Đỗ Trần nói giết liền giết, có được tuyệt đối quyền sinh sát, mà nhị phẩm tam phẩm, nếu là thật sự trêu chọc đến hắn .

Giết có đồ đồ chỗ dựa, về phần nhất phẩm, thật giết cũng không không chính là chịu một trận mắng mà thôi, chứ nói chi là con con này thất phẩm quan viên .

Bất quá Đỗ Trần đến không có lộ ra rất khinh thường, chỉ là vẫn là bình thường tâm mà thôi, không tuân theo không ti bị, bình thản vô cùng .

"Ngô Phàm gặp qua Bạch Hành đại nhân ."

Ngô Phàm lập tức đứng dậy, mang theo tiểu dung, như vậy cười nói .

"Ngô chương quỹ khách khí ." Tên là Bạch Hành nam tử lập tức khiêm tốn cúi đầu, tuy nói hẳn là Đại Kiền đế quốc thất phẩm quan viên, có thể không phải ngốc người, Ngô Phàm thân phận, tuyệt đối so với hắn cái này thất phẩm quan viên lợi hại hơn quá nhiều, Vọng Giang lâu có thể không phải phổ thông rượu lầu, có thể ở Vạn Thánh thành bên trong làm rượu lầu, phía sau chương quỹ không có một chút nhân mạch quan hệ, nói ra ai mà tin?

Bất quá lập tức,

Cái này Bạch Hành nhìn lấy Đỗ Trần, lập tức có một loại mừng rỡ như điên biểu tình nói: "Vị này chính là sáng tác Hoàng Hạc Lâu tiên sinh đi?"

Hắn hỏi thăm nói .

"Chính là tại hạ, gặp qua đại nhân ."

Đỗ Trần mỉm cười, bất quá lại không có đứng lên, ngược lại không là hân nhất định phải trang, mà là nhiều năm một thói quen, thiên hạ trừ Lý can bên ngoài, hẳn thật đúng là không có hướng bất kỳ một cái nào quan viên hành lễ qua .

"Xin hỏi các hạ chính là Linh Thư Sư, công tử Vô Song sao?"

Đạt được Đỗ Trần trả lời, Bạch Hành càng thêm mừng rỡ như điên, bất quá mặt lại thật tình như thể hỏi ý kiến hỏi, ánh mắt bên trong có một loại cuồng nhiệt, Đỗ Trần thề, hẳn có một loại trực giác, mình một khi thừa nhận, gia hỏa này liền muốn nhào tới .

"Không phải!"

Lập tức Đỗ Trần thề thốt phủ nhận, không chút do dự mà trả lời vấn đề này, hiện tại thừa nhận không thể nghi ngờ là từ tìm phiền toái, tuy nói trời cao hoàng đế xa, nhưng mình cùng lão cha vì che giấu tung tích, không tiếc kém một chút cùng hoàng thất va chạm, bây giờ nếu là thừa nhận, há không phải hủy vấn này?

Lại thêm Đỗ Trần cũng không thích quá kiêu căng, bên trong chờ cao điệu là được .

Vừa nghe đến Đỗ Trần phủ nhận, trong nháy mắt Bạch Hành trong mắt cuồng nhiệt biến mất hơn phân nửa, bất quá chiếm lấy là tôn kính .

"Thì ra là thế, mời tiên sinh tha thứ tại hạ mạo muội ." Bạch Hành mở miệng, lần này xin lỗi, biểu hiện mười phần khiêm tốn hiền lành .

"Không sao ." Đỗ Trần mỉm cười, bất quá lập tức Bạch Hành tiếp tục mở miệng nói: "Đúng, còn không biết nói tiên sinh họ gì?"

"Tại hạ Thanh Liên, không có chữ ." Đỗ Trần trả lời, đây là Văn Nhân ở giữa trả lời, đối với Ngô Phàm liền không cần nói chữ, mà Văn Nhân ở giữa nhất định phải nói một chút chữ, chỉ là Đỗ Trần cũng không biết mình lấy chữ gì, hẳn hiện tại bất quá mười tám tuổi mà thôi, hai mươi tuổi mới là lễ trưởng thành, khi đó mới có thể xưng chữ .

Tại một ít trên ý nghĩa, mình còn tính là nhóc con miệng còn hôi sữa .

"Bạch Hành gặp qua Thanh Liên tiên sinh ." Bạch Hành lại một lần nữa cúi đầu, văn nhân khí chất rất nặng .

"Bạch Hành huynh chó có khách khí, để chương quỹ mời người qua đây, là có một ít chuyện trung cầu ý kiến ."

Đỗ Trần lần này nói nói .

"Còn mời tiên sinh hỏi thăm, Bạch Hành tất biết không bao giờ hết, tận không không nói ."

"Chỉ là đơn giản vấn đề, căn cứ Đại Kiền đế quốc luật pháp, nếu có lấy truyền quốc thi từ Văn Nhân, như nếu như có ý hướng trở thành Đại Kiền đế quốc văn thân, chỉ cần nghiệm chứng thân phận, liền có thể quan phong ngũ phẩm, hưởng tư phẩm quan viên đãi ngộ, lấy được triều đình chứng nhận, cấp cho văn phục, quan lệnh, có được ngôn ngữ quyền, cùng bẩm tấu lên thánh mục quyền lực, hay không như thế?"

Đỗ Trần bình thản hỏi nói .

Lời này cái từ này, Bạch Hành có một ít kinh ngạc, bất quá trả lời ngay nói: "Tiên sinh nói tới một chữ không sai, hôm nay Bạch Hành đến đây, cũng chính là vì chuyện này ."

"Tốt, đã như vậy, tại hạ cũng là có ý gia nhập Đại Kiền đế quốc, bất quá tại hạ yêu cầu duy nhất chính là, tất cả nhanh xử lý, tốt nhất là tại hôm nay có thể giải quyết ."

Đỗ Trần mở miệng .

Văn Nhân một khi có địa vị, thí dụ như nói sáng tác một chút thi từ, không nói truyền quốc, cho dù là tinh phẩm thi từ, chỉ cần bị triều đình cùng văn viện biết nói, lập tức liền sẽ phái người qua tới lôi kéo .

Coi như người cự tuyệt bọn hắn, triều đình đều sẽ đưa tiền tặng nhà, chỉ ít không kết thù là được, không nói về sau quốc gia có khó khăn người ra tay giúp đỡ, chỉ cần khác ở sau lưng đâm dao người là được .

Đỗ Trần sáng tác truyền quốc thi từ, danh tiếng vang xa, nếu như đem Đỗ Trần kéo đến Đại Kiền đế quốc đến, trên triều đình đều muốn đích thân khen thưởng một số tiền lớn cho làm mà quan phủ cơ cấu, mà khi mà quan phủ cơ cấu, còn có thể xuất ra đi nói chuyện .

Nói tóm lại, cái này là một chuyện tốt, điều kiện tiên quyết là Đỗ Trần tuyệt đối không thể là hân đế quốc phái tới gian tế loại hình .

Nghĩ tới đây, Đỗ Trần bắt đầu tìm tòi, không bao lâu Đỗ Trần lục lọi ra đến, đăng kí mới bút danh là không thể nào, nhưng có thể đăng kí một cái phụ thuộc bút danh, cái này bút danh cùng cái thứ nhất bút danh là tương liên, không được qua một cái Linh Thư Sư tối đa chỉ có thể mới xây ba cái phụ thuộc bút danh .

Nếu như mới bút danh viết gian lận thu văn chương, mấy cái như vậy bút danh sẽ tại cùng nhau tăng lên tới giống nhau trình độ .

Sẽ không xuất hiện cái gì Đại tướng kém .

Linh Thư Sư thân phận cần một năm xét duyệt một lần, nếu là lúc trước sớm một chút sáng tác ra Đạo Đức Kinh lời nói, nói không chừng khả năng trực tiếp chính là quốc cấp Linh Thư Sư, không phải chỉ là để một cái hạng nhất Linh Thư Sư, địa vị cùng Danh Túc không kém nhiều, nói theo một ý nghĩa nào đó, vẫn còn so sánh Danh Túc thấp một chút như vậy .

Quốc cấp Linh Thư Sư, thế nhưng là siêu việt Đại Nho a, cùng Chư Tử đều có thể nói chuyện đại nhân vật .

Không có nghĩ nhiều như vậy, Đỗ Trần trực tiếp đăng kí mới bút danh, viết lên Thanh Liên hai chữ, hiếm thấy là, cái này bút danh thế mà không có người đăng kí, dứt khoát Đỗ Trần liền trực tiếp dùng .

Thiết trí hảo bút danh về sau, Đỗ Trần đem Hoàng Hạc Lâu thi từ truyền lên, lấy chứng hấn thân phận, phụ thuộc bút danh tại cái khác văn trong mắt người, tương đương với một cái mới Văn Nhân, khó mà điều tra, chỉ cần Đỗ Trần không nói, cho dù là Lý Kiên điều tra, cũng tra không ra một cái sơ đồ nhưng, tư ẩn bảo hộ mười phần chu toàn .

Đăng kí hảo bút danh về sau, thi từ truyền lên, truyền quốc hai chữ liền xuất hiện ở thi từ tên đăng sau .

Hoàng Hạc Lâu vì là truyền quốc thi từ, tại Hoa Hạ văn hóa bên trong, Hoàng Hạc Lâu thế nhưng là truyền thế văn chương, bất quá cái thế giới này định nghĩa có chỗ khác biệt, không nói trước cái thế giới này Tuế Nguyệt quá mức dài đằng đặc, so Hoa Hạ năm ngàn năm không biết thâm hậu bao dài .

Một bài Hoàng Hạc Lâu tương đương với truyền quốc thi từ, kỳ thật đã coi như là không sai, muốn tấn cấp truyền thế liền tương đối khó, cần Tuế Nguyệt khảo nghiệm, nếu là hai trăm năm về sau, Hoàng Hạc Lâu bài thơ này từ,

Làm sao sẽ bị Văn Nhân truyền miệng, như vậy thiên văn chương này sẽ tự động tấn cấp làm truyền thế thi từ .

Cho nên Vọng Giang Lâu đổi tên là Hoàng Hạc Lâu, cũng là có bộ phận chỗ tốt, nếu là Hoàng Hạc Lâu có thể lập ở chỗ này hai trăm năm, dẫn vô số hậu nhân đến đây quan sát, thi từ thành tựu truyền thế, cũng không phải là không được sự tình .

Hoàng Hạc Lâu hết thấy năm mươi bốn chữ, Đỗ Trần viết truyền lên, tinh thần cũng không có cảm giác được bất luận cái gì một chút tiêu hao, hơn nữa còn có một loại cảm giác, bản thân viết nữa một bài thi từ, cũng tuyệt đối sẽ không xảy ra vấn đề gì .

Thần Nguyên chữa trị, khí tài gia trị, tu luyện văn kinh, số lượng từ hạn chế, cũng tăng trưởng đến đoán chừng 100, một ngày 100 chữ, mặc dù khoảng cách ba ngàn đại quan hay là trường đường dài đằng đặc, nhưng ít ra có chạy đâu .

Giờ này khắc này, Đỗ Trần thật đúng là rất muốn thấy được, nếu là mình đem kiếp trước những cái kia nổi tiếng tiểu thuyết mạng lấy sạch đi lên, sẽ tạo thành như thế nào ảnh hưởng .

Từ Thánh đạo tiểu thuyết vòng ở trong rời đi, đợi thêm một canh giờ, Bạch Hành đứng hện mà tới, mặt mũi tràn đầy vui vẻ nói: "Thành! Hạ quan bá kiến Thanh Liên đại nhân, Đại Càn đế quốc Đại học viện đã tấn thành tiên sinh địa vị, Hộ bộ càng là hạ đạt văn bản tài liệu, trực tiếp thông qua đại nhân tư liệu, bây giờ đại nhân đã là Đại Càn đế quốc Ngũ Phẩm quan văn, hưởng Tứ Phẩm quan viên đãi ngộ, đây là đại nhân văn phục cùng quan lệnh ."

Bạch Hành mặt mũi tràn đầy vui vẻ nói, để mấy cái người hầu bưng lên văn phục cùng một cái quan lệnh .

Có khối này quan lệnh, đi khắp toàn bộ Đại Càn đế quốc đều vô sự, hơn nữa khắp nơi muốn được người tôn kính, Văn Nhân muốn mời, quan viên bách tính cũng phải tôn .

Tuy là quan ngũ phẩm viên, nhưng hưởng thụ thế nhưng là Tứ Phẩm đãi ngộ, Văn Nhân nhưng không có đang từ phân chia, đồng thời Đỗ Trần thế nhưng là có được nói Thánh quyền lợi, nếu là phát hiện chỗ đó quan viên tham ô nhận hối lộ, địa phương nào xuất hiện sai lầm, viết một phong văn bản tài liệu, trực tiếp đưa đến Lý Kiên trước mặt .

Đây cũng không phải là nói đùa, đồng thời Tri phủ bất quá Thất Phẩm, tri huyện Cửu Phẩm, cho dù là một Phụng thành chủ, cũng bất quá là quan ngũ phẩm viên, trừ phi vương hầu tướng lĩnh, bằng không thì lời nói, đều phải tôn kính Đỗ Trần .

Có thể nói là một bước lên trời, thăng chức rất nhanh .

Chỉ là Đỗ Trần trên mặt căn bản không có lộ ra một chút vui mừng, bình thản để không kiếm đem văn phục cùng quan lệnh cất kỹ, sau đó mở miệng nói: "Đề Ngộ chương quỹ tới một chuyến ."

Lời này nói chuyện, không kiếm lập tức đi thông báo, trong nháy mắt Ngộ Phàm liền tới đến .

"Chúc mừng đại nhân, chúc mừng đại nhân, thăng quan tiến tước, ngày sau tất một bước lên mây ." Ngộ Phàm nhìn thấy Bạch Hành một mặt vui mừng, lập tức liền biết chuyện gì phát sinh, nói thẳng thích .

"Chương quý nói quá lời." Đỗ Trần mỉm cười, nhưng che kín tiểu dung khuôn mặt, chậm rãi lạnh xuống, nhìn lấy Bạch Hành nói: "Bạch đại nhân, Thanh Liên bây giờ cũng coi là triều đình quan văn, nếu như thế lấy bản quan danh nghĩa, báo cáo tấu chương cho Đại học viện, viết văn báo cáo nơi đó văn viện, ngày hôm trước Vọng Giang Lâu bên trong, một chút Văn Nhân hành vi không ngay thẳng, có nhục nhã nhận, mời triều đình cùng văn viện đại lực giám sát, bản quan muốn cách bọn hần công danh, gột bọn hần văn chức."

Lời vừa thốt ra, trong nháy mắt Bạch Hành cùng Ngô Phàm hai người thần sắc đột nhiên đại biến.

☺♥3÷☺ * 3÷♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73:: Đổ đèn lể

Cách công danh, gột văn chức, cái này đối văn người mà nói, không thua gì là tai hoạ ngập đầu.

Văn người thân phận, đầu tiên là công danh, triều đình cho công danh, nhưng phàm là một cái Văn Nhân, có một ít thành tựu, tìm một chút quan hệ, đều có thể tạm giữ chức, lớn không được Cửu Phẩm mà thôi, nhưng ít ra cũng là triều đình tán thành Văn Nhân, mà văn chức thì là văn viện cho.

Trêu chọc Đỗ Trần người, không có một cái nào là Danh Túc cấp, nếu là Danh Túc, vẫn có một chút khó giải quyết, nhưng chỉ là một chút phổ thông Văn Nhân, Đỗ Trần lời nói, cơ hồ là cho bọn hần phản từ hình, đương nhiên thế sự vô tuyệt đúng, nếu là bọn họ về sau thông qua Thánh đạo tiểu thuyết vòng, viết ra một chút truyền quốc thì từ, truyền thế văn chương, địa vị tăng lên, thì bất đồng.

Không có người sẽ cùng người nói tương lai, nhất là triều đình, chỉ nói trước mắt, cho dù là tương lai người địa vị cao, đến lúc đó triều đình quệt quệt mồm, chết không thừa nhận, oan có đầu, nợ có chủ, người cũng chỉ có thể làm phiền người khác, muốn động dao động đến một cái triều đình, đây cơ hồ là chuyện không có khả năng.

Đỗ Trần trừng phạt, quá nghiêm trọng một chút, Ngô Phàm cùng Bạch Hành cũng cảm thấy có một ít hung ác, nhất là Ngô Phàm, hẳn biết được Đỗ Trần có thể sẽ không dễ dàng tha thứ đối phương, có thể không nghĩ tới, Đỗ Trần sở dĩ mời Bạch Hành đến, nguyên lai là muốn mượn triều đình lực lượng, đi trừng trị đám người kia.

Tâm tư kín đáo đến để hần không lời nào để nói.

"Mời đại nhân nghĩ lại, cũng không phải là tại hạ cầu tình, chỉ là đám kia văn sinh bất quá là tuổi nhỏ vô tri, lỗ mãng mà thôi, nếu lớn người tức giận, hoàn toàn có thể dùng biện pháp khác, làm như vậy lời nói, không thua gì là chém tận giết tuyệt, đại nhân, nên biết được đám kia văn sinh bên trong, có mấy người... Không dễ trêu chọc."

Ngô Phàm nói như vậy, trước tiên cầu tình, hi vọng Đỗ Trần thay đổi chủ ý, hơn nữa nói tới chỗ này, hẳn nên nói đã trải qua nói.

"Không dễ trêu chọc?" Đỗ Trần nghe ra được đây là ý gì, có thể ở Vọng Giang Lâu bên trong, chậm rãi mà chảy, đồng thời hành vi xử sự ngang ngược càng rõ, nếu là không có một chút vốn liếng, Đỗ Trần cũng không tin a, bất quá Đại Càn đế quốc cảnh nội, ai có thể hơn được hần phách lối? Hơn được hần ương ngành?

Nếu bàn về thân phận, đám người kia liền cho Đỗ Trần xách gậy tư cách đều không có.

Liếc một chút Ngô Phàm, Đỗ Trần đứng dậy, đứng chấp tay, bình thân vô cùng nói: "Ngô chương quý có khuyên, Bạch đại nhân, tất cả dựa theo bản quan ý tứ đi làm, việc này ta không muốn có bất kỳ khó khăn trắc trở, nếu như có lời, bản quan đem sẽ đích thân viết Thánh lộn."

Lời nói đã đến nước này, Đỗ Trần tâm ý, khó mà sửa đổi, Ngô Phàm không phải người ngu, mặc dù nội tâm hay là nghĩ năn nỉ Đỗ Trần thay đổi chủ ý, thế nhưng là hần bất lực, chỉ có thể trầm mặc không nói.

"Xin đại nhân yên tâm, hạ quan lập tức đi làm, đến lúc đó sẽ để cho Đại học viện văn sĩ tự mình điều tra, nơi đó quan phủ điều tra, đồng thời thông cáo Vọng Thánh thành các lớn văn viện."

"Hào!" Đỗ Trần gật gù đầu, bắt quá mặt, hần cảm lấy bày để ở một bên văn phòng tứ bảo, trực tiếp viết bốn chữ, đưa cho Bạch Hành nói: "Đem cái này cùng nhau dẫn đi."

Trên tuyên chỉ, có bốn chữ, phẩm đức không tốt, bốn chữ này hiển lộ rõ ràng ra Đỗ Trần đối đám người kia chán ghét, hơn nữa mỗi một chữ đều có một loại lăng lệ cảm giác, nếu là trên triều đình người, nhìn thấy bốn chữ này, tất nhiên có thể cảm nhận được Đỗ Trần tính khí thần, từ đó sẽ bị hơi ảnh hưởng.

Bạch Hành nhìn bốn chữ này, cũng không dễ nhiều lời, chỉ có thể theo phân phó đi làm việc.

Rất nhanh Bạch Hành rời đi, nếu là Đỗ Trần tự mình hạ lệnh sự tình, hần duy chỉ có phát hiện đang đi làm, bằng không thì lời nói, trêu chọc đến Đỗ Trần, với hần mà nói không có ích lợi gì.

Bạch Hành đi, Đỗ Trần nhìn lấy Ngô Phàm hỏi: "Xin hỏi chương quỹ, Vạn Thánh Nhật còn có bao lâu thời gian a?"

"Hồi Thanh Liên đại nhân, sau ba ngày chính là Vạn Thánh Nhật, bắt quá hôm nay thì là đồ đèn khánh lễ, toàn bộ Vạn Thánh thành khắp nơi đều biết phải lên đồ đèn, sẽ tụ tập đại lượng Văn Nhân, mà ngày mai thì là thần võ lễ, phụ gần một trăm tám mươi tám sơn mạch Thần Đạo tông cánh cửa, đều đã phải tới tuổi trẻ tuần kiệt, ngày mai có thể nhìn đến từng tràng long tranh hổ đấu, sau ba ngày chính là Vạn Thánh Nhật, đến lúc đó bảy vị Chư Tử đem sẽ xuất hiện, thậm chí nghe nói lần này Vạn Thánh Nhật, mời đến một vị chuẩn văn Thánh tự mình lên ngôi văn bảng đệ nhất và võ bảng đệ nhất người."

Ngô Phàm nghiêm túc trả lời,

Lần này nói ra.

Vạn Thánh Nhật là Vạn Thánh thành nổi tiếng ngày lễ, có thể nói đến mỗi cái ngày lễ này, toàn bộ Vạn Thánh thành cơ hồ là tiếng người huyền não, dùng đồ mở hội như mưa để hình dung cũng không có gì quá, mà Vạn Thánh Nhật hai ngày trước đều có tương ứng ngày lễ.

Một cái là đồ đèn lễ, một cái là thần võ lễ.

Đồ đèn lễ dĩ nhiên chính là Văn Nhân nhà sĩ tới đoán đồ đèn, thuộc về hội chùa một loại, thần võ lễ thì là một chút được mời hoặc là nổi tiếng mà đến Thần Đạo tông cánh cửa, mang đến một chút tuần kiệt đệ tử, tiến hành luận võ luận bàn.

Từ xưa đến nay, văn võ sát nhập, có văn thì có võ, nhưng tuyên cổ đến nay, văn võ một mực so không cao thấp, cho nên Vạn Thánh Nhật là thuộc về một cái tỷ thí văn võ ngày lễ.

Cái này Vạn Thánh Nhật chính sáng chói ngay tại ở văn võ ở giữa so đấu, không phải nói để Văn Nhân cùng Thần đạo Võ Giả đánh nhau, mà là Văn Nhân ở giữa tỷ thí, cùng Thần đạo võ giả ở giữa tỷ thí, ai muốn sáng chói một chút.

Thí dụ như nói có Văn Nhân tụng ra truyền thế thi từ, hoặc là sáng tác truyền thế văn chương, tất có thể hiển lộ tài năng, trấn áp Võ Đạo các đệ tử hào quang.

Mà Thần đạo Võ Giả, tuổi còn trẻ, cánh giới cao thâm, hơn nữa nắm giữ khó mà học tập bí pháp, từ đó lực áp tất cả, sáng chói chói mắt, cũng có thể trấn áp lại Văn Nhân phong thái, đương nhiên mỗi lần Vạn Thánh Nhật tỷ thí đều có một số khác biệt, nhưng mỗi một lần đều đặc sắc vạn phần.

Dẫn tứ hải bát phương vô số sinh linh đến đây quan sát, thậm chí một chút dị tộc đều sẽ đến đây quan sát.

Hơn nữa Vạn Thánh thư viện biết cố ý phải một chút văn dùng hóa thành người bình thường, ghi lại lần này Vạn Thánh Nhật sáng chói Văn Nhân, từ mà tiến hành văn bảng bài danh, cái này đồ đèn lễ chính là một cái thí luận, giải đề nhiều, đồng thời xuất tẩn danh tiếng, sẽ bị một chút văn dùng ghi chép, quay đầu văn bảng bài danh thời điểm, khả năng liền sẽ đứng hàng đầu.

Những cái này Đỗ Trần hay là biết được bộ phận, lập tức gật đầu nói: "Đồ đèn lễ, còn tốt không có bỏ qua, tốt, nếu Ngô chương quỹ không có chuyện gì khác lời nói, Thanh Liên liền rời đi trước, mấy ngày nay Thanh Liên còn tại trong phòng khách ở lại, có thể trực tiếp tìm ta."

Đỗ Trần mở miệng, xưng hô cũng không phải nào đó cũng không phải tại hạ, mà là gọi thẳng tên mình, có chút để quan hệ trở nên thân cận hơn một chút.

Ngô Phàm lập tức cười một tiếng, gật đầu nói: "Hào! Nếu như đại nhân có cần thiết, đừng không dám nói, Vạn Thánh thành bên trong, trên cơ bản đều có thể vì đại nhân làm chút chuyện."

Nói xong Đỗ Trần cũng không nói nhảm, bây giờ đã nhanh đến buổi trưa, đồ đèn lễ sẽ phải đến, Đỗ Trần cũng nghĩ ra đi vòng vòng, một mực đợi ở lầu lầu ở trong thật sự là không thú vị rất.

Chỉ là vừa đi ra khỏi Vọng Giang Lâu bên ngoài, không được, hần là Hoàng Hạc Lâu bên ngoài, trong nháy mắt, Đỗ Trần bị trước mắt đen ngịt đám người, rung động đến.

☺♥3☺☺☺☺ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74:: Đoán đồ đèn

Đỗ Trần khó có thể tưởng tượng trước mắt hình ảnh, đen ngịt đều là người, toàn bộ tụ tập tại đã trải qua thay đổi danh tự Hoàng Hạc Lâu dưới .

"Các người nhìn, có người đi tới ."

"Vị này chính là sáng tác Hoàng Hạc Lâu tiên sinh?"

"Quả nhưng tuổi trẻ ."

"Hắn có phải hay không là công tử Vô Song?"

"Nếu là lời nói, cũng xác thực phù hợp cái này bút danh a ."

Một đám Văn Nhân đang nghị luận, nhìn lấy Đỗ Trần ánh mắt bên trong, có mang theo kính ngạc, có mang theo kính nể, cũng có mang theo hiếu kỳ .

Phảng phất minh tinh một dạng, bị bảy người quay chung quanh .

"Chúng ta gặp qua tiên sinh ." Một đám thư sinh nhìn lấy Đỗ Trần, vô cùng cung kính cúi chào, mười phần nghiêm túc nói ra .

Đỗ Trần gật gật đầu, tính là gặp qua bọn hắn, mặc dù nói Văn Nhân ở giữa muốn lẫn nhau tôn kính, có thể Đỗ Trần không có khả năng một thi lễ, huống hồ cái thế giới này giảng cứu chính là địa vị thân phận, người hơi tư thái cao ngạo một chút, kỳ thật đạt được hiệu quả tốt hơn .

Nếu là đại nhân vật tùy tính, tại trong mắt người bình thường cảm thấy người thân dân, thế nhưng là tại chính thức vòng tròn người bên trong, sẽ cho rằng người tự hạ thân phận, môn môn đạo đạo nói cũng nói không rõ ràng .

Chỉ là Đỗ Trần không nghĩ tới là, một bài Hoàng Hạc Lâu, cư nhưng có thể dẫn phát ra nhiều chuyện như vậy, muốn biết hắn không phải là không có sáng tác qua truyền quốc thi từ, Mộc Lan từ cho Đỗ Trần ấn tượng, trừ lúc ấy tại Đại Kiền đế quốc xuất hiện kỳ quan bên ngoài, liền không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng .

Có lẽ là Đỗ Trần không có chân chính hiểu cái thế giới này, hoặc là nói cho đến bây giờ, Đỗ Trần đều không thể cảm nhận được Văn Nhân ở cái thế giới này, đến cùng đại biểu cho như thế nào giá trị .

"Xin hỏi tiên sinh, có thể là công tử Vô Song?" Có Văn Nhân trắng đơn đặt hàng lớn, như vậy dò hỏi, trong lúc nhất thời tất cả Văn Nhân nhao nhao nhìn lấy Đỗ Trần, ánh mắt ở trong tràn đầy cuồng nhiệt, cùng Bạch Hành một dạng, nếu là Đỗ Trần hiện tại dám thừa nhận, đoán chừng đám người này liền muốn xông lên .

"Không phải, tại hạ Thanh Liên, chỉ là một gã người ngâm thơ rong trôi ." Đỗ Trần mở miệng, trả lời cái này tất cả mọi người nghĩ còn muốn hỏi vấn đề .

Lời này nói chuyện, trong nháy mắt đám này Văn Nhân ánh mắt lộ ra không cách nào che lấp vẻ thất vọng .

"Xác thực, Hoàng Hạc Lâu là Thanh Liên tiên sinh tác phẩm, Thánh đạo tiểu thuyết võng đã có văn chương ."

"Nguyên lai là Thanh Liên tiên sinh a ."

"Mặc dù không phải Vô Song tiên sinh, nhưng Thanh Liên tiên sinh cũng là nhân kiệt, một bài Hoàng Hạc Lâu, liền có thể truyền quốc, lần này Vạn Thánh Nhật, chỉ sợ tiên sinh muốn xuất tận danh tiếng ."

Tất cả Văn Nhân thất chủ bát thiệt nói, nhưng mà Đỗ Trần lại mở miệng mỉm cười nói: "Tốt, không còn sớm nữa, Vạn Thánh thành bên trong đồ đèn lễ lập tức phải bắt đầu, chư vị vẫn là đi đoán đồ đèn a ."

Đỗ Trần cười nói, lập tức rất nhiều Văn Nhân cũng ý thức được điểm ấy, đồ đèn lễ không chỉ có riêng chỉ là đoán đồ đèn đơn giản như vậy, nếu là đoán đúng một đạo đồ đèn, có thể thu hoạch được tương ứng điểm tích lũy, một khi đạt tới nhất định điểm tích lũy, có thể hồi đoái triều đình cùng văn viện đề lên bảo vật, ở trong không thiếu khuyết văn bảo .

Những cái này phần thường, châm đối chính là một chút phổ thông Văn Nhân, nếu là không có ban thưởng lời nói, không cách nào điều động mọi người tính tích cực .

Đám này Văn Nhân tuyệt đại bộ phận hay là qua đến xem thử Đỗ Trần tướng mạo mà thôi, bây giờ nhìn thấy, cũng coi là thỏa mãn một chút lòng hiếu kỳ .

Giờ này khắc này, mặc dù nhưng còn không có ngày đêm, nhưng Vạn Thánh thành bên trong giăng đèn kết hoa, cái kia chút chuẩn bị hồi lâu đồ đèn cũng nhao nhao treo lên .

Vạn Thánh thành bên trong, tiếng người huyền ảo, các đại tửu lâu, truyền đến trập trập vui cười, một chút hài đồng cang là trên đường, bán một chút đặc sản hoặc là vui cười chơi đùa, khắp nơi đều là nụ cười, bầu không khí rất tốt .

Trên đường cái lẫn nhau chấp trùng tiếng rao hàng, nơi đó một chút dân bản địa, ôm nguyên một đám giò trúc, bên trong là một chút đồ ăn nóng, tiểu than tiểu phiên khắp nơi đều là, nóng hôi bí chế bánh bao, còn có một số thiếu nướng .

Mỹ thực cảnh đẹp đều có, đại bộ phận Văn Nhân sau khi rời đi, Đỗ Trần mang theo không kiếm cũng không nhập giữa đám người, Đỗ Trần bộ pháp rất nhanh, hần tính tình mặc dù nhưng ưa thích giao lưu, nhưng ưa thích hợp ý, trông thấy cảm giác tính cách không sai người, cùng đối phương giao lưu còn có thể, sẽ không tận lực đi cùng muốn nịnh bợ người một nhà nói chuyện gì .

Nháy mắt Đỗ Trần liền biến mất ở biển người ở trong .

Không qua bao lâu thời gian, liền xuất hiện ở đông đường phố hội chùa ở trong .

Mặc dù đây là cổ kiến trúc, nhưng cổ đại hội chùa, so hiện đại miếu biết càng tốt hơn một chút, chỉ ít hai bên tiểu thương người bán hàng rong đều có mình mới, hơn nữa thông đạo rộng rãi, người tất nhiên nhiều, nhưng lại không lộ vẻ chật chội như vậy, chỉ cấp người một loại phồn hoa cảm giác, nhưng không có một tia chen chúc .

"Băng đường hồ lô! Bán băng đường hồ lô! Vị tiểu thư này, muốn ăn băng đường hồ lô sao?"

"Nướng cây ngô, nướng cây ngô, mới mẻ xuất hiện nướng cây ngô a ."

"Văn Nhân rượu trái cây, dễ uống tiện nghi Văn Nhân rượu trái cây nha ."

Đông thành tiệm gác phong quang hảo . Học trứ ba văn nghênh khách trạo .

Lần này cảnh sắc, để Đỗ Trần nhìn không được đọc lên một câu thi từ, bất quá vền vẹn chỉ là một câu, tiếp xuống thi từ, Đỗ Trần không có niệm đi ra, cũng không phải dừng, chính sợ là truyền quốc thi từ, quá quá kiêu ngạo hay là không tốt .

Tác gia trợ thủ nhiệm vụ, là mười toà thư viện, bây giờ nơi đây bất quá chỉ có một cái Vạn Thánh thư viện, lưu lại Hoàng Hạc Lâu là được, muốn nhiều hơn tiết kiệm a, tuy có tác gia trợ thủ trợ giúp, nhưng không có duyệt điểm, không cách nào đi đọc quyển sách khác, trong bụng mực nước liền những cái kia, có thể tiết kiệm liền tiết kiệm a .

"Đồ đèn lễ chính thức bắt đầu, mời chư vị Văn Nhân hảo hữu thỏa thích suy đoán, lần này đồ đèn lễ giải nhất vì là Từ Văn văn bút, chính là quốc gia văn bảo!"

Một đạo cuộn cuộn địa thanh âm vang lên, trong nháy mắt, dẫn tới tất cả Văn Nhân sợ hãi thán phục .

Quốc gia văn bảo, đây chính là tương đương với Thần đạo Linh giai pháp bảo, thế nhưng là không thể nhiều cầu bảo vật, nếu bàn về giá trị, tương đương với mấy chục vạn thượng phẩm Thần Nguyên thạch, bình thường Văn Nhân, nơi đó có thể thu được quốc gia văn bảo?

Hơn nữa đồ đèn lễ tính chất khác biệt, không cho người làm thơ vẽ tranh, đơn giản chính là khảo nghiệm tư duy linh xảo, xem ai càng cơ linh một chút, cho nên ngẫu nhiên có một ít phổ thông Văn Nhân, hái được thứ nhất, đương nhiên còn có một số Văn Nhân, kết bè kết đội đi đoán, để ở trong một người đi lãnh thưởng .

Đồ đèn lễ bắt đầu, giờ khắc này tất cả treo ở cột trên đèn lồng, hoặc là tiểu thương chung quanh đèn lồng, đều là nhưng hiển hiện một ít chữ thể .

Đây là pháp lực, không thể tưởng tượng nổi .

Đồng thời Vạn Thánh thành bên trong, càng là phi thường náo nhiệt, càng lộ vẻ không khí vui mừng .

Đồ chữ loại hình, Đỗ Trần ngược lại không lãnh nghề, đầu óc đột nhiên thay đổi làm sao sẽ đoán xem, cái này đồ chữ liền không nói được, cũng không có thủ đoạn ăn gian, lúc này làm náo động liền rất không có khả năng, nhìn xem người ta làm náo động cũng không tệ lắm .

Bất quá không mục đích tranh thủ, chơi đùa vẫn là có thể, Đỗ Trần tùy tiện liếc một chút, liền nhìn thấy một cái đồ chữ .

"Một chút không chịu ngồi yên, đoán một chữ ."

"Bé ." Loại này đồ chữ, Đỗ Trần vẫn sẽ, nói rất khó khăn không được, trung đẳng khó không sai biệt lắm .

Đi vào cửa hàng lão bản trước mặt, Đỗ Trần chỉ chỉ đồ đèn, đối chương quỹ nói ra: "Này đề đáp án là bé ."

tương lai .

Quyền lực và tài lực, tại địa phương khác đi thông, nhưng ở cái địa phương này lại không làm được, duy chỉ có tài hoa, mới khả năng hấp dẫn người trong kỹ viện .

Tài tử giai nhân, thành đôi thành đũa, không được biết cho hậu thế lưu lại bao nhiêu cổ sự, đương nhiên phụ tâm lang sự tình cũng không ít, tất cả hay là xem duyên phận .

Vừa đi vào Tây môn thông đạo bên trong, trong lúc nhất thời cảm âm vang lên, cao lâu bên trong, đều có người trong kỹ viện đánh đàn, khuôn mặt che đầy sa mỏng, có một loại muốn ôm tỷ bà nửa che mặt cảm giác, hơn nữa hương khí tràn ngập, tiếng đàn bình tĩnh, căn bản không phải bình thường nơi bướm hoa, nơi đây chỉ khiến người ta cảm thấy một loại tâm thần yên tĩnh .

Phảng phất thoát ly ngoại giới bình thường, đi vào một cái vực rõ hẳn lên thế giới .

Tiếng đàn bắt phàm a .

Thật lâu, Đỗ Trần thở ra một hơi, hẳn có chút thôi động khí tài ngăn cản loại này êm tai tiếng đàn, những cái này nữ tử cũng không là người bình thường, cảm kỳ thư họa tình thông mọi thứ, có thể các nàng tình thông cũng không phải là chỉ là phổ thông đánh đàn tấu nhạc, mà là loại khác Văn Nhân .

Từ xưa đến nay, cảm kỳ thư họa đều là văn học một loại, cảm đạo bên trong, cũng có tiên hiền cường giả, cở tịch ghi chép, thiên hạ cảm pháp tiên hiền, cảm trong tay Phụng Hoàng cầm, lấy tiếng đàn trầm Thần, lắng lại não động, người kia tức thì bị xưng là Cầm Đế .

Có họa đạo tiên hiền,

Một bút phác họa ra Giang Sơn Xả Tắc đồ, kết quả là một cái vạm vỡ không ngã tuyệt thế đế quốc sinh ra .

Có thư pháp tiên hiền, một thiên tự thiếp, vì thiên hạ người phạt mao tẩy tẩy, sinh hoạt sáng tạo ra tuyên cổ thời đại vàng son .

Có kỳ đạo tiên hiền, lấy cờ nhập đạo, bố trí xuông tuyệt thế trận pháp, bìa một cái Yêu giới, luyện hóa các loại vũ trụ .

Cảm kỳ thư họa, cũng không phải bình thường, đám này người trong kỹ viện tiếng đàn động lòng người, để cho người ta say mê, ở trong chính là có đàn kinh, tương đương với khí tài bình thường, nếu là người bình thường nghe, sẽ trầm mê ở này, như si như say .

Nhưng ngăn tâm trí người, mặc dù không phải cái gì âm hiểm thủ đoạn, nhưng tiếng đàn căn bản tốt hay xấu liền lộ ra khác biệt, chân chính đàn tấu tiếng đàn sẽ bị che đầy, nghe được bất quá là một loại nghe nhầm thôi .

Khí tài ngăn cản về sau, quả nhiên những cái này tiếng đàn nghe cũng rất rất bình thường, tuy có rung động, có thể nhưng không có trước đó cái loại cảm giác này .

"Nhanh đi Tây Nguyệt các a, Lương Nguyệt cô nương muốn đăng tràng ."

"Cái gì? Lương Nguyệt cô nương muốn đăng tràng? Cái kia tất muốn nhìn a ."

"Tây Nguyệt các Lương Nguyệt ra sân? Nhanh nhanh nhanh ."

Cũng không được biết nơi đó đột ngột vang lên một thanh âm, giờ khắc này nguyên bản là não nhiệt đám người, đột nhưng lập tức trở nên càng thêm não nhiệt, tất cả mọi người đi về phía trước chen chúc, nhanh chóng chạy tới, giống như có đại nhân vật gì muốn đăng tràng, nếu là bỏ lỡ, sẽ di hận trăm năm .

Có chút hiếu kỳ, Đỗ Trần tùy tiện giữ chặt một cái niên kỷ tương tự Văn Nhân, mở miệng hỏi: "Vị huynh đài này, cái này Lương Nguyệt là ai? Vì sao dẫn đến nhiều người như vậy theo đuổi?"

Bị Đỗ Trần giữ chặt người, hiển nhiên lòng nóng như lửa đốt, có thể tương hồ đều là Văn Nhân, nếu là hiện tại quá gấp, làm mất thân phận, lập tức chỉ có thể nhanh nói đạo: "Hồi huynh đài, Tây Nguyệt các là Vạn Thánh thành đệ nhất mới lâu, cái kia Lương Nguyệt càng là bất phàm, chính là Tây Nguyệt các hồng bài, không nói trước nhảy bén lạnh lợi, liền nói thân phận bối cảnh rất dày, phàm là đạt được Lương Nguyệt cô nương vài câu tán thành, chúng ta Văn Nhân ở giữa, tự nhiên là có chỗ khác biệt a ."

Hắn lần này nói ra, nhưng sau cũng không để ý Đỗ Trần ngăn cản, trực tiếp chạy .

Cái này càng thêm gây nên Đỗ Trần chú ý, mặc dù nhưng cái thế giới này nữ nhân địa vị, còn là không bằng nam nhân cao, phong kiến ảnh hưởng rất nghiêm trọng, nhưng ở văn học phía trên, nhưng không có nam tôn nữ ti, ai tài văn chương tốt, ai địa vị liền cao .

Hơn nữa Văn Nhân trùng tên, một chút Văn Nhân vì cầu Đại Nho tán dương một câu, có thể nói là vắt hết óc, hết lần này tới lần khác những cái này tán dương đều cực kỳ hữu hiệu .

Có đôi khi một cái Văn Nhân, ai đều chưa từng nghe qua, nhưng chính là một vị Đại Nho, hoặc là một vị Chư Tử, vô cùng đơn giản một câu, có thể sẽ trở thành thiên hạ quyền quý, các lớn văn viện truy đuổi đối tượng .

Người trong kỹ viện cũng coi là một loại, các nàng bản thân liền thích tài tử, cùng tài tử kết giao, lưu lại mỹ hảo cổ sự, mà một ít người trong kỹ viện,

"Đúng vậy a, tiêu chuẩn đề cao, nghĩ đến bên trong còn có bối cảnh càng lớn thanh quan nhân."

"Nghe nói Chư Tử hậu đại đều tới, vì chính là chờ Vô Song tiên sinh."

"Chỉ tiếc a, đến bây giờ Vô Song tiên sinh đều không có hiện thân, muốn làm sao có thể đã rồi đi, hoặc là giấu ở trong đám người, chắc chắn, nếu là cả đời này có thể nhìn thấy Vô Song công tử, cũng đầy đủ có thể nói khoác cả đời, sáng tác Thiên Thu văn chương, ảnh hưởng thiên thu tuế nguyệt, cả Nhân tộc lịch sử đều muốn bị ảnh hưởng a."

"Vậy cũng không nhất định, Thiên Thu văn chương mặc dù sáng tác đi ra, nhưng vền vền chỉ là trước thiên, ai có thể bảo chứng, đằng sau sẽ không thay đổi chất đâu? Từ xưa đến nay, cũng không phải không từng có qua chuyện như vậy, mở đầu cố nhiên tinh mỹ, nhưng một mực không có đến tiếp sau, hoặc là nói đằng sau viết không tốt, kết quả là khả năng vền vền chỉ là muôn đời văn chương, thậm chí vền vền chỉ là Truyền Thế văn chương."

Văn Nhân đang nghị luận, lần này Tây Nguyệt các vì sao xách yêu cầu cao, kéo tới Đỗ Trần trên đầu, chỉ là lập tức một chút không cân đối thanh âm vang lên.

"Vị nhân huynh này nói không sai, từ xưa đến nay, cũng không phải chưa từng xảy ra chuyện như vậy, với lại tinh tế tính tới, thật đúng là không hề ít, Thiên Thu văn chương, mở đầu cố nhiên sáng tác đi ra, nhưng có quá nhiều nhân tố sẽ dẫn đến cả thiên văn chương hạ xuống, đơn giản nhất chính là không có hậu văn, khả năng một đời một thế đều không nhìn thấy hậu văn."

Giữa đám người vang lên thanh âm như vậy, Đỗ Trần nghe xong, không có một điểm sinh khí, ngược lại bình thản vô cùng.

Đây chính là Văn Nhân, đương nhiên nói như vậy có một chút quá quyết đoán, chuẩn xác điểm tới nói, đây chính là lòng người, mặc kệ người làm ra cái gì thành tựu, tại người ngoài nghề xem ra, người làm sự tình, cao thượng vô cùng, mà tại người của bên trong vòng, chắc chắn sẽ có một nhóm vô duyên vô cớ chửi bới.

Nói đến đầu kỳ thật vẫn là chua, đánh đay lòng chua.

Chút on huệ này lời đời, Đỗ Trần nếu là nhìn không thấu, hoàn toàn chính xác ủng hộ công làm người hai đời, trong lòng mình bạch cố nhiên không có một điểm cảm xúc.

"Nha, thanh âm này nghe làm sao như thế chua a."

"Đúng vậy a, bất kể như thế nào người ta sáng tác Thiên Thu văn chương mở đầu, người đây? Người sáng tác cái gì tác phẩm? Muôn đời văn chương vẫn là Truyền Thế văn chương a? Nói ra nghe một chút a."

"

"Chính là, chính là, còn chua người ta, thật sự là thật là tức cười."

"Mặc kệ Đạo Đức Kinh cuối cùng có thể trở thành hay không Thiên Thu văn chương, chỉ ít mở đầu chính là Thiên Thu văn chương, người viết cái Thiên Thu văn chương mở đầu đến, ta liền phục người."

Bất quá trí giả vẫn phải có, đương nhiên cũng không nhất định là trí giả, có thể hiểu thành truy đuổi người.

Văn Nhân tương khinh, cũng không phải nói ai cũng nhìn khó chịu, tuyệt đại bộ phận Văn Nhân, đều có một cái mình lý niệm, một cái mình đi theo thần tượng, thí dụ như từ nhỏ thích xem Khổng thánh nhân văn chương người, nội tâm ở trong liền sẽ tôn trọng Khổng thánh nhân, sau đó trở thành Khổng thánh nhân người ái mộ.

Nếu ai dám đối Khổng thánh nhân một câu, lập tức mở ra bình xị hình thức, có đạo lý nói đạo lý, không có đạo lý liền phun.

Văn Nhân lẫn nhau bảo đoàn, mượn nhờ Khổng thánh nhân đi gièm pha đối phương, giận dữ mắng mỏ đối phương, kể một ngàn nói một vạn, kỳ thật đơn giản chính là mượn nhờ người khác có tên nhìn, đứng tại đạo đức điểm cao đi lên chỉ trích người khác, bằng không mà nói, bằng vào mình muốn đi thuyết phục đối phương, căn bản không thể nào ngoạm ăn a.

Mượn nhờ người khác lại khác biệt, một câu Khổng thánh nhân nói, lập tức bức cách liền cao không biết bao nhiêu tầng.

Cho nên những này giúp Đỗ Trần người, cũng không phải thật sự xuất phát từ nội tâm đi giúp, đơn giản chính là vì phản bác đối phương thôi.

Lập tức tràng diện cãi vã, Văn Nhân tụ tập địa phương, nếu là không cãi nhau, vậy thật là khó, hai nước giao chiến trước đó, đều muốn lẫn nhau phái đối phương văn nho ra trận, niệm một lần lịch văn, sau đó lẫn nhau nhao nhao một khung, nếu là nhao nhao thoải mái, lẫn nhau phái người, tranh luận cái ba năm ngày, cuối cùng khẳng định muốn đánh, liền trực tiếp đánh, không đánh liền về nhà.

Cho nên loại tình cảnh này, sớm đã là quá quen thuộc.

"Hừ! Chua? Ta cần chua hần? Thật sự là không biết mùi vị."

Mất thấy nhiều như vậy Văn Nhân liền thủ lại miệng phạt bút trụ, lên tiếng trước nhất phản bác nam tử, lạnh lùng hừ một cái, đứng chấp tay, lộ ra cực kỳ chẳng thèm ngó tới nói.

"Ôi ôi ôi, còn không chưa a? Ngươi là ai? Tới tới tới, cầu vị huynh đài này đem ngài đại tác nói ra, tốt để cho chúng ta nhìn một chút."

"Đúng vậy a, đến đem ngài đại tác nói ra a?"

"Ngài đại tác là cái gì văn chương? Thiên Thu văn chương? Không, Muôn Đồi văn chương, ha ha ha ha ha."

"Ha ha ha ha ha ha!"

Gây nên nhiều người tức giận nam tử, lạnh lùng nhìn xem đám người này, cái kia Muôn Đồi văn chương càng là chói tai vô cùng, cái gọi là Muôn Đồi văn chương, kỳ thật một cái Văn Nhân giới trò cười cổ sự, nói đúng lắm, tổng có một ít lòng cao hơn trời, mệnh so giấy mỏng Văn Nhân, cảm thấy mình hành văn như thế nào như thế nào tốt, mình văn chương như thế nào như thế nào sáng chói.

Người khác nếu là thường thức, liền nói đối phương có ánh mắt, người khác nếu là cảm giác không được khá, lập tức mắng đối phương mắt bị mù.

Hành vi cực kỳ làm người buồn nôn, càng về sau lại đi để cho người khác đánh giá, người khác chính là một câu, đây là Muôn Đồi văn chương, siêu việt Thiên Thu văn chương.

Mặt ngoài là tán dương, nhưng trên thực tế đâu? Là một loại châm chọc.

Châm chọc một chút miệng lợi hại, không có một chút thực tế năng lực Văn Nhân.

Trong lúc nhất thời, nam tử đột nhiên lắc một cái ống tay áo, trong chốc lát thân thể của hắn bộc phát ra hừng hực quang mang, một tôn toàn thân bạch mang thân ảnh xuất hiện tại hắn sau lưng, tản ra một khí thế đáng sợ, quang mang hừng hực, đem cửa Tây đường phố nơi này, chiếu giống như ban ngày.

"Văn linh!"

Giờ khắc này, ở đây bộ phận Văn Nhân phát ra rung động thanh âm.

ღ♥ღღღ ✨ღ♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77:: Tại hạ Thanh Liên

Văn linh!

Đây là tiểu thuyết văn chương thượng truyền về sau, chỉ ít đạt đến tinh phẩm trình độ, đạt được Thánh đạo tiểu thuyết võng tán thành về sau, ở trong sáng chói nhân vật, lấy hư biến thật tồn tại, được xưng là văn linh.

"Trần ca cẩn thận, vị này văn linh chỉ sợ không kém gì ta."

Đúng vào lúc này, một mực lạnh lùng bình tĩnh Vô Kiếm, ngăn tại Đỗ Trần trước mặt, ánh mắt ở trong lộ ra vẻ đề phòng, nhìn chăm chăm đối phương.

Không kém gì Vô Kiếm?

Vô Kiếm thế nhưng là Thần Đạo lục cảnh, Vương Cảnh cường giả, với lại Vô Kiếm sư thừa danh môn, một môn kiếm thuật, Đỗ Trần mặc dù chưa thấy qua, nhưng Đỗ Đỗ để Vô Kiếm đến bảo vệ mình, có thể đủ chứng minh Vô Kiếm thực lực, khẳng định không phải phổ thông Cổ Cảnh cao thủ.

Thần Đạo lục cảnh văn linh, thậm chí có thể là đệ thất cảnh văn linh, đây cũng không phải là một bộ tinh phẩm linh thư liền có thể đàn sinh tồn tại.

Lục cảnh là vua, xưng bá một phương, nhưng bây giờ Vô Kiếm lộ ra dạng này đề phòng biểu lộ, đối phương xem ra lai lịch không nhỏ a.

Thần Đạo thập trọng, phạm, huyền, pháp, vi đề võ, cao võ, không thể tưởng tượng nổi.

Linh, Cổ, Vương, đã leo lên đến một cái siêu phẩm ở trên trình độ, đệ tứ trọng Linh Cảnh cường giả, có thể đem một khối thể tích mười mấy thước cự

thạch một quyền đánh thành phần vụn, Đổ Trần một kích toàn lực, mặt trời cung một kích, oanh ra một cái mười mấy mét lớn hố sâu, cũng đủ để minh bạch.

Đệ ngũ trọng, Cổ Cảnh cường giả, một quyền có thể để trăm dặm cây cối trực tiếp bẻ gãy, để giang hà bạo liệt.

Vương Cảnh cường giả, dám xưng vương, thiên tài bên trong người nổi bật, một khi phát uy, bạt hết hỏa lực, có thể tại trong nháy mắt, đem trọn cái Vạn Thánh thành phá hủy, đương nhiên điều kiện tiên quyết là Vạn Thánh thành không phòng bị.

Đây chính là vương giả lực lượng, động một tí chính là hủy diệt thành trì, với lại giống nhau chỉ ở một trong nháy mắt hoàn thành.

Về phần Thánh, Tiên, Thần tam giai.

Đây là Chí Tôn lĩnh vực.

Thánh giả nắm giữ lĩnh vực, nhưng tự hành diễn hóa tiểu thế giới, để tín đồ tùy tùng ở tại bên trong, có thể dung nạp chục tỷ trăm tỷ thậm chí cả vạn ức sinh linh, một ý niệm, như thương sức mạnh của sự sống, cái nào sợ không phải văn nhân, cũng không phải Linh Thư Sư, nhưng một lời chi lực, đại biểu cho bộ phận thương sinh tín niệm.

Mà Tiên Cảnh, cao cao tại thượng, tiếp xúc đến khác một cấp bậc, thoát thai hoán cốt, đã không phải là phạm nhân, cường đại vô địch, đã đến có thể đạo kiếp hoàng kim tinh không trình độ.

Thần Cảnh cao thủ, một ý niệm, tinh không vỡ nát.

Về phần cuối cùng nhất trọng, Đế Cảnh cao thủ, thì không lượng tạo hóa, vô lượng chi pháp, vô lượng chi bí, thế gian hết thảy, duy chỉ có vô lượng hai chữ nhưng hình dung, thâm bất khả trắc.

Đây đều là Đổ Đồ nói cho hần biết, có lẽ ở trong mắt Đổ Trần, Đế Cảnh cao thủ cảm giác cũng không phải là thừa thớt như vậy, nhưng Đổ Đồ đã từng nói một câu nói như vậy.

"Thiên hạ Đế Cảnh, từ xưa đến nay, không ra ba ngàn, vạn cổ về sau, xưa nay Đế Cảnh, bất quá ba."

Ý tứ của những lời này Đổ Trần có thể nghe rõ, bây giờ thời đại này, Đế Cảnh Chí Tôn bất quá ba mươi ba tôn, với lại có bộ phận đã thật lâu không hề lộ diện, khả năng đã chết già, chỉ là hậu nhân không nói thôi.

Thần Đạo thập trọng, mỗi ba cái cảnh giới làm một cái giai đoạn, mỗi một cảnh giới ở giữa, đều riêng phần mình khác biệt, có cách biệt một trời.

Vị này văn linh, thấp nhất cũng là Thần Đạo lục trọng tồn tại, ít nhất là một bộ truyền quốc linh thư mới có thể sẽ sinh ra dạng này văn linh.

Thần Đạo thất trọng phía dưới văn linh, đều không có đủ bản thân tăng lên cảnh giới năng lực, xuất sinh là cảnh giới gì, liền nhất định là cảnh giới gì, một đời một thể cũng sẽ không cải biến, duy chỉ có lực trọng trở lên, mới có tư cách trường thành, chỉ là từ xưa đến nay, Thánh Cảnh văn linh, hiếm thấy xuất hiện tăng lên tới Tiên Cảnh.

Về phần Thần Cảnh, liền căn bản không cần nói.

Đi lên Đế Cảnh, trừ phi trường thiên Thiên Thu văn chương, thế nhân cộng tôn vì Đế thư, mới có thể sinh ra một tôn Đế Cảnh cường giả.

Bất quá nói đến đây, Đổ Trần một mực rất ngạc nhiên một việc, Đổ Đồ vì Đế Cảnh cường giả, theo lý thuyết sống mấy triệu năm là có một ít khoa trương, mấy trăm ngàn năm, mấy chục ngàn năm, thậm chí cả mấy vạn năm vẫn là tùy tiện.

Nhưng từ Đổ Trần hiểu chuyện bắt đầu, Đổ Đồ thường xuyên nói truyền vị cho mình, một mực vì tương lai của mình đánh tốt cơ sở, luôn luôn lo lắng cái kia.

Cái này mười điểm không hợp lý,

Nói câu không dễ nghe, khả năng mình sẽ chết tại Đổ Đồ phía trước, đến lúc đó người đầu bạc tiền người đầu xanh.

Như vậy, Đổ Đồ cần muốn lo lắng thứ gì?

Đại Kiền đế quốc, kiến quốc không đủ năm trăm năm, Lý Kiền tại vị, nhiều nhất tại không chế hai ba trăm năm liền muốn thoái vị, không phải Lý Kiền không thể làm hoàng đế, mà là một mực ngồi vững vàng vị trí này, hần hậu đại cũng không thoái mái a, hưởng hồ Lý Kiền cùng Đổ Đồ mục tiêu cuối cùng nhất, không phải là thế tục.

Thay lời khác tới nói, không chế thiên hạ, thành lập vô thượng đế quốc, không phải là vì hai người bọn họ ngày sau tu luyện sao?

Những chuyện này, Đổ Đồ chưa từng có lộ ra một chút, nhưng Đổ Trần không ngốc, hần đoán được, ở trong khẳng định có một chút tân mật, cái này tân mật chỉ sợ mình bây giờ không thích hợp biết.

"Bây giờ còn có người nói ta ghen ghét người khác sao?"

Cũng đúng vào lúc này, thanh niên kia thanh âm, đem Đỗ Trần từ suy tư ở trong bưng tỉnh.

Văn linh hiển lộ, tất cả văn nhân tự giác ngậm miệng, có thể sáng tác truyền quốc cấp thậm chí là truyền thế cấp linh thư tồn tại, không thể coi thường, văn nhân trong vòng, có một cái công nhận sự thật, tiểu thuyết dài cấp bậc, muốn so thì từ, văn xuôi, du ký, bao quát đạo lý tâm đắc cao một cái cấp bậc.

Truyền quốc cấp tiểu thuyết dài văn chương, cùng truyền thế thì từ nổi danh, tính thực dụng so truyền thế thì từ khá hơn một chút.

Bởi vì tính phẩm cấp tiểu thuyết dài văn chương, có thể tạo ra được một tôn cường giả đi ra, thắng qua cái gọi là văn bảo, thí dụ như nói vị này văn linh, dù là Vô Kiếm đều muốn cẩn thận từng li từng tí, không dám làm loạn, Đỗ Trần hiện tại liền xem như xuất ra quốc chi văn bảo, mặt trời cung, ngưng tụ văn cung thế giới quốc chi văn bảo văn tiền ra đến.

Cũng tuyệt đối không phải một tôn Vương Cảnh văn linh đối thủ, khả năng đối phương một kích phía dưới, mình ngay cả cơ hội xuất thủ đều không có.

Văn bảo, chỉ là phụ trợ, trọng yếu còn là mình.

"Các hạ là Công Tôn thế gia Công Tôn Thanh Y tiên sinh chứ?"

Đúng lúc này, Tây Nguyệt các bên trong, đi ra một nữ tử, chừng ba mươi tuổi, nhưng lại phong vận vẫn còn, mặc một bộ nhật quần áo màu đỏ, từ Tây Nguyệt các bên trong đi tới, hướng phía vị thanh niên này uyển chuyển làm lễ.

"Chính là." Được xưng là Công Tôn Thanh Y thanh niên, khẽ gật đầu, cao ngạo tư thái, chưa từng che lấp.

"Không nghĩ tới nhỏ Tây Nguyệt các có thể dẫn tới Công Tôn tiên sinh giá lâm, còn xin Công Tôn tiên sinh mời vào bên trong ngồi."

Nữ tử mỉm cười, mời đối phương đi vào, làm dịu bên ngoài cục diện lúng túng.

"Ân." Công Tôn Thanh Y trở về một chữ, liền hướng Tây Nguyệt các bên trong đi đến, bất quá cuối cùng, quay đầu, ánh mắt lãnh đạm quét ở đây tất cả mọi người một chút, sau đó lạnh nhạt mở miệng nói: "Có đôi khi, không cần tổng nhận vì người khác nói tới chính là sai, các ngươi địa vị thấp, tiếp xúc cùng bọn ta khác biệt, không biết cũng không tính sai lầm, chỉ là không biết còn nói, đó là ngu muội, nhìn chính là một trận trò cười."

Thanh âm hần không coi là quá lớn, nhưng lời nói này lại châm chọc rất nhiều người.

Chỉ là. . . Không ai dám nói chuyện, ai cũng không dám trêu chọc đối phương.

Lập tức, cái này chừng ba mươi tuổi nữ tử, mang theo xin lỗi nhìn xem ngoài cửa văn nhân nói: "Tây Nguyệt các đã đầy ngập khách, chư vị mời trở về đi."

Một câu nói kia, càng làm cho tất cả văn nhân càng thêm thất vọng rồi, bị làm nhục một trận coi như xong, vội lại hiện tại còn không thể tiến Tây Nguyệt các kiến thức một chút, cái này có một ít lúng túng.

"Cô nương chờ một lát."

Đúng vào lúc này, Đỗ Trần mở miệng, hần tới nơi đây nhưng chính là muốn phải xem thử xem một cái Tây Nguyệt các, hiện tại lại còn nói đã đầy ngập khách, liền không thể đang trầm mặc không nói.

"Vị công tử này có gì muốn làm?" Đối phương không có bởi vì là Tây Nguyệt các người, liền lộ ra cao cao tại thượng, đối với bất kỳ người nào đều biểu hiện rất khiêm cung, chẳng những xinh đẹp, hơn nữa còn rất thông minh, cũng là nhân tinh.

Cái này mới là người thông minh a.

"Tại hạ bất tài, muốn tiến Tây Nguyệt các mở mang kiến thức một chút việc đời, không biết có thể đi vào?"

Vô Kiếm mở đường, Đỗ Trần thông dong đi ra, nhìn đối phương mỉm cười nói.

"Xin lỗi, vị công tử này, Tây Nguyệt các đã đầy ngập khách."

Đối phương cự tuyệt nói.

"Tại hạ Thanh Liên, có thể đi vào?" Đỗ Trần trực tiếp lộ ra thân phận, lần này nói ra.

Cái này, chung quanh tất cả văn nhân xôn xao một mảnh, từng cái không nghĩ tới Thanh Liên thế mà tới, hiện tại Vạn Thánh thành bên trong, Đỗ Trần danh khí cũng không nhỏ, một bài Hoàng Hạc lâu, truyền quốc thi từ, có thể nói là xuất thân danh tiếng a, xuất hiện ở chỗ này, tự nhiên gây nên chung quanh văn nhân nghị luận.

"Lại là Thanh Liên tiên sinh?"

"Thanh Liên tiên sinh thật có nhã hứng a."

"Không nghĩ tới Thanh Liên tiên sinh cũng mộ danh mà đến rồi, chỉ tiếc a, chúng ta vào không được, không phải có lẽ có thể nhìn thấy Thanh Liên tiên sinh làm thơ."

"Thanh Liên tiên sinh xuất hiện, xem ra Tây Nguyệt các khách liền bất mãn."

"Xin chào Thanh Liên tiên sinh."

Các loại văn nhân nghị luận âm ỉ, có bộ phận văn nhân, nhìn xem Đỗ Trần, có chút hành lễ, lộ ra khiêm tốn, văn nhân tư thái làm đủ.

Đỗ Trần mỉm cười gật đầu, xem như đáp lễ.

Chỉ là. . .

☺♥☹☺ * ☹♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tị Dị Giới Đương Tác Gia* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78:: Cự tuyệt

"Không nghĩ tới lại là Thanh Liên tiên sinh, bất quá Tây Nguyệt các đã đầy ngập khách, đây là quy củ, đã điểm tây đèn, liền không cách nào lại nhập khách nhân, nếu là Thanh Liên tiên sinh nguyên ý, ngày mai lại đến, sẽ vì tiên sinh lưu lại một cái vị trí."

Nữ nhân mở miệng, những lời này, lại làm cho ở đây tất cả văn nhân giống nhau chấn kinh rồi.

"Truyền quốc bài thơ Linh Thư Sư đều không thể đi vào, thật đúng là lợi hại a."

"Đều nghe đồn nói Tây Nguyệt các khó tiến, chỉ là không có nghĩ tới đây a khó tiến, đây chính là Thanh Liên tiên sinh a, sáng tác Hoàng Hạc Lâu, truyền quốc thi từ, với lại có các loại đại nho giống nhau kết luận, bài thơ này từ, rất có thể sẽ lưu truyền thiên hạ, tăng lên tới truyền thế thi từ, khiếm khuyết bất quá chỉ là thời gian thôi, thế mà bị ngăn cản bên ngoài, thực sự là. . . Lợi hại."

"Đường đường truyền quốc thi từ văn nhân, thế mà không cách nào tiến vào một cái nho nhỏ Tây Nguyệt các, cũng không tránh khỏi quá đem mình để ở trong mắt chứ?"

Cái này văn nhân sợ kinh, còn có mang theo một chút nộ khí, Đỗ Trần thế nhưng là sáng tác truyền quốc thi từ văn nhân, lúc đầu tiến một cái Tây Nguyệt các, không nên tính rất khó a, nhưng bây giờ thế mà bị cự tuyệt, cái này tự nhiên để bọn hắn cảm giác được một loại nhục nhã.

Lại thêm trước đó phát sinh sự tình, một chút văn nhân, nhìn không được mượn đề tài để nói chuyện của mình.

"Mời các vị công tử thực sự thật có lỗi, Tây Nguyệt các có Tây Nguyệt các quy củ, lần này chính là đồ đèn tiết, Vạn Thánh Nhật ba ngày, Tây Nguyệt các mỗi ngày đều sẽ khai trương, hôm nay thật là đầy ngập khách, ngày mai tự nhiên sẽ để trống, Thanh Liên tiên sinh, tiện tỳ không dám làm cam kết gì, nhưng ngày mai tiên sinh lúc này đến, tiện tỳ định để tiên sinh đi vào."

Nàng như vậy nói ra, xem ra là thật sự đầy ngập khách, khi nhưng cái này cái gọi là đầy ngập khách, khả năng hạn chế là nhân số, mà không phải nói chân chính đầy ngập khách, bằng không, một cái Tây Nguyệt các to lớn như thế, dung nạp năm sáu trăm người vẫn là dễ như trở bàn tay, thêm một cái Đỗ Trần tuyệt đối sẽ không nói chen chúc.

Hạ nhân làm việc, Đỗ Trần cũng không có đủ kiểu quấy nhiễu, cũng không hề tức giận, ngược lại cười nhạt một tiếng nói: "Cái này vô sự, làm phiền cô nương."

Tới đây đơn giản liền là muốn qua đến xem thử, nếu như không thể đi vào, Đỗ Trần cũng sẽ không thất vọng, dù sao ngày mai cũng có thể lại đến, không cần thiết tranh thứ gì.

Nếu như thế, Đỗ Trần quay người rời đi.

"Thanh Liên tiên sinh, Tây Nguyệt các quả thực là khinh người quá đáng a."

"Đúng vậy a, ngài thế nhưng là sáng tác truyền quốc thi từ văn nhân, thế mà không cho ngài đi vào, khẩu khí này ngài thật nuốt trôi đi?"

"Thanh Liên tiên sinh, Tây Nguyệt các cử động lần này không vì người nói, không tuân theo văn học, tiên sinh nếu là nguyện ý, chúng ta đều có thể bồi tiên sinh, cùng nhau đi nha môn, cáo trạng Tây Nguyệt các, có nhục tư văn."

Đỗ Trần không có phát bất luận cái gì một điểm tính tình, lập tức còn lại một chút văn nhân không nhẫn nại được a.

Lúc đầu Tây Nguyệt các đủ kiểu ngăn cản, để bọn này văn nhân liền rất không thoải mái, lại thêm phát sinh Công Tôn Thanh Y sự tình, bọn hắn càng là nổi giận trong bụng, nếu là Đỗ Trần cùng Tây Nguyệt các người ôn ào lên, bọn hắn nói không chừng còn muốn lửa cháy đổ thêm dầu, nhưng không nghĩ tới Đỗ Trần cư nhiên như thế thoải mái tùy tính.

Kết quả là từng cái không cam lòng đi vào Đỗ Trần trước mặt, hi vọng Đỗ Trần gây sự với Tây Nguyệt các.

"Chỉ là một cái Tây Nguyệt các, có thể đi vào liền có thể tiến, không thể vào liền không thể tiến, có cái gì quan tâm?" Đỗ Trần lạnh nhạt mở miệng, bọn này văn nhân đánh chính là ý định gì, hắn chỗ nào không biết, chỉ là có lẽ là địa vị cùng thân phận nguyên nhân, Đỗ Trần hành vi làm việc, cũng không phải loại kia đồ đàn.

Người khác không cho vào, liền muốn cùng đối phương nhao nhao, nói thật, làm như vậy kỳ thật tại kéo thấp thân phận của mình.

Không cho vào liền không cho vào, dù sao mình lại không chịu thiệt, huống hồ cùng một cái hạ nhân tính toán chi li, không có bất kỳ cái gì một chút ý tứ.

Huống mà lại còn là một nữ nhân.

Truyền ra ngoài, ngày sau bị người khác chê cười.

Đây chính là con em thế gia, thật đúng là đừng nói, Đỗ Trần sinh ra chính là quyền quý, tại Đỗ gia những năm này, bồi dưỡng ra được tính tình đến rất tốt, không nói vô vi, nhưng không quá ưa thích tranh là sự thật, loại kia đi đường túm đi à nha con em thế gia, hoặc là chính là đầu óc quái đến.

Hoặc là chính là nhà giàu mới nổi cái kia chủng loại hình, bằng không, phạm là có một chút trí thông minh thế gia,

Cũng tuyệt đối sẽ không bồi dưỡng mình con cháu đời sau, ngang ngược can rờ.

Đầu năm nay diệu thấp là vương đạo, thâm sơn cùng cốc còn dễ nói, thổ hoàng đế ngang ngược can rờ bình thường, đại thế gia đệ tử, từng cái rất thông minh, một cái so một cái sẽ nhìn, bởi vì sẽ không nhân, hoặc là đã chết, hoặc là liền bị đuổi ra chân chính thượng đẳng vòng tròn.

Vạn Thánh thành bên trong, còn có thật nhiều tốt đồ chơi, đồ vật môn đi đạo xong, còn có nam bắc môn, nhiều loại đồ chơi, làm gì ánh mắt thiên cận thả ở một cái Tây Nguyệt các ở trong đâu?

Nhìn thấy Đỗ Trần vô vi chi tranh, một số nhỏ văn nhân không khỏi gật đầu khâm phục, nhưng đại bộ phận văn nhân, lại có vẻ có một ít ảo não a.

Cửa Tây pháo hoa, hai bên Phong Nguyệt Lâu, đều có nữ tử đang khảy đàn, cũng hoặc là diễn tấu tỳ bà các loại nhạc khí, đèn đỏ lục quang, cũng lộ ra long lẫy.

Như là vận khí tốt, còn có thể nhìn thấy một chút phóng khoáng văn nhân, trực tiếp lớn tiếng tụng thơ, đem nội tâm hi nộ ái ố, dùng thi từ văn học nói ra.

Đỗ Trần tâm tình cũng không tệ lắm, mà đúng lúc này, đột nhiên, Vô Kiếm kéo lại Đỗ Trần, bộ pháp đình chỉ, Đỗ Trần có chút hiếu kỳ, bất quá rất nhanh một viên cây trầm rơi trên mặt đất, bẹp một cái, chia năm xẻ bảy.

Chuyện này. . .

Đỗ Trần ngẩng đầu nhìn lại, chỉ nhìn thấy một người mặc thanh màu đỏ áo khoác nữ tử, một mặt áy náy đứng tại lầu các bên trên nói: "Mời công tử thứ tội, tiểu nữ tử một cái thất thần, cầm trong tay trầm gài tóc rơi xuống, còn xin công tử nhiều hơn thứ tội."

Nữ tử mở miệng, mượn nhờ ánh đèn, Đỗ Trần thấy rõ nữ tử này tướng mạo, trội hơn đẹp, nếu nói khuynh quốc khuynh thành không tính là, nhưng cũng coi là thượng đẳng, trong thần sắc mang theo một chút tiểu tự, bây giờ mặt mũi tràn đầy áy náy.

"Không sao cả! Tiểu thư về sau muốn bao nhiêu chú ý một chút."

Đây cũng không phải là là cố ý, chỉ là vô ý, Đỗ Trần cũng không nói thêm gì, dần dần rời đi nơi này.

Đó đèn tiết vẫn như cũ tiếp tục, khắp nơi đều là tiếng cười vui, cái kia một chút xíu không tốt tâm tình, cũng dần dần bị san bằng.

Sóng phóng túng, Đỗ Trần xem như cảm nhận được cỗ nhân khoái hoạt.

Ban đêm, Tinh Trạm đội thuyền bên trên, Đỗ Trần đứng ở đầu thuyền, nhìn xem hai bên bờ bên trên cảnh sắc, ánh trăng vẩy xuống, thánh hà mặt ngoài, sóng nước lấp lánh.

Đẹp! Đẹp! Đẹp a!

Giống như này mãi cho đến đêm khuya, Đồ Trần xem như chơi cả ngày, ăn cũng ăn, chơi cũng chơi, đồ đèn tiết cũng trên cơ bản thu trang, lần này đồ đèn tiết bị người lấy xuống nào đâu, một cái tuổi trẻ Danh Túc, tên là Trương Tử Minh.

Trở lại Hoàng Hạc Lâu bên trong, Đỗ Trần rửa mặt một phen, sau đó bắt đầu rèn luyện thân thể, tể ra Viêm Nhật cung, không ngừng kéo cung tu luyện.

Cường thân kiện thể.

Tu luyện hai canh giờ về sau, Đỗ Trần tắm một cái, sau đó bắt đầu bình tĩnh lại tâm thần, tu luyện văn kinh pháp môn.

Tu luyện văn kinh pháp môn, đem trong cơ thể tài hoa, rèn luyện một lần.

♥ 3:3: ✱ 3:♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 79:: Lần nữa cự tuyệt

Ba thủ truyền quốc thi từ, chỗ ngưng tụ Tài khí, cần từng cái rèn luyện, một khi rèn luyện hoàn tất lời nói, cảnh giới sẽ lại một lần nữa tăng lên.

Mình bây giờ là Văn Nhân cảnh hậu kỳ, nếu như đem cuối cùng bộ phận Tài khí toàn bộ rèn luyện một lần, có lẽ khả năng trực tiếp đến Danh Túc cảnh, cứ như vậy lời nói, liền có thể nắm giữ xuất khẩu thành thơ năng lực, bây giờ mình bất quá là dùng ngòi bút làm vũ khí.

Một khi có được xuất khẩu thành thương năng lực, liền có thể so với đại nho, tại bất kỳ địa phương nào, nói ra thì từ, đem sẽ trực tiếp bị Thánh đạo tiểu thuyết võng cảm ứng, trực tiếp bình phán thì từ phẩm chất.

Hiện tại mình là tại Vạn Thánh thành bên trong, có thần bí văn thánh nội tình tại, cho nên một chút kinh điển thi từ, sẽ bị những cái kia văn thánh vết tích bắt, cuối cùng mới có thể xuất hiện xuất khẩu thành thơ hiệu quả, không phải lời nói, đổi lại địa phương khác, Hoàng Hạc lâu liền xem như niệm đi ra, cũng chưa chắc có thể có dạng này thành tựu.

Tu luyện hoàn tất về sau, Đỗ Trần thu công, muốn đem còn thừa Tài khí toàn bộ luyện hóa, còn cần các loại đồ một thời gian ngắn, đại khái nửa tháng là được rồi.

Bây giờ bên ngoài đã mặt trời chói chang trên cao, tu luyện một đêm, Đỗ Trần không có một chút rã rời, ngược lại tinh thần sáng láng, như không phải là vì cường kiện nhục thân, đều không cần ăn cái gì.

Đẩy cửa phòng ra, Vô Kiếm thiếp thân đứng tại bên ngoài chờ đợi, hẳn là Vương Cảnh cao thủ, một năm không ngủ đều không có bất kỳ cái gì một chút quan hệ, với lại Vô Kiếm cũng là một cái siêu cấp tu luyện cuồng, chỉ cần có thời gian rảnh rỗi, Vô Kiếm đều sẽ tu luyện, tâm thần diễn hóa, thao luyện kiếm thuật.

Cho nên đối với này Đỗ Trần đã thành thói quen.

Đi vào nhà ăn, Đỗ Trần để hạ nhân chuẩn bị kỹ càng một chút thịt ăn, nhục thân cường kiện, tại ban đầu giai đoạn, nhất định phải thu hút đại lượng ăn thịt, hơn nữa còn nhất định phải là yêu thú ăn thịt, tuyệt đối không thể là phổ thông ăn thịt, không phải ăn ngược lại có độc.

Hoàng Hạc lâu không phải bình thường địa phương, nơi khác phương làm điểm yêu thú ăn thịt tương đối khó, Hoàng Hạc lâu chẳng những có thể lấy làm đến yêu thú ăn thịt, còn có thể làm đến cao đẳng ăn thịt, không kém gì tai Đồ gia.

"Nếu là sớm mấy năm có thể lời như vậy, từ nhỏ cường thân kiện thể, hiện tại chỉ sợ đã vượt qua giai đoạn thứ nhất, nhục thân đều có thể thông linh."

Đỗ Trần thầm nghĩ trong lòng, cảm thấy uổng phí hết thời gian mười mấy năm, là xác thực có một ít đáng tiếc.

Nguyên lai bởi vì Thần nguyên vấn đề, thể chất cũng yếu kém, ăn cái gì, đều là một chút thuốc bổ, loại này yêu thú ăn thịt ngẫu nhiên ăn hai khối có thể, nhưng không thể ăn nhiều, không phải năng lượng thu lấy không hết, lưu lại tại thể nội, không cách nào tiêu hóa, sẽ lưu lại đại phiền toái.

Nhục thân tu luyện, cũng là một loại pháp môn, kiệt xuất nhất chính là phương tây Phật Đà, chuyên môn tu luyện nhục thân, muốn tìm vạn pháp bất diệt chủng diệu bất bảo lưu lý thể, bất sinh bất diệt, nhục thân cực hạn, nhưng một quyền đánh nát vũ trụ tinh không, đánh vỡ hư không.

Từ xưa đến nay, cũng không phải là không có nhục thân thành đế cường giả, loại kia cường giả, muốn so cùng giai càng lớn mạnh một chút.

Bất quá Đỗ Trần không có ý định muốn tu luyện nhục thân, chỉ là đơn giản nhất cường hóa một cái, bất luận cái gì Thần Đạo tu sĩ, cũng hoặc nhiều hoặc ít sẽ tu luyện một cái nhục thân, nhục thân cường đại lên, còn có thể gia tăng thọ nguyên, có sao mà không làm?

"Thanh Liên tiên sinh, ngài ở chỗ này liền vừa vặn, người biết hiện tại Vạn Thánh thành bên trong, dư luận xôn xao đang nói cái gì sự tình sao?"

Đúng vào lúc này, Mặc Dư tới, hần tuy là danh túc, nhưng nhưng không có một chút cậy già lên mặt tính chất, tại Mặc Dư trong lòng, Đỗ Trần thân phận, cùng hần cũng đủ, nhưng mà Đỗ Trần tuổi tác không lớn, tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng, hần không phải không biết, cho nên mơ hồ đem Đỗ Trần đặt ở thượng vị.

Giờ này khắc này, Mặc Dư đến đây, mang theo lấy một chút bất mãn.

"Mặc lão cái này là thế nào?" Đỗ Trần khuôn mặt bình tĩnh dò hỏi.

"Còn không phải bộ phận văn nhân, ở nơi nào loạn nói huyền huyền, thêu dệt vô cơ một ít chuyện." Mặc Dư khí sắc mặt đều có một ít không tốt, gấp nói tiếp: "Hôm qua Thanh Liên tiên sinh có thể đi Tây Nguyệt các bị cự bên ngoài?"

"Vâng!" Đỗ Trần rất trực tiếp thừa nhận.

Ngay sau đó Mặc Dư vỗ bàn một cái, phần nộ nói: "Tiên sinh không tranh, chướng mắt Tây Nguyệt các, nhưng lời đồn đại truyền, nói là Tây Nguyệt các một vị đại nhân nào đó vật, ở bên trong nói tiên sinh tài hoa không đủ, với lại thi từ ở trong mang theo trình độ, cho nên cự tuyệt tiên sinh đi vào,

Đây quả thực là đối tiên sinh đại đại bất kính a."

Hần thờ phỉ phò nói, giờ khắc này Đỗ Trần cuối cùng là minh bạch, vì sao Mặc Dư tức giận như vậy.

Văn nhân bên trong, kiêng kỵ nhất chính là chép cùng bất chúc, Đỗ Trần bị Tây Nguyệt các cự tuyệt ở ngoài cửa, lập tức có nghe đồn lời đồn nói ra, là bởi vì Tây Nguyệt các bên trong có người đã nói như vậy một câu, đại khái ý tứ nói đúng là, Đỗ Trần tuổi còn trẻ, sáng tác truyền quốc thi từ, trong đó tất có chuyện ản ở bên trong.

Cái này chuyện ản ở bên trong là cái gì? Đơn giản chính là đạo văn, hoặc là nói bất chúc những người khác văn chương thi từ.

Thí dụ như kẻ một ít đã chết thi nhân, bọn hần lưu lại văn chương, viết tại trên trang giấy, không muốn lên truyền đến Thánh đạo tiểu thuyết vòng bên trong, vì vậy văn chương che hoa, bị người khác thấy được, đền bù điền từ, cuối cùng sáng tác ra càng tốt văn chương hoặc là thi từ.

Nhưng làm như vậy, liền chứng minh người không có chân chính tài hoa, đối văn nhân tới nói chính là lớn lao nhục nhã.

Mặc Dư thế nhưng là khâm phục Đỗ Trần, cho rằng Đỗ Trần tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng, hiện đang phát sinh dạng này sự tình, hần tự nhiên rất không vui, vì Đỗ Trần bệnh vực kẻ yếu.

Nhưng Đỗ Trần nghe xong, lại không có bất kỳ cái gì một điểm phản ứng, bình thần thông dong nói: "Từ xưa đến nay, văn nhân tương khinh, có một ít lời đồn đại còn không bình thường? Như cái này đều sinh khí lời nói, vậy ta thời thời khắc khắc đều phải tức giận, Mặc lão không cần như thế, lời đồn đại mà thôi."

Đỗ Trần ngược lại không rất quan tâm, cái này nếu là đều sinh khí lời nói, hần vì thế từ lúc, mỗi ngày đợi trong nhà, môn đều không ra một bước, kết quả đầy trời lời đồn đại, dân gian truyền ngôn, Nhất Tự Tinh Kiên Vương ấu tử, ngang ngược càn rỡ, làm việc tàn nhẫn, ức hiếp trung thần, giết người phóng hỏa.

Loại lời đồn đại này chuyện nhảm, nhiều vô số kể, cho nên Đỗ Trần xưa nay không quan tâm lời đồn đại, chỉ cần đừng làm rộn lớn, người khác nói liền nói vài lời.

Không phải tâm rộng, mà là lười nhác quán.

"Tiên sinh tâm rộng, Mặc mỗ bội phục, nhưng chuyện này, Mặc mỗ vẫn là hơi thay tiên sinh phàn nàn vài câu."

Mặc Dư đã không còn gì để nói, Đỗ Trần cũng không có gấp gấp, hần cũng không thể gấp chứ?

"Mặc lão đừng nóng giận, vừa vặn, món ăn lên, nếu là Mặc lão đợi chút nữa không chê lời nói, liền cùng nhau du thưởng nội thành phong cảnh chứ?"

Đỗ Trần nói một câu, Mặc Dư nghĩ nghĩ, nhẹ gật đầu cũng không có nói thêm cái gì.

Bữa cơm này Đỗ Trần ăn không sai, trọn vẹn ăn mười mấy cân thịt ăn, tu luyện nhục thân, Đỗ Trần là đơn giản nhất phương pháp, kéo cung rèn luyện, cơ sở huấn luyện, thể năng tiêu hao rất lớn, tự nhiên bụng đói, mười mấy cân thịt ăn nhìn như nhiều, nhưng đối với một người tu luyện nhục thân Thần Đạo võ giả tới nói, không tính là rất nhiều.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80:: Nguyên vì cô nương làm thơ 1 thử

Không thể vào bên trong?

Lần nữa bị cự!

Đã trải qua muốn rời khỏi Mặc Dư, đột nhiên, ngừng bộ pháp, đi vào Đổ Trần trước mặt, nhìn lấy Tây Nguyệt các nữ tử, không khỏi mở miệng nói: "Vì sao còn không cho Thanh Liên tiên sinh đi vào? Các ngươi là xem thường Thanh Liên tiên sinh sao?"

Hắn lớn tiếng nói, lộ ra hết sức tức giận, từ Đổ Trần tại Vọng Giang lâu tưng ra Hoàng Hạc Lâu bài thơ này từ, Mặc Dư liền mười phần khâm phục Đổ Trần, cái này không phải là cái gì ôm đuôi, vẹn vẹn chỉ là thưởng thức Đổ Trần tài hoa, tuổi còn trẻ, cũng đã đạt tới cái này dạng độ cao, tự nhiên thưởng thức.

Lại thêm bên trên bản thân hắn liền cùng Hoàng Hạc Lâu chương quỹ quan hệ không tệ, bằng không hôm đó cũng không khả năng được mời đi qua, bây giờ Đổ Trần một mà tiếp bị cự tuyệt, hắn không khỏi vì Đổ Trần bênh vực kẻ yếu.

"Thanh Liên tiên sinh, tụng truyền quốc thi từ, vì sao không thể vào ngươi chỉ là Tây Nguyệt các, các ngươi đến cùng muốn làm gì?"

"Lấy truyền quốc thi từ văn nhân, đều không thể đi vào, thực sự là cực kỳ buồn cười."

Thoáng một cái không ít văn nhân cũng ồ ào lên theo, bọn hắn bản thân liền đối với Tây Nguyệt các loại này cơ chế, lộ ra có một ít khó chịu, bây giờ mượn đề tài để nói chuyện của mình, để phát tiết mình nội tâm phần nộ.

Chỉ là mã bên trên một chút không tốt ngôn ngữ lại vang lên.

"Hừ, mặc dù tuổi nhỏ, sáng tác truyền quốc thi từ, thế nhưng là ta lại nghe nghe, đây bất quá là mô phỏng cổ nhân chi tác thôi."

"Đúng vậy a, gần nhất cũng có một chút nghe đồn, nói là Thanh Liên tiên sinh sở hữu Hoàng Hạc Lâu, đã được chứng thực, là người khác chi tác, chỉ là bị Thanh Liên tiên sinh trước phát ra tới thôi."

"Đạo văn bắt chước chi đồ, đáng giận đến cực điểm, nhân phẩm tệ tiện, bị Tây Nguyệt các cự tuyệt, hoàn toàn là hợp tình lý sự tình."

Những âm thanh này, thượng vàng hạ cám, không biết là ai nói, bất quá nhân số không ít, đều là đang nghị luận.

"Đạo văn? Mô phỏng? Ai nói? Có chứng cứ gì?"

"Vô duyên vô cớ bôi đen một vị văn nhân, nếu là không có cắt xác thực chứng cứ, một khi cáo trạng quan phủ hoặc là văn viện bên trong, đây chính là tội lớn."

"Ha ha ha ha, cực kỳ buồn cười a, không cho vào liền không cho vào, còn không nên nói ra nhiều như vậy buồn cười lý do, Thanh Liên tiên sinh, nơi đây không vào cũng được."

Bất quá vẫn như cũ có bộ phận văn nhân, là ủng hộ Đổ Trần, xem như nhìn đến mình bạch, cũng không có bị tin đồn cho lừa dối.

"Cười cái gì? Hôm qua Tây Nguyệt các bên trong, có nhất vị đại nhân vật, chính miệng nói, cho rằng Thanh Liên tác phẩm, hắn đã từng nhìn qua một thiên cùng loại, là người khác chi tác, Thanh Liên bất quá là sửa chữa một phen thôi."

"Không sai, vị đại nhân vật kia, địa vị rất lớn, tự mình mở miệng nói qua lời nói này, đây là Trương công tử nói, hắn hôm qua ngay tại Tây Nguyệt các bên trong."

Bất quá bên trên phản bác thanh âm vang lên, liên lụy đến một người khác thân bên trên.

Đại nhân vật tại Tây Nguyệt các bên trong, tự mình mở miệng, mặc dù không đến mức trực tiếp khẳng định Đổ Trần đạo văn, nhưng ngôn từ bên trong, trong đó ý tứ nói đúng là, Đổ Trần thi từ, có một vài vấn đề, ở trong tràn đầy mờ ám.

Văn nhân bên trong, kiêng kỵ nhất chính là đạo văn cùng mô phỏng, một khi ai thật làm như vậy, thân bại danh liệt đều là chuyện nhỏ, hậu đại đời đời con cháu, đều muốn nhận ảnh hưởng, cho nên Tây Nguyệt các coi đây là lý do, cự tuyệt Đổ Trần đi vào, cũng là hợp tình hợp lý.

Mặc Dư nghe nói như thế, thần sắc tức giận, nhìn nhau Tây Nguyệt các ngênh đón nữ tử nói: "Nói bậy nói bạ, Thanh Liên tiên sinh tài hoa hơn người, há là trong miệng các ngươi ngôn luận người, Tây Nguyệt các, chớ có cho là các ngươi bôi cánh thế lớn, liền có thể như thế có làm nhục tác phẩm."

"Mời tiên sinh bớt giận, tiểu nữ tử cũng không có nói như vậy, chỉ là tiểu nữ người bất quá là một người làm, đây là Tây Nguyệt các quy củ, mong rằng Mặc lão tiên sinh, cùng Thanh Liên tiên sinh thông cảm."

Đối phương mang theo mỉm cười, lần này nói ra, xuất ra thân phận nói chuyện, trong lúc nhất thời, Mặc Dư cũng không biết nên nói cái gì.

Nếu là tranh cãi nữa xuống dưới, ngược lại mất mặt là mình, huống hồ chuyện này hẳn là Đỗ Trần đi tranh, hẳn đi tranh có một chút không tương nổi.

"Tính toán, nếu không cho đi vào, coi như đi." Đỗ Trần mở miệng, hẳn vẫn như cũ không tranh, từ đầu tới đuôi, hẳn chính là nghĩ qua đến xem thử thôi, nói không chính xác cảm thấy không có ý gì,

Sớm rồi sân cũng có thể.

Không thể đi vào liền không thể đi vào, cái này không có gì cùng lắm.

"Tiên sinh, cái này không thể được, nếu là ngài không tranh, chỉ sợ ngày mai tin đồn chính là, ngài không dám tranh, bản thân ngầm thừa nhận."

Mặc Dư nhìn sự tình vẫn tương đối thấu, biết được nếu là Đỗ Trần hiện tại không tranh lời nói, ngày mai sẽ phiền phức.

"Mặc lão, nếu Tây Nguyệt các người đã nhận định ta Thanh Liên là đạo văn đánh cắp người, còn cần giải thích cái gì? Dùng miệng đi thuyết phục người khác, vĩnh viễn không có khả năng." Đỗ Trần lắc đầu, nếu như mọi chuyện đều cùng người khác đi tranh đi âm ỉ, đoán chừng đời này cái gì cũng không cần làm, mỗi ngày liền cố lấy cãi nhau đi.

Sẽ có thời gian sử dụng ở giữa, tiêu phí tại hữu dụng địa phương bên trên, mới là chính đạo, loại này không có bất kỳ cái gì giá trị cái lộn, Đỗ Trần lười đi quản.

Có lẽ là Đỗ Trần thân phận quá siêu nhiên, hẳn ý nghĩ, cùng thế tục thường nhân ý nghĩ khác biệt, chỉ ít dù là đã là Danh Túc địa vị Mặc Dư, nhưng như cũ cảm thấy nuốt không trôi khẩu khí này.

Có thể Đỗ Trần lại vậy thoát ra, sai bước, không có một chút dừng lại, Mặc Dư cũng vô pháp tiếp tục lưu lại nơi này, chỉ cúi đầu thờ dài nói: "Tiên sinh chờ ta."

Đỗ Trần cùng Mặc Dư rời đi, trong nháy mắt, còn lại văn nhân bắt đầu lao nhao.

"Xem ra bất cứ chuyện gì đều khó có khả năng là huyết thống không gió a, tuổi còn trẻ, ta cũng không tin hẳn có thể làm được vô vi chi tranh, đoán chừng Tây Nguyệt các vị đại nhân vật nào, khẳng định có nhất định chứng cứ, thể nhân tài không dám vào đến."

"Đúng vậy a, ta liền nói, trẻ tuổi như vậy, làm sao có thể sáng tác ra, Đạo Đức Kinh loại này văn chương, thực sự là cực kỳ buồn cười."

"Nhìn xem rốt cục là ai ngu muội vô tri, đạo văn mô phỏng người, cực kỳ buồn cười."

"Tại Vạn Thánh thành bên trong đạo văn, người này thanh danh, nghĩ đến muốn triệt để bại hoại."

"Không dám nào, xem ra trong lòng sợ a."

Đỗ Trần lựa chọn ẩn nhẫn, mà nếu Mặc Dư nói tới một dạng, tất cả văn nhân mồm năm miệng mười bắt đầu ồn ào lên, mỗi một câu đều đối với Đỗ Trần bất lợi, bại hoại Đỗ Trần thanh danh.

Kỳ thật nếu là cuối cùng mà nói, Đỗ Trần tất cả văn chương thật đúng là chép, có thể nói một cách khác, Đỗ Trần trong đầu văn minh, là một thể giới khác văn minh, nói đạo văn quá tuyệt đối, dùng phát dương quang đại cũng có thể lý giải.

Có một ít vô liêm sỉ, nhưng Đỗ Trần thân phận, hoàn toàn có thể cho hẳn không cần làm như vậy, liền có thể hưởng nhận tất cả vinh hoa phú quý, không cần về vùi cho thêm chuyện ra.

Cửa Tây giữa đường, chuyện này lập tức bị khuếch tán ra.

Mà giờ này khắc này, Đỗ Trần đứng ở một chỗ Phong Nguyệt Lô dưới, hẳn lắng nghe một vị thanh quan nhân tiếng đàn, thần sắc bình thản.

Mặc Dư đứng ở phía sau, suy nghĩ ngàn vạn, nhưng giữ yên lặng, không kiểm nhất không tranh, chỉ cần Đỗ Trần không phát sóng bất luận cái gì ngoài ý muốn, hẳn liền sẽ không nói gì nhiều.

Vị nào thanh quan nhân, không phải rất nổi danh, chỉ ít không có bao nhiêu văn nhân, bởi vì cái này nữ tử mà đi vào trong lầu, mời chào không đến quá nhiều sinh ý, bất quá tiếng đàn cũng rất chân tình thực lòng, trừ qua lại lễ khách văn nhân, chân chính tĩnh hạ tâm nghe đối phương đàn tấu người, duy chỉ có Đỗ Trần một cái.

Một chút, tiếng đàn đình chỉ, vị nào thanh quan nhân hơi nghi ngại khí tức, lấy lại tinh thần, lại một lần nữa nhìn thấy Đỗ Trần.

Đầu nhập lấy mỉm cười, tính là gặp qua, nhưng không có nói một lời hai nói.

Hồng trần ba ngàn, tất cả đều xem như qua lại vân yên, tất cả đều là người qua đường, gặp nhau chính là duyên phận, một cái mỉm cười là được, cũng không cần muốn phát sinh cái gì.

"Đây là Thanh Liên tiên sinh, Thanh Liên tiên sinh làm một vị người trong kỹ viện đề thơ, xem ra không thể coi thường a ."

"Vị này chính là Thanh Liên tiên sinh? Truyền quốc thi nhân, Hoàng Hạc Lâu ta thế nhưng là cảm thấy đắc ý cảnh phi thường a, không nghĩ tới Thanh Liên tiên sinh ở chỗ này ."

"Nếu là Thanh Liên tiên sinh làm sao sẽ sáng tác ra truyền quốc bài thơ, chỉ sợ càng phải xuất hết danh tiếng a ."

"Ha ha ha ha, nếu là Thanh Liên tiên sinh làm sao sẽ lấy ra truyền quốc bài thơ, ra không làm náo động ta không biết, Tây Nguyệt các chương quỹ chờ một chút, chỉ sợ đều là muốn hối hận đến ruột đều thanh ."

Tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, có thể đột ngột ở giữa, chỗ có tiếng người yên tĩnh .

Đỗ Trần thanh âm vang lên :

Trữ ý nguy lâu phong tế tế

Vọng cực xuân sâu

Âm âm sinh thiên tế

Thảo sắc yên quang tàn chiếu lý

Vô ngôn thù hội bằng lan ý.

Nghĩa:

Lầu vắng dựa trông bên gió hát

Tận nét xuân sâu

Âm đạm ngưng tâm mắt

Cỏ nhạt khói lan chiều nắng tắt

Không lời ai thấu lòng quay quắt.

Thanh âm vang lên, tính toán không bên trên rất lớn, nhưng lại mang theo một loại trầm thấp, có một loại không nói ra được sâu tư, giờ khắc này tất cả mọi người càng thêm yên tĩnh, những cái kia tiếng đàn tại thời khắc này thế mà cũng dừng lại, cửa Tây đường phổ phồn hoa giống như gấm, có thể một đoạn này địa phương, lại lạ thường yên tĩnh .

Mặc Dư lắng lắng nghe Đỗ Trần tụng thơ, dần dần đầu nhập tại thi từ ở trong .

Đây là cổ đại Liễu Vĩnh thi từ, một cái có thể dẫn được thiên hạ phong trần nữ tử điên cuồng theo đuổi thi từ, vì Liễu Vĩnh một bài thi từ, không tiếc bất cứ giá nào, bài thơ này từ tên là Điệp luyện hoa.

Nửa câu đầu mang theo một loại nhớ nhà ý cảnh, một người dựa vào tại cao lầu bên trên, tinh tế xuân gió thổi vào mặt, đôi mắt nhìn về nơi xa, không hết sâu tư, âm âm đạm tràn ngập chân trời, tà dương chiếu xéo, thảo sắc mịt mờ, ai có thể hiểu được ta yên lặng bằng ghế dựa lan can tâm ý .

Mặc dù giờ này khắc này là muộn bên trên, nhưng thi từ ý cảnh không quan tâm sớm muộn, thi từ bên trong, đã ở hình dung lờ mờ thiên địa, ý cảnh đến không có cái gì xuất nhập vấn đề lớn .

Thi từ rất ưu mỹ, tính tuyệt không thể tả, nhưng nếu nói tuyệt hảo, còn chưa đủ quá đáng, có thể tính bên trên là một thiên tình phẩm thi từ .

Chỉ là đột ngột ở giữa, Đỗ Trần thanh âm phá lệ lớn hơn một chút .

"Nghĩ bả sơ cuồng đồ nhất túy. Đối tửu đương ca, cường nhạc hoàn vô vị."

(Những muốn buông tình say túy lúy. Chén rượu lời ca, vui ép hoàn vô vị.)

Thanh âm đột ngột tăng lớn, dung nhập một loại tình cảm, tiếp nhận phía trên, khiến người ta cảm thấy, có một thi nhân đứng ở cao lầu bên trong, muốn không say không nghỉ, nhưng làm ca tiếng vang lên thời điểm, lại cảm giác được cường cầu ngược lại không thú vị .

Thi từ nhận trước mở về sau, xác thực tuyệt không thể tả, tính phẩm thi từ đã trải qua như vậy ổn thỏa .

Nhưng ngay một khắc này, Đỗ Trần thanh âm, lại bỗng nhiên trở nên càng thêm trầm thấp .

"Y đài tiệm khoan chung bất hối . Vĩ y nhân tiêu đắc nhân tiêu túy ."

(Đai áo rộng dần không hận ý. Vì ai nên nổi thân tiều tụy.)

Thanh âm vang lên, trong phút chốc, nguyên bản não nhiệt Vạn Thánh thành bên trong, bỗng nhiên ở giữa, bộc phát ra hào quang óng ánh, Tài khí tràn ngập, từng đạo từng đạo ý chí cường đại, tại thời khắc này đột nhiên thức tỉnh.

Vạn Thánh thư viện, đã là vào đêm, vẫn như trước đèn đuốc sáng trưng, ngày lễ chúc mừng tiếp theo, chủ yếu là học tập, từ Vạn Thánh thư viện bên trong, có thể nhìn ra xa đến Vạn Thánh thành, mà giờ này khắc này, Vạn Thánh thư viện thánh nhân bìa, lại đột ngột bộc phát ra óng ánh nhất hào quang.

"Chuyện gì phát sinh?"

"Chuyện gì xảy ra?"

Trong lúc nhất thời, Vạn Thánh thư viện học sinh, tiên sinh dạy học nhao nhao đi ra, ở trong không thiếu khuyết đại nho, thậm chí có một người Chư Tử.

Bọn hắn đi ra về sau, nhìn thấy Thánh Bìa đang mãnh liệt run rẩy, không khỏi lộ ra vẻ chấn động.

"Tê! Có người sáng tác không được thi từ, Thánh Bìa thế mà cộng minh."

"Vạn Thánh Nhật còn chưa tới đến, thế mà thi có văn nhân lấy ra có thể làm cho Thánh Bìa cộng minh thi từ, là cái gì thi từ? Truyền thế thi từ sao?"

"Cái này không thể tưởng tượng nổi a, là ai? Vị tiên sinh kia, sáng tác như thế nào thi từ? Người tới, chuẩn bị ngựa, ta muốn đi một chuyến Vạn Thánh thành, không, ta trực tiếp đi."

Giờ khắc này nguyên một đám học sinh cùng điên một dạng, không chế văn bảo, trực tiếp hướng Vạn Thánh thành chạy tới, chân trời bên trong, từng chùm hào quang phảng phất lưu tinh hiện lên.

Mà Vạn Thánh thành bên trong, tất cả mọi người rung động, toàn bộ Vạn Thánh thành đột ngột bộc phát ra phá lệ hào quang óng ánh, hơn nữa quang ảnh bên trong, thế mà xuất hiện bốn năm tôn thân ảnh mơ hồ, đó là thánh hiền thời cổ a.

Tây Nguyệt các bên trong, đã trải qua đóng cửa lại Tây Nguyệt các, không ít văn nhân tài tử đang ở tụng thơ so sánh, vì truy cầu giai nhân, có thể nói là thật là nhanh sinh sống.

Có thể đột ngột ở giữa, này thiên đại động tĩnh, để Tây Nguyệt các tất cả tài tử đều phát giác được.

"Tài khí bạo động, chuyện gì xảy ra?"

"Phát sinh cái gì? Vì sao Tài khí bạo động? Chẳng lẽ lại có ai sáng tác ra cái gì không dậy nổi văn chương thi từ?"

Tất cả văn nhân lộ ra hết sức tò mò, lộ ra vẻ kinh ngạc, rất nhanh có người từ bên ngoài đi tới, phát ra không thể tin tiếng la.

"Chư vị huynh đài nhanh chóng đi xem a, có người lấy ra truyền thế thi từ, Tài khí toàn thành, thánh hiền thời cổ hư ảnh đều xuất hiện."

Lời này cái từ này, Tây Nguyệt các từ trên xuống dưới, không một người không có lộ ra rung động biểu lộ.

ღ♥❄❄❄ ❄❄♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82:: Giang Xuyên viện trưởng

Giờ này khắc này, toàn bộ Vạn Thánh thành bên trong, toàn thân tản ra một loại trắng nõn quang huy, hơn nữa còn có tiên hiền hư ảnh xuất hiện, chiếu

rời thế gian, có một loại nói không nên lời to lớn .

Từng tòa tiên hiền pho tượng, tại thời khắc này sinh ra cộng minh .

Tây Môn đường đi, Tài khí tràn ngập, giờ khắc này Vạn Thánh thành bên trong, hóa thành Tài khí hải dương, loại cảnh tượng này, siêu việt truyền quốc thi từ cảnh tượng .

Liễu Yên kinh ngạc, Thỉnh Vũ các dưới lầu tất cả văn nhân đều kinh ngạc, Mặc Dư kinh ngạc, cho dù là một mực mặt không biểu tình không kiêu, cũng không khỏi kinh ngạc .

Truyền quốc thi từ, kiên quyết không có khả năng gây nên dạng này trình độ kỳ quan .

Một chút phẩm chất cao thi từ, một khi sinh ra liền sẽ khiến thiên địa kỳ quan, đơn giản nhất mấy loại, thì là Tài khí phun trào, thi từ trở thành sự thật, đây đều là đơn giản một chút, thí dụ như nói người ca tụng cảnh tuyết, lập tức liền bắt đầu tuyết rơi .

Nhưng mà đến cao tầng thứ, chính là Tài khí bạo động, một khi đến trình độ này, trên cơ bản chính là truyền quốc thi từ, hơn nữa hội có một ít kỳ cảnh, thí dụ như nói có tiên hiền Thánh Nhân hư ảnh tụng này thơ, truyền đạt một nước .

Sau đó tầng thứ cao hơn không phải là không có, tình huống bây giờ chính là, cổ đại Văn Thánh tiên hiền, thường thường hội lưu lại một ít gì đó, thường thấy nhất chính là văn bia, ở trong có Văn Thánh ý chí, nếu là tương lai có văn nhân, tụng niệm thi từ, hoặc là văn kiện viết văn, tình diệu tuyệt luân, cùng mình làm thơ chờ văn chương phong cách rất tương tự, sẽ sinh ra cộng minh .

Bây giờ Đỗ Trần bài thơ này từ, ít nhất là truyền quốc cấp, thậm chí khả năng cao hơn .

"Trữ ý nguy lâu nguy lâu phong tế tế . Vọng cực xuân sâu, âm âm sinh thiên tế . Thảo sắc yên quang tàn chiếu lý . Vô ngôn thủy hội bằng lan ý ."

"Nghĩ bả sơ cuồng đồ nhất túy . Đối tửu đương ca, cường nhạc hoàn vô vị . Y đài tiệm khoan chung bất hồi . Vi y tiêu đắc nhân tiều tụy ."

Cũng đúng vào lúc này, hiển lộ ra Văn Thánh hư ảnh, đột ngột ở giữa, thế mà đối tửu đương ca, tụng niệm bài thơ này từ, trong phút chốc thi từ truyền thiên hạ, toàn bộ Thần Đạo thế giới, giống nhau nghe được đạo thanh âm này, đây là Văn Thánh mở miệng, miệng vàng lời ngọc .

Giờ khắc này không bỏ Tài khí, gia trì tại Đỗ Trần trên thân, trong phút chốc Đỗ Trần toàn thân hào quang tứ xạ, như không biết người, sẽ còn coi là Đỗ Trần chính là Văn Thánh, có một loại khó mà diễn tả bằng lời cảm giác .

Mà có bộ phận Tài khí, gia trì tại Liễu Yên trên thân, bởi vì bài thơ này từ, là Đỗ Trần đưa cho Liễu Yên .

Cho nên Liễu Yên có thể thu hoạch được bộ phận Tài khí .

Huru!

Đúng vào lúc này, một kiện đồ vật rơi vào Liễu Yên trước mặt, cái này là một thanh tinh công chế tạo cảm, cảm thân không biết dùng cái gì vật liệu gỗ sỡ tạo, lại tản ra một loại hào hùng khí thế Tài khí năng lượng, đây là quốc chi văn bảo, đồ đèn tiết độ nhất nhân, cũng bất quá là thu hoạch được một kiện quốc chi văn bảo .

Ngần dậm mới tìm được một đầu xem như nói nhẹ, Liễu Yên tuy là người trong kỹ viện, cảm kỳ thư họa xem như tinh thông, nhưng lại còn chưa có tư cách có thể thu được một kiện quốc chi văn bảo, có thể nói một chút thân phận cao thượng người trong kỹ viện, cũng không có thể có một cái quốc chi văn bảo .

Thơ truyền thiên hạ, truyền thế thi từ lại hiển lộ .

Trong phút chốc xôn xao tiếng một mảnh .

"Truyền thế thi từ Truyền thế thi từ Ta cả đời này nhất định không nghĩ tới, có thể thấy có người tự mình sáng tác một bài truyền thế thi từ ."

"Được! Được! Được! Tốt một câu y đài tiệm khoan chung bất hồi, vi y tiêu đắc nhân tiều tụy! Được! Được! Được! Đây quả thực là thiên cổ tuyệt thơ a, thi từ truyền thiên hạ, ngày sau tất nhiên có thể lưu danh muôn đời ."

"Y đài tiệm khoan chung bất hồi, vi y tiêu đắc nhân tiều tụy, bài thơ này từ, viết một cái thi nhân nghèo túng, cũng viết một người dứt khoát, cho dù thân thể dần dần gầy gò, cũng sẽ không có bất luận cái gì một chút hối hận, này thơ đạo tẫn nam nữ tương tư trọng yếu nhất một bộ phận a ."

"Nhiều ưu mỹ thi từ a, truyền thế thi từ, quả nhiên chữ chữ bất phạm ."

Tất cả văn nhân lấy lại tinh thần, tại thời khắc này bắt đầu sôi trào, người một lời ta một câu, bởi vì Đỗ Trần thi từ, rung động Vạn Thánh thành .

Cũng ngay một khắc này, xôn xao tiếng lại một lần nữa vang lên, bởi vì đến một vài đại nhân vật .

"Vạn Thánh thư viện viện trưởng, Giang Xuyên tiên sinh,

Hắn đều đến ."

"Truyền thể thi từ, dẫn tới Vạn Thánh thư viện Giang Xuyên tiên sinh, cũng không tính là cái gì ngạc nhiên sự tình đi."

"Vạn Thánh thư viện Giang Xuyên tiên sinh, một mực chưa từng thấy qua, lần trước đi cố ý bài phỏng, cũng không thấy, không nghĩ tới hôm nay có thể ở chỗ này nhìn thấy ."

"Truyền thể thi từ, còn chưa đủ oanh động? Giang Xuyên tiên sinh bị hấp dẫn tới, hoàn toàn là tình lý ở trong sự tình ."

Từng đạo từng đạo bóng người ra bây giờ chỗ này, đầy đều là Vạn Thánh thư viện đại nhân vật, bình thường khó gặp, có thể hiện tại trên cơ bản toàn bộ tụ tập lẫn nữa .

"Là ai lấy ra truyền thể thi từ? Là vị tiên sinh kia?"

Một cái trắng phát thương già nua người, vội vội vàng vàng đi tới, quần áo đều hơi có một ít không ngay ngắn, người đọc sách giảng cứu chính là quy củ cùng lễ nghi, tư thế này ra ngoài, người khác còn cười nhạo hắn không biết cấp bậc lễ nghi .

Chỉ là bây giờ không có người dám cười nhạo người, vì vị người này là Vạn Thánh thư viện viện trưởng, Giang Xuyên tiên sinh, có thể là một gã truyền quốc Linh Thư Sư, viết sách tác phẩm sách vở truyền quốc, địa vị cực kỳ độ cao, hơn nữa không chỉ là một vị Linh Thư Sư, hay vẫn là một người đại nho cấp văn nhân .

Có được song trọng địa vị, càng là một người Thần đạo tu sĩ, bằng không lời nói, cũng không khả năng trở thành thiên hạ nổi tiếng Vạn Thánh thư viện viện trưởng .

Lớn như thế nhân vật, cho dù là cầu kiến cũng không có thể nhìn thấy một mặt, nhưng hôm nay lại chủ động xuất hiện, có thể đủ kiến thức đến, truyền thể bài thơ giá trị .

"Giang tiên sinh, sáng tác bài thơ này từ văn nhân, chính là Thanh Liên tiên sinh, chính là vị này ." Đúng vào lúc này, Mặc Dư cái thứ nhất mở miệng, chỉ Đỗ Trần lập tức mở miệng nói .

Trong nháy mắt Giang Xuyên tiên sinh lập tức thẳng đến đến Đỗ Trần trước mặt, quan sát tỉ mỉ một phen, sau đó nhin không được càng thêm sợ hãi than nói: "Không nghĩ tới tiên sinh cư nhiên như thế tuổi trẻ, cũng đã lấy ra truyền thể bài thơ, đây là ... Tài hoa hơn người a ."

Giang Xuyên thật sự là rung động đến không nói ra được lời gì, nếu là một cái so tuổi của hắn lớn, hoặc là nói cùng tuổi của hắn một dạng người, có lẽ Giang Xuyên tiên sinh còn sẽ không biểu hiện như thế rung động, có thể hiện tại Đỗ Trần để hắn cảm thấy một loại rung động .

Để hắn minh bạch, cái gì gọi là thiếu niên thiên tài .

"Chỉ là một bài truyền thể thi từ thôi, tiên sinh là cất nhắc ta, cô nương, bài thơ này từ liền tặng người, ngày sau nếu có duyên, lại tụ họp thời điểm, hi vọng cô nương có thể thoát khỏi trong lòng hậm hực, người sống một đời, chung quy là khổ tận cam lai ."

Đỗ Trần mở miệng, đối với đại danh鼎鼎 Vạn Thánh thư viện viện trưởng Giang Xuyên, Đỗ Trần không có quá mức để ý tới, ngược lại là đi cùng Liễu Yên mở miệng, một cái bình thường người trong kỹ viện .

"Đa tạ công tử đề thơ, Liễu Yên đời này kiếp này, chưa từng quên tiên sinh đại ân đại đức ."

Giờ này khắc này, Liễu Yên sớm mặt đã nước mắt, nói thật nàng từ có chuyện đau lòng, chỉ là không biết tìm ai kể rõ, duy chỉ có đàn tấu dây đàn, lại không nghĩ tới, Đỗ Trần thế mà thông qua tiếng đàn, cảm nhận được bản thân tâm tiếng .

Lại thêm bài thơ này từ, càng là ưu mỹ đến không tưởng nổi, lập tức đâm trúng nội tâm của nàng thương cảm, đã sớm lệ quang lượn quanh .

Nói vừa xong, Đỗ Trần trực tiếp rời đi, sai bước, hướng Hoàng Hạc Lâu đi đến .

Lần này Từ Giang Xuyên tiên sinh có chút hiếu kỳ, hắn không minh bạch vì sao Đỗ Trần làm sao tâm tình có một ít không tốt, theo đạo lý nói, lấy ra truyền thể bài thơ, lẽ ra nên hài lòng hưng phấn a, có thể tại sao sẽ như vậy đâu?

Hắn không minh bạch, trong lòng rất hiếu kỳ .

☺♥♣♠✱♣♥ Cầu nguyệt phiếu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Chương 83:: Tây Nguyệt các phiên phức

Không chỉ là Giang Xuyên có một ít xem không hiểu, Vạn Thánh thư viện không ít người đều xem không hiểu, bao quát một chút văn nhân, cái này lấy ra truyền thể bài thơ, không thể nghĩ ngờ không phải làm rạng rỡ tổ tông sự tình, Đỗ Trần hoàn toàn có thể dựa vào bài thơ này từ ăn cả một đời .

Đi tới chỗ nào đều lại nhận vô số người tôn kính, có thể hiện tại xem ra, Đỗ Trần chẳng những không có bất luận cái gì một chút vui sướng, ngược lại mang theo một chút lạnh lùng, liền có một ít ý vị sâu xa .

"Phòng Minh, đây là?" Giang Xuyên nhìn lấy Mặc Dư, hần tự nhiên nhận biết Mặc Dư, dù sao Mặc Dư chính là Vạn Thánh thành nội đường danh túc, cũng coi là số lượng không nhiều danh túc, mặc dù Mặc Dư không có tư cách cùng hần bình đẳng, có thể hiện tại Giang Xuyên không khỏi hô lên Mặc Dư chữ, rút ngắn một chút quan hệ, muốn biết một chút nội tình .

"Mời Giang tiên sinh thứ tội, việc này Phòng Minh không tốt lắm nói, bất quá Giang tiên sinh nếu là muốn biết chút vật gì lời nói, có thể đi Tây Nguyệt các hỏi một chút ."

Mặc Dư cúi người, có chút mở miệng, sau khi nói xong, liền tự hành cáo từ, đi theo Đỗ Trần bộ pháp, nhanh chóng theo tới .

Không qua bao lâu thời gian, cái này thủ Điện luyện hoa lập tức liền bị truyền đến Thánh Đạo tiểu thuyết võng bên trên, kí tên là Thanh Liên, giờ khắc này toàn bộ Vạn Thánh thành tất cả văn nhân lại một lần nữa sôi trào .

"Thanh Liên tiên sinh quả thực là đại tài, thiên thứ hai thi từ, lại là truyền thể thi từ, thiên thứ ba thi từ, chẳng phải là bách thể thi từ?"

"Lợi hại, lợi hại, lợi hại, thứ nhất thủ chính là truyền quốc thi từ, thứ hai bài thơ từ trực tiếp chính là truyền thể thi từ, đây quả thực là Khó mà hình dung, khó mà hình dung, Nhân tộc ta văn đạo, muốn xuất một người Thi thánh sao?"

"Đương đại Thi thánh a, tuổi còn trẻ, cũng đã lấy ra hai bài truyền quốc cùng truyền thể cấp bài thơ, Thanh Liên tiên sinh đại tài ."

Ngắn ngắn chưa tới một canh giờ, Điện luyện hoa, đã trải qua tin phục thiên hạ vô số nam nữ, bài thơ này từ, có văn nhân nhớ nhà chi tình cảm giác, cũng có giữa nam nữ này một chút lo lắng, nhất là một câu cuối cùng .

Y đài tiệm khoan chung bất hối, vi y tiêu đắc nhân tiểu tụy, cang là tinh diệu tuyệt luân, đạo tấn này không hối hận chi tâm .

Đỗ Trần thân ảnh biến mất tại Tây Môn đường phố, dĩ nhiên trở lại Hoàng Hạc Lâu bên trong, vừa rồi Điện luyện hoa đạt được Tài khí, hần nhất định phải nhanh chóng luyện hóa, trùng kích một thoáng trước mắt cảnh giới .

Chỉ là Đỗ Trần kiên quyết sẽ không nghĩ tới, hần cái này một bài thi từ, đã trải qua siêu việt Mộc Lan từ, cang là sâu không biết được bao nhiêu nữ từ yêu thích, trong vòng một đêm, Thanh Liên hai chữ, đã trở thành vô số văn nhân truy đuổi đối tượng .

Bởi vì truyền thể thi từ vừa ra, Đỗ Trần thân ảnh ra hiện tại thiên hạ các cái địa phương, một màn này bị thiên địa mô phỏng xuống tới, lưu truyền thể gian .

Không nói trước Đỗ Trần tướng mạo phong thần tuấn lãng, chỉ là đọc thơ lúc tình cảm, lại thêm bài thơ này từ bản thân chất lượng, tin phục thiên hạ nữ từ tâm, quả thực không nên quá dễ dàng, nhất là những cái kia người trong kỹ viện, cang là đối với Đỗ Trần si mê đến không tưởng nổi .

Trong lúc nhất thời, Điện luyện hoa trở thành Thần Đạo thể giới nóng nhất chủ đề, một thanh phổ thông quạt xếp, nếu là in lên Điện luyện hoa thi từ, giá cả chỉ ít lặt gấp ba, có quan hệ với Điện luyện hoa bất kỳ vật gì, đều sẽ bị một đám người tranh tiền đoạt sau mua sắm .

Nhưng mặc dù người trong thiên hạ đều là bởi vì bài thơ này từ mà rung động, nhưng có một nhóm người, lại cực kỳ dè dặt .

Nhóm người này chính là Tây Nguyệt các quân sự, hiện tại toàn bộ Vạn Thánh thành cũng đang thảo luận Đỗ Trần sáng tác truyền thể bài thơ sự tình, có thể nói nói, lại kéo tới Đỗ Trần bị Tây Nguyệt các vô tình cự tuyệt hai lần đi vào sự tình, lập tức các loại lời đồn nổi lên bốn phía .

"Nếu không phải Tây Nguyệt các khinh người quá đáng, chỉ sợ Thanh Liên tiên sinh còn sáng tác không ra bậc này tinh diệu tuyệt luân thi từ a, ha ha ha ha, lần này Tây Nguyệt các phải xui xẻo ."

"Hừ, Tây Nguyệt các cầm cùng với chính mình bối cảnh to lớn, thiết trí các loại ngưỡng cửa, lần này tốt, đã trúng thiết bản, ta ngược lại muốn xem xem Tây Nguyệt các lần này như thế nào thu cục ."

"Nghe nói Vạn Thánh thư viện viện trưởng Giang Xuyên tiên sinh, đã trải qua biết được chuyện này, tại thư viện bên trong, giận tím mặt, trực tiếp mắng to Tây Nguyệt các người, không biết tốt xấu, có làm nhục tác phẩm, cái này Tây Nguyệt các muốn xong đời ."

"Ha ha ha ha, nếu như không nên nói,

Thỉnh Vũ các chương quỹ, đã trải qua cười điên, Thỉnh Vũ các mặc dù cũng coi là có chút điểm bối cảnh, nhưng tại Vạn Thánh thành bên trong không tính là đại nhân vật gì, nhưng lúc này đây Thỉnh Vũ các ra một tên tài nữ, có thể bị Thanh Liên tiên sinh tự mình đề một câu thơ, danh khí khắp thiên hạ, nghe nói không biết được bao nhiêu giàu có thương nhân, ra giá tiền rất lớn, liền là muốn mua xuống Thỉnh Vũ các đây."

"Đúng vậy a, Thỉnh Vũ các là nhất được tiện nghi, Tây Nguyệt các sẽ phải không may."

"Lúc này Tây Nguyệt các là thật là xui xẻo, dám nói Thanh Liên tiên sinh là đạo văn mô phỏng người, quay đầu Thanh Liên tiên sinh liền sáng tác ra một bài truyền thể bài thơ, lần này nhìn Tây Nguyệt các như thế nào đi vo tròn cho kín kẽ."

Các loại nghị luận nổi lên bốn phía, Tây Nguyệt các lần này xác thực gặp đại nạn, nhưng từ Đỗ Trần lấy ra truyền thể bài thơ về sau, Tây Nguyệt các vẫn không có cho ra bất kỳ một cái nào cách nói.

Đã trải qua tiếp cận bình minh, mặt trời đều xuất hiện, có thể Vạn Thánh thành tuyệt đại bộ phận người, đều không có chìm vào giấc ngủ, phát sinh như thế chuyện lớn, ai còn có tâm tư ngủ a?

Hoàng Hạc Lâu dưới, trong trong ngoài ngoài, đã bị mấy trăm ngàn người bao vây, giống nhau đều là muốn tới đây nhìn một chút Đỗ Trần, nhìn một chút có thể lấy ra truyền thể bài thơ Đỗ Trần, đến cùng là bộ dáng gì, kiến thức một mặt, ngày sau cũng tốt cho bằng hữu của mình, hoặc hậu đại nói khoác một phen.

Mà Vạn Thánh thư viện bên trong, Giang Xuyên lẳng lẳng mà ngồi tại trong thư phòng, đột ngột ở giữa, một thanh âm vang lên.

"Hồi bẩm viện trưởng đại nhân, Tây Nguyệt các vẫn không có cho ra bất kỳ giải thích nào."

Thanh âm vang lên, một thanh niên đi tới, sắc mặt bình tĩnh nói.

"Ba!" Đột ngột ở giữa, Giang Xuyên bỗng nhiên đập tại trên bàn gỗ, trong nháy mắt bàn gỗ chia năm xẻ bảy, Giang Xuyên đứng lên, chau mày, bốp nắm quả đấm nói: "Tốt một cái Tây Nguyệt các, những năm gần đây, xem ra tên kia là càng phách lối a, liền chúng ta vẫn nhân đều không đề trong mắt, được! Đã như vậy, ta ngược lại muốn xem xem, lần này hắn như thế nào thu cục."

Nói xong lời này, Giang Xuyên không nói, đứng chấp tay, thông qua thư phòng cửa sổ, lẳng lẳng ngắm nhìn Vạn Thánh thành.

Vạn Thánh thành bên trong.

Hoàng Hạc Lâu chung quanh đã có mấy chục vạn văn nhân, tòa thành trì này bản thân liền có thể dung nạp mấy trăm vạn nhân khẩu, chỉ là mấy chục vạn không tính là nhiều, chỉ có thể nói tụ tập cùng một chỗ, có một ít đặc thù.

Nhưng đây coi là không cái gì.

Nếu là hiện tại đi Tây Môn đường phố nhìn xem, liền hội biết cái gì gọi là làm người nhiều.

Lít nha lít nhít, từ Tây Môn mãi cho đến cửa Đông, đều là văn nhân, nguyên một đám lòng đầy căm phẫn, mang theo một loại nộ ý, đang ở điều phố thị chúng.

"Tây Môn các, có làm nhục tác phẩm, giáng chức ta văn nhân, đây là tội lớn!"

"Tây Nguyệt các quản sự, rút ra đây cho ta, lán ta văn nhân, năm lần bảy lượt xấu hổ Thanh Liên tiên sinh, càng là nói xấu Thanh Liên tiên sinh mô phỏng đạo văn, này tội nên giết."

"Các vị đồng liêu, nếu là hôm nay buổi trưa, Tây Nguyệt các còn không cho ra một cái công đạo, chúng ta liền cùng nhau đập phá lấy Tây Nguyệt các, để Tây Nguyệt các người nhìn một cái, chúng ta người đọc sách, tuyệt đối không chỉ có chỉ biết đàm binh trên giấy."

Tùng đạo từng đạo tiếng rống giận dữ vang lên, trăm vạn văn nhân, đã đem Tây Nguyệt các cho triệt để vây quanh, hơn nữa càng ngày càng nhiều, liên tục không ngừng văn nhân gia nhập.

Hiển nhiên là muốn gây chuyện!

☺♥♣☞ * ♣♥ Cầu nguyệt phiêu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Chương 84:: Tây Nguyệt các thái độ

Tây Nguyệt các .

Vốn nên nên phi thường nào nhiệt quán rượu, giờ này khắc này, ngoại trừ mặt kêu đánh kêu giết bên ngoài, tất cả liền lộ ra mười phần yên tĩnh .

Mà nội các bên trong, có bốn người, mỗi người thần sắc hơi hiển đến lo lắng, bọn hắn giống như tại chờ đợi cái gì tin tức đồng dạng, vô cùng an tĩnh .

Một lát nữa, rốt cục có người nhin không được lên tiếng .

"Làm sao đại nhân tin tức còn không có truyền tới, bên ngoài sĩ tử văn nhân đã trải qua náo điên, nếu không có quan phủ trấn áp, Tây Nguyệt các đều muốn bị hủy đi ."

Đây là một cái bụng phê mà trung niên nam tử, xem xét liền cho người ta một loại nhà giàu mới nổi cảm giác, giờ này khắc này, trên mặt đều là thần sắc lo lắng, cấp tốc rất a .

"Đại nhân tự sẽ truyền đạt tin tức, gấp cái gì mà gấp!" Lập tức có người mở miệng, một cái trung niên nam tử, khuôn mặt hai bên có một ít gầy gò, gương mặt lõm đi vào, cho người ta một loại bệnh trạng cảm giác, mặc dù lông mi ở trong cũng lộ ra một vẻ sốt ruột, có thể càng nhiều là một loại khô lo, tâm tình rất khó chịu .

"Hừ, còn không phải nguoi, mời tới một cái cái gì quý Vương công tử, tại Tây Nguyệt các công nhiên nhục nhã Thanh Liên, sự tình truyền đi, nguoi càng là hạ lệnh, không cho phép Thanh Liên nhập ta Tây Nguyệt các, chẳng những bạch bạch bỏ lỡ một bài truyền thể thi từ, hơn nữa càng là chọc giận Vạn Thánh thành tất cả văn nhân tài tử, ai! Lúc đầu những cái kia văn nhân liền đối với Tây Nguyệt các ngưỡng cửa, biểu thị bất mãn, hiện tại xảy ra chuyện như vậy, đại nhân lại không hạ lệnh, vậy phải làm sao bây giờ a!"

Bụng phê nam tử, có một loại khóc không ra nước mắt cảm giác, oán trách đối phương, nhưng lại sâu sâu biết, cho dù là tự mình ôm oán, cũng không có bất kỳ cái gì dùng a .

Chỉ nói là Vương công tử, này hơi cho người ta một loại bệnh trạng bộ dáng nam tử, không khỏi trầm giọng nói: "Hứa An, nguoi ở đây Vạn Thánh thành lẫn lộn thời gian dài như vậy, ứng nên biết lời gì nên nói, lời gì không nên nói đi, Vương công tử địa vị to lớn, nguoi nếu là nói lung tung, không cần Vương công tử mở miệng, đại nhân cũng sẽ trước tiên, nhường nguoi vạn kiếp bất phục ."

Hắn mở miệng thanh âm trầm thấp, mang theo một loại lạnh ý, trong nháy mắt, Hứa An sắc mặt không khỏi biến đổi, hắn biết tự mình nói sai, lập tức im miệng, bất quá trong đôi mắt lại hiện lên vẻ âm ức .

"Hay, hay, chuyện này kỳ thật nói tới nói lui, xác thực cùng Vương công tử có một ít quan hệ, hiện tại Vương công tử lại không ở, nếu là Vương công tử đã ở lời nói, chỉ ít ít hắn có lẽ có thể ép một chút Thanh Liên ."

Có người hoà giải đi ra, khuyên can hai người không nên cãi vả .

Kỳ thật toàn bộ sự tình, cùng Tây Nguyệt các quan hệ không lớn a, lúc trước đó đèn tiết hôm đó, Thanh Liên lúc đầu có thể đi vào, chỉ là có một vị đại nhân vật cự tuyệt, quay đầu đi hỏi thăm, đại nhân vật kia trực tiếp mở miệng, không có chút nào kiêng kỵ mà nói, Thanh Liên sáng tác Hoàng Hạc Lâu, cùng hắn cố nhân tác phẩm cực tương tự, có thể vị cố nhân kia đã trải qua mất đi, chỗ lấy cực kỳ hoài nghi Đỗ Trần có thể là đạo văn mô phỏng người khác tác phẩm .

Lập tức Tây Nguyệt các tự nhiên sẽ làm ra tò thái độ, Tây Nguyệt các là địa phương nào, Vạn Thánh thành cao nhã văn nhân căn cứ mới a, Đỗ Trần nhiệm phải đạo văn mô phỏng tội, bọn hắn tự nhiên cự tuyệt Đỗ Trần đi vào .

Có thể phát sinh ngoài ý muốn, nơi đó biết Đỗ Trần gia hóa này thế mà sáng tác ra tiếng tăm lừng lẫy Diệp luyện hoa đi ra .

Một câu y đại tiện khoan chung bất hủi, vì y tiêu đặc nhân tiêu tụy, trở thành truyền thể danh ngôn, thi từ phẩm chất trực tiếp phán định là cấp truyền thể , dẫn tới Văn Thánh hư ảnh, truyền đạt thiên hạ, cái này Tây Nguyệt các còn không phải công nôi?

Chuyện này phát sinh về sau, Tây Nguyệt các mấy vị người chủ sự, lập tức xin chỉ thị phía trên, thế nhưng là một mực chờ đến hiện tại, lại không có bất kỳ cái gì một chút tin tức .

"Chường quỹ, chường quỹ, phía trên lên tiếng!" Ngay tại lúc này, một thanh âm vang lên, trong nháy mắt, bốn người đều ngồi không yên, nhao nhao đứng lên, để truyền tin người tiền đến .

Rất nhanh một nô bộc đi tới, thờ hồn hèn nói: "Hồi các vị chường quỹ, phía trên lên tiếng, đã trải qua cùng Vương công tử trao đổi qua, Vương công tử vô cùng xác thực Thanh Liên phần đầu tiên thi từ, thật là đạo văn mô phỏng tác phẩm, bất quá thiên thứ hai lại không biết có hay không mình sở hữu,

nhưng phần đầu tiên xác thực thật là đạo văn tác phẩm!"

Hắn trả lời như vậy, trong nháy mắt, ở đây bốn người biểu lộ,

Lập tức trở nên trở nên tế nhị .

Ngay sau đó ngươì nhìn ta, ta nhìn ngươì, trầm mặc không nói .

"Ngươi đi xuống trước đi ." Hứa An mở miệng, để tôi tớ kia xuống dưới, đợi nô bộc xuống dưới về sau, bốn người tiếp tục giữ yên lặng, trợn vện qua nửa nén hương thời gian về sau, đột ngột ở giữa, này mặt sắc bệnh trạng nam tử, không khỏi mở miệng nói: "Tiếp theo nên làm gì?"

Hắn hỏi như vậy, chỉ là còn lại ba người, vẫn như cũ lộ ra có một ít trầm mặc .

Bọn họ là ai? Nguyên một đám nhân tình, không phải người ngu, lúc trước Vương công tử tại Tây Nguyệt các bên trong, cũng chỉ là nghi vấn thái độ, hiện tại đột nhiên nói, 100% là đạo văn mô phỏng tác phẩm, nếu không phải cùng chuyện này có quan hệ, đánh chết bọn hắn đều không tin .

Một cái văn nhân, nếu là liền tới thiếu đạo văn mô phỏng đều không nhớ rõ, còn gọi làm văn nhân sao? Lúc ấy bất quá là coi là Vương công tử cùng này Thanh Liên có một ít khúc mắc, có thể hiện tại xem ra, cái này khúc mắc rất lớn a .

Rõ ràng lật ngược phải trái nha, bọn hắn không phải người ngu, rõ ràng bên trong rốt cuộc có bao nhiêu dơ bẩn, hiện tại cấp trên lên tiếng, hắn ý tứ rất đơn giản, cái kia chính là nháo đến đây, bất quá không cần đi nào Đỗ Trần thứ hai bài thơ, chỉ cần cần một cái rằng, nhận định Đỗ Trần thứ nhất bài thơ từ, chính là đạo văn mô phỏng tác phẩm .

Như vậy thì được, nếu như thiên hạ văn nhân đều tin tưởng, Đỗ Trần thứ nhất bài thơ từ là đạo văn mô phỏng tác phẩm, như vậy tiếp xuống tác phẩm, trên cơ bản đều tẩy không sạch sẽ .

Đây quả thực là tru tâm tiến hành, một cái văn nhân, quan tâm nhất chính là thanh danh, nếu là thật làm như vậy lời nói, tất nhiên sẽ gây nên Đỗ Trần tuyệt đối phản kích .

Kể từ đó lời nói, như vậy nhìn chính là song phương vật nhau, Tây Nguyệt các thắng, Đỗ Trần thân bại danh liệt, nếu là Đỗ Trần thắng, Tây Nguyệt các thân bại danh liệt .

Có thể suy nghĩ kỹ một chút, đứng ở cao tầng góc độ đi xem, bây giờ cục diện, chỉ cứng rắn, không có dừng.

Tây Nguyệt các tại vị đại nhân kia trong mắt tính là gì? Cho dù là hi sinh Tây Nguyệt các, hi sinh bọn hắn, có thể đổi lấy vị kia Vương công tử hảo cảm, có thể cùng Vương gia kết giao lời nói, căn bản tính toán không cái gì .

Mà nếu như cứng rắn thành công lời nói, Tây Nguyệt các cũng có thể bảo vệ đến, đồng thời danh khí càng lớn, hơn có thể nói là một hòn đá ném hai chim .

Dự định xấu nhất chính là, bọn hắn đều phải chơi xong, nhất dự tính hay lắm chính là, bọn hắn lại bởi vậy đạt được một phần ngoại ý muốn chi tài .

Nghĩ tới đây, bốn người mới sẽ như thế trầm mặc .

Qua hồi lâu, cuối cùng Hứa An mở miệng, đánh vỡ loại này yên tĩnh dị thường .

"Ta cảm thấy có thể thử một lần, chuyện này hoặc nhiều hoặc ít cùng Vương công tử có quan hệ, hơn nữa đại nhân cũng đã cho thấy thái độ, Vương công tử cùng đại nhân liên thủ, cũng không tin ép không được cái này Thanh Liên ."

Hắn mở miệng, lá gan rất lớn, cân nhắc một phen về sau, quyết định cuối cùng tìm Đỗ Trần phiền phức .

"Ta đồng ý ." Bệnh trạng nam tử mở miệng .

"Ta không đồng ý, cũng không cự tuyệt, các ngươì theo nói ." So sánh cao tuổi lão giả mở miệng, hắn lựa chọn vứt bỏ phiếu, nước chảy bèo trôi .

"Ta cự tuyệt, có thể viết thư hai lá, khuyến cáo một thoáng đại nhân ."

Người cuối cùng cự tuyệt, không muốn mạo hiểm .

"Ta cùng với Trương Hoa đều là đồng ý, Lưu lão vứt bỏ phiếu, Chu Hằng, chuyện này cứ như vậy định, hiện tại liền để hạ nhân đi làm, cái này Vạn Thánh thành chung quy là chúng ta nắm, phát động những cái kia ngu dân thời điểm đến, nuôi binh ngàn ngày, dụng binh nhất thời, ngươì nếu là cự tuyệt, chuyện kể tiếp tình, không nên nhúng tay, ta cùng với Trương Hoa tự mình đến xử lý ."

Hứa An nghiêm túc nói, híp mắt, bởi vì mập mạp, căn bản thấy không rõ, có thể loại kia trên người khí thế, lại không che giấu được!

☺♥☺☺☺☺☺☺☺☺ Cầu nguyệt phiếu, cầu kim nguyên đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn!

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85:: Thái độ

Vạn Thánh thành bên trong, Tây Nguyệt các bên ngoài, trăm vạn văn nhân đã đem Tây Nguyệt các cho dặm ngoài vây quanh không biết được bao nhiêu tầng, nếu là đứng ở trên nhà cao tầng, liếc mắt nhìn sang, không biết mấy bình thường, như là cá diếc sang sông, vô cùng kinh khủng.

Đám này văn nhân còn không có nháo sự, chỉ là đứng ở chỗ này, chờ đợi Tây Nguyệt các một lời giải thích.

Bọn hắn muốn chính là một cái giải thích, văn nhân mười phần coi trọng mình thanh danh, tương tự, văn nhân cũng là tập thể tính, lại thêm chuyện này liên lụy rất rất nhiều những vật khác, cho nên mới sẽ gây nên cục diện dưới mắt.

Cũng đúng vào lúc này, đột ngột ở giữa, Tây Nguyệt các cửa mở ra.

Giờ khắc này tất cả văn nhân đều rớt rít nhìn sang, chờ đợi một kết quả.

Nếu là Tây Nguyệt các thành tâm xin lỗi, chuyện này có lẽ còn có uyển chuyển chỗ trống, nếu là Tây Nguyệt các không xin lỗi lời nói, vậy chuyện này chỉ sợ thật muốn vượt náo càng lớn.

"Chư vị công tử, chương quỹ truyền ngôn, Thanh Liên tiên sinh sáng tác Hoàng Hạc Lâu, thật có đạo văn mô phỏng dấu vết, chuyện này chính là Tây Giang Vương gia nhị công tử chính mệnh nói, Hoàng Hạc Lâu chính là nhị công tử cố nhân tác phẩm, còn thứ hai thủ không rõ ràng hay không đạo văn hoặc là mô phỏng tác phẩm, Tây Nguyệt các tại Vạn Thánh thành lập các mấy trăm năm, mưa gió cũng thấy qua vô số, xem như cao nhĩ chi địa, Tây Nguyệt các đương nhiên sẽ không để loại người này tiến vào, có lẽ Thanh Liên tiên sinh thật có hấn ứng có tài hoa, có thể đạo văn chính là đạo văn, mô phỏng liền mô phỏng, điểm này không cách nào sửa đổi, nếu như chư vị công tử muốn bởi vì chuyện này đến náo lời nói, chương quỹ cũng nói, nhất định phụng bồi tới cùng!"

Đi tới nữ tử, là một cái hai bốn hai lăm tuổi nữ nhân, tướng mạo không tầm thường, bất quá mang theo một chút sắc bén, một phen nói rất lạnh lùng, nhất là câu nói sau cùng, càng là có một loại sát khí.

Rất nhanh nàng tiếp tục mở miệng nói: "Chuyện này, chương quỹ chắc chắn sẽ điều tra rõ ràng, ở trong tất có tiểu nhân khích bác ly gián, mời các vị công tử, ngàn vạn lý trí, không muốn tin lầm người khác nói như vậy, như nếu không tin, chương quỹ nói, có thể mời Vương công tử cùng Thanh Liên tiên sinh đối chất nhau."

Nếu như nói phía trước một câu so sánh lằng lẽ, như vậy một câu nói kia màn kịch quan trọng liền đến, nói Đỗ Trần mô phỏng đạo văn, hơn nữa còn dám đối chất nhau, nếu là không có đầy đủ chứng cứ, ai dám đối chất nhau?

Hơn nữa Tây Giang Vương gia là cái gì thế gia, bọn hắn không có khả năng không biết, vạn thế nhà, văn thánh nhà, nhất là hiện tại, Vương gia càng là ra một cái thiên phú dị bẩm tuyệt thế thiên tài, Vương Thạch.

Ba tuổi liền đọc đủ thứ thi thư, năm tuổi sáng tác truyền quốc thi từ, bảy tuổi văn chương truyền thiên hạ, 11 tuổi càng là liền lấy ba thiên văn chương, thiên hạ đều biết, mười lăm tuổi sáng tác truyện ngắn, đã đạt truyền quốc, mười bảy tuổi, tiểu thuyết vừa cũng đã truyền quốc, bây giờ bất quá mười tám, trước mắt đang ở sáng tác tiểu thuyết dài, văn vẹn chỉ là khúc dạo đầu, chính là cấp truyền quốc, rất có thể văn chương truyền thiên hạ.

Nếu là một bộ truyền thiên hạ tác phẩm, ở trong nhân vật lấy hư biến thực, ít nhất cũng là Thần Đạo thất trọng cao thủ, cũng có thể là Thần Đạo bát trọng cao thủ, cụ thể muốn nhìn, bất luận cái gì tác phẩm, chủ giác rốt cuộc là cảnh giới gì, không có nhất định cận kề quy định.

Bởi vì cho dù là một bộ truyền quốc tác phẩm, đều từng sinh ra một người Thần đạo cửu trọng cường giả, từ cổ chí kim, có bộ phận truyền thiên hạ tiểu thuyết dài, càng là thai nghén ra Thần Đạo thập trọng cao thủ tuyệt thế, bất quá chỉ ra hiện tại huy hoàng đi qua.

Tận trăm vạn năm đến, tạm thời chưa từng xuất hiện, đó là Thượng Cổ sự tình, bất quá một khi văn chương truyền thiên hạ, không nói Thần Đạo thập trọng, Thần đạo cửu trọng, chỉ ít cũng là Thần Đạo thất trọng, vận khí tốt lời nói, có thể có thể đều sẽ dựng dựng ra Thần Đạo bát trọng nhân vật.

Tại Đỗ Trần thị giác bên trong, Thần Đạo bát trọng có lẽ không tính là trân quý, nhưng đó là bởi vì Đỗ Trần sinh ra liền không tầm thường, tiếp xúc người cũng không tầm thường, lấy thiên hạ nhân khẩu số lượng đến tính toán lời nói, Thần Đạo bát trọng thật đúng là trân quý, dùng tỉ lệ nói chuyện, dù so lớn Hùng Miêu còn muốn trân quý mười vạn lần.

Chủ yếu hơn là một chút, Vương Thạch trước mắt bất quá là mười tám tuổi a, mười tám tuổi thì có cái này thành tựu, đồng thời Vương Thạch cũng là một

gã Thần đạo cường giả, sinh sống mấy vạn năm không nói, sống bốn năm ngàn năm, bảy, tám ngàn năm không tính việc khó .

Được vinh dự đương đại có khả năng nhất trùng kích Văn Thánh cảnh giới kiệt xuất tài tử,

Cũng là Tây Giang địa vực tất cả bách tính kiêu ngạo .

Vương gia bản thân chính là văn thánh thế gia, là một cái cự vô bá, theo một ý nghĩa nào đó, Vương gia không kém gì Đỗ gia, cái này ý nào đó, chỉ là văn học phương diện, tại thiên hạ tài tử văn nhân trong mắt, Vương gia tuyệt đối sẽ không yếu tại Đỗ gia .

Nhưng ở đế quốc cùng thực lực còn có hiện thực trước mặt, Đỗ gia tự nhiên là vượt trên Vương gia một cái đầu, một chữ Tịnh Kiên vương xưng hào cũng không phải nói đùa, Đỗ gia thiên hạ cao thủ tuyệt thế cũng không phải nói đùa, còn có này lít nha lít nhít nhân tế lưới, Vương gia cũng so ra kém .

Vương gia mặc dù hưng thịnh vạn năm, nhưng cuối cùng Trung Thổ địa khu Hoàng đế là Lý Kiên, liên hướng điểm này, Vương gia không sánh bằng Lý gia, tự nhiên cũng không sánh bằng Đỗ gia .

Đáng tiếc là, không có người hội biết Thanh Liên là Đỗ Trần, nếu như ở đây văn nhân biết, Tây Nguyệt các tất cả chương quỹ, bao quát Tây Nguyệt các phía sau màn đại nhân vật, đều sẽ đích thân quỹ giới Đỗ Trần trước mặt, Vương gia nhị công tử? Chịu nhận lỗi không nói, đoán chừng hội dẫn tới ngày đại phiên toái .

Thật chộc giận đến Đỗ Trần, chỉ sợ Vương gia lão tổ tông đều muốn đích thân đến Đại Kiên đế quốc, bài phỏng Đỗ Đồ một chuyến, cái này tuyệt đối không phải nói đùa .

Nhất là vô tình Đế Vương gia, những cái kia thế gia cũng là như thế, có thể hưng thịnh trăm năm, ngàn năm, vạn năm thế gia, một cái so một cái vô tình .

Nếu như tại bị bắt đắc dĩ tình huống dưới, Vương gia có thể sẽ hi sinh Vương Thạch đem đổi lấy thái bình, vô tình đến để cho người ta hoài nghi nhân sinh .

Bất quá Đỗ gia sẽ không như vậy, cũng cũng là bởi vì Đỗ gia sẽ không như vậy, cho nên Lý gia mới có thể thời thời khắc khắc phòng bị Đỗ gia, vô luận như thế nào Đỗ Đồ cũng sẽ không hi sinh Đỗ Trần, cũng sẽ không hi sinh hán mấy cái nhi tử, đây là Đỗ Đồ tính cách, vĩnh viễn không biết.

Mà Đỗ Trần cũng tuyệt đối sẽ không hi sinh hán phụ thân .

Tây Nguyệt các cho ra trả lời, câu trả lời này để trăm vạn văn nhân trầm mặc, Tây Giang Vương gia nhị công tử cái danh này xác thực có thể chấn nhiếp trăm vạn văn nhân, Tây Nguyệt các cũng có thể chấn nhiếp bọn hán, nếu là Tây Nguyệt các cố tình gây sự, lật ngược phải trái, cái này trăm vạn văn nhân dám ngay đầu tiên hủy đi Tây Nguyệt các .

Có thể hiện tại Tây Nguyệt các lời thề son sắt vô cùng xác thực Đỗ Trần chính là đạo văn mô phỏng, không ai dám vì Đỗ Trần nói chuyện, vì vì bọn hán thật không biết, Đỗ Trần có làm như vậy hay không qua .

Người một khi do dự, như vậy một bầu nhiệt huyết, liền sẽ lạnh xuống .

Tràng diện lập tức yên tĩnh .

"Mời chư vị công tử trở về đi ." Tây Nguyệt các ra đến nói chuyện nữ tử, bình thân mở miệng, thanh âm hình như có ma lực, để trăm vạn người rõ ràng nghe thấy .

Giờ khắc này phần lớn người thế mà thật trở về, có tuyệt đại bộ phận, là tò mò theo phong trào tới, nói trắng ra chính là xem kịch, hiện tại không đùa nhìn, tự nhiên muốn trở về .

"Được! Chúng ta tạm thời trở về, bất quá nếu là Thanh Liên tiên sinh chủ động phản bác, chuyện này cũng tuyệt đối không xong ." Có văn nhân mở miệng, lần này nói ra .

"Nói không sai, chuyện này cũng tuyệt đối với không thể nào là các ngươi Tây Nguyệt các theo nói, đạo văn mô phỏng sự tình, can hệ trọng đại, như các ngươi Tây Nguyệt các thật lật ngược phải trái hắc bạch, chuyện này, không xong!"

Từng đạo từng đạo thanh âm vang lên, mặc dù Tây Nguyệt các quát lớn trăm vạn văn nhân trở về, có thể cuối cùng vẫn có bộ phận văn nhân, cảm thấy chuyện này tuyệt đối không phải đơn giản như vậy, giữ lại lời hung ác, nhưng nhất cuối cùng hay vẫn là rời đi .

ღ♥☪ღ *ღ♥ Cầu nguyệt phiếu, kim nguyên đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn! CONVERTER: ๓Wtf๓Hex.

Chương 86:: Danh Túc cảnh

Tây Nguyệt các thái độ quá kiên quyết, có thể nói thành công hù sợ trăm vạn văn nhân, bởi vì toàn bộ sự tình, xác thực không người nào dám đứng ra nói, Đỗ Trần nhất định không có chép, cũng không có ai dám đứng ra nói, Đỗ Trần nhất định chép .

Nhưng rất nhanh toàn bộ Vạn Thánh thành bên trong, một chút lời đồn điên cuồng truyền bá .

"Có thể nghe nói lần này Tây Nguyệt các sự tình sao?"

"Tự nhiên nghe nói, làm sao?"

"Ta thông qua cát xác thực tin tức biết được, này Thanh Liên hẳn là đạo văn mô phỏng Vương gia nhị công tử cổ nhân tác phẩm ."

"Cát xác thực tin tức? Thật giả a? Người chó nói lung tung lớn, chuyện thế này, liên lụy đến văn nhân phía trên, có thể liền không nói được a ."

"Lừa người làm gì, chính người cũng ngắm lại xem a, Tây Giang Vương gia là cái gì thế gia, này Vương Thạch là ai? Vương gia nhị công tử thế nhưng là Vương Thạch đệ đệ, cũng là một cái người đọc sách, thân phận cao thượng, này Thanh Liên tính là gì? Liền xem như chân chính lấy ra hai bài thơ từ, một bài truyền quốc, một bài truyền thiên hạ, nhưng chân chính mà nói, so được với Vương Thạch sao? So được với Vương gia sao? Vương gia nhị công tử, vô duyên vô cớ tìm Thanh Liên phiền phức làm cái gì? Đổi lại là người, chỉ sợ còn muốn đi lôi kéo, hẳn Vương gia chính là vạn thế nhà, hội bồi đường được loại kia ngu xuẩn hậu đại sao?"

"Người vừa nói như thế, giống như rất có đạo lý a, xem ra cái này Thanh Liên, nhân phẩm không được a ."

Vô cùng đơn giản mấy câu, toàn bộ Vạn Thánh thành bên trong ngôn ngữ hướng gió, trực tiếp chuyển biến .

Đây cũng là nhân ngôn đáng sợ đạo lý, phần lớn người, nhưng thật ra là ngu, cái này ngu cũng không phải là nói chính là người ngu, mà là không biết tình huống, vì vì người khác mấy câu, mà bị lừa dối, sau đó xác thực tin chính mình nghe được lời đồn, liền bắt đầu khắp nơi đi nói, lại đi lừa dối người khác .

Những loại người này chân chính người ngu .

Tây Nguyệt các thế lực rất lớn, cấm rể tại Vạn Thánh thành không biết mấy trăm năm, tự nhiên biết lời đồn lực lượng rất cuộc có bao nhiêu khủng bố, lúc trước vì chen sập cái khác đồng hành, càng là làm không biết được bao nhiêu lần loại chuyện này .

Nhân ngôn đáng sợ, nhân ngôn khả kính, đây chính là Tây Nguyệt các vì sao dám cùng Đỗ Trần khiêu chiến nguyên nhân, bọn hắn dù sao cũng là Vạn Thánh thành nguyên tác dân, ở chỗ này cấm rể trăm năm, Đỗ Trần bất quá là một kẻ ngoại lai, làm sao sẽ lật lên sóng gió gì, chó nói chỉ là Vương gia nhị công tử tự mình chỉ chứng, nào ra ngày chuyện lớn, Tây Nguyệt các không dậy nổi đóng cửa .

Giờ này khắc này, Hoàng Hạc Lâu bên trong, Đỗ Trần đang ở rèn luyện Diệp luyện hoa bài thơ này từ cho Tài khí, truyền thể thi từ, cho Tài khí, trọn vẹn là truyền quốc thi từ gấp trăm lần, cái này một bài Tài khí, để Đỗ Trần có một loại tại chỗ thành Thánh cảm giác .

Bất quá vẹn vẹn chỉ là cảm giác thôi.

Tài khí luyện hóa là một cái so sánh phức tạp chương trình, bởi vì những này Tài khí là tinh thuần nhất Tài khí, cần luyện hóa, mới có thể biến hoá để cho bản thân sử dụng .

Bây giờ Đỗ Trần mới bất quá là Văn Nhân cảnh giới, nhất định phải tấn cấp đến Danh Túc cảnh, cứ như vậy lời nói, liền xuất khẩu thành thơ, trường thọ ngàn năm, một lời lực lượng, có thể trấn áp sơn nhạc, không kém gì Thần Đạo tứ trọng cao thủ .

Bằng bạc Tài khí tại Đỗ Trần thể nội, vô hạn tuần hoàn, lượng quá nhiều, nhiều đến Đỗ Trần trong lúc nhất thời khó mà luyện hóa, hẳn chỉ yên lặng tu luyện, chỉ ít tấn cấp đến Danh Túc cảnh về sau, mới có thể tạm thời buông xuống tu luyện, không phải lời nói, tuyệt đại bộ phận Tài khí sẽ lãng phí .

Thời gian 1.1 điểm đi qua, đối với Đỗ Trần mà nói, ngoại giới sự tình, đều có thể thả một chút, huống hồ Đỗ Trần hiện tại cũng không hiểu nhiều như vậy tình huống .

Nhưng lưu ngôn phi ngữ, tại gần gũi ba ngày, triệt để biến, từ ban đầu văn nhân nhục mạ Tây Nguyệt các, cho rằng Tây Nguyệt các có làm nhục tác phẩm, đến hiện tại phổ thông bách tính, cho rằng Đỗ Trần thật là đạo văn mô phỏng, dẫn đến văn nhân ý thế mà cũng thay đổi .

Ngay từ đầu một ít mười phần ủng hộ Đỗ Trần văn nhân, cũng dần dần cải biến ý, từ một chút xú hoại nghi, đến nghi vấn, bây giờ bây giờ lại biến thành

nói chắc như đinh đóng cột sự tình, cho rằng Đỗ Trần chính là tại đạo văn cùng mô phỏng .

Tây Nguyệt các .

Hứa An bốn người tĩnh tọa tại trong các, đối với hạ nhân chỗ báo cáo sự tình, cảm thấy hết sức hài lòng .

"Trong vòng ba ngày, chúng ta phát động Vạn Thánh thành tất cả đầu đường xó chợ,

Rải lời đồn, đồng thời thu mua ba trăm vị văn nhân, cùng mua được sáu vị danh túc, tái phát động người chúng ta, hiện tại cái này Thanh Liên, có thể nói là qua phổ chuốt, người người kêu đánh, hơn nữa chủ yếu hơn là, cái này ba ngày, Thanh Liên thế mà không có làm ra bất kỳ phản bác nào nói như vậy, trên cơ bản ngầm thừa nhận chắc chắn hẳn chính là mô phỏng đạo văn sự tình, cái này đối với chúng ta mà nói, có quá lớn lợi chỗ ."

Đứng ở Hứa An trước mặt nô bộc, nịnh nọt vô cùng nói ra .

"Ân, rất tốt, rất tốt!" Hứa An, hết sức hài lòng gật gật đầu, bây giờ thế cục, đối với Tây Nguyệt các quả thực là có lợi ích rất lớn, nhất là Đỗ Trần, sự tình đã trải qua huyền ảo dư luận xôn xao, kết quả Đỗ Trần vẫn là không có xuất hiện, liền một câu giải thích ý tứ đều không có .

Giờ khắc này ngay cả Hứa An đều cho rằng, Đỗ Trần là thật đạo văn mô phỏng .

Mặc dù nói xác thực có một ít văn nhân, không am hiểu giải thích, có thể chuyện này tính chất không giống nhau, đều đã đến trình độ này, nếu là Đỗ Trần còn không nói mấy câu, người khác sẽ như thế nào nghĩ?

Từ vừa mới bắt đầu có người vì Đỗ Trần giải thích, có thể theo Đỗ Trần chính mình cũng không nói lời nào, đại bộ phận văn nhân có một loại tự chuốc nhục nhã cảm giác, đây không phải, Hoàng Đế không vội thái giám gấp sao?

Hoàng Hạc Lâu chương quỹ, mỗi ngày đều là nói Đỗ Trần tại tu luyện, có thể là quá mức tại giống một loại lí do thoái thác .

Cho nên lòng tin ấy dao động, lời đồn tứ tán, nhất là có văn nhân chứng thực, Vương gia nhị công tử xác thực xác thực nói qua, Đỗ Trần văn chương, giống nhau y hệt hẳn một vị cổ nhân tác phẩm về sau, liền không có người lại tin tưởng Đỗ Trần, cho dù là tin tưởng, cũng sẽ không nói nhiều một câu .

Nhục nhã văn nhân là tội lớn, nhất là nói đối phương đạo văn mô phỏng, đây cũng không phải là đùa giỡn .

Nhưng đạo văn mô phỏng cũng coi là tội lớn, thiên hạ văn nhân, nhà ngum nước bọt đều muốn chết đuối đối phương, nâng lên căn bản, đây chính là đau xót! Đau xót đối phương đạo văn mô phỏng thì từ, thế mà truyền quốc, truyền thiên hạ, tiếp theo đạo văn mà nói, xác thực để cho người ta phi nhỏ .

Lúc đầu chuyện này, còn có đợi giải thích, có thể Đỗ Trần ba ngày đều không hiểu thả, để người trong thiên hạ suy nghĩ như thế nào?

Chuyện này, đã trải qua truyền ra, mặc dù không đến mức nói truyền thiên hạ, nhưng chung quanh mấy trăm cái thành trì, đều đã biết chuyện này, nếu là để cho bằng chuyện này tiếp tục lên men, xác thực hội dẫn tới ngày đại phiên toái .

Nhưng dù cho như thế, Đỗ Trần vẫn là không có lên tiếng!

Chủ yếu là Đỗ Trần xác thực tại tu luyện, căn bản vốn không hiểu rõ tình hình .

Hoàng Hạc Lâu bên trong, Tài khí đã trải qua rèn luyện một phần mười, hoàn toàn có thể trùng kích Văn Nhân cảnh .

Văn Cung thể giới, viên thứ năm đại tinh thấp sáng, toàn thân hồng quang, lấp lóe tia sáng kỳ dị, đây là truyền thể tiêu chí, Diệp luyện hoa vì truyền thể thi từ .

Đại tinh thấp sáng, vô số Tài khí quán thông, ngay một khắc này, Danh Túc cảnh đột phá .

Văn Cung thể giới, hiển lộ kỳ dị .

Một cái mơ hồ bóng người, ra hiện tại cuộn cuộn vô cùng Văn Cung thể giới bên trong, bóng người này, cho người ta một loại quý báu cảm giác, tản ra từng tia ... Thánh uy!

☺♥☺☺☺ *☺♥ Cầu nguyệt phiếu, kim đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87:: Đổ Trần xuất quan

Văn Cung thế giới, là một cái mười phần huyền diệu thế giới, không phải từng cái văn nhân, linh thư sư đều có thể thức tỉnh thế giới .

Đổ Trần Văn Cung thế giới bên trong, văn kinh hóa thành đại tinh, thỉnh linh tại vị trí trung tâm, Mộc Lan từ, Tán Thi, Hoàng Hạc Lâu, Điệp luyện hoa vây quanh văn kinh, nhưng mà giờ khắc này, một người hư ảnh ra hiện tại văn kinh biến thành đại tinh bên trên, lấp lóe hào quang, là một người ảnh .

Nhưng rất nhanh bóng người lại biến hóa, hóa thành một tên kỳ quái bóng dáng, cũng không phải là người, mà là một loại khác kỳ dị đồ vật .

Nhưng một lát nữa, lại bắt đầu biến hóa, đang không ngừng biến hóa .

"Văn nhân Thánh linh ." Đổ Trần thấy cảnh này về sau, rất nhanh liền biết, đây là vật gì .

Văn nhân nếu không phải tu luyện Thần đạo, mười phần yếu kém, cho dù là linh thư sư, bất quá là so văn nhân lớn mạnh một chút thôi, sinh lão bệnh tử đối với văn nhân mà nói, mười phần bình thường, không dường như Thần đạo cao thủ một dạng, rèn luyện tự thân, cường đại bản thân, từ đó bách bệnh bất xâm, kéo dài tuổi thọ .

Có thể là trời xanh vì bảo vệ văn nhân, vì vậy bộ phận văn nhân tại lúc thời điểm tu luyện, có thể sẽ thức tỉnh một loại khác, loại vật này chính là Thánh linh .

Cũng là hư cấu đi ra đồ vật, một khi xuất hiện Thánh linh lời nói, tương đương với thần hộ mệnh, che chở cùng với chính mình, chỉ là Thánh linh sinh ra chỉ là Đệ nhất bộ đột nhiên, dẫn sinh ra chỉ là một cái vô ý thức không vật dẫn Thánh linh, có thể trấn áp Văn Cung thế giới, lại không thể biến hóa ra, công kích người khác .

Cho nên nhất định phải sáng tác một bộ tác phẩm, Thánh linh xúc động, cho rằng người sáng tác tác phẩm bên trong, có một vai, phi thường thích hợp nó, như vậy Thánh linh sẽ trực tiếp biến hóa ra, cứ như vậy lời nói, chính là mình thần hộ mệnh .

Thánh linh bất đồng trong sách biến hóa ra nhân vật một dạng, không cách nào tấn cấp, Thánh linh cảnh giới, đầu tiên căn cứ văn chương chất lượng để phán đoán, tiếp theo hội theo chủ nhân Tài khí tăng lên, chậm như vậy chậm Thánh linh cảnh giới cũng sẽ tăng lên, nếu là chủ nhân Tài khí một mực không chiếm được tăng lên, như vậy Thánh linh cũng tuyệt đối sẽ không tăng thực lực lên .

Nói trực tiếp một điểm, Thánh linh chính là mình thủ hộ thần, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục tồn tại .

Có thể hàng tỉ văn nhân, linh thư sư, cực kỳ hiếm thấy sẽ xuất hiện có ai có thể thức tỉnh Thánh linh, có thể thức tỉnh Thánh linh người, đều là thiên địa tán thành văn nhân, được vinh dự Thánh Tương, đương nhiên có thể thành hay không văn thánh kiên quyết không có khả năng vẹn vẹn chỉ là nhìn cái này một điểm, bất quá cái này đã siêu việt phổ thông văn nhân quá nhiều .

Thiên địa tán thành, chỉ là hiện tại Thánh linh vừa mới sinh ra, muốn chân chính diễn hư hóa thực, nhất định phải lại sáng tác một thiên văn chương, hơn nữa không thể lại là thi từ, bằng không lời nói, chỉ sợ Thánh linh khó mà tán thành, đến lúc đó sẽ tự động biến mất .

Những tài liệu này, đều là lúc trước Đổ Trần từ trong sách nhìn thấy, chỉ là Đổ Trần không nghĩ tới, mình thế mà lại thức tỉnh Thánh linh, bất quá thức tỉnh Thánh linh cũng không thuần túy là một chuyện tốt, như là sinh linh không cách nào triệt để diễn hóa, đem sẽ biến mất, một khi biến mất lời nói, liền khó mà lại sinh ra mới Thánh linh .

Vô hình ở trong cho Đổ Trần một điểm áp lực .

Bất quá duy nhất thật là, hiện tại mình đột phá đến Danh Túc cảnh, cả người có thể tính là thoát thai hoá cốt một lần, hơn nữa viết số lượng từ, chắc cũng sẽ đạt được nhất định tăng lên, nếu là một ngày có thể viết cái một hai ngàn chữ lời nói, ngược lại cũng có một chút biện pháp .

Từ trong tu luyện lui ra ngoài, Đổ Trần mở ra con người, giờ khắc này toàn bộ thế giới phảng phất có một loại rực rỡ hẳn lên cảm giác, hô hấp càng thông suốt, tư duy càng linh hoạt, thần thể nhẹ nhàng, Tài khí rèn luyện, cường thần kiện thể .

Lấy tình huống bây giờ, tay không tác sát, Đổ Trần cảm giác mình hoàn toàn có thể đánh bại Thần đạo một trọng võ giả, nếu là lấy Tài khí kịch chiến, Đổ Trần cảm giác phổ thông bình thường tứ trọng trong vòng Thần đạo võ giả, đều không nói chơi, chỉ là cái này cần đi tự mình thí nghiệm một phen .

Nhưng mà đứng vào lúc này đợi, từng đạo từng đạo thanh âm bỗng nhiên truyền đến, những âm thanh này không lớn, lại lít nha lít nhít .

"Ba ngày đều không xuất hiện, cái này cần chờ đợi tới trình độ nào?"

"Hừ, vô sỉ văn nhân, đạo văn mô phỏng không nói, hơn nữa hiện tại trốn đi, là có ý gì?"

"Uổng ta vẫn còn trợ giúp cái này Thanh Liên, lại không nghĩ tới, lại là giúp một cái người vô sỉ,

Thực sự là đáng hận, đáng hận a ."

"Hôm nay, nếu là sẽ không lại cho chúng ta một cái công đạo lời nói, chúng ta tất tự mình đập phá Hoàng Hạc Lâu, hủy đi cái này phá lâu."

Thanh âm một đạo lại một đạo, hoàn toàn truyền tới, những âm thanh này không phải là cái gì nghe nhầm, mà là đến từ vài trăm mét thậm chí cả ngoài ngàn mét thanh âm, tấn cấp Danh Túc cảnh, Đỗ Trần có thể nói là triệt để thoát thai hoá cốt, có các loại không thể tưởng tượng nổi năng lực.

Cơ sở nhất chính là một chút thân thể biến hóa, cùng loại với thính lực, có thể nghe được ngoài ngàn mét con kiến đi lại thanh âm, đương nhiên cái này cần Đỗ Trần tĩnh tâm nghe, cố ý nghe mới sẽ như thế, không phải lời nói, cái này phương viên ngàn mét bên trong nhiều người như vậy, tùy tiện phát ra một điểm thanh âm, cũng có thể làm cho Đỗ Trần phiền chết.

Ngừng những âm thanh này, Đỗ Trần khẽ nhủ mầy, lần này Đỗ Trần có một ít không minh bạch, Tây Nguyệt các ngăn cản mình hai lần tiến các, mình sáng tác Diệt luyện hoa một bài truyền thế thi từ, theo đạo lý Tây Nguyệt các không nên muốn bị dậm ngoài vây quanh sao?

Dù sao Tây Nguyệt các thế nhưng là nhục nhả mình đạo văn mô phỏng người khác thi từ, nhục nhả mình không có quan hệ, nhưng mình thế nhưng là linh thư sư, là cao đẳng văn nhân, nhưng vì cái gì, đám người này ngôn ngữ, hội là như thế này đâu?

Nghĩ tới đây, Đỗ Trần đứng dậy, đẩy cửa phòng ra, muốn hỏi một đến tột cùng, chỉ là vừa đẩy cửa ra, liền nhìn thấy Mặc Dư chính mười phần lo lắng đứng ở bên ngoài chờ đợi, vừa nhìn thấy mình đẩy cửa ra, trong nháy mắt vô cùng kích động nói: "Tiên sinh, ngài cuối cùng là tu luyện xong, cái này bên ngoài đều đã huyên náo dư luận xôn xao, nếu là ngài tại không tỉnh lại lời nói, Hoàng Hạc Lâu đều muốn bị hủy đi."

Nhìn thấy Đỗ Trần đi tới, Mặc Dư lập tức thở phào, phảng phất ngàn cân gánh tháo xuống.

"Chuyện gì phát sinh?" Đỗ Trần thông dong lạnh nhạt dò hỏi.

"Tiên sinh, ngài tu luyện mấy ngày nay, Tây Nguyệt các trực tiếp công nhiên nói ngài sáng tác thứ nhất bài thơ từ, chính là đạo văn tác phẩm, hơn nữa Tây Giang Vương gia nhị công tử, cũng tự mình chỉ chứng ngài tác phẩm, chính là đạo văn hán cổ nhân tác phẩm, hơn nữa Tây Nguyệt các mua được rất nhiều đại nhân vật, cùng thị dân đầu đường xó chợ, rải lời đồn, bây giờ toàn bộ Vạn Thánh thành đại bộ phận văn nhân đều đã tin tưởng ngài chính là đạo văn người khác tác phẩm, chính ở bên ngoài nháo sự, hơn nữa chuyện này đã trải qua làm lớn chuyện! Tiên sinh nếu là không còn ra lời nói, cái này có lẽ có tội danh, coi như triệt để ngồi vững."

Mặc Dư mở miệng, vội vàng vàng nói xong lời nói này, cáo tri Đỗ Trần, bây giờ tình thế đã trải qua tới trình độ nào.

"Thì ra là thế ..." Đỗ Trần gật gật đầu, Mặc Dư dăm ba câu, Đỗ Trần không sai biệt lắm đã trải qua minh bạch.

Hắn lẳng lặng đứng đây, trong lòng đang suy tư biện pháp.

Chỉ là đúng vào lúc này, có hạ nhân vội vàng mà chạy tới, đầu đầy mồ hôi, thần sắc khó coi nói: "Đại nhân! Đại nhân! Không tốt, không tốt, những cái kia văn nhân đã trải qua xông tới, muốn đập quán rượu."

Nói vừa xong, đột ngột ở giữa, một trận lớp bốp mà thanh âm vang lên, Đỗ Trần vị trí chỗ ở là tầng cao nhất, phía dưới thanh âm lớn đến không tính được, nhưng hôm nay đã thoát thai hoá cốt Đỗ Trần, tự nhiên đem đánh đập nhục mạ thanh âm, nghe nhất thanh nhị sở.

Giờ khắc này Đỗ Trần trong đôi mắt hiện lên vẻ hàn quang, từ vừa mới bắt đầu, hắn liền không có tính toán cùng Tây Nguyệt các náo chuyện gì, hắn tới nơi đây, đơn giản chính là hoàn thành làm gia trợ thủ nhiệm vụ, có thể không nghĩ tới, lại phát sinh dạng này sự tình.

Tây Nguyệt các a Tây Nguyệt các, rõ ràng là biết mình làm sai, còn muốn khư khư cố chấp, cầm cùng với chính mình nền tảng, nghĩ muốn lật ngược phải trái...

Ngay sau đó, Đỗ Trần đột nhiên mở miệng.

"Cút ra ngoài cho ta!"

Thanh âm không lớn, lại trung khí mười phần, một lời ở giữa, lực lượng kinh khủng lập tức tràn ngập tại toàn bộ Hoàng Hạc Lâu bên trong.

Mới khí bạo bùng nổ, trong phút chốc lâu một đã trải qua xông tới văn nhân, trong nháy mắt bị một cỗ cự lực oanh kích ra ngoài, trên thân xương cốt đoạn tạn mấy cái.

Trong nháy mắt Mặc Dư danh tức khuôn mặt, lập tức trở nên cực rung động.

☺♥♣♠ ♡♣♠ Cầu nguyệt phiếu, kim đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ♡Wtf♡Hex.

Chương 88:: Răn dạy văn nhân

Vén vén chỉ là một câu, đề vô số văn nhân trực tiếp ngã xuống đất, loại lực lượng này căn bản không là người bình thường có thể làm được, thậm chí cũng không phải phổ thông văn nhân có thể làm được, duy chỉ có đại nho, hoặc là Quốc Chi linh thư sư mới có thể làm được trình độ này .

Đỗ Trần là linh thư sư, chẳng lẽ lại Đỗ Trần đã trải qua đạt được Quốc Chi linh thư sư? Mặc Dư trong lòng không khỏi lần này nghĩ đến, suy nghĩ kỹ một chút, nếu là Đỗ Trần xác thực là cái thứ nhất bút danh, thứ nhất bài thơ từ chính là truyền quốc thi từ, rất có thể trực tiếp trở thành Quốc Chi linh thư sư a .

Nhưng cái này lại không thể, thi từ một loại, tại văn học bên trong, thuộc về tương đối đơn giản một chút, cho dù là lấy ra truyền thể thi từ, cũng không thể nói nhất định có thể trở thành Quốc Chi linh thư sư, muốn trở thành Quốc Chi linh thư sư, cũng không phải truyền thể thi từ có thể làm được .

Chỉ là như như không phải như vậy lời nói, vì sao Đỗ Trần bây giờ có được xuất khẩu thành thơ năng lực? Hẳn vì danh tức, cũng không có năng lực như vậy .

Mà giờ này khắc này, Hoàng Hạc Lâu bên ngoài, bị đánh bay văn nhân, nguyên một đám đã trải qua ngất đi, quay chung quanh bên ngoài cái khác văn nhân, thấy cảnh này về sau, nhao nhao hít vào một ngụm khí lạnh, cũng không dám lại hành động thiếu suy nghĩ, bất quá lại có một ít người, trong bóng tối phát ra tiếng rống giận dữ .

"Đây là có chuyện gì? Vì sao có người bị đá thương? Hoàng Hạc Lâu người thật đúng là lợi hại a, căn bản vốn không đem chúng ta văn nhân để ở trong mắt? Khi nhục chúng ta văn nhân?"

"Đúng vậy a, muốn lấy bạo trấn áp chúng ta sao? Thực sự là buồn cười, Vạn Cổ Nhất Đế, cũng không dám đối với chúng ta văn nhân như thế nào, nhỏ nhỏ một cái Hoàng Hạc Lâu, cư nhiên như thế cuồng vọng phách lối?"

"Thực sự là tặc tử, tặc tử a, như thế khi dễ chúng ta văn nhân, quả thực là súc sinh hành vi! Chư vị, đừng sợ, để bọn hán biết biết, chúng ta văn nhân lợi hại ."

Khích bác ly gián người, khắp nơi đều tại, dăm ba câu trực tiếp đem đám này văn nhân phần nộ, tại chỗ châm ngòi đứng lên .

"Lần ta văn nhân, thực sự là tội đáng chết vạn lần, chỉ là Hoàng Hạc Lâu, hủy đi nó!"

"Phách lối, phách lối, thực sự là phách lối a ."

"Các vị đồng liêu, chúng ta kiên quyết không thể nhượng nhịn, bằng không lời nói, tiếp xuống không may liền là chúng ta ."

"Đạo văn mô phỏng chi đồ, vì che chở người như vậy, Hoàng Hạc Lâu chương quỹ, thật đúng là gan to bằng trời a ."

Từng đạo từng đạo thanh âm vang lên, người bị châm ngòi về sau, trong nháy mắt mất lý trí, điên cuồng thóa mạ Hoàng Hạc Lâu chủ sự, nếu như nói trước đó có một giây dừng lại, như vậy hiện tại thì là ngập trời phần nộ, khu này văn nhân chuẩn bị trực tiếp tràn vào tiến đến, hủy đi Hoàng Hạc Lâu .

Ngay tại lúc này, một người chậm rãi từ Hoàng Hạc Lâu cửa chính, đi tới!

"Các người nhìn, đây là Thanh Liên!"

"Thanh Liên tiên sinh xuất hiện, đại gia không nên gấp, không nên gấp a ."

"Thanh Liên đi ra? Đồ vô sỉ này?"

"Cuối cùng là đi ra, người vô sỉ, người còn dám ra đây?"

"Giấu đầu giấu đuôi ba ngày ba đêm, hiện tại đi ra ngoài là vì cái gì? Xin lỗi sao? Chúng ta tuyệt đối sẽ không tiếp nhận người nói xin lỗi ."

Đỗ Trần xuất hiện, trong lúc nhất thời, mấy trăm vạn văn nhân cùng nhau phát ra âm thanh, thanh âm như sấm bên tai, lít nha lít nhít, người ở đây nhóm phun trào, đồ mờ hồi như mưa, nếu là đứng ở Hoàng Hạc Lâu chống đi tới nhìn, lít nha lít nhít mấy ngàn mét đều là người, đều nhanh xếp tới ngoài thành đi .

Trăm vạn nhân khẩu khủng bố đến mức nào, Thần Đạo thế giới, nhân khẩu như hằng hà sa, trăm vạn nhân khẩu tính toán không cái gì, nhưng chân chính trăm vạn nhân khẩu tụ tập cùng một chỗ, là cỡ nào hùng vĩ, lúc trước Đỗ Trần mang binh xuất chinh, cũng là trăm vạn tinh binh, nhưng so hiện tại trắng cảnh còn hùng vĩ hơn gấp mười gấp trăm lần .

Bởi vì đám này văn nhân, mười phần tán loạn, trăm vạn tinh binh chính tề vô cùng, khí thế hùng bố, đứng ở nơi đó, cho người ta một loại cảm giác áp bách, có thể đám người này, nhưng không có khí thế loại này .

Bất quá bất kể như thế nào, trăm vạn văn nhân tụ tập cùng một chỗ, vẫn như cũ có một loại khó mà hình dung hùng vĩ .

Trăm vạn văn nhân, ở trong có không ít bằng lãnh ánh mắt, mồm năm miệng mười tại nhục nhả Đỗ Trần, khẩu phạt bút tru, một người một câu nước bọt, hận không thể trực tiếp đem Đỗ Trần chết đuối, một câu so một câu lời khó nghe vang lên, đều là nói Đỗ Trần đạo văn mô phỏng, làm trái người đọc sách .

"Đạo văn người, cực kỳ đáng hận, mượn nhờ người khác tác phẩm, sáng tác truyền quốc thi từ, còn muốn giả bộ hồ đồ ."

"Tàng ba ngày, hiện tại lộ diện, là sợ chúng ta trực tiếp đi vào sao? Cho nên hiện tại sẽ không tàng?"

"Hảo hảo một cái Vạn Thánh Nhật, bây giờ bị một mình ngươi, làm cho không ra thể thống gì, "

"Thanh Liên, ngươi chép Vương gia nhị công tử cố nhân tác phẩm, ngươi cảm thấy có ý tốt sao? Ngươi cách làm này, thẹn đối với mình, thẹn đối với phụ mẫu, thẹn đối với tổ tông, ngươi còn là người sao?"

Ngôn ngữ từ từ từ thảo phạt biến thành chửi rủa, một người một câu, trong lúc nhất thời, thanh âm như sấm, mỗi người cũng đứng tại đạo đức điểm cao bên trên, răn dạy Đỗ Trần, đau lòng nhức óc, nói đồng đặc .

Ngay tại lúc này, Đỗ Trần mở miệng .

"Câm miệng cho ta!"

Thanh âm vang lên, dường như sấm sét, trực tiếp nổ vang, toàn bộ Vạn Thánh thành cũng nghe được Đỗ Trần thanh âm, thanh thanh sở sở .

Trăm vạn văn nhân trầm mặc, tại trong lúc nhất thời trầm mặc, không khí đột nhiên một thoáng phảng phất an tĩnh lại, nhưng rất nhanh tất cả mọi người lộ ra kinh ngạc biểu lộ, nhìn lấy Đỗ Trần .

Xuất khẩu thành thơ, đại nho cảnh giới?

Vô số văn nhân kinh ngạc nhìn lấy đây hết thấy, bọn hắn không thể tin được, Đỗ Trần thì đã đạt được đại nho cảnh giới, hoặc là nói địa vị đã trải qua tăng lên tới Quốc Chi linh thư sư, nếu như là như thế này lời nói, đây quả thực là ... Thật đáng sợ .

Tuổi còn trẻ, cũng đã là đại nho cảnh giới, cũng hoặc là là Quốc Chi linh thư sư, bất luận là cái nào thân phận, Đỗ Trần đều muốn vang danh thiên hạ a .

Cái này mới bao nhiêu lớn a?

"Lời đồn dừng ở trí giả, các ngươi đám người này, mỗi ngày đọc đủ thứ thi thư, từ cho là mình là người đọc sách, có thể đọc nhiều năm như vậy văn kiện, cái này đến cái khác đọc được chó bụng bên trong đi, thật quá ngu xuẩn, bị người nắm mũi dẫn đi, còn tự cho là đúng, buồn cười, buồn cười, buồn cười!"

Đỗ Trần mở miệng, một câu giáng chức trăm vạn văn nhân không bằng heo chó .

Giờ khắc này, mặc dù tuyệt đại bộ phận văn nhân, hay vẫn là chán kinh, nhưng có bộ phận văn nhân cũng không phục, lấy can đảm nói: "Ngươi thứ nhất bài thơ từ tác phẩm, Hoàng Hạc Lâu, chính là đạo văn Tây Giang Vương gia nhị công tử cố nhân tác phẩm, chuyện này Vương gia nhị công tử chính miệng thừa nhận, hắn vô duyên vô cớ oan uổng ngươi làm gì? Hơn nữa sự tình phát sinh, ngươi vì sao không dám lộ diện?"

Hắn lần này hỏi, nhìn thẳng Đỗ Trần, cho người ta một loại không sợ cường quyền cảm giác .

Nhưng trên thực tế, Đỗ Trần mình bạch loại người này nghĩ là cái gì, đơn giản chính là được thường nhân không dám hành chi sự tình, kể từ đó, tại văn nhân vòng tròn bên trong, liền xem như danh tiếng vang xa đứng lên, liền như là một chút văn thần hơi một tí mắng to Hoàng đế là hôn quân một cái đạo lý .

Hoàng đế ai dám mắng? Ngươi không dám đứng hay không? Ta dám mắng, lợi hại hay không? Có phục hay không?

Nơi đó là chân chính chính nghĩa? Kỳ thật hay vẫn là vì chính mình thanh danh, cất giấu thiên đại tư tâm .

Đỗ Trần nhìn thấu, nhìn quá lộ, vì vậy nhìn lấy người này ánh mắt, toát ra xuất phát từ nội tâm khinh thường cùng xem thường .

"Ngu xuẩn thì là ngu xuẩn, thi từ nếu thật là hắn cố nhân tác phẩm, vì sao ta văn kiện viết ra, có thể dẫn tới văn thánh hư ảnh hiện thân? Nếu như đạo văn, Thánh Đạo tiểu thuyết vòng sẽ dành cho thông qua sao? Nếu như đạo văn mô phỏng, làm sao sẽ có truyền quốc phẩm chất sao? Là chính các ngươi ngu, còn là nói, các ngươi bị người thu mua, cố ý tới nơi này, tìm ta Thanh Liên phiền phức?"

Nhất nửa câu nói sau, Đỗ Trần nói vô cùng lạnh lẽo, trong lúc nhất thời, vốn là viêm hạ thời tiết, không biết vì sao, lại loáng thoáng có một tia tia hàn ý .

Loại chuyện này cách mỗi một đoạn thời gian đều sẽ phát sinh, cho nên văn nhân tới nơi đây, còn có một loại nhiệm thánh khí ý nghĩ .

Hiện tại xuất hiện dạng này sự tình, từ nhưng mà nhưng có người hội liên tưởng đến loại chuyện này .

"Không sai, Thanh Liên đạo văn mô phỏng người khác tác phẩm, cuối cùng chọc giận văn Thánh Ngân dấu vết, liền thánh nhân cũng xem không thoải mái người, Thanh Liên, người huân ta trăm vạn văn nhân, cao cao tại thượng, nhanh mồm nhanh miệng, lật ngược phải trái hắc bạch, người thật cho là một mình người,

Có thể chống lại chúng ta trăm vạn văn nhân sao?"

"Ta từng nhìn qua một bộ điển tịch, ở trong thì có chỗ ghi chép, văn thánh chỗ lưu lại dấu vết, có một bộ phận ý thức, nếu như gặp được tương tự người, sẽ hạ xuống thánh khí, ý chí sẽ ủng hộ người này, vì người nọ khai quang, nếu như gặp được một loại nào đó phi thường thống hận người, sẽ diễn hóa chân thân, đạt được văn thánh giận dữ mắng mỏ, thân bại danh liệt, Thanh Liên a Thanh Liên, người ngàn không nên, vạn không nên làm như vậy, hiện tại chọc giận văn thánh, người hẳn phải chết không nghi ngờ ."

"Cho dù chết không, cũng đem thân bại danh liệt ."

"Xem ra Tây Nguyệt các thật không có oan uổng Thanh Liên, hừ, đồ vô sỉ!"

Thánh uy đánh tới, cái này quá đột ngột, tất cả mọi người không biết rõ làm sao chuyện, có thể theo có người mở miệng, làm ra phán đoán về sau, lập tức tất cả văn nhân giống nhau nhao nhao cho rằng như thế, có người cười to, có người cười lạnh, có người mặt mũi tràn đầy khinh thường, có người càng là bộ mặt dữ tợn .

Muôn màu nhân sinh, hiển thị rõ không thể nghi ngờ .

Đỗ Trần lẳng lặng đứng ở Hoàng Hạc Lâu dưới, hẳn còn thật không tin, tôn này văn thánh ý chí, là tới nhằm vào hắn, bởi vì Hoàng Hạc Lâu bài thơ này từ chủ nhân, chính là người Hoa, không phải cái thế giới này người, nếu là văn thánh chân thân, Đỗ Trần còn có thể hoảng, có thể chỉ là một đạo ý chí, hẳn sợ cái gì?

Huống hồ coi như văn thánh giận dữ mắng mỏ mình, rất khác nhau cái bút danh lăng phí mà thôi, như thế nào Đỗ Trần đều không sợ .

Chỉ là đúng vào lúc này, Hoàng Hạc Lâu hư không bên trên, một người bóng người xuất hiện, tôn này bóng người to lớn, xen lẫn một loại đáng sợ uy nghiêm, ngay đều tựa như muốn sụp đổ xuống, vạn dặm mây đen, sấm sét vang dội, hoảng sợ thiên uy, để người nội tâm run rẩy .

Đây cũng là thiên uy, từng tia, có thể để người vạn kiếp bất phục .

Nếu nói không sợ, đó căn bản là không thể nào, người tại thiên uy trước mặt, như thế nào đều làm không được đến không sợ, là bởi vì bản thân nhỏ yếu, mà không phải sợ hãi sợ hãi .

Đỗ Trần sợ, thế nhưng là hắn lại mặt không đổi sắc .

Cũng đúng vào lúc này, một người đại nho đột nhiên xuất hiện, hắn lớn tiếng mở miệng, Tài khí tràn ngập trăm trượng, giống như một tôn Thánh linh, bảy tám mươi tuổi, nhưng thân thể cường kiện, quý trên mặt đất, là lớn .

"Chúng ta người đọc sách, Thịnh Văn thánh ý chí, tru sát Thanh Liên, khô ta văn nhân trong sạch, trừng phạt Thanh Liên chi vô sỉ!"

Đây là một người đại nho, thân phận cao thượng, hơn nữa đầy đủ xuất khẩu thành thơ năng lực, cái cửa ra này thành chương ý tứ, chỉ là nói ra lời nói, như Đồng Văn Chương thứ 1 dạng, sẽ bị Thánh Đạo tiêu thuyết võng phát giác được, nói đơn giản một điểm chính là, cầm giữ lời nói có trọng lượng .

Đại nho mở miệng, trong nháy mắt, còn lại văn nhân, nhao nhao đi theo hô lớn .

"Chúng ta người đọc sách, Thịnh Văn thánh ý chí, tru sát Thanh Liên, khô ta văn nhân trong sạch, trừng phạt Thanh Liên chi vô sỉ!"

"Chúng ta người đọc sách, Thịnh Văn thánh ý chí, tru sát Thanh Liên, khô ta văn nhân trong sạch, trừng phạt Thanh Liên chi vô sỉ!"

"Chúng ta người đọc sách, Thịnh Văn thánh ý chí, tru sát Thanh Liên, khô ta văn nhân trong sạch, trừng phạt Thanh Liên chi vô sỉ!"

Trăm vạn văn nhân, ý chí bàng bạc, trăm miệng một lời mà khẩn cầu văn thánh ý chí trừng phạt Đỗ Trần .

Giờ khắc này mưa to rơi xuống, trên bầu trời lời đình che kín, u ám đến đáng sợ, kiềm chế đến yên tĩnh .

Một tia chớp lấp lóe, chiếu sáng Đỗ Trần xinh đẹp khuôn mặt, mặc dù trong mắt có giấu không được sợ hãi, đó là đối thiên uy, có thể nhưng như cũ ngông nghênh lẫm liệt .

Trăm vạn văn nhân bên trong, có vô số ánh mắt, lộ ra cười lạnh và khinh thường, thậm chí càng là có người lộ ra vẻ dữ tợn .

Đều cho rằng Đỗ Trần đã trải qua gây Thánh giận .

Ngay tại lúc này .

"Quý xuống!"

Một đạo như kinh lời thanh âm, kinh động mười vạn dặm sơn hà, văn thánh mở miệng, nhưng ... Lại không phải đối với Đỗ Trần mở miệng .

☺♥3÷☺ *3÷♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90:: Văn thánh ý chí gia trì

Quý xuống!

Tiếng như lời đình, giống như kim cương tức giận, lập tức thánh uy trấn áp, tất cả văn nhân đều là bạch một tiếng, quý trên mặt đất, run lấy bấy, hoảng sợ thiên uy, để cho người ta cảm thấy cực kỳ sợ hãi, đây là xuất phát từ nội tâm sợ hãi .

Nháo sự trăm vạn văn nhân, đều quý xuống, trên bờ vai phảng phất có ngàn cân cự lực trấn áp, một chút văn nhân càng là nhận không dạng này trấn áp, tại chỗ ho ra máu, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi .

"Nho lấy văn loạn pháp, hiệp lấy võ phạm cấm, các ngươi vì người đọc sách, lại cố tình vi phạm, có từng đem luật pháp để ở trong mắt sao?"

Khủng bố Thánh Nhân hư ảnh, cầm trong tay một quyển sách, giận dữ mắng mỏ lấy trăm vạn văn nhân, cảnh tượng này kinh động không biết được bao nhiêu tôn đại nho, văn thánh ý chí giáng lâm, làm sao không dẫn tới văn nhân chú ý .

Chỉ là ai đều không hề nghĩ tới, cái vị này văn thánh ý chí, cũng không phải tới nhằm vào Đỗ Trần, mà là đến chăm đối với bọn hắn .

Một câu nho lấy văn loạn pháp, hiệp lấy võ phạm cấm, không phải liền là khiển trách trăm vạn văn nhân?

"Đây là pháp gia văn thánh, trách không được lại trợ giúp Thanh Liên, pháp gia văn thánh, tôn trọng luật pháp, pháp bất dung tình, Thanh Liên một câu kia lời vàng ngọc, nho lấy văn loạn pháp, hiệp lấy võ phạm cấm, quả thực là lời vàng ngọc a, trực tiếp đem một người văn thánh ý chí mời đến, đây quả thực là !" "

"Lời vàng ngọc, Thanh Liên nói như vậy, quả thực là nói đến đây pháp gia Thánh Nhân trong tâm khảm đi, hơn nữa cái này bản thân liền là lời vàng ngọc, xác thực có đôi khi biết pháp mới sẽ đi phạm pháp, đám này người đọc sách, cầm lấy thân phận của mình, gan to bằng trời, tùy ý làm việc, có thể nói là chà đạp luật pháp, chỉ là không biết, sẽ là như thế nào hậu quả ."

"Đáng thương vị này đại nho, hiện tại tốt, tự tìm khổ ăn ."

Mười vạn dặm sơn hà bên trong, rất nhiều đại nhân vật lẳng lẳng nhìn lấy, có một số đại nhân vật trầm mặc không nói, mà có một vài đại nhân vật, lại mở miệng bình luận .

Xác thực hiện tại chuyện phát sinh, là ai đều không hề nghĩ tới, vốn cho rằng cái vị này văn thánh ý chí là tới tìm Đỗ Trần phiền phức, có thể ai biết lại là tìm bọn hắn phiền phức .

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, văn thánh ý chí đột nhiên gia trì đến Đỗ Trần trên thân, bằng bạc vô số ý chí, để Đỗ Trần có một loại siêu nhiên cảm giác, tâm cảnh đều chiếm được tăng lên .

Giờ khắc này Đỗ Trần chính là văn thánh, văn thánh chính là Đỗ Trần, bởi vì Đỗ Trần lời vàng ngọc, cực kỳ phù hợp cái vị này pháp gia văn thánh tâm cảnh, cả hai hợp nhất, Đỗ Trần có thể thay thế văn thánh trừng phạt đám người này, ngôn xuất pháp tùy, Thánh Nhân ý chí gia trì .

Đạt được văn thánh ý chí gia trì, Đỗ Trần phảng phất Thánh Nhân đồng dạng, hắn đứng ở chỗ đó, vô cùng thánh khiết, to lớn đáng sợ, có thể tùy ý điều

động thiên uy .

"Các người văn nhân, thân là người đọc sách, lại tự chúng nháo sự, không rõ xanh đỏ đen trắng, vu oan hãm hại, cũng hoặc là rải lời đồn, tin vào lời đồn, nhiều loạn trị an, càng là cố tình vi phạm, tại hạ Thanh Liên, vì pháp gia văn thánh đại nhân xuất thủ, tước các người triều đình quan văn chức vị, trăm các người văn vị, xóa đi năm thành Tài khí ."

Có được văn thánh ý chỉ Đỗ Trần, trực tiếp mở miệng, mỗi một chữ đều trực tiếp ngưng tụ trong hư không, kim quang lấp lóe, mang theo pháp gia khí tức, công chính không thay đổi .

Nhưng mà lần này lời vừa nói ra, mười vạn dặm sơn hà văn nhân, giống nhau chấn kinh .

"Tước trăm vạn văn nhân quan văn văn vị, còn có xóa đi năm thành Tài khí? Cái này Thanh Liên điên?"

Có một người đại nho hét lên kinh ngạc âm thanh, không thể tin được mình nghe được sự thật, trăm vạn văn nhân a, đây là khái niệm gì? Đỗ Trần không sợ chết? Treu chọc trăm vạn vị văn nhân cừu hận? Muốn biết văn nhân ở giữa có rất nhiều bằng hữu, người treu chọc một cái văn nhân không có việc gì, nhưng văn nhân có lão sư, có học sinh, có tri kỷ bằng hữu, treu chọc một cái văn nhân, khả năng chính là treu chọc một nhóm văn nhân .

Trăm vạn văn nhân là khái niệm gì? Khả năng này chính là đặc tội vô số văn nhân a .

"Không thể!" Có đại nho mở miệng, trực tiếp động âm thanh, truyền đạt hai vạn dặm, cùng Đỗ Trần đối thoại .

Bởi vì ở trong có một ít người, cùng hắn có quan hệ, hắn muốn bảo vệ những người này, mặc dù Đỗ Trần có văn thánh ý chỉ gia trị, có thể phạm là bất cứ chuyện gì đều có thể giảng đạo lý, văn thánh ý chỉ, cũng không phải là không có trí tuệ, chỉ cần có thể thuyết phục Đỗ Trần, kỳ thật còn có kéo để lối thoát .

Đại nho lên tiếng,

Trong phút chốc ngăn cản Đỗ Trần thẩm phán, đương nhiên muốn trực tiếp ngăn cản Đỗ Trần là không thể nào, chỉ là ngăn ngại trở ngại Đỗ Trần mà thôi, nếu là Đỗ Trần ngoan hạ tâm, ai tới đều vô dụng, trừ phi người gọi tới một người chân chính văn thánh .

"Thanh Liên, người có thể biết lời người nói, đem phải gánh như thế nào tội nghiệt sao? Nhân tộc cùng Yêu tộc bây giờ bản thân liền ở vào một cái cân bằng trạng thái, người tước trăm vạn văn nhân Tài khí, văn vị, quan văn, nếu là truyền đến Yêu tộc thế giới bên trong, bọn hắn chẳng phải là muốn chế cười chết người?"

Hoàng Hạc Lâu phía dưới, có một người đại nho mở miệng, hắn là trăm vạn văn nhân ở trong duy nhất một tôn đại nho .

Cũng chính là hắn vừa rồi Thịnh Văn thánh ý chỉ chém giết Đỗ Trần, có thể bây giờ lại bị trần trụi mà đánh mặt, nhưng bây giờ hắn không thể không tiếp tục mở miệng, như là đã vạch mặt, không cần thiết tiếp tục giả vờ giả vịt xuống dưới .

Đỗ Trần đều muốn tước hắn văn vị, nếu là thật sự bị tước, hắn thật vất vả mới tu luyện đến đại nho cảnh, chẳng phải là phí công nhọc sức?

Hắn mở miệng dùng nhân tộc đại nghĩa đến phản bác Đỗ Trần .

Thần Đạo thế giới, không chỉ có riêng chỉ là có người tộc, hơn nữa Nhân tộc cũng không phải duy nhất chi phối, tương phản chân chính chi phối, là Yêu tộc!

Yêu tộc, từ cái thế giới này sinh ra liền một mực tồn tại, sinh ra lực lớn vô cùng, có thể nuốt nước phun lửa, mặc dù nói văn nhân nhất lưu, chính là là Nhân tộc trước sáng tác đi ra, thế nhưng là Yêu tộc năng lực học tập rất mạnh, vô số năm qua, Yêu tộc đã trải qua không kém ai tộc .

Văn nhân tác dụng quá lớn, chiến tranh bên trong, nếu người nào có một người đại nho, ai thắng mặt liền lớn hơn một chút, đây không phải nói đùa .

Cho nên Đỗ Trần muốn tước trăm vạn văn nhân văn vị, đây quả thực là so sát bọn hắn còn thống khổ hơn gấp mười lần .

Tự nhiên không chịu đáp ứng .

Giờ khắc này từng tôn đại nho xuất hiện, cơ hồ là đem hết toàn lực phía trước, vì chính là để Đỗ Trần dừng tay, không phải lời nói, không nói treu chọc họa lớn ngập trời, nhưng ít ra đây là một loại không cần thiết tổn thất .

"Dùng đại nghĩa tới dọa ta? Pháp chính là pháp, lý là lý, như bởi vì lý dễ chà đạp luật pháp, này còn cần luật pháp làm gì? Các người tự chúng nháo sự, ở chỗ này kêu đánh kêu giết, làm xằng làm bậy, nơi nào có một điểm người đọc sách khí chất, từ xưa đến nay, văn nhân loạn pháp sự tình, còn thiếu sao? Hôm nay liền xem như chân chính văn thánh đến, cũng vô dụng, ta Thanh Liên nói tước, vậy liền tước!"

Đỗ Trần mở miệng, vô cùng lạnh lùng, lập tức hắn khoát tay, sau đó chỉ trăm vạn văn nhân .

Giờ khắc này trên bầu trời, sấm sét vang dội, lôi đình bắt đầu cuồng bạo, hoảng sợ thiên uy áp đấm này văn nhân khổ không thể tả .

"Thanh Liên, người không xứng làm người ."

"Người quả thực là ... Thật lớn mặt a ."

"Người có thể biết người đang làm gì không?"

"Mời Thanh Liên tiên sinh buông tha chúng ta, chúng ta biết sai ."

"Cầu Thanh Liên tiên sinh buông tha chúng ta a, chúng ta chỉ là cùng theo gió mà đến, không có chút nào một điểm truyền bá lời đồn ."

Có tánh tình nóng nảy văn nhân mắng to, cũng có một chút sợ văn nhân, vội vàng quỳ xuống đất, đau khổ khẩn cầu .

Nhưng mà Đỗ Trần trên mặt không có một điểm thần sắc biến hóa .

Thiên địa chỉ uy, tại thời khắc này, hóa thành một thanh Thiên Đạo, ngưng tụ ở trên không ở trong .

Một chút phía trước đại nho, trực tiếp bị trấn áp, ngay tại lúc này, một đạo như kinh lôi thanh âm vang lên .

☺♥☪☺ *☪♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91:: Thiên Đạo nhất trăm

"Dừng tay!"

Thanh âm kia như sấm đồng dạng rung động, tất cả mọi người rung động, dưới loại tình huống này, đại nho xuất hiện đều vô dụng, vì vậy bây giờ còn có người dám ra mặt, chỉ sợ ở so đại nho còn cường đại hơn .

Giờ khắc này quang huy chiếu xuống, tinh thần chấn động, trùng trùng điệp điệp Tài khí, liên miên một nghìn dặm, cái này là bức nào tư thái a, Tài khí hóa cầu vòng, nâng một người, nhìn như thân ảnh rất xa, nhưng lại trong nháy mắt, liền ra bây giờ chỗ này .

Đây không phải đại nho, đây là Chư tử, hơn nữa còn là một người không dậy nổi Chư tử, xen lẫn từng tia thánh uy .

"Giang Xuyên tiên sinh! Là Giang Xuyên tiên sinh!"

"Giang Xuyên tiên sinh đến, cái này là chúng ta văn nhân Chư tử, hần đến cứu chúng ta ."

"Nho gia Giang Xuyên đại nhân, Giang Xuyên đại nhân tới, chúng ta có thể cứu ."

Giờ khắc này tất cả văn nhân đều lộ ra vẻ mừng rỡ, bởi vì vị này Chư tử, chính là Nho gia Chư tử, cũng không phải là pháp gia, vô luận như thế nào đều lại trợ giúp bọn hần văn nhân .

Chư tử, cũng không phải là nhất định phải thêm một cái người, chỉ là tôn xưng, có thể xưng hô Giang Xuyên vì Giang tử, nhưng cũng có thể nói Giang Xuyên tên đầy đủ, thêm một cái tiên sinh, đại nhân liền có thể .

Giang Xuyên đến, cái này nhưng là chân chính Chư tử, hần ra bây giờ chỗ này, văn thánh uy áp, đều giảm bớt không ít, bởi vì hần là Chư tử, cái này văn thánh ý chí, cuối cùng hay vẫn là một đạo ý chí thôi.

"Không nghĩ tới ngay cả Chư tử đều dẫn tới, xem ra là không không cho ta Thanh Liên, tức đám này văn nhân vị trí?"

Đỗ Trần sắc mặt lạnh lùng mở miệng, lẳng lặng nhìn lấy Giang Xuyên, không sai biệt lắm bốn mươi mấy tuổi, nho sinh khí tức rất nghiêm trọng, giữ lại chòm râu dê, đứng chấp tay, mặc một bộ áo bào màu xanh, lông mi bên trong, mang theo cao cao tại thượng khí thế, hần vốn là Chư tử, địa vị cao cả, có một chút cao cao tại thượng tư thái, đây là tất nhiên .

"Toàn bộ sự tình, ở trong tất có hiểu lầm, các hạ cũng không cần tức giận như vậy, tại hạ bất tài, nguyện ý vì đám này văn nhân, vì các hạ xin lỗi một tiếng, còn mời các hạ buông tha đám người này đi, cùng là Nhân tộc, vì sao muốn tự giết lẫn nhau?"

Giang Xuyên mở miệng, hần mặc dù xin lỗi, nhưng lại trên thái độ vẫn như cũ lộ ra cao cao tại thượng, có một ít khó mà hình dung tư thái, hần là Chư tử, thân phận quá cao thượng, cho dù là xin lỗi, đều có một loại khó mà bỏ đi tôn nghiêm .

Không có khả năng chân chính xin lỗi, chỉ nói là một câu thôi, tiếp xuống liền đứng ở nơi đó, bày biện cao cao tại thượng tư thái, lẳng lẳng nhìn lấy Đỗ Trần, chờ đợi Đỗ Trần đáp ứng .

Hần là Chư tử, Giang Xuyên tin tưởng Đỗ Trần không được có thể sẽ không đáp ứng, bởi vì nếu là đáp ứng lời nói, liền xem như cho mình một bộ mặt, một cái chỉ là có thể ngay cả Danh Túc cảnh đều đạt được không được văn nhân, làm sao có thể sẽ không đi ôm hần đùi?

Giang Xuyên không có bất kỳ cái gì một chút ý đồ xấu, cũng không có cái gì cố ý tới làm náo động, hần thật là vì một số đại nghĩa, bởi vì Đỗ Trần nếu là chân chính bóc lột trăm vạn văn nhân văn vị, cùng một nửa Tài khí, nhất định là có nhất định ảnh hưởng, hần không có khả năng không ra mặt .

Mười vạn dặm sơn hà bên trong, duy chỉ có hần một người Chư tử, nếu là hần không ra mặt lời nói, quay đầu nhóm lửa thân trên, hần cũng sẽ dẫn tới một chút phiền toái .

Nhưng mà Đỗ Trần mặt không thay đổi nhìn lấy Giang Xuyên, hần biết đối phương đang suy nghĩ gì đồ vật, nhưng Đỗ Trần càng rõ ràng hơn, bản thân đang suy nghĩ gì đồ vật .

"Trẫm!"

Đỗ Trần mở miệng, vền vền chỉ là trả lời một chữ, từ cổ chí kim, nho sinh loạn pháp sự tình, có bao nhiêu? Có lẽ người khác không được biết, nhưng Đỗ Trần chính là Đại Càn đế quốc vương hầu ấu tử, tự nhiên đọc qua rất nhiều loại này Điển lệ, có thể nói là nhiều vô số kể .

Văn nhân cảm lấy thân phận của mình, làm xằng làm bậy, vì vì quan phủ không được có thể tùy ý đối với một cái văn nhân làm ra bất kỳ trừng phạt nào, nhất định phải đặc thù cơ cấu, mới có thể đi cho trừng phạt, cứ như vậy, cho dù là một chút văn nhân thật phạm pháp, nhưng mượn nhờ văn nhân cái thân phận này, bọn hần có thể trốn qua rất nhiều trách phạt .

Như luật pháp không được nghiêm, ai còn sợ phương thức? Cứ như vậy, pháp gia đối với Nho gia văn nhân đối một chút, có thể nói là hận thấu xương, đây không phải khác nguyên nhân, mà là lý niệm vấn đề, pháp gia giữ gìn pháp chế, mà bộ phận văn nhân lại phạm pháp loạn kỷ cương, nhưng chủ yếu nhất là văn nhân, là nho sinh, hiểu phương thức đồng thời biết như thế nào lợi dụng văn nhân thân phận,

Đi đem tội mình, vô hạn thu nhỏ, thậm chí hóa tiểu vi không .

Liền như là lần này, trăm vạn văn nhân nháo sự, nếu là Đỗ Trần chưa từng xuất hiện, Hoàng Hạc Lâu liền bị hủy đi, đến lúc đó nhất định sẽ gây nên xung đột kịch liệt, kể từ đó lời nói, trăm vạn văn nhân xuất chinh, ai có thể ngăn cản?

Tới một cái chết một cái, đến mười chết mười, các thứ chuyện kết thúc về sau, quan phủ căn bản không có khả năng đi tìm đám này văn nhân phiền phức .

Trăm vạn văn nhân, tìm ai? Hơn nữa văn nhân ở giữa lẫn nhau Liên bảo đảm, quan phủ chỉ trầm mặc không nói, từ xưa đến nay cùng loại sự tình, phát sinh không được biết được bao nhiêu, cho nên quan phủ cùng văn nhân ở giữa xung đột, còn thật không ít .

Đây cũng là vì cái gì, Đỗ Trần bây giờ lần này mở miệng, nói ra như thế lời vàng ngọc, hội dẫn tới pháp gia văn thánh giáng lâm nguyên nhân .

Theo Đỗ Trần mở miệng, giữa hư không Thiên Dao lại một lần nữa ngưng tụ, Thiên Dao bên trên ngưng tụ là pháp tắc, là pháp gia lực lượng mạnh nhất, trang nghiêm, thần thánh, đại biểu cho chí công vô tư, đây là pháp gia thần vật, hoành thiên đạo, Thiên Dao chém một cái, Thần Ma đích thân tới đều muốn hóa thành tro bụi .

"Người dám!"

Thấy cảnh này, Giang Xuyên nhin không được rống to, sắc mặt hần triệt để biến, vốn cho rằng Đỗ Trần hội tiếp nhận xin lỗi, chuyện này không sai biệt lắm liền kết thúc, có thể không nghĩ tới, Đỗ Trần lại còn chấp mê bất ngộ, đây là muốn làm gì? Nghĩ chọc thùng trời sao?

"Pháp bất dung tình, sai chính là sai, Thiên Tử phạm pháp cùng thứ dân cùng tội, huống chi một đám văn nhân? Người đọc sách vốn hần nên biết phương thức, nhưng lại cố tình vi phạm, mời pháp gia văn thánh chủ trì công đạo, ngưng tụ Thiên Dao ."

Đỗ Trần giống như gào thét nói chung đạo, hần nghĩa chính ngôn từ, thanh âm to lớn, làm cho tất cả mọi người sắc mặt đại biến .

Ầm!

Thiên Dao hóa thực, từ trên trời giáng xuống, mang theo hoảng sợ thiên uy, giờ khắc này triệt để bộc phát .

"Thanh Liên, người như làm như vậy, tất bị trời phạt, nhanh chóng dừng tay, bằng không người đem vạn kiếp bắt phục ." Giang Xuyên rống to, sắc mặt hần biến, bởi vì hần căn bản là không có cách ngăn cản pháp gia văn thánh ý chí một kích mạnh nhất .

Đây chính là Thiên Dao a, cho hần mười đầu mệnh, hần cũng không dám ngăn cản .

"Trẫm!"

"Đáng chết, nên giết a a a!"

Từng đạo từng đạo thanh âm vang lên, những này bị tước Tái khí văn nhân, phát ra gầm thét thanh âm, mảng lớn văn nhân, đều là hối tiếc không thôi, không được biết nên làm cái gì, duy chỉ có một chút chân chính tức điên văn nhân, mới có thể mất tiếng rống giận.

Giờ khắc này, mười vạn dặm sơn hà bên trong đại nhỏ, danh tức, đợi một chút văn nhân, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy đây hết thảy, bọn hắn thông qua văn bảo cũng hoặc là là Thần đạo vũ khí, thấy cảnh này.

Tất cả thấy cảnh này văn nhân, đều không được biết nên nói cái gì, kinh ngạc đến không nói ra được một câu, cho dù là đại nhỏ, sắc mặt đều trở nên cứng ngắt.

"Quá ... Nghịch thiên, người này thực sự là ngày lớn mặt a."

"Từ cổ chí kim, văn nhân giận dữ, máu nhuộm giang sơn, cái này Thanh Liên rất có loại khí thế này, dưới cơn nóng giận, tước trăm vạn văn nhân Tái khí, chuyện này đã trải qua triệt để làm lớn chuyện, nếu là Thanh Liên có thể trốn qua một kiếp này, tất vang danh thiên hạ, nếu là trốn không được một kiếp này lời nói Rất phiền phức! Rất phiền phức!"

"Thanh Liên hẳn phải chết không nghi ngờ, tước trăm vạn văn nhân Tái khí, cho dù là văn thánh cũng không dám chân chính làm như vậy, cái này Thanh Liên, đến cùng là lai lịch thế nào a."

"Trăm vạn văn nhân a, Đại Kiền đế quốc trợn vện trăm vạn văn nhân, thế mà bị dạng này tước, đây quả thực là không thể đo lường tổn thất, Thanh Liên, Thanh Liên, nếu không chết, nổi tiếng thiên hạ."

"Bao nhiêu năm, Đại Kiền đế quốc đều không có phát sinh dạng này sự tình, kiến quốc mới bao lâu thời gian, liền phát sinh dạng này sự tình, cái này Thanh Liên, làm không cẩn thận muốn trở thành tội nhân thiên cổ a."

"Dưới cơn nóng giận, bóc lột trăm vạn văn nhân Tái khí, Thanh Liên a Thanh Liên, giờ khắc này liền xem như thần tiên đến, cũng cứu không được người."

Quy tắc này tin tức, điên cuồng bị truyền ra, Thần Đạo thế giới, tin tức thế nhưng là phát đạt rất, trừ phi là xuất binh chiến tranh, trừ binh lệnh bên ngoài, cái khác tin tức đều không chịu nhận, cũng không phát ra được đi, còn lại tin tức cơ hồ là một cái ý niệm trong đầu cấp tốc liền có thể làm cho đối phương biết được.

Lập tức lấy Vạn Thánh thành làm hạch tâm,

Trong nháy mắt tin tức bạo tạc, trăm vạn dặm, ngàn vạn dặm, ức vạn dặm ... , quy tắc này tin tức bị điên cuồng truyền đạt, Đại Kiền đế quốc trên cơ bản tại tai to mặt lớn nhân vật, đều biết chuyện này, sau đó càng là lộ ra kinh ngạc, rung động, không thể tin thần sắc.

Trăm vạn văn nhân a, đây là khái niệm gì? Liền xem như đồ sát một trăm vạn người, đều là không được sự tình, quan hệ nhân quả liên lụy quá lớn, Thiên Đạo chém một cái, chém tới Tái khí, lấy văn chức, tước văn vị, đối với văn nhân mà nói, cái này cùng giết bọn hắn khác nhau ở chỗ nào?

Đám này văn nhân, ngưng tụ lực lượng, đủ có thể khiến Lý Kiền đều động dung, có thể Đỗ Trần hôm nay lại làm một kiện ai cũng không dám làm sự tình.

Trong lúc nhất thời, từng tôn Chư tử từ mình phía trước, phát sinh như thế chuyện lớn, bọn hắn nếu không phải đến lời nói, có mặt mũi gì tự nhận mình là Chư tử? Thậm chí nửa bước văn thánh cũng biết chuyện này.

Khê động dấy toàn thân, trăm vạn văn nhân mạng lưới quan hệ cũng phát huy ra phải có tác dụng, từ nhỏ đến lớn, nhìn như thời gian chậm rãi trôi qua, thế nhưng là mỗi một giây, tình thế liền đang điên cuồng lên men, không muốn sống truyền bá ra ngoài.

Vạn Thánh thành bên trong.

Giang Xuyên hóa ra văn thánh Pháp Tướng, đây là hẩn thông qua bí pháp tu luyện được văn thánh Pháp Tướng, lúc trước có cơ duyên, thu hoạch được một món bảo vật, ở trong có một người chân chính văn thánh trí châu, chứa thánh khí, sau đó hẩn thông qua một thiên bí pháp, gượng ép tu luyện đi ra văn thánh Pháp Tướng.

Cái này không phải chân chính Tiên Thiên văn thánh Pháp Tướng, chỉ là tu luyện được, đại bộ phận Chư tử hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ nắm giữ một chút loại bí pháp này, dù sao Tiên Thiên văn thánh Pháp Tướng không phải là cái gì người đều có thể có được, chỉ ít Đệ nhất bộ muốn có được văn linh, mới có thể có được Pháp Tướng loại vật này.

Tồn này Pháp Tướng, một tay chống đỡ thiên địa, phân chia hỗn độn Hồng Mông, phảng phất thiên uy nghiền ép mà đến.

Giang Xuyên tóc đều dựng thẳng lên đến, toàn thân trên dưới thần quang ngút trời, hẩn giận, giận không thể cực, nhìn lấy Đỗ Trần ánh mắt bên trong, tràn đầy sát ý.

Cũng không phải là Đỗ Trần không nể mặt hắn, hắn mới sẽ như thế, mà là Đỗ Trần một hơi trăm trăm vạn văn nhân Tái khí, cái này không thể nghi ngờ tương đương với tại thiết diện vô tư Bao Thanh Thiên trước mặt, đồ sát trăm vạn dân chúng vô tội một cái đạo lý, hắn làm sao không giận?

"Sao là gan to bằng trời? Văn không tuân thủ phương thức, tính là gì người đọc sách? Không phải là người đọc sách, lấy văn chức, tước văn vị, chém tới một nửa Tài khí, có gì không thể? Giang Xuyên, người thân là Chư tử, chẳng lẽ người đến bây giờ còn cho rằng, bọn hán đối đầu sao?"

Đỗ Trần mở miệng, hán không sợ chút nào, bởi vì pháp gia văn thánh ý chí, vẫn như cũ gia trì ở trên người, căn bản không sợ đối với Phương Văn thánh pháp cùng nhau .

Nói đơn giản một chút, nếu là Giang Xuyên cùng Đỗ Trần chân chính khai chiến, thật đúng là chưa chắc, Đỗ Trần thất bại .

"Người đến bây giờ còn nhanh mồm nhanh miệng, người biết không được biết người đến cùng phạm lỗi gì, phương thức không được trách chúng, trăm vạn văn nhân, người cũng bởi vì bản thân phần nộ, từ đó mượn nhờ pháp gia Thánh Nhân ý chí, làm xằng làm bậy, người chỗ làm sự tình, đều không đủ người chết mười lần, trăm lần, nghìn lần, trăm vạn văn nhân lực ảnh hưởng là cái gì? Người có thể biết không? Cho dù liên Đại Kiền đế quốc Thánh thượng, cũng tuyệt đối không dám tùy tiện xử trí trăm vạn văn nhân, Thanh Liên! Người mặc dù vì nhân tộc, có thể người không có công đức mang theo, mặc dù có tài hoa, nhưng lại có hoa không quả, hiện tại bản tòa cực kỳ hoài nghi, người là Yêu tộc phái tới gian tế, muốn giết hại Nhân tộc ta! Có thể dèn tội sao?"

Giang Xuyên rống to, giờ khắc này hán trực tiếp cho Đỗ Trần mang nhất định chụp mũ, Yêu tộc gian tế!

☺♥♠☺☺ ♡☺♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93:: Thứ 2 Chư tử giảng lâm

Giang Xuyên giận chỉ Đỗ Trần, lần này ngôn ngữ, tràn đầy vô tận lãnh ý, trong đôi mắt càng là đằng đằng sát khí!

"Khẩu khí thật là lớn a, hơi một tí chính là Yêu tộc gian tế, văn thánh ý chí gia trì thân ta, người lại dám nói ta là Yêu tộc gian tế, như dựa theo lời người nói, gia trì tại trên người của ta văn thánh ý chí, cũng là Yêu tộc gian tế? Người ở đây nhục Thánh sao?"

Chụp mũ ai sẽ không mang? Nếu nói luật pháp, từ nhỏ đội trong nhà, Đỗ Trần sách gì kê biên và sung công có nhìn qua? Muốn nói đạo lý, Đỗ Trần khác sẽ không, giảng đại đạo lý hay vẫn là không kém người khác .

Lời nói này cái từ này, lập tức Giang Xuyên sắc mặt trở nên khó coi, hán cho Đỗ Trần mang một cái mũ, tương phản Đỗ Trần cũng cho hán mang nhất định chụp mũ .

"Thực sự là buồn cười, ta chính là Chư tử, làm nhiều ít ăn, có bao nhiêu công tích vĩ đại, sao có thể có thể nhục Thánh?"

Giang Xuyên giận dữ hét .

"Chư tử liên nhất định sẽ không nhục Thánh sao? Ai định ra quy củ? Là Thánh Nhân ngôn luận, hay vẫn là luật pháp triều đình? Từ cổ chí kim, nếu là hai nước giao chiến, hoặc là chủng tộc đại chiến, kỳ thật thường thường là cao nhất địa vị cường giả, mới có thể làm phản, hơn nữa một khi làm phản, lực thân không nhận, ở trong có thể không thiếu khuyết Chư tử a ."

Đỗ Trần mở miệng, lời này có thể nói là đánh mặt a, trần trụi mà một cái tát tại Giang Xuyên trên mặt, hơn nữa không có bất kỳ cái gì một chút do dự .

Ngôn ngữ sắc bén, thông dong bình thản, hiển thị rõ thiếu niên phong thái .

"Thanh Liên, người gan to bằng trời, tước trăm vạn văn nhân Tài khí, hơn nữa còn nhục nhã Chư tử, người quả thực không sợ chết sao?" Có văn nhân mở miệng, hán đã bị tước tất cả, giờ này khắc này, nản lòng thoái chí, căn bản không có những ý niệm khác, vì vậy mới dám tiếp tục nhục mạ Đỗ Trần .

Một người mất đi tất cả, như vậy người này sẽ không sợ trời không sợ đất, vì là tất cả đều mất đi, còn có ý nghĩa gì? Không bằng chết tính toán .

"Tặc tử Thanh Liên, người quả thực không bằng heo chó ."

"Mời Giang Xuyên tiên sinh, đem tặc tử Thanh Liên, chém giết tại chỗ ."

Tất cả mọi người mở miệng, hung tợn nhìn lấy Đỗ Trần, hiện tại đám người này là thật hận không thể giết Đỗ Trần .

"Chớ có như thế nói nhảm, hôm nay ta Giang Xuyên, liền muốn đưa ngươi tru sát, đưa ngươi tội ác, văn kiện viết văn, chiêu cáo thiên hạ ."

Giang Xuyên giận dữ hét, hắn không phải nói bất quá Đỗ Trần, chỉ là không muốn muốn cùng Đỗ Trần tiếp tục lãng phí miệng lưỡi, trực tiếp động thủ, hắn cũng không tin, bản thân đường đường một vị Chư tử, còn không đánh lại Đỗ Trần?

Giờ khắc này thiên băng địa liệt, Giang Xuyên đưa tay, nhật nguyệt đều tựa như bị hắn nắm trong tay, như là vũ trụ mệnh mông, trực tiếp oanh sát xuống tới, toàn bộ Vạn Thánh thành tất cả mọi người bị loại khí thế này bị dọa cho phát sợ, sắc mặt đại biến, run lấy bầy .

Đây là Chư tử một kích, khủng bố vô biên, để cho người ta sinh sinh mà cảm giác được cái gì gọi là hủy thiên diệt địa .

Hư không đang thiêu đốt, Giang Xuyên một kích, cơ hồ là một kích toàn lực, hắn là thật muốn tru sát Đỗ Trần, đây không phải nói đùa .

"Ngươi dám ."

Đỗ Trần hét lớn một tiếng, giờ khắc này vạn thánh ý chí bộc phát, đây là pháp gia vạn thánh, là một người chân chính Thánh Nhân, cuộn cuộn thánh uy, hóa thành một mảnh Thần quốc, ngăn trở Giang Xuyên đây tuyệt đối một kích, Đỗ Trần sau lưng, có một cái quốc độ tại chìm nổi, từng cái quốc độ đều có vô số tín đồ .

Đây là một loại lớn Đồ Đằng chỉ dấu hiệu, vạn thánh thế nhưng là Thánh Nhân, trong thiên hạ, đứng ở tuyệt thế đỉnh phong tồn tại .

Phanh phanh phanh phanh!

Hư không tại bạo tạc, phẳng phát ở trong khí lưu đều sụp đổ, Chư tử chữ Nhật thánh ý chí tại kịch liệt ma sát, Giang Xuyên thần sắc không thay đổi, Đỗ Trần cũng thần sắc không thay đổi, đây là một trận long tranh hổ đấu .

Vạn thánh ý chí, dù sao chỉ là một đạo ý chí, mà Giang Xuyên chính là Chư tử, chân chân thật thật mà Chư tử, đến cùng ai có thể chiến thắng, hay vẫn là một ẩn số .

Chỉ là mặt ngoài hai người bình tĩnh thong dong, thế nhưng là trên thực tế hai người áp lực đều rất lớn .

"Thánh Nhân ý chí quá mạnh, đây bất quá là từng tia Thánh Nhân ý chí, lại có thể đánh với ta bằng, hơn nữa nếu không phải đạo ý chí này, suy yếu trăm vạn vạn nhân Tài khí, nếu không lời nói, ta căn bản chống lại không được, vạn thánh, rốt cuộc là một cái như thế nào cảnh giới, ta cả đời này có thể hay không bước vào cảnh giới này?"

Giang Xuyên trong lòng cố hết sức,

Cũng đang suy tư, hắn thật sâu cảm giác được một loại phát giác, một loại khó mà diễn tả bằng lời phát giác, hắn là Chư tử a, đường đường chính chính dựa vào chính mình tu luyện được Chư tử cảnh a, có thể hiện tại thế nào? Lại ngay cả Thánh Nhân từng tia ý chí đều chống lại không được .

Làm sao không để Giang Xuyên cảm giác được cái gì gọi là phát giác cảm giác .

Mà Đỗ Trần lại hết sức rõ ràng bản thân hiện tại đến cùng cường đại đến mức nào một lời có thể định đại nho sinh tử, loại thần thông này, thế mà chỉ cùng Giang Xuyên đánh ngang .

Đỗ Trần tin tưởng, nếu là mình bạo nổi đứng lên, không ai ngăn cản tình huống dưới, mười ngàn cái Vạn Thánh thành, hắn đều có thể trong một ý nghĩ hủy diệt, đây cũng là Thánh Nhân từng tia lực lượng, lại khủng bố như thế .

"Vạn Nhân cảnh lại tương đương với danh tức cường giả thực lực, mà Danh Tức cảnh lại có được mới vừa vừa bước vào Đại Nho cảnh vạn nhân thực lực, hơn nữa ta là linh thư sư, có thể không ngừng gia tăng Tài khí, đạt được các loại mới bảo, thậm chí còn có thể hóa hư làm thật, nếu là một ngày kia, ta trở thành Danh Tức cảnh, cùng truyền thể linh thư sư, hay không có thể tiếp nhận gần Thánh Nhân cảnh?"

Đỗ Trần trầm nghĩ trong lòng, hắn đang suy tư .

Hai người đánh ngang, trăm vạn vạn nhân lặng lẽ nhìn lấy, trừ ngẫu nhiên chửi mắng, phần lớn người hay vẫn là an tĩnh nhìn lấy, ánh mắt vô cùng lạnh lẽo mà nhìn xem Đỗ Trần, bọn hắn hận không thể Đỗ Trần sẽ đi ngay bây giờ chết.

"Thanh Liên! Ngươi thật lớn mật ."

Ngay tại lúc này, khủng bố thanh âm vang lên, một người vĩ ngạn mà thân ảnh giáng lâm ở chỗ này, giờ khắc này trời ban điểm lành, đây cũng là một người Chư tử, mà lại hay vẫn là một người không kém gì Giang Xuyên Chư tử, hắn giáng lâm, mặt đất sinh trưởng ra tiên điểm đóa hoa, hóa mục nát thành thần kỳ .

"Đây là Dư Văn tiên sinh, lại là một người Chư tử, ha ha ha ha ha, Thanh Liên a Thanh Liên, lần này ta xem ngươi làm sao có thể trốn qua một kiếp này!"

"Hơn người đều đến, Thanh Liên, lần này cho dù lên trời xuống đất, ngươi xem ai có thể cứu ngươi ."

"Hai tôn Chư tử, hừ hừ, Thanh Liên a Thanh Liên, lần này ta xem ngươi có chết hay không ."

"Ha ha ha ha ha ha, đại thù có thể báo, đại thù có thể báo, đại thù có thể báo a ."

Trăm vạn văn nhân phát tới mãnh liệt nguyên rửa, tự tin vô cùng, vô cùng dữ tợn mà thóa mạ Đỗ Trần, càng là có người điên cuồng cười to .

Một người Chư tử cùng Đỗ Trần đánh ngang, hai tôn đầu? Lần này Đỗ Trần hẳn phải chết không nghi ngờ .

"Dư huynh, mau tới giúp ta, trăm tên yêu nghiệt này, nếu như tên yêu nghiệt này hôm nay bắt tử, ngày sau Nhân tộc tất có đại nạn ."

Giang Xuyên phát giác ai tới về sau, lập tức truyền âm mở miệng, hắc lần này cơ hồ tình thế bất buộc, muốn tru sát Đỗ Trần .

"Được! Ta hôm nay tự mình phía trước, chính là muốn chém giết tên yêu nghiệt này, tước trăm vạn văn nhân Tài khí, quả thực là gan to bằng trời, từ cổ chí kim, chỉ nói ngàn năm, ai dám làm như vậy? Cái này Thanh Liên, tám chín phần mười là Yêu tộc người phái tới, cố ý vi chi ."

Dư Văn mở miệng, hắc ý tứ rất đơn giản, muốn tru sát Đỗ Trần .

Giờ khắc này, hai tôn Chư tử phía trước, Đỗ Trần sắc mặt không thể không biến một chút .

☺♥☺☺ * ☺♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94:: Chờ đợi

Dư Văn lần này đến, là có ý tìm đến Đỗ Trần phiền phức, hắc cùng Giang Xuyên ý chí một dạng, Đỗ Trần tước trăm vạn văn nhân Tài khí, chuyện này làm quá phận, có thể nói là thiên lý bất dung .

Chư tử, cơ hồ đứng ở cái thế giới này đỉnh phong tồn tại, trừ Thần Đạo thập trọng cường giả, trên cơ bản không ai có thể là Chư tử đối thủ, tại văn thánh không hiện thời đại bên trong, Chư tử mạnh đến vô địch, nếu không phải Đỗ Trần có văn thánh ý chí gia trì, chỉ sợ vừa đối mặt đã sớm hóa thành tro bụi .

Bây giờ hai tôn Chư tử xuất hiện, dẫn tới người trong thiên hạ chú ý, không được biết được bao nhiêu thế gia, nhao nhao nhìn lấy một màn này, lợi dụng các loại thần thông phép thuật, nhìn lấy ngàn bên ngoài vạn dặm một màn này .

Chuyện này có thể nói là Đại Kiềm đế quốc khai quốc đến nay đều chưa từng phát sinh qua sự tình .

Chư tử trăm Đỗ Trần, không phải là bởi vì nhất thời sinh khí, mà là Đỗ Trần chỗ làm sự tình, vi phạm đạo lý, tuân công bọn hắc ý chí, bọn họ là Văn Nho, là Nho gia Chư tử, mà Đỗ Trần tước văn nhân, trên cơ bản đại bộ phận đều là Nho gia Chư tử .

Thiên hạ văn nhân đều là một gia, Nho gia văn nhân nếu là nhận khi dễ, chỉ cần tại văn vị, nơi đó quan phủ, lại thêm một chút danh tức đều muốn vì đối phương ra mặt, bởi vì đây là quy củ, văn nhân có thể lẫn nhau xem thường, có thể lẫn nhau thóa mạ, thậm chí có thể lẫn nhau ra tay đánh nhau, nhưng tuyệt đối không cho phép cái khác hệ thống đến khi phụ văn nhân, triều đình như thế, dân gian cũng là như thế .

Nếu như văn nhân bị khi phụ, không có được bảo vệ, sinh lòng oán hận, đem sẽ không tin tưởng cao văn khoa nhất mạch, loại chuyện này tuyệt đối không thể xuất hiện, đây là lúc trước các loại văn thánh quyết định quy củ, cho nên Giang Xuyên cùng Dư Văn hai người, tại ý nào đó mà nói .

Bọn họ là vì nhân tộc đại nghĩa, vì Nho gia đại nghĩa động thủ, bằng không lời nói, sự tình gì có thể dẫn tới Chư tử động thủ?

Chư tử, một lời thiên băng địa liệt, một thiên văn chương, dám nói thẳng Thánh Thượng, tấu lên trên, trí tuệ vô song, hai người bọn họ bây giờ liên thủ, tuyệt đối không phải bởi vì sinh lòng oán khí, vì vì bọn họ thật là đứng ở đại nghĩa bên trên, đây là Thánh Nhân quyết định quy củ, nhưng mà Đỗ Trần lại đánh vỡ .

Có thể nói là, coi như Đỗ Trần lần này trốn qua kiếp nạn, cũng tương đương với cùng thiên hạ nho sinh kết xuống cừu oán, đây không phải nói đùa, Đỗ Trần lần này, thật là làm một kiện người khác không dám làm sự tình, coi trời bằng vung, câu nói này dùng mười phần thỏa đáng .

Àm!

Hon người động thủ, giờ khắc này thần uy cái thể, hon người xếp bằng ở nơi đó, giữa hư không thể mà sinh trường ra từng đoá từng đoá Bạch Liên, mỹ lệ vô cùng, nhưng mà mỗi một đoá Bạch Liên bên trong, cất giấu một vị tuyệt thể kiếm khách, nhìn như mỹ lệ, nhưng trên thực tế giấu giếm hung hiểm.

"Mười vạn Bạch Liên phủ trời xanh, sen bên trong từ tàng mười vạn hung!"

Hon người mở miệng, đây là hấn thần thông chi thuật, mười vạn đoá Bạch Liên lơ lửng ở trời xanh bên trong, mỗi một đoá Bạch Liên nở rộ, ở trong cũng đứng ở một cái thần sắc hồ hững Kiếm Đồng, những này Kiếm Đồng đều không tầm thường, từng cái đều tùy ý chém giết một người Thần Đạo bất trọng cường giả.

Mười vạn Kiếm Đồng, có thể đủ kiếm trăm hư vô.

Vô Kiếm phát giác được loại này mệnh mông kiếm ý, hấn bắt lực, bắt quá lại hồ hững đem một khối ngọc thạch hung hăng bóp nát, không có người hội chủ ý tới hấn.

Giờ khắc này mười vạn Bạch Liên kiếm chém tới, phối hợp Giang Xuyên đại thần thông, xác thực có một loại thiên uy cái thể cảm giác, giờ khắc này Đỗ Trần cảm giác được nguy cơ, trên thân Thánh Nhân ý chí, cũng chưa chắc có thể chống cự ở, hai vị Chư tử giáp công!

Cái này quá mức tại khủng bố, hai vị Chư tử liên thủ, chỉ là phần này chiến tích, nếu là Đỗ Trần bắt từ lời nói, đều có thể vang danh thiên hạ.

Không được, Đỗ Trần hiện tại đã trải qua vang danh thiên hạ, thiếu khuyết bất quá là thời gian thôi.

Ầm!

Pháp gia Thánh Nhân ý chí, tại phát giác được Chư tử công kích về sau, trong nháy mắt, ngưng tụ tới cường thánh uy, trực tiếp chống cự, lập tức trên bầu trời, bộc phát ra quang thái kỳ dị, cái này là tuyệt đối năng lượng va chạm.

Thương khung băng liệt, mười vạn dặm sơn hà đều nhận ảnh hưởng, cái này còn không là hai tôn Chư tử thật đang toàn lực, bọn hấn muốn bảo vệ người khác, không thể để cho năng lượng triệt để ngoại phóng, không phải lời nói, hội dẫn tới ngày đại phiền toái.

Chư tử trình độ này, đã coi như là nhất tôn tại đỉnh cấp,

Văn thánh không ra, Chư tử là vua, loại trình độ này cường giả toàn diện khai chiến, quý biết có thể đánh ra như thế nào phong thái cùng khủng bố.

Gia trị tại Đỗ Trần trên thân văn thánh ý chí, đang điên cuồng ngăn cản, che chở Đỗ Trần chu toàn.

"Văn thánh, ngươi còn muốn che chở người này sao?"

Giang Xuyên mở miệng, hấn lớn tiếng nói, hỏi thăm đạo ý chí này.

Gia trị tại Đỗ Trần trên thân văn thánh ý chí, không có phát ra bất kỳ thanh âm, nhưng ý chí hóa kiếm, có một loại đáng sợ lạnh lẽo khí tức, tư thế này rất tuyệt nhưng, ý tứ rất đơn giản, tất muốn bảo vệ Đỗ Trần.

"Giang huynh, một đạo ý chí, đây không phải văn thánh ý tứ chân chính, chỉ có một độc ý chí, ủng hộ Thanh Liên mà thôi, đợi đến ý chí dần dần tiêu tán về sau, Thanh Liên hấn phải chết không nghi ngờ."

Hon người mở miệng, thông dong tự tin nói, bọn hấn không phải đánh không lại Đỗ Trần, hai tôn Chư tử tại, xác thực có thể đánh bại Đỗ Trần, nhưng vấn đề là một chút, nơi này không phải hoang vu chi địa, mà là phồn hoa thành trì, như là bọn hấn chân chính toàn diện khai chiến, sẽ khiến vấn đề lớn.

Triều đình đều muốn hỏi tội bọn hấn, dù sao diện tích lớn chiến tranh, đã bị công khai cảm đoán.

Hon nữa văn thánh ý chí không có khả năng thời thời khắc khắc bảo hộ Đỗ Trần, loại đến không sai biệt lắm thời điểm, văn thánh ý chí đem sẽ biến mất, không phải lời nói, một đạo phổ thông văn thánh ý chí, có thể vạn cổ trường tồn, vậy thế giới này chính là Thánh Nhân chứa tế thế giới.

Bất cứ chuyện gì đều khó có khả năng hoàn mỹ, có hại tất có đến, từ cổ chí kim rất nhiều tiên hiền kỳ thật đều đang suy đoán, văn thánh cảnh giới khả năng ngược dòng tìm hiểu mục tiêu càng lớn.

Bọn hấn tại chờ đợi, dạng này là tốt nhất, chờ đợi gia trị tại Đỗ Trần trên thân văn thánh ý chí biến mất, cứ như vậy lời nói, mới là phương pháp tốt nhất.

Bất quá dù vậy, hai tôn Chư tử xuất hiện tràng cảnh cũng quá kinh khủng một chút, mười vạn Bạch Liên, văn thánh Pháp Tướng, cái này hai tôn Chư tử, từng cái đều không giống bình thường, từng cái đều khủng bố vô biên.

Nhưng mà thời gian từng chút từng chút đi qua, quả nhiên Đỗ Trần trên thân văn thánh ý chí, tại dần dần biến mất, như là tiếp tục như vậy lời nói, phiền phức thật là lớn.

Lẳng lẳng nhìn lấy hai tôn Chư tử, Đỗ Trần không nói lời nào, cho dù ngàn người chỉ trích, hấn cũng tuyệt đối sẽ không cho là mình sai, huống hồ không nói trước chuyện này bản thân liền không phải mình sai, cho dù là bản thân sai, dựa theo Đỗ Trần từ nhỏ quán thủ phương pháp chính là, sai cũng muốn chết không thừa nhận.

Làm chuyện bậy, người nếu là thật đi thừa nhận, đạt được không phải câu kia biết sai có thể thay đổi, không gì tốt hơn, mà là càng nhiều mịa mai cùng chế giễu .

Người chết không thừa nhận, đơn giản chính là bị chữ gỗ mục không điều khắc được, người nếu là chân chính thừa nhận sai lầm, phiền phức sẽ càng nhiều .

Mặc dù Đỗ Đỗ không đọc qua sách gì, nhưng có đôi khi loại này nguy hiểm thật không tệ .

Đây cũng không phải là nguy hiểm, mà là một loại cách đối nhân xử thế đạo lý, tùy từng người mà khác nhau, vì sự tình mà khác .

Bất quá bây giờ không phải là nghĩ lúc này, như thế nào hóa giải lần này phiền phức, mới là mình nên suy tư sự tình .

☺♥☹☹ * ☹♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☹Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95:: Pháp gia người tới

Giờ này khắc này, Đỗ Trần đã trải qua từ chủ động biến thành bị động, hai tôn Chư tử hắn không làm gì được, cũng không khả năng thế nhưng, hắn dù sao chỉ là Danh Túc cảnh văn nhân, chứ nói Chư tử, khả năng đại nho đều có thể trấn áp hắn .

Bây giờ dựa vào, chính là văn thánh ý chí, có thể Giang Xuyên cùng Dư Tử hai tôn Chư tử đã trải qua không xuất thủ, đợi đến văn thánh ý chí suy yếu về sau, lại ra tay .

Cứ như vậy thời gian từng chút từng chút đi qua, sau một nén nhang, Đỗ Trần trên thân văn thánh ý chí đã trải qua cơ hồ còn thừa không nhiều .

Bất quá Giang Xuyên cùng Dư Tử vẫn là không có động thủ, bọn hắn không muốn cùng Thánh Nhân ý chí chống lại, dù sao đây là Thánh Nhân ý chí, cuối cùng cùng Thánh Nhân có quan hệ .

Chỉ là đúng vào lúc này, một người thân ảnh lại một lần nữa ra bây giờ chỗ này, đây là một cái trung niên nam tử, mặt chữ quốc, vô cùng nghiêm túc, có một loại không giận tự uy cảm giác, phía sau hắn có một bộ lại một bộ phận thư tịch tại chìm nổi, vừa vào sân liền có một loại cực kỳ nghiêm túc cảm giác .

Phảng phất nơi đây là quan phủ nha môn đồng dạng, tất cả mọi người là tội phạm .

"Pháp gia đại nho, Vương Kiến Hành ." Rất nhanh liền có người nhận thức ra người này là ai, lập tức không khỏi thấp giọng hô đạo, lộ ra có một ít kinh ngạc .

Người tới thân mặc màu đen quan phục, không giận tự uy, trực tiếp giáng lâm tại Đỗ Trần bên cạnh, ngay sau đó hướng Đỗ Trần xá một cái thật sâu nói: "Vương Kiến Hành gặp qua văn thánh, gặp qua Thanh Liên tiên sinh ."

Hắn có chút một xá, sau đó lại nhìn lấy Nho gia hai vị Chư tử, tôn kính vô cùng nói: "Học sinh Vương Kiến Hành, gặp qua hai vị Chư tử, nhìn Chư tử đại nhân, thọ vô cương, dẫn đầu Nhân tộc đi về phía huy hoàng!"

Wương Kiến Hành rất có lễ phép, đầu tiên là kính một thoáng Pháp gia văn thánh, nhưng sau tại lễ kính Đỗ Trần, lại sau đó liền hai vị này Chư tử .

Từ một điểm này cũng có thể thấy được, Vương Kiến Hành là tới bang Đỗ Trần .

Xác thực qua thời gian dài như vậy, Đỗ Trần một câu Nho lấy Văn loạn Pháp, Hiệp lấy Võ phạm Cấm, quả thực là nói ra Pháp gia từ xưa đến nay muốn nói a, nói thật, Đỗ Trần nếu là đi Pháp gia con đường này, ngày sau coi như trở thành không được Pháp gia văn thánh, nhưng rất có thể trở thành Pháp gia Chư tử .

Trở thành Pháp gia tương lai tối cường một nhóm văn nhân, đây cũng không phải là nói đùa, câu nói này có thể đủ lưu truyền thiên cổ, đây là lời lẽ chí lý .

Kể từ đó, Pháp gia người, tự nhiên không có khả năng ngồi nhìn mặc kệ, vạn dặm xa xôi, tự mình để một người đại nho phía trước, chính là vì ngăn chặn tranh diện .

"Vương Kiến Hành, ngươi tới nơi đây làm gì? Chẳng lẽ lại là muốn ngăn con sóng dữ? Nếu là ngươi sợ phó đến, có lẽ còn có tư cách cùng chúng ta nói chuyện với nhau, ngươi tới? Cảm thấy có tư cách cùng chúng ta trao đổi sao?"

Giang Xuyên mở miệng, hần cao cao tại thượng, đây không phải phẩm hạnh vấn đề, mà là vấn đề thân phận, khiêm tốn lễ phép, đây là văn nhân tiêu chí, nhưng cũng phải nhìn, hơn nữa tùy từng người mà khác nhau, có người quá khiêm tốn, là bởi vì ưa thích, có người không thích khiêm tốn, ngươi cũng không thể nói người này cuồng vọng .

Cánh giới càng cao, vượt có thể cảm nhận được nhân sinh, bởi vì cánh giới càng cao, vượt có thể tùy tâm sở dục còn sống, ta thích liền thích, ta không thích liền không thích, ta quan tâm ngay tại hồ, ta không quan tâm liền không quan tâm, tùy tính thoải mái, đây cũng là một loại còn sống phương thức .

Cho nên Giang Xuyên biểu hiện, căn bản không biết để người chán ghét, vì vì tất cả văn nhân đã trải qua tập mãi thành thói quen, cái thế giới này cuối cùng hay vẫn là nhìn địa vị, nhìn thực lực, nhìn bối cảnh, nơi nào có nhiều như vậy văn minh lễ phép, cái gọi là luật pháp văn minh, nhưng thật ra là đang bảo vệ kẻ yếu thôi.

"Giang tử đại nhân nói không sai, hôm nay học sinh phía trước, là phụng lão sư chỉ lệnh, phía trước trợ giúp Thanh Liên tiên sinh, trước đây Thanh Liên tiên sinh tước trăm vạn văn nhân Tài khí, điểm này từ luật pháp đi lên nói, trừng trị không sai, nhưng từ tình lý mà nói, cái này xác thực có một ít quá phận, lần này lão sư để cho ta mang đến Thánh Nhân văn chương, đến khôi phục trăm vạn văn nhân chi Tài khí, bù đắp một chút sai lầm, không biết dạng này có thể?"

Vương Kiến Hành mở miệng nói, nhìn lấy hai vị Chư tử, cung kính vô cùng, hần tới thật là vì bang Đỗ Trần, bất quá cũng không phải là đi tìm Nho gia phiền phức, bên trong nước rất sâu, sâu đến Pháp gia để một người đại nho tự mình phía trước, nếu là rất tùy ý lời nói, lấy Đỗ Trần nói tới lời lẽ chỉ lý, Pháp gia Chư tử đều muốn phía trước .

Nhưng bây giờ không có đến,

Là bởi vì cố kỵ .

Chư Tử Bách Gia, kỳ thật cạnh tranh với nhau cũng rất lợi hại, lẫn nhau ở giữa, tranh cường hão thắng, đây là từ xưa đến nay liền xuất hiện sự tình, nói câu khó nghe, liền xem như Nho gia đều sẽ nội chiến, tôn trọng Không thánh nhân văn nhân, ủng hộ Không thánh nhân lý niệm, tôn trọng Tuân Tử văn nhân, liền sẽ ủng hộ Tuân Tử lý niệm .

Lẫn nhau tranh vô cùng náo nhiệt, huống chi đại gia phe phái còn không cùng đâu?

Nếu là Pháp gia Chư tử đến, kỳ thật ngược lại để Nho gia hai vị Chư tử dưới không được đài, ngươi tới ý tứ, không phải liền là muốn bảo đảm Đỗ Trần? Mà Đỗ Trần làm loại chuyện này, ngươi nói bảo đảm liền bảo đảm? Ta Nho gia vì sao muốn cho ngươi Pháp gia mặt mũi?

Người bình thường sĩ diện, văn nhân càng phải mặt mũi, địa vị càng cao người, cần thể diện mặt lại càng lớn, chỉ là bình thường không được hiển lộ ra, là bởi vì ngươi căn bản không có tư cách để hần mất mặt, nhưng cùng với loại địa vị người thì bất đồng .

Pháp gia Chư tử không đến, không phải kiêng kỵ, mà là giải quyết thái ngược lại nghiêm trọng hơn .

Giờ này khắc này, Giang Xuyên cùng Dư Tử lẫn nhau nhìn một chút, bọn họ là Chư tử, cân nhắc sự tình, không giống với phổ thông cá nhân, văn văn chỉ là cân nhắc bản thân, bọn họ cân nhắc là Nho gia được hay mất, cân nhắc lợi ích, ân oán cá nhân cái gì, vẫn có thể không chế được nổi .

"Thánh Nhân văn chương, xem ra sợ phó ngươi còn thật cam lòng a, bất quá điểm này còn chưa đủ, nếu Pháp gia muốn bảo đảm hần, cũng không phải là không được, tất cả từ đại lợi ích để cân nhắc, Thánh Nhân văn chương không đủ bồi thường, ngươi hỏi một chút sợ phó ngươi, có thể đáp ứng không, thiết trí một quy củ, từ nay về sau, văn nhân phạm tội, không thể một mình bắt, nhất định phải trước thông tri văn viện người, giao cho văn viện xử lý, quan phủ sưu tập tất cả chứng cứ về sau, mới có thể định tội, không định tội trước đó, chỉ đợi tại văn viện, thiết trí đầu này luật pháp, chuyện hôm nay, có thể tính ."

Giang Xuyên mở miệng nói, đây không phải bao che, mà là một loại quyền hạn mở ra, vì văn nhân mưu lợi, cũng không phải nói thật bao che ai, chỉ là không muốn để triều đình Pháp gia cầm tới một chút ví dụ, tìm đến Nho gia phiền phức .

Kỳ thật nói tới nói lui, đều là lợi ích!

Vương Kiến Hành nghe xong lời này về sau, sắc mặt không khỏi biến đổi, cải biến luật pháp đây cũng không phải là chuyện nhỏ, đương nhiên sợ phó hần vì Pháp gia Chư tử, tại Đại Kiền đế quốc chính là nhất phẩm Hình Bộ Thượng thư, mà lại hay vẫn là lớn học viện phó viện trưởng, quyền khuynh thiên hạ, đầu này luật pháp nếu là từ sợ phó hần đưa ra, xác thực không có vấn đề .

Có thể là như thế này một làm lời nói, về sau Pháp gia liền khó đối phó hơn Nho gia .

Bất quá Giang Xuyên cùng Dư Tử nắm rất chính xác, muốn xuất điều kiện này, không để cho hần cảm thấy phi thường khó, nhưng cũng không có để hần cảm thấy phi thường dễ dàng, cái này khó mà nói, hần căn bản là không có cách đáp ứng, nhất định phải sợ phó hần tự mình mở miệng .

Lập tức, cục diện lại một lần nữa cầm cự được .

Ngày mai mười hai giờ trưa vào VIP ~ không được là hôm nay mười hai giờ, kế tiếp còn có canh một, cuối cùng một thiên Public chương, xem hết đại gia đi ngủ đi thôi!

☺♥3:☺ * 3:♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn! CONVERTER: ๔Wtf๔Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96:: Chúng ta sinh ra đều là bình đẳng, ai dám cao cao tại thượng?

Giang Xuyên cùng Dư Tử đưa ra yêu cầu rất quá đáng, nhưng cái này quá phận cũng không có chạm đến ranh giới cuối cùng, trên thực tế Nho gia rất sớm thời điểm liền đề cập qua chuyện này, nguyên bản chuyện này đều đã thông qua ba tình sáu biết, thiên hạ văn nhân giống nhau đồng ý, thậm chí Đại Kiền đế quốc hoàng đế đều kém chút đồng ý.

Nhưng cuối cùng lại bị Vương Kiến Hành sư phó, cho một tay ngăn chặn, Vương Kiến Hành sư phó, chính là bây giờ Pháp gia thứ nhất Chư tử, làm việc cương trực công chính, tất cả từ phương thức, phương thức lỗi lầm trăm trọng tất cả, có thể nói là Nho gia nhứt đầu nhứt người.

Bởi vì đối phương cũng là văn nhân, văn nhân vẫn muốn không bị ước thúc, không bị một chút luật pháp triều đình ước thúc, bọn hắn quan tâm là thân phận, quan tâm là mặt mũi, từ xưa đến nay, bất kể là ai đều sẽ vì chính mình tranh thủ lợi ích, Nho gia cũng là như thế.

Xem như văn nhân đoàn thể ở trong nhất đại nho gia, tranh thủ không được biết được bao nhiêu đài ngộ, cho dù là thánh nhân cũng tự thân vì văn nhân tranh thủ một chút quá phận đài ngộ, không phải là bởi vì dưng, mà là văn nhân nếu là muốn đạt được tôn trọng, như vậy nhất định phải có phân chia, nếu là muốn để người trong thiên hạ trở thành văn nhân, chính là muốn mở ra các loại đài ngộ.

Chính là muốn không giống bình thường, mới hiện lên rõ trân quý, nếu là mỗi người đài ngộ đều cùng văn nhân hiện tại đài ngộ một dạng, nói thật, lớn như vậy lớn Địa Ảnh vang tính tích cực, vì để văn nhân chúa tể cái này Thần Đạo thể giới, từ xưa đến nay tiên hiền, xác thực làm rất nhiều không hợp lý sự tình, bọn hắn biết sở tác sở vi, xác thực không tốt, nhưng hay vẫn là kiên trì đi làm, dù là về sau bị thể nhân thỏa mạ, cũng chỉ có thể như thế.

Dần dà, đến cuối cùng có thể vì thiên hạ văn nhân giành đài ngộ tồn tại, đều lại nhận kính yêu, có thể đủ nhập một đời phong bi bên trong, ngày sau chính là nói khoác vốn liếng, Giang Xuyên cùng Dư Tử, căn bản vốn không quan tâm Đỗ Trần, sở dĩ tự mình phía trước, đơn giản hai nguyên nhân.

Thứ nhất, Đỗ Trần làm sự tình, quá phận.

Thứ hai, như là bọn hắn không ra lời, sẽ bị thỏa mạ, vì bọn họ là Nho gia Chư tử.

Chính là hai cái này nguyên nhân, nếu là hiện tại có lợi ích lời nói, đến một lần mượn nhờ Vương Kiến Hành mang đến Thánh Nhân văn chương, khôi phục trăm vạn văn nhân Tài khí, cũng liền không sai biệt lắm, văn vị lời nói, lớn không một lần nữa sửa trị một phen, mặc dù phiền phức, nhưng vấn đề không phải to lớn.

Trọng yếu nhất là, có thể nâng cao văn nhân đài ngộ, đây là vì thiên hạ nho sinh tranh thủ đài ngộ, nếu là thành, hai người bọn họ sẽ gia tăng không được biết được bao nhiêu công đức, đạt được nhiều ít văn nhân tín ngưỡng, đối với bọn hắn tu luyện, đối với bọn hắn thanh danh, có rất lớn tăng lên.

Đây là lợi ích, cứ như vậy lời nói, Đỗ Trần tính là thứ gì? Một tên lính quèn mà thôi, cho dù hiện tại xác thực ưu tú, có thể cuối cùng bất quá là một cái bình thường văn nhân, nếu là theo tuế nguyệt đến tính toán, trên đời này không được biết có nhiều ít có tài hoa có thiên phú văn nhân, tại lúc còn tấm bé đội, hiển thị rõ tư chất.

Thế nhưng là đâu? Kết quả là, có mấy cái thực sự trở thành đại nho? Có mấy cái chân chính có thể trở thành Chư tử tồn tại?

Đỗ Trần tuy có thiên phú, có thể lấy truyền quốc thi từ, truyền thế thi từ, có thể cuối cùng bên trên không được mặt bàn, bởi vì cái này văn ven chỉ là thi từ, thuộc về Tiểu chúng, nếu là Đỗ Trần hiện tại ở độ tuổi này, có thể viết ra trường thiên cấp truyền quốc tiểu thuyết, đây mới thực sự là không dạy nổi.

Thi từ ... Khó khăn thành đại khí, từ cổ chí kim, vạn năm không ra một cái thi thánh, bọn hán cũng không tin Đỗ Trần có thể trở thành thi thánh, cho nên đánh đay lòng can bản cũng không quan tâm Đỗ Trần, nói khó nghe một chút, sở tác sở vi, kỳ thật đều là diễn .

Cái này rất buồn nôn, nếu là trăm vạn văn nhân biết, tâm hội lạnh, nhưng bọn hán không được hội biết, bởi vì Giang Xuyên cùng Dư Tử sẽ không thừa nhận, hoặc nhiều hoặc ít mang theo đại nghĩa, nhưng mà tuyệt đại bộ phận lại coi trọng là lợi ích .

Người không có khoản thu nhập thêm không giàu, ngựa không lên ăn cỏ ban đêm thì không mập, đều là như thế, rất hắc ám nhưng đây chính là sự thật, tên là hiện thực .

"Việc này giá trị quá lớn, nhất định phải hỏi bẩm sư phó, học sinh làm không được chủ ." Vương Kiến Hành thành thật trả lời .

"Người tự nhiên làm không được chủ, bất quá sư phó người hán là nghe thấy ta nói tới, hán hội trả lời người, ta ở chỗ này chờ ra một đáp án, nếu không phải đáp ứng lời nói, người này không buông tha ."

Giang Xuyên nói mà không có biểu cảm gì đạo, cao cao tại thượng .

Vương Kiến Hành cũng không tức giận,

Chỉ là gật gật đầu, cứ như vậy tràng diện một lần bình tĩnh trở lại .

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, đột ngột ở giữa, Đỗ Trần thanh âm lại đột nhiên vang lên .

"Vương đại nhân, việc này không làm phiền ngài và ngài sư phó quan tâm, chuyện này là Thanh Liên làm ra, tự nhiên do Thanh Liên giải quyết ."

Thanh âm vang lên, giờ khắc này không chỉ là Vương Kiến Hành, này trăm vạn văn nhân đều kinh ngạc, Giang Xuyên cùng Dư Tử cũng có một chút kinh ngạc, một phần ba Đại Kiền đế quốc, tất cả thế gia, đại nho, văn nhân giống nhau kinh ngạc .

Vương Kiến Hành tự mình phía trước, đây là một người đại nho, vì giải cứu người Đỗ Trần, cơ hồ là không nể mặt, thậm chí đối phương đưa ra loại yêu cầu này, đều không có ngay tại chỗ bác bỏ, cũng đủ để chứng minh Pháp gia có bao nhiêu coi trọng người, kết quả thật vất vả nói đến nơi đây, người lại còn muốn cậy mạnh?

Thực sự là buồn cười .

Rất nhanh vô tận trào phúng cùng xem thường, còn có cười lạnh xuất hiện, tất cả mọi người cho rằng Đỗ Trần ngu xuẩn, đều lúc này, còn muốn cậy mạnh? Mặc dù người một câu lời lẽ chỉ lý, dẫn tới văn thánh ý chỉ gia trị, có thể văn thánh ý chỉ không có khả năng vạn cổ trường tồn, chẳng qua là một đoạn thời gian .

Lại còn coi cho là người mình là văn thánh?

Nói khó nghe một chút, Đỗ Trần cái này gọi là không biết tốt xấu, có một chút hồ nháo cảm giác, vì cậy mạnh, thiếu niên tâm tính, thật sự là thật quá ngu xuẩn .

Giang Xuyên cùng Dư Tử hai tôn Chư tử, rất nhanh đều toát ra từng tia xem thường, bất quá thần sắc này lóe lên một cái rồi biến mất, khôi phục rất nhanh bình thường, cao cao tại thượng mà nhìn xem Đỗ Trần .

"Thanh Liên tiên sinh chớ nên tức giận, khí cuối cùng hội tan thành mây khói, tất cả lấy đại cục làm trọng, ngài là trí giả, lý phải hiểu lập tức cục diện ."

Ngay cả Vương Kiến Hành cũng nhìn không được khuyên can Đỗ Trần không cần tiếp tục nháo sự, không sai biệt lắm liền phải, cũng không nhìn một chút hiện tại cục thế .

Trần đầy trào phúng cùng cười lạnh, cơ hồ tất cả mọi người đem mình làm làm người ngu xuẩn, cho là mình hay vẫn là thiếu niên tâm tính, hẳn không dưới một hơi này, mới sẽ như thế .

Nhưng trên thực tế Đỗ Trần thật là hẳn không dưới khẩu khí này a .

Chư tử lại như thế nào?

Hán muốn tranh, khẩu khí này hẳn nhất định phải tranh .

"Thế cục? Dưới mắt thế cục ta hiểu, Vương đại nhân, Thanh Liên lại hỏi đại nhân một câu, lần này Thanh Liên tước trăm vạn văn nhân Tài khí, chỉ vì bọn hán phẩm hạnh không đoan, phạm pháp loạn kỷ cương, từ pháp lý đi lên nói, đây là đúng không?"

Đỗ Trần hỏi.

Vương Kiến Hành sửng sò, vấn đề này hẳn khó trả lời, nói là đúng, đoán chừng lập tức Nho gia Chư tử muốn tìm bản thân phiền phức, muốn nói không đúng, cái kia còn bang Đỗ Trần cái gì?

Chỉ là đột ngột ở giữa, một đạo to lớn thanh âm vang lên .

"Là đối ."

Thanh âm vang lên, Vương Kiến Hành lập tức quỳ trên mặt đất, cung kính vô cùng nói: "Học sinh gặp qua sư phó ."

Sư phụ hần đến, không được, hần là ý chí xuất hiện .

"Được! Đã Hứa đại nhân nói là đúng, vậy ta chính là vô tội, Giang Xuyên, Dư Văn, hai người các ngươi thân là Chư tử, lại cưỡng ép lật ngược phải trái hắc bạch, chỉ trọng lợi ích, cũng không tôn phương thức, ngươi tuy là Chư tử, thế nhưng là phương thức chung quy là phương thức, nếu vô pháp, thì không quốc, giữa thiên địa, một ngọn cây cọng cỏ, đều có pháp tắc, đây là thiên địa nhân quả, các ngươi xứng với Chư tử cái thân phận này sao? Thực sự là buồn cười!"

Đỗ Trần mở miệng, Vương Kiến Hành sư phó, họ Hứa, chính là Đại Kiền đế quốc Hình Bộ Thượng thư, lớn học viện phó viện trưởng, mặc dù không phải Tam Công, nhưng Tam Công nhìn thấy hần, cũng muốn bằng lễ .

Chỉ là những lời này, lại nói thiên hạ sợ kinh .

Lúc này, Đỗ Trần lại dám hận hai tôn Chư tử, đây cơ hồ là vạch mặt nhục mạ, giờ khắc này tất cả mọi người chấn kinh, bọn hần có một loại khó mà diễn tả bằng lời cảm giác, cho rằng Đỗ Trần đây là điên? Hay vẫn là làm cái gì?

"Nhóc con miệng còn hôi sữa, nói bậy nói bạ . " Dư Tử lạnh lùng mở miệng, vẫn như cũ lộ ra cao cao tại thượng .

"Vô tri tiểu nhi, ngu xuẩn còn có nhỏ bé, bình thường đến cực điểm tồn tại . " Giang Xuyên cũng là như thế, bọn hần không có tức giận, nếu là tùy tiện mấy câu liền tức giận lời nói, bọn hần nhiều năm như vậy tu luyện, là tu luyện uống phí?

Trước đó phần nộ, kỳ thật chính là diễn .

Chỉ là Giang Xuyên châm chọc Đỗ Trần nhỏ bé, cả hai địa vị xác thực khác biệt một trời một vực .

Hai tôn Chư tử, quá siêu nhiên, cao cao tại thượng, làm cho người chú mục, để thế nhân sùng bái, đây là không thể vượt qua địa vị .

Thế nhưng là giờ khắc này, Đỗ Trần hít sâu một hơi, ánh mắt kiên định nhìn lấy hai tôn Chư tử .

Không có một chút kính sợ .

"Chúng ta sinh ra đều là bình đẳng, ai dám cao cao tại thượng?"

Đỗ Trần mở miệng, một câu tình diệu tuyệt luân, câu nói này hiển lộ rõ ràng một loại nói không nên lời bá khí cùng phóng khoáng, giờ này khắc này, không được biết được bao nhiêu văn nhân, bởi vì câu nói này mà cảm thấy chấn kinh .

Nhưng mà càng rung động không phải một màn này, mà là tiếp xuống chỗ chuyện phát sinh .

"Hứa đại nhân, Thanh Liên tước trăm vạn văn nhân Tài khí, nếu như xem như sai lầm, vậy hôm nay nguyện làm một thiên văn chương, nhìn xem có thể hay không đem phần này sai lầm cho triệt tiêu!"

Đỗ Trần lại một lần nữa mở miệng, thanh âm nói năng hùng hồn đầy lý lẽ .

"Được! Lão phu rửa tai lắng nghe ."

Hứa đại nhân mở miệng, rất tốt Kỳ Đỗ bại lúc này phải làm ra cái gì văn chương .

Cùng lúc đó, thiên hạ văn nhân, cho tới phổ thông văn nhân, từ một ít Chư tử, thậm chí còn có Bán Thánh, đều đem ánh mắt đầu nhập đề ở chỗ này .

Đại Kiền đế quốc, giờ này khắc này, Vạn Thánh thành phảng phất thành làm hạch tâm, bị thiên hạ vô số người chú mục lấy .

☺♥3÷☺ * 3÷♥ Cầu nguyệt phiếu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97:: Kinh thiên biến hóa

"Thực sự là buồn cười, Thánh Nhân văn chương, cũng không có thể khôi phục trăm vạn văn nhân Tài khí, trừ phi Thánh Nhân đích thân tới, không phải lời nói, có ai lớn như vậy thần thông bản lĩnh?" Có đại nho mở miệng, không ở Vạn Thánh thành bên trong, chỉ là đang nghị luận, châm chọc Đỗ Trần .

Đỗ Trần thoát nhìn mới bao nhiêu lớn? Muốn thông qua một mảnh thi từ văn chương, triệt tiêu lần này sai lầm? Đây quả thực là đang nói chê cười .

Nếu là nói Chư tử, bọn hắn còn có ba điểm tin, thế nhưng là Đỗ Trần tính là gì? Văn thánh ý chí chỉ là bảo vệ lấy hắn, cũng không phải là nói gia trì thần thông cho Đỗ Trần, sở hữu làm thi từ, là như thế nào liền là như thế .

"Si tâm vọng tưởng, tuổi trẻ khinh cuồng, loại người này lão phu không được biết gặp bao nhiêu, người chờ sau này muốn vẫn lấy làm giám, sai chính là sai, chết không thừa nhận tính là gì? Hơn nữa rõ ràng có người tương trợ, kết quả còn nói ra ngu xuẩn như vậy lời nói, về sau ta thế gia người, nếu như có một loại giống như Thanh Liên một dạng hậu đại, đem trực xuất thế gia . "

Lại là một người Nho gia không dậy nổi đại nho, mở miệng dạy bảo bản thân hậu đại .

"Thật là có một chút buồn cười a, một thiên văn chương, triệt tiêu trăm vạn văn nhân bị tước Tài khí? Cái này Thanh Liên đến cùng đang suy nghĩ gì? Hắn tất nhiên tư chất không tệ, coi như truyền quốc thi từ là hắn sáng tác, thi tính sao? Cho dù là truyền thế thi từ, làm sao sẽ cho người ta gia tăng Tài khí không thể?"

"Cùng Chư tử giằng co, quả thực là liền chết đều không được biết rõ làm sao chết, vì nổi danh, cái này Thanh Liên, cũng là tâm cơ rất nặng a . "

Tùng đạo từng đạo thanh âm vang lên, đến từ Đại Kiền đế quốc, các cái địa phương, giờ này khắc này, ngay cả Đại Kiền đế quốc Hoàng thành bên trong, đều đã bắt đầu chú mục chuyện này .

Đại điện bên trong, nguyên bản đang ở trao đổi quốc gia đại sự trên triều đình, giờ này khắc này, một mặt to lớn cái gương lớn, lơ lửng trong hư không, tất cả mọi người nhìn lấy một màn này .

"Thực sự là gỗ mục không điều khắc được, loại người này thực sự là tự tìm đường chết . "

Có Nho gia đại nhân vật mở miệng, hắn là quan lớn, nhất phẩm, Đại Kiền đế quốc tiếng tăm lừng lẫy quan viên, danh dương thiên hạ, Thần Đạo thế giới, thanh danh cực kỳ trọng yếu, hắn loại người này nếu là tán dương người khác một câu, có thể đủ lưu truyền mười bát, hiện tại như thế gièm pha, hiển nhiên là nhằm vào Đỗ Trần .

"Nói loại lời này, thực sự là buồn cười, nói không chừng hắn thật có thể sáng tác ra cái gì tuyệt thế văn chương đâu? Chẳng lẽ liền không khả năng? Tuổi nhỏ liền không thể sáng tác ra tuyệt thế văn chương? Huống hồ chuyện này, vốn chính là đám này nho sinh vấn đề, nếu không phải đám này nho sinh, căn bản không biết phát sinh dạng này sự tình . "

Bất quá lập tức có văn nho mở miệng, nhưng cũng không phải là Nho gia văn nhân, mà là Pháp gia văn nhân, chính là Hình bộ người, lần này mở miệng, chống đối đối phương .

"Trò cười, hai chuyện căn bản không có khả năng nói nhập làm một, khác không nói, cho dù là Thánh Thượng, cũng phải nghĩ lại, hắn chỉ là một cái bình thường văn nhân, mượn nhờ một câu, gây nên Pháp gia văn thánh ý chí gia trì, liền tước trăm vạn văn nhân Tài khí, loại chuyện này, quả thực là ngu xuẩn, phương thức là phương thức, nếu là vô tình phương pháp, người kia giống người sao? Tôn phương thức là không có vấn đề, thế nhưng là phương thức cũng là người định, điểm này người giải thích như thế nào?"

Lập tức có cái khác đại nho mở miệng, đây là Nho gia văn nhân .

Trong nháy mắt toàn bộ trên triều đình thường ngày ồn ào, bất quá rất nhanh Lý Kiền thanh âm bỗng nhiên vang lên, trấn áp lại tràng diện .

"Tốt, chư ái khanh không nên cãi vã, xem trước rồi nói sau . " Hắn nói như thế, thế nhưng là bình thân biểu lộ, để trên triều đình đám này lão hồ ly, cả đám đều phát giác được không đồng ý nghĩ .

Lý Kiền không có tức giận, suy yếu trăm vạn văn nhân, cái này ở trong đại bộ phận đều là Đại Kiền đế quốc văn nhân, Đỗ Trần làm như vậy không để cho Lý Kiền sinh khí, ý tứ chính là Lý Kiền cũng đồng ý Đỗ Trần cách làm này, chỉ là khó mà nói, kể từ đó lời nói, ở đây Nho gia đám đại thần, nguyên một đám ý thức được một chút không tốt tin tức .

Lý Kiền đối với Nho gia cách làm, cũng có một chút bất mãn, người khác bất mãn không quan trọng, cho dù là Đỗ Đò bất mãn Nho gia còn không sợ, thế nhưng là Lý Kiền nếu không phải đây lời nói, tình huống kia có thể sẽ không hay .

Lập tức tất cả mọi người im miệng, lặng yên nhìn lấy Vạn Thánh thành chỗ chuyện phát sinh .

Giờ này khắc này, Vạn Thánh thành bên trong, hai tôn Chư tử bình tĩnh nhìn lấy Đỗ Trần,

Cho dù Đỗ Trần nói ra như thế bá khí lời nói, bọn hắn cũng không có chút nào thêm quan tâm, bởi vì tại bọn hắn nhận biết bên trong, muốn khôi phục trăm vạn văn nhân Tài khí, thật quá khó khăn .

Không đặc biệt, mà là bởi vì tước bọn họ là văn thánh, nếu như khôi phục lời nói, nhất định phải mời một người chân chính Thánh Nhân đến, Thánh Nhân văn chương, cũng bất quá là chỉ có thể khôi phục một bộ phận, nhưng cuối cùng hay vẫn là tổn thất .

Đỗ Trần có biện pháp nào có thể khôi phục trăm vạn văn nhân Tài khí? Hơn nữa cho dù là khôi phục, văn vị đâu? Văn chức đâu? Cái này là một kiện lại một chuyện phiền toái, nếu như Đỗ Trần thật có thủ đoạn thông thiên, khôi phục Tài khí chữ Nhật vị, văn chức .

Đây cũng là biến tướng nhận lầm, Đỗ Trần nhận lầm, cuối cùng Đỗ Trần vẫn thua, mặc dù không thể mượn cơ hội để Pháp gia lui bước, nhưng ít ra lần này hai người bọn họ thắng được danh tiếng, đồng thời còn được đến một cái tin tức trọng yếu .

Bọn hắn trước đó đưa yêu cầu, Pháp gia không phải là không được đáp ứng, bất cứ chuyện gì chỉ cần có một chút xúi hi vọng, như vậy thì mang ý nghĩa chuyện này không như trong tưởng tượng khó như vậy, cho nên bất kể như thế nào, bọn hắn đều chiếm được nên có lợi ích .

Thua là Đỗ Trần, vô luận như thế nào Đỗ Trần đều khó có khả năng thắng!

"Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể sáng tác ra cái gì khoáng cổ tuyệt thế chi văn chương ."

Giang Xuyên mở miệng, bình thân vô cùng, ánh mắt liếc Đỗ Trần liếc mắt, lần này nói ra .

Giờ này khắc này, Đỗ Trần hít sâu một hơi, hắn hướng tiến tới mấy bước, nhìn trước mắt lít nha lít nhít người, nhìn lấy giữa hư không, hai tôn phảng phất bất bại Chư tử, to lớn còn có thánh khiết .

Thanh Phong phật đến, thối nhãn Đỗ Trần vấy trắng, giờ khắc này tất cả lộ ra rất bình tĩnh, không có người nói chuyện, trừ từng đôi mắt theo dõi hắn bên ngoài, còn lại một chút thanh âm đều không có .

Mà ngay một khắc này, Đỗ Trần mở miệng .

"Thiên Hành Kiện! Quân tử lấy không ngừng vươn lên ."

Thanh âm vang lên, lớn đến không tính được, nhưng chỉ là tiếng ra về sau, bỗng nhiên ở giữa, một đạo giống như Diệt Thế kinh lời vang lên, ầm ầm một thoáng, chấn trụ Đại Kiền đế quốc toàn bộ sinh linh, đây phảng phất là khai thiên tích địa thần lời đồng dạng, cho dù là Chư tử, đều bị đạo sấm sét này hù sợ .

"Tiềm Long vật dụng, dương tại hạ dã . Chung nhật kiện kiện, phản phục đạo dã . Hoặc Dục Tại Uyên, tiến vô cửu dã . Phi Long Tại Thiên, đại nhân tạo dã . Kháng Long Hữu Hối, doanh bất khả cửu dã . Dụng cử, thiên đức bất khả vi thủ dã ."

(Rồng lặn chớ dùng, Dương ở dưới. Suốt ngày không ngơi nghỉ, trở đi trở lại với đạo. Hoặc nhảy ở vực sâu, không lỗi gì. Rồng bay trên trời, lợi đi gặp đại nhân. Rồng lên cao quá, có sự hối hận. Dùng Chính: đức trời không làm đâu vậy.)

Đỗ Trần thanh âm dần dần vang lên, hơn nữa to rõ, lớn đến không tính được thanh âm, lại truyền khắp thiên hạ!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Giờ khắc này, thiên địa biến sắc!

☺♥☺☺✱☺♥ Cầu nguyệt phiếu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 98:: Dịch Kinh, Kiền Thiên

Từ cổ chí kim, có một ít khoáng cổ thước kim thi từ văn chương, hội dẫn tới chân chính thiên địa dị tượng, giờ khắc này Đỗ Trần chỗi niệm đi ra kinh văn, quả thực là quá mức khủng bố, toàn bộ Đại Kiền đế quốc đều nhận ảnh hưởng .

Cái này một đạo kinh lời, phảng phất Diệt Thế, dù cho là Lý Kiền loại này cường giả, cũng không khỏi hãi hùng khiếp vía .

Nhưng mà đây không phải chính, ngay một khắc này, từng tôn hư ảnh, ra hiện tại Đại Kiền đế quốc các cái địa phương, những hư ảnh này từng cái đều tàn mất ra khủng bố thánh uy, nhất là các lớn văn viện, phàm là cung phụng Thánh Nhân pho tượng địa phương, giống nhau xuất hiện biến hóa .

"Các ngươi nhìn, đây là Thánh Nhân ý chí xuất thế cảnh tượng ."

"Không được, đây không phải ý chí giáng lâm, đây là Thánh Nhân hư ảnh, vượt qua vô số vị diện, trực tiếp giáng lâm nơi đây a ."

"Một thiên thi từ, thế mà dẫn động Thánh Nhân hư ảnh trực tiếp xuất thế, chẳng lẽ lại đây là thiên thu văn chương?"

"Lại là thiên thu văn chương? Trước đó Đạo Đức Kinh là như thế, hiện tại lại ra một bản, cái này Thanh Liên hội không phải là Đạo Đức Kinh nguyên bản làm gì? Bằng không lời nói, nơi nào sẽ có dạng này lực lượng cùng tài hoa?"

"Bất kể có phải hay không là, Giang tử cùng Dư Tử phải xui xẻo, chọc giận một người lấy gian lận thu văn chương văn nhân, đây cũng không phải là việc nhỏ a ."

"Tuyệt sát! Tuyệt sát! Đây chính là đại đại tuyệt sát a, tước ngươi trăm vạn văn nhân Tài khí lại như thế nào? Một thiên thiên thu văn chương, thắng quá chục triệu, ức vạn văn nhân, ha ha ha ha ha ha, không nghĩ tới sinh thời, thế mà có thể thấy cảnh này, chứng kiến dạng này kỳ tích, cả đời này không đến nhầm a ."

Đại Kiền đế quốc, từng đạo từng đạo thanh âm vang lên, giống nhau vì cảnh tượng mà rung động, đã ở mặt thiết thảo luận chuyện này .

Mà giờ khắc này, hoán vũ băng liệt, thương khung lộ ra đen ngịt, đây là một loại Diệt Thế tai nạn cảnh tượng .

Giờ khắc này cuồng phong gào thét, Vạn Thánh thành bên trong nhất có thể cảm nhận được loại đáng sợ này cảnh tượng .

"Thiên Hành Kiện! Quân tử lấy không ngừng vươn lên ."

Mà đúng lúc này, một người văn thánh thanh âm vang lên, tại tụng niệm thiên văn chương này .

"Văn thánh tụng kinh, đây là thiên đại dị tượng a, đây là thiên thu văn chương, đây là thiên thu văn chương a ."

"Văn thánh hư ảnh xuất hiện, tự mình tụng kinh, Đại Kiền đế quốc, từ cổ chí kim văn thánh hư ảnh giống nhau xuất hiện, đây là như thế nào cảnh tượng a, Đạo Đức Kinh phần đầu tiên đều không có dạng này cảnh tượng, thiên văn chương này rốt cuộc là cái gì phẩm chất?"

Thanh âm vang lên, một ít Chư tử cũng không khỏi phát ra dạng này chất vấn, bởi vì loại cảnh tượng này bọn hắn đều không có nhìn qua, trừ rung động bên ngoài, giờ này khắc này, bọn hắn đều không được biết dùng cái gì chữ từ để hình dung trước mắt tâm tình .

Rất nhanh từng tôn văn thánh hư ảnh giáng lâm tại Vạn Thánh thành bên trong, Giang tử cùng Dư Tử hai người đã sớm mất đi vốn hấn nên có cao ngạo cùng phong thái, bọn hắn kinh ngạc nhìn lấy đây hết thấy, ai đều sẽ không nghĩ tới, tại loại này tuyệt cảnh tình huống dưới, thế mà bức bách ra Đỗ Trần tụng gian lận thu văn chương .

Đây quả thực là không thể tưởng tượng a .

Tuyệt địa phản kích đều không gì hơn cái này, cái này phản kích cũng quá mãnh liệt, bọn hắn chỉ là Chư tử, văn thánh không ra bọn hắn xưng vương, có thể hiện tại văn thánh đi ra mà đến, hơn nữa còn không phải một người, là mấy trăm vị a .

Vạn Thánh thành giữa hư không, từng tôn văn thánh xuất hiện, bọn hắn vờn quanh toàn bộ Vạn Thánh thành, cẩn thận số đi, khoảng chừng một trăm tôn văn thánh, đều là thời cổ văn thánh, cái này là bọn hắn ý chí giáng lâm nơi đây, bởi vì một thiên văn chương tự mình phía trước .

Trăm vị văn thánh giáng lâm, cái này là bức nào tư thái a, chỉ sợ vạn năm đều chưa chắc có thể thấy cảnh này, mặc dù những này văn thánh không phải bản thể, nhưng ít ra là văn thánh bộ phận hư ảnh, lưu tại giữa thiên địa, bị thiên đạo mô phỏng, một khi xuất hiện khoáng cổ thước kim văn chương, mới sẽ xuất thế .

"Thiên Hành Kiện! Quân tử lấy không ngừng vươn lên ."

"Thiên Hành Kiện! Quân tử lấy không ngừng vươn lên ."

"Thiên Hành Kiện! Quân tử lấy không ngừng vươn lên ."

Từng đạo từng đạo cuộn cuộn địa thanh âm vang lên, trăm vị văn thánh tại cùng nhau tụng kinh, giờ khắc này chớ nói trăm vạn văn nhân, toàn bộ Vạn Thánh thành không người không được toát ra rung động biểu lộ .

"Bách Thánh tranh minh, đây chính là Bách Thánh tranh minh cảnh tượng a, trong điển tịch ghi chép, nếu có chân chính tuyệt thế văn chương, đem sẽ

hiện Bách Thánh tranh minh, loại cảnh tượng này, chỉ ra hiện tại trong điển tịch, được vinh dự là Nhân tộc huyền suy nghĩ chuyện, không nghĩ tới hôm nay thế mà xuất hiện."

Các phương Chư từ thanh âm vang lên,

Bọn hấn trọn mắt há hốc mồm mà nhìn lấy đây hết thấy, Bách Thánh giáng lâm, Phong Vân biến động.

Trong nháy mắt một cỗ vô hình lực lượng, đem Đồ Trần cao cao nâng lên.

Không tá trợ bất kỳ lực lượng nào, Đồ Trần đứng trong hư không, bị Bách Thánh vây quanh, cái này là bức nào vinh quang a? Một trăm tôn văn thánh tôn sùng lấy Đồ Trần thiên văn chương này, cả đời này Đồ Trần vẹn vẹn chỉ dựa vào một thiên này văn chương, liền có thể đương danh thiên hạ, nếu là Đồ Trần nguyện ý, hoàn toàn có thể thành lập được một cái vạn thế gia tộc.

Chỉ là thi từ mặc dù kinh người, dẫn là như thế nhiều dị tượng, thế nhưng là bản này thi từ cũng không có mang đến quá tăng nhiều ích, chỉ là kinh người, nhưng giờ này khắc này không người nào dám nghĩ vấn, ai dám nghĩ vấn một thiên dạng này văn chương? Vậy thì thật là ngu xuẩn.

Cuồng phong gào thét, đem Đồ Trần góc áo, thổi bay phát phối, không trung bên trong, Đồ Trần đứng chấp tay, hấn nhìn chăm chú toàn bộ Vạn Thánh thành, không có một chút kinh khủng, ngược lại có một loại nhiệt huyết dâng trào cảm giác.

"Kiền nguyên giả. Thủy nhi hanh giả dã. Lợi trinh giả. Tính tình dã. Kiền thủy năng dĩ mỹ lợi thiên hạ. Bất ngôn sở lợi. Đại hỷ tai. Đại tai kiền hồ. Cương kiện trung chính. Thuần túy tính dã. Lục Hào phát huy. Bàng thông tình dã. Thời thừa Lục long dĩ ngự thiên dã. Văn hành vũ thí. Thiên hạ bình dã."

(Kiền nguyên là đầu mới mà hanh thông. Lợi trinh và tính tình. Đức tính đầu mới của Kiền có thể lấy sự tốt lợi làm lợi khắp gầm trời, mà không nói đến cái đã lợi. Lớn lắm thay. Lớn thay Kiền kia, vừa cứng vừa mạnh, vừa trung, vừa chính, vừa thuần, vừa túy, vừa tính. Sáu hào phát huy, rộng thông các tính, thường cười sáu Rồng để ngự tận trời. Mây đi mưa tưới, thiên hạ hòa bình vậy.)

Quân tử lấy thành đức vì được, nhật có thể thấy được chi hành vậy. Lặn chi vì nói vậy. Ân mà không thấy, được mà chưa thành, là lấy quân tử không dùng vậy. Quân tử học lấy tự chi, hỏi lấy biện chi, rộng lấy cư chi, nhân lấy hành chi."

Có lẽ là bởi vì văn thánh gia tri, Đồ Trần tư duy càng ngày càng linh hoạt.

Dịch Kinh phần đầu tiên, hấn một chữ không lọt nói ra, lúc trước vì viết một chút internet, Đồ Trần cố ý lục soát rất nhiều kinh điển kinh văn, Dịch Kinh thế nhưng là Hoa Hạ văn minh hiếm có điển tịch, Đồ Trần tự nhiên qua, cũng hơi ưa thích nghiên cứu.

Chỉ là xuyên qua tới, trước kia sự tình, nhớ kỹ không rõ ràng lắm, mấy câu sẽ nói, không sót một chữ rất khó, có thể hiện tại không giống nhau, nào vực phẳng phát bị khai phát đồng dạng, có thể một chữ không lọt nói ra.

Đây là Kiền Thiên!

Đại khái ý tứ chính là, thiên đạo vận hành vòng đi vòng lại, mãi mãi không ngừng, ai cũng không thể ngăn cản, nếu vì quân tử, nên làm theo thiên đạo, tự lập tự cường, càng không ngừng phấn đấu tiếp, rồng vẫn còn tiềm phục tại trong nước, nghỉ ngơi dưỡng sức, tạm thời còn không có thể phát huy ra tác dụng, là bởi vì thời gian không đúng.

Đến nhất định thời điểm, rồng liền xuất hiện, giống như dương quang phổ chiếu, người trong thiên hạ đều là có ân huệ.

Quân tử cả ngày không ngừng vươn lên, ban đêm cũng không chậm trễ chút nào, dạng này cho dù là gặp được nguy hiểm, cũng sẽ gặp dữ hóa lành.

Chờ đến long khởi phi thời điểm, chính là có tài người Hoa, bắt đầu lao nhanh, nhất định sẽ có tư cách, nhưng nếu là rồng bay đến quá cao địa phương, chắc chắn hồi hận, bởi vì vật cực tất phản, sự vật phát triển đến phần cuối, chắc chắn đi phản diện.

Kiền Thiên ngăn ngại không hơn trăm chữ, lại có được quá nhiều triết học cùng đạo lý, có thể khuyên bảo người, chỉ dẫn sai lầm, thậm chí có thể lợi dụng đến đủ loại kiểu dáng sự kiện đi lên, cái này bản thân liền là thông dụng.

Nhưng mà Kiền Thiên nói xong, giờ khắc này, Vạn Thánh thành một khối hoang vu chi địa, đột ngột ở giữa, ngưng tụ đáng sợ năng lượng.

☺♥♣♠ ♪ ♡ Cầu nguyệt phiêu, kim đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ♪Wtf♠Hex.

Chương 99:: Ý nguyên vĩ đại, người người thành Long

Hoang vu chỉ địa, theo Bách Thánh tụng kinh, gia trì một đáng sợ năng lượng, tụ tập ức vạn năng lượng, cuối cùng thể mà gắng gượng diễn hóa xuất một đạo mơ hồ Địa Ảnh tử .

"Đây là Chân Long!"

"Chân Long? Làm sao có thể, cái này vẹn vẹn chỉ là ra hiện tại trong truyền thuyết sinh vật a, làm sao có thể ngưng tụ ra một đầu Chân Long?"

"Tài khí hóa long, đây là Thánh Nhân chi tướng a, Thanh Liên một thiên văn chương không biết cái gì phẩm chất, lại ngưng tụ vô số Tài khí, diễn hóa xuất Chân Long, cái này đây không phải Thánh Nhân chi tướng, đây là cái gì?"

Trong lúc nhất thời, nhiều cách nói lộn xộn, mọi người đang kinh ngạc thốt lên, bởi vì rồng loại sinh vật này đều sinh ra, bọn hắn làm sao không rung động, làm sao không toát ra loại rung động này lòng người biểu tình .

Rồng! Tại Thần Đạo thể giới, cũng thuộc về truyền thuyết đồ vật, nghe nói tại rất cổ lão tuế nguyệt bên trong, từng có rồng dấu vết, nghe đồn bên trong, rồng chính là trên trời đồ vật, là từ cửu thiên chi thượng hạ xuống, có quan hệ với rồng tất cả, mặc kệ là cái gì, nhiệm phải Long khí, hẳn giá trị đều sẽ lặt ức vạn lần, có thể nói là ngàn vàng khó mua .

Tài khí hóa long, đây là một loại đại Thánh Nhân cảnh tượng, mang ý nghĩa nói, Đỗ Trần tài hoa, tương lai có thể trở thành Thánh Nhân .

Từ cổ chí kim, nhiều ít Đế vương lấy rồng vì Đồ Đẳng, văn nhân cũng là như thế, Tài khí hóa long, đây là một loại khó mà diễn tả bằng lời dị tượng .

Tài khí thành Long, hư ảnh từng chút từng chút hóa thành chân thực, cuồng phong gào thét, hoang vu chỉ địa, năng lượng ngưng tụ, cuối cùng biến hóa ra một đầu chân chính đến rồng .

Màu đen hàng dài, trên thân mỗi một khối lân phiến đều nhìn thanh thanh sở sở, tản mát ra một loại khí tức đáng sợ, có chút bật hơi, đều có một loại hủy thiên diệt địa cảm giác .

Dương tại hạ dã, đây là Dịch Kinh ở trong chỗ miêu tả cảnh tượng, chỉ là rất nhanh bỗng nhiên ở giữa, đầy trời kim quang chiếu rọi tới, đem đen ngịt mây đen, trực tiếp phá vỡ, từ trầm thấp thời tiết, lập tức trở nên ánh nắng tươi sáng, lớn đất phẳng phát bị tỉnh lại.

Ầm!

Chân Long bay vút lên, trăm trọng thân thể, hùng vĩ đáng sợ, đây là một đầu Chân Long, vô số năng lượng ngưng tụ, cái này đầu Chân Long cho người ta cảm giác, quá cường đại, chỉ là một chút xú khí tức, chỉ sợ đều có thể tru sát thể gian tất cả địch .

Đây là Chân Long, đã trải qua không tính là Thần Đạo thể giới sinh vật, mà là cửu thiên chi thượng tồn tại, có thể xưng Tiên thú!

Rồng bay lượn, ngụ ý Phi Long Tại Thiên, giờ khắc này kim quang chiếu rọi, từng đạo từng đạo Thượng Cổ Phạn âm vang vọng, trên bầu trời, thể mà xuất hiện từng tòa tiên môn, tựa hồ tại triệu hoán đầu này Chân Long, này Phạn âm cực kỳ đến lỗ tai, nhưng có lại một loại to lớn cuộn cuộn tâm ý .

Cảnh tượng này, để cho người ta cả đời khó quên, thể nhân căn bản không biết nghĩ đến, cả đời này có thể nhìn thấy Chân Long .

Nhưng mà đứng vào lúc này đợi, Đỗ Trần thanh âm cũng lại một lần nữa vang lên .

"Địa thể khôn!"

Hùng hậu mà thanh âm vang lên, truyền đạt thiên hạ, Đại Kiền đế quốc không người nghe không được Đỗ Trần thanh âm, sau đó trăm vị Thánh Nhân cũng cùng nhau đi theo hô quát lên .

"Địa thể khôn!"

Bọn hắn tựa hồ tại vì Đỗ Trần tạo thể đồng dạng, Đỗ Trần nói một câu, bọn hắn đi theo tụng kinh một câu, cái này cảnh tượng quả thực là thật đáng sợ .

Giờ khắc này thương khung đều biến sắc .

"Quân tử lấy hậu đức tái vật ."

Lời này cái từ này, kim quang trùng thiên, tăng sáng tất cả hắc ám, giờ khắc này phổ thiên cái địa Tài khí tràn ngập tại toàn bộ Đại Kiền đế quốc, tất cả mọi người bởi vì loại này tình thế mà cảm thấy khó mà diễn tả bằng lời rung động .

"Giang Xuyên! Dư Văn! Ta tước trăm vạn văn nhân Tài khí, ngươi nói ta là Yêu tộc gian tế, các ngươi bởi vậy muốn chém ta, hiện tại ta viết sách thiên thu văn chương, hiện tại hai người các ngươi còn muốn hay không trăm ta? Ta có còn hay không là Yêu tộc gian tế?"

Đỗ Trần mở miệng, hắn nói xong câu này, lẳng lặng nhìn lấy Giang tử cùng Dư Tử hai người .

Trước đó hai người này một mực lấy Đỗ Trần tước trăm vạn văn nhân Tài khí, hiện tại Đỗ Trần sáng tác thiên thu văn chương, tự nhiên muốn chất vấn hai người .

Giang Xuyên cùng Dư Văn giờ này khắc này, căn bản không được biết nên nói cái gì, bọn hắn trăm mặc, bất quá cau mày, cục diện dưới mắt, bị Đỗ Trần tuyệt địa phản kích, bây giờ xấu hổ ngược lại là bọn hắn, sắc mặt đều trở nên mười phần không dễ nhìn .

Chỉ là mặc dù trăm mặc, nhưng cuối cùng Giang Xuyên vẫn là không nhịn được nói: "Tất cả từ đạo lý, bản tọa không hỗ nội tâm, Thanh Liên, mặc dù ngươi sáng tác gian lận thiên thu văn chương, có thể thì tính sao? Trăm vạn văn nhân Tài khí, xác thực bị ngươi suy yếu,

Thiên thu văn chương tất nhiên có thể lưu truyền thiên thu, ảnh hưởng thế nhân, nhưng hiện tại tổn thất, ngươi bù đắp lên sao?"

Hắn nói như vậy, xem như so sánh gượng ép trả lời, thậm chí Giang Xuyên nói xong lời này về sau, chính mình cũng có một ít hối hận, thiên thu văn chương tỷ thí thế nào không được hơn trăm vạn văn nhân? Đừng nói suy yếu, liền xem như giết trăm vạn văn nhân, thiên thu văn chương công đức, cũng có thể bù đắp tất cả .

Thiên thu văn chương a, bọn hắn đều chưa từng sáng tác ra một thiên, có thể Đỗ Trần tuổi còn trẻ, lại sáng tác ra một thiên thiên thu văn chương, nói là ghen ghét, cũng vô pháp ghen ghét, bởi vì cái này ghen ghét không đến đồ vật .

Bất quá Giang Xuyên cũng coi là tìm tới lý do, Đỗ Trần tước trăm vạn văn nhân Tài khí, đây là một loại tổn thất, cảm chuyện này đến nhằm vào Đỗ Trần, không phải nói lật về một câu, mà là tranh thủ để cho mình thua không nên quá thảm .

Chỉ là Giang Xuyên lời nói này nói xong, Đỗ Trần nhưng không nói lời nào, hắn chỉ là lẳng lặng nhìn lấy Chân Long bay lên .

Chân Long bay lên, Tiên cảnh đều xuất hiện, phiến phiến tiên môn lấp lánh phát quang, tiên môn ở trong truyền đến các loại Phạn âm, khí thế hùng hậu .

Rồng bay lên không trung, tại trong mây bên trong, lúc này Đỗ Trần đột nhiên lên tiếng .

"Ta là Thanh Liên, hôm nay lấy Dịch Kinh, giáo hóa chư thiên tất cả, ta muốn người người thành Long!"

Đỗ Trần mở miệng, hắn những lời này, long trời lở đất, trong nháy mắt Đại Kiền đế quốc tất cả Nhân tộc cũng nghe được đạo thanh âm này .

Trong chớp nhoáng này, trên bầu trời Tiên cảnh, trong nháy mắt này bộc phát ra cực kỳ sáng chói hào quang, từng tòa tiên môn mở ra, nổ bắn ra khủng bố kim quang .

"Các ngươi nhìn là Kim Long!"

"Đây là như thế nào cảnh tượng a!"

"Người người thành Long, bá khí, bá khí, quá bá khí ."

"Giáo hóa chư thiên tất cả, muốn người người thành Long? Lần này nói nói, có thể đủ tên lưu truyền thiên cổ a ."

Vô số văn nhân đều là bởi vì thanh âm này cảm thấy rung động. Chư tử lũ tai đều ông ông tác hưởng, Đỗ Trần những lời này, quả thực là ý nguyện vĩ đại a, muốn người trong thiên hạ, người người thành Long .

Kim quang hóa long, từ tiên môn bay dọn ra, như là trên trời rơi xuống mưa to, thế nhưng là đây là Kim Long mưa, chui vào nhân thể bên trong, kích hoạt trí tuệ .

Đây quả thực là vô số đại tạo hóa a!

"Người người thành Long, đây là lớn vô số công đức a, giáo hóa vạn dân, là người đều có thể đọc sách, là người đều có thể trở thành tài tử, trở thành văn nhân, cái này Thanh Liên một cử động kia, có thể đủ danh lưu thiên cổ ."

"Người người thành Long, bốn chữ này, giống như núi cao nặng trĩu, từ cổ chí kim ai đều không thể làm được, có thể Thanh Liên, tuổi còn trẻ liền có thể sáng tác thiên thu văn chương nói không chừng thật có thể làm được ."

"Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi a, văn chương kinh thiên địa, người người thành Long, người người thành Long, đây là ý nguyện vĩ đại!"

Thiên hạ văn nhân, sớm đã chấn kinh đến chết lặng .

Đỗ Trần một câu nói kia, quả thực là hung hăng đánh vào Giang Xuyên trên mặt .

Hắn muốn trở thành đại nho, có thể thủy chung khiếm khuyết nửa bước, quy ẩn ba mươi năm, vì chính là dứt bỏ thế tục tạp niệm, thế nhưng là ba mươi năm, trọn vẹn ba mươi năm, vẫn như cũ còn không có bước vào Đại Nho cảnh, có lẽ một đời người nghĩ muốn theo đuổi đồ vật rất rất nhiều .

Hắn không bỏ xuống được chấp niệm, ba mươi năm cũng chưa từng bước vào Đại Nho cảnh giới .

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, một đầu Kim Long rơi xuống, chui vào trong cơ thể hắn, trong nháy mắt phảng phất như là làm một giấc mộng, bản thân mộng thấy tương lai một đời, tại cao tuổi thời điểm, trở thành đại nho, hiểu nhiều hơn, biết được càng nhiều, hưởng thụ đã từng chưa từng hưởng thụ đồ vật .

Nhưng tuế nguyệt đã qua, hắn đã trải qua cao tuổi, khó mà kéo dài tính mạng, tại trước khi chết một khắc này, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một việc, vì sao bản thân như thế chấp niệm đại nho? Một đời người bắt quả vôi vàng mấy trăm năm, kỳ thật ngẫu nhiên nhìn một chút sơn nhạc, nhìn một chút phong cảnh, đây đều là hưởng thụ .

Hắn hối hận, hối hận chính mình lúc trước đem đại lượng thời gian, lãng phí ở kỳ thật cũng không phải là rất đồ trọng yếu bên trên, hắn cực kỳ hối hận, nhưng cuối cùng đại triệt đại ngộ!

Giấc mộng này rất chân thực, chân thực đến hắn khóc ròng ròng, nhưng mà đột ngột ở giữa, mộng tỉnh .

Trong nháy mắt hắn mở ra con ngươi, tất cả chỉ mới qua một giây đồng hồ thời gian, thế nhưng là hắn phảng phất kinh Phật trải qua một đời giống như, rất nhanh vị này danh tức phát ra sáng láng tiếng cười to .

"Ta ngộ ra, ngộ minh bạch, ha ha ha ha, là ta nghĩ quá nhiều, ta chấp niệm quá sâu!"

Giờ khắc này, hắn trực tiếp đem cần câu ném vào dòng sông bên trong, ba mươi năm qua, hắn quá muốn trở thành đại nho, dứt bỏ phạm tục tạp niệm, trên thực tế trong lòng hay vẫn là vướng víu, kể từ đó lời nói, chấp niệm chỉ càng ngày sẽ càng sâu, khó mà trở thành đại nho .

Nhưng giờ khắc này, hắn trải qua một đời, ở trong giấc mộng thể nghiệm ngọt bùi cay đắng, hối hận bản thân đã từng sở tác sở vi,

Giờ khắc này nội tâm của hắn gông xiềng, triệt để giải khai .

Chấp niệm chém một cái, trong phút chốc khủng bố Tài khí, từ thể nội bạo phát đi ra, trong nháy mắt trong trăm dặm phong vân dừng động, người này tấn cấp Đại Nho cảnh!

Một người đại nho cứ như vậy sinh ra, như nếu không phải mượn nhờ Kim Long chi quang, đời này của hắn chỉ sợ cũng như cùng mộng cảnh đồng dạng, chấp mê bất ngộ .

"Học sinh Trương Khải, khấu tạ Thanh Liên lão sư!"

Giờ khắc này Trương Khải nước mắt tuôn đầy mặt, quỳ trên mặt đất, thật sâu hướng phía Vạn Thánh thành phương hướng, nặng nề mà dập đầu ba cái .

Cùng một thời gian, Đại Kiền đế quốc phát sinh rất rất nhiều dạng này sự tình, mỗi một đạo Kim Long hạ xuống, liền mang ý nghĩa một người mới văn nhân sinh ra, hơn nữa một ít khổ sở khổ vô phương thức đột phá danh tức, Đại Nho cảnh văn nhân, tại thời khắc này thế mà đột phá .

Vạn Thánh thành bên trong .

Bốn phương tám hướng, đột ngột ở giữa, truyền đến vạn dân thanh âm .

"Học sinh Ngô Nhạc đa tạ Thanh Liên lão sư dạy bảo ."

"Học sinh Trương Khải, đa tạ Thanh Liên lão sư dạy bảo ."

"Học sinh Từ Nguyệt Hoa, đa tạ Thanh Liên lão sư dạy bảo ."

"Học sinh.. "

Bốn phương tám hướng, thanh âm đến từ ngũ hồ tứ hải, đây là người trong thiên hạ thanh âm, giờ khắc này người trong thiên hạ đều tôn xưng Đỗ Trần vì lão sư, đây là vô cùng vinh quang .

Chỉ là đúng vào lúc này, một đạo càn minh mờ mịt hơn mà thanh âm vang lên, lại một lần nữa kinh động thiên hạ .

"Học sinh Lý Kiền, đa tạ Thanh Liên lão sư dạy bảo!"

Đạo thanh âm này vang lên, vô luận là Vạn Thánh thành hay vẫn là Đại Kiền đế quốc những người khác, đều rung động .

Lý Kiền! Lý Kiền! Lý Kiền!

Đại Kiên đế quốc, có ai dám tự xưng Lý Kiên? Trùng tên trùng họ không phải là không có, nhưng Lý Kiên thượng vị, trùng tên trùng họ đều muốn đổi tên, đây là kiêng kị, cho nên dám tự xưng Lý Kiên, cũng chính là trước mặt Đại Kiên đế quốc Hoàng đế.

Văn nhân chúa tể Thần Đạo thế giới, thế nhưng là Đế vương, vẫn là Đế vương, quyền khuynh thiên hạ, từ đại thế mà nói, văn nhân là Chúa Tể giả, thế nhưng là từ bộ phận mà nói, Đế Vương Thắng qua tất cả văn nhân, không kém gì một người còn sống văn thánh .

Giờ khắc này ngay cả Lý Kiên đều gọi Đỗ Trần vì lão sư!

Đế vương chi sư!

Chính là Đế sư!

Trong phút chốc tiếng kinh hô vang lên .

"Các người nhìn phía đông, Tử Khí Đông Lai!"

Có một người danh tú nhin không được hoảng sợ nói, chỉ phía đông, nhin không được hít vào một ngụm khí lạnh .

Giờ khắc này, Tử Khí Đông Lai ba ngàn dặm, phảng phất hình thành một đầu màu tím Chân Long.

Màu tím Chân Long, đại biểu cho là Hoàng đạo khí vận, Đế Vương Khí vận, tím là một cái đặc thù nhan sắc, Lý Kiên khẩu hô Đỗ Trần vì lão sư, Lý Kiên là Đế vương, Đỗ Trần nếu là Đế Vương lão sư, đó chính là Đại Kiên Đế sư .

Từ Khí Đông Lai, hóa thành Chân Long, toàn bộ tràn vào Đỗ Trần thể nội, đây cũng là một loại vô số tạo hóa, Lý Kiên bái Đỗ Trần vi sư, như vậy Đỗ Trần có thể hưởng Đại Kiên đế quốc, một thành quốc vận!

Đồng thời Đỗ Trần nếu là tương lai thành tựu càng cao, Đại Kiên đế quốc quốc vận cũng sẽ tăng phúc, đây là bổ sung, không có người hội cự tuyệt.

Cho dù là Đỗ Trần, cũng vô pháp cự tuyệt dạng này quà tặng.

Giải thích một chút, tất cả đòn khiêng dầy Tiểu Vũ nói chuyện, cũng sẽ không tính toán một phân tiền, Chương 1: 1900 chữ, giá tiền là một ngàn năm trăm chữ giá cả, bốn trăm chữ tính toán là miễn phí, Tiểu Vũ liền xem như thiếu tiền, cũng tuyệt đối sẽ không cảm cái này xung lượng, đợi chút nữa thứ! Viết sách khó khăn, đọc sách dễ dàng, người để Tiểu Vũ đọc sách, một ngày nhìn một bản một trăm vạn chữ, cũng dễ dàng, ai có thể một ngày viết một trăm vạn chữ a?

Đạp gĩa lẫn nhau thông cảm đi! Không nên bị chỗ bình luận truyện mang tiết tấu, tạ ơn! Thuận tiện khăn cầu một đợt nguyệt phiếu! Chỉ ít hôm nay sẽ không nuốt lời. !

♡ Cầu nguyệt phiêu, kim dạ!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: WtfHex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101:: Văn thánh pháp chỉ

Muốn nhìn, cùng Đại Kiền đế quốc quốc vận buộc chung một chỗ, nếu là một ngày kia Đại Kiền đế quốc chân diện lâm hủy diệt, cũng vô pháp ảnh hưởng đến Đỗ Trần, bởi vì là Đại Kiền đế quốc lựa chọn Đỗ Trần, mà không phải Đỗ Trần lựa chọn Đại Kiền đế quốc, nếu như một ngày kia, Đỗ Trần chết, như vậy bị hao tổn là Đại Kiền đế quốc .

Giờ này khắc này, Đỗ Trần không chút do dự mà tiếp nhận Đại Kiền đế quốc mà quà tặng, cũng là bởi vì nguyên nhân này.

Đánh chết Lý Kiên đều sẽ không nghĩ tới, mình rốt cuộc là ai, nếu như Lý Kiên biết được lời nói, chỉ sợ tương lai một đoạn thời gian đều sẽ hối hận chính mình cái này xúc động quyết định .

Kỳ thật cũng không thể trách Lý Kiên, Đỗ Trần sở hữu làm Dịch Kinh, một câu người người thành Long, không được biết cho Đại Kiên để quốc mang đến kinh khủng bức nào bay vọt, nhưng mà hắn hiện tại khóa lại Đỗ Trần, dùng quốc vận loại này không cách nào cự tuyệt dụ hoặc, đi trôi chặt Đỗ Trần, kể từ đó lời nói, Đỗ Trần sở hữu làm Dịch Kinh, bộ phận công đức liền muốn tính tới Đại Kiên để quốc trên đầu .

Kể từ đó, quốc gia hưng thịnh, lại thêm còn có một chút, Đại Kiên để quốc kiến quốc đến đến nay, còn chưa từng đi ra một người văn thánh, hiện tại Đỗ Trần cái này văn thánh người kẻ tục xuất hiện, hắn không có khả năng không bắt được, Lý Kiên là xúc động, thế nhưng là tại không được biết Thanh Liên chính là Đỗ Trần tình huống dưới .

Lý Kiên chỗ làm sự tình, hoàn toàn là đúng, không người nào dám nói một chữ "Không"!

Giờ khắc này Đỗ Trần thanh danh, phong hoa tuyệt đại, mà hết thảy này đều là bởi vì Giang Xuyên cùng Dư Tử hai người một tay tạo nên, thiên hạ văn nhân kỳ thật hoặc nhiều hoặc ít cũng muốn cảm tạ một phen hai người này .

Chỉ là có một việc đặc biệt chuyện cổ quái, cái kia chính là Vạn Thánh thành bên trong, bị tước Tái khí trăm vạn văn nhân, thế mà cả đám đều không có đạt được Tái khí tăng phúc, cái này rất kỳ quái, theo đạo lý nói, người người thành Long, có thể là vì sao bọn hắn không cách nào thành Long?

Chỉ là kỳ quái thì kỳ quái, nhưng không ai xin hỏi .

"Giang Xuyên! Dư Văn! Hiện tại các ngươi cảm thấy, cái này đền bù tổn thất, có thể hay không bù đắp ta chỗ phạm phải sai lầm?"

Đỗ Trần mở miệng, thần sắc hồ hững nhìn lấy Giang Xuyên cùng Dư Văn, đây là hai vị cao cao tại thượng Chư tử, đi tới chỗ nào đều muốn bị vô số văn nhân tôn sùng, có thể nói là trên trời trắng sáng, bị quần tình ủng hộ, nhưng mà tại thời khắc này, Giang Xuyên cùng Dư Văn không có bị ủng hộ, chiếm lấy có một loại khó xử .

Hai người trầm mặc không nói, sắc mặt không có quá khó nhìn, có thể là tuyệt đối không được tốt lắm nhìn, bọn hắn nhìn một chút Đỗ Trần, cuối cùng Dư Văn hít sâu một hơi, nhìn lấy Đỗ Trần, cung kính nói: "Dư Văn, bái kiến Đế sư, trước đó đủ loại, Đế sư đã đền bù tổn thất rất rất nhiều, Dư Văn nguyện thay trời dưới văn nhân, cảm kích Đế sư ."

Đây không phải nhận tống, đây chỉ là một loại tán thành, bọn họ là Chư tử, không có khả năng Đỗ Trần sáng tác thiên thu văn chương, thì đi trăm giết hai người bọn họ, vì vì bọn hắn tội không đáng chết, hơn nữa hai người con mắt, theo một ý nghĩa nào đó, cũng là xuất phát từ hảo ý, cho nên Đỗ Trần không có bất kỳ biện pháp nào, đi trừng trị hai người này .

Chửi rủa cùng mĩa mai có thể có, nhưng muốn giết chết hai vị này, hay vẫn là không có khả năng .

Dù sao đây là Chư tử a, dù là Đỗ Trần hiện tại lập tức trở thành Chư tử cũng không khả năng giết chết hai vị này Chư tử, chớ nói hai vị, giết chết một vị đều là ngày chuyện lớn, cái này cùng người công lao không được công lao không có liên quan quá nhiều, mà là dính đến văn nhân lợi ích, dính đến cả Nhân Tộc lợi ích .

Trừ phi Đỗ Trần là văn thánh, xử tử tại chỗ hai vị này, không phải lời nói, bây giờ cục diện, Giang Xuyên cùng Dư Văn cũng nhận được tương ứng trừng phạt .

Mất hết mặt mũi không nói, càng là như là chó nhà có tang đồng dạng, hướng Đỗ Trần xin lỗi, cung nói Đế sư .

Đây là không có cách nào biện pháp .

Chư tử không thể phạt, chỉ ít Đỗ Trần vẫn không thể cùng Chư tử chân chính khiêu chiến, không phải lời nói, khinh người quá đáng, Nho gia cũng sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát .

Liền như là một vị văn thần, nhục mạ một vị tướng quân, kết quả người tướng quân này đánh thắng trận trở lại, người có thể cao cao tại thượng à, lại không thể cùng Hoàng đế nói, ta muốn xử tử người này, đó căn bản là chuyện không có khả năng, mà lại nói lời này cũng là rất năng lực kém hành vi .

Bất quá đúng vào lúc này, giữa hư không, một đạo cuộn cuộn địa thanh âm vang lên .

"Nhân tộc Thanh Liên, sáng tác thiên thu văn chương, công đức cái thế, muốn người người thành Long, tặng văn thánh pháp chỉ ba tấm, tụng Thiên Thu văn sư!"

Đúng vào lúc này, trung ương bộ vị, nổi tiếng thiên hạ văn thánh trong các, truyền đến một đạo cuộn cuộn vô cùng thanh âm,

Đây là một người cường đại Chư tử mở miệng, thay thế văn thánh ý chí, cho Đỗ Trần ba tấm pháp chỉ, hơn nữa còn cho Đỗ Trần Thiên Thu văn sư danh xưng hào .

Cái danh xưng này có thể so sánh Đế sư mạnh hơn quá nhiều, Đế sư xưng hào, phạm là Đại Kiên để quốc có quan chức người, liền muốn hô Đỗ Trần một câu Đế sư, nếu là không có quan chức, là không cần hô Đỗ Trần vì Đế sư, chỉ cần hô một tiếng Thanh Liên tiên sinh cũng là được rồi.

Thí dụ như nói Dư Tử chính là Đại Kiền để quốc quan văn, mặc dù bất kể thế nào sự tình, nhưng cũng là quyền khuynh một phương tồn tại, là Pháp gia mạnh mẽ nhất địch nhân một trong, cho nên Dư Tử hô Đỗ Trần vì Đế sư, tôn trọng Đại Kiền để quốc, tôn trọng Lý Kiền .

Nhưng mà Giang Xuyên không cần hô Đỗ Trần vì Đế sư, bởi vì hắn không được là quan văn, chỉ là hiện tại văn thánh các hạ đạt pháp chỉ, đây chính là văn thánh hạ đạt, từ một tôn Chư tử ban phát, ba Trương Văn thánh pháp chỉ, giá trị liên thành, cùng Thiên Thu văn sư .

Giang Xuyên mặc dù không có quan văn, có thể hiện tại nhìn thấy Đỗ Trần, nếu là trường hợp chính thức, cũng muốn hô một tiếng, Thiên Thu văn sư .

Đây là văn nhân giới vinh quang, vô thượng vinh quang .

Ba Trương Văn thánh pháp chỉ, càng là không dậy nổi, đây là văn thánh pháp chỉ, nói trắng ra một chút chính là có thể thay văn thánh mô phỏng chỉ, thí dụ như nói nếu là có một tội ác tày trời người, sẽ phải bị chém đầu, phạm phải tội lớn ngập trời, cho dù là mưu phản tội lớn, nếu là Đỗ Trần mô phỏng pháp chỉ, cưỡng ép muốn bảo đảm người này xuống tới, thì tương đương với Thánh Nhân muốn bảo đảm người này, đến lúc đó liền có được nghịch chuyển thế cục khả năng .

Hơn nữa nếu là gặp được dạng này sự tình, hai tôn Chư tử tự mình phía trước, phán định Đỗ Trần sai lầm, pháp chỉ vừa ra, nếu là viết sách hai tôn Chư tử tội trạng, hoàn toàn có thể phản sát .

Văn thánh pháp chỉ, như là có thể mượn nhờ văn thánh ý chí vô thượng bảo vật, là thiên hạ văn nhân đều tha thiết ước mơ đồ vật .

Vật này chỉ khen thưởng cho duy chỉ có đối với tạo phúc văn nhân người có công, người bình thường căn bản là không có cách thu hoạch được, lần trước hay vẫn là mười lăm năm trước sự tình, chỉ khen thưởng một trương, nhưng lúc này đây trực tiếp khen thưởng ba tấm, bởi vậy có thể thấy được, Đỗ Trần thiên văn chương này lực ảnh hưởng khủng bố đến mức nào .

Đồng thời Dịch Kinh còn không có triệt để thượng truyền xong .

Dịch Kinh bác học vô cùng, ở trong không chỉ có đối với văn nhân có trợ giúp, kỳ thật đối với rất nhiều ngành nghề, đều có chớ trợ giúp lớn, thiên thu văn chương, tên không hư thực .

Ba đạo pháp chỉ rơi vào Đỗ Trần trong tay, Thánh Nhân thần thông cũng gia trì tại Đỗ Trần trên thân, giờ này khắc này, Đỗ Trần nhất cử nhất động ở giữa, có một loại khó mà diễn tả bằng lời khí chất, đây là Thiên Thu văn sư khí thế .

"Bái kiến Thiên Thu văn sư ."

Giờ khắc này Vạn Thánh thành bên trong, tất cả văn nhân cùng nhau quỳ xuống, hướng phía Đỗ Trần, xá một cái thật sâu, cho dù là Dư Văn cùng Giang Xuyên, cũng từ trong hư không rơi xuống, đứng tại trên mặt đất, xoay người cúi đầu, cung kính hô một tiếng .

Trong hư không, gió nhẹ lay động Đỗ Trần góc áo, áo trắng đứng chấp tay, hiển thị rõ nho nhã .

Bất quá lập tức, Đỗ Trần ánh mắt lạnh lẽo, rơi vào trăm vạn văn nhân trên thân .

☺♥♣♠ * ♡ ♣ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf♠Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102:: Thần thông địch tập!

Chuyến này nếu như nói huyết mụ thua thiệt không phải Giang Xuyên cùng Dư Tử, mà là cái này trăm vạn văn nhân a, bị tước Tài khí không nói, văn vị và chức quan văn đều bị tước, tốt, cái này cũng không nói, thật vất vả trông hai vị Chư tử tìm Đỗ Trần phiền phức, còn tưởng rằng Đỗ Trần muốn trốn lại .

Có thể không nghĩ tới, Đỗ Trần tuyệt địa phản kích, một cái Đế sư, một cái Thiên Thu văn sư, hai cái này xưng hào, mặc dù vền vẹn chỉ là một loại biểu tượng, thế nhưng là càng là cao tăng văn nhân, vượt quan tâm loại này xưng hào .

Tất cả xưng hào, đơn giản chính là một cái vinh quang, cũng không phải là nói Đỗ Trần là Thiên Thu văn sư, thì tương đương với Thiên Thu linh thư sư, cái này là chuyện không có khả năng .

Chỉ là người trong thiên hạ một loại tiếng khen, bởi vì Đỗ Trần sáng tác Dịch Kinh, giáo hóa vạn dân, người người thành Long, loại này công đức quả thực là vô số .

Chẳng qua hiện nay còn tại kết toán bên trong, theo thời gian, khen thưởng từng chút từng chút sau đó đạt .

Có thể giờ này khắc này, trăm vạn văn nhân, chẳng những tổn thất tất cả, bây giờ người người thành Long cơ hội cũng không có gặp được, nếu là gặp được lời nói, ở trong trăm vạn văn nhân, không biết có nhiều ít cái văn nhân, có thể tiến thêm một bước, coi như không cách nào tiến thêm một bước, chỉ ít cũng có thể tăng lên bản thân Tài khí .

Đây là trăm năm khó gặp chuyện tốt a, khả năng vạn cổ tuế nguyệt cũng chỉ có lần này, nhưng bọn hắn bỏ lỡ, hơn nữa gắng gượng bỏ lỡ .

Giờ này khắc này, Đỗ Trần lãnh nhãn nhìn lại, trong phút chốc một đáng sợ để uy tràn ngập mà xuống, đồng thời để uy ở trong lại xen lẫn một đạo thánh uy, cái này rất khủng bố, rơi xuống từng tia, có thể để trăm vạn văn nhân có một loại Thái Sơn áp đỉnh cảm giác, liền hô hấp đều khó mà hô hấp .

Một đầu màu tím Chân Long khí thế, vờn quanh tại Đỗ Trần chung quanh, một người hư ảnh, đứng ở Đỗ Trần sau lưng, đây là để uy cùng thánh uy tại gia trì, là uy nghiêm khí thế, không phải là cái gì thần thông, nhưng càng vượt qua thần thông .

"Hiện tại bản tôn cho các ngươi một cơ hội, nói ra, trong các ngươi rốt cuộc là ai bị người chỉ, vu oan hãm hại ta!"

Đỗ Trần mở miệng, Giang Xuyên cùng Dur Văn sự tình, bây giờ cũng chỉ có thể như vậy đi qua, có thể bôi đen việc của mình, Đỗ Trần có thể chịu sao? Tuyệt đối không thể có thể chịu, Chư tử hắn không cách nào rung chuyển, nhưng chỉ là trăm vạn văn nhân, tính là gì?

Tước ngươi trăm vạn văn nhân Tài khí, ta đền bù tổn thất cho thiên hạ, toàn bộ Đại Kiền đế quốc, không nói đừng, liền nói một năm này, thông qua Dịch Kinh tăng trưởng văn nhân, có thể dùng trăm ức đến tính toán, trong vòng mười năm, không biết có nhiều ít danh túc, đại nho, thậm chí là Chư tử lại bởi vì Dịch Kinh mà sinh ra .

Những này là cái gì? Những này là công tích vĩ đại a, có thể nói Đỗ Trần hiện tại muốn xử trí cái này trăm vạn văn nhân, vẫn không có người nào dám ngăn trở .

Bởi vì toàn bộ sự tình, cũng là bởi vì đám người này bôi đen Đỗ Trần mà dẫn đến, chuyện bây giờ đã trải qua phát triển đến trình độ này, không cách nào tìm Giang Xuyên cùng Dur Văn phiền phức, Đỗ Trần còn không thể tìm đám người này phiền phức?

Huống hồ như là sự tình này tra ra manh mối, này lại một cái tát, đánh vào Dur Văn cùng Giang Xuyên trên mặt, Đỗ Trần không có cái gì trả thù tâm, hắn chỉ có báo thù tâm .

Nếu là một chút việc nhỏ, trêu chọc hắn, có lẽ nhìn một chút liền sẽ không đi để ý tới, chỉ khi nào Đỗ Trần chân chính tức giận, cái kia chính là giết hết bên trong .

Chư tử lại như thế nào? Tìm làm phiền ngươi tìm làm phiền ngươi, trời sập xuống có Đỗ Đồ đỉnh lấy, nói câu khó nghe, Đỗ Trần sợ cái cộng lông a!

Huống hồ lấy trước mắt địa vị và thân phận, bản thân cũng không cần sợ Chư tử, dù sao bây giờ là bản thân danh tiếng thịnh nhất thời điểm, tìm bản thân phiền phức, không thua gì là muốn chết .

Trăm vạn văn nhân không nói, kỳ thật có một chút là không sai, tuyệt đại bộ phận văn nhân, đều là theo phong trào, không biết tình huống, tới chính là xem náo nhiệt, nhưng sau gào to mấy tiếng, hiện tại đám người này cũng nguyên một đám hồi hận khóc a, sớm biết liền không đến theo phong trào .

Đám người này đáng thương, nhưng là có chỗ đáng hận, không minh bạch sự tình chân tướng, liền mù quáng theo phong trào, nếu như lần này Đỗ Trần không có sáng tác ra Dịch Kinh, cũng không nói đến Nho lấy văn loạn pháp câu này lời lẽ chí lý, xui xẻo như vậy chính là Đỗ Trần .

Một nhân một quả, nhất âm nhất trắc (ý bảo số mệnh), tất cả đều có định số, cái này là nhân quả, cũng là nhất định sự tình .

Đỗ Trần không cảm thấy bọn hắn có đáng thương biết bao, nếu như không nên nói, đám người này tự làm tự chịu thôi, bắt quá dưới mắt, Đỗ Trần không có đi tìm đám người này phiền phức, mà là tìm ra người chủ sự đến, vạn vật đều có thủ,

Chuyện này nếu là không có người từ đó tham gia, hắn còn liền thật không tin .

"Hồi bẩm văn sư, chuyện này không liên quan gì đến ta a, ta chỉ là mù quáng theo phong trào, tại hạ đã trải qua cảm giác sâu sắc hối hận, còn mời văn sư bỏ qua cho!"

"Văn sư, việc này thật không liên quan gì đến ta a, cầu văn sư minh giám ."

Rất nhiều người mở miệng, liền là muốn rũ sạch sở liên quan, nhưng mà cái này cũng không đánh động Đỗ Trần, từ đầu tới đuôi, Đỗ Trần đều không có tính toán buông tha bọn hắn, chỉ là suy yếu năm thành Tài khí, lại thêm văn chức vị trí đều bị tước, mặc dù rất ác, nhưng không tính là chân chính hung ác .

Nếu là đòi Đỗ Trần mấy người ca ca, đoán chừng hội so với cái này còn cay độc hơn gấp mười lần .

"Bản tọa không tin, có người hội vô duyên vô cớ bôi đen bản tôn, sau một canh giờ, bản tôn hi vọng Tây Nguyệt các cho ta một cái trả lời chắc chắn, còn có các ngươi, bản tôn cho các ngươi nửa cái lúc giờ thìn ở giữa, nói ra rốt cuộc là ai tại phía sau màn sai sự, nói ra ta có thể tha các ngươi trước đó chỗ

làm đủ loại, khôi phục các người Tài khí!"

Đỗ Trần mở miệng, hắn vô cùng kiên định nói, hắn muốn đánh mặt, triệt triệt để để đánh Dur Văn cùng Giang Xuyên mặt, hắn không tin giờ này khắc này, còn sẽ có người ẩn tàng bí mật, nếu như còn ẩn tàng, nguyên một đám bắt được Hình bộ đi, không nói nghiêm hình tra tấn, các loại dằn vặt, cũng không tin bọn hắn không mở khẩu .

Mặc kệ có bao nhiêu người biết bí mật, chỉ cần một người trả lời, như vậy là được rồi.

Dur Văn cùng Giang Xuyên hai vị Chư tử, sắc mặt hơi đổi một chút, lúc này, bọn hắn há có thể không biết, Đỗ Trần đang suy nghĩ gì đồ vật?

Kỳ thật đối với Đỗ Trần đạo văn không đạo văn truyền quốc thi từ, bọn hắn căn bản vốn không quan tâm, truyền quốc thi từ, căn bản không có khả năng ảnh hưởng bọn hắn, chỉ là bọn hắn sợ đi phía trước, là bởi vì Đỗ Trần tùy ý xử phạt người khác, mà Đỗ Trần xử phạt người khác nguyên nhân, là là bởi vì đám người này bôi đen Đỗ Trần .

Nếu thật là bọn hắn bôi đen Đỗ Trần lời nói, như vậy Đỗ Trần lần này xử phạt, còn không tính thật phi thường quá phận, kể từ đó lời nói, vậy thì là hai người bọn họ không nói đạo lý .

Thân là Chư tử, hơn nữa bọn hắn cũng không phải bình thường người, sống ngàn năm, há có thể không biết Đỗ Trần đang suy nghĩ gì!

Loại này lão hồ ly, nhạy bén rất, cho nên tự nhiên sắc mặt có một ít không dễ nhìn .

"Ta nói! Ta nói!" Ngay một khắc này, có văn nhân nhin không được, trực tiếp đứng lên, la lớn, hắn muốn nói ra đến, đem phía sau màn kẻ sai khiến nói ra, để cầu tự vệ .

Ngay sau đó Đỗ Trần đôi mắt sáng lên, đang chuẩn bị hỏi thăm thời điểm .

Đột ngột ở giữa, hoán vũ băng liệt! Cái này mới thiên địa tại chỗ đổ sụp! Danh tức trở lên văn nhân, Thần Đạo tứ trọng lấy thượng vũ giả, giống nhau cảm ứng được cái này khí tức đáng sợ .

Cái này không phải là cái gì Tài khí dị tượng, đây là thần thông!

Trong nháy mắt Đỗ Trần tóc gáy dựng lên, một nguy cơ trí mạng cảm giác đánh tới .

"Dừng tay!"

"Làm càn!"

"Cút!"

Giờ khắc này Giang Xuyên, Dur Văn, còn có Vương Kiến Hành sư phó, cùng nhau rống to .

☺♥♠☼✱☺♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☼Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103:: Thánh Nhân pháp chỉ phát uy

Cái này không phải là cái gì dị tượng, đây là địch tập, có người muốn giết người diệt khẩu .

Ngay trước người trong thiên hạ trước mặt, ngay trước ba vị Chư tử trước mặt, nghĩ muốn cường ép đem một chút biết được nội tình văn nhân chém giết, là gan này quả thực là quá lớn, Chư tử tại tình huống dưới, hơn nữa người trong thiên hạ đều nhìn, đây quả thực là quá hung .

Thần thông đánh tới, một tòa hắc ám thanh đồng Cổ Điện ra hiện tại giữa hư không, thanh đồng Cổ Điện mang theo không rõ khí tức, vừa vào nơi đây, trong nháy mắt, tai nạn đột kích .

"Phốc!"

Trăm vạn văn nhân bên trong, có người tại chỗ ho ra máu, ngã trên mặt đất, trực tiếp tử vong, cái này thần thông quá mạnh, không phải bình thường cường giả, là thắng qua Chư tử cường giả, không phải lời nói, không có khả năng ba vị Chư tử tại tình huống dưới, còn cách không giết người.

"Đừng có giết ta, đừng có giết ta, ta sẽ không nói, ta sẽ không nói ra." Có văn nhân la lớn, hoảng sợ không thôi, nhưng đáng tiếc hắn làm theo chết, thanh đồng Cổ Điện lại lịch quá kinh khủng, mang theo không rõ, không biết tử thương nhiều ít văn nhân.

Đỗ Trần còn tốt, chỉ là tước bọn hắn Tài khí, có thể là có người lại muốn bọn hắn chết.

"Thanh đồng Cổ Điện, Minh Điện, các người thực sự là thật lớn mật, vậy mà lại xuất hiện, không sợ chết sao?" Vương Kiến Hành sư phó phát ra tiếng rống giận dữ, đây là một người Chư tử, Pháp gia Chư tử, tên đầy đủ Hứa Ngạn, hắn lần này gào thét, trong lúc nhất thời, giữa hư không, trực tiếp nứt toác ra từng đầu xiềng xích.

Đây là pháp tắc xiềng xích, hắn muốn đem thanh đồng Cổ Điện cho phong ấn chặt.

Vạn Thánh thành triệt để loạn, loạn rất đáng sợ.

Chỉ là rất nhanh thanh đồng Cổ Điện dần dần biến mất, bởi vì đáng chết người đã chết, trảng tai nạn này đến quá đột ngột, hơn nữa nhắm vào người, đều là một chút biết bí mật, đối phương mục tiêu rất rõ ràng, không có tổn thương người vô tội, nhưng chính là muốn giết người diệt khẩu.

Đỗ Trần lạnh lùng nhìn về đây hết thấy, thanh đồng Cổ Điện không có mang đến cho hắn một điểm thương tổn, chỉ là nếu như một việc, đơn giản suy nghĩ lời nói, như vậy đây chính là giết người diệt khẩu.

Nếu như phức tạp một chút suy nghĩ lời nói

Vì sao có người muốn giết người diệt khẩu? Muốn biết ngay trước ba cái Chư tử trước mặt giết người diệt khẩu, mà lại hay vẫn là loại thời điểm này, trong mắt bất cứ ai xem ra, đây đều là được không bù mất sự tình a, ai hội ngu xuẩn như vậy?

Trên đời này không có đồ đàn sẽ làm như vậy, cho nên chuyện này, không phải nhìn như đơn giản như vậy.

Vì sao muốn giết người diệt khẩu? Cho ăn bẽ bụng chuyện này, chính là Tây Giang Vương gia Nhị công tử bởi vì ghen ghét hoặc là chán ghét bản thân, cho nên cố ý vu oan hãm hại, nhưng sau thanh danh bại hoại, liền là như thế.

Hơn nữa lấy Vương gia thế lực, ba năm, năm năm về sau chuyện này, đoán chừng liền kéo không đến Vương gia trên thân.

Đem một việc cẩn thận đi bác kiểm tra ty, Giang Xuyên, Dư Văn, Tây Nguyệt các, Vương gia, là phải xui xẻo, thế nhưng là đến hồngбет, cũng bất quá là Tây Nguyệt các nỗ lực mấy cái nhân mạng bởi vì thường Đỗ Trần, Vương gia bởi vì thường một chút bảo vật, Giang Xuyên cùng Dư Văn mặt mũi tổn thất, cái này bản thân liền là tổn thất lớn nhất.

Như vậy vì sao muốn coi trời bằng vung, tự mình tru sát đám này văn nhân đâu? Dạng này một làm, kỳ thật đã coi như là thừa nhận, chính là có người muốn vu oan hãm hại bản thân.

Cái này ở trong đến cùng tồn tại như thế nào bí mật?

Nghĩ tới đây, Đỗ Trần không khỏi hít sâu một hơi, hắn không nghĩ ra được, vì làm mạnh mối gián đoạn, nếu như không nên nói, chính là một chút, phía sau màn chân chính người đầu têu, không muốn bại lộ ra, không dám bại lộ ở trước mặt mình người, như vậy thì là người quen.

Người quen, biết mình thân phận, biết mình dùng tên giả, xem ra là một cái chân chính người quen.

Bản thân hành tung, Đỗ Đỗ tuyệt đối sẽ không nói lung tung, như vậy duy chỉ có chính là một người, Vô Kiếm.

Nhưng chuyện này không có khả năng lắm, nếu là Vô Kiếm lời nói, nghĩ muốn hại chết bản thân, quả thực rất dễ dàng, dễ dàng đến dễ như trở bàn tay, căn bản vốn không cần phải hao phí lực lớn như vậy khí, tùy tiện bại lộ bản thân hành tung, tới một cái Thần Đạo bát trọng cường giả, đều có thể dễ như trở bàn tay thu thập mình.

Cho nên Vô Kiếm khả năng không lớn.

Như là như thế này lời nói, như vậy thì chứng minh bản thân suy đoán, hoàn toàn là sai, nhưng vì sao muốn đại động can qua đem biết được nội tình văn nhân nguyên một đám tru sát, bốc lên thiên đại áp lực.

Muốn biết chuyện này có thể tuyệt đối với không thể lại xong, triều đình, văn viện sẽ nỗ lực bất cứ giá nào,

Tra rõ việc này, cái này nhưng khi người trong thiên hạ mặt, hung hăng phẫn Đại Kiền đế quốc một cái tát, cùng văn viện một cái tát.

Nếu là Đại Kiền đế quốc cùng văn viện không làm ra một ít chuyện lời nói, chẳng phải là lạnh thiên hạ nhân tâm?

Đỗ Trần vĩnh viễn tin tưởng nỗ lực cùng ích lợi là một dạng, nếu như thu hoạch không có nỗ lực nhiều, ai nguyện ý đi làm?

Vốn liếng gia nói qua, 50% lợi nhuận, sẽ cho người điên cuồng, 100% lợi nhuận sẽ cho người thử nghiệm phạm pháp, hai trăm phần trăm lợi nhuận, cho dù là từ hình đều sẽ có người bí quá hoá liều .

Bây giờ tình huống, đã không phải là muốn chết, mà là tìm chết, hai trăm phần trăm lợi nhuận đều không đủ quá đáng, đổi vị trí suy tính một chút, nếu để cho bản thân đi làm chuyện này lời nói, cho mình chỗ tốt gì, bản thân mới chịu đáp ứng .

Rất nhanh Đỗ Trần không nghĩ ra được, bởi vì tùy từng người mà khác nhau, bất quá tất nhiên là không cách nào chống cự dụ hoặc .

Nghĩ thông suốt đây hết thấy, Đỗ Trần đem chuyện nào chôn ở trong lòng, lại không nói một lời .

"Minh Điện! Thời gian qua đi ba trăm năm, các người cuối cùng hay vẫn là xuất hiện, lần này ta tất đem các người Minh Điện triệt để tiêu diệt ."

Hứa Ngạn phát ra tiếng rống giận dữ, thanh đồng Cổ Điện dần dần biến mất, không cách nào ngăn cản, đối phương là tập kích, ngoài tất cả mọi người dự liệu, cho nên căn bản không có khả năng lưu lại đối phương, chỉ làm ngăn ngại trở ngại, bất quá Minh Điện người, cũng không có đại khai sát giới, từ thương bất quá mấy vạn mà thôi, trăm vạn vẫn nhân chết một phần trăm .

Đây là không may mắn bên trong vạn hạnh .

Thế nhưng là người chết, giống nhau đều là biết được bộ phận nội tình người, vu oan hãm hại sự tình, chỉ sợ là không có đầu óc

Bất quá giết người xong liền muốn chạy, này là không thể nào .

"Cầu!"

Đỗ Trần giữ ra một trương Thánh Nhân pháp chỉ, lấy tâm huyết làm mực, lấy chỉ làm bút, tại pháp chỉ trên viết kế tiếp câu chữ, giờ khắc này Thánh Nhân pháp chỉ bộc phát ra lực lượng kinh khủng, từng cây xiềng xích từ pháp chỉ bên trong phốc mà ra, trực tiếp xuyên thủng hư không, đem thanh đồng Cổ Điện hư ảnh chói trật lại .

"Được!"

Hứa Ngạn thanh âm vang lên, sau đó thân ảnh hấn ra hiện tại giữa hư không, trực tiếp bản tôn giáng lâm .

"Làm tốt ."

"Thánh Nhân pháp chỉ có thể câu một khắc đồng hồ, Giang huynh, Hứa huynh, hợp lực câu dưới, như thế trăm ta vẫn nhân, quyết không thể buông tha ."

Giang Xuyên cùng Dư Văn cũng không khỏi giật mình, Thánh Nhân pháp chỉ nhiều vật trân quý a, Đỗ Trần giờ này khắc này lấy ra, quả thực là vượt quá bọn hắn đoán trước, giờ này khắc này, bất kể như thế nào, Giang Xuyên cùng Dư Văn đối với Đỗ Trần cái nhìn, có một ít cải biến .

Chỉ ít mặc kệ Đỗ Trần như thế nào, có thể tối thiểu nhất có một chút, tại thời khắc mấu chốt, trái phải rõ ràng bên trên, Đỗ Trần không có làm sai, hấn vẫn là vẫn nhân, cái này không cách nào sửa đổi sự tình .

Thánh Nhân pháp chỉ nhiều trân quý? Đỗ Trần nếu không phải sử dụng Thánh Nhân pháp chỉ, ai cũng không thể nói Đỗ Trần không phải, thế nhưng là Đỗ Trần sử dụng, cũng đủ để thấy, Đỗ Trần cũng không phải là loại kia lòng dạ hẹp hòi người .

Thanh đồng Cổ Điện bị Thánh Nhân pháp chỉ phong tỏa, câu trong hư không .

Trong phút chốc Giang Xuyên, Dư Văn, Hứa Ngạn ba vị Chư tử, trực tiếp chém tới, không có một chút do dự .

Đại thần thông bộc phát, Càn Khôn Băng Liệt .

☺♥☹☹ *☹♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☹Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104:: Khủng bố Khô Cốt

Đại thần thông giết ra, có một loại tuế nguyệt trôi qua cảm giác, cần khôn tại băng liệt, hư không đồ sụp, thiên địa biến sắc, lộ ra cực kỳ bất phàm, tam tôn Chư tử đồng loạt ra tay, Đỗ Trần thôi động Thánh Nhân pháp chỉ, kiềm chế lại thanh đồng Cổ Điện, nếu đến, cũng không cần tùy tiện như vậy đi thôi .

Tam tôn Chư tử xuất thủ, cần khôn đều băng liệt, bọn họ là Chư tử, đánh đâu thắng đó tồn tại, trước đó không cách nào ngăn cản, là bởi vì đối phương tập kích, bây giờ bị Thánh Nhân pháp chỉ cho vây khốn, tự nhiên sẽ làm ra tương ứng phản ứng, không nói lưu lại đối phương, nhưng chắc chắn sẽ đề đám người này đánh đối khá nhiều .

"Ba vị, bản tôn không muốn cùng các ngươi phát sinh bất luận cái gì mâu thuẫn, ta tới nơi đây, chỉ là giải quyết một việc, ta không muốn cùng các ngươi là địch ."

Lúc này thanh đồng trong cổ điện truyền đến âm trầm thanh âm, không muốn cùng đối phương chiến đấu .

Chỉ là lời nói này nói ra, đều là để cho người ta cảm thấy buồn cười .

"Trăm ta vạn nhân, ngươi bây giờ nói một câu không muốn cùng chúng ta là địch? Minh Điện người, các ngươi là thật ngu xuẩn, còn là nói, ba trăm năm trước các ngươi bị đánh ngốc?"

Giang Xuyên mở miệng, cười lạnh nói .

Thanh đồng Cổ Điện đại biểu cho không rõ, toàn bộ Cổ Điện tràn ngập cổ lão khí tức, có một loại vĩnh sinh bất diệt cảm giác, tuy nhiên lại mang theo một loại tử khí, nếu như đi đọc một chút sách cấm, liền hội biết thanh đồng Cổ Điện lai lịch .

Từ tuyên cổ tuế nguyệt, liền một mực lưu truyền đến đến nay .

Nghe đồn bên trong, tại cổ lão thời điểm, có một vị cường giả, vì vĩnh sinh Ma Đế, Thần Đạo thập trọng cao thủ tuyệt thế, nhưng lại chậm chạp không cách nào tiếp tục đột phá cảnh giới, hần chúa tể thế gian tất cả, thống ngự toàn bộ Thần Đạo thế giới, nhưng mà tuổi thọ sắp đến cùng .

Cũng liền tại hần tuổi thọ cuối cùng một khoảng thời gian thời điểm, đột nhiên, liền biến mất, lập tức thiên hạ đại loạn, ổn định Thần Đạo thế giới, trở nên chia năm xẻ bảy, tranh đoạt lẫn nhau địa bàn, cho rằng tôn này Ma Đế chết .

Coi như quá ngàn năm tuế nguyệt, đột nhiên, một tòa thanh đồng Cổ Điện xuất hiện, mang theo không tưởng hòa tai nạn, sau đó tôn này Ma Đế cũng xuất hiện .

Tru sát tất cả, cái kia thời đại, không biết chết bao nhiêu người .

Bất quá đại đồ sát kết thúc về sau, thanh đồng Cổ Điện liền biến mất, chỉ là cách mỗi một khoảng thời gian, thanh đồng Cổ Điện tất nhiên sẽ xuất hiện một lần, phảng phất đem thiên địa xem như trại chăn nuôi đồng dạng, đồ Sát Sinh linh, hấp thu tinh huyết, từ đó để cho mình trường sinh bất tử .

Nhưng mãi cho đến Thượng Cổ thời đại, đúng lúc thanh đồng Cổ Điện gặp được một vị không dậy nổi văn thánh cùng một người võ đạo Chí Tôn, một khoảng thời gian bên trong, hoặc là văn chủ thiên địa, hoặc là võ chủ thiên địa, cơ hồ chưa bao giờ gặp văn đạo cùng võ đạo cường giả tuyệt thế đồng thời xuất thế .

Có thể ngay cả trời xanh đều nhìn không được, cuối cùng sinh ra hai tôn như yêu nghiệt thiên tài .

Văn thánh cùng Chí Tôn liên thủ, mới đưa này con náo động lắng lại, đem thanh đồng Cổ Điện đánh tan, vốn dĩ vì chuyện này liền kết thúc, thế nhưng là hậu thế không biết vì sao, đột nhiên lưu truyền truyền thuyết, tiền thanh đồng cổ điện, được sống mãi .

Cuối cùng ở trung cổ tuế nguyệt, có Chí cường giả đạt được thanh đồng Cổ Điện nhất một khối to mảnh vỡ, từ mà vào ở ở trong đó, quả nhiên đạt được vĩnh sinh, chỉ ít Thần Đạo thập trọng cường giả, có thể sống vài vạn năm, nhưng mà tên kia đã trải qua sinh sống trăm vạn năm, tự sáng tạo môn phái vì Minh Điện .

Đã từng xưng bá qua một khoảng thời gian, chỉ là rất nhanh liền bị vây công, bởi vì loại này vĩnh sinh biện pháp, mặc dù không biết rốt cuộc là làm sao làm được, nhưng duy chỉ có biết một chút chính là, nhất định phải sinh sống mạng sống con người, kể từ đó, quả thực là chí tà đồ vật, thiên hạ văn nhân, bản thân liền là chính phái, lại thêm vô luận là tông môn còn tốt, cũng hoặc là là triều đình cũng tốt, muốn chính là mang lại hoà bình và sự ổn định cho đất nước, thiên hạ phồn vinh .

Làm sao có thể cho phép Minh Điện loại này chí tà đồ vật tồn tại?

Vì vậy chỉ cần phát hiện thanh đồng Cổ Điện dấu vết, đều sẽ bị thiên hạ cường giả tru diệt, những năm gần đây, chính là ba trăm năm trước một trận ác chiến, thanh đồng Cổ Điện kém một chút liền muốn khôi phục, thế nhưng là bây giờ thời đại, so Viễn Cổ thời đại hoàn cảnh muốn tốt rất nhiều, lại thêm cái này bản thân liền là một mảnh vụn .

Cho nên thiên hạ cường giả, đem thanh đồng Cổ Điện lại một lần nữa đánh nát, tổn thương nguyên khí nặng nề, chỉ là không có nghĩ đến, ba trăm năm về sau, thanh đồng Cổ Điện lại xuất hiện .

Nghe nói vật này chính là là một kiện vô thượng bảo vật, không phải Thần Đạo thế giới tất cả, mà là từ cửu thiên chi thượng rơi xuống, nghe đồn ở trong phong ấn một đầu khủng bố Ma thần,

Chỉ là nghe đồn đều là nghe đồn, thanh đồng Cổ Điện là chí tà đồ vật, nếu ai cùng thứ này dính líu quan hệ, một khi bị phát hiện, chớ nói người là Hoàng đế, liền xem như văn thánh, cũng phải bị người trong thiên hạ thóa mạ, thân bại danh liệt .

Đây không phải nói đùa, bởi vì quá không Nhân đạo .

Hiện tại thanh đồng Cổ Điện ra lại, tru sát mười ngàn văn nhân, ngay trước Đại Kiền đế quốc cùng thiên hạ văn nhân trước mặt, có thể nói tương lai tất sẽ có một trận ác chiến, cho nên đây cũng là Đỗ Trần một mực nghi hoặc vấn đề .

Nỗ lực dạng này đại giới, đây có thể nói là tổn thất nặng nề, vền vền chính là vì bao phủ chuyện này chân tướng, hao hết thiên tân vạn khổ, liền thanh đồng Cổ Điện đều dùng đến, ẩn tàng cái này chân tướng làm gì?

Cho ăn bẻ bụng bất quá là Dư Văn Giang Xuyên bị đánh mặt, Tây Nguyệt các công khai xin lỗi, Tây Giang Vương gia ra mặt xin lỗi, xin lỗi Đỗ Trần thật đúng là không có gì nói, mắng hai câu trào phúng vài câu liền kết thúc sự tình, cho nên cái này ở trong khẳng định có một cái bản thân căn bản nghĩ không ra bí mật .

Một cái bản thân biết về sau, chỉ sợ cũng phải chấn kinh bí mật .

Chỉ là rốt cuộc là bí mật gì, Đỗ Trần thật đúng là đoán không được, một chút cũng đoán không được .

Àm!

Tam tôn Chư tử giết ra ngoài, sắc mặt nghiêm túc, hơn nữa trực tiếp chính là thôi động toàn lực, căn bản không có một chút nói nhảm, Giang Xuyên một chương vỡ đánh tới, văn nhân Pháp Tướng lại một lần nữa xuất hiện, như là Thánh Nhân một kích, một chương này đem hết toàn lực, có thể đem vạn dặm giang Sơn Di vì đất bằng, thương khung đều đang chấn động, thế nhưng là đập tại thanh đồng trên cung điện cổ, vền vền chỉ là run rẩy mấy lần .

Cái này không dường như trước đó, trước đó còn có giữ lại, bây giờ căn bản không có một chút giữ lại .

Dư Tử xuất thủ, mười vạn Bạch Liên kiếm giết ra, giống như tiếng sét đánh, rơi xuống tại thanh đồng cổ điện phía trên, lít nha lít nhít, mỗi một đạo kiếm mang, đều có thể trấn một người Thần đạo cường giả .

Hứa Ngạn càng là khủng bố, thôi động đại thần thông, giữa hư không, xuất hiện một thanh vô tình đại đao, đây là chém đầu đao, hình phạt chém đầu chỉ lưỡi đao, chí cương chí dương, chuyên môn phá loại này chí tà đồ vật .

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, thanh đồng Cổ Điện bên trong, duỗi ra một cái Khô Cốt, Khô Cốt bên trên có hư thối thịt, tản ra mùi hôi thối, đồng thời mang theo khủng bố tử vong khí tức, Khô Cốt xuất hiện, Giang Xuyên, Dư Tử, Hứa Ngạn tam tôn Chư tử, cũng không khỏi cau mày tránh lui ba điểm .

Căn bản vốn không dám tới gần, giống như cái này Khô Cốt địa vị rất lớn, bằng không lời nói, liền Chư tử cũng không muốn chạm phải một thoáng .

Khô Cốt xuất hiện, phảng phất một bàn tay, tại chỗ đem Thánh Nhân pháp chỉ cho nắm, ngay sau đó trực tiếp xé rách .

Trực tiếp phá giải Thánh Nhân pháp chỉ .

Kính người vô cùng .

Chỉ là giờ khắc này, một mực nhìn lấy tình hình chiến đấu Đỗ Trần, đột nhiên, toàn thân rung mình, mỗi một cái lông tơ đều dựng lên, bởi vì hắn nhìn thấy cực kỳ kinh khủng một màn .

Một màn này, Đỗ Trần cảm giác mình một đời một thế cũng sẽ không quên .

ε♥3:ε * 3:♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ๔Wtf๕Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105:: Thiên thu văn bảo

Thanh đồng Cổ Điện bên trong, một cái Khô Cốt vuron ra, mà ở trong có một cái khe, Đỗ Trần nhìn thấy một con mắt, một cái vằn vện tia máu ánh mắt nhìn chăm chăm bản thân, cái này rất khủng bố, để cho người ta rùng mình .

Đối phương gắt gao mà nhìn mình, phảng phất oan hồn, Đỗ Trần cũng không khỏi rùng mình .

Khô Cốt vuron tay ra, đem Thánh Nhân pháp chỉ trực tiếp cho trấn áp lại, sau đó thanh đồng Cổ Điện thân ảnh lại một lần nữa biến mất, hẳn không có khả năng tiếp tục lưu lại cái này bên trong, không phải lời nói, loại viện thủ đến, đây mới thực sự là phiền toái sự tình .

Chư tử tránh lui, pháp chỉ băng liệt, bất quá cũng làm cho đối phương trả giá đắt .

Giờ khắc này thanh đồng Cổ Điện chính thức biến mất, không có người có biện pháp có thể đem thanh đồng Cổ Điện cho cưỡng ép lưu lại, bởi vì khủng bố cái gì cũng xuất hiện, liền Chư tử đều muốn tránh lui, trừ phi là một người chân chính văn thánh xuất hiện, không phải lời nói, chỉ như thế .

Giờ khắc này Vạn Thánh thành bên trong, khôi phục lại bình tĩnh, chỉ là hơn một vạn văn nhân, chết tại đây bên trong, trong vòng một ngày phát sinh nhiều chuyện như vậy, có thể nói hôm nay nhất định là một cái không tầm thường thời gian .

"Giang huynh người theo ta đi tranh Hoàng thành, thanh đồng Cổ Điện lại hiển lộ đời, đây là một cái không điềm tốt đầu, Dư huynh, người đi văn viện đem hôm nay chỗ chuyện phát sinh, rõ ràng rành mạch nói rõ ràng, thanh đồng Cổ Điện xuất hiện, tương lai nhất định sẽ không quá bình tĩnh ."

Hứa Ngạn mở miệng, tại thanh đồng Cổ Điện biến mất về sau, hẳn trực tiếp hạ lệnh, chuyện bây giờ, đã không phải là khánh công, mà là đại phiền toái sắp xảy ra .

Có thể nói Đỗ Trần Dịch Kinh, để cho người ta người thành Long, cái này vốn là là một kiện ngày đại hi sự, chỉ là thanh đồng Cổ Điện xuất hiện về sau, chuyện này cũng không phải là ngày đại hi sự, bất quá công tội bù nhau, tốt xấu nửa nọ nửa kia .

"Để sự tiên sinh, ngài sáng tác thiên thu văn chương, tạo hóa Nhân tộc, đây là vô thượng đại công đức, đến tiếp sau sự tình, sẽ có triều đình cùng văn viện lần lượt làm, trong khoảng thời gian này tiên sinh là tiếp tục lưu lại cái này bên trong, hay vẫn là?"

Hứa Ngạn nhìn lấy Đỗ Trần, tương phản không biết vì sao, Hứa Ngạn không thi triển thần thông tình huống dưới, thế mà lộ ra rất hòa ái, đây chính là nắm giữ hình phạt Chư tử a, hình phạt là cái gì? Nghiêm túc, công chính, đây là hình phạt chữ tử, thế nhưng là Hứa Ngạn xác thực nhìn đi so sánh hòa ái .

"Xem đi, ta tính tình nhân từ, ưa thích du sơn chơi thủy, cái gọi là văn chức văn vị, những này tùy ý ."

Đỗ Trần mở miệng, cái gì văn chức văn vị, hẳn không phải rất quan tâm, hướng hồ dựa theo Hứa Ngạn ý tứ, là muốn để cho mình đi Hoàng thành, thật vất vả rồi đi, Đỗ Trần tự nhiên không có khả năng trở về, lại thêm sáng tác Dịch Kinh, bản thân còn muốn truyền lên, thượng truyền về sau, còn có Văn Cung thế giới .

Bây giờ mình là Danh Túc cảnh sơ kỳ, mượn nhờ Dịch Kinh Tài khí gia trì, nói không chừng mình có thể đột phá đến Đại Nho cảnh, đương nhiên đây chỉ là một phỏng đoán, có thể hay không vẫn là muốn thực tiễn, chỉ là bây giờ Đỗ Trần đối với văn nhân hệ thống càng ngày càng hiếu kỳ .

Bản thân Danh Túc cảnh, liền có thể xuất khẩu thành thơ, như đối lại là địa phương khác lời nói, cho dù là tụng ra Dịch Kinh, chỉ sợ dẫn xuất dị tượng, tuyệt đối không có dạng này tình cảnh, chỉ bởi vì chính mình tu luyện là văn kinh .

Chuyện bây giờ đã giải quyết, Đỗ Trần tự nhiên muốn đi tu luyện tự thân, bởi vì tự thân cường đại, mới thật sự là cường đại, mượn nhờ thi từ lực lượng, chỉ có thể nói thời gian ngắn ngủi cường đại, liền giống với nói, tiếp qua một khoảng thời gian, chớ nói một người Chư tử, liền xem như một người đại nho, đều có thể tùy tiện tru sát bản thân .

Bất quá đột ngột ở giữa, Đỗ Trần đột nhiên nghĩ đến một việc, hẳn chậm rãi mở miệng nói: "Trong vòng ba ngày, ta muốn Tây Giang Vương gia Nhị công tử, đích thân đến Hoàng Hạc Lâu, quỳ cửa lâu trước ba ngày ba đêm."

Thanh âm vang lên, toàn bộ Vạn Thánh thành tất cả mọi người nghe được, bất kể là văn nhân hay vẫn là phổ thông bách tính .

Toàn bộ sự tình toàn bộ đều là Tây Giang Vương gia Nhị công tử làm ra đến, nếu không phải hẳn lúc trước một câu, sự tình cũng tuyệt đối sẽ không lấy tới cái này làm ruộng, uống mạng mười ngàn văn nhân, bút trưởng này tự nhiên muốn tính tới Tây Giang Vương gia Nhị công tử trên đầu .

Đỗ Trần không phải một cái mang thù người, chỉ khi nào mang thù đứng lên lời nói, không ai có thể chạy thoát .

Lưu lại câu nói này về sau, Đỗ Trần trực tiếp chui vào Hoàng Hạc Lâu bên trong, rất nhanh đại lượng quan binh xuất hiện, đem đám người sơ tán ra đến, tất cả nhìn như khôi phục lại bình tĩnh, thế nhưng là vụng trộm, sóng cả mãnh liệt, càn đại nguy cơ, toát ra gât gât đầu .

Chỉ là sự tình này, tạm thời cùng Đỗ Trần không có bất kỳ cái gì một chút quan hệ .

Trong gian phòng, Vô Kiếm ở bên ngoài chờ đợi, bây giờ Hoàng Hạc Lâu ngoài có đại lượng quan binh đang ở nghiêm ngặt trấn giữ, muốn biết bây giờ Đỗ Trần thân phận, nói theo một ý nghĩa nào đó, so Hoàng đế còn muốn tôn quý, Hoàng đế lão sư, nếu là vạn nhất Đỗ Trần có chuyện bất trắc, ai nhận được a?

Lặng lặng ngồi xếp bằng, Đỗ Trần trực tiếp tiến vào Thánh Đạo tiểu thuyết võng bên trong, đem Dịch Kinh Kiền Thiên truyền lên, lần này Dịch Kinh xuất thế, mình cũng phải đến bộ phận chỗ tốt, chỉ là chân chính chỗ tốt, còn tại liên tục không ngừng xuất hiện, thử một chút, Đỗ Trần phát hiện mình hiện tại một ngày có thể viết bốn trăm chữ .

So trước đó nhiều một ít, nhưng mà này còn không có tiếp tục bắt đầu tu luyện, như là tiếp tục bắt đầu tu luyện lời nói, chỉ sợ số lượng từ hạn mức cao nhất hội càng nhiều .

Nếu như có thể đạt tới một ngày có thể viết một ngàn chữ thời điểm, khi đó bản thân liền có thể thử nghiệm viết tiểu thuyết dài, ba ngày canh một, ngắm lại đều kích thích a .

Hơn nữa thông qua rất nhiều chuyện, Đỗ Trần phát hiện, vô luận người thi từ viết tốt bao nhiêu, nhưng mà chân chính hạch tâm hay vẫn là tiểu thuyết, một bộ truyền quốc văn chương thắng qua một thiên truyền quốc thi từ, thậm chí loáng thoáng muốn siêu việt truyền thế thi từ .

Dịch Kinh khủng bố chứ? Nếu như sáng tác một bộ thiên thu văn chương, đó là cái gì khái niệm? Làm nhân vật trong hội diễn hóa xuất cái gì đến? Đỗ Trần không dám tưởng tượng, bây giờ chỉ chờ mong .

Thu hồi tâm thần, trong nháy mắt, Đỗ Trần tiến vào Văn Cung thế giới, trong phút chốc một khóa đại tinh, từ từ lên cao, đây là một khóa màu sắc rực rỡ đại tinh, chính là thiên thu văn chương Dịch Kinh .

Chỉ là đột ngột ở giữa, một đạo cuộn cuộn địa thanh âm vang lên .

"Lấy thiên thu văn chương, ban thưởng thiên thu văn bảo Đại La kim bàn ."

Đây là Thánh Đạo tiểu thuyết võng thanh âm, tại chính mình tiến vào Văn Cung thế giới về sau, trực tiếp thức tỉnh, cho ban thưởng, Đạo Đức Kinh vẫn chưa dư ban thưởng là bởi vì, Đạo Đức Kinh vẹn vẹn chỉ là phần đầu tiên, còn không có Dịch Kinh dạng này, chân chính trợ giúp người trong thiên hạ, cần tự mình lĩnh ngộ .

Đồng thời Đỗ Trần càng là nói ra người người thành Long ý nguyện vĩ đại, cho nên sớm ban thưởng .

Giờ khắc này, một khối Đại La kim bàn ra hiện tại Văn Cung thế giới bên trong, trong phút chốc hào quang Thông Thiên, Đỗ Trần nhục thân càng là phát sáng tỏa sáng, chỉ là Đỗ Trần không biết thôi.

Một đạo Tài khí từ bốn phương tám hướng ngưng tụ đến, Đỗ Trần vị trí chỗ ở, hình thành một cái vòng xoáy, liên tục không ngừng Tài khí, đang điên cuồng vọt tới .

Thiên thu văn bảo, Đại La kim bàn phiêu phù ở Văn Cung thế giới, trấn áp tất cả .

Cái này một người Đỗ Trần cảm giác được một loại trước đó chưa từng có sáng khoái, cảm giác mình nhục thân đều ngưng tụ rất nhiều, cơ bắp đều ở thất chặt, bắt đầu lột xác .

Mỗi một cái tế bào đều tựa như tại chất biến .

Là loại kia thoát thai hoán cốt cảm giác .

☺♥☺☺✱☺♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ๔Wtf๕Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106:: Các loại chỗ tốt

Đại La kim bàn, đây chính là thiên thu văn bảo, trấn áp Văn Cung thế giới, liền như là trấn áp bản thân nhục thân, để cho mình trở nên càng cường đại .

Giờ này khắc này, Đỗ Trần nhục thân, lại một lần nữa đạt được chất lượng bay vọt, khác không nói, liền xem như hiện tại Đỗ Trần không tu luyện Thần đạo, cũng có thể sống ba trăm tuổi, thường nhân có thể sống hai trăm tuổi, cái này còn muốn ăn thuốc bổ, điều dưỡng thân thể, lời như vậy, mới có thể sống đến hai trăm tuổi.

Nếu như không ăn linh dược gì loại hình, vô cùng khó khăn, muốn biết tuổi thọ thứ này mười phần huyền diệu kỳ quái, nhìn như chỉ tăng trưởng một phần ba, nhưng trên thực tế một năm tuổi thọ chính là bội số tăng theo cấp số nhân a, thật giống như đan dược đồng dạng, trường thọ đan dược, cực kỳ trân quý, một cái có thể gia tăng mười năm tuổi thọ đan dược, đều giá trị liên thành.

Hiện tại trực tiếp tăng phúc ba trăm năm tuổi thọ, đây là cơ sở tuổi thọ a, về sau phục dụng có thể tăng phúc năm trăm năm tuổi thọ đan dược, Đỗ Trần ăn một khóa, có thể tăng phúc bảy trăm năm, đây là cơ sở chỗ tốt, thắng qua tất cả.

Đồng thời cái này vẹn vẹn chỉ là thiên thu văn bảo một hạng năng lực a, còn có nhiều chỗ tốt hơn.

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Xương cốt tại nứt toác, bất quá lập tức lại khép lại tốt, Đỗ Trần nhục thân lại một lần nữa cường đại, Văn Cung thế giới bên trong, vô số Tài khí tràn vào, đây là Dịch Kinh cho Tài khí.

Đỗ Trần toàn tâm toàn ý bắt đầu tu luyện, thời gian từng chút từng chút đi qua, trong nháy mắt, một ngày một đêm liền đi qua.

Có lẽ là đạt được Danh Túc cảnh, rèn luyện Tài khí thời gian, rút ngắn thật nhiều, vẹn vẹn chỉ là một ngày một đêm thời gian, nhìn như vô số Tài khí, cũng đã bị Đỗ Trần toàn bộ hấp thu luyện hóa hoàn tất, như là cự kinh nuốt thủy đồng dạng, điên cuồng luyện hóa.

Một ngày một đêm thời gian, từ Danh Túc cảnh sơ kỳ trực tiếp tăng lên tới Danh Túc cảnh hậu kỳ, liền vượt hai cái đại cảnh giới, đây hết thầy hay vẫn là nhờ có Dịch Kinh cho Tài khí quá nhiều, có thể xưng vô số, không phải lời nói, rất khó lấy tăng lên.

Bất quá Đỗ Trần cũng hiểu biết, mình muốn đột phá đến văn nho cảnh giới vô cùng khó khăn, trừ phi là đem Dịch Kinh hoàn toàn viết xong, không phải lời nói, căn bản không có khả năng đạt được đến văn nho cảnh giới, không phải nói cần thiết Tài khí quá nhiều, mà là hai nguyên nhân.

Thứ nhất, văn kinh chính là vô thượng kinh thư, thứ hai chính là Tài khí vấn đề, đơn giản hình dung một thoáng, một ngày ăn năm ngừng lại, chỉ cần thân thể người khỏe mạnh, trên cơ bản đều sẽ béo, nhưng một ngày ăn năm mươi ngừng lại, ăn một trăm ngừng lại, tại có thể ăn điều kiện tiên quyết, có thể hay không lập tức tăng cân năm mươi cân sáu mươi cân đâu?

Khẳng định không có khả năng, bởi vì hội bản thân tiêu hóa, Tài khí cũng là như thế, Đỗ Trần một hơi luyện hóa nhiều như vậy Tài khí, tự nhiên sẽ lãng phí rất nhiều, nhưng thời gian quá dài cũng không dễ, bởi vì không cách nào cô đọng Tài khí lời nói, những cái kia Tài khí đều sẽ toàn bộ tiêu tán.

Cho nên thà rằng như vậy, không bằng trực tiếp tu luyện tính toán.

Một hơi đột phá đến Danh Túc cảnh, cái này là cái thứ nhất chỗ tốt, Đại La kim bàn đây là cái thứ hai chỗ tốt, cái sau muốn so cái trước chỗ tốt lớn hơn nhiều, chỉ là để Đỗ Trần hiểu kỳ là một chút, tự viết đi ra thể nhưng là Dịch Kinh a, làm sao có thể vẹn vẹn chỉ là điểm ấy chỗ tốt a?

Chỉ là vừa nghĩ vậy bên trong, đột ngột ở giữa, Văn Cung thế giới ở trong Dịch Kinh đại tinh, đột nhiên bộc phát ra hào quang óng ánh.

Lúc này, một thanh âm vang lên.

"Vô thượng Chí Tôn thần thông, Hóa Long Quyết!"

Thanh âm vang lên, cái thứ ba chỗ tốt đến, một môn văn đạo thần thông.

Hóa Long Quyết, có thể ngưng tụ Tài khí, bang tài từ kích hoạt tài hoa, ngưng tụ Tài khí càng nhiều, kích hoạt đối phương tài hoa cao hơn.

Đây là một môn thần thông, có thể giúp người đọc sách kích hoạt tài hoa, muốn biết người bình thường cho dù là đọc sách, muốn trở thành văn nhân, vẫn là rất khó khăn, cái thế giới này không có khoa cử cách nói, muốn trở thành văn nhân, nhất định phải kích hoạt tài hoa, mà một trăm người đọc sách chỉ có một cái mới có thể trở thành văn nhân.

Đỗ Trần Dịch Kinh vừa ra, có thể tăng phúc thiên hạ người đọc sách một thành tài hoa, nói trắng ra một trăm người bên trong, sẽ có mười người bởi vì Dịch Kinh, từ mà trở thành văn nhân, một thành nhìn lấy không nhiều, nhưng Thần Đạo thế giới cơ sở quá lớn, lấy tuyệt đối điểm báo đến tính toán.

Huống hồ thiên thu văn chương, chỉ là có thể ảnh hưởng thiên thu a, một đời trăm năm, một bàn đu dây năm, một ngàn thu một triệu năm a, hơn nữa thiên thu cũng là một cái hình dung từ, hình dung thời gian dài, có thể là năm trăm ngàn năm, cũng có thể là 2 triệu năm, ba triệu năm.

"Môn thần thông này không,

Đối với thiên hạ người đọc sách mà nói, kích hoạt tài hoa như là một đạo Thiên Quan, cho dù là mượn nhờ Dịch Kinh, vẫn như cũ có chín thành văn nhân, không cách nào kích hoạt, ta nắm giữ môn thần thông này về sau, hoàn toàn có thể chứa tể người đọc sách vận mệnh, Hóa Long Quyết, để cho người ta biến hóa thành rồng, kích hoạt Tài khí, không phải nói vẹn vẹn chỉ là kích hoạt, hơn nữa còn hội xách phẩm chất cao, chủ yếu hơn là một chút, môn thần thông này, chỉ cần có đầy đủ Tài khí, có thể đồng thời kích hoạt một trăm vị, một ngàn vị, mười ngàn vị văn nhân, không hạn số lượng, chỉ cần đại lượng

Tài khí."

Đỗ Trần thầm nghĩ trong lòng, Hóa Long Quyết môn thần thông này, trực tiếp dung nhập trong đầu, Đỗ Trần trong nháy mắt lý giải môn thần thông này tất cả năng lực, thi triển ra như ngư đến thủy, bởi vì đây là khen thưởng, đây không phải nói một môn tâm pháp, còn muốn cho bản thân chậm rãi học tập.

Hóa Long Quyết, là trợ giúp người khác thần thông, đơn giản thoát nhìn lời nói, cảm giác giống như rất gần gò, nhưng nếu như dùng môn thần thông này đến thành lập một cái văn nhân thể lực, vậy đơn giản là vô thượng thần thông, thử hỏi một chút, trên đời này nhiều như vậy người đọc sách, ai không muốn trở thành văn nhân?

Hơn nữa bị bản thân kích hoạt mới người Hoa, phẩm chất cũng sẽ cao một chút, tương đương với tăng phúc linh trí, so với bình thường dựa vào chính mình kích hoạt tài hoa người đọc sách còn tốt hơn, tương đương với văn nhân phạt mao tẩy tủy, đồng thời chủ yếu hơn là một chút.

Văn nhân chẳng lẽ liền không có hậu đại, hoặc là một chút cường giả không có hậu đại sao? Bản thân thật đem môn thần thông này công khai, thiên hạ có bao nhiêu người mạnh mẽ, nguyện ý đi theo bản thân? Vì không phải liền là hậu đại?

Môn thần thông này, tương lai nhất định sẽ có tác dụng lớn chỗ.

Đỗ Trần thầm nghĩ trong lòng.

Thiên thu văn chương, vô số Tài khí, Đại La kim bản, lại thêm một cửa vô thượng Chí Tôn thần thông, Hóa Long Quyết, có thể nói là khen thưởng khủng bố, Đỗ Trần đã trải qua vừa lòng thỏa ý.

Số lượng không nhiều, nhưng chất lượng cao.

Hơn nữa Dịch Kinh còn không có triệt để hoàn tất, nếu là triệt để hoàn tất lời nói, nó hiệu quả lại khác biệt, bởi vì đây chỉ là bộ phận ban thưởng.

Chỉ là ngay tại Đỗ Trần chuẩn bị rời khỏi Văn Cung thế giới thời điểm, đột ngột ở giữa, càn khôn bố hơn Tài khí tràn ngập mà đến, như là Hồng thủy đồng dạng, trực tiếp tuôn ra nhập thể nội, trong phút chốc Đỗ Trần cảm giác được toàn thân bị xé nát cảm giác.

"Đây là ... Thiên hạ Tài khí, chuyện gì xảy ra?"

Đỗ Trần trong lòng giật mình, đau đớn không tính là gì, chủ yếu nhất là, kinh khủng này vô số Tài khí, đến từ đâu, Dịch Kinh cho Tài khí đã bị mình luyện hóa hoàn tất, làm sao hiện tại lại xuất hiện đại lượng Tài khí, đây quả thực là ... Cực kỳ kinh khủng.

Những này Tài khí, trọn vẹn Dịch Kinh mang đến Tài khí, nhiều gấp mấy trăm lần.

Cái này rất kỳ quái.

Làm sao đột nhiên sẽ xuất hiện nhiều như vậy Tài khí?

Mà tại bên ngoài, Đại Kiền đế quốc, đại học viện bên trong ...

☺♥♣♠✱♣♥ Cầu nguyệt phiếu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn! CONVERTER: ♪Wtf♫Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107:: Các phương vận động (trên)

Đỗ Trần tu luyện một ngày thời gian, lại không rõ ràng bên ngoài đến cùng chuyện gì phát sinh.

Bây giờ không chỉ là Đại Kiền đế quốc, Dịch Kinh truyền khắp thiên hạ, Thanh Liên hai chữ, trong lúc nhất thời, che đầy chỗ có thể hệ tuổi trẻ Văn nhân,

có thể nói là danh tiếng vô song, không có người có thể cùng Đỗ Trần ganh đua so sánh, đồng thời thanh đồng Cổ Điện xuất hiện, càng là đáng sợ .

Không trông trôn là Đại Kiền đế quốc, Thần Đạo thế giới, tất cả thế lực đều ở truy tìm thanh đồng Cổ Điện dấu vết, đây là tà vật, bọn hắn không có khả năng không đi chủ động truy kích, lúc trước một trận chiến, thanh đồng Cổ Điện đã trải qua bị thương, nếu như hiện tại thừa thắng xông lên, thanh đồng Cổ Điện tất nhiên có thể triệt để ma diệt .

Huống hồ cho dù là tìm không thấy, ít nhất cũng phải phòng bị, có thể nói cái này cũng là một chuyện tốt, chỉ là cái này chuyện tốt, quá nặng trĩu, ba trăm năm trước, duy chỉ có chân chính trải qua thanh đồng họa loạn người, mới biết này khủng bố cỡ nào .

Mà một món khác đại sự, thì là văn viện cùng triều đình đại học viện chế tạo, Thanh Liên sáng tác thiên thu văn chương Dịch Kinh, Đại Kiền đế quốc Hoàng đế, bái Thanh Liên vì sư, vì Đại Kiền đế quốc chỉ Đế sư, như vậy tương ứng quan phục, quan chức, quan ân, cùng các loại tư liệu đều muốn đăng ký .

Còn phải cho dư các loại khen thưởng, cùng với khác một hệ liệt mất xích việc cần hoàn thành, có thể nói đại học viện hoàn toàn bởi vì Đỗ Trần sự tình, làm cho rối loạn .

"Giang đại nhân, cái này Dịch Kinh rốt cuộc là dùng để nhập môn đọc sách, còn là nói trực tiếp ấn thư tịch, truyền thiên hạ "

Đại học viện bên trong, có mấy cái quan viên, đi vào đại học viện trước mặt viện trưởng, trực tiếp mở miệng hỏi, Đỗ Trần sáng tác thiên thu văn chương, tất nhiên muốn xác định, đến cùng muốn hay không đem Đỗ Trần văn chương, thượng truyền đến Đại Kiền đế quốc văn thư ở trong .

Lấy cung cấp người trong thiên hạ đọc .

Cái gọi là văn thư, nói trắng ra kỳ thật chính là sách giáo khoa, để người bình thường trở thành người đọc sách, nhất định phải nhìn văn thư, hơn nữa còn muốn căn cứ phân mấy cái phiên bản, thí dụ như nói nhập môn bản, hải đồng nhìn, nhưng sau còn có người thành niên bản, cho nên phải xác định rõ đến, bản này Dịch Kinh rốt cuộc là đối với giai đoạn kia người đọc sách có chỗ tốt .

Mà cả hai lời nói, nhập môn bản càng cho thỏa đáng hơn một chút, bởi vì trưởng thành bản người có thể lựa chọn nhìn, hoặc là không nhìn, nhìn người hứng thú yêu thích, mà nhập môn bản văn thư, người nhất định phải nhìn, trừ phi người không phải Đại Kiền đế quốc con dân .

Việc này liên quan trọng yếu, thiên thu văn chương, nhất định phải ghi vào văn thư bên trong, thượng trung hạ ba sách, Thượng sách là nhập môn sách, dạy bảo người nhập môn, trọng yếu nhất, cái gọi là ba tuổi nhìn tám mươi, câu nói này ở cái thế giới này cũng đi thông .

Có thể nói một cái Văn nhân, nếu là hắn văn chương, có thể ra hiện tại nhập môn sách bên trong, có thể nói là chân chính tên lưu truyền thiên cổ, bởi vì trưởng thành về sau, có bản thân tư duy, lựa chọn thư tịch thì bất đồng, nhưng mà nhập môn sách đều lại nhìn .

Cho nên đem Dịch Kinh để vào Thượng sách hay văn là Trung sách cũng hoặc là Hạ sách là một vấn đề .

Vấn đề này còn không phải vấn đề nhỏ, bởi vì có thể hay không để cho người đọc sách, đọc hiểu thiên văn chương này, bọn hắn không có quyền lợi đi làm, duy chỉ có muốn hỏi viện trưởng .

Đại học viện viện trưởng, đã là sắp tiếp cận Bán thánh tồn tại, hắn trấn áp tại Đại Kiền đế quốc bên trong, trên cơ bản sẽ không tùy ý ra ngoài, nhưng chuyện này, hắn nhất định phải tự mình xử lý .

"Dịch Kinh tuy là thiên thu văn chương, nhưng tuyệt đối không thích hợp hải đồng nhập môn chi thư, có thể đặt ở Trung sách ."

Có quan viên mở miệng, rất lý trí nói, cũng không phải tranh cái gì .

"Chúng ta Đại Kiền đế quốc, thật vất vả ra một bản thiên thu văn chương, thế mà không nhập môn cầm cái khác triều đình văn chương, xem như nhập môn khúc dạo đầu, cái này không được, nhất định phải để vào nhập môn sách ."

Bất quá lập tức cũng có quan viên lại nắm lấy không đồng ý với ý kiến, cho rằng đây là Đại Kiền đế quốc bộ thứ nhất thiên thu văn chương, vì sao không thể lấy ra, cấm vào nhập môn sách bên trong .

Hai cái phe phái quan viên, có thể nói là người tranh ta đấu, có chủ trương để Đỗ Trần Dịch Kinh, để vào nhập môn sách, nhưng có quan viên lại cho rằng, Dịch Kinh mặc dù là thiên thu văn chương, nhưng không thích hợp nhập môn, vì vậy cũng bởi vì dạng này, không nên đặt ở nhập môn sách bên trong, mà là đặt ở Trung sách hoặc là Hạ sách .

Chỉ là rất nhanh đại học viện chủ trong các truyền đến một thanh âm, đây là viện trưởng thanh âm .

"Đem Dịch Kinh kinh điển nhất hai câu nói, thu làm nhập môn sách mục lục cảnh ngôn, hắn Dur Văn chương để vào Trung sách ."

Lời này cái từ này, lập tức cãi lộn hai cái phe phái,

Trong nháy mắt, khen lớn tuyệt không thể tả, Thiên Hành Kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên, Địa Thế Khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật, hai câu này trực tiếp viết đang nhìn ghi chép bên trong, nhập môn sách, gương quốc uy .

Cái khác viết lên Trung sách bên trong, cái này cũng cũng không trở thành nói, đứa bé xem không hiểu .

Ngay sau đó tất cả quan văn cùng nhau cung kính một xá mở miệng nói: "Viện trưởng trí tuệ."

Giải quyết xong chuyện này về sau, rất nhanh Đại Kiền đế quốc triệt để động tác, ban phát thông cáo, còn phải cầu nguyện trời xanh, một dãy chuyện làm xong về sau, giờ khắc này, toàn bộ Đại Kiền đế quốc, tất cả Đại Kiền văn thư nhập môn sách bên trong, hiển hiện hai hàng chữ.

Thiên Hành Kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên!

Địa Thế Khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật!

Văn thư tán thành, giáo dục vạn dân, đời đời kiếp kiếp, đây là vô thượng công đức, kết quả là không bỏ Tài khí, tại thời khắc này, trực tiếp tràn vào Đỗ Trần thể nội.

Đại Kiền đế quốc, đại học viện bận rộn vô cùng, mà trung ương văn viện bên trong, cũng là bận rộn cát cánh a, thiên thu văn chương, Đại Kiền đế quốc lôi kéo Đỗ Trần, không trở ngại bọn hắn văn viện lôi kéo Đỗ Trần a.

Văn viện tương đương là một cái Văn nhân thế lực, mặc kệ người là Pháp gia hay văn là Nho gia, dù sao chỉ cần là Văn nhân, đều có thể lôi kéo, bởi vì nếu là muốn Văn nhân chúa tể cái thế giới này, như vậy Văn nhân nhất định phải đoàn kết nhất trí.

Văn viện trách nhiệm, chính là vì Văn nhân giành chỗ tốt, thuộc về một cái liên minh, này cái thế lực cũng không dám trêu chọc văn viện cái này cự vô bá, cho dù là Đại Kiền đế quốc, cũng tuyệt đối không dám trêu chọc văn viện.

Bởi vì văn viện đại biểu cho là thiên hạ Văn nhân.

Hiện tại văn viện muốn cấp cho một hệ liệt chương trình, chính yếu nhất chính là định vị.

Văn viện là một cái độc lập cơ cấu, vô số Văn nhân hận không thể nhập văn viện bên trong, có được văn vị, tương đương với văn viện ở trong quan viên.

Tổng cộng chia làm bảy cấp độ, cao nhất chính là nhất phẩm Bán thánh, nhị phẩm Hư thánh, tam phẩm Chư tử, tứ phẩm Đại nho, ngũ phẩm Danh túc, lục phẩm Tú tài, thất phẩm Văn nhân.

Hình thành một cái quyền lợi Kim Tự Tháp, nói như vậy cho dù là Đại nho, văn vị cũng bất quá là Danh túc, cái này vẫn có một chút thực lực Đại nho, bởi vì văn viện nhằm vào là thiên hạ Văn nhân, không đường như Đại Kiền đế quốc, có thể nói đem Đại nho xem như bảo bối, văn viện chương quản thiên hạ Văn nhân.

Đương nhiên người cũng có thể lựa chọn không vào văn viện, chỉ là lúc sau người xảy ra chuyện gì, đừng trách văn viện không giúp người.

Phẩm thư các bên trong, sáu tôn Chư tử đang thương thảo Đỗ Trần văn vị sự tình, có thể nói là tranh đầu rơi máu chảy.

"Hư thánh quá khoa trương, chúng ta chính là đường đường Chư tử, cũng vì văn viện tân tân khổ khổ mấy trăm năm, mới bất quá trở thành văn viện Chư tử, Thanh Liên có tài đức gì, một bước lên trời"

Có Chư tử mở miệng, lớn tiếng nói.

Bởi vì trao đổi quá trình bên trong, phát giác Đỗ Trần chỗ làm sự tình, có thể xưng là công tích vĩ đại, không có khả năng cho một cái chỉ là Đại nho.

Mà cho Chư tử lời nói, đều có một chút không thể nào nói nổi, nhưng cho Hư thánh, lại quá khoa trương, cho nên đều ở tranh luận.

"Nếu là vẹn vẹn cho một cái Chư tử văn vị, ta sợ lấy Thanh Liên tâm cao khí ngạo chỉ tính cách, đoán chừng hội không đáp ứng a."

Có Chư tử mở miệng, lần này nói ra, đây cũng là một cái tai họa ngầm, nếu là Đỗ Trần không đáp ứng, hoàn toàn có thể cự tuyệt văn viện mời, dù sao Đại Kiền đế quốc là gấu gạo trợ giúp Đỗ Trần, có một đế quốc tại Đỗ Trần phía sau chỗ dựa, Đỗ Trần thì sợ gì

Cho nên văn viện nhất định phải cho so Đại Kiền đế quốc còn tốt hơn điều kiện, cứ như vậy lời nói, để có thể duy trì cân bằng, không phải Đỗ Trần đã trải qua thể hiện ra văn thánh tư chất, hoàn toàn bị Đại Kiền đế quốc khóa lại, đối với bọn hắn văn viện mà nói, có thể là một kiện tai họa ngầm.

Cũng đúng vào lúc này, đột ngột ở giữa, có thanh âm vang lên.

ღ♥♂ღ ♀ღ♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn! CONVERTER: ♀Wtf♂Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108:: Các phương vân động (dưới)

"Hư thánh đài ngộ, Chư tử địa vị."

Thanh âm vang lên, vền vền chỉ là tám chữ, trong lúc nhất thời, sáu vị Chư tử giống nhau nổi lòng tôn kính, bởi vì đây là văn viện trưởng người lên tiếng, bọn hắn đối với văn viện có được tuyệt đối chương không quyền.

Bọn hắn loại trình độ này người mở miệng, cho nên chuyện này trên cơ bản không có thảo luận tư cách, trừ phi cái khác trưởng giả không đồng ý, không phải lời nói, chuyện này liền quyết định, ai cũng giải quyết không.

"Chúng ta tuân mệnh." Sáu vị Chư tử cùng nhau mở miệng.

Một lát nữa về sau, trưởng giả rời đi, trong nháy mắt, sáu vị Chư tử lúc này mới thở phào, bọn họ là Chư tử, có thể nói là cái thế giới này tối cường một nhóm Văn nhân, nhưng giờ này khắc này, nhìn thấy tôn này trưởng giả, đều có một loại đại khí không dám thở cảm giác.

"Hư thánh đài ngộ, từ nay về sau, vô luận như thế nào, nhìn thấy Thanh Liên, đều phải tôn kính ba điểm a, Thiên Thu văn sư, Đại Kiền Đế sư, đây quả thực là ... Phong hoa tuyệt đại a."

"Thanh Liên hai chữ, dẫn đầu độc chiếm, bây giờ ai dám trêu chọc hắn a."

"Dịch Kinh chỉ tác, thiên thu văn chương, to lớn nhất công hiệu, liền là có thể kích hoạt Văn nhân tài hoa, đối với chúng ta mà nói, tác dụng không lớn, thế nhưng là thiên hạ người đọc sách quá nhiều, Văn nhân cũng quá nhiều, cơ sở quá lớn, đây là vô số công đức, Thiên Thu văn sư, Chư tử địa vị, Hư thánh danh tiếng, cũng đảm đương nổi a."

"Về sau nhìn thấy Thanh Liên, muốn hô một tiếng Thanh Hư Thánh."

"Đúng vậy a."

Sáu tôn Chư tử mở miệng, nói đúng không ghen ghét, cũng không khả năng hoàn toàn không có một tia tia không ghen ghét, nhưng muốn nói là rất ghen ghét, cũng không có, Đỗ Trần cũng không phải là dựa vào thực lực mình, mà là dựa vào một thiên văn chương, đương nhiên tư chất bày ở đây bên trong.

Chỉ là Đỗ Trần tuổi còn trẻ, liền đã đạt tới cái này dạng thành tựu, bọn hắn xác thực có một ít hâm mộ.

Rất nhanh văn viện cho thông cáo, càng là đổ bộ tại văn đường bên trong, khen ngợi Đỗ Trần.

"Truyền văn viện ý chí, Văn nhân Thanh Liên, sáng tác thiên thu văn chương Dịch Kinh, phát hạ ý nguyện vĩ đại, người người thành Long, đây là công tích vĩ đại, vô số công đức, vì vậy văn viện cho Thanh Liên tiên sinh, Hư thánh đài ngộ, Chư tử địa vị."

Thanh âm truyền đạt từng cái văn viện, trong lúc nhất thời, Thanh Liên hai chữ, thật sự phong hoa tuyệt đại, tình thế vô song.

Văn viện tán thành, lập tức vẫn là vô số Tài khí gia tri qua đi, như là Đại Kiền đế quốc.

Hoàng Hạc Lâu bên trong, Đỗ Trần trong lòng thực sự là kinh ngạc, đột nhiên ngưng tụ đến Tài khí, để hắn có một ít mộng, ngàn tính vạn tính, Đỗ Trần xem nhẹ hai thứ, một cái là Đại Kiền đế quốc quan văn, một cái là văn viện văn vị, cho Tài khí quá mức khủng bố.

Hơn nữa không chỉ là cho Tài khí, bị Đại Kiền đế quốc cùng văn viện tán thành, còn có công đức lực lượng, thứ này huyền ảo vô cùng, ai cũng không biết công đức tác dụng là cái gì, nhưng ở nào đó chút thời gian, công đức phát huy ra tác dụng, thắng qua tất cả.

Giờ khắc này khủng bố Tài khí gia tri tại thể nội, hơn nữa còn kèm theo bộ phận công đức lực lượng, tử thanh sắc.

Tài khí nhập thể, bản thân cái này là một chuyện tốt, thế nhưng là nếu như không luyện hóa hoàn tất lời nói, như vậy thì là lãng phí, cưỡng ép lưu tại thể nội, đem hội xảy ra vấn đề, cái này Đỗ Trần tiến vào một cái lưỡng nan chỉ tuyến.

Luyện hóa? Căn bản không có khả năng luyện hóa nhiều như vậy, ít nhất phải lãng phí chín thành chín Tài khí, không luyện hóa lời nói, bạch bạch đáng tiếc nhiều như vậy Tài khí.

Cái này Đỗ Trần thật rất phiền muộn, làm sao hảo hảo lại tới bộ phận ban thường a.

Nhưng mà công đức nhập thể, trong phút chốc Đỗ Trần cảm giác trong cơ thể mình Thần Nguyên, thể mà tại chữa trị, tám mươi một ngọc bậc thang bằng đá, tại dần dần tu bổ, từng chút từng chút hoàn thiện, có chín cái bậc thêm ngọc là vỡ vụn, nhưng hiện tại thể mà đang khôi phục, cái này cảnh tượng rất không bình thường, để Đỗ Trần hết sức kinh ngạc.

"Công đức lực lượng lại có thể chữa trị ta Thần Nguyên?" Từ khi biết được bản thân Thần Nguyên đến cùng cái kia bên trong xảy ra vấn đề về sau, Đỗ Trần liền vẫn muốn biện pháp giải quyết vấn đề này, chỉ là muốn chữa trị Thần Nguyên, vô cùng khó khăn, lại không nghĩ tới, công đức lực lượng lại có thể chữa trị.

Đây là một niềm vui ngoài ý muốn.

Công đức lực lượng không tính phân lượng, mà là tính toán một đạo, có Phật đã quên mình vì người, cũng bất quá thu hoạch được một đạo công đức lực lượng.

Nghe nói Phật đã thành Tổ, cần 9999 vạn 9999 đạo công đức lực lượng, mới có thể viên mãn.

Mà Phật tổ là khái niệm gì, đã coi như là Tiên, đương đại không có Phật tổ, duy chỉ có tín đồ, có Bồ Tát sống nhưng cự ly Phật tổ vẫn là rất lớn.

Bây giờ trọn vẹn ba trăm đạo công đức lực lượng tuôn ra nhập thể nội, đang ở toàn diện chữa trị bản thân vỡ vụn ngọc bậc thang bằng đá, Đỗ Trần rất ngạc nhiên, có thể tu thường bao nhiêu.

Thần Kiều nếu là chữa trị khỏi, bản thân liền có thể chính thức đáp nhập Thần Đạo cảnh giới, trở thành một tên Thần đạo tu sĩ, từ đó có thể kéo dài tuổi thọ, cường tráng bản thân.

Vấn nhân tất nhiên cho dù tốt, trừ phi là linh thư sư, không phải lời nói, hay vẫn là không sánh bằng Thần đạo võ giả.

Bất quá liền xem như linh thư sư, sinh sống năm ngàn năm linh thư sư đều cực kỳ hiếm thấy, không kém gì sinh sống vài vạn năm Thần đạo võ giả.

Câu có chuyện cũ kể tốt, đánh không lại không sao, chỉ cần sinh sống trường là được, năm ngàn năm về sau, xem ai đàm tiếu thiên hạ, ai chính là doanh gia.

Đỗ Trần cũng muốn sống lâu một chút, không nói thiên trường địa cửu, cũng không nói gì tỏa sáng cùng nhật nguyệt, thiên địa hủ mà ta bất hủ khoa trương như vậy, nhưng ít ra sống mấy ngàn năm cũng nên chứ? Ít nhất phải hảo hảo thưởng thức một chút cái này gọn sóng hùng vĩ thế giới.

Ít nhất cũng phải để cho mình Hồi một lần Địa Cầu chứ? Về nhà một chuyến!

Dứt bỏ tạp niệm, Đỗ Trần nhất tâm nhị dụng, một bộ phận đang quan sát như thế nào tu bổ Thần Kiều, một phần khác thì là đang suy tư, như thế nào luyện hóa cái này cuộn cuộn vô số Tài khí.

Chỉ là nghĩ đến cái này bên trong, đột ngột ở giữa, Văn Cung thế giới Đại La kim bàn nổ bắn ra khủng bố hào quang, trực tiếp đem vô số Tài khí cho trấn áp lại, ngay sau đó như là cự kinh nuốt thủy đồng dạng, đem vô số Tài khí một bộ phận một bộ phận mà nuốt vào.

Cái này dị biến để Đỗ Trần không nghĩ tới, Đại La kim bàn chính là thiên thu văn bảo, có thể trước mắt lại không thể lấy ra thôi động, bởi vì thiên thu văn bảo một khi tế luyện đi ra lời nói, bản thân Tài khí sẽ trong nháy mắt bị rút sạch, hơn nữa còn sẽ xuất hiện vấn đề khác.

Thiên thu văn bảo cần thiết năng lượng quá lớn, cái này là một kiện hoàn chỉnh thiên thu văn bảo, cái này không phải là cái gì mảnh vỡ hoặc là hàng nhái.

Trước mắt Đỗ Trần chỉ biết hiểu Đại La kim bàn có một công hiệu, một cái là trấn áp, vô luận là Văn Cung thế giới hay vẫn là nhục thân đều sẽ bị trấn áp lại, tất cả vụn vụn có thứ tự, có thể hoàn mỹ phóng thích Tài khí cùng lực lượng, giống như một miệng cống, có thể khổng chế tự thân.

Lại không biết Đại La kim bàn thể mà có thể hấp thu những này Tài khí.

Nhiều như vậy Tài khí bị hấp thu, Đại La kim bàn hội sinh ra như thế nào biến hóa? Đỗ Trần có chút hiếu kỳ.

Hấp thu nhiều như vậy Tài khí, Đại La kim bàn sẽ hay không tăng phúc tân thần thông? Còn là nói, mình có thể đạt được những chỗ tốt khác?

Ngay sau đó Đỗ Trần không có để ý những này, chỉ là lẳng lặng nhìn lấy Đại La kim bàn hấp thu vô số Tài khí!

☺♥♣♠ ♡ Cầu nguyệt phiêu, kim đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn. Cảm ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109:: Nhục thân cơ sở!

Vô số Tài khí, so trước đó Dịch Kinh cho Tài khí còn nhiều hơn gấp trăm lần, nghìn lần, đây là một cái hình dung từ, bởi vì Tài khí thật sự là quá nhiều, Đỗ Trần căn bản tính toán không rõ ràng, Tài khí không thể dùng bất kỳ vật gì đi cân nhắc.

Chỉ thông qua cảm giác, nhiều như vậy Tài khí căn bản là không có cách luyện hóa, Đại La kim bàn đang hấp thu, cái này ngược lại là một chuyện tốt, chỉ ít bản thân không dùng được, nếu là lãng phí, không nếu như để cho Đại La kim bàn hấp thu.

Mà theo Đại La kim bàn hấp thu về sau, rất nhanh một đạo Đạo Tín hơi thở ra hiện tại trong đầu, đây là Đại La kim bàn hấp thu Tài khí về sau, thức tỉnh năng lực, Đại La kim bàn bản thân chính là thiên thu văn bảo, nhưng mình cũng không đủ Tài khí đi thôi động nó.

Bất quá lần này đại lượng Tài khí ngưng tụ đến, gián tiếp tính tương đương với bản thân triệt để kích hoạt Đại La kim bàn, vì vậy một chút thần thông công năng mới có thể dần dần xuất hiện.

Đây là Đại La kim bàn cái thứ hai công năng, có thể tính mệnh, tương lai lành dữ một tràng đo lường tính toán, bất quá mỗi một lần thôi động đều cần đại lượng Tài khí, hơn nữa theo cùng với chính mình cảnh giới tăng lên, cần thiết Tài khí cũng rất nhiều.

Đây là cái thứ ba công năng, lấy Tài khí diễn hóa thuật Long Trì, để cho người ta đi vào, thông qua Hóa Long Quyết, có thể triệt để kích hoạt người đọc sách Tài khí, liền xem như đồ dân cũng lại biến thành người thông minh.

Đây là cái thứ tư công năng, Đại La kim bàn có thể biến hóa thành một tòa cung điện, lập tại trên đỉnh đầu của mình, Tiên Thiên bất bại, phòng ngự vô địch.

Cái thứ năm công năng, luyện hóa Tài khí, hoặc là hần hần năng lực, hóa thành tinh khí, để nhục thân đạt được dinh dưỡng, từ đó khỏe mạnh đứng lên.

Đây là Đại La kim bàn cái thứ sáu công năng, hơn nữa không cần Tài khí, trực tiếp đoạn tuyệt bản thân tất cả dẫu vết, người khác không cách nào lợi dụng thần cơ diệu toán chi thuật, thăm tra mình tại này bên trong, thăm tra mình là ai, có thể nói là bảo vệ mình!

Sáu đại công năng bên trong, trừ cuối cùng một hạng, lấy trước mắt Tài khí, chỉ riêng phần mình sử dụng vừa đến năm lần, những này Tài khí liền sẽ hao tổn không, có thể nghĩ chờ mình chân chính có thể tùy ý sử dụng những công năng này thời điểm, vậy muốn như thế nào cảnh giới.

Bất quá sớm biết Đại La kim bàn nắm cái công hiệu, đây cũng là một loại thu hoạch, không phải lời nói, về sau nếu là gặp được một chút nguy hiểm, liền át chủ bài đều không có vậy thì xấu hổ.

"Lấy trước mắt tình huống, cũng không cần đoán mệnh, Dịch Kinh vừa ra, ta trong lúc nhất thời, danh tiếng vô song, hơn nữa được trời xanh công đức, ai dám tìm ta phiền phức? Thuật Long Trì cũng không cần, Đại La Thần cung tạm thời không cần, duy chỉ có cái này Đại La tiên pháp, bây giờ ta không thể tu luyện Thần đạo, lại có thể tu luyện nhục thân, hướng hồ tu luyện Thần đạo, cũng nhất định phải trước tu luyện nhục thân, kể từ đó lời nói, cũng không tính là đi đường tắt, chỉ là vì ta về sau tu luyện Thần đạo con đường, đánh xuống rắn chắc cơ sở, bản thân đã trẻ nhiều năm như vậy, nếu là còn tại muộn lời nói, coi như thật đuổi không kịp đi."

Đỗ Trần thâm nghĩ trong lòng, hần đang tính toán, đã ở kế hoạch lấy như thế nào lợi dụng Đại La kim bàn cho lập tức bản thân, sáng tạo lợi nhuận lớn nhất.

Tính đi tính lại, tốt nhất chính là, rèn luyện Đại La tiên pháp.

Thần Đạo thập trọng, đệ nhất trọng vì bình thường cảnh, phạm nhân chi cảnh, chính là rèn luyện thân thể.

Phạm nhân chi cảnh phân tiền trung hậu giai đoạn, tiền kỳ giai đoạn là thân thể cường tráng, chỉ ít mùa đông không mặc quần áo cũng sẽ không cảm mạo, mùa hè mặc áo bông cũng sẽ không cảm thấy oi bức, lúc kia tổ chất thân thể đã coi như là phi thường tốt.

Giai đoạn thứ hai ra sức to như trâu, khí lực ít nhất là ba năm người trưởng thành tổng cộng số lượng, muốn đi rèn luyện.

Giai đoạn thứ ba vì bách luyện gân cốt, gân cốt tự do uốn lượn, không phải xương cứng mà là nghĩ cứng rắn liền cứng rắn, nghĩ mềm liền mềm trình độ, cứ như vậy lời nói, thi triển võ công chiêu thức thời điểm, mới có thể như ngư đến thủy.

Đây là bình thường cảnh trước ba cái giai đoạn, không cần bất luận cái gì bí pháp đều có thể tu luyện, bởi vì mượn nhờ thiên địa linh khí, bất luận cái gì phạm nhân cũng có thể tu luyện, không phải lời nói, cũng sẽ không xưng là bình thường cảnh.

Bình thường cảnh nhìn như đơn giản, tu luyện cũng rất đơn giản, thế nhưng là bình thường cảnh lại cực kỳ trọng yếu, nếu như không trọng yếu lời nói, cũng không khả năng đứng hàng hệ thống .

Thần Đạo thập trọng, mỗi một trọng đều rất trọng yếu, bằng không lời nói, những cái kia tổ tông tiên hiền cũng tuyệt đối với không thể lại tăng thêm một chút căn bản vốn không cần muốn cái gì .

Đặt nền móng chính là bình thường cảnh học vấn, thiếu thời nhục thân có thể rèn luyện, nhưng thân thể chắc chắn sẽ có một cái cực hạn, có người có thể rèn luyện mười năm, có người có thể rèn luyện mười ba năm, nhưng có người chỉ rèn luyện một năm, bởi vì nhục thân cực hạn đã đến .

Muốn tiếp tục rèn luyện lời nói, chỉ hội thương tổn thân thể, đương nhiên cũng có thể từ từ sẽ đến, chỉ là đến nhất định tuổi tác về sau, liền không thể tiếp tục lại đặt nền móng, bằng không lời nói, người liền bỏ lỡ cảnh giới thứ hai thời gian tốt nhất đoạn .

Đây là các tiên hiền thông qua trăm ngàn vạn ức năm nghiên cứu mới hiểu, bằng không lời nói, Thần Đạo thế giới nơi nào sẽ như thế phồn hoa hưng thịnh?

Sớm đã bị Yêu tộc ép chết chết.

Mười tám đến hai mươi lăm tuổi, thuộc về bình thường cảnh tu luyện cùng trẻ nhất đoạn thời gian, tu luyện tới mười tám tuổi không sai biệt lắm là được, mạo hiểm tu luyện tới hai mươi tuổi, lại tiếp tục tu luyện lời nói, một khi bỏ lỡ giai đoạn thứ hai thời gian tốt nhất đoạn, này làm sao có thể người cả đời này đều không thể tu luyện .

Bởi vì giai đoạn thứ hai là phương thức cảnh, muốn kích hoạt thể nội Pháp Nguyên, cùng loại với kích hoạt một cái đại huyết, đã thông hai mạch Nhâm Đốc, mỗi người đều có một cái tuổi hạn chế, khả năng người mười chín tuổi liền không thể kích hoạt, khả năng người hai mươi tuổi liền không thể kích hoạt, một khi kích hoạt không, thân tiên đến đều vô dụng .

Nhất định người cả đời này đều không thể tu luyện, cũng chính bởi vì vậy, Đỗ Trần như năm nay vẹn vẹn mười sáu tuổi, tiếp qua ba năm nữa, nếu là Thần Kiều không thể chữa trị lời nói, vượt qua hai mươi lăm tuổi, liền căn bản không có một chút hi vọng .

Cho nên đại bộ phận Thần đạo tu sĩ, tại mười tám tuổi thời điểm, liền sẽ chủ động đi kích hoạt thức tỉnh, bởi vì không phải nói có thể thức tỉnh liền có thể thức tỉnh, có sáu thành vô giả là khó mà thức tỉnh, cho nên ai dám kéo dài? Duy chỉ có thiên tài, thể gia đệ tử nắm giữ một chút bí pháp, không phải lời nói, ai cũng không dám mạo hiểm .

Từ cổ chí kim, đã từng có mấy cái khoáng thể thiên tài, thí dụ như nói sinh ra tới, ngưng tụ Thần thú hư ảnh, vì khoáng thể thiên tài, có thể cũng là bởi vì quá mạo hiểm, hai mươi lăm tuổi lòng tin tràn đầy đi kích hoạt Pháp Nguyên, thế mà phát hiện thất bại, một năm về sau, qua hai mươi lăm tuổi thọ thần sinh nhật, đoạn tuyệt Thần đạo, có thể nói là Nhân tộc sử thượng huyết lệ .

Loại chuyện này phát sinh cũng không ít, vì vì thiên tài quá tự phụ, tại tăng thêm thể gia ở trong trường bối cũng quá hà khắc, ai cũng mộng tưởng tạo nên một người hoàn mỹ không một tí vết cường giả, che chở gia tộc vạn vạn năm, muốn biết nếu là có thể leo lên Chí Tôn chi cảnh, vậy đơn giản là vô địch .

Thần Đạo thập trọng vì Đế Cảnh, nhưng mà một khoảng thời gian bên trong, sẽ chỉ có một lực áp tất cả nhà vô địch, mọi người xưng là Chí Tôn .

Bây giờ cái này thời đại cũng chưa từng xuất hiện, sớm nhất Chí Tôn, hay vẫn là sáu mươi tám ngàn năm trước, Cổ tộc Thái U Chí Tôn, không phải nhân tộc nhưng cũng không phải nhân tộc địch nhân, lại cùng Yêu tộc có tử thù, sáu mươi tám ngàn năm trước, Yêu tộc có thể nói là si nhục nhất một khoảng thời gian .

Bởi vì Thái U Chí Tôn, đánh tới thương khung đều biến sắc, Yêu tộc ra mười ba vị Yêu thần, đều bị hung hăng đánh ngã, Yêu thần thế nhưng là được vinh dự có Chí Tôn tư chất tồn tại, như là Văn Thánh đồng dạng a, vốn cho rằng đó là Yêu tộc huy hoàng tuế nguyệt .

Có thể không nghĩ tới là, Cổ tộc có Thần đạo cường giả, công tham tạo hóa, cướp đoạt tiên cơ, trở thành Chí Tôn, kết quả là Yêu tộc vì đó trước tất cả cuồng vọng cùng phách lối tính tiền, chết không biết được bao nhiêu, bị áp trọn vẹn ba vạn năm, cuối cùng Thái U Chí Tôn biến mất không còn tăm hơi vô tung, ai cũng không biết khắp nơi bên trong, nghe đồn đã trải qua đi Tiên Giới .

Chờ Thái U Chí Tôn biến mất về sau, Yêu tộc thật vất vả thờ một ngum, trong nháy mắt, Nhân tộc ra một người Văn Thánh, là hàng thật giả thật Văn Thánh, không phải là cái gì Hư thánh Bán thánh, tên là Diệp Thanh tuyết, là một cái nam tử, mới Hoa Trần áp Yêu tộc tám ngàn năm, chung quy là mài chết Yêu tộc cuối cùng một người Yêu thần .

Cho nên sau này hai vạn tám ngàn năm, Yêu tộc mặc dù vẫn như cũ vẫn còn, ma sát rất nhiều, tuy nhiên lại không có đại quy mô chiến tranh, đơn giản là bị áp thời gian quá dài .

Bất quá trọn vẹn hai vạn tám ngàn năm, Thần Đạo thế giới không có ra một vị Chí Tôn, cũng chưa từng xuất hiện một vị Văn Thánh, theo đạo lý mà nói, cách một đoạn thời gian tổng sẽ xuất hiện,

Chênh lệch không có một vạn năm, Chí Tôn chết, lập tức Văn Thánh tiếp vị, ngay sau đó Văn Thánh chết, một vạn năm bên trong, nhất định sẽ ra một vị Chí Tôn hoặc là một vị Văn Thánh, thế nhưng là hai vạn tám ngàn năm qua đi, vẫn không có xuất hiện .

Vì vậy thiên hạ tin đồn, thời đại vàng son sắp xảy ra, khả năng thiên địa đang áp chế Chí Tôn, Văn Thánh chính quả, muốn một hơi ra hai tôn thậm chí là tam tôn, đương nhiên đây chỉ là tin đồn, ai cũng không biết đến cùng phải hay không dạng này .

Cho nên theo thời đại vàng son lời đồn, hoặc là một chút thể gia, quá quan tâm danh lợi, liền để môn hạ thiên tài áp chế bản thân, cơ hồ là trước phá sau

lập, vì vậy mới sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy .

Đối với Đỗ Trần mà nói, hai mươi lăm tuổi, chỉ có bảy năm tuế nguyệt, cái này còn phải bảo đảm, thể chất mình, có thể kéo dài đến hai mươi lăm tuổi, không phải lời nói, đợi đến hai mươi bốn tuổi thời điểm, muốn kích hoạt Pháp Nguyên, lại phát hiện mình bỏ lỡ thời gian tốt nhất, Pháp Nguyên tự bế, vậy thì triệt để xong đời .

Cẩn thận một chút lời nói, chỉ có thời gian hai năm, nếu là dám cược lời nói, còn có bảy năm, lấy cái bình quân thời gian, ba đến bốn năm, cái này là mình thời gian, ba đến bốn năm, đuổi theo những cái kia siêu việt bản thân vài chục năm thiên tài, cái này nghe có một ít không thể tưởng tượng nổi, bất quá rất nhiều chuyện, đều là nghe không thể tưởng tượng nổi, nhưng có người lại hoàn thành, cái này xưng là kỳ tích .

Dứt bỏ tất cả tạp niệm, Đỗ Trần cũng không nói nhảm, bắt đầu rèn luyện thân thể .

Trong phút chốc Đại La Tiên thuật thi triển, Tài khí phảng phất dầu nhiên liệu đồng dạng, đang điên cuồng bốc hơi, hóa thành cuộn cuộn tinh khí, Đỗ Trần tâm thần hợp nhất, cũng không có chú ý Thần Nguyên, mà là bắt đầu toàn tâm toàn ý rèn luyện thân thể .

Trong nháy mắt, Đỗ Trần thân thể huyết hồng, phảng phất huyết dịch đều muốn thẩm thấu ra, ngay sau đó lớp bớp mà thanh âm vang lên, Đỗ Trần tại đánh tạo nhục thân, càng kiên cố hơn, Tường Đồng Vách Sắt .

Tinh khí liên tục không ngừng, Tài khí đang điên cuồng thiêu đốt, bất quá Tài khí có bao nhiêu, Đỗ Trần cũng không đau lòng .

Cứ như vậy thời gian từng chút từng chút đi qua, một nén nhang, Đỗ Trần hoàn thành một lần Thiên Chuy Bách Luyện.

Đem nhục thân xem như đồ vật đi chế tạo, màng da, huyết dịch, lỗ chân lông, xương cốt, ngũ tạng lục phủ, gân mạch đợi một chút đều rèn luyện một lần, thường nhân nghĩ phải hoàn thành một lần, ít nhất cần ba tháng, dù là thiên tài, cũng cần một tháng thời gian, liền xem như mượn nhờ các loại tài nguyên, cũng cần mười ngày .

Có đúng không Đỗ Trần mà nói, vắn vắn chỉ là thời gian một nén nhang, một canh giờ bốn nén nhang .

Rất nhanh Đỗ Trần không có nghi ngại khí tức, cái này mới bất quá tiêu hao một phần ngàn Tài khí, hắn muốn tiếp tục rèn luyện, không thể lãng phí cơ hội .

☺♥☪☺ ☪☪♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111:: Vĩnh Hằng huyết khiếu

Thời gian từng chút từng chút đi qua, trong nháy mắt liền đi qua một ngày thời gian, Đỗ Trần một canh giờ, đồng đẳng với tuyệt thế thiên tài lợi dụng các loại tài nguyên bốn mươi ngày tu luyện, một ngày mười hai canh giờ, chính là bốn trăm tám mươi ngày, hơn một năm khổ công .

Bất quá Tài khí đã trải qua tiêu hao một nửa, cái này rất khủng bố, vốn cho rằng Tài khí vô số, có thể cuối cùng vẫn có lượng, đồng thời sau này mỗi một lượt rèn luyện, tiêu hao Tài khí, đều là trước kia mấy lần năng lượng .

Thiên Chuy Bách Luyện nhục thân, Đỗ Trần đã trải qua rèn luyện bốn mươi tám lần, Thiên Cơ Tông đã từng nói có nhân tộc trong lịch sử cao nhất rèn luyện số lần đạt tới 3,650 lần, về sau vị kia thiên tài cũng xác thực trở thành một đời Chí Tôn .

Nói như vậy, thiên tài rèn luyện ba trăm sáu mươi lăm lần, tuyệt thế thiên tài rèn luyện bảy trăm hai mươi lần, yêu nghiệt thiên tài rèn luyện một ngàn lần, khoáng thế thiên tài rèn luyện một ngàn lần trở lên, cái này ở trong cần thiết không phải tư chất, còn có đại lượng tài nguyên .

Có thể nói coi như Đỗ Trần mớ sạch vốn liếng, cũng tuyệt đối không cách nào làm cho Đỗ Trần thanh thần ổn định mà rèn luyện 3,650 lần, bởi vì không có nhiều tài nguyên như vậy, trừ phi Đại Kiền đế quốc cả nước chế tạo Đỗ Trần một người, nhưng cái này căn bản không có khả năng, đồng thời Đỗ Trần cũng không thể rèn luyện 3,650 lần .

Vì là thời gian không đủ, cũng may là một chút, Đại La kim bản có thể hấp thu hần hần năng lượng, nhất định là không phải là Tài khí, chỉ là hần hần năng lượng là cái gì, Đỗ Trần không rõ ràng, cái khác chỉ là tất cả, còn là nói đặc biệt mấy loại đồ vật, điểm này Đỗ Trần không biết, nhất định phải đi khảo thí mới có thể biết được .

Một ngày thời gian, liền rèn luyện bốn mươi tám lần, cái này đã coi như là tuyệt không lên, nhưng đáng tiếc là, lại rèn luyện xuống dưới lời nói, nhiều nhất rèn luyện đến sáu mươi lần, cái này hay vẫn là Đỗ Trần một cái so sánh tốt dự toán, có thể ngay cả năm mươi lần đều khó mà đạt được.

Bất quá hiện tại thời gian còn đủ, Đỗ Trần ngược lại cũng không quan tâm, lưu lại một bộ phận Tài khí, dùng để thôi động Đại La kim bàn ở trong Đại La thần cung là được, đây là bảo mệnh thần thông, nhất định phải lưu lại bộ phận Tài khí, không phải lời nói, quý hiểu được tương lai sẽ chuyện gì phát sinh.

"Xem ra muốn cùng cha mở miệng muốn ít đồ." Đỗ Trần thầm nghĩ trong lòng, chỉ là rất nhanh bác bỏ ý nghĩ này, muốn cái gì có thể, mình muốn cái gì đều được, chỉ là làm sao liên lạc là một vấn đề, quý biết Lý Kiến có hay không xếp vào cái gì tai mắt, nếu là trở về một chuyến lại đi ra, nhất định sẽ có một chút dấu vết, cho nên Đỗ Trần hay vẫn là bác bỏ.

Tính tạm thời hay vẫn là không quay về, trừ phi đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, bất quá ra ngoài một năm có thể cân nhắc rút ngắn một ít thời gian, tranh thủ thời gian hoàn thành làm gia trợ thủ nhiệm vụ, về sớm một chút, nói như vậy, liền có thể bình yên vô sự, tại gia hảo hảo tu luyện, thắng qua tất cả.

Ai! Tại gia thời điểm nghĩ đến ra ngoài, sau khi đi ra ngoài nhớ lại gia, người chính là người, tâm tư dù sao cũng là phức tạp, Đỗ Trần cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Cứ như vậy thời gian lại từng chút từng chút đi qua, Thiên Chuy Bách Luyện bốn mươi chín, Thiên Chuy Bách Luyện năm mươi, Thiên Chuy Bách Luyện năm mươi một, Thiên Chuy Bách Luyện năm mươi hai, Thiên Chuy Bách Luyện năm mươi ba, Thiên Chuy Bách Luyện năm mươi bốn, Thiên Chuy Bách Luyện năm mươi lăm!

Quả nhiên đến nơi đây, Tài khí đã trải qua không đủ, có thể miễn cưỡng sử dụng một lần Đại La thần công thần thông, cũng liền mang ý nghĩa mình không thể tiếp tục tu luyện.

Bất quá thứ năm mươi lăm lượt rèn luyện, cũng đã tuyệt không lên, trước trước sau sau mới hơn một ngày thời gian, liền rèn luyện năm mươi lăm lượt, đã trải qua thắng qua quá nhiều người.

Mà đúng lúc này, đột ngột ở giữa, nhục thân bên trong, một đạo thanh thúy thanh âm vang lên.

Ba!

Phảng phất là huyết khiếu đã thông đồng dạng, Đỗ Trần có một loại thần thanh khí爽 cảm giác, thể lực liên tục không ngừng mà vọt tới, phảng phất có dùng không hết khí lực giống như.

"Nhục thân thập khiếu... Ta chưa tu luyện bất luận cái gì luyện thể thuật, thế mà bản thân thông suốt? Quả nhiên bất phàm a."

Giờ khắc này Đỗ Trần kinh ngạc, mặc dù không có tu luyện qua Thần đạo tâm pháp, nhưng Đỗ Trần đọc sách nhìn so bất luận kẻ nào đều nhiều hơn, hẳn biết được Thần đạo pháp môn rất nhiều tri thức, bình thường cảnh chủ tu luyện nhục thân, đặt nền móng chính là Thiên Chuy Bách Luyện, chính là một lần lại một lượt phản phản phục phục tu luyện nhục thân bên trong mỗi một vật.

Tu luyện số lần càng nhiều, cơ sở liền càng hùng hậu hơn, mà nếu như là tu luyện luyện thể thuật lời nói, có thể sẽ thức tỉnh nhân thể huyết khiếu.

Thời cổ có một vị Chí Tôn đưa ra,

Nhân thể bản thân liền là một cái Đại Bảo Tàng, theo không tách ra phát cùng đào móc, sẽ đem bảo tàng móc ra, mà cái này bảo tàng hình dung chính là huyết khiếu, nhân thể có rất nhiều Thần khiếu, một khi đã thông lời nói, có thể thu hoạch được không thể tưởng tượng nổi năng lực.

Thì đơn giản hình dung mấy điểm, vì cái gì có người, khí lực thiên sinh liền đại? Có người thể lực thiên sinh liền tốt? Có người thiên sinh liền sẽ chạy? Có người thiên sinh trí tuệ phi thường? Cũng là bởi vì huyết khiếu bị kích hoạt, chỉ là không có bị đã thông thôi.

Cái lý này luận bị đưa ra về sau, bị rộng khắp tán thành, dù sao cũng là Chí Tôn chi ngôn, về sau mọi người thật phát hiện, xác thực như thế, theo trăm ngàn vạn ức năm tuế nguyệt lắng đọng, cuối cùng hình thành một cái lý luận, nhục thân thập khiếu.

Bình thường cảnh tu luyện nhục thân lúc, có khả năng sẽ thức tỉnh nhân thể huyết khiếu, đào móc nhân thể bảo tàng, khai thông một cái huyết khiếu liền có thể thu hoạch được một loại không thể tưởng tượng nổi năng lực, siêu việt những người khác, nhưng tối đa chỉ có thể mở ra mười, nói như vậy mở ra một cái đều là không dạy nổi thiên tài, ba cái đều tính toán là yêu nghiệt, năm cái có thể xưng khoáng thể thiên tài.

Mười chỉ là trên lý luận, tám, chín cái từ cổ chí kim đều chưa từng xuất hiện một lần, cao nhất cũng bất quá là thất khiếu đã thông, có được bảy loại khác biệt thần thông.

Những này thần thông hội theo cảnh giới tăng lên về sau, cũng sẽ nhận được tăng lên.

Ngay sau đó Đỗ Trần liền cẩn thận nghiên cứu một chút bản thân kích hoạt huyết khiếu, rất nhanh liền phát hiện đây là cái gì huyết khiếu.

Vĩnh Hằng khiếu.

Thể lực như là vĩnh hằng chi lô, liên tục không ngừng mà cung cấp thể lực cho mình, không có đã thông cái này huyết khiếu trước đó, chiến đấu ba ngày ba đêm liền là cực hạn, mà khai thông về sau, chiến đấu mười ngày mười đêm cũng tuyệt đối sẽ không mệt mỏi, bởi vì hội liên tục không ngừng cho mình

động lực và thể lực, cứ như vậy lời nói, chiến đấu, căn bản vốn không cần giữ lại thể lực loại hình .

Mà còn chờ đến cao tăng cảnh giới, như vậy chiến đấu, Thần Nguyên bành trướng, người khác cần cần thuốc, hoặc là mượn nhờ pháp bảo khôi phục Thần Nguyên pháp lực, có thể từ mình không cần, bởi vì huyết khiếu hội hấp thu cùng tồn trữ đại lượng Thần Nguyên pháp lực, lúc chiến đấu, đây chính là túi dự trữ .

Đồng thời tiêu hao đồng thời, đã ở bản thân hấp thu, quả thực như là bất hack a .

"Vĩnh Hằng huyết khiếu Đây chính là được vinh dự nhất đỉnh tiêm huyết khiếu một trong a, chủ giác liền là nhân vật chính, lão thiên gia không bạc đãi ta ."

Đỗ Trần cũng không khỏi cảm thấy rung động .

Mặc dù biết được mình là chủ giác, thế nhưng là từ vừa mới bắt đầu Đỗ Trần một mực tại hoài nghi, mãi cho đến vừa mới Đỗ Trần còn sẽ cho rằng, bản thân khả năng không là nhân vật chính, nhưng theo Vĩnh Hằng huyết khiếu mở ra về sau, Đỗ Trần triệt để tin tưởng vững chắc, chính mình là chủ giác a .

Vĩnh Hằng huyết khiếu, là Thần Đạo thể giới ghi chép qua nhân thể huyết khiếu bên trong, nhất đỉnh tiêm một loại, hết thảy có bảy trăm hai mươi loại, chỉ có mười ba chủng xưng là đỉnh tiêm .

Mà Vĩnh Hằng huyết khiếu liền xem như một loại .

☺♥♣♠♣♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: [☺Wtf☺Hex](#).

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 112:: Vương gia tử thái độ

Một cái Vĩnh Hằng huyết khiếu, dù là Đỗ Trần đằng sau không có tiếp tục mở khiếu lời nói, đều thắng qua mở ngũ khiếu người, điều kiện tiên quyết là đối với mới không có mở Vĩnh Hằng huyết khiếu, đây chính là chiến Đấu Cuồng người phù hợp một trong a, có môn này huyết khiếu, chiến đấu, lấy chống đỡ một chút trăm cũng không có vấn đề gì .

Vĩnh hằng chi lô, liên tục không ngừng cho động lực, cùng cảnh giới dù là đối với mới mạnh hơn, hao tổn đối không mới Thần Nguyên pháp lực hoặc là thể lực, như vậy thì có thể dễ như trở bàn tay thủ thắng .

Giờ khắc này Đỗ Trần là thật rung động, tám mươi mốt Thần Kiêu, Vĩnh Hằng huyết khiếu, vô luận là Thần Nguyên hay vẫn là nhục thân, quả thực đều là nhất đỉnh tiêm phối trí, cái này Đỗ Trần mơ hồ có một loại cảm giác, bản thân cực kỳ có khả năng sẽ thức tỉnh thập khiếu, trở thành Thần thể song tu Chí Tôn, cùng Văn Thánh .

Đương nhiên đây chỉ là tạm thời suy nghĩ một chút, đến cùng như thế nào vẫn là muốn nhìn tương lai .

Nhưng một cỗ không hiểu tự tin, hay vẫn là tự nhiên sinh ra .

Điều chỉnh tốt trạng thái, Đỗ Trần thu công, không vội vã rời khỏi tu luyện, mà là tâm chìm nguyên thần, nhìn một chút nguyên thần khôi phục như thế nào .

Rất nhanh Đỗ Trần nhìn thấy, Đoạn Liệt Thần cầu bên trong, có một khối bạc thang đã trải qua xuất hiện hư ảnh, nếu là lại háo hạo tu bỏ một thoáng, liền có thể hóa là thực thể, không sửa được một khối ngọc bạc thang bằng đá .

"Thời gian không nhiều, muốn thêm chút sức ..."

Trước đó Thánh Dịch vền vền chỉ là khôi phục một khối nhỏ, có thể một trăm đạo công đức lực lượng, thế mà khôi phục nguyên một khối, chẳng qua là hư ảnh, còn kém nửa bước liền có thể triệt để khôi phục tốt một phần chín, làm sao không để Đỗ Trần kinh ngạc, đồng thời nhìn thấy hi vọng .

Nếu nói nguyên lai, không cách nào tu luyện Thần đạo, nếu không phải cố gắng chỉ hỏi gia kế thừa lão cha Vương vị, Đỗ Trần cũng không có gì chí lớn, nhìn như không tranh quyền thế, bình bình đạm đạm, cả ngày cười hi hi, nhưng trên thực tế Đỗ Trần trong xương bên trong có một cỗ ngoan kinh, kỳ thật hán cang là biểu hiện không tranh quyền thế, nhưng trên thực tế hán là rất muốn nhất tranh .

Bây giờ thấy hi vọng, Đỗ Trần tính cách triệt để bạo lộ ra, muốn tranh, tranh với trời một hồi, đến cùng có thể hay không tại hạn định thời gian bên trong, trở thành Thần đạo cường giả, trở thành mạnh đại linh thư sư, thành vì cái thế giới này cường giả, mà không phải Kề yếu .

Từ trong tu luyện rời khỏi, rất nhanh Đỗ Trần cảm giác được một loại trước đó chưa từng có cảm giác, hô hấp càng thông thuận, cảm giác hít sâu một hơi, toàn bộ đều là năng lượng, mà không phải phổ thông không khí, rèn luyện năm mươi năm lượt nhục thân, liền hô hấp đều trực tiếp thu lấy trong trời đất năng lượng, mà không phải phổ thông không khí .

Nhục thân càng linh hoạt, tùy tiện sức cốt đến một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay, cũng hoặc là mở rộng nhục thân trọn vẹn gấp hai, đây không phải thần thông, đây chính là nhục thân có thể làm được trình độ .

"Thử một chút lực quyền ." Đỗ Trần nhắm ngay ba mét có hơn một cái bàn gỗ, hần đánh từ xa một quyền, trong phút chốc ba một tiếng, như là không khí bạo liệt, lập tức ba mét có hơn một cái bàn gỗ, tại chỗ thật nát xương tan, đánh thành bụi phấn, hơn nửa mười mấy mét tường ngoài đều bị đả thông, lưu lại một quyền ấn .

Cái này vền vền chỉ là quyền kinh a, đây không phải thần thông loại hình, hoàn toàn chính là sức mạnh thân thể, đã trải qua đột phá phổ thông cảnh giới, rèn luyện năm mươi năm lượt, quả nhiên bất phạm, nếu là rèn luyện 3,650 lượt đâu? Một quyền có thể đem một ngôi nhà bắn cho nát?

Nếu là như vậy, thực lực này chẳng phải là không kém gì Thần đạo tam tứ trọng thậm chí là ngũ trọng cường giả?

Mà liền trong nháy mắt, Vô Kiếm xông tới, ôm đồ vật, lạnh như băng nhìn dò xét chung quanh, đem Đỗ Trần bảo hộ lấy, lại mở miệng nói: "Tiên sinh, làm sao?"

Đi ra về sau, Đỗ Trần cũng không có để Vô Kiếm hô Trần ca, mà là hô tiên sinh phù hợp hơn một thoáng, dù sao bụi cái chữ này so sánh miễn cảm .

"Không có việc gì, chỉ là vừa mới thử mình một chút lực quyền, Vô Kiếm, ta toàn lực đánh nguoi một quyền, nguoi nhìn ta lực lượng mạnh bao nhiêu ." Đỗ Trần mở miệng, nếu như khảo thí lâm phiên phức, bất quá Vô Kiếm là Thần đạo ngũ trọng cường giả, hần là có thể tinh chuẩn khảo thí ra thực lực mình .

"Được." Vô Kiếm mặt không thay đổi đứng ở Đỗ Trần trước mặt, chờ đợi Đỗ Trần oanh kích .

"Nguoi cẩn thận một chút ." Đỗ Trần mở miệng, bất quá nói vừa xong liền có một ít hối hận, để Vô Kiếm cẩn thận? Đối với mới có thể là Thần đạo ngũ trọng cường giả, chính mình mới bất quá chỉ là bình thường cảnh,

Còn để cho nguoi ta gia cẩn thận? Có chút buồn cười .

Àm!

Bất quá không nói nhảm, Đỗ Trần ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh lẽ, hung hăng oanh kích Vô Kiếm một quyền, một quyền này thôi động toàn bộ lực lượng, trực tiếp đánh vào Vô Kiếm trước ngực, chỉ là một quyền đánh tới, Đỗ Trần có một loại đánh vào Tường Đồng Vách Sắt bên trên cảm giác, lập tức phản chấn, rất người nhanh nhẹn cánh tay có một ít run lên, đang run rẩy .

Mà Vô Kiếm lại hồn nhiên vô sự đứng ở đó bên trong, chỉ là lại lộ ra từng tia vẻ kinh ngạc .

"Thế nào?" Đỗ Trần hỏi.

"Nếu là tinh chuẩn rất khó nói, có thể chỉ ít có thập đỉnh lực lượng ." Vô Kiếm suy tư một chút, ngay sau đó lần này trả lời .

Thập đỉnh lực lượng, nhất đỉnh năm ngàn cân, thập đỉnh chính là năm vạn cân, một quyền năm vạn cân cái này là bức nào khái niệm? Có thể đủ đem một khối dài hai mét, rộng một mét cự thạch, tại chỗ đánh nát a, Đỗ Trần biết được bản thân kháng định khí lực tăng phúc rất nhiều, còn thật không nghĩ tới, bản thân thì đến được thập đỉnh lực lượng .

Bình thường cảnh thập đỉnh, cũng coi là loa mất thành tích, cho dù là tại Đế Tông đều xem như tuần kiệt một loại .

Mà bản thân vền vền chỉ dùng ngàn cân một chút thời gian, liền đạt được, giờ khắc này Đỗ Trần đối với tương lai càng có hi vọng .

Mỉm cười, Đỗ Trần hết sức hài lòng, sau đó mở miệng hỏi: "Ta trước trước sau sau tu luyện có hơn hai ngày đi, Vương gia Nhị công tử có đến không?"

Rất nhanh Đỗ Trần hỏi thăm chuyện này, lúc trước hần nói qua, ba ngày sau, muốn Vương gia Nhị công tử tự mình quỳ gối Hoàng Hạc Lâu trước, hướng mình chuộc tội, hiện tại không biết có tới hay không .

Kỳ thật nói xin lỗi là tiếp theo, chủ yếu là, Đỗ Trần muốn từ đó tìm tới một chút manh mối .

Có người hãm hại bản thân, lại thà rằng nỗ lực lại giá thật lớn, cũng không muốn để cho mình có một chút điểm cơ hội biết hần là ai, cho nên Đỗ Trần

"Tham kiến Đế sư!" Đứng vào lúc này, mắt sắc quan binh, đột nhiên nhìn thấy Hoàng Hạc Lâu bên trong có người đi tới, nhìn kỹ, không phải Đỗ Trần là ai? Lập tức quỳ trên mặt đất, tham gia bái Đỗ Trần .

Trong lúc nhất thời sở hữu quan binh đều quỳ xuống, mà Vương gia chín người, tại thời khắc này cũng cùng nhau hành đại lễ, nhìn lấy Đỗ Trần xoay người cúi người chào nói: "Hạ quan tham kiến Đại Kiên Đế sư ."

Bọn họ là thế gia, là Đại Kiên đế quốc công nhận thế gia, thuộc về triều thần, cùng loại với Vương một y hệt, cũng là quan viên, nhìn thấy Đỗ Trần, tự nhiên cũng muốn hô một tiếng Đế sư .

Đỗ Trần chậm rãi đi tới, liếc liếc mắt Vương gia người, chỉ là liếc liếc mắt, rất nhanh không khỏi nói: "Vương Long đâu?"

Vương Long chính là Vương gia Nhị công tử, mặc dù một chữ độc nhất một cái rồng, có thể lại không có một chút giống rồng, hiện tại đã trải qua náo ra thiên đại tiểu thoát .

Một cái liên Danh tức cũng không tính người, lại đến trào phúng Thiên Thu văn sư, Đại Kiên Đế sư tác phẩm là đạo văn, còn mô phỏng cố nhân chi tác, chuyện này đủ có thể khiến Vương gia mất hết trăm năm mặt mũi a, hiện tại Vương gia người đi ra ngoài đều bị người cười lạnh không thôi, có thể nói là chịu nhiều đau khổ .

Mặc dù tại đạt được tin tức trong nháy mắt, liền phát ra thông cáo, cùng Vương Long đoạn tuyệt tất cả quan hệ, thế nhưng là cái này vẫn như cũ ngăn cản không ung dung miệng nở mọi người, bây giờ duy chỉ có đạt được Đỗ Trần tha thứ, chuyện này mới có thể bỏ qua, không phải lời nói, Vương gia thật muốn khóc .

"Hồi bẩm tiên sinh, tại hạ Vương Thần, chính là Vương gia tộc trưởng, hôm nay phía trước là cố ý hướng tiên sinh xin lỗi, còn hi vọng tiên sinh bỏ qua cho Vương gia, những lễ vật này đều là bồi tội đồ vật ."

Vương Thần mở miệng, trực tiếp mang đến đại lượng bảo vật, trọn vẹn trên trăm xe, hơn nữa không là vàng bạc châu báu gì, mà là một chút đồ cổ danh họa, một chút Đại nho chi tác, đầy đủ giá cao giá trị .

Lúc đầu đối với những lễ vật này, Đỗ Trần căn bản vốn không quan tâm, chỉ là đang chuẩn bị lúc mở miệng đợi, đột ngột ở giữa, có một loại năng lượng đặc thù, đang hấp dẫn bản thân, bắt nguồn từ xe ngựa ở trong .

Đỗ Trần có một loại trực giác, Đại La kim bàn cần loại vật này, hấp thu năng lượng, dùng để rèn luyện bản thân nhục thân .

Ngay sau đó Đỗ Trần không khỏi mở miệng nói: "Trong xe ngựa có đồ vật gì?"

Đại La kim bàn không chỉ có thể hấp thu Tài khí, còn có thể hấp thu hần hần năng lượng, chỉ là không rõ ràng đến cùng có thể hấp thu năng lượng gì, bây giờ rèn luyện thân thể năm mươi lần lượt, liền đã được đến nhiều như vậy chỗ tốt, Đỗ Trần tự nhiên muốn nhiều rèn luyện mấy lượt .

Nhìn xem có thể lái được mấy người thể huyết khiêu .

"Xe ngựa ở trong đều là đồ cổ tranh chữ, còn có một số văn bảo vật phẩm." Vương Thần giật mình, hần mang đến lễ vật, kỳ thật cũng không định có thể làm cho Đỗ Trần ưa thích, chỉ là ý tứ ý tứ, thoạt nhìn sẽ không quá không thành ý, dù sao những vật này, cũng không có nhiều giá cao giá trị .

Đương nhiên đây là đối với Vương gia mà nói .

Đỗ Trần đi đến xe ngựa bên trong, ngược dòng tìm hiểu lấy năng lượng đi đến, không bao lâu liền tìm tới này năng lượng đặc thù, là một khối kỳ quái tảng đá, phía trên có rất nhiều mụn mủ, phảng phất từ như sắt thép, nhưng xác thực là một khối tảng đá .

"Đây là?" Đỗ Trần nhíu mày, lập tức Vương Thần liền vội mở miệng trả lời: "Đây là Cổ Thạch, bên trong có thể cất ra 'Cổ nguyên' đi ra!"

Hắn trả lời như vậy, giờ khắc này Đỗ Trần lập tức biết được vật này là cái gì .

Cổ nguyên, là một loại đặc thù linh thạch, Thần Đạo thể giới, vô tận chi lớn, tự nhiên không thiếu cái lạ, có đeo đeo ở trên người liền có thể cường thân kiện thể bảo ngọc, cũng có tăng phúc Thần Nguyên thông linh bảo ngọc, cũng có giống như tiền tệ đồng dạng Thần Nguyên thạch, còn có một loại linh thạch, tên là cổ nguyên .

Cổ nguyên chính là là một loại kỳ lạ linh thạch, ở trong năng lượng, ẩn chứa sinh cơ, có thể nói là vạn kim du linh thạch, luyện đan thời điểm, tăng thêm một khối cổ Nguyên thạch đi vào, được hiệu hội khá hơn một chút, luyện khí cũng là như thế, lúc thời điểm tu luyện, dùng cổ Nguyên thạch tu luyện, liền không cần bất kỳ phụ trợ nào đồ vật .

Cổ Nguyên thạch phảng phất không gì làm không được, là thân thể người hoặc là luyện khí, luyện đan cung cấp năng lượng, toàn năng hình .

Nhưng cổ Nguyên thạch có giá trị không nhỏ, hơn nữa không phải quảng mỗ ở trong vật phẩm, mà là từ tảng đá ở trong cất ra đến, loại này đồng Tây Tạng tại thạch tâm bên trong, liền xem như vận dụng Thông Thiên pháp lực, cũng khó có thể nhìn thấy đồ bên trong, cho nên vật này thịnh hành một loại cách chơi, đổ thạch .

Thần Đạo thể giới nơi nào cũng có, Đỗ Trần tự nhiên cũng biết, chỉ là không nghĩ tới đối với mới hội đưa tới một khối đồ thạch, đồng thời Đại La kim bàn

đối với khối này cổ Nguyên thạch phơi có một ít phản ứng, hiển nhiên cái này ở trong có một chút đồ vật, chỉ là đến cùng có cái gì lại không rõ ràng .

Bất quá khi dưới, Đỗ Trần trực tiếp đem khối này cổ Nguyên thạch thu nạp, tàng nhập không gian, sau đó mở miệng nói: "Nếu chư vị ngàn bên trong xa xôi mà đến, hiển nhiên cũng có thành tâm, bản tọa vì Thiên Thu văn sư, cũng vì Đại Kiền Đế sư, nếu là vì chuyện này canh cánh trong lòng, cũng không có một chút thể thống, cũng phải người khác nói bản tọa hẹp hòi ."

Thu đồ vật, tự nhiên nói chuyện liền phải uyển chuyển một chút, bất quá Đỗ Trần đối với Vương gia ngược lại cũng không có cái gì hòa có thể phát, thật muốn tiết kiệm, chắc cũng là tìm Vương Long, mà không phải những người này, một gây đồ nhào một đầu thuyền, này cũng phải nhìn tâm tình, tâm tình khó chịu thời điểm, mọi người cùng nhau không may, tâm tình tốt thời điểm, luận sự .

Ai cũng có một chút tật xấu, Đỗ Trần cũng không ngoại lệ .

Vì vậy lời nói này cái từ này, Vương gia người nhất thời mừng rỡ như điên, liên tục gật đầu, cung kính vô cùng, tâm bên trong quả thực là vui nở hoa .

Chỉ là Đỗ Trần lời kế tiếp, lại làm cho Vương gia người lại một lần phiền muộn ..

☺♥☹☺ * ☹♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☹Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114:: Điều kiện!

"Chỉ là sự tình này dù sao ảnh hưởng rất lớn, dù cho là bản tọa nguyện ý buông tha các người, ta nghĩ người trong thiên hạ cũng không nguyện ý buông tha các người đi "

Đỗ Trần bình tĩnh mở miệng, lần này nói ra .

Cũng xác thực liền xem như Đỗ Trần nguyện ý buông tha bọn hắn, nhưng người trong thiên hạ có nguyện ý hay không buông tha bọn hắn dù là Đỗ Trần gật đầu, nếu như Vương gia lễ nghi không có làm tốt, không cho người trong thiên hạ tiết kiệm lời nói, kỳ thật làm theo vẫn sẽ bị nhảm vào .

Lời này cái từ này, Vương Thần lập tức không khỏi mở miệng nói: "Đế sư nói thật phải, còn mời Đế sư chỉ điểm sai lầm ."

Biết chuyện này không có khả năng giải quyết sẽ dằng như vậy, mặc dù phiền muộn, nhưng Đỗ Trần nói tới có lý, Vương Thần tự nhiên muốn nghiêm túc đi hỏi thăm .

Đỗ Trần lẳng lặng suy tư, hẳn thôi động Đại La kim bàn, nhìn xem xe ngựa ở trong còn có cái gì có thể lấy hấp thu dung luyện vì Tài khí, lời như vậy liền có thể chào giá .

Rất nhanh Đỗ Trần phát hiện, văn bảo cũng có thể bị Đại La kim bàn cho trực tiếp luyện hóa, bất quá Vương gia cũng thuộc về thực keo kiệt, những này văn bảo liền một kiện truyền quốc văn bảo đều không có, tất cả đều là một chút phổ thông văn bảo, nhưng khi bên trong ẩn chứa Tài khí, cũng tuyệt đối không ít .

Kỳ thật điều này cũng không có thể quái Vương gia, những xe ngựa này lễ vật, kỳ thật đều là mặt ngoài công phu, ý tứ ý tứ, không phải thật sự cảm những vật này đến bồi tội, hơn nữa truyền quốc văn bảo loại vật này, dùng xe ngựa trang truyền quốc văn bảo này đến là ai a, Văn Thánh

Nhóm này văn bảo chỉ có thể coi là phổ thông, nhưng khi bên trong cũng ẩn chứa đại lượng Tài khí, hơn nữa số lượng không ít, khoảng chừng trên trăm kiện .

"Chuẩn bị ba phần hậu lễ, một phần dư ta, một phần dư trăm vạn Văn nhân, một phần dư Vạn Thánh thành bên trong tất cả mọi người, lần này có thể ngăn chặn thiên hạ ung dung miệng ."

Đỗ Trần lần này mở miệng nói, bây giờ đã vì Thiên Thu văn sư, Đại Kiền Đế sư, cũng còn muốn một chút mặt mũi, giả vờ giả vịt là nhất định phải có, đây là xấu bụng, cũng không phải nói Thánh Mẫu, đáng thương những người đọc sách kia, chỉ là vì cho mình đòi hỏi đồ vật tìm một cái phù hợp lý do .

Tặng ba phần hậu lễ, ở trong lễ dày nhất phẩm, không phải mình thu hoạch, hay vẫn là ai lấy được

Vương Thần nghe xong lời này, lập tức cảm thấy tuyệt không thể tả, bọn hắn lần này đến, bản thân liền chuẩn bị tốt xuất huyết nhiều, thậm chí lo lắng Đỗ Trần hội không muốn, hiện tại Đỗ Trần nguyện ý muốn, bọn hắn quả thực là ước gì a .

"Mời Đế sư yên tâm, trong vòng ba ngày chắc chắn sẽ chuẩn bị kỹ càng sở hữu hậu lễ, còn mời Đế sư thông cảm nhiều hơn ."

Vương Thần vội vàng nói, Đỗ Trần liếc liếc mắt, tiếp tục mở miệng nói: "Cái này ba phần hậu lễ, cũng vụn vụn chỉ là có thể ngăn chặn thiên hạ nhân khẩu, thế nhưng là người trong thiên hạ muốn hay vẫn là một cái tỏ thái độ, bây giờ Vương Long không ở, vô luận các người hiểu rõ tình hình không biết rõ tình hình, tại thiên hạ trong mắt người, đều sẽ cho rằng là các người cố ý giấu đi, cho nên ta muốn Vương Long tự mình quỳ gối Hoàng Hạc Lâu dưới, nếu như làm không được, để ca ca hắn Vương Thạch, ngồi ở Hoàng Hạc Lâu dưới, vì hắn đệ sao chép hồi cái kinh văn mười ngàn lượt, hơn nữa phải không ăn không uống, để bày tỏ thành ý ."

Lời nói này sau khi nói xong, trong nháy mắt, Vương gia sắc mặt người biến biến, nếu để cho Vương Long tới làm loại chuyện này, bọn hắn ước gì, coi như Đỗ Trần muốn giết Vương Long bọn hắn cũng không thể nói gì hơn, thế nhưng là Đỗ Trần một chiêu này không thể nói độc ác, nhưng cực kỳ hung ác!

Để Vương gia người mất hết thể diện, bất quá từ cái nhìn đại cục mà nói, Đỗ Trần kỳ thật còn không tính vô cùng tàn nhẫn nhất, bằng không đòi một cái chân chính tàn nhẫn người, Vương gia muốn vì này nỗ lực không biết cỡ nào giá cả đắt đỏ .

"Điểm ấy không có vấn đề, mời Đế sư yên tâm ." Vương Thần mười điểm nghiêm túc nói ra, yêu cầu này qua điểm là qua chia một ít, nhưng Vương gia làm được .

"Về phần ta muốn hậu lễ, ngày mai đưa tới cho ta, ta ngày mai liền muốn rời khỏi ."

Đỗ Trần mở miệng, nói như thế, lời này cái từ này, không chỉ có để Vương Thần kinh ngạc, một chút chính đang chăm chú nơi đây cường giả, cũng không khỏi giật mình .

Đỗ Trần muốn rời khỏi muốn biết hiện tại rất nhiều người đều muốn kết giao Đỗ Trần, vốn cho rằng Đỗ Trần hội tiếp tục lưu lại nơi đây một đoạn thời gian, không nghĩ tới ngày mai muốn đi, cái này xáo trộn rất nhiều người kế hoạch .

"Vâng! Mời Đế sư yên tâm ." Đỗ Trần muốn rời khỏi, đối với Vương Thần mà nói, ngược lại hay vẫn là một kiện so sánh mở tâm sự tình, chỉ ít sự tình qua đi, theo tuế nguyệt thời gian, bất cứ chuyện gì đều sẽ bị đạm nhiên, cho nên Đỗ Trần đi đối với bọn hắn mà nói ngược lại là một chuyện tốt .

Vương gia người đi, chuyện này xem như triệt để buông xuống tâm .

Đám người đi về sau, Đỗ Trần không khỏi thờ dài, bản thân cuối cùng hay vẫn là thiện lương a, chỉ là muốn một chút lễ vật mà thôi .

Chắc chắn, phẩm đức tốt chính là phẩm đức tốt, không lời nói a .

Đỗ Trần trong lòng từ này, bất quá đúng vào lúc này, có người trực tiếp giáng lâm nơi đây, đây là một cái bên trong năm nam tử, ăn mặc quan bào, bụng một ít gì đó, đi vào Đỗ Trần trước mặt .

"Ai!"

Sở hữu quan binh trực tiếp ngăn cản dưới người này, bảo hộ nghiêm mật lấy Đỗ Trần, bọn hắn ánh mắt lạnh lẽo, mang theo sát cơ, đây là cấp trên ra lệnh, ai cũng không cho phép quá nhiều tới gần Đỗ Trần, vô luận là ai .

"Tại hạ Lý Trần, chính là Đại Kiền đế quốc chính ngũ phẩm Lễ bộ quan viên, tới nơi đây là đem Đại Kiền đế quốc ban phát cho Đế sư Quan ấn cùng lệnh tiễn cùng quan bào ."

Người tới quỳ trên mặt đất nói như thế, cung cung kính kính!

"Ồ triều đình làm việc lúc nào nhanh như vậy?" Đỗ Trần biết được đây là cái gì, từ mình thân là Đế sư, tất nhiên muốn có tương ứng Quan ấn, quan lệnh cùng quan bào, không phải lời nói, là người đều có thể thừa nhận ta là Thanh Liên, thứ này chính là mạnh mẽ nhất chứng cứ .

Đỗ Trần câu nói này thuần túy chính là nói đùa, sau khi nói xong, liền tự thân lên tiến đến lấy, chỉ là lập tức có quan binh ngăn trở Đỗ Trần tiến lên đường, mở miệng nói ra: "Mời Đế sư chờ chốc lát, vật này chúng ta đến kiểm nghiệm ."

Hắn lần này nói ra, Đỗ Trần nghe xong, cũng là không quan trọng, dù sao mình thân phận khác biệt, bọn hắn cũng là phụng mệnh làm việc .

Gật gật đầu, cái kia quan binh đang chuẩn bị bang Đỗ Trần tiếp hảo Quan ấn lúc, Lý Trần bỗng nhiên mở miệng nói: "Không thể! Vật này chính là có linh đồ vật, nhất định phải Đế sư tự mình nghênh đón, đây là triều đình ban thưởng vật, nếu là đổi những người khác tiếp thu, linh vật nhiễm bụi, hội hư hao bảo vật phẩm chất!"

Hắn nói như thế, nghiêm túc vô cùng, ngừng đầu nhìn Đỗ Trần .

Lời này cái từ này, Đỗ Trần nghe về sau, trong nháy mắt, có một loại lẩm cảm giác quen thuộc a .

Quan ấn, lệnh bài loại vật này, tùy tiện biến thành người khác cầm chẳng phải đủ sao vì sao muốn đích thân đi lấy

Nghĩ vậy bên trong, Đỗ Trần bản thân liền có một ít đa nghi, lập tức biến sắc, trực tiếp mở miệng nói: "Người tới, bắt lại cho ta hân!"

Thanh âm vang lên, trong nháy mắt thủ vệ Đỗ Trần quan binh, toàn bộ điều động, ở trong không thiếu khuyết cường giả, trực tiếp trấn áp Lý Trần.

Tất cả mọi người không biết chuyện gì phát sinh, nhưng Đỗ Trần mở miệng, bọn hân duy chỉ có nghe lệnh.

"Đế sư! Ngài vì sao vậy a" đao binh tương giao, nhắm ngay Lý Trần, giờ khắc này Lý Trần không có lộ ra sợ hãi, ngược lại lộ ra vẻ nghi hoặc.

Không biết Đỗ Trần đây là ý gì

Loại tình tiết này quả thực là quen thuộc đến không nên quá quen thuộc, chỉ là một cái Quan án, lệnh bài, để đích thân đi lấy, không cho phép người khác qua tay, cái này ở trong nếu là không có mờ ám lời nói, trên trăm bộ phận cổ trang cung đấu kịch làm nhìn không a.

Không phải Đỗ Trần đa nghi a, là gia hỏa này xác thực có một vài vấn đề.

Mà giờ khắc này, lập tức mấy người thân ảnh từ trong hư không đi tới.

☺♥☹☺ ❄☹♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☹Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115:: Tặng chữ

Giữa hư không, những cái kia chân chính bảo hộ Đỗ Trần cường giả xuất hiện, bất quá không nói lời nào, chờ đợi Đỗ Trần ra lệnh.

Đối với Đỗ Trần mà nói, chuyện này cũng không đặc biệt gì, thay lời khác mà nói chính là.

Luôn có điều dân muốn hại trẫm! Lời nói không thể nói ra được, nhưng tâm bên trong vẫn sẽ nghĩ a.

Hào hào một khối Quan án không để người khác cầm, nhất định phải tự cầm, cái này ở trong tự nhiên có một ít mờ ám.

"Vì sao vậy? Người tự suy nghĩ một chút là vì sao?"

Đỗ Trần bình thân mở miệng, ánh mắt lạnh lùng nhìn lấy Lý Trần.

"Đế sư ... Người ... Nghĩ quá nhiều." Lý Trần nhìn lấy Đỗ Trần, có một loại oán phụ giống như ánh mắt, sau đó thờ dài, cúi đầu không nói, không có lời nào để nói.

Ách, làm? Đỗ Trần sững sờ, đây nếu là làm lời nói, liền có một ít chất mật xấu hổ a, bất quá Đỗ Trần có chút ho khan một thoáng, mở miệng nói ra: "Vô luận như thế nào, kiểm tra Quan án, lệnh bài, quan bảo, sau đó điều tra Lý Trần!"

Đỗ Trần mở miệng, có lẽ là thật lắm, nhìn nhiều cung đấu kịch, nhưng vì mạng nhỏ mình, có cần phải hay vẫn là cẩn thận một chút.

"Vâng!"

Quan binh mở miệng, lập tức đem Lý Trần đề xuống, hiện ra tới đồ vật, cũng bị lấy đi điều tra.

Phảng phất là một cái tiểu phong ba đồng dạng, mặc dù có người ở hò, nhưng không có người quá nhiều đi quan tâm cái gì.

Bất quá Đỗ Trần muốn đi tin tức, là xác thực truyền bá ra, Vạn Thánh thành bên trong bao nhiêu người ước gì Đỗ Trần chó đi a, được rồi lũng Đỗ Trần, hiện tại Đỗ Trần muốn đi, tự nhiên sẽ gây nên nhiều phe thế lực nào động.

Trở lại Hoàng Hạc Lâu bên trong, Đỗ Trần bắt đầu tiếp tục tu luyện, Vương gia cho văn bảo, đều là tinh phẩm văn bảo, mỗi một kiện đều giá trị mấy trăm miếng thượng phẩm Thần Nguyên thạch, có thể đối với Đỗ Trần mà nói, ngược lại không tính là thứ gì, chỉ là thích hợp một chút dùng .

Hết thấy một trăm linh tám kiện, Đỗ Trần trực tiếp luyện hóa, Đại La kim bàn thôn phệ năng lực rất mạnh, trong lúc nhất thời rộng lượng Tài khí ngưng tụ đến, lập tức Đỗ Trần trực tiếp luyện hóa Tài khí, bắt đầu Thiên Chuy Bách Luyện nhục thân,

Năm mươi lăm lượt rèn luyện thân thể, liền kích hoạt nhân thể huyết khiếu, nếu như là thứ một trăm lượt đâu? Hoặc là hai trăm lượt đâu? Đỗ Trần tự nhiên là mơ hồ chờ mong .

Chỉ là đem sở hữu văn bảo toàn bộ phân luyện hóa về sau, vẹn vẹn chỉ là rèn luyện hai lượt liền vô dụng, sau này cần thiết năng lượng, càng ngày càng nhiều, những này Tài khí căn bản vốn không đủ bản thân tiếp tục rèn luyện .

Tĩnh lại về sau, Đỗ Trần liền nghe phía bên ngoài có một ít xì xào bàn tán .

"Trả lời tiên sinh, Vạn Thánh thư viện Giang Xuyên viện trưởng, muốn gặp một lần Thanh Liên văn sư ." Bên ngoài truyền đến thanh âm, cũng không có để Đỗ Trần lộ ra tốt bao nhiêu kỳ, dù sao mình nổi danh, bao nhiêu người muốn cùng bản thân nhờ vả chút quan hệ, chuyện cũ kể tốt, bản cư phố xá sầm uất không người hỏi, giàu ở thâm sơn có bà con xa .

Câu nói này thả tại bất luận cái gì thời đại, bất luận cái gì địa phương đều hữu dụng .

Chỉ là Vô Kiềm lại không nói lời nào, muộn hồ lô tính tình, khó mà sửa đổi, Đỗ Trần cũng nghĩ không thông, Vô Kiềm tính cách vì sao như thế, bất quá mỗi người có mỗi người đặc biệt tính cách, Đỗ Trần cũng không có chuyện gì để nói .

Đẩy cửa phòng ra, liền nhìn thấy hai người đang đứng tại Vô Kiềm trước mặt, hai người này vừa nhìn thấy Đỗ Trần về sau, vội vàng quỳ xuống cung kính nói: "Chúng ta gặp qua Thiên Thu văn sư ."

Bọn họ là văn viện người, nhìn thấy Đỗ Trần tự nhiên muốn hô một tiếng văn sư .

"Chuyện gì?"

Đỗ Trần biết mà còn hỏi .

"Văn sư, Giang Xuyên viện trưởng muốn mời ngài đi một chuyến Vạn Thánh thư viện, hi vọng văn sư nguyện ý hành diện ."

Đối với mới mở miệng, nói ra ý .

Giang Xuyên, Đỗ Trần hay vẫn là biết, lúc trước mình tại Tây Nguyệt các chịu nhục thời điểm, Giang Xuyên cũng vì mình nói qua một ít lời, lại thêm đằng sau lời đồn, Giang Xuyên cũng là một mực tại trợ giúp bản thân, nhưng hẳn cuối cùng không thể ngăn chặn trăm vạn Văn nhân miệng .

Có thể nhìn ra Giang Xuyên đối với mình cũng khá, chỉ là ngày mai muốn đi, Đỗ Trần không muốn phức tạp, đi lý do cũng rất đơn giản,

Dành thời gian hoàn thành làm gia trợ thủ nhiệm vụ, hiện tại bản thân đi ra đã trải qua hơn nửa tháng, trong vòng một năm mười đại thư viện .

Trước mắt mới vẹn vẹn chỉ là hoàn thành một cái, muốn biết không nói trước lộ trình là một vấn đề, còn có mình có thể đi mỗi cái thư viện đều có thể lưu lại kinh điển thi từ sao? Tất nhiên muốn nhờ làm gia trợ thủ năng lực, bụng mình bên trong mực nước, không sai biệt lắm liền muốn móc sạch, tiếp tục như vậy nửa lời nói, phiền phức mới thật đại .

Cũng mà còn có Thần đạo hệ thống chuyện này, có thể nói dưới mắt nhìn như sự tình gì đều không có, nhưng lại có rất nhiều chuyện, chờ đợi bản thân đi làm .

Nghĩ vậy bên trong, Đỗ Trần lập tức mở miệng nói: "Đến liền không đi, người giúp ta chuyển cáo Giang Xuyên tiên sinh, hữu duyên gặp lại ."

Nói xong lời này, Đỗ Trần ngẩng lại, ngay lập tức đi trong gian phòng, cầm đã chuẩn bị xong văn phòng tứ bảo, viết chữ cái gì, Đỗ Trần không tính là đại gia, nhưng cũng coi là luyện qua chữ, ở phía trên viết xuống hai chữ, sau đó lấy ra, đưa cho cái này hai Nhân đạo .

"Đem vật này mang cho Giang Xuyên tiên sinh, đây là ta đối với Vạn Thánh thư viện các học sinh nói tới ."

Đỗ Trần mở miệng, bây giờ hẳn đã là Thiên Thu văn sư, Đại Kiềm Đế sư, cái này tùy tiện hai chữ, không biết có thể trị giá bao nhiêu tiền .

Vật này đã trải qua không thể dùng tiền để cân nhắc .

Đem vật này tặng cho hai người, trong nháy mắt, hai người này mừng rỡ như điên .

"Có thể được văn sư hai chữ, quả thực là Vạn Thánh thư viện chi vinh hạnh, chúng ta vì Giang Xuyên viện trưởng, vì Vạn Thánh thư viện học sinh cảm tạ tiên sinh ."

Hai người lần này nói ra, Đỗ Trần cũng không có tiếp tục nói chuyện phiếm .

Đề Vô Kiếm đem người đưa tiễn về sau, rất nhanh Vô Kiếm đem hai dạng đồ vật đưa tới, giống nhau là Đại Kiền đế quốc tặng Quan Ắn, giống nhau là văn viện cho văn tự .

"Sự tình điều tra rõ ràng, tiên sinh, Lý Trần thật là Đại Kiền đế quốc quan viên, hơn nữa lời nói nếu là đúng, cũng không có phạm lỗi gì ."

Vô Kiếm nói mà không có biểu cảm gì đạo, bắt quá lại làm cho Đỗ Trần xấu hổ .

"Làm thật không có bất cứ vấn đề gì?"

Đỗ Trần hỏi.

"VẬY, BẮT NỮ ĐI NGHIỆM HÌNH TRA TẤN MỘT LƯỢT?"

Vô Kiếm hỏi.

"Híc, tính toán!"

Nếu là oan uổng nhân gia, Đỗ Trần đã không còn gì để nói, không biết rõ tình hình coi như, hiểu rõ tình hình còn bắt người gia phụ hình tra tấn một lượt, liền có một ít không Nhân đạo .

Bắt quá chuyện này làm liên lụy, đã không còn gì để nói, muốn trách thì trách Lý Trần không may .

Sau đó phải làm việc tình chính là, loại Vương gia tặng lễ, ngày mai rời đi Vạn Thánh thành, đi kế tiếp địa phương!

Bắt quá kế tiếp địa phương đi đâu bên trong, Đỗ Trần cũng không có nghĩ kỹ, dứt khoát tiêu phí một ít chuyện, nghĩ một hồi tiếp xuống đi đâu bên trong .

Lấy lập tức tình huống, tốt nhất là muốn đi xa một chút địa phương, không phải lời nói, thì không cần .

Thiên Thu văn sư cùng Đại Kiền Đế sư cái danh này mặc dù tốt, có thể Đỗ Trần không thích cao điệu ra, như là ưa thích cao điệu lời nói, trực tiếp lấy một chữ Tịnh Kiền vương thể từ thân phận đi ra, làm theo làm người khác chú ý .

Hơn nữa quá kiêu căng không có chỗ tốt, chỉ có chỗ xấu, điểm này tiểu hài tử đều biết .

Ngay sau đó, Đỗ Trần trở lại trong phòng, bắt đầu quy hoạch tiếp xuống hành trình .

☺♥☺☺ * ☺♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116:: Yêu tộc xuất thủ, hư không đổ sụp

Hôm sau!

Có lẽ là Đỗ Trần muốn rời khỏi, lão thiên gia đều ở cung tiễn Đỗ Trần, một ngày này ánh nắng tươi sáng .

Vương gia đưa tới hậu lễ, cũng xác thực không kém, ba kiện truyền quốc văn bảo, một khối từ thanh lão ông thả câu nghiên mực, một trương Đại Minh giấy Tuyên, một chi lưu ly bút lông, cái này ba món đồ đều là truyền quốc văn bảo, để Đỗ Trần đều không bỏ được luyện hóa thôn phệ .

Lễ vật thu đến, Vương Thần cũng đáp ứng Đỗ Trần, Vương Thạch sẽ đích thân phía trước Hoàng Hạc Lâu, thực hiện Đỗ Trần trước đó nói tới sở hữu yêu cầu .

Vương gia phong ba đến đây là kết thúc, chỉ là chôn xuống một đầu ám tuyến, chỉ là tạm thời không cần đi đụng vào, sớm muộn đầu này ám tuyến hội dần dần trời lên .

Đỗ Trần rời đi, chuyện này không là một chuyện nhỏ, nhất định phải tuyệt đối giữ bí mật, Vương gia đưa xong hậu lễ về sau, triều đình liền phái người

đến, thông qua đại thần thông, trực tiếp mang Đỗ Trần vượt qua ở ngoài ngàn dặm, tiến về Thiên Thủy thành, tại nơi nào có truyền tông trận, liên tiếp chung quanh trăm vạn dặm chi địa.

Thiên Thủy thành, truyền tông trận chi địa, nơi đây bản thân liền là cấm địa, không phải tùy tiện người nào đều có thể tiến đến, giờ khắc này Đỗ Trần theo Mặc Dư phía trước nơi đây.

"Thanh Liên tiên sinh, lần này xuất hành, cẩn thận giữ bí mật, hi vọng lần sau hữu duyên, có thể cùng Thanh Liên tiên sinh lại gặp gỡ."

Mặc Dư mở miệng, có thể nói nhận biết Đỗ Trần, là hán nhân sinh một loại may mắn, đây cũng là Mặc Dư bản thân cho rằng, mà đối với Mặc Dư, Đỗ Trần một mực rất có hảo cảm, mặc dù Mặc Dư tuổi già, nhưng cũng không có cái gì sự khác nhau.

"Lần này ly biệt, cũng chỉ là ngắn ngủi, nếu là ngày sau hữu duyên, làm sao sẽ gặp nhau, đến lúc đó chắc chắn sẽ cùng Mặc huynh cùng uống mấy chén."

Đỗ Trần nhìn lấy Mặc Dư, khẽ cười nói, cái sau cũng cười một tiếng, bất quá Văn nhân ở giữa ngược lại cũng không có cái gì già mồm, đi liền đi, lần sau gặp nhau liền có thể.

Truyền tông trận chung quanh, toàn bộ đều là quan binh, hơn nữa đều là cường giả, không có một cái nào kẻ yếu, bọn hán ở nơi này bên trong thủ hộ Đỗ Trần.

"Đế sư, khi nào xuất phát?" Có quan viên mở miệng, hỏi thăm Đỗ Trần.

"Hiện tại đi đi." Đỗ Trần mở miệng, cũng không có chuyện gì để nói, sớm một chút rồi sớm một chút đi dưới một mục đích tốt nhất.

Ngay sau đó Vô Kiếm đi theo Đỗ Trần, cùng nhau đi vào trên truyền tông trận, ngay sau đó điều khiển truyền tông trận quan viên mở miệng nói: "Đế sư, đứng ở trong trận pháp tâm, ngài có thể tự hành lựa chọn đi cái kia địa phương, không có dấu vết, bảo đảm ngài an toàn."

"Được."

Đối với truyền tông trận Đỗ Trần không phải không có tác dụng qua, không cần đi dạy, chỉ là cũng không cần thiết đi khoe khoang cái gì, đi vào trận pháp hạch tâm chi địa, trong nháy mắt, trước mắt xuất hiện trên trăm đầu lộ tuyến còn có một cái cái điểm màu lục, cái này là địa đồ, nghĩ muốn đi đâu bên trong chỉ cần điểm một thoáng là được.

Hôm qua Đỗ Trần đã trải qua nghi kỹ đi đâu bên trong, Thanh Giang thư viện, không kém gì Vạn Thánh thư viện địa phương, hơn nữa cự ly một trăm năm mươi vạn dặm lộ trình, cũng coi là so sánh vùng đất xa xôi, tất cả giống nhau kế hoạch tốt, thời gian truyền tông ước chừng thời gian một nén nhang.

Lựa chọn kĩ càng địa phương về sau, trong nháy mắt truyền tông trận lấp lóe hào quang, từng khối thượng phẩm Thần Nguyên thạch cùng không cần tiền giống như ném vào trong Truyền Tông Trận, đây là duy trì ra truyền tông trận năng lượng đồ vật.

Chờ đến hào quang nhất hừng hực thời điểm, trong phút chốc Đỗ Trần tại chỗ biến mất, trực tiếp hư không truyền tông!

Phảng phất là đạp ở vũ trụ Tinh Hà bên trong, dưới chân tất cả đang bay nhanh trôi qua.

Loại này tinh không đạo bước, là Đỗ Trần lần thứ hai trải qua, cho nên không có lần thứ nhất kinh ngạc như vậy, cũng là lộ ra bình tĩnh.

Ước chừng nửa nén hương thời gian, hết thấy đều ngay ngắn có thứ tự, không sai biệt lắm tiếp qua nửa nén hương thời gian, liền đến tầm nhìn.

Chỉ là đứng vào lúc này.

Ầm ầm!

Phảng phất địa chấn đồng dạng, Đỗ Trần kém một chút ngã sấp xuống, lập tức Đỗ Trần sắc mặt không khỏi biến đổi, Vô Kiếm sắc mặt cũng thay đổi, nhưng hán không thể động một bước, bởi vì cả hai nhìn như không xa, chỉ là mấy bước xa, nhưng trên thực tế một bước này khả năng chính là mấy ngàn bên trong chênh lệch a.

"Chuyện gì phát sinh?" Đỗ Trần cau mày, mở miệng hỏi.

"Cẩn thận! Có người ở công kích hư không, tiên sinh không cần thiết phải chú ý."

Vô Kiếm thanh âm vang lên, nhưng Đỗ Trần biết được, đây không phải trả lời bản thân, mà là trước kia nói chuyện, bởi vì cả hai chênh lệch mấy trăm bên trong,

Nói tới, sẽ có thời gian ngắn ngủi trì hoãn.

Công kích hư không? Đỗ Trần hay vẫn là lần đầu nghe nói có loại năng lực này.

Mà Vạn Thánh thành bên trong .

Thành chủ khương mặt đang tại phê duyệt tấu chương, chỉ là đột nhiên, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, rất nhanh ngừng đầu liền nhìn thấy một cái nho sinh trung niên trực tiếp đẩy cửa ra, đầu đầy mồ hôi nói: "Không tốt, không tốt, kiểm tra đo lường đã có Yêu tộc đại năng, trực tiếp đánh nát hư không, muốn tru sát Thanh Liên tiên sinh ."

Hắn mở miệng nói như vậy, lời này cái từ này, khương mặt bút trong tay trực tiếp rơi trên mặt đất, sắc mặt trở nên trắng bệch trong nháy mắt .

"Nhanh! Nhanh chóng triệu tập sở hữu cường giả, thà rằng hi sinh, cũng không thể để Thanh Liên tiên sinh có vấn đề gì ."

Hắn rống to, phát ra tiếng rống giận dữ .

Hết thấy đều lắm cẩn thận, trên cơ bản không có bất kỳ cái gì phong thanh để lộ, nhưng lại xuất hiện dạng này sự tình, đây là ai đều dự không ngờ được sự tình a .

Nhưng nếu là Đỗ Trần phạm là có bất kỳ sai lầm lời nói, hắn người thành chủ này cũng làm đến cùng .

Không chỉ là Vạn Thánh thành, Thiên Thủy thành cũng là như thế, tất cả mọi người lộ ra kinh khủng, thậm chí là triệt để bối rối, Đỗ Trần thể mà xảy ra chuyện?

Đây là ai cũng không nghĩ đến sự tình a .

Tiền Giang sơn mạch, phương viên trăm bên trong hư không đều đổ sụp, yêu khí tràn ngập, đây là có đại năng xuất thủ, trực tiếp hủy mảnh đất này mới hư không kết cấu .

Hư không là một loại rất khó hiểu ảo đông tây, truyền tống trận pháp càng là như vậy, huyền ảo đến cực hạn, hơn nữa tại truyền tống quá trình bên trong, một khi xuất hiện bất kỳ vấn đề, hư không sẽ trực tiếp đưa người căn giết, chết không thể chết lại .

Cái này rất khủng bố, cho nên một khi mở ra truyền tống trận pháp thời điểm, không gian xung quanh nhất định phải ổn định, đây là thời cơ nỗ lực rất nhiều người mệnh về sau, lưu lại giáo huấn, chỉ bất quá nói như vậy, nghĩ muốn hủy diệt không gian, loại người này cực kỳ mạnh lớn, đã trải qua không thua gì Chư tử trình độ .

Loại này cường giả, muốn giết người còn không dễ dàng? Dù sao Chư tử không cách nào giết người, cũng duy chỉ có Chư tử, mà Chư tử tại vượt Việt Không ở giữa thời điểm, sẽ không nhận lắm đại ảnh hưởng, vì vì bản thân thực lực cũng rất mạnh lớn, có biện pháp tránh cho .

Cho nên có rất ít đại năng có ý xuất thủ, hủy diệt không gian, chính là vì gián tiếp tính chém giết người khác .

Có thể hiện tại phát sinh!

"Yêu tộc súc sinh! Vọng tưởng trăm Nhân tộc ta Hư thánh ."

Ngay một khắc này, có Chư tử hét lớn một tiếng, giờ khắc này thiên băng địa liệt, Chư tử xuất thủ, ngay đầu tiên xuất thủ, hơn nữa người tới, không là người khác, rõ ràng là Giang Xuyên!

Vạn Thánh thư viện viện trưởng gọi là Giang Xuyên, hắn cũng gọi là Giang Xuyên, hai người có một ít trùng tên, bất quá cái trước muốn so cái sau danh khí đại .

Giờ này khắc này, dù cho là Đỗ Trần, cũng tuyệt đối sẽ không nghĩ tới, cái thứ nhất chạy đến lại là Giang Xuyên .

Thánh Nhân Pháp Tướng xuất hiện, Giang Xuyên cơ hồ không có bất luận cái gì một chút dư lực, trực tiếp oanh sát, không tiếc bất cứ giá nào, toàn diện khai chiến .

Ầm!

Một người vĩ ngạn thân ảnh xuất hiện, mang theo thánh uy, tay giờ lên, một quyền oanh sát nơi đây, trong nháy mắt trăm bên trong chi địa, hóa thành hư không, Chư tử giận dữ, có thể đủ thấy nằm trăm vạn, chỉ là hắn hay vẫn là không chế sức mạnh .

Giang Xuyên bản nhân, tại ổn định hư không, mặc dù hắn cùng Đỗ Trần có một chút khúc mắc, có thể người đọc sách chung quy là người đọc sách, vẫn có một ít bên trong tâm hành vi thường ngày, khúc mắc là khúc mắc, nhưng Đỗ Trần xác thực là Nhân tộc tuân kiệt, hắn không thể không phục, cho nên liều mạng cũng muốn bảo vệ Đỗ Trần an toàn .

Chỉ là!

Giữa hư không, không gian tại bạo động, giống như động đất!

Cám ơn bạn! CONVERTER: Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117:: Hư không!

Không có người sẽ nghĩ tới, cái thứ nhất xuất hiện tới bảo vệ Đỗ Trần người, lại là Giang Xuyên, đây cũng là Nhân tộc văn nhân khí lễ, mặc dù có một chút khúc mắc, nhưng tại cái nhìn đại cục bên trên, Chư tử chính là Chư tử, buông xuống ân oán, vì đại nghĩa bỏ tiểu tiết.

Giữa hư không Đỗ Trần, như là tự mình trải qua địa chấn đồng dạng, hắc thân thể lão đảo, mỗi một bước đều lộ ra cực kỳ khủng bố, vì vì một cái sơ sẩy liền có thể rơi vào vết nứt không gian bên trong, chín thành chín hội chết tại đây bên trong.

"Cẩn thận a!"

Vô Kiếm nghĩ muốn đi qua, nhưng khó khăn đi mấy bước về sau, cũng không dám làm loạn, bởi vì hư không khe hở xuất hiện, đây là hư không sụp đổ sau sản xuất sinh một cảnh tượng đáng sợ, hư không khe hở có thể sẽ đem người đưa vào một cái kỳ diệu thế giới.

Hư Không thế giới, tại thế giới kia, không ai, yên tĩnh đến đáng sợ, từ cổ chí kim có một ít người đã từng từ trong hư không đi ra, nhưng đó là mười hai vạn năm trước cường giả, đi ra về sau, cả người hắc đã trải qua điên, bởi vì hắc quá mức tịch mịch.

Một người trong hư không, không cách nào tu luyện, cái gì cũng làm không, từng điểm từng điểm đem mình bức điên, sau đó không qua bao lâu thời gian cũng chết, bởi vì có thể là chạm phải một chút hư không năng lượng, cho nên không cách nào sinh tồn, cuối cùng không kiên trì ba tuổi sẽ chết.

Cho nên hư không rung chuyển là một kiện cực kỳ đáng sợ sự tình, trừ phi hiện tại Đỗ Trần lập tức hạ xuống, thế nhưng là liền xem như lập tức hạ xuống, ai có thể bảo chứng dưới chân không phải hư không khe hở? Không người nào dám cược, trừ phi là hắc phải chết tình huống.

Mà ngay một khắc này, Giang Xuyên trực tiếp chống ra hư không thiên địa, hắc pháp tướng ngàn trọng trùng mất gút gao tìm kiếm Đỗ Trần vị trí nơi nào, hắc muốn bảo vệ Đỗ Trần yên ổn vô sự! Hắc đem hết toàn lực.

Rất nhanh cũng không biết là không phải lên thương chiếu cổ Đỗ Trần, hắc tìm tới Đỗ Trần!

"Mau ra đây a!"

Giang Xuyên hét lớn một tiếng, hắc nhìn thấy Đỗ Trần, hắc tại truyền âm, có một loại mừng rỡ như điên cảm giác, hắc bây giờ tìm đến Đỗ Trần, có thể đủ đem Đỗ Trần cứu ra, cứ như vậy lời nói, sẽ không hội tổn thất cái gì.

Đơn giản chính là hữu kinh vô hiểm.

Giờ khắc này Đỗ Trần cũng nghe đến Giang Xuyên thanh âm, hắc có một ít kinh ngạc, không nghĩ tới cái thứ nhất tới cứu mình người lại là Giang Xuyên, bất quá không chần chờ, Đỗ Trần trực tiếp bay vút tới, Giang Xuyên vận dụng thần thông, ổn định cái này mới không gian, chỉ ít có một đoạn thời gian có thể chạy tới.

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, một kiện che kín màu tím lôi đình chùy ra hiện tại nơi đây.

Màu tím lôi chùy xuất hiện về sau, hư không lại một lần nữa sụp đổ, hơn nữa trực tiếp công kích tại Giang Xuyên trên thân, đây là đại năng xuất thủ, không kém gì Chư tử tồn tại, tuyệt đối một kích, Giang Xuyên nếu không phải né tránh lời nói, cũng sẽ nhận trọng thương.

Nhưng mà Giang Xuyên phát giác được cái này khí tức khủng bố, lại không chút nào động đây, hắc đứng bình tĩnh tại chỗ bên trong, chống đỡ khai thiên địa, phảng phất một tôn thần.

Phốc!

Trong nháy mắt, Giang Xuyên nhả ngụm máu tươi, màu tím lôi chùy đánh vào Giang Xuyên phần lưng, xương cốt đều đứt gãy không biết được bao nhiêu căn, phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Đối với mới căn bản không có thủ hạ lưu tình khái niệm.

"Chạy mau!"

Giang Xuyên trong miệng hàm chứa máu tươi, phát ra tiếng rống giận dữ, hấn đốc xúc Đỗ Trần nhanh lên chạy, bằng không lời nói, căn bản đến không bằng, đây là một trận nhăm vào Đỗ Trần âm mưu, Nhân tộc ra một người có Thánh Nhân tư chất người trẻ tuổi, Yêu tộc sao có thể có thể không tìm Đỗ Trần phiền phức .

Chỉ là để cho người ta không nghĩ tới là một chút, mặc dù có đề phòng, có thể nhưng chưa từng nghĩ đến, Yêu tộc thế mà thực có can đảm làm loạn, nơi này là Nhân tộc chi địa a, không phải Yêu tộc chi địa, làm như vậy lời nói, rất có thể hội tổn thất một người Chư tử cảnh Yêu tộc đại năng .

Cái này rất khủng bố, nỗ lực một người Chư tử sinh mệnh, đi đổi Đỗ Trần một cái có được Thánh Nhân tư chất chi mạng sống con người, rất rõ ràng cái này tính không ra a .

Đỗ Trần chỉ là có được Thánh Nhân tư chất tướng mạo, không phải nói tương lai nhất định là Văn Thánh, chỉ là có khả năng a, mặc dù thành tích lăm loá mất, nhưng ở cao tầng trong mắt, rất nhiều chuyện đều sẽ đi lấy bỏ, loại này đàm phán thường thường mấy tuổi đều chưa chắc hội đàm phán đi ra kết quả .

Có thể hiện tại vẹn vẹn không đến mấy ngày, đồng thời Đỗ Trần lần này xuất hành bí mật,

Cũng bị bạo lộ ra, hiển nhiên đây là có nội ứng, nếu là không có nội ứng lời nói, Yêu tộc làm sao biết Đỗ Trần hôm nay muốn đi?

Bất quá giờ khắc này Đỗ Trần không nghĩ bất kỳ vật gì, hấn liều mạng đang chạy, không có bất kỳ cái gì một chút do dự, hấn phải thoát đi cái này địa phương, không phải lời nói, thực biết chết, liền xem như cha mình đến, đoán chừng cũng không có bất kỳ cái gì tác dụng .

Răng rắc!

Lại là một kích, Giang Xuyên nhục thân đều nhanh muốn bị hủy, hấn cường ép chống ra hư không, không thể phân thân, tùy ý đối với mới không ngừng công kích mình .

"Tới một cái nữa giúp đỡ a!" Giang Xuyên phát ra bi thảm tiếng gọi âm ỉ, nếu như lại đến một người giúp đỡ, hấn ổn định hư không, đối với mới kiểm chế Yêu tộc đại năng, như vậy thì không có tổn thất quá lớn vong, nhưng nếu là tại tiếp tục như vậy lời nói, mình cũng hội bỏ mình .

Giữa hư không, mỗi một bước đều rất gian nan, Đỗ Trần hướng phía trước bước ra một bước, đều tựa như có vạn cân cự thạch áp trên bờ vai, khó mà đi lại .

Cự ly không tính rất xa, đại khái hơn một ngàn mét, chỉ là cái này hơn một ngàn mét, quá gian nan, ít nhất phải thời gian một nén nhang, có thể Giang Xuyên có thể kiên trì thời gian một nén nhang sao?

"Ầm!"

Ngay một khắc này, Đỗ Trần bên trái một khối hư không trực tiếp đổ sụp, đồ bên trong trực tiếp vỡ nát, nếu như vừa rồi nếu là đứng ở nói gì vậy, sẽ chết không thể chết lại .

Vô Kiếm đã trải qua biến mất, hấn không biết đi đâu bên trong, khả năng rơi vào hư không khe hở bên trong, Đỗ Trần không có nhìn chăm chăm vào Vô Kiếm .

Giờ này khắc này, có một loại tuyệt vọng đánh tới, càng nhiều là một loại từ vong cảm giác sợ hãi .

Chân đều có một ít như nhũn ra, đây là một loại bản năng, đối mặt với từ vong bản năng .

Mười mét! Hai mươi mét! Năm mươi mét! Giang Xuyên không ngừng nhận công kích, ho ra máu không biết được bao nhiêu lần, Đỗ Trần lẳng lặng nhìn lấy, lại bắt lực .

Rốt cục đi một nửa lộ trình, giờ khắc này Giang Xuyên đã trải qua kém một chút bị đánh phế, kế tiếp còn có một nửa lộ trình, hấn căn bản gánh không được .

"Thánh Nhân Pháp Tướng! Ta là Chư tử! Đương thời bất diệt!"

Giờ khắc này Giang Xuyên bộc phát ra so trước đó càng mạnh đại gấp mười lần năng lực, hấn đem hư không cường ép ổn định lại, vạn cân áp lực lập tức biến mất, Đỗ Trần biết được Giang Xuyên đây là thôi động chân chính bản nguyên chi lực .

Thánh Nhân Pháp Tướng chống đỡ khai thiên địa, Đỗ Trần không có bất kỳ cái gì một chút nói nhảm, năm trăm mét với hấn mà nói, chỉ cần một giây đồng hồ thời gian .

Ngay tại lúc này, một tòa màu đen nhánh bảo tháp xuất hiện, trực tiếp rơi xuống, đem tiến lên đường, tại chỗ đánh nát .

Hơn nữa trực tiếp bao trùm bản thân .

"Không!"

Giang Xuyên phát ra tiếng rống giận dữ, Đỗ Trần cột sống đều lạnh thấu, có một ít chết lặng, đầu óc phảng phất mất đi ý thức, bảo tháp rơi xuống, hắc hắc phải chết không nghi ngờ .

Răng rắc!

Cũng đúng vào lúc này ...

Một đạo hư không khe hở xuất hiện, trực tiếp đem Đỗ Trần thôn phệ đi vào, bảo tháp rơi xuống, đánh nát mười bên trong mà hư không, Giang Xuyên nhìn thấy đây hết thấy, trong mắt để lộ ra cực kỳ bi thống thần sắc .

"Yêu tộc! Các ngươi thật là súc sinh a a a a a a a a!"

Giờ khắc này, hắc triệt để giận!

☺♥☹☺ * ☹♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☹Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đường Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118:: Đỗ Đồ chi nộ

"Yêu tộc lũ súc sinh a!"

Giang Xuyên giận dữ hết, cả người lộ ra cực kỳ phẫn nộ, tiếp nhận nhiều như vậy tổn thương, cơ hồ vận dụng bản nguyên chi lực, kết quả vẫn là không có đem Đỗ Trần cho cứu trở lại, hắc làm sao không giận?

Đỗ Trần rơi vào hư không khe hở bên trong, cơ hồ là chết chắc, cái này căn bản là không Giải Đông tây, hư không khe hở là Thần Đạo thể giới xếp hạng thứ mười cấm địa, rơi vào bên trong, hắc phải chết không nghi ngờ, trên đời này trừ hư Không Đế tông đối với hư không có chỗ hiểu bên ngoài .

Phần lớn người, cũng không có qua nhiều hiểu, chỉ là biết, lại không rõ ràng .

Nhưng duy nhất biết là, rơi vào hư không khe hở bên trong, so chết còn thống khổ hơn, liền xem như tổn sức tất cả lực lượng, đem Đỗ Trần từ đó tìm trở lại, chỉ sợ Đỗ Trần đã trải qua điên mất .

Bởi vì vậy căn bản không phải người có thể đợi địa phương .

Không gian cùng thời gian là một loại đối lập đồ vật, căn theo suy đoán, có địa phương không gian, thời gian sẽ rất chậm, người ở trong đó đợi một tuổi khả năng đối với ngoại giới mà nói, chính là một tuổi, mười tuổi, thậm chí là trăm tuổi .

Cũng có thể là người ở trong đó đợi một ngày, đối với ngoại giới mà nói chính là một trăm tuổi, thời cổ có một người, hắc nằm ở bờ sông đi ngủ, chỉ là ngủ một giấc, tỉnh lại về sau liền phát hiện cảnh còn người mất, vợ mình đã trải qua mất đi, bản thân hậu đại cũng già đi .

Duy chỉ có bản thân một người, cũng có phát sinh qua, nguyên bản một người trẻ tuổi, đi vào một cái sơn động, không biết chuyện gì phát sinh, đi tới về sau, liền phát hiện bản thân đã già mấy trăm tuổi, không qua mấy ngày sẽ chết .

Vô luận là loại tình huống đó, đối với Đỗ Trần mà nói đều rất phiền phức, bởi vì những người này tối thiểu nhất chỉ là nhận một chút xúi ảnh hưởng, mà đối với Đỗ Trần mà nói, là trực tiếp rơi xuống hư không khe hở bên trong, cái này ở trong chênh lệch quá đại .

Bọn họ là trong lúc vô tình khả năng cùng hư không khe hở gần mà qua, Đỗ Trần là trực tiếp rơi xuống hư không khe hở bên trong, liền xem như nghĩ muốn tìm Đỗ Trần đều là một cái cự đại công trình, thay lời khác mà nói, Đỗ Trần cơ hồ cùng chết không có gì khác nhau .

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Giờ khắc này, tam tôn Chư tử trực tiếp giáng lâm, trên người bọn họ đều bị thương, hiển nhiên nửa đường gặp được chặn đánh, không phải lời nói, tuyệt đối không thể có thể khoan thai tới chậm, hơn nữa có Chư tử thương thế còn không nhẹ .

"Hư thánh Thanh Liên đâu?"

Có Chư tử giáng lâm về sau, trực tiếp mở miệng dò hỏi, bọn hắn tổn sức tất cả lực lượng chạy tới nơi đây, liền là muốn biết Đỗ Trần hạ lạc .

"Roi xuống hư không khe hở ở trong ."

Giang Xuyên hít sâu một hơi, hắn trên khóe miệng còn có máu tươi, nói chuyện hữu khí vô lực nói .

"Cái gì?"

"Roi vào hư không khe hở ở trong?"

"Ngươi không có nói đùa?"

Tam tôn Chư tử sắc mặt đột nhiên trở nên cực kỳ khó coi, bọn hắn căn bản không có nghĩ đến, Đỗ Trần thế mà lại rơi xuống hư không khe hở ở trong đi, vậy cơ hồ là chết chắc a .

"Đáng chết Yêu tộc a, các ngươi lần Nhân tộc ta không người sao?"

Có một người Chư tử giận dữ hét, hướng lên trời gào thét .

"Bọn hắn có chuẩn bị mà đến, đã trải qua thông qua đại thần thông chạy, không đến Nhân tộc ta chi địa, nhất định có thể có bộ phận điểm dấu vết, chuyện này lập tức báo cáo, muốn để lục bộ tra rõ, vận dụng tất cả lực lượng, Nhân tộc ta Hư thánh, Đại Kiền Đế sư bị Yêu tộc ngăn sát, đây quả thực không thể nhìn a ."

Có Chư tử mở miệng, mặt mũi tràn đầy nộ ý, vô luận là chân tình hay vẫn là thực lòng, vô luận như thế nào, bọn hắn tại khoảng thời gian này nhất định phải làm như vậy .

Vạn Thánh thành, Thiên Thủy thành, hai vị thành chủ biết được chuyện này về sau, trong nháy mắt, sắc mặt xoát một thoáng trở nên thương bạch, bởi vì Đỗ Trần rơi xuống hư không khe hở bên trong, hắn phải chết không nghi ngờ, Đại Kiền Đế sư a, đây chính là Đại Kiền Đế sư a, cứ như vậy chết, phía trên nếu không phải hỏi tội lời nói, vậy đơn giản có quỷ .

Bây giờ bây tại trước mặt bọn hắn chỉ có hai con đường, một con đường là chạy, một con đường khác liền là chết, không có con đường thứ ba, đây không phải nói đùa!

Yêu tộc xâm lấn phụ cận, bọn hắn thế mà không có bất kỳ cái gì phản ứng, đây là trọng tội a, rất lớn trọng tội a, đủ có thể khiến bọn hắn cửu tộc tru diệt trọng tội a, vì vì bọn hắn có bộ phận điểm hiềm nghi, cùng Yêu tộc vọt qua lại giao hảo đến, tru sát Đỗ Trần .

Tin tức lập tức truyền ra, phát sinh động tĩnh lớn như vậy, nếu là không dẫn tới người chú ý, vậy đơn giản là có quỷ .

Biết được cái này tin tức về sau, Vương gia lại là nhất mở tâm một cái, Đỗ Trần chết, tự nhiên bọn hắn Vương gia liền sẽ không bị người nhớ, đương nhiên phần này khoái hoạt chỉ giấu ở trong lòng, không thể bộc lộ ra ngoài .

Như là một tảng đá lớn rơi vào bình tĩnh trong hồ nước, giờ khắc này Đại Kiền đế quốc triệt để loạn, cơ hồ bị cho rằng có thể là tương lai Vạn Thánh Đỗ Trần, chết tại hư không khe hở bên trong, mà lại hay vẫn là Yêu tộc xuất thủ, hai chuyện này hợp lại, cũng không phải là bình thường sự tình .

Giờ khắc này Đại Kiền đế quốc trực tiếp tổ chức hội nghị, sở hữu đại thần cần phải đều muốn đến, dù là người bệnh nặng đều muốn đích thân tới, đây là Lý Kiền ra lệnh, ai cũng không cho phép không được.

Nhất Tự Tĩnh Kiền Vương phủ, nơi đây nguyên bản hẳn là bốn mùa như mùa xuân, có thể không biết vì sao, cục bộ địa khu tuyết lớn đầy trời, đây là dị tượng, toàn bộ Đỗ gia không có yên tĩnh đáng sợ .

Đại đường bên ngoài, Đỗ Đồ lẳng lặng mà ngồi tại chỗ bên trong, trước mặt có một bầu rượu, phảng phất là Trần niên lão nhường đồng dạng, mặt trên còn có bùn đất, cái này là vừa vận từ trong đất móc ra Lão Tửu .

Như nông dân đồng dạng, Đỗ Đồ lăm thò tục đem cái này vò rượu lấy ra, đem cái nắp bỏ đi, trực tiếp uống một miệng lớn, mùi rượu vị trong nháy mắt

tung bay mười bên trong, rượu này cực kỳ ngang ngược, uống một ngụm đều đủ có thể khiến say mềm ba ngày ba đêm.

Thế nhưng là Đỗ Đồ uống mấy khẩu về sau, trừ trên mặt hai đống say đỏ bên ngoài, liền không có cái khác phản ứng .

Người say, thế nhưng là ánh mắt thanh tịnh, không có một chút say cảm giác .

Một vò rượu lập tức liền bị Đỗ Đồ một người uống xong, đây là hấn vì Đỗ Trần cưới vợ chuẩn bị rượu ngon! Thế nhưng là ... Hiện tại không cần .

Ba!

Giờ khắc này vò rượu rơi trên mặt đất, phát ra thanh thúy tiếng vang, ngay sau đó Đỗ Đồ đứng dậy, giờ khắc này Đỗ Đồ hai mắt đỏ bừng, có nước mắt tại trong hốc mắt đảo quanh, hấn cắn môi, sau đó phát ra gào khóc đồng dạng mà tiếng khóc .

"Thanh Nhi, ta có lỗi với ngươi a!"

Đỗ Đồ phát ra tê tâm liệt phế tiếng khóc, toàn bộ Vương phủ tất cả mọi người nghe được, hấn tâm phảng phát vỡ vụn đồng dạng, đau đến hấn hô hấp đều không thờ được, Đỗ Trần xảy ra chuyện trong nháy mắt, hấn liền phát giác ra, chỉ là hấn căn bản không đuổi kịp đi a, bởi vì Đỗ Trần đã trải qua rơi giữa hư không .

Sau đó thông qua đại thần thông, lấy huyết mạch tương thông bản nguyên, hấn nhìn thấy một màn, nhìn thấy Đỗ Trần trước khi chết một màn .

Hấn biết Đỗ Trần chết, cơ hồ chết, rơi xuống hư không khe hở bên trong, có lẽ người khác không biết là kết quả gì, nhưng hấn biết, cơ hồ cứu không trở lại, nếu là Đỗ Trần bị người đánh chết, hấn còn có biện pháp, thông qua thủ đoạn nghịch thiên, để Đỗ Trần phục sinh .

Thế nhưng là rơi xuống hư không khe hở bên trong, hấn là thật không có một điểm biện pháp nào a .

"A a a a a!"

Giờ khắc này Đỗ Đồ tóc tai bù xù mà tại gào khóc, đây là hấn thương yêu nhất một cái nhi tử a, đây là hấn duy nhất thân sinh nhi tử a!

Cái này là vợ mình nhất quyến luyến người a .

Giờ khắc này Đỗ Đồ tâm đều nát, ngày xưa từng màn, để Đỗ Đồ chỉ gào khóc .

Hấn đau lòng!

Đau lòng như dao cắt, phảng phát có người cầm dao găm hung hăng cắm ở trái tim của hấn bên trên, một đao lại một đao .

Đỗ Đồ đến gấp cả lưng, hấn từng ngụm từng ngụm hô hấp, gấp rút hô hấp, bởi vì đau đến hấn không thể thờ nổi .

Chỉ là rất nhanh, Đỗ Đồ sờ một thanh nước mắt, xiết chặt nắm đấm, ánh mắt của hấn bên trong để lộ ra khủng bố sát cơ!

"Sát Thần Quân nghe lệnh!"

Đỗ Đồ ngửa mặt lên trời gào thét, thanh âm hấn truyền đạt toàn bộ Đại Kiền đế quốc, giờ khắc này Đỗ Đồ biến, từ một cái nông dân tư thái lão nhân, trong nháy mắt biến thành một cái phảng phát từ Cửu U Địa Ngục bên trong đi tới Ác ma ...

Giờ khắc này, ngày triệt để biến sắc .

☺♥♣♠♣♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đầu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ♡Wtf♡Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119:: Sát Thần Quân

Đại Kiền đế quốc! Trên triều đình!

Lý Kiền cả người tâm tình cũng không tốt, Thanh Liên rơi hừ không khe hở bên trong, đây đối với Đại Kiền đế quốc mà nói, quả thực là thiên đại tồn thất, mà lại hay vẫn là một loại si nhục, một loại khó mà diễn tả bằng lời si nhục, vẫn vô bá quan đều ở, có thể duy chỉ có không gặp được Đỗ Đồ .

Trong lúc nhất thời lúc đầu tâm tình sẽ không tốt Lý Kiền, không khỏi lạnh lùng nói: "Đỗ Đồ đâu?"

Hắn như vậy hỏi, lập tức có triều thần hỏi đáp: "Hỏi bẩm điện hạ, Vương gia gia môn không cho vào, căn bản là không có cách bước vào, ai cũng không cho phép!"

Hắn nói như vậy, trong nháy mắt Lý Kiền không khỏi vỗ một cái Long ý nói: "Người có hay không nói, là trăm muốn hắn đến?"

"Bệ hạ, thần tự nhiên thành thật trả lời, thế nhưng là Vương gia chính là mất điếc tai ngơ, thần cũng không có một điểm biện pháp nào ."

Cái sau mang theo một chút ủy khuất a .

"Hừ! Đỗ Đồ a Đỗ Đồ, người quả thực muốn phản thiên?" Lý Kiền giận tím mặt, hiện tại hắn tâm phiền ý loạn, biết được Đỗ Đồ không đến, tự nhiên tuyệt không mở tâm a .

"Mời bệ hạ bớt giận!" Giờ khắc này cả triều văn Vũ Đô quỳ trên mặt đất, thỉnh cầu Lý Kiền bớt giận, dưới mắt sinh ra một chuyện, cũng không thể lại sinh ra thứ hai sự tình a, cả triều văn võ, cái nào là kẻ ngu? Nhất Tự Tinh Kiền Vương Đỗ Đồ cùng Lý Kiền, là một cái đối lập điểm, cả hai tuyệt đối không thể phát sinh bất luận cái gì tranh chấp, vì làm một điểm điểm tranh chấp, có thể sẽ rung chuyển Đại Kiền đế quốc nền tảng lập quốc a .

Trừ phi là muốn hủy hoại Đại Kiền đế quốc người, không phải lời nói, trên căn bản là khuyên giải không khuyên giải nào .

Chỉ là đúng vào lúc này, Lý Kiền còn muốn nổi trận lôi đình thời điểm, đột nhiên, Đỗ Đồ âm thanh quen thuộc vang lên .

"Sát Thần Quân nghe lệnh!"

Đạo thanh âm này vang lên, chớ nói Lý Kiền, toàn bộ Đại Kiền đế quốc tất cả mọi người nghe được đạo thanh âm này, mang theo một loại khó mà hình dung buồn giận .

Giờ khắc này Lý Kiền sững sốt, hắn là nhất hiểu Đỗ Đồ người, cái này một thanh âm bao hàm tình cảm, hắn từng nghe qua một lần, cái kia chính là Đỗ Đồ thê tử qua đời thời điểm, một lần kia chết bao nhiêu người hắn tính toán không rõ ràng, nhưng máu chảy thành sông đều không đủ lấy hình dung .

Nhưng lúc này đây Đỗ Đồ thanh âm, so với một lần trước còn muốn phần nộ, trong nháy mắt Lý Kiền lấy lại tinh thần, trực tiếp biến mất ở trên long ý .

Cả triều văn võ nhao nhao đi ra ngoài, không biết chuyện gì phát sinh .

Nhưng mà giờ khắc này, hoàng cung bên trong, một cái thanh tuổi nam tử, người khoác hoàng kim như ý chiến giáp, chính đang thao luyện tướng sĩ, nghe được thanh âm này về sau, trong nháy mắt sắc mặt thốt nhiên đại biến, sau đó hắn tại chỗ biến mất!

Cùng lúc đó, Đại Kiền đế quốc các nơi, xuất hiện không giống nhau tình huống .

Chợ bên trên, một cái bán thịt heo Đồ Phu, đang giúp một nữ nhân chọn lựa thịt heo, mặt mũi tràn đầy cười ha hả, có thể đột nhiên, nghe được đạo thanh âm này về sau, trong nháy mắt trong tay Sát Trư đao rơi vào cái thớt gỗ bên trên, cả người cứng ngắc .

Nhưng chỉ một lát sau, mổ heo Đồ Phu, đột nhiên đằng không mà lên, thần lực cuộn trào, hướng phía thanh âm phương hướng hét lớn: "Sát Thần Quân nghe lệnh!"

Giờ khắc này chợ bên trên tất cả mọi người sững sốt, bọn hắn biết cái này Đồ Phu là ai, ở nơi này bên trong sinh tồn mười mấy tuổi, mỗi ngày bán thịt heo vì sinh, làm người trọng nghĩa, danh tiếng rất tốt, không thiếu cân ít hai, hơn nữa trợ giúp người nghèo, nhưng ai đều sẽ không nghĩ tới, người này lại là một người Thần đạo cường giả .

Một cái gần cách thôn nhỏ bên trong, xử lý một cây quải trượng lão thôn trưởng, như ngày xưa đồng dạng, đứng ở cửa thôn, giống như đang mong đợi cái gì, cũng tựa hồ là chờ đợi cái gì, người trong thôn đều biết, lão thôn trưởng từ mười mấy tuổi phía trước đến nơi đây, quản lý cái thôn này .

Không hề bị đến cường đạo quấy rối, đại gia an cư lạc nghiệp, hơn nữa lão thôn trưởng còn dạy dỗ đám trẻ con học tập văn tự, có thể nói thôn bên trong từ trên xuống dưới đều tôn trọng vị này lão thôn trưởng, nhưng vị này lão thôn trưởng không biết có tâm sự gì, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ đứng tại cửa thôn, phảng phất chờ đợi ai .

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, đột nhiên, một đạo vang vọng đất trời thanh âm vang lên, trong nháy mắt lão thôn trưởng trong tay quải trượng ba một thoáng rơi trên mặt đất, nguyên bản có hải đồng muốn đi nhặt, nhưng tại giây phút này, lão thôn trưởng biến mất, tại chỗ biến mất .

Đại Kiền đế quốc!

Trên hoàng thành!

Từng đạo từng đạo thanh âm vang lên .

"Sát Thần Quân Vương Duy phía trước!"

"Sát Thần Quân Trương Tập phía trước!"

"Sát Thần Quân"

Từng đạo từng đạo thanh âm vang lên,

Lập tức nguyên bản không người giữa hư không, xuất hiện tám ngàn chiến sĩ, những này chiến sĩ có tuổi già, có tuổi trẻ, có nhìn như nho sinh, còn có hung thần ác sát người .

Cái này một Khắc Hoàng thành từ trên xuống dưới, tất cả mọi người rung động, không thể tin được lấy tất cả .

"Sát! Sát! Sát Thần Quân?" Đại Kiên đế quốc, Thái tử kinh ngạc nhìn lấy trên không, hân rung động sắc mặt đều biến .

Sát Thần Quân, là một cái rất quen thuộc nhưng lại lăm lăm sinh danh tự, bởi vì sớm tại bốn mươi năm trước, Sát Thần Quân dần dần biến mất, mười lăm năm trước, Sát Thần Quân chỉ có thể nói tồn tại đã sử ở trong .

Nghe đồn bên trong, Đỗ Đồ có thể trở thành Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, nhất chủ yếu không phải cảnh giới, mà là có tám ngàn trung thành tuyệt đối lão binh, được đặt tên là Sát Thần Quân, bởi vì nghe nói lúc trước có một tôn thần giáng lâm cái thế giới này .

Thần! Đây là một cái hình dung từ, hình dung cường đại đến vô địch tồn tại, không giống với Tiên, Thần đại biểu cho tuyệt đối, không cách nào đánh bại cảm giác .

Nhưng mà một tôn thần không biết từ chỗ nào bên trong xuất hiện, tám ngàn Sát Thần Quân phối hợp Đỗ Đồ, tự mình đồ sát một tôn thần, sau trận chiến ấy, Sát Thần Quân uy danh, vang vọng Thần Đạo thế giới, có thể nói là không ai không biết, không người không hiểu, nhưng cũng chính là từ sau trận chiến ấy, Sát Thần Quân biến mất .

Có người cho rằng, Sát Thần Quân chết quá nhiều, còn lại nhiệm không rõ, nhất định không may .

Cũng có nói, là Đỗ Đồ đạt được một kiện chí cao vô thượng bảo vật, lên lòng tham, đem Sát Thần Quân cái khác tướng lĩnh trực tiếp tru sát .

Nhưng mặc kệ lời đồn như thế nào, Đỗ Đồ trở thành Nhất Tự Tịnh Kiên Vương, Sát Thần Quân chỉ tồn tại đã sử bên trong, nhưng hôm nay tám ngàn Sát Thần Quân toàn bộ đến đông đủ, đây là Đỗ Đồ tối cường đại một lá bài tẩy, thậm chí đều có thể, rung chuyển Đại Kiên đế quốc căn bản .

Các hoàng tử rung động, các thế gia kinh ngạc, cả triều văn Vũ Đô không biết chuyện gì phát sinh, Đỗ Đồ thế mà còn biết triệu tập Sát Thần Quân phía trước .

Một chút chân chính biết bí mật đại thần biết được, Sát Thần Quân lại tập hợp thời điểm, rất có thể chính là Đỗ Đồ cùng Lý Kiên vạch mặt thời điểm, khi đó quốc chi rung chuyển, sẽ khiến Đại Kiên đế quốc quốc vận hưng suy, đây cũng là vì sao Lý Kiên khắp nơi muốn để Đỗ Đồ nguyên nhân chủ yếu một trong .

Đỗ Đồ không nghĩ nhìn bề ngoài đi qua không chịu nổi một kích như vậy .

Đây là một cái Đồ Phu, Đỗ Đồ, một cái đồ chữ, có thể đủ hiển lộ rõ ràng ra hân cái này một sinh .

"Đỗ Đồ! Ngươi nói điên làm gì? Đến cùng chuyện gì phát sinh?"

Ngay một khắc này, Lý Kiên tiến đến, hân toàn thân từ khí bành trướng, từ khí hóa long, như là tuyệt thế Đế vương, đứng trong hư không, dưới chân giẫm lên một đầu hóa thực Tử Long, hân tại đề phòng, bởi vì hân cảm giác Đỗ Đồ có một ít đánh mất lý trí, nhất định phải phòng bị .

"Lý Kiên! Ngươi cái này súc sinh câu tặc!" Giữa hư không, Đỗ Đồ một đôi mắt nhìn chăm chú Lý Kiên, hân phát ra tiếng gầm, ánh mắt bên trong tràn ngập khủng bố lửa giận, hận không thể đem Lý Kiên sát .

Ánh mắt này làm người run sợ, Lý Kiên kinh ngạc đến không nói ra được một câu, bởi vì Đỗ Đồ chưa từng có đã cho bản thân dạng này ánh mắt cùng thần thái .

"Đến cùng Chuyện gì phát sinh?"

Giờ khắc này Lý Kiên phảng phất biết được rất nhiều chuyện, sắc mặt hân trở nên hết sức khó coi, nhưng lại không thể tin được bản thân phỏng đoán đồ vật, thanh âm có một ít khàn khàn mà hỏi thăm .

"Con ta chính là Thanh Liên ."

Đỗ Đồ cắn răng, hung tợn nhìn chăm chăm Lý Kiên, phun ra câu nói này .

Giờ khắc này, phảng phất một đạo Diệt Thế kinh lôi tại Lý Kiên bên tai nổ vang, không chỉ có Lý Kiên kinh ngạc, toàn bộ Hoàng thành tất cả mọi người

rung động .

☺♥3÷☺ * 3÷♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120:: Hiệu lệnh thiên hạ, tuyên chiến Yêu tộc

Đỗ Trần là Thanh Liên? Trong hoàng thành ai không biết Đỗ Đồ môn hạ Lục tử, trừ Đỗ Trần bên ngoài, cái khác từng cái đều là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại sao?

Nhưng không có người sẽ nghĩ tới, không có nhất dùng Đỗ Trần, thế mà lại là Thanh Liên, tiếng tăm lừng lẫy Thiên Thu văn sư, Đại Kiền Đế sư, nếu như nhất định phải cung kính lời nói, đến hồ một tiếng Thanh Liên Hư thánh, lần nữa cũng muốn hô một tiếng Chư tử đại nhân a .

Dịch Kinh, người người thành Long, đại ý nguyện vĩ đại tạo phúc thiên thu vạn đại, lại là Đỗ Đồ nhi tử, Đỗ Trần?

Lý Kiền sững sốt, giờ khắc này hẳn biết được rất rất nhiều sự tình, rất nhiều câu đố cũng giải khai, Đỗ Trần là Thanh Liên, Đỗ Trần là Thanh Liên, Đỗ Trần là Thanh Liên, quy tắc này tin tức để Lý Kiền không thể nào tiếp thu được a, như Đỗ Trần thực sự là Thanh Liên, như vậy bản thân báai Đỗ Trần vi sư, cùng quốc vận liên hệ với nhau .

Cái này có một chút bản thân dời lên tăng đá đập chân mình, có thể hiện tại chuyện này không tính là đại sự .

Mà là Đỗ Trần rơi vào hư không khe hở ở trong đi, mười chết không sinh a, Đỗ Đồ duy nhất thân tử, cứ như vậy chết a .

Không sai, Đỗ Trần thật là Đỗ Đồ duy nhất thân tử, còn lại năm cái căn bản không phải Đỗ Đồ thân tử, mà là Đỗ Đồ sinh tử chi giao huynh đệ hậu đại .

Thế nhưng là bí mật này trừ lão một nhóm người bên ngoài, ai cũng không biết, có thể hiện tại Đỗ Trần chết, Đỗ Đồ duy nhất thân tử, thế mà chết, Đỗ Đồ nổi điên đều không đủ quá đáng a .

"Người Người ... Chắc chắn chứ?" Lý Kiền thanh âm đều run rẩy, nhìn lấy Đỗ Đồ, không dám tin nhìn lấy Đỗ Đồ .

Có thể Đỗ Đồ không có trả lời, trong mắt bị cùng tổn thương, đã trải qua có thể trả lời .

"Người tên vương bát đản này! Súc sinh! Thanh Nhi dưới Hoàng Tuyền, sẽ không bỏ qua cho ngươi, ngươi cái này súc sinh a a a! Trẫm đáng thương chất nhĩ a, Đỗ Đồ, ngươi không phải người a ."

Trong phút chốc Lý Kiền thế mà bộc phát, hấn tràn đầy nộ ý, trong mắt lập tức có nhiệt lệ, đây không phải mở tâm, đây là khí, khí sắc mặt đều tái nhợt, hấn khoát tay, chín cái Tử Long hư ảnh xuất hiện, bộc phát ra khủng bố vô địch khí thế, hấn hận không thể sát Đỗ Đồ a .

Cái này rất hí kịch hóa, bởi vì tại thiên hạ trong mắt người, Lý Kiền có thể là nhất ước gì Đỗ Trần người chết, bao quát Lý Kiền hậu đại, cũng cho là như vậy, thế nhưng là Lý Kiền hiện tại biểu hiện, để cho người ta cực hoài nghi, khả năng này là đang diễn trò, nhưng cái này quá rất thật chứ?

"Tất cả còn không phải là ngươi hại, nếu không phải ngươi, ta sẽ như thế bảo hộ Trần Nhi sao? Nếu không phải ngươi dòn ép không tha, Trần Nhi sẽ bị câu thúc tại Vương phủ sao? Nếu không phải ngươi, hẳn sẽ nghĩ đến đi thế giới bên ngoài nhìn một chút không? Lý Kiền, ta Đỗ Đồ chưa từng có nghĩ phản ngươi giang sơn, là ngươi cố gắng nhét cho ta, nếu không phải Thanh Nhi chết, giờ này khắc này, ta đã sớm quy ẩn núi rừng, nếu không phải vì ta kia đáng thương hài nhi, ta hội tiếp tục lưu lại cái này đáng chết trong hoàng cung sao? Là ngươi, là ngươi, là ngươi từng bước một, từng bước từng bước bức ta, là ngươi bức tử con ta a ."

Đỗ Đồ cũng bộc phát, mười mấy năm qua tích lũy cảm xúc, Đỗ Đồ giờ khắc này triệt để bạo phát đi ra, hấn mặt mũi tràn đầy hung ý, đem bên trong tâm muốn nói, một mạch toàn bộ nói ra .

Nhưng mà Lý Kiền nhưng không có bị hù dọa, ngược lại nộ khí trùng thiên nói: "Trẫm khi nào bức qua ngươi, ngươi muốn cho Trần Nhi thượng vị, trở thành Nhất Tự Tịnh Kiền Vương, trẫm đã sớm vì hấn trải tốt đường, là ngươi dù sao cũng là cho rằng trẫm hội gia hại hấn, tất cả đều là chính ngươi nghĩ quá nhiều! Chó Đồ Phu ."

Lý Kiền cả giận nói trực tiếp mắng Đỗ Đồ .

Đây là Đại Kiền đế quốc tôn quý nhất hai vị tồn tại, giờ này khắc này, lại mắng nhau, nhưng không có một chút khôi hài, ngược lại để cho người ta rung động nói không ra lời .

Bởi vì toàn bộ Đại Kiền đế quốc, phàm là có một chút đầu óc người, đều sẽ cho rằng, Lý Kiền không hi vọng Đỗ Trần thượng vị .

Nguyên nhân rất đơn giản, Lý Kiền không hi vọng một ngày kia, Đại Kiền đế quốc Hoàng đế, là họ Đỗ, mà không phải họ Lý .

"Ha ha ha ha ha, người bây giờ nói nhiều như vậy hữu dụng không? Con ta đã chết, đã chết a a a a! Ta muốn giết sạch thiên hạ, ta muốn để chuyện này tất cả mọi người, toàn bộ vì con ta chôn cùng, ai cũng không chạy khỏi, ai cũng trốn không ."

Đỗ Đỗ mở miệng,

Hắn không muốn cùng Lý Kiền nói nhảm, lạnh như băng nói .

"Người dám! Đỗ Đỗ, Trần Nhi chỉ là roi xuống hư không khe hở bên trong, còn có một chút hi vọng sống, hiện tại việc cấp bách, hẳn là giải cứu Trần Nhi, mà không phải làm xằng làm bậy, người làm như vậy, xứng đáng Thanh Nhi sao?"

Lý Kiền nổi giận, lớn tiếng quát lớn .

"Cái gì cứu cùng không cứu, rơi vào hư không khe hở bên trong, còn sống tỷ lệ có bao nhiêu lớn, người so với ta rõ ràng, Trần Nhi nếu là mệnh lớn, hẳn tự nhiên có thể đi ra, nếu là Trần Nhi mệnh không lớn, ta duy nhất có thể làm, chính là để một số người, vì hắn chôn cùng ."

Đỗ Đỗ mở miệng, bá khí vô cùng, hiển nhiên một cái Sát Thần, nhưng lời nói này nói cực kỳ có đạo lý .

Không phải là không muốn cứu, mà là cơ hồ không có bất kỳ biện pháp nào, tất cả hay vẫn là nhìn Đỗ Trần mệnh như thế nào, nhưng mà Đỗ Đỗ muốn làm liên là, vì Đỗ Trần báo thù .

"Chó Đỗ Phu, người lãnh tính một chút, tất cả có lẽ đều có chuyển cơ ."

Lý Kiền mở miệng, Đỗ Đỗ nếu là thật sự nổi điên, đây chính là một trận đại loạn a .

"Người ngăn được ta sao?" Đột ngột ở giữa, Đỗ Đỗ ánh mắt trở nên vô cùng lạnh lẽo, nhìn lấy Lý Kiền, lần này nói ra .

"Người dám ngỗ nghịch trẫm sao?" Lý Kiền mở miệng, cường ngạnh vô cùng .

"Sát Thần Quân nghe lệnh ." Nhưng mà Đỗ Đỗ không để ý đến Lý Kiền, hắn chỉ là mở miệng, vô cùng lạnh lùng .

"Thần tại!" Tám ngàn Sát Thần Quân cùng nhau mở miệng, thanh âm long trời lở đất, khí thế bay thẳng Vân Tiêu .

"Truyền ta chỉ lệnh, Đại Kiền đế quốc sở hữu binh mã chuẩn bị khai chiến Yêu tộc ."

Đỗ Đỗ mở miệng, hiệu lệnh thiên hạ quân đội, tay hắn nắm Hồ Phù, theo một ý nghĩa nào đó, Lý Kiền thật đúng là không cách nào làm sao Đỗ Đỗ, bởi vì Đỗ Đỗ là Nhất Tự Tịnh Kiền Vương, cùng Lý Kiền bình khởi bình tọa, hơn nữa Đỗ Đỗ nắm giữ Hồ Phù, chiến tranh bên trên Lý Kiền không cách nào ngăn lại Đỗ Đỗ .

Vì làm một cái là chính, một cái là quân, cả hai bản thân cũng không phải là một thể .

"Đỗ Đỗ, người dám!"

Lý Kiền giận dữ hét, thanh âm đều trở nên có một ít khàn giọng .

"Sát sát sát! Đại Kiền đế quốc, sở hữu Yêu tộc, giết chết bất luận tội, ta muốn giết sạch thiên hạ, hướng Yêu tộc tuyên chiến, truyền ta Đỗ Đỗ quân lệnh, gặp yêu liền giết, vô luận phụ nữ trẻ em, giết tới một giọt máu cuối cùng, giết tới một miếng cuối cùng khí, ta muốn Yêu tộc, vạn thế không dám đạp Nhân tộc ta chi địa ."

Đỗ Đỗ ngửa mặt lên trời gào thét, hắn hạ đạt quân lệnh, Đại Kiền đế quốc, chính thức hướng Yêu tộc khai chiến .

Toàn diện khai chiến! Điều động ức vạn đại quân, muốn giết chỉ còn lại một giọt máu, muốn giết chỉ còn lại cuối cùng một hơi, muốn giết Yêu tộc!

Đời đời kiếp kiếp!

Cũng không dám lại bước vào Nhân tộc chi địa!

"Đông Thập Quân nghe lệnh!"

"Nam Sát Quân nghe lệnh!"

"Tây Sơn Quân nghe lệnh!"

"Bắc Lương Quân nghe lệnh!"

"Long Vệ Quân nghe lệnh!"

"Mười ba Tinh Cương, ngàn vạn tướng lĩnh nghe lệnh!"

"Liên Bắc bảy mươi hai Tinh Cương, một tỷ hai trăm tám mươi lăm triệu tướng lĩnh nghe lệnh!"

"Hoài Nam bốn mươi lăm Tinh Cương, 640 triệu tướng lĩnh nghe lệnh!"

....

Từng đạo từng đạo thanh âm vang lên, đây là đang đáp lại Đỗ Đồ .

Mỗi một thanh âm, đều bị Lý Kiên sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, bởi vì nếu là như thế, thiên hạ thật muốn loạn .

Giờ khắc này, thiên hạ chấn kinh, tin tức nhanh chóng, toàn bộ Thần Đạo thế giới, các đại đế triều, các đại văn viện, toàn bộ biết được cái này tin tức, giờ khắc này thiên hạ sợ kinh .

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, một thanh âm bỗng nhiên vang lên .

☺♥☺☺ * ☺☺♥ Cầu nguyệt phiêu, kim đậu!!! Hãy dành vài giây để đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương. Đó cũng là động lực để mình làm truyện tốt hơn.
Cám ơn bạn! CONVERTER: ☺Wtf☺Hex.

Bạn đang đọc truyện *Hồn Tại Dị Giới Đương Tác Gia Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.